Coordonator : *BALEA LILIANA CARMEN*

„FII TU VOCEA SCHIMBĂRII! DESEGREGARE PRIN EDUCATIE DE CALITATE”

GHID METODOLOGIC MULTIDISCIPLINAR

BUFTEA, 2025

Coordonator : *BALEA LILIANA CARMEN*

„FII TU VOCEA SCHIMBĂRII! DESEGREGARE PRIN EDUCATIE DE CALITATE''

GHID METODOLOGIC MULTIDISCIPLINAR

BUFTEA, 2025

ISBN 978-973-0-42048-7

REFERENTI STIINTIFICI:

Prof. psihopedagog Nicula Florentina Cristina - Director C.S.E.I. Băbeni
Prof. dr. Purcarescu Oana-Angela- Colegiul National Pedagogic "Stefan Velovan", Craiova
Prof. dr. Elisabeta Pascu - Colegiul Național Ștefan cel Mare, Târgu-Neamț
Prof. dr.Lorena Atomei - Școala Gimnazială de Arte „Iosif Sava" București
Prof. dr. Ciurea-Ilie Mihaela-Gabriela - Școala Gimnazială „Andrei Mureșanu", Ploiești
Prof. dr. Arsenie Adela Mădălina - Colegiul Economic „Virgil Madgearu" Tg-Jiu

EDITOR:

Prof. BALEA LILIANA CARMEN

REDACTOR:

Prof. BALEA LILIANA CARMEN

AUTORII ISI ASUMA INTREAGA RESPONSABILITATE PENTRU CONTINUTUL MATERIALELOR PUBLICATE!

Cuprins

„FII TU VOCEA SCHIMBĂRII! DESEGREGARE PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE''
GHID METODOLOGIC MULTIDISCIPLINAR.....5

1. Secţiunea I - Studii de specialitate, studii de caz, articole, ……..….5

2. Secţiunea II – Proiecte educative/Proiecte Didactice……578

3. Sectiunea III – Planuri De Intervenție Personalizate/ Proiecte de Activitate

Integrată/Planificări/Curriculum Adaptat……...…….753

Secţiunea I

Studii de specialitate, studii de caz, articole.

Zebra cu dungi albastre - activități de Conștientizare a Autismului

Prof.înv.preșc. Godiciu-Runcan Ileana-Maria, G.P.P. nr. 3 Sebeș
Prof.înv.preșc. Salade Elena-Izabela, G.P.P. nr. 3 Sebeș

În fiecare an, pe data de 2 aprilie, în lumea întreagă este marcată Ziua Mondială de Conștientizare a Autismului. Cu ocazia acestui eveniment educatoarele de la Scoala Gimnaziala nr. 2 Sebeș Grădinița cu program prelungit nr. 3 - Sebes, au desfășurat cu preșcolarii activități educative menite să le deschidă copiilor orizontul spre toleranță și acceptare reciprocă. Activitățile au făcut parte din proiectului județean "Suflet în culori albastre" organizat de Inspectoratul Școlar Județean Alba, scopul lor fiind acela de a-i familiariza pe cei mici cu lumea persoanelor cu autism, de a le cunoaște mai bine pentru a crea astfel un univers comun, mult mai frumoasă. De asemenea, aceste acțiuni sunt parte integrantă a Proiectului de Parteneriat „Împreună pentru o lume mai bună”, încheiat între Grădinița cu Program Prelungit nr.3 Sebeș și Centrul de Zi pentru Copii cu Dizabilități și Centrul de Zi pentru Persoane Adulte cu Dizabilități din localitatea noastră.

Activitățile au avut ca personaj central o zebră care, spre deosebire de celelalte zebre, avea dungile albastre. Ziua a debutat cu introducerea în scenă a acestei zebre frumoase, care a captat imediat atenția copiilor. Copiii au observat înfățișarea acesteia și și-au exprimat opiniile personale despre mica zebră, care apoi i-a invitat să participe împreună la o suită de activități care îi vor ajuta să o înțeleagă mai bine. Copiii au acceptat cu entuziasm, iar activitățile au început.

Astfel, pe parcursul zilei, preșcolarii au primit informații despre caracteristicile autismului, explicate de educatoare în termeni simpli, adaptați vârstei lor, au vizionat povestea "Toate dungile mele", în care au descoperit aventurile unei zebre cu autism, au confecționat inimi albastre, au pictat tablouri în culoarea cerului și au participat la jocuri de rol prin care au aflat cum să își gestioneze emoțiile, cum să colaboreze și cum să interacționeze pozitiv și empatic unii cu ceilalți.

În jocurile propuse ei au fost puși în situația de a interacționa unii cu ceilalți, de a-și pune întrebări, de a reflecta și de a descoperi soluții, iar baloanele și jucăriile s-au transformat din simple obiecte ludice în instrumente de învățare a unor comportamente și atitudini cu impact benefic în primul rând asupra copiilor apoi, sperăm pe viitor, și asupra societății în care aceștia trăiesc.

Bibliografie:

https://www.facebook.com/AutismTransilvania/videos/1385316841838381/?mibextid=rS40aB7S9Ucbxw6v

STUDIU DE CAZ: OPORTUNITĂȚI ȘI PROVOCĂRI ÎN INTEGRAREA UNUI COPIL DINTR-O COMUNITATE DEFAVORIZATĂ ÎNTR-O GRĂDINIȚĂ INCLUZIVĂ

Prof. educc. timp. COȚOFANĂ Petronela Mirela
GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL NR. 8 GIURGIU

Introducere

Educația reprezintă unul dintre cei mai importanți factori ai dezvoltării sociale, iar accesul egal la educație de calitate este esențial pentru crearea unei societăți incluzive. Desegregarea în învățământul preșcolar este un proces fundamental pentru asigurarea echității educaționale și pentru prevenirea discriminării în rândul copiilor de vârstă mică. Prin promovarea unor practici educaționale incluzive, se poate reduce riscul marginalizării unor categorii sociale vulnerabile și se pot crea premise pentru o integrare armonioasă în societate.

1. Conceptul de desegregare în învățământul preșcolar

Desegregarea în educație presupune eliminarea barierelor care limitează accesul copiilor la resurse educaționale egale, indiferent de etnie, statut socio-economic sau alte criterii discriminatorii. În învățământul preșcolar, acest proces implică integrarea tuturor copiilor într-un mediu educațional comun, promovarea diversității și crearea unor strategii de sprijin pentru categoriile dezavantajate.

1.1. Principii ale educației incluzive

Educația incluzivă înseamnă recunoașterea și respectarea diversității în rândul copiilor. Principiile fundamentale includ:

- **Acces egal la educație** – Fiecare copil are dreptul la o educație de calitate, fără discriminare.
- **Participare activă** – Implicarea copiilor în activități comune, indiferent de originea lor socială sau etnică.
- **Sprijin personalizat** – Adaptarea metodelor didactice la nevoile fiecărui copil.

1.2. Importanța desegregării în grădinițe

Procesul de desegregare în grădinițe este esențial pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor. Integrarea timpurie în medii diverse contribuie la:

- Dezvoltarea competențelor sociale și emoționale;
- Reducerea stereotipurilor și a prejudecăților;
- Crearea unui climat de respect reciproc.

2. Factori care influențează desegregarea în educația preșcolară

2.1. Factori sociali

Factorii sociali care afectează procesul de desegregare includ:

- Discriminarea și prejudecățile sociale;
- Nivelul de educație al părinților;
- Politicile sociale privind incluziunea copiilor din medii defavorizate.

2.2. Factori economici

Familiile cu venituri reduse se confruntă adesea cu dificultăți în accesarea educației de calitate. Sprijinul financiar și programele de subvenții sunt esențiale pentru reducerea acestor disparități.

2.3. Factori educaționali

Lipsa materialelor didactice adaptate și a personalului pregătit pentru lucrul în medii diverse poate reprezenta o barieră în calea desegregării.

3. Strategii de promovare a educației incluzive în învățământul preșcolar

3.1. Metode didactice incluzive

- **Jocuri de rol** pentru stimularea empatiei și a interacțiunii pozitive.
- **Povești ilustrate** despre diversitate și acceptare.
- **Activități de grup** care promovează colaborarea.

3.2. Implicarea părinților și a comunității

Părinții joacă un rol esențial în educația incluzivă. Organizarea de ateliere și sesiuni de informare ajută la schimbarea mentalităților.

3.3. Formarea continuă a cadrelor didactice

Educatorii trebuie să fie instruiți pentru a gestiona diversitatea și pentru a aplica metode inovatoare în predare.

4. Studiu de caz: Integrarea unui copil dintr-o comunitate defavorizată într-o grădiniță incluzivă

4.1. Context

Într-o grădiniță dintr-o zonă urbană, a fost înscris un copil provenit dintr-o comunitate defavorizată. Copilul avea dificultăți în interacțiunea cu ceilalți copii, deoarece nu frecventase anterior o instituție educațională și avea un nivel redus de socializare. În plus, familia copilului se confrunta cu probleme financiare, ceea ce limita accesul acestuia la resurse educaționale adecvate.

4.2. Provocări identificate

- **Bariera lingvistică** – copilul avea dificultăți în exprimarea ideilor și în înțelegerea instrucțiunilor.
- **Reticența celorlalți copii** de a interacționa cu el, din cauza diferențelor culturale și sociale.
- **Lipsa resurselor educaționale** adaptate nevoilor copilului.
- **Dificultăți în integrarea activă** în activitățile grădiniței, din cauza diferențelor de experiență educațională.
- **Mentalitatea părinților și educatorilor**, uneori reticentă în fața schimbărilor educaționale și a noilor metode de incluziune.

4.3. Intervenții aplicate

- **Jocuri de grup și activități colaborative** pentru a încuraja interacțiunea și dezvoltarea abilităților sociale.
- **Implicația familiei** prin sesiuni de consiliere și activități comune cu ceilalți părinți pentru a facilita acceptarea copilului.
- **Materiale vizuale și activități creative** pentru a îmbunătăți înțelegerea și exprimarea copilului.
- **Sprijin personalizat** din partea educatorilor, care au adaptat metodele de predare la ritmul și stilul de învățare al copilului.
- **Activități extracurriculare incluzive**, precum spectacole de teatru și jocuri tematice, pentru a stimula participarea activă.
- **Colaborarea cu specialiști** (logopezi, psihologi) pentru a sprijini dezvoltarea copilului.

4.4. Rezultate și concluzii

După câteva luni de aplicare a strategiilor incluzive, copilul a început să participe activ la activitățile din grădiniță, și-a dezvoltat abilitățile de comunicare și a fost acceptat de colegi. Familia copilului s-a implicat mai mult în activitățile educaționale, ceea ce a contribuit la creșterea încrederii și a motivației copilului. Cadrele didactice au dobândit noi competențe în lucrul cu copiii din medii diverse, ceea ce a îmbunătățit calitatea actului educațional.

INTEGRAREA ÎN GRĂDINIŢĂ A COPIILOR CU CERINŢE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. educație timpurie, Baba Andreea Teofana
Grădinița cu P.P. ,Nr.12, Huși, Jud.Vaslui

Integrarea copiilor cu CES este un proces complex și de durată, ce se poate realiza cu succes în învățământul preșcolar, cu scopul de a deveni apoi adulți independenți și fericiți, ce se vor integra în viața profesională și socială.

Educatia integrată permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalți copii, să desfașoare activități comune, să socializeze, dobândind astfel abilități în vederea adaptării, integrării și devenirii lor ca și ceilalti din jur.

Frumusețea omenirii constă în diversitatea etniilor de pe pământ, fiecare dintre acestea contribuind la patrimoniul cultural mondial, cu specificul ei.

Fiecare copil este unic și își are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Recunoașterea drepturilor egale pentru toți oamenii, în general și pentru toți copiii, în special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

Într-o abordare incluzivă toţi copiii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun. Aceşti copii nu sunt speciali în sine. Ei au nevoie doar de o abordare personalizată în ceea ce priveşte demersurile pe care le întreprindem în educaţia lor.

Pentru o educaţie incluzivă de succes, părinţii trebuie să participe direct la viaţa grădinitei şi pot influenţa anumite decizii care privesc procesul educaţional. Dedicarea unei perioade de timp extinse pentru sprijinirea copilului în timpul activităţilor la clasă este o condiţie esenţială reuşitei integrării. Neimplicarea sau indiferenţa părinţilor în ceea ce priveşte problemele educaţionale ale copilului, prin plasarea responsabilităţii în sarcina grădiniței, vine în opoziţie cu ideea de incluziune. Sprijinul redus din partea autorităţilor abilitate, posibilităţile materiale reduse sau percepţia celor din jur pot îngreuna integrarea socială şi şcolară a copilului cu dizabilităţi. Învăţământul de masă trebuie să includă copiii cu CES, dar integrarea reală presupune, printre altele, adaptarea numărului de copii la clasă, implicarea personalului specializat, motivaţia cadrelor didactice, susţinere reală şi cooperare facilitată prin legi, asigurarea condiţiilor necesare etc.

În practică, ne lovim de situaţii de tot felul, care nu pot decât să influenţeze negativ dezvoltarea copilului. Răspunsurile părinţilor de genul „copilul este doar răsfăţat, de aceea se comportă aşa” , „este energic doar/ are personalitate puternică, de aceea loveşte” sau „ce vreţi să insinuaţi, copilul meu are o problemă??” creează o barieră în calea integrării şi a comunicării dintre factorii educaţionali din viaţa copilului.

Dincolo de porţile grădiniţei, rămâne cadrul didactic; omul care încercă să se descurce cu ceea ce ştie să facă şi cu ceea ce are. Acesta nu uită cât este de importantă abordarea pozitivă a specificului copiilor și exprimarea încrederii în posibilităţile fiecăruia de a reuşi, indiferent de condiţiile din jur. Încurajarea, oferirea posibilităţii de reuşită şi integrarea în grupuri mici în timpul activităţilor contribuie la creşterea încrederii în forţele proprii, dar şi în ceilalţi. Copilul cu CES descoperă astfel că, lumea poate fi bună şi ofertantă pentru el.

Dezvoltarea copilului în perioada preşcolară constituie o preocupare nu numai a familiei, ci si a sistemului general de învăţământ, prin programele elaborate şi derulate de gradiniţe.

Încadrarea copilului de vârsta preşcolară într-un program de gradiniţă constituie o premisă necesară dar nu suficientă pentru a-i stimula şi sprijini dezvoltarea.

Analizand coordonatele politicilor educationale moderne din învăţământul preşcolar se pot identifica câteva argumente de bază care ne îndreptatesc să considerăm că educaţia pentru toţi trebuie să înceapă de la gradiniţă.

Primul argument se referă la faptul ca orice grădiniță este terenul unei învățări timpurii a regulilor sociale şi punctul de demarare a programelor proiectate şi planificate la nivel general pentru integrarea educaţională şi socială a tuturor copiilor. Desigur, familia are rolul ei bine definit în formarea copilului şi in socializarea primară. Dar se pune problema politicilor educaţionale, a grijii pentru o societate întreagă, nu numai pentru anumite segmente ale ei. Pentru a creşte generaţii educate trebuie să ai grija de fiecare individ. Să nu lăsăm nici unul în afara efortului de proiectare şi de acţiune. Aceasta este cerinţa educaţiei pentru toţi.

Al doilea argument se referă la faptul că programul educativ al grădiniței trebuie să fie flexibil şi deschis către răspunsuri adecvate individualizate şi personalizate. Curriculum-ul preşcolar trebuie să răspundă nevoilor de educaţie și formare a tuturor copiilor.

Educaţia pentru toți se sprijină pe un curriculum flexibil şi deschis, care pornește de la cerinţe educative ale copiilor reali, nu imaginari, de la particularităţile şi caracteristicile personale ale copiilor

pentru a sprijini dezvoltarea adecvată. Altfel spus, cerinţele educative ale fiecarui copil, mai mult sau mai putin speciale sunt la baza deciziilor educative şi a proiectelor individualizate în grădiniţă.

A treia idee se referă la recunoaşterea faptului că instituţia de educaţie prescolară nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Grădinița își poate îndeplini sarcinile de lucru numai în parteneriat cu familia şi cu comunitatea. Parteneriatul presupune respect reciproc, acceptare, toleranţă şi lipsa judecăților de valoare, a prejudecăților cu privire la situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Dacă se realizează cu adevarat un parteneriat, se poate vorbi de o construcţie comună de relaţii din care educatoarele primesc informaţii, părinții câștigă experienţă, iar copiii cresc mai bine şi mai siguri pe ei.

A patra idee se referă la practicile educative directe ale educatoarei. Pentru a putea răspunde diversităţii şi unicităţii copiilor şi a asigura educaţia tuturor, este nevoie să se orienteze pozitiv atitudinea, limbajul şi metoda pedagogică. Copilul preşcolar este actorul unui proces de formare în care fiecare gest, privire, cuvânt din partea adulților cu care vine în contact poate să îi influenţeze imaginea de sine. Este firesc ca programul din grădiniţă să îi ofere şansa de a se forma într-un sens pozitiv, cu încredere în forţele sale.

Un alt element important este participarea tuturor copiilor la programul educativ. Fiecare după forţele şi posibilităţile sale. Copiii sunt diferiţi, capacităţile lor sunt diferite, dar în grupul de la grădiniță fiecare poate avea un loc, un rol și o valoare. Cerinţe Educative Speciale pot însemna şi momente dificile, probleme legate de anumite situaţii sau caracteristici personale ale copiilor cu care aceştia se confruntă şi care pot fi depășite prin programul educativ. CES este un concept care abordează educaţia pornind de la ceea ce poate copilul, şi nu de la ceea ce nu poate. Orice copil poate avea la un moment dat al existenţei sale CES. Pentru educatoare, CES sunt provocări la găsirea unor soluţii, nu piedici în realizarea curriculum-lui general. Dacă educatoarea realizează faptul că fiecare copil poate învăţa - în ritmul, stilul şi cu caracteristicile sale - îi va fi uşor să sprijine copiii cu CES.

Pentru educatoare însă, în gradiniţă, se pune problema să găsească locul şi rolul adecvat prin care fiecare copil poate participa, şi nu să găsească eticheta potrivită. Diagnosticul sau evalurea complexă este grija şi responsabilitatea specialistului (psiholog, psihopedagog, logoped, kinetoterapeut etc.), daca este nevoie de acesta.

Educaţia preşcolară este parte a educaţiei timpurii, adică a acelor programe care desăvarşesc o abordare complexă cu privire la valoarea influenţelor educaţionale la vârstele mici.

În concluzie, integrarea copiilor cu CES în grădiniță este un proces complex, dar extrem de important. O abordare incluzivă și bine coordonată implică dezvoltarea unui mediu adaptat și sprijinitor, formarea educatorilor, implicarea familiilor și colaborarea cu specialiști în domeniul educației speciale. Integrarea copiilor cu CES în grădiniță nu doar că le oferă acestora oportunitatea de a se dezvolta și de a învăța, dar contribuie și la formarea unei societăți mai sensibile și mai incluzive.

Bibliografie:

1. Anca Maria, ”Metode și tehnici de evaluare a copiilor cu CES”,Editura Presa Universitară Clujeană, 2007

2. Cocorada E., Năstasă L., “Fundamentele psihopedagogiei speciale. Introducere în logopedie”, Editura Psihomedia, Sibiu, 2007

3. Gherguț Alois, ”Educația incluzivă și pedagogia diversității”, Editura Polirom, 2016

Ecaterina Vrasmas, Introducere in educatia cerinţelor speciale, Editura Credis, Bucuresti, 2004.

4. Traian Vrăsmaș, Invatamantul integral si/sau incluziv, Editura Aramis, Bucuresti, 2001.

5. Traian Vrăsmaș, Scoala si educaţia pentru toti, Editura Miniped, Bucuresti, 2004.

INTELIGENŢELE MULTIPLE - FORMĂ DE DIFERENŢIERE ŞI INDIVIDUALIZARE A PROCESULUI DE PREDARE - ÎNVĂŢARE - EVALUARE

Lucica Podină, profesor în învățământul primar
Școala Gimnazială ”Ion Luca Caragiale” Sibiu

Teoria lui Gardner a avut un rol major în alcătuirea combinaţiei unice de trei teorii: (1) teoria copernicană a unicităţii; (2) aplicarea teoriei lui H. Gardner despre inteligenţele multiple şi (3) ideile fundamentale ale lui John Dewey cu privire la procesualitate) pentru formarea profesorilor, fiind soluţia depăşirii teoriilor tradiţionale. Prin combinarea acestor trei perspective, profesorii şi studenţii primesc mai multe ocazii de a lucra în grup, într-un context interdisciplinar, pentru a descoperi gradul în care, atât profesorii din învăţământul preuniversitar, cât şi elevii posedă talentele şi abilităţile specifice fiecărui tip de inteligenţă; astfel, se poate atinge stăpânirea profundă a conţinuturilor, a tehnicilor de intruire şi a modalităţilor de studiu. Prin aplicarea teoriei inteligenţelor multiple în procesul de învăţământ, curriculum-ul se organizează în jurul celor şapte abilităţi: lingvistică, logico-matematică, corporal-kinestezică, spaţială, muzicală, interpersonală şi intrapersonală (Gardner, 1991). Conceptul de ***inteligenţe multiple*** a oferit baza dezvoltării curriculare în învăţământul preuniversitar.

Printre avantajele acestei abordări se numără:

- crearea mai multor ocazii pentru dezvoltarea talentelor copiilor şi pentru obţinerea performanţelor de către aceştia;
- mai mult timp pentru realizarea conexiunilor între diverse arii curriculare în procesul didactic;
- un material suplimentar pentru îmbunătăţirea evaluării.

Există o serie de *comportamente* specifice inteligenţelor, cum ar fi :

- ***lingvistică:*** le face plăcere să scrie şi să citească, au un limbaj expresiv, le plac ghicitorile şi jocurile de cuvinte, sunt interesaţi de limbile străine, memorează uşor şi iau notiţe la cursuri;
- ***spaţială:*** le face plăcere să demonteze obiectele şi apoi să le monteze la loc, să se joace cu puzzle-uri tridimensionale; amintirile lor sunt bazate pe imagini vizuale, înteleg foarte bine hărţile şi planurile desenate;
- ***logico-matematică:*** urmează instrucţiunile pas cu pas; colectează informaţii şi le folosesc pentru rezolvarea problemelor; adesea, pot face rapid calcule mintale; le plac jocurile şi problemele care necesită raţionamente;

- ***muzicală:*** observă rapid şabloanele, urmează uşor un ritm; le plac diferite stiluri muzicale; fredonează şi interpretează melodii, cântă din voce sau la un instrument; le este greu să se concentreze dacă se aude muzica; le place ritmul poeziilor;
- ***kinestezică:*** le plac mişcarea fizică şi experienţele tactile; mimează, dansează; cred că animalele şi mediul fizic sunt importante; se descurcă bine la scrierea scrisorilor şi le place să proiecteze jocuri noi;
- ***naturalistă:*** le place să lucreze şi să-şi petreacă timpul în aer liber; le place să grupeze obiectele ierarhic; cred că natura, problemele ecologice si animalele sunt importante;
- ***interpersonală:*** învaţă prin intermediul interacţiunii cu ceilalţi şi le place aceasta interacţiune; ajung la înţelegeri, negociază şi sunt empatici cu alţii; demonstrează calităţi de lider; se implică în activităţi extracurrilare şi le place să facă parte din echipe;
- ***intrapersonală:*** sunt extrem de conştienţi de propriile convingeri, sentimente şi motivaţii; le place să lucreze singuri şi stiu foarte bine să se automotiveze; le place să ştie de ce fac un anumit lucru; îşi pot evalua foarte corect aptitudinile ţi punctele slabe.

Cunoscând profilul de inteligenţă, se poate aplica teoria inteligentelor multiple, în contextul actual al şcolii noastre, prin câteva posibilităţi :

- la începutul activităţilor obişnuite se poate folosi o activitate care stimulează inteligentele multiple, cu scopul de a creşte motivaţia copiilor (folosirea inteligenţelor multiple ca „punct de plecare” al activităţii);
- în cadrul unei teme interdisciplinare realizate într-un grup, constituit din elevi, reprezentând diverse inteligenţe “tari”, care vor colabora în realizarea sarcinii prin coduri de simboluri şi perspective diferite;
- în cadrul unui proiect prin care, individual , fiecare elev îşi va realiza tema din perspectiva inteligentelor tari;
- exploatarea unei teme la nivelul unei discipline prin diferite coduri de reprezentare.

APLICAŢIE PRACTICĂ

Clasa: pregătitoare

Disciplina: Comunicare în limba română

Tema: Literele alfabetului

***Timpul alocat*:** 8 zile (5′-30′/zi)

LUNI ***(inteligenţa lingvistică)***

Am împărţit copiii în patru echipe. Fiecare echipă a primit o fişă sub formă de parte dintr-o scrisoare. Le-am explicat faptul că Georgică a fost neatent, a pătat cu cerneală scrisoarea pentru bunici, şi, încât unele litere nu se mai văd, aceştia nu vor înţelege mesajul.

Dacă elevii completează corect literele lipsă, ei vor afla mesajul pe care vrea sa îl transmită băiatul neatent.

Fişă de lucru

Completează literele care lipsesc, ordonează fragmentele pe fişa suport şi citeşte ceea ce ai obţinut:

Timp de lucru: 15′

Trei grupe au îndeplinit corect toate sarcinile, numai una a intâmpinat greutăţi în completarea literelor care lipsesc.

MARŢI ***(inteligenţa spaţială)***

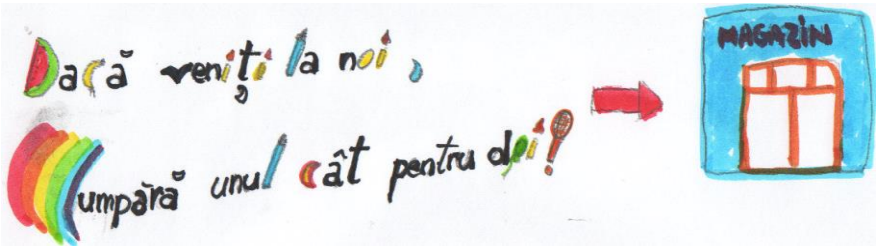
Am desenat pe tablă imagini grafice care corespund ca înţeles şi formă unor litere (ex. un bici pentru „l ”, un ou pentru „o”). Elevii sunt invitaţi să-şi facă propriile reprezentări ale unor litere, la alegere.

Timp de lucru: 20′

Această sarcină de lucru a fost întâmpinată cu bucurie din partea elevilor, deoarece le-a fost pusă imaginaţia la încercare.

Ei au găsit numeroase legături în ceea ce priveşte aspectul literelor şi al obiectelor din mediul înconjurător. Astfel, **„o”** a fost reprezentat sub forma unei **mingi ,** a unui **balon**, **„s” – ca o lebădă, „c” ca o semilună, banană, „D” ca o felie de pepene** etc. Unii copii au fost preocupaţi mai mult de aspectul desenului, decât de asemănarea cu litera corespunzătoare-de exemplu pentru „P”, partea de sus a fost rotunjită în ambele părţi ca să semene cu un copac sau cu o rachetă de tenis.

Desenele realizate au fost folosite apoi de elevi pentru a completa un text reclamă. S-au realizat texte de felul:

MIERCURI ***(inteligența kinestezică)***

Elevii şi-au folosit corpul pentru a configura diferite litere, în timp ce le citeam cuvinte care începeau cu sunetele respective, corespunzătoare.

Timp de lucru: 10´

Entuziasmul copiilor a fost mare. Cele 10 minute alocate pentru această etapă a metodei au fost foarte distractive, deoarece poziţiile găsite de ei pentru a se asemăna cât mai mult cu o literă au fost năstruşnice.

JOI ***(inteligența muzicală)***

Elevii trebuie să inventeze diferite sunete pentru litere selectate şi apoi să le reproducă la unison, în timp ce unii elevi ridică planşe pe care sunt scrise cuvinte ce încep cu literele selectate.

Elevii au stabilit de comun acord sunete pentru fiecare semn de punctuaţie, după cum urmează:

M – o bătaie scurtă din palme

A – un fluierat

R – o pocnire din degete

I – o bătaie din picior

Timp de lucru: 20´

Exerciţiul s-a dovedit a fi foarte antrenant, deoarece elevii aşteptau cu nerăbdare să li se arate planşa cu cuvântul în cadrul căruia apăreau literele ce trebuiau înlocuite cu producerea acelor sunete.

VINERI ***(inteligența logico-matematică)***

Se formează grupe de câte 4 elevi. Fiecare grup are la dispoziţie un set de silabe pe care trebuie să le combine, astfel încât să obţină propoziţii formate din cuvinte, numai din două sau numai din trei silabe. După formarea propoziţiilor ei au de notat alături numărul de litere din fiecare propoziţie.

A - na a – re pe – re. [10 litere]

A – cum tre - ce stra – da. [15 litere]

Ma – ri – na a - du – ce ca - ie – tul. [18 litere]

Timp de lucru: 20´

Toate grupele au realizat sarcina corect, diferenţele constând în numărul de propoziţii – o grupă a utilizat în proporţie de 90 % silabele primite, trei dintre ele 60- 70 %, iar a treia grupă doar jumătate. De aici am observat că în prima grupă toţi elevii dispun de inteligenţă matematică, fapt demonstrat şi de rezultatele lor foarte bune la această materie.

LUNI ***(inteligenţa interpersonală)***

Se formează grupe de câte 4 sau 5 elevi, fiecare având în mână trei cartoane cu câte o literă pe ele. Le-am citit mai multe cuvinte, copiii trebuind să arunce cartonul corespunzător literei finale. Elevul care aruncă primul cartonul corect primeşte 5 puncte, al doilea 4 puncte ş.a.m.d.

Timp de lucru: 15´

În această etapă a metodei, desfăşurată sub formă de joc, am testat viteza de reacţie a elevilor, dar şi atenţia lor.

Din cei 21 elevi prezenţi, 7 dintre ei au avut rapiditate crescută în mişcări, ceea ce le-a adus acumularea punctajului maxim.

MARŢI ***(inteligenţa intrapersonală)***

Elevii trebuie să alcătuiască trei propoziţii referitoare la viaţa lor personală, fiecare propoziţie trebuie să înceapă cu aceeaşi literă, dar să se termine cu alt semn de punctuaţie.

Timp de lucru: 5´.

„Eu mă numesc Andrei.”

„Eşti prietenul meu sau nu?”

„E ziua tatălui meu!”

Propoziţiile alcătuite au fost scurte, persoanele amintite de ei fiind din lumea lor imediată: mama, tata, bunica.

MIERCURI ***(inteligenţa naturistă)***

Elevii compun versuri despre literele învăţate, realizând un colaj de imagini (desenate, decupate şi lipite) cu obiecte din natură care încep cu litera respectivă.

Timp de lucru: 25´.

Au fost compuse versuri foarte frumoase, iar personalitatea fiecărui elev şi-a pus amprenta asupra decorării acestora cu materiale din natură, lucrările fiind expuse în clasă.

„Parcă sunt un

Cu **C** începe numele meu.

Dintre imaginile date sau selectate de copii, ei aveau de folosit în versuri sau în jurul strofei doar pe cele care reprezentau elemente naturale.

Teoria lui Gardner a avut un efect catalizator asupra educaţiei. De exemplu, în programele de cultură generală a constituit un imbold pentru valorificarea diversităţii culturale; din perspectiva teoriei inteligenţelor multiple, inteligenţa, în calitatea de construct cultural, a fost reconfirmată (Gardner şi Avery, 1998). Lucrarea lui Gardner a constituit baza teoretică a altor direcţii de dezvoltare a practicii educaţionale, pornind de la constructul de creativitate. Prin importanţa acordată domeniului educaţional pentru confirmarea unei creaţii, el confirmă valoarea aplicaţiilor practice prin supunerea acestora unei evaluări competente. Intuiţiile lui Gardner în această privinţă au dat un impuls suplimentar în afirmarea automatismelor mentale şi au acordat o importanţă specială motivaţiei.

Bibliografie:

Gardner, Howard, *Inteligenţele multiple. Noi orizonturi pentru teorie şi practică,* Editura Sigma, Bucureşti, 2007

Gardner, Howard, *Minte disciplinată,* Editura Sigma, Bucureşti, 2005

EDUCAȚIA DE CALITATE: CHEIA SCHIMBĂRII ȘI DESEGREGĂRII

Prof. Mărgărit Corina Emanuela
Liceul Tehnologic „Constantin Cantacuzino” Băicoi

Într-o lume din ce în ce mai diversă, educația joacă un rol esențial în modelarea unei societăți echitabile și incluzive. Un aspect fundamental al educației este accesul la oportunități egale pentru toți elevii, indiferent de fundalul lor social, etnic sau economic.

Trebuie să ne asigurăm că toți copiii au acces la o educație de calitate, fără discriminare.

Acest proiect își propune să exploreze rolul educației în combaterea segregării și promovarea unei societăți mai echitabile.

Obiectivele proiectului

1. **Sensibilizarea elevilor și cadrelor didactice** față de importanța educației ca instrument de schimbare socială.
2. **Creșterea conștientizării** despre segregarea educațională și impactul acesteia asupra copiilor și tinerelor generații.
3. **Promovarea valrilor educației incluzive** și combaterea stereotipurilor prin exemple pozitive din viața reală.
4. **Stimularea participării activă** a elevilor și cadrelor didactice în crearea unui mediu educațional care promovează diversitatea și egalitatea.

Contextul segregării educaționale

Segregarea educațională este o realitate tristă care persistă în multe colțuri ale lumii, inclusiv în România. Aceasta se manifestă prin separarea copiilor pe criterii de etnie, clasă socială, religie sau chiar gen, ceea ce duce la inegalități în accesul la resurse educaționale. Unele școli au un procent mare de elevi din medii defavorizate, iar aceste școli, de cele mai multe ori, nu beneficiază de aceleași resurse sau oportunități ca instituțiile de învățământ din zonele mai privilegiate.

Impactul segregării educaționale este profund: copii din medii defavorizate nu au aceleași șanse de a accesa educație de calitate și, prin urmare, se perpetuează un ciclu al inegalității și al sărăciei. Acesta este un cerc vicios care limitează posibilitățile de mobilitate socială și care subminează dezvoltarea unei societăți echitabile.

Desegregarea prin educație de calitate

Unul dintre cele mai eficiente instrumente pentru combaterea segregării este promovarea educației de calitate pentru toți. Educația poate fi un factor puternic de schimbare socială, iar în acest sens, este esențial ca toți copiii să aibă acces la aceleași oportunități educaționale, indiferent de proveniența lor.

1. Accesul egal la educație

Un pas esențial în desegregarea educațională este asigurarea unui acces egal la școlile de calitate. Guvernele, autoritățile locale și instituțiile educaționale trebuie să investească în infrastructura școlară, să asigure resurse suficiente și să sprijine școlile din zonele defavorizate pentru a oferi elevilor aceleași oportunități educaționale ca și celor din medii mai favorizate.

2. Curriculum incluziv

Un alt aspect important este dezvoltarea unui curriculum care să reflecte diversitatea culturală, etnică și socială a elevilor. Prin includerea în programă a unor teme legate de diversitate și incluziune, elevii învață despre importanța respectului reciproc și despre valorile unei societăți echitabile.

3. Formarea cadrelor didactice

Profesorii au un rol crucial în promovarea desegregării prin educație. Prin urmare, este important ca aceștia să fie instruiți să abordeze diversitatea elevilor și să răspundă nevoilor individuale ale acestora. Formarea continuă a cadrelor didactice în domeniul educației incluzive este esențială pentru a crea un mediu de învățare în care toți copiii se simt valorizați.

Impactul educației incluzive asupra societății

Implementarea unui sistem educațional incluziv nu are doar beneficii imediate pentru elevi, ci contribuie și la formarea unei societăți mai echitabile pe termen lung. Copiii care învață într-un mediu divers și incluziv sunt mai predispuși să devină adulți care respectă și apreciază diversitatea. Aceștia vor fi mai deschiși la idei și perspective diferite, promovând astfel armonia socială și colaborarea interetnică.

Pe de altă parte, educația incluzivă contribuie la reducerea stereotipurilor și a prejudecăților, combatând discriminarea în toate formele sale. În acest fel, educația devine un instrument de promovare a toleranței și respectului pentru drepturile omului.

Activități propuse pentru implementare

1. **Workshopuri pentru elevi**: Organizarea de sesiuni interactive în care elevii să poată discuta despre conceptul de segregare și despre cum pot contribui la crearea unui mediu educațional mai echitabil. Aceste workshopuri ar putea include activități de grup în care elevii își împărtășesc ideile și

propun soluții pentru a combate discriminarea.

2. **Proiecte de învățare pe teme de diversitate**: Crearea unor proiecte educaționale în care elevii să cerceteze despre diversitatea culturală și etnică, să învețe despre alte culturi și să înțeleagă importanța respectării diferențelor. Aceste proiecte pot include expoziții, prezentări sau dezbateri pe teme legate de egalitate și incluziune.

3. **Campanii de sensibilizare**: Elevii pot organiza campanii de sensibilizare în școli, folosind pliante, postere și diverse materiale media pentru a atrage atenția asupra importanței educației de calitate și a integrării copiilor din medii defavorizate în sistemul educațional.

Concluzie

Fii tu vocea schimbării! Desegregarea prin educație de calitate nu este doar un ideal, ci o necesitate. Educația are puterea de a transforma societatea și de a construi o lume mai echitabilă, în care toți copiii au șanse egale. Fiecare pas pe care îl facem pentru a reduce segregarea educațională este un pas spre un viitor mai bun. În calitate de elevi, profesori sau părinți, fiecare dintre noi poate contribui la această schimbare, creând un mediu educațional inclusiv, care promovează respectul, diversitatea și egalitatea. Educația de calitate este cheia desegregării și a unui viitor mai just pentru toți.

PROBLEME DE INTEGRARE A COPIILOR CU C. E. S.

Prof.
înv. primar Mandache Elena
Școala Gimnazială Nr.6, Vulcan,
jud. Hunedoara

Ca fiinţă socială, omul este dependent de ceilalţi oameni. Această dependenţă înseamnă, de fapt, ajutor, posibilitatea de a comunica şi coopera. Acest lucru dă naştere la sentimentul de apartenenţă şi solidaritate umană, precum şi la sentimentul de securitate al individului.

Întâlnim pretutindeni oameni cu deficienţe. Perceperea lor socială nu este întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultură şi de valorile promovate.

În antichitate se considera că Homer cel orb vede ce ceilalţi nu văd şi nici nu înţeleg. Despre evanghelicul orb din naştere, vindecat, Iisus Hristos spune că în acesta se arată lucrările lui Dumnezeu. Tot Evul Mediu este marcat de ideea că deficienţele umane reprezintă un semn de «ales» al lui Dumnezeu sau de «posedat» de diavol.

În cultura modernă europeană repulsia faţă de acestea este atât de mare, încât nu numai că devine imposibilă propoziţia «Scoală-te, ia-ţi patul tău şi umblă!», dar om şi minune deopotrivă sunt izgoniţi la periferia lumii, dacă lumea are aşa ceva. Principiul separării oamenilor cu deficienţe de restul societăţii exprimă, pe de o parte, frica acestora de contaminare, iar pe de altă parte forma de a-şi transfera propriile eşecuri sociale, politice, economice asupra celor ce nu aveau cum să se apere de asemenea acuzaţii.

În cadrul societăţilor ce promovează valori religioase, deficienţele pot fi interpretate ca pedepse pentru păcatele săvârşite, ca semne ale «alegerii» sau ale «pedepsirii».

În cadrul societăţii moderne, industriale ce promovează valori ale succesului individual şi realizărilor personale ,,deficienţa reprezintă un dezastru, o nenorocire, o tragedie personală”.

Mulţi oameni au reticenţe faţă de persoanele cu deficienţe deoarece au o concepţie greşită despre ele. Unii ştiu din trecut despre persoanele cu handicap faptul că erau cerşetori sau lăutari ori au în acest domeniu o slabă experienţă. Nici una dintre aceste idei nu oferă o imagine clară a persoanelor cu deficienţe. Şi ele sunt oameni ca şi ceilalţi : unii dependenţi, alţii independenţi; unii lideri, alţii persoane obişnuite; unii bogaţi, alţii săraci; unii graşi, alţii slabi etc. Ca orice persoană, ei sunt produsul unic al eredităţii lor şi al mediului şi sunt indivizi.

Dar şi persoanele deficiente, la rândul lor, au două păreri în ceea ce priveşte impedimentul lor: unele îl consideră un dezastru, iar altele un simplu inconvenient.

Recunoscând faptul că orice proces de readaptare a unei persoane cu handicap ar trebui să ţină cont de măsurile care favorizează autonomia sa personala şi/sau asigură independenţa sa economică şi integrarea sa socială cea mai completă posibil, trebuie incluse şi dezvoltate programe de readaptare, măsuri individuale şi colective care să favorizeze independenţa personală, care să-i permită de a duce o viaţă cât mai normală şi completă posibil, ceea ce include dreptul de a fi diferit. O readaptare totală presupune un ansamblu de măsuri fundamentale şi complementare, dispoziţii, servicii de facilitare care ar putea garanta accesibilitatea la confortul fizic şi psihologic. Adaptarea mobilierului exterior şi urbanismul, accesul în clădiri, la amenajari şi instalaţii sportive, transportul şi comunicaţiile, activităţile culturale, timpul liber şi vacanţele trebuie să constituie tot atâţia factori care contribuie la realizarea obiectivelor readaptarii.

Posibilitatea de acces la informaţie este cheia unei vieţi autonome. Mai mult, profesioniştii trebuie să informeze asupra tuturor aspectelor vieţii, iar persoanele handicapate trebuie să aibă posibilitatea de a-şi procura informaţia ele însele.

Copilul diferit se adaptează greu la relaţiile interpersonale, de aceea părinţii trebuie să joace rolul de tampon, de mediator între copil şi persoanele străine. Uneori părinţii pot dramatiza excesiv reacţiile inadecvate venite din partea unei persoane străine, identificând o falsă rea intenţie într-un gest oricât de neutru. În alte situaţii, ei neagă tot ceea ce copilul observă în jurul său legat de propria deficienţă, insistă pe răutatea şi ipocrizia persoanelor din anturaj, cultivând la copil convingerea că lumea în care trăieşte este rea. Pe de altă parte, unii părinţi refuză să ţină cont de dificultăţile sociale determinate de deficienţă. În acest fel, ei îi impiedică pe copii să înţeleagă şi să accepte toate aspectele legate de propria deficienţă. Datorită acestui rol suplimentar de mediator, reacţiile părinţilor în faţa unui copil cu deficienţă capătă o importanţă majoră. Părinţii reacţionează prin supraprotecţie, acceptare, negare sau respingere.

Părinţii unui copil cu deficienţă îndeplinesc teoretic aceeaşi funcţie ca şi părinţii unui copil sănătos. Ei trebuie să rămână în primul rând părinţi.

În cadrul unei familii echilibrate copilul cu deficienţă are drepturi şi obligaţii egale. El trebuie să aibă relaţii de reciprocitate şi de egalitate cu fraţii şi cu surorile sale, să se simtă «ca toată lumea». Dacă se simte egal în familie, el va ajunge să se simtă egal şi în societate. Practic, familia joacă rolul unui

laborator în care copilului cu deficienţă i se oferă oportunitatea de a-şi găsi locul şi de a se obişnui cu situaţia în care se află.

Copiii, în majoritatea timpului lor liber şi nu numai, şi-l petrec jucându-se. Jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-şi exprima propriile capacităţi. Prin joc, copilul capătă informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Putem spune că, jocul este «munca copilului». În timpul jocului, copilul vine în contact cu alţi copii sau cu adultul, astfel că jocul are un caracter social.

Jocurile sociale sunt esenţiale pentru copiii cu handicap, întrucât le oferă şansa de a se juca cu alţi copii.

În perioada de preşcolar se desfaşoara mai ales în grup, asigurându-se astfel socializarea. Din acest motiv, copiii cu handicap trebuie să fie înscrişi la grădiniţa din vecinătate, alături de copiii sănătoşi. Copiii sunt curioşi, dar practici, astfel că ei vor accepta uşor un copil cu deficienţă fizică, care se deplasează în fotoliu rulant sau în cârje. Ei sunt suficient de simpli şi deschişi pentru a accepta uşor un coleg cu probleme de sănătate. Perioada de preşcolar este cea mai indicată pentru începerea socializării copiilor cu handicap. La această vârstă, socializarea se realizează uşor prin intermediul jucăriilor şi al echipamentelor de joc. Unii copii cu deficienţe au avut experienţa neplăcută a spitalizării şi a separării de părinţi. De aceea, pot apărea reacţii intense, mai ales în primele zile de grădiniţă. În alte cazuri, copilul are probleme legate de utilizarea toaletei şi de deplasare. In aceste situaţii, este de preferat să se solicite prezenţa mamei până la acomodarea copilului în colectivitate şi acomodarea personalului cu problemele copilului.

Şcoala este, de asemenea un mediu important de socializare.

Formele de integrare a copiilor cu CES pot fi următoarele: clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clase obişnuite.

Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează, condiţia psihică în care acţiunile instructiv-educative devin accesibile copilului, consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de învăţare, corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoala şi posibilităţile copilului de a le rezolva, existenţa unor randamente la învăţătură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare.

În şcoală, copilul cu tulburări de comportament aparţine, de obicei, grupului de elevi slabi sau indisciplinaţi, el încălcând deseori regulamentul şcolar şi normele social-morale, fiind mereu sancţionat de către educatori. Din asemenea motive, copilul cu tulburări de comportament se simte respins de către mediul şcolar (educatori, colegi). Ca urmare, acest tip de şcolar intră în relaţii cu alte persoane marginalizate, intră în grupuri subculturale şi trăieşte în cadrul acestora tot ceea ce nu-i oferă societatea.

Datorită comportamentului lor discordant în raport cu normele şi valorile comunităţii sociale, persoanele cu tulburări de comportament sunt, de regulă, respinse de către societate. Aceste persoane sunt puse în situaţia de a renunţa la ajutorul societăţii cu instituţiile sale, trăind în familii problemă, care nu se preocupă de bunăstarea copilului.

Bibliografie:

1.Albu, A., Albu, C., „Asistența psihopedagogică și medicală a copilului deficient fizic”, Iași, Polirom, 2000;
2. Ionescu, S., „Adaptarea socioprofesională a deficienților mintal”, București, Editura Academiei P.S.R., 1975;
3.Miftode, V. (coord.), „Dimensiuni ale asistenței sociale: forme și strategii de protecție a grupurilor defavorizate”, Botoșani, Eidos, 1995;
4. Popescu, G., Pleșa, O. (coord.), „Handicap, readaptare, integrare”, București, Pro Humanitate, 1998;
5. Verza, E., Păun, E., „Educația integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998.

Profesorul empatic și sala de sport

prof. Iordan Ramona Georgiana
Școala Gimnazială „Regina Maria”, București

Un profesor nu este doar un simplu transmițător de informații, ci și un model, un lider al învățării care inspiră, motivează și creează un mediu favorabil dezvoltării elevilor. Un profesor de educație fizică cu adevărat dedicat nu predă doar mișcare și tehnici sportive, ci modelează caractere, insuflă valori și creează legături emoționale puternice cu elevii săi.

Empatia și dragostea – ingrediente esențiale ale unui lider al învățării

Într-o sală de sport sau pe teren, un profesor de educație fizică are o misiune complexă: să dezvolte nu doar corpul, ci și spiritul elevilor. Profesorul care pune suflet în ceea ce face reușește să transforme ora de sport într-o experiență plăcută, în care fiecare copil se simte valorizat și încurajat să-și depășească limitele.

Un astfel de profesor știe că fiecare copil are propriul ritm de învățare și propriile temeri. În loc să impună standarde rigide, el își adaptează metodele pentru a include toți elevii, indiferent de abilități. Cu un zâmbet cald și o vorbă bună, îi ajută să-și dezvolte încrederea în sine, să lucreze în echipă și să înțeleagă că mișcarea este o bucurie, nu o obligație.

Cum câștigă dragostea și atenția elevilor?

1. Prin încurajare constantă – Un profesor empatic nu critică, ci își încurajează elevii la fiecare pas. Chiar și cel mai stângaci copil simte că are un loc în ora de sport, pentru că profesorul îl ajută să progreseze în ritmul lui.

2. Prin pasiunea pentru ceea ce face – Copiii simt când un profesor predă din obligație și când o face din pasiune. Un profesor de educație fizică ce iubește mișcarea și împărtășește acest entuziasm va inspira elevii să vadă sportul ca pe ceva esențial în viața lor.

3. Prin crearea unei atmosfere de siguranță emoțională – Un profesor care își cunoaște elevii, care le înțelege fricile și le celebrează reușitele creează un mediu în care copiii nu se tem să greșească. Ei știu că profesorul este acolo să îi ajute, nu să îi judece.

4. Prin joc și creativitate – Un lider al învățării înțelege că sportul nu trebuie să fie doar despre reguli și exerciții, ci și despre distracție. Transformând lecțiile în jocuri captivante, profesorul reușește să capteze atenția elevilor și să îi motiveze.

5. Prin exemplul personal – Un profesor care arată respect, corectitudine și pasiune pentru ceea ce face va fi urmat de elevii săi. Un adevărat lider al învățării nu doar predă, ci inspiră prin propriul comportament.

Concluzie

Un profesor de educație fizică devine un adevărat lider al învățării atunci când reușește să creeze o legătură autentică cu elevii săi. Când dragostea pentru sport se îmbină cu empatia și devotamentul, orele de educație fizică devin momente așteptate cu nerăbdare de copii. Astfel, profesorul nu doar că le dezvoltă abilitățile fizice, ci le modelează și caracterul, transformând fiecare lecție într-o lecție de viață.

Desegregarea prin educație de calitate

Prof. Iordan Paula Carmen
Liceul Teoretic „G.Călinescu” Constanța

Desegregarea educațională prin educație de calitate reprezintă un obiectiv esențial în construcția unei societăți echitabile și sustenabile. Educația de calitate are puterea de a oferi oportunități egale pentru toți copiii, indiferent de statutul lor social, etnic sau economic, și de a promova valori fundamentale precum respectul, solidaritatea și drepturile omului. Pentru a atinge acest obiectiv, este necesar un efort concertat din partea guvernelor, instituțiilor educaționale și organizațiilor internaționale, care să susțină procesul de desegregare și să asigure un acces echitabil la educație de calitate pentru toți elevii, indiferent de mediul din care provin. Doar prin educație de calitate putem construi o lume în care segregarea și discriminarea să devină istorie.

Acceptarea diversității înseamnă recunoașterea și înțelegerea faptului că fiecare individ este unic, iar diferențele dintre noi nu ar trebui să fie un motiv de discriminare sau exclusivism. În loc să vedem aceste diferențe ca pe un obstacol, ar trebui să le considerăm o oportunitate de a învăța și de a evolua. Diversitatea poate îmbogăți experiențele noastre, oferindu-ne perspective și soluții inovative.

În multe cazuri, acceptarea diversității presupune un proces de depășire a prejudecăților. Fiecare dintre noi poate fi influențat de stereotipuri sau opinii preconcepute, însă este important să conștientizăm aceste limitări și să învățăm să judecăm oamenii nu după aparențe, ci după valoarea lor ca indivizi. Astfel, acceptarea diversității presupune un efort constant de a depăși aceste bariere și de a cultiva o mentalitate de deschidere și empatie.

Segregarea, atât în sensul său social, cât și în cel educațional, reprezintă un fenomen care poate fi observat în numeroase societăți din întreaga lume. Segregarea educațională se manifestă atunci când grupuri distincte de elevi sunt izolate în școli diferite, pe baza criteriilor de rasă, etnie, statut socio-economic sau alte caracteristici demografice.

În acest context, desegregarea nu se referă doar la eliminarea fizică a barierelor între aceste grupuri, dar și la promovarea unei educații care să sprijine integrarea, înțelegerea reciprocă și dezvoltarea unui sentiment de apartenență comună. Desegregarea educațională este esențială pentru a asigura egalitatea de șanse și pentru a combate inechitățile care persistă în educație.

Educația de calitate reprezintă un factor cheie în procesul de desegregare, având potențialul de a contribui la integrarea socială și de a oferi elevilor din medii defavorizate instrumentele necesare pentru a depăși condițiile de segregare în care se află. Educația nu este doar un drept fundamental, ci și un motor al progresului personal și social. O educație de calitate înseamnă un curriculum accesibil, profesionalism din partea cadrelor didactice, acces la resurse educaționale și un mediu de învățare stimulativ, care să permită tuturor elevilor să-și atingă potențialul maxim. Unul dintre aspectele fundamentale ale unei educații de calitate este accesul la resurse echitabile. În multe regiuni, școlile din cartierele defavorizate sau din zonele marginalizate au un acces limitat la

materiale didactice, la profesori bine pregătiți și la infrastructura necesară pentru a oferi un proces educativ eficient. În aceste condiții, desegregarea poate fi realizată doar prin intervenții care să asigure un echilibru între școlile din zonele privilegiate și cele din zonele defavorizate.

Mai mult, educația de calitate trebuie să pună accent pe diversitate și incluziune. Un curriculum adaptat la diversitatea culturală și etnică a elevilor poate contribui la promovarea unei înțelegeri profunde a diferențelor, ajutându-i pe elevi să învețe nu doar despre subiecte academice, dar și despre valori fundamentale precum respectul, empatia și solidaritatea. Într-o societate segregată, educația trebuie să fie un factor activ de integrare, care promovează colaborarea și înțelegerea între grupuri diferite, reducând astfel prejudecățile și stereotipurile care alimentează segregarea. De asemenea, școlile trebuie să promoveze valori ale cetățeniei globale și ale respectului pentru drepturile omului, educând elevii nu doar pentru viața profesională, dar și pentru viața de cetățeni responsabili. Educația pentru diversitate, toleranță și non-discriminare joacă un rol fundamental în construirea unui mediu în care toți elevii se simt valorizati și în care segregarea, sub orice formă, nu mai este posibilă.

Organizațiile internaționale, precum UNESCO și UNICEF, au un rol important în promovarea educației de calitate ca factor esențial în desegregarea globală. Aceste organizații sunt esențiale în dezvoltarea unor programe educaționale care sprijină integrarea și combaterea inegalităților educaționale. Ele ajută la formularea unor standarde educaționale internaționale, care pot fi aplicate în diverse contexte naționale și care susțin accesul universal la educație. Mai mult, finanțarea educațională internațională este un instrument puternic în combaterea segregării educaționale, asigurându-se astfel că statele în dezvoltare sau cele cu resurse financiare limitate pot investi în educație și pot depăși decalajele educaționale existente.

Desegregarea prin educație nu este un proces ușor și presupune o serie de provocări. Una dintre acestea este rezistența culturală sau politică, care poate apărea atunci când grupuri sociale sau politice sunt reticente la schimbare sau sunt influențate de prejudecăți istorice. De asemenea, există și o problemă a resurselor financiare, care adesea nu sunt suficiente pentru a asigura educație de calitate pentru toți copiii, în special în zonele defavorizate.

În fața acestor provocări, soluțiile pot include investiții sustenabile în educație, educație continuă pentru profesori și dezvoltarea unor strategii educaționale inovative care să răspundă nevoilor elevilor din diverse grupuri sociale. De asemenea, trebuie promovate campanii de sensibilizare a comunităților și a factorilor de decizie, pentru a le arăta beneficiile unei educații de calitate și ale unui mediu educațional incluziv.

Respectul pentru diversitate nu se limitează doar la acceptarea diferențelor, ci presupune un angajament activ de a le proteja și de a le valoriza. Fiecare persoană, indiferent de caracteristicile sale, merită să fie tratată cu demnitate și respect. Respectul nu înseamnă doar toleranță pasivă, ci implică un efort activ de a promova includerea și de a combate orice formă de discriminare.

Societățile care îmbrățișează diversitatea sunt, de regulă, mai stabile și mai prospere, deoarece reușesc să mobilizeze resurse dintr-o gamă largă de experiențe și perspective. În educație, în afaceri, în cultură sau în politică, respectul față de diversitate poate duce la rezultate mai echitabile și la o mai mare coeziune socială. De asemenea, respectul față de diversitate promovează un sentiment de apartenență și de solidaritate între oameni, ceea ce contribuie la o societate mai unită. Dezvoltarea unei societăți presupune ca toți oamenii să poată trăi și munci împreună într-un mod armonios. Aceste valori ne învață nu doar să fim mai toleranți, dar și să apreciem diferențele care ne fac unici și valoroși. Construind un mediu în care diversitatea este nu doar acceptată, ci și respectată, putem contribui la crearea unui viitor mai echitabil și mai prosper pentru toți.

Să acceptăm diversitatea înseamnă în primul rând a recunoaște că oamenii nu sunt toți la fel și că diferențele dintre noi nu trebuie privite ca obstacole, ci ca resurse care pot contribui la îmbogățirea experienței umane. Aceste diferențe nu sunt doar superficiale, ci adânc înrădăcinate în istorii, culturi și tradiții care formează identitatea fiecărei persoane. Accepția diversității nu presupune a fi de acord cu toate diferențele, dar înseamnă a recunoaște că aceste diferențe sunt valide și demne de respect.

În societățile moderne, acceptarea diversității este esențială, mai ales într-un context globalizat. În trecut, multe societăți au fost unilaterale sau izolate, ceea ce a dus la dezvoltarea unor norme culturale foarte rigide și la un număr semnificativ de conflicte generate de ignorarea sau respingerea diversității. Astăzi, însă, interacțiunile între oameni din culturi diferite sunt mult mai frecvente și mai inevitabile, astfel că acceptarea diversității devine un act necesar de adaptare și înțelegere.

Un exemplu al acestei acceptări poate fi observat în mediile educaționale, unde elevii din diferite colțuri ale lumii sunt adesea expuși ideilor și tradițiilor diversificate. Acest lucru nu numai că le oferă o oportunitate de a învăța mai multe despre alte culturi, dar contribuie și la dezvoltarea unei gândiri mai critice și mai deschise. În acest sens, școlile și universitățile au un rol important în promovarea diversității ca valoare esențială.

De asemenea, respectul pentru diversitate nu este doar o alegere personală, ci și o obligație socială. Oferirea respectului tuturor indivizilor, indiferent de diferențele lor, este cheia pentru o societate echitabilă, în care toți cetățenii se simt incluși și apreciați. În acest sens, respectul este o valoare activă care presupune nu doar toleranță, dar și recunoașterea dreptului fiecărei persoane de a trăi și a se exprima conform identității sale. În practică, respectul pentru diversitate presupune combaterea discriminării, a stereotipurilor și a tuturor formelor de marginalizare. Este important de subliniat că respectul pentru diversitate nu înseamnă neapărat să fim de acord cu toate ideile sau comportamentele. Fiecare individ are dreptul de a își exprima opiniile și de a trăi conform valorilor sale, dar acest lucru nu trebuie să se facă în detrimentul altor persoane sau grupuri. Respectul presupune recunoașterea faptului că diversitatea nu este un defect, ci o caracteristică fundamentală a umanității, care trebuie protejată și susținută.

O societate care respectă și promovează diversitatea este una care beneficiază de o gamă largă de perspective și soluții inovative. Fiecare individ aduce cu sine un set unic de experiențe și cunoștințe, iar acest

lucru poate contribui semnificativ la dezvoltarea și prosperitatea unei comunități. Diversitatea nu este doar o problemă de acceptare și respect, ci și un factor esențial în dezvoltarea unor soluții inovative pentru provocările globale.

În concluzie, acceptarea și respectul diversității sunt esențiale pentru construirea unui viitor mai bun pentru toți. Aceste valori sunt fundamentale nu doar pentru o conviețuire pașnică, dar și pentru progresul și prosperitatea societății. Fiecare dintre noi are un rol important în promovarea diversității, fie că vorbim despre educație, mediul profesional sau viața de zi cu zi. Prin deschiderea către ceilalți, prin înțelegerea și respectarea diferențelor, putem construi o lume în care toți oamenii se simt acceptați și valorizati. Așadar, diversitatea nu este doar un concept teoretic, ci un principiu de viață care trebuie aplicat în fiecare aspect al existenței noastre.

IMPROVE YOUR ENGLISH

Chiriac Erika Karina,
Școala Gimnazială Constantin Parfene Vaslui

ARGUMENT

Participarea cu succes la concursurile şcolare de limba engleză presupune o pregătire suplimentară temeinică. Cercul se adresează elevilor ce manifestă interes deosebit pentru limba engleză şi îşi propune conştientizarea de către elevi că învăţarea limbii engleze este o activitate bazată pe un corpus de cunoştiinţe şi de proceduri, formarea şi dezvoltarea la elevi a unor capacităţi şi aptitudini specifice învăţării unei limbi străine, dezvoltarea abilităţilor de a folosi diferite aplicații în realizarea proiectelor la limba engleză.

Cursul urmăreşte de asemenea să-i ajute pe elevi să-şi lărgească sfera de cunoştiinţe şi abilităţi de comunicare pentru îmbunătăţirea rezultatelor obţinute de aceştia la concursurile de specialitate.

Denumirea cercului de limba engleză: IMPROVE YOUR ENGLISH
Coordonatorul cercului: prof. CHIRIAC ERIKA KARINA
Grupul ţintă : elevii claselor aVI-a C, a VI-a B, a VIII a B

Colaborare: cu toţi profesorii de limba engleză
Scopul cercului:

- Stimularea interesului și a motivației elevilor pentru învățarea limbii engleze, prin activități interactive
- Pregătirea elevilor din clasele VI - VIII pentru a participa la concursurile judeţene, interjudeţene, naţionale .
- Ridicarea prestigiului şcolii prin rezultatele obţinute la concursuri şi olimpiade

Impactul cercului: Redimensionarea imaginii participanţilor la derularea acestui cerc în cadrul comunităţii şcolii, în cadrul comunităţii locale şi la nivel naţional.
Perioada de desfășurare: 1 octombrie 2024 – 1 iunie 2025.
Obiective propuse: 1. Aprofundarea cunoştinţelor de limba engleză şi dezvoltarea capacităţilor rezolutiv-aplicative şi competitive ale elevilor din clasele V - VIII.

2. Implicarea elevilor înscrişi la activităţile propuse, într-un mod activ,participativ-formativ şi evolutiv, pentru realizarea obiectivelor concursurilor şi olimpiadelor şcolare

3. Îmbunătățirea competențelor lingvistice în limba engleză prin utilizarea aplicațiilor digitale educaționale.

4. Formarea competențelor digitale, corelate cu învățarea limbilor străine.

5. Stimularea învățării autonome prin aplicații digitale interactive

Performantele asteptate:

* Ridicarea nivelului de pregătire al elevilor şi a rezultatelor lor la învăţătură şi la concursurile de limba engleză.

* Valorizarea diversităţii şi a respectului faţă de ceilalţi participanţi la concursurile naţionale.

* Dezvoltarea relaţiilor atitudinal-pozitive faţă de comunicare-învăţare-evaluare între elevi, între elevi şi cadrele didactice şi între cadrele didactice, la nivelul comunităţii şcolare, locale,judeţene şi naţionale.

Indicatorii de evaluare:

Participarea elevilor la activităţile cu conţinut specific limbii engleze

2. Performanţele elevilor obţinute prin: rezultatele la învăţătură,

Rrezultatele obţinute la olimpiade şi la alte concursuri de limba engleză

Modalitatile de montorizare si de evaluare:

Participarea elevilor la activităţile de pregătire pentru concursurile şi olimpiadele şcolare

Întocmirea şi prezentarea de activități și proiecte folosind aplicații digitale.

Centralizarea rezultatelor obţinute de către elevi

Promovarea rezultatelor elevilor

Programul de desfășurare al activităților:

✧ miercuri , ora 14-15 sala 6

Desegregarea prin educație de calitate

Profesor
Învăţământ Primar Tudor Daniela
Școala Gimnazială nr 129

Desegregarea în educație reprezintă un proces esențial pentru asigurarea echității și incluziunii în sistemele de învățământ. Educația de calitate joacă un rol crucial în eliminarea barierelor sociale și economice, contribuind la integrarea tuturor categoriilor de elevi, indiferent de etnie, statut socio-economic sau alte diferențe culturale.

Importanța educației de calitate în procesul de desegregare

Un sistem educațional incluziv și echitabil promovează valori fundamentale precum diversitatea, egalitatea de șanse și coeziunea socială. Accesul la educație de calitate oferă elevilor oportunități egale de dezvoltare și reduce discrepanțele dintre comunități. Prin programe adaptate, cadre didactice bine pregătite și politici educaționale eficiente, desegregarea poate deveni o realitate tangibilă.

Strategii pentru promovarea desegregării prin educație

1. **Curriculum incluziv** – Adaptarea programelor școlare pentru a reflecta diversitatea culturală și pentru a încuraja respectul reciproc între elevi.
2. **Formarea cadrelor didactice** – Profesorii trebuie să fie pregătiți să gestioneze clase diverse și să implementeze metode de predare incluzive.
3. **Programe de mentorat și sprijin** – Elevii proveniți din medii defavorizate pot beneficia de programe de mentorat care să le ofere suport academic și emoțional.
4. **Activități extracurriculare** – Sportul, arta și voluntariatul pot facilita interacțiunea între elevii din diferite medii și pot contribui la eliminarea stereotipurilor.
5. **Parteneriate comunitare** – Colaborarea dintre școli, autorități locale și ONG-uri poate sprijini inițiativele de desegregare și incluziune educațională.

Exemple de bune practici

În mai multe țări europene, s-au implementat programe de integrare a elevilor din medii defavorizate prin oferirea de burse, transport gratuit și acces la resurse educaționale suplimentare. De asemenea, schimburile educaționale internaționale și proiectele Erasmus+ au demonstrat eficiența în promovarea diversității și incluziunii în școli.

Concluzie

Educația de calitate este un instrument puternic pentru combaterea segregării și promovarea echității sociale. Prin politici educaționale adecvate și strategii de incluziune, putem construi un sistem de învățământ în care fiecare elev să aibă șansa de a-și atinge potențialul maxim, contribuind astfel la o societate mai echitabilă și unită.

Bibliografie

1. Comisia Europeană. (2023). „Incluziune și diversitate în educație”. Disponibil la: https://ec.europa.eu
2. Ministerul Educației Naționale. (2022). „Strategii pentru incluziunea educațională”. București.
3. Smith, J. (2021). „Education and Social Integration: Policies and Impact”. Journal of Educational Research, 18(2), 55-70.
4. UNESCO. (2020). „Global Education Monitoring Report: Inclusion and Education”.
5. Johnson, L. (2019). „The Role of Schools in Promoting Social Cohesion”. International Education Review, 14(1), 33-50.

PROFESORUL MODERN-CONSILIER AL ELEVILOR

Prof.PIP Stoica Mihăița,
Școala Gimnazială Nr.1 Vânătorii Mici

„Cei mai buni profesori sunt cei care te învaţă încotro să te uiţi, dar nu îţi spun şi ce să vezi, lăsând libertatea fiecărui copil de a descoperi şi cunoaşte în stilul său propriu”.
T.K.V. Desikachar

Profesorul are un rol important în viaţa elevilor. Abilităţile profesorale şi însuşirile de personalitate au urmări profunde în inima elevilor. Prin felul său de a fi ori de a nu fi,prin comportamente şi atitudini, profesorul apropie ori îndepărtează copiii:motivează,pedepseşte, povăţuieşte,încurajează

Cadrul didactic stabilește relații ce depăşesc incinta şcolii incluzând părinţii elevilor, şi în general, membrii grupului social în mijlocul căruia traieste şi munceşte, fiind obligat să răspundă şi solicitărilor acestora.

Pentru ca actul educativ să fie eficient şi în acelaşi timp plăcut, inegalitatea dintre profesor şi elev trebuie depăşită. Elevul vrea să găsească în profesorul său un sprijin într-o situaţie dificilă dar şi un specialist cu competenţă specifică într-un domeniu ştiinţific . El are nevoie de cooperarea profesorului.

Profesorul nu ar trebui să fie doar un transmiţător de informaţii care se rezumă la a da indicaţii elevilor în privinţa modului de învăţare şi a materialelor pe care trebuie să le înveţe,ci şi un antrenor care prin întrebări analitice stimulând gândirea elevilor, creează premise pentru ca aceştia, prin aflarea independentă a răspunsurilor, să ajungă la o mai bună înţelegere a problemelor.

Funcţia didactică a profesorului se exprimă prin îndeplinirea statutului de model, partener, sfătuitor. Ea se îndeplineşte prin crearea unei atmosfere generale de securitate şi încredere în clasă, prin încurajarea succeselor fiecărui elev, prin crearea unui flux de simpatie între profesor şi elevi.

Conceptul de partener al educaţiei se referă la raporturile profesorului cu alţi factori educativi, îndeosebi cu părinţii şi la concepţia conform căreia profesorii şi elevii formează împreună o comunitate şcolară .

Un profesor ideal ar trebui să aibă următoarele competenţele specifice profesiei didactice: Competenţe metodologice, Competenţe de comunicare şi relaţionare , Competenţe de evaluare a elevilor , Competenţe tehnice si tehnologice, Competenţe de management al carierei . De asemenea, un porfesor bun dupa parerea mea trebuie să stabilească cu claritate obiectivele pe care urmează să le realizeze

elevii. Aceasta presupune ca profesorul să posede, de exemplu, competenţa de a identifica obiectivele educative de atins, prin luarea în consideraţie a caracteristicilor elevilor săi şi a aşteptărilor comunităţii sociale.

Pentru o bună prestaţie profesională, cadrul didactic are nevoie să aibă încredere în sine şi în competenţele sale profesionale, să stăpânească modalităţi de rezolvare a situaţiilor critice, tensionale sau conflictuale, să fie capabil să gestioneze situaţiile tipice şi să poată dezvolta soluţii pentru cele atipice, toate acestea şi multe altele îi sunt indispensabile muncii cadrului didactic. Din acest motiv un profesor trebuie să fie devotat elevilor şi învăţării acestora. Un profesor bun trebuie să plece de la ideea că toţi elevii pot cu adevărat învăţa. Mai mult decât atât, ei chiar trebuie să pună în practică acest principiu.

Profesorului desăvârşit îi place să lucreze cu tinerii şi se pricepe să înpărtăşească cunoştinţele lui tuturor elevilor, chiar dacă aceştia sunt foarte diferiţi prin trăsăturile şi talentele lor. Succesul este garantat de încrederea profesorului în demnitatea şi valoarea oricărei fiinţe umane şi în potenţialul care există în fiecare. Având în vedere că nu lucrează doar cu un singur elev, ei trebuie să ia în considerare faptul că elevii sunt diferiţi, iar diferenţele dintre ei influenţează învăţarea.

Pentru a servi mai bine interesele elevilor, un bun profesor este foarte atent ca toţi elevii să beneficieze de aceaşi grijă din partea lui şi să nu lase ca presupusele sau realurile lor handicapuri sau incapacităţi, diferenţele individuale, contextele culturale sau sociale diferite din care provin aceştia, să influenţeze relaţiile dintre el şi elev.

Profesorii trebuie să fie atenţi şi interesaţi şi despre ce cred elevii despre ei înşişi, de motivaţiile lor, de efectele învăţării asupra relaţiilor lor cu grupul de prieteni, dar şi de dezvoltarea caraterului lor, de aspiraţiile şi calităţile lor.

După părerea mea cadrul didactic trebuie să fie un model pentru toţi elevii şi să respecte intimitatea şi confidenţialitatea unor informaţii cu privire la viaţa personală a elevului. Profesorul trebuie să formeze elevul pentru societatea în care s-a nascut şi în care se dezvoltă, deoarece valorile spirituale nu se creează decât în societate şi pentru societate, trebuie să înveţe elevul cum să înveţe, trebuie să-l facă să aibă încredere în el, în opţiunile lui să poată să se exprime liber fără inhibiţii. Rolul profesorului este acela de a-l ajuta pe elev să dobândească în şcoală un sintem de valori. Procesul de structurare şi cristalizare a sistemului de valori, specific copilului, se află în legătură cu relaţia dintre acesta şi părinte.

Consider că profesorul modern trebuie să fie în primul rând competent și bun pedagog, un bun prieten care să știe să se apropie de inima elevului,să-i învețe pe lângă noțiuni de specialitate lucruri de care se

vor lovi în viață.Răbdarea,înțelegerea, calmul,cinstea, corectitudinea, seriozitatea și nu în ultimul rând umorul sunt trăsături care nu ar trebui să-i lipsească profesorului ideal.

Incompetența, agresivitatea,nervozitatea,severitatea excesivă,lipsa de înțelegere,indiferența și infatuarea sunt lucruri care fac copiii să nu aprecieze un profesor.

În concluzie profesorul modern trebuie să fie pregătit să facă față provocărilor, să se perfecționeze continuu,să găsească soluții la problemele apărute: dificultățile la învățătură, atitudini și comportamente problematice, clasele incluzive, absenteism, abandon școlar, să descopere strategii eficiente pentru stimularea progresului la toți elevii, mai ales la cei supradotați,să pună accent pe modernizarea învățământului.

FII TU VOCEA SCHIMBĂRII
Studiu de caz

Prof. înv.primar Ilie Anca-Adriana
Școala Gim. „D. Zamfirescu„
Focșani/Vrancea

1. Introducere

Segregarea educațională reprezintă separarea elevilor pe diverse criterii, cum ar fi etnia, statutul social, genul sau abilitățile intelectuale, ceea ce generează inegalități semnificative în accesul la resurse educaționale și în oportunitățile de dezvoltare. Acest fenomen are un impact deosebit asupra coeziunii sociale și economice, având potențialul de a perpetua prejudecăți și stereotipuri, care duc la discriminare. În acest context, educația de calitate se afirmă ca un instrument esențial în combaterea segregării și în promovarea unui sistem educațional echitabil.

Educația de calitate este fundamentul unui sistem educațional incluziv, care garantează drepturi egale pentru toți elevii, indiferent de mediul lor de proveniență. Scopul acestui studiu de caz este de a analiza impactul educației de calitate în schimbarea structurilor de segregare educațională și în promovarea unei societăți mai echitabile.

2. Contextul Teoretic

În analiza segregării educaționale, se impune o discuție despre teoriile inegalității educaționale, care subliniază faptul că disparitățile în accesul la educație pot amplifica inegalitățile economice și sociale. Una dintre teoriile fundamentale este teoria capitalului uman, conform căreia educația este cheia succesului personal și economic, iar segregarea reduce șansele de dezvoltare pentru grupurile marginalizate.

Studiile de caz internaționale au demonstrat faptul că segregarea educațională poate fi combătută prin implementarea unor politici educaționale incluzive și prin asigurarea unui acces echitabil la resurse educaționale. Mișcarea de desegregare a școlilor din Statele Unite ale Americii, în perioada anilor 1950-1970, este un exemplu important de schimbare socială în care educația a jucat un rol central. De asemenea, în Europa, au fost implementate programe educaționale care sprijină integrarea minorităților în școlile din diferite țări, contribuind la reducerea segregării educaționale.

3. Segregarea Educațională în România

România se confruntă cu un fenomen semnificativ de segregare educațională, mai ales în ceea ce privește integrarea comunității rome în școlile publice. Deși segregarea școlară a fost interzisă prin lege, realitatea din teren reflectă o segregare persistentă, în special în zonele rurale sau în cartierele marginalizate. Școlile în care învață elevii din comunități marginalizate au adesea resurse limitate și nu oferă același nivel de educație ca cele din zonele urbane.

Printre principalele provocări întâmpinate în combaterea segregării educaționale se numără formarea inadecvată a cadrelor didactice în abordarea diversității și în gestionarea claselor mixte, dar și lipsa de investiții în infrastructura școlară din zonele defavorizate.

4. Rolul Educației de Calitate în Schimbarea Segregării

Educația de calitate poate contribui semnificativ la combaterea segregării educaționale. Un acces echitabil la educație presupune crearea unui mediu în care toți elevii, indiferent de proveniența lor socială sau etnică, au șanse egale de a învăța și de a se dezvolta. Măsurile care pot sprijini acest obiectiv includ:

- Curriculum educațional incluziv: Un curriculum care reflectă diversitatea culturală și promovează valori de respect și toleranță.
- Formarea cadrelor didactice: Pregătirea profesorilor pentru a lucra cu elevi din medii defavorizate, oferindu-le suport și îndrumare.
- Investiții în infrastructură educațională: Crearea de condiții echitabile pentru învățare în școlile din zonele defavorizate.
- Programe de integrare socială: Proiecte educaționale care sprijină integrarea elevilor din medii segregate în școlile publice.

Exemplele de succes includ integrarea elevilor cu dizabilități în școlile obișnuite în Suedia și Finlanda, dar și programele educaționale pentru romi implementate în diverse localități din România.

5. Măsuri Concrete pentru Schimbarea Segregării prin Educație de Calitate

Pentru a combate segregarea educațională, este necesar să se adopte măsuri concrete și susținute:

1. Politici publice pentru educație incluzivă: Guvernele trebuie să implementeze politici educaționale care garantează accesul egal la educație, indiferent de mediul etnic sau social al elevilor.

2. Investiții financiare în școlile din zone defavorizate: Un sistem educațional echitabil presupune alocarea de resurse suplimentare pentru școlile din zonele marginalizate, pentru a îmbunătăți infrastructura și pentru a sprijini elevii care provin din medii defavorizate.
3. Parteneriate între școli și comunități: Colaborarea între instituțiile educaționale și comunitățile locale este esențială pentru a sprijini integrarea socială și pentru a combate prejudecățile existente.

6. Concluzie

Educația de calitate reprezintă cheia pentru combaterea segregării educaționale și pentru promovarea unui sistem educațional echitabil. Prin implementarea unor politici educaționale incluzive, prin investiții în infrastructura școlară și prin pregătirea adecvată a cadrelor didactice, putem contribui la eliminarea segregării și la construirea unei societăți mai echitabile și mai unite.

Bibliografie

1. UNESCO. (2016). Education for Sustainable Development Goals: Learning Objectives. Paris: UNESCO.
2. OECD. (2019). The Equity Imperative: Achieving Inclusive Education. OECD Publishing.
3. Snyder, T.D., de Brey, C., & Dillow, S.A. (2018). Digest of Education Statistics 2017. U.S. Department of Education, National Center for Education Statistics.
4. European Commission. (2020). Reducing Segregation in Education in Europe: A Policy Report. Brussels: European Commission.
5. Floyd, A., & Houston, P. (2015). Education and Discrimination: The Social Impact of Segregation. Journal of Educational Research, 58(2), 145-161.
6. Harrison, K. (2018). The Role of Education in Combating Racial Segregation in Urban America. Cambridge University Press.

Desegregarea școlară: drumul către o educație echitabilă

Autor: Prof.dr. Jagă Ioana Mihaela,
Liceul Teoretic „Aurel Vlaicu”, Orașul Breaza, județ Prahova

Desegregarea este un proces esențial în crearea unei societăți echitabile și incluzive. În special, educația de calitate joacă un rol fundamental în eliminarea barierelor sociale și în promovarea egalității de șanse. Prin accesul egal la educație, indivizii pot depăși discriminările istorice și pot contribui activ la dezvoltarea societății.

Conceptul de desegregare în educație presupune eliminarea separării rasiale, etnice sau socio-economice în unitățile de învățământ. Aceasta poate fi realizată prin politici educaționale incluzive, prin integrarea elevilor din medii diverse și prin promovarea unui curriculum care să reflecte diversitatea culturală și istorică.

Importanța educației de calitate în procesul de desegregare

Educația de calitate este un factor determinant în asigurarea egalității de șanse. Aceasta implică:

- Acces la resurse educaționale adecvate (manuale, infrastructură modernă, tehnologie);
- Profesori bine pregătiți și metode de predare inovatoare;
- Crearea unui mediu de învățare sigur și incluziv;
- Promovarea toleranței și a respectului reciproc între elevi.

Elementele unei educații de calitate

Pentru a asigura o educație de calitate, este esențial să se respecte următoarele principii:

- **Curriculum relevant și adaptat** – Un plan de învățământ care să răspundă nevoilor actuale ale societății și care să ofere competențe utile pentru viitor.
- **Profesori bine pregătiți** – Cadre didactice formate continuu în metode moderne de predare și în pedagogia incluzivă.
- **Acces echitabil la resurse** – Asigurarea infrastructurii necesare, a tehnologiei moderne și a materialelor educaționale adecvate.
- **Implicarea activă a comunității** – Cooperarea între școală, familie și societate pentru a sprijini procesul educațional.
- **Evaluare și adaptare continuă** – Monitorizarea progresului elevilor și adaptarea strategiilor educaționale pentru a răspunde nevoilor acestora.

Exemple de succes în desegregare prin educație

Numeroase țări au implementat programe de desegregare în educație. De exemplu, în Statele Unite, decizia istorică Brown v. Board of Education (1954) a fost un punct de cotitură în eliminarea segregării rasiale în școli. În Uniunea Europeană, diverse inițiative sprijină integrarea elevilor din comunități defavorizate, inclusiv romi, în sistemul educațional de masă. În România, s-au implementat proiecte pentru integrarea copiilor romi în școlile de masă și pentru reducerea abandonului școlar în comunitățile vulnerabile. De asemenea, programele de tip „Școala după școală” și bursele sociale contribuie la reducerea inegalităților în educație.

Provocări și soluții

Deși s-au înregistrat progrese semnificative, desegregarea prin educație se confruntă cu numeroase provocări, printre care:

- **Distribuția inegală a resurselor** – Școlile din comunități defavorizate au adesea mai puține resurse materiale și profesori mai puțin experimentați.
- **Separarea involuntară** – Elevii pot fi segregați pe criterii socio-economice sau culturale, chiar și fără o politică oficială de separare.
- **Rezistența din partea comunităților** – Unele comunități pot avea rezerve în privința schimbărilor din sistemul educațional.
- **Stereotipurile și discriminarea** – Prejudecățile existente pot afecta integrarea elevilor din grupuri minoritare.

Pentru a combate aceste probleme, este necesară implementarea unor măsuri eficiente, precum:

- **Finanțare echitabilă** – Alocarea unor fonduri suplimentare pentru școlile din medii dezavantajate.
- **Formarea profesorilor** – Instruirea cadrelor didactice în metode moderne de predare incluzivă.
- **Programe de mentorat și sprijin** – Crearea unor programe de tutorat pentru elevii din medii dezavantajate.
- **Schimbarea curriculumului** – Introducerea unor subiecte care să reflecte diversitatea culturală și să promoveze toleranța.

Rolul profesorului în prevenirea segregării școlare

Profesorii au un rol esențial în asigurarea unui mediu educațional incluziv. Câteva strategii pe care le pot aplica includ:

- **Crearea unui climat de acceptare** – Promovarea respectului și a colaborării între elevi, indiferent de etnie sau statut socio-economic.
- **Metode de predare incluzive** – Utilizarea unor strategii didactice care să încurajeze participarea activă a tuturor elevilor.
- **Grupuri de lucru mixte** – Formarea echipelor diverse pentru proiecte și activități, astfel încât elevii să interacționeze și să învețe unii de la alții.
- **Combaterea stereotipurilor** – Discutarea deschisă a prejudecăților și promovarea diversității culturale prin curriculum și activități extracurriculare.
- **Implicarea părinților și a comunității** – Organizarea de întâlniri și activități care să faciliteze colaborarea între școală și familii din medii diferite.
- **Identificarea și sprijinirea elevilor vulnerabili** – Monitorizarea progresului fiecărui elev și oferirea de suport personalizat celor care au nevoie de ajutor suplimentar.

Măsuri implementate în România pentru desegregare

Pentru a reduce segregarea în școli, autoritățile române au implementat mai multe măsuri, printre care:

- **Planuri de acțiune pentru desegregare** – Elaborarea de strategii la nivel național și local pentru integrarea elevilor din medii defavorizate în școlile de masă.
- **Interzicerea segregării școlare prin legislație** – Ministerul Educației a adoptat reglementări care interzic practicile de segregare a elevilor pe criterii etnice sau socio-economice.
- **Programe de sprijin educațional** – Inițiative precum „Școala după școală” și bursele sociale au fost create pentru a sprijini elevii din comunități vulnerabile.
- **Formarea profesorilor în educație incluzivă** – Programe de instruire pentru cadrele didactice privind diversitatea și incluziunea în școli.
- **Campanii de conștientizare** – Promovarea unor inițiative pentru combaterea discriminării și creșterea gradului de acceptare a diversității în rândul elevilor și profesorilor.

Concluzie

Desegregarea prin educație de calitate este esențială pentru construirea unei societăți echitabile. Prin eforturi susținute la nivel guvernamental, comunitar și individual, este posibil să se creeze un sistem educațional incluziv, care să ofere fiecărui elev șansa de a-și atinge potențialul maxim. Astfel, educația devine un instrument puternic pentru reducerea inegalităților și promovarea coeziunii sociale.

Referințe bibliografice:

1. Brown v. Board of Education, 347 U.S. 483 (1954).
2. Banks, J. A. (2015). *Cultural Diversity and Education: Foundations, Curriculum, and Teaching*. Routledge.
3. European Commission. (2020). *Education and Training Monitor*. Retrieved from https://ec.europa.eu/education/monitor
4. OECD. (2018). *Equity in Education: Breaking Down Barriers to Social Mobility*. OECD Publishing.
5. Ministerul Educației Naționale din România. (2022). *Strategia națională pentru educație incluzivă*.

Săptămâna verde la Școala Gimnazială Nr.1 Gradinari Jud.Giurgiu– exemple de bune practici

Prof. Inv.primar:Dumitru Mariana
Școala Gimnazială Nr.1 Gradinari

„Săptămâna verde” este un program național, în acord cu prevederile raportului „Educația privind schimbările climatice și mediul în școli sustenabile”, elaborat de către grupul de lucru de la nivelul Administrației Prezidențiale, ale Strategiei naționale privind educația pentru mediu și schimbări climatice 2023 - 2030 și ale Strategiei naționale pentru dezvoltarea durabilă a României 2030.

În anul 2024, Programul „Săptămâna verde" se desfășoară în conformitate cu metodologia aprobată prin ordinul de ministru nr. 3.629/2023. Adițional, a fost aprobată (prin ordinul de ministru nr. 4.448/2024) metodologia de implementare a activităților școlare locale din cadrul programului „Săptămâna verde", pentru anii 2024 și 2025, finanțate din Fondul pentru mediu.

Programul **„Săptămâna verde”** are o durată de 5 zile consecutive lucrătoare în timpul anului şcolar și se desfășoară în baza unei planificări, la decizia fiecărei unităţi de învăţământ, conform prevederilor ordinului ministrului educaţiei privind structura anului şcolar, valabil în anul şcolar respectiv.

În anul școlar 2024 – 2025, la Școala Gimnazială *Nr.1 Gradinari,* **„Săptămâna verde”** se desfășoară în perioada 07.04.2025 – 11.04.2025. S-au desfășurat activități precum:

- **“Mancam sanatos”** - O activitate pentru Săptămâna Verde in care am discutat despre importanta consumului de fructe si legume,despre locul pe care acestea il ocupa in piramida alimentelor.A ,m urmarit cum se realizeaza o salata de fructe, dupa care elevii au facut o salata de fructe pe care au savurat o cu placere.

-

- **“Activitati sportive”** Sportul este cheia unei vieti sanatoase sip line de energie.Elevii s au intercut in jocuri sportive haioase,au descoperit sportive celebri si si au colorat imagini din lumea sportului.

- **“Mini-grădinărit” , plantat flori, arbuști sau pomi fructiferi în curtea școlii** - S-au amenajat mici cutii de lemn, precum și cauciucuri în care copiii să planteze diverse plante aromatice sau flori. Astfel, ei au avut ocazia să își dezvolte abilitățile de îngrijire a plantelor și răbdarea, observând cum acestea cresc.

- **“Picnic in natura”- Elevii au pregatit si organizat un picnic.Picnicul este o activitate in aer liber,dar este important sa fim atenti la impactul pe care il avem asupra mediului.Am discutat despre faptul ca trebuie sa lasam locul curat,sa nu dam foc ierbii,sa nu daunam plantelor si animalelor.**

- **“Verde pentru educatie”–** Am discutat despre activitati de reciclare si refolosire .
- **Am discutat despre cum putem noi sa impiedicam poluarea mediului pt a respira un aer curat,despre importanta padurilor –**aurul verde al planetei.
-

ANTREPRENORIATUL ACADEMIC ŞI DEZVOLTAREA MEA PROFESIONALĂ

prof. FASIE DENISA,
C.N.Samuil Vulcan, BEIUS, BIHOR

Educația antreprenorială este un demers formativ extrem de important, având în vedere că un întreprinzător de succes trebuie să își dezvolte, alături de trăsăturile de personalitate proprii și anumite, competențe specifice. La ora actuală, sistemul educațional din România militează pentru realizarea unei educații antreprenoriale instituționalizate, pe băncile școlii. Pentru adulți însă, dimensiunea educației antreprenoriale rămâne o problemă opțională.

Educaţia profesională dobândeşte o importanţă deosebită prin faptul că oferă individului posibilitatea formării unui orizont cultural şi profesional larg, astfel creându-se premisele unei orientări vocaționale adecvate:

- Activitatea desfășurată îi aduce individului multiple satisfacții pe toate planurile;
- Condițiile de lucru sunt cele dorite;
- Individului îi face plăcere să se perfecționeze continuu în domeniul ales;
- Practicarea profesiunii alese asigură un echilibru între viața profesională și cea personală.
- Individului îi face plăcere să se perfecționeze continuu în domeniul ales;
- Practicarea profesiunii alese asigură un echilibru între viața profesională și cea personală.

Aparent antreprenoriatul academic în definiţia specialiştilor porneşte de la ideea că educaţia şi cercetarea conduc în mod firesc prin dezvoltare şi inovare, la produse şi servicii care, prin tehnologie, ajung la noi beneficiari.

Pentru aceastea este nevoie de o colaborare între trei categorii de instituţii: instituţiile de educaţie - mediul academic unersitar, pre-universitar, cu toate elementele de specializare care duc la post-universitar şi post studii preuniversitare pe de altă parte – postlicealele, cu focusare pe anumite domenii.

Apoi, trebuie să ţinem seama că doar cunoaşterea nu foloseşte nimănui dacă nu ştim să o utilizam şi trebuie să mergem prin elemente punctuale pentru că ne adresăm oamenilor de afaceri, trebuie să mergem la centrarea rezultatelor şi implementarea acestora în mediul de business pentru că altfel rămâne

doar ca o realizare teoretică, generală, un document de sertar şi fără utilitate practică. Iar prin fondurile structurale urmărim să avem o concreteţe în creşterea economică, în general.

Pe de altă parte, este nevoie de mediul de afaceri. Nu putem să implementăm un proces tehnologic modern dacă nu avem un mediu de afaceri. Aici mă gândesc nu doar la marile firme, care au propriile centre de cercetare şi propria viziune pe termen lung, ci şi la micile întreprinderi şi la cele medii care pot să preia secvenţial anumite procese în dezvoltarea ştiinţei şi să le aplice prin produse şi servicii. Astfel se creează ideea de inovare.

Un profesor de vocație dedicat profesiei sale este dispus să investească timp, resurse intelectuale și emoționale sau energie pentru a-și antrena studenții și pentru a le permite să își ia destinul în propriile mâini. Acestea sunt doar câteva argumente pentru care profesia de profesor ar trebui să se bazeze pe vocația pedagogică - acea combinație optimă de talent și creativitate didactică, ceea ce va oferi profesorului premisele pentru îndeplinirea cu succes a nobilei sale misiuni. Cu toate acestea, vocația pedagogică nu este suficientă pentru succesul în cariera didactică, care trebuie dublată de o pregătire inițială și continuă completă a profesorului în specialitate, psihopedagogie și metodică.

Atracția este forța care îi determină pe oameni să se implice sau, dimpotrivă, să evite o anumită activitate;

Retenția profesională – intervalul de timp pe care o persoană este dispusă să îl petreacă desfășurând o anumită profesiune;

Concentrarea – gradul de profunzime al implicării individului în realizarea unei profesiuni.

Consider ca factorii care pot factorii care pot influența succesul în antreprenoriat sunt:

Autocunoașterea, adică acea capacitate a ființei umane de a-și identifica trăsăturile de personalitate cu scopul explicării și modelării propriului comportament

Creativitatea adică acea capacitate a ființei umane de a elabora un produs nou şi valoros, pe baza combinării/ recombinării elementelor experienței anterioare. Creativitatea nu este rezultatul hazardului, deşi, uneori, greșelile neintenționate pot conduce la acte creative. Greșeala poate fi considerată un act de creație doar în măsura în care persoana îi conștientizează semnificație. Creativitatea presupune o doză de non-conformism, nu orice persoană non-conformistă este, obligatoriu, creativă;

Antreprenoriatul academic joacă un rol deosebit de important pentru dezvoltarea comunității școlare și, în mod particular, a fiecărui individ în parte. Crearea unui mediu educațional deschis, bazat pe comunicare și încredere poate stimula inițiativele fiecărui cadru didactic (nu doar ale managerului școlar) prin care aceștia să își promoveze ideile inovative și săcontribuie la progresul instituției școlare.

Bibliografie

- Blandu Valentin, (2021) – Elemente de antreprenoriat academic, suport de curs în cadrul Programului de formare postuniversitară „Designer instrucțional”. Programul a fost implementat în cadrul Proiectului „Atragerea de candidati (viitori studenti) la invatamantul tertiar universitar ingineresc si pregatirea lor pentru cerintele pietei muncii actuale”, cod proiect: POCU/379/6/21/124651;
- https://www.startupcafe.ro/bani-europeni/antreprenoriat-academic-fonduri-europene-eurofonduri-conferinta.htm

FORMAREA ŞI DEZVOLTAREA COMPORTAMENTULUI CREATIV LA ELEVI

Prof. dr. Arsenie Adela Mădălina
Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Tg-Jiu

Putem defini imaginaţia ca fiind *acel proces psihic al cărui rezultat îl constituie obţinerea unor reacţii, fenomene psihice noi pe plan cognitiv, afectiv sau motor.*

Creativitatea este o capacitate mai complexă. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativităţii o constituie imaginaţia, dar creaţia de valoare reală mai presupune şi o *motivaţie, dorinţa de a realiza ceva nou, ceva deosebit.* Şi cum noutatea, azi nu se obţine cu uşurinţă, o altă componentă este *voinţa, perseverenţa* în a face numeroase încercări şi verificări.

Formele imaginaţiei

Cea mai frecventă formă de imaginaţie solicitată în fiecare zi şi la care se face apel în mod obişnuit în învăţământ este *imaginaţia reproductivă.* Ea constă în capacitatea noastră de a ne reprezenta diferite locuri, fenomene, întâmplări numai pe baza unor relatări verbale, fără sprijinul unui material concret, intuitiv. Elevii îşi pot imagina foarte bine cum arată tundra pe baza descrierilor făcute de profesor, chiar dacă li se prezintă o planşă, precum bătălia de la Podul-Înalt poate fi reconstituită mintal, fără a avea la dispoziţie nici un montaj filmat.

Rolul şi factorii creativităţii

Despre importanţa creativităţii nu e nevoie să spunem multe: toate progresele ştiinţei, tehnicii şi artei sunt rezultate ale spiritelor creatoare. Desigur există mai multe trepte de creativitate; C.W. Taylor descrie cinci „planuri” ale creativităţii.

a. *Creativitate expresivă* se manifestă liber şi spontan în desenele sau construcţiile copiilor mici. Nu se pune problema la acest nivel de utilizare sau originalitate. Este însă un mod eficient de a cultiva aptitudinile creatoare ce vor urma ulterior
b. *Planul productiv* este planul creării de obiecte, specific muncilor obişnuite. Un olar sau o ţesătoare de covoare produc obiecte a căror formă se realizează conform unei tradiţii, unei tehnici consacrate, aportul personal fiind redus. Este planul la nivelul căruia accede orice om muncitor.

c. *Planul inventiv* este accesibil unei minorităţi importante. Este vorba de inventatori, acele persoane ce reuşesc să aducă ameliorări parţiale unei unelte, unui aparat, unei teorii controversate.

d. *Creativitate inovatoare* o găsim la oameni caracterizaţi ca fiind „talente”. Ei realizează opere a căror originalitate este remarcată cel puţin pe plan naţional.

e. *Creativitatea emergentă* este caracteristică geniului, a omului care aduce schimbări radicale, revoluţionare într-un domeniu şi a cărui personalitate se impune de-a lungul mai multor generaţii.

Munca de creaţie parcurge mai multe etape:

1. Perioada de *preparare* când se adună informaţii, se fac observaţii, se delimitează scopul sau problema, se schiţează o ipotecă sau un proiect general.

2. *Incubaţia* este timpul încercărilor sterile, când nu se găseşte soluţia, incubaţia poate dura foarte mult, ani de zile!

3. *Iluminarea* este momentul fericit când apare soluţia, se vorbeşte de intuiţie adică o cunoaştere sintetică, integrală a demonstraţiei care elucidează toate aspectele problemei.

4. *Verificarea* este necesară pentru a elimine eventualele erori sau lacune.

Blocajele creativităţii

a. *Blocaje sociale. Conformismul* este unul din ele: dorinţa oamenilor ca toţi cetăţenii să se poartă şi să gândească în mod obişnuit. Cei cu idei neobişnuite sunt priviţi cu suspiciuni şi chiar cu dezaprobare, ceea ce constituie o descurajare a gândirii inovatoare.

b. *Blocaje metodologice.* Există o rezistenţă la schimbare, o rigiditate a algoritmilor anteriori. Algoritm se numeşte o succesiune determinată de operaţii permiţând rezolvarea unei anumite categorii de probleme. De obicei într-o problemă încercăm să folosim un algoritm şi deşi nu pare potrivit, tindem a stărui, în loc să căutăm altceva.

Alt blocaj este *critica prematură* . aşa a observat Al. Osborn, când ne gândim la soluţionarea unei probleme complicate, după o perioadă infructuoasă survine un moment de „iluminare”, când ne vin tot felul de idei. Osborn ne recomandă să le notăm pe toate, câtă vreme durează această „inspiraţie”. Dacă începem să analizăm valoarea primei idei, facem o greşeală, căci ea, de obicei, nu constituie soluţia, dar prin intervenţia criticii am schimbat punctul de vedere şi blocăm apariţia altor soluţii

c. *Blocaje creative:* teama de a nu greşi, de a ne face de râs sau graba de a accepta prima idee (fiindcă rareori soluţia apare chiar de la început). Altă eroare este descurajarea rapidă, dat fiind că munca de inovare este dificilă, solicită eforturi de lungă durată.

1.Metode pentru stimularea creativităţii

Stimularea creativităţii este un demers socio-educaţional complex ce cuprinde simultan fenomene de activizare (incitare şi susţinere), antrenare, cultivare şi dezvoltare a potenţialului creator. Trebuie, însă precizat faptul că premisele naturale, dispoziţionale oferă o bază mult mai largă pentru dezvoltarea creativităţii decât este ea realizată în activităţile instructiv-educative în care sunt antrenaţi cadrele didactice şi elevii. În acest sens, ca scop practic este necesar să avem în vedere întregul sistem al condiţiilor sau factorilor favorizanţi afirmării şi dezvoltării creativităţii.

Aspiraţia spre dezvoltarea spiritului creativ a dus la conceperea unor metode care, pe de o parte, să combată blocajele, iar pe de alta, să favorizeze asociaţia cât mai liberă a ideilor, utilizând astfel la maximum resursele inconştientului.

1.Metoda Brainstorming - este cea mai răspândită metodă - când un grup de 10-12 persoane îşi exprimă pe rând şi în mod liber tot ce le vine în minte în relaţie cu o anumită problemă propusă. Alţi specialişti analizează apoi ce sugestii benefice poate oferi una sau alta din ideile exprimate.

Se fac următoarele recomandări privind activitatea grupului de brainstorming:

- evitarea oricărei critici în emiterea ideilor noi;
- acceptarea oricăror idei prin eliberarea de frânele posibile ale autocontrolului inhibitiv sau ale evaluării care poate bloca ritmul căutărilor noi;
- extinderea cât mai mare a numărului de idei pentru a amplifica astfel şansele de apariţie a soluţiilor noi şi valoroase;
- valorificarea constructivă a ideilor altora prin reformularea şi combinarea originală a lor, pentru sporirea disponibilităţii creatoare a grupului.

După desfăşurarea şedinţei, ideile, care au fost consemnate cu fidelitate, se supun unei analize critice în vederea găsirii soluţiei adecvate la problema pusă. Strategiile „asaltului de idei” pot fi adaptate cu prudenţă în anumite forme de desfăşurare creativă a activităţilor instructiv-educative şcolare.

2.Metoda cubului

Metoda cubului presupune explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective, permiţând abordarea complexă şi integratoare a unei teme. Această metodă presupune realizarea unui cub pe ale cărui feţe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.

Sunt recomandate următoarele etape:

1. Împărţirea clasei în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinţei de pe una din feţele cubului.
2. Descrie: culorile, formele, mărimile etc.
3. Compară: ce este asemănător? Ce este diferit?
4. Analizează: spune din ce este făcut, din ce se compune.
5. Asociază: la ce te îndeamnă să te gândeşti?
6. Aplică: ce poţi face cu aceasta? La ce poate fi folosită?
7. Argumentează: pro sau contra şi enumeră o serie de motive care vin în sprijinul afirmaţiei tale.
8. Redactarea finală şi împărtăşirea ei celorlalte grupe.
9. Afişarea formei finale pe tablă sau pe pereţii clasei.

3. Metoda bulgărelui de zăpadă

Reprezintă împletirea activităţii individuale cu cea desfăşurată în mod cooperativ în cadrul grupelor şi presupune reducerea numărului de elemente, aspecte, faţete ale unei probleme/situaţii pentru focalizarea asupra celor esenţiale. Fazele de desfăşurare:

1. Faza introductivă Expunerea problemei. 2. Faza lucrului individual. Elevii lucrează individual 5 minute. Notează întrebările legate de subiect. 3. Faza lucrului în perechi. Discutarea rezultatelor la care a ajuns fiecare. Se solicită răspunsuri la întrebările individuale din partea colegilor. 4. Faza reuniunii în grupe mai mari. Se alcătuiesc grupe mai mici şi se discută despre situaţia la care s-a ajuns. 5. Faza raportării soluţiilor în colectiv. Întreaga clasă reunită analizează şi concluzionează asupra ideilor emise.
6. Faza decizională. Se alege situaţia finală şi se stabilesc concluziile.

Avantaje

- Motivează elevii să gândească cu îndrăzneală fără să fie descurajaţi de părerile altora;
- Sunt încrezători în forţele proprii;
- Dezvoltă motivaţia pentru învăţare.

Bibliografie

1.Cerghit, I., Metode de învăţământ, Editura Polirom, Iaşi, 2006;

2.Cosmovici, A., Iacob, L., Psihologie şcolară, Editura Polirom, Iaşi, 2005;

3.Garboveanu, M., Victoria Negoescu, Gr. Nicola, Adrian Onofrei, Mihaela Roco, Al. Surdu, Stimularea creativităţii elevilor în procesul de învăţământ, E.D.P.,Bucureşti, 1981;

4.Landau, E., Psihologia creativităţii, E.D.P. , Bucuresti, 1979;

5.Roco, M., Creativitate şi inteligenţă emoţională, Editura Polirom, Iaşi, 2004.

Fii tu vocea schimbării! Desegregare prin educație de calitate
Matematica șansa de a construi punți, nu prăpăstii

Prof. Iulia-Ionelia Radu
Liceul Teoretic „Aurel Vlaicu”, Orașul Breaza, Județul Prahova

Într-o societate în continuă schimbare, educația rămâne una dintre cele mai puternice arme în lupta împotriva inegalității. Desegregarea în educație nu înseamnă doar accesul fizic la aceleași instituții de învățământ, ci și asigurarea unor condiții egale pentru toți elevii, indiferent de etnie, statut social, gen sau dizabilități. A fi vocea schimbării presupune curaj, implicare și viziune. Prin educație de calitate, putem construi punți, nu ziduri.

Desegregarea presupune eliminarea separării și discriminării în cadrul sistemului educațional. Aceasta poate lua forme subtile sau evidente, cum ar fi:

- separarea elevilor în funcție de etnie (de exemplu, copii romi în clase sau școli „speciale”);
- discriminarea indirectă prin lipsa resurselor în anumite școli din mediile defavorizate;
- tratarea inegală a elevilor în funcție de mediul de proveniență sau de performanțele lor academice.

Desegregarea înseamnă includere reală, acces egal la resurse, profesori bine pregătiți și valorizarea fiecărui copil. Pentru a aduce educația la standard înalte, de calitate, ar fi ideal să nu ne limităm la manuale și note. Creșterea calității educației se va realiza prin crearea unor programe adaptate nevoilor reale ale elevilor, prin utilizarea unor metode moderne de predare, participarea cadrelor didactice la programe de formare continuă, sprijin psihopedagogic, medii sigure și incluzive, implicarea comunității în viața școlii, prin realizarea unor parteneriate, activități de voluntariat.

Educația de calitate reduce abandonul școlar, sporește încrederea elevilor în propriile forțe și pregătește cetățeni activi, empatici și responsabili.

Profesorii sunt vocea schimbării, iar rolul acestora este de a contribui la creșterea calității în educație. Totodată, fiecare dintre noi poate contribui la o lume mai dreaptă prin gesturi simple, dar cu impact. Profesorii trebuie să fie atenți la comportamentele discriminatorii și să le sancționeze prin atitudine și educație. Totodată trebuie să îi încurajeze pe cei care au nevoie de sprijin, atât elevi cât și profesori și să nu îi judece. Pentru a crește nivelul de educație, profesorii trebuie să fie modele de

empatie și respect, indiferent de rolul acestora în comunitate, să promoveze diversitatea și să o considere o resursă, nu o problemă și să participe la proiecte sociale și educaționale care vizează incluziunea.

În școală, fiecare materie poate deveni un instrument al schimbării, iar matematica, prin universalitatea ei, are un potențial imens de a aduce echitate. Însă, pentru ca matematica să fie un instrument de incluziune, nu o barieră, este esențial ca accesul la o educație de calitate să fie egal pentru toți. Desegregarea în învățământul matematic înseamnă mai mult decât a preda aceleași lecții tuturor — înseamnă a adapta, a încuraja, a înțelege nevoile fiecărui elev, mai ales în cazul acestei discipline. Ca profesor de matematică pot observa forme subtile de segregare educațională în cadrul orelor. Elevii din medii defavorizate sau din grupuri vulnerabile sunt adesea descurajați sau etichetați ca „slabi la matematică”. De multe ori, în loc să fie sprijiniți, aceștia sunt marginalizați sau direcționați spre trasee educaționale mai puțin ofertante. Resursele didactice moderne (manuale, aplicații, meditații) nu ajung la toți în mod egal;- așteptările profesorilor diferă în funcție de statutul social sau etnic al elevilor, chiar și inconștient.

Astfel, matematica, în loc să fie un limbaj comun, devine uneori o sursă de excludere. Printre factorii ce conduc spre o educație de calitate în matematică se regăsesc:

- educație matematică echitabilă și de calitate presupune:
  predare diferențiată, adaptată stilurilor și ritmurilor de învățare ale elevilor;
- construirea încrederii în sine — mai ales pentru cei care pornesc cu dificultăți;
- folosirea unor metode interactive și vizuale pentru a face conceptele abstracte mai accesibile;
- evaluare echitabilă, care ține cont de progres, nu doar de performanța standard;
- utilizarea tehnologiei pentru a personaliza învățarea și pentru a reduce decalajele;
- colaborare între elevi, nu competiție care îi face pe unii să se simtă excluși.

Educația de calitate în matematică creează punți, nu prăpastii. Încurajează întrebările, nu doar răspunsurile perfecte.

Profesorul de matematică nu trebuie să fie doar un transmițător de cunoștințe, ci un ghid empatic și un model de echitate, trebuie să valorizeze efortul, nu doar talentul nativ, să încurajeze fiecare pas mic, mai ales la elevii care pornesc cu temeri, să folosească matematica pentru dezvoltarea gândirii critice, a colaborării și a rezilienței.

Elevii, la rândul lor, pot fi vocea schimbării în sala de clasă, oferind sprijin colegilor care au dificultăți, prin renunțarea la prejudecăți și glume care descurajează; - prin încredere că fiecare poate progresa, indiferent de nivelul de la care pornește.

Schimbarea începe cu fiecare dintre noi. Educația nu este doar un drept, ci o forță transformatoare care poate rupe lanțurile discriminării și segregării. Să fim vocea celor care nu sunt ascultați. Să construim o lume în care fiecare copil are șansa să-și atingă potențialul. Desegregarea nu este un ideal abstract – este o misiune care se împlinește pas cu pas, prin educație de calitate.

Matematica poate fi cel mai frumos limbaj al egalității — dacă este predată cu empatie și curaj. Desegregarea înseamnă să vezi potențial acolo unde alții văd doar probleme. Să crezi în elevii tăi, chiar și atunci când ei nu mai cred în ei. Prin fiecare oră în care un copil învață să nu se teamă de ecuații, ci să le înțeleagă, se schimbă o lume. Fii tu vocea schimbării — printr-o educație matematică accesibilă, motivantă și demnă pentru toți!

Studiu de Caz: Desegregarea Educațională într-o Comunitate Urbană din România

Prof. inv. prescolar: TUNARU CRISTINA
SCOALA PRIMARA NR:3 ZORILE
GRADINITA CU PROGRAM NORMAL - ZORILE

Contextul general al problemei

Într-o școală dintr-un oraș urban din România, segregarea educațională este o problemă persistentă, iar elevii din medii defavorizate și, în mod special, elevii din comunități de etnie romă, se confruntă cu acces redus la educație de calitate. Școala respectivă se află într-o zonă urbană cu o mare diversitate etnică și socio-economică, iar un număr considerabil de elevi provin din familii cu venituri mici sau cu o educație limitată. În această școală, elevii din comunități defavorizate sunt separați în clasele inferioare sau în școli distincte, ceea ce perpetuează inegalitățile educaționale și sociale.

Problemele identificate

1. **Segregarea fizică și socială:** Elevii din medii defavorizate, în special din comunități de etnie romă, sunt adesea plasați în clase separate, de obicei în condiții mai precare, cu un număr mai mare de elevi și resurse educaționale limitate.

2. **Acces inegal la resurse educaționale:** Școlile segregate beneficiază de mai puține resurse, cum ar fi profesori calificați, materiale didactice actualizate sau activități extracurriculare. Acest lucru face ca elevii să nu aibă aceleași șanse de succes academic ca și colegii lor din școlile „mainstream”.

3. **Discriminare și prejudecăți:** Elevii din grupuri defavorizate se confruntă cu atitudini negative din partea colegilor și a profesorilor, care au stereotipuri adânc înrădăcinate despre aceștia. Aceste prejudecăți pot afecta grav stima de sine a elevilor și pot contribui la eșecul lor școlar.

4. **Lipsa unui curriculum incluziv:** Programul educațional nu este adaptat nevoilor elevilor din diverse grupuri sociale sau etnice. De exemplu, în multe cazuri, curriculumul nu ține cont de diferitele stiluri de învățare și nu promovează integrarea culturală.

Obiectivele studiului de caz

- Identificarea principalelor cauze ale segregării educaționale în această școală.
- Analiza impactului segregării asupra performanțelor școlare ale elevilor.
- Propunerea de soluții pentru desegregarea educațională și crearea unui mediu incluziv.

Cauze ale segregării educaționale

1. **Factori socio-economici:** Familiile din comunități defavorizate au un acces limitat la educație de calitate, iar acest lucru duce la o lipsă de susținere acasă. Mulți părinți nu pot ajuta elevii cu temele, iar uneori nici nu sunt conștienți de importanța educației pentru viitorul lor.
2. **Prejudecăți și stereotipuri sociale:** Discriminarea etnică și lipsa de educație despre diversitate pot duce la plasarea elevilor romi în clase separate. Profesorii și alți elevi pot avea preconcepții negative despre aceștia, ceea ce contribuie la excluziunea lor socială și educațională.
3. **Politici educaționale inadecvate:** Sistemul educațional românesc nu a implementat politici eficiente de integrare a elevilor din grupuri defavorizate. Lipsa unui curriculum flexibil și de sprijin pentru diversitate, precum și resursele insuficiente pentru școlile din cartierele defavorizate, înrăutățesc situația.

Impactul segregării educaționale

1. **Performanțe academice scăzute:** Elevii din grupurile segregate au, în general, performanțe mai slabe în comparație cu cei din școlile cu un mediu educațional mai echitabil. Aceștia se confruntă cu un acces mai redus la profesori calificați și la materiale educaționale de calitate, iar acest lucru le limitează șansele de succes pe termen lung.
2. **Excluderea socială:** Copiii din grupurile segregate au mai puține oportunități de a interacționa cu elevi din diverse medii sociale și etnice. Aceasta duce la o lipsă de înțelegere interculturală și, uneori, la perpetuarea prejudecăților și stereotipurilor.

3. **Scăderea stimei de sine:** Elevii care sunt plasați într-un mediu segregat, unde sunt considerați „diferit” sau „inferior”, dezvoltă o stimă de sine scăzută, ceea ce poate duce la abandonul școlar sau la scăderea motivației pentru învățătura.

4. **Risc de perpetuare a sărăciei:** Datorită lipsei unei educații de calitate, elevii din comunități defavorizate au mai puține șanse de a obține un loc de muncă bine plătit și de a ieși din cercul vicios al sărăciei.

Soluții pentru desegregarea educațională

1. **Integrarea elevilor în școli mixte:**
    - **Crearea unor politici educaționale incluzive:** Introducerea unor politici care să promoveze integrarea elevilor din medii defavorizate în școli mixte, unde diversitatea să fie văzută ca o oportunitate, nu ca un obstacol.
    - **Schimbarea criteriilor de selecție a elevilor:** Evitarea plasării elevilor romi sau din medii defavorizate în școli sau clase separate, prin eliminarea criteriilor de selecție bazate pe etnie sau statut economic.
2. **Promovarea unui curriculum adaptat nevoilor diverselor grupuri:**
    - **Curriculum diferențiat:** Introducerea unor metode didactice care să răspundă diversității stilurilor de învățare. De exemplu, folosirea tehnologiilor educaționale, a învățării prin jocuri sau a activităților extracurriculare pentru a stimula învățarea activă și integrată.
    - **Educarea profesorilor pentru diversitate:** Formarea continuă a cadrelor didactice în ceea ce privește educația incluzivă și gestionarea diversității în clasă.
3. **Parteneriate între școală și comunitate:**
    - **Sprijin social și psihologic:** Crearea unui sistem de suport care să ajute elevii și familiile lor să depășească barierele economice și sociale. De exemplu, organizarea de sesiuni de consiliere și orientare pentru elevi și părinți.

- **Colaborare cu organizații non-guvernamentale:** Implicarea ONG-urilor și altor instituții locale în sprijinirea elevilor din comunități defavorizate cu burse, activități educaționale și mentorat.

4. **Campanii de sensibilizare:**
   - **Combaterea stereotipurilor și a discriminării:** Organizarea de campanii educaționale pentru a combate prejudecățile legate de etnie și statut social. Acestea pot include ateliere de sensibilizare, lecții de educație interculturală și sesiuni de formare pentru profesori, părinți și elevi.
5. **Resurse suplimentare pentru școlile defavorizate:**
   - **Investiții în infrastructură și resurse educaționale:** Acordarea de fonduri suplimentare pentru școlile din zone defavorizate, pentru îmbunătățirea condițiilor de învățare și dotarea lor cu material didactic adecvat.

Concluzie

Desegregarea educațională este o provocare complexă, dar necesară pentru crearea unei societăți mai echitabile. Prin implementarea unor politici educaționale incluzive și prin sprijinirea integrării elevilor din medii defavorizate într-un mediu educațional divers, se pot reduce inegalitățile și se pot crea oportunități egale pentru toți elevii. Transformarea sistemului educațional într-unul mai incluziv și mai echitabil va duce, pe termen lung, la o societate mai unită și mai prosperă.

Metode moderne care stimuleaza gândirea critică

Prof. Ștefan Florin
Școala Gimnazială Ștefan cel Mare, Alexandria

Metodele moderne la lecția de istorie ajută mult la implicarea elevilor, gândirea critică și conectarea trecutului cu prezentul. Predarea istoriei poate deveni un instrument puternic pentru incluziune, mai ales dacă se folosesc metode moderne și abordări centrate pe elev, care pun accent pe diversitate, empatie și participare activă.

Metode moderne în predarea istoriei

1. **Învățarea prin proiecte** (Project-based learning)-Elevii lucrează în echipe și creează un proiect (afis, prezentare, blog, interviu video etc.) despre o temă istorică.

Exemplu: elevii cercetează o temă istorică (ex. drepturile omului, Holocaustul, migrația), lucrează în echipe și creează un produs final: afiș, clip video, expoziție etc.

Exemplu de temă pentru proiect:„Viața în timpul celui de-al Doilea Război Mondial – jurnalul unui soldat sau al unui civil”

Impact: dezvoltă colaborarea, creativitatea, gândirea critică.

Inclusivitate: fiecare copil poate contribui cu ce știe sau poate – fie că e bun la desen, vorbit, scris sau tehnologie.

2. **Dezbaterea istorică**

Elevii se împart în echipe și dezbat un eveniment sau decizie istorică.

Exemplu: „A fost justificată Revoluția Franceză?” sau „Monarhie vs Republică în România”

Predarea istoriei poate deveni un instrument puternic pentru incluziune, mai ales dacă se folosesc metode moderne și abordări centrate pe elev, care pun accent pe diversitate, empatie și participare activă.

3. Resurse vizuale și multimedia

Exemple: documentare, filme, benzi desenate, hărți interactive, realitate augmentată.

Impact: ajută copiii cu dificultăți de lectură sau din medii dezavantajate să înțeleagă și să rețină mai ușor.

Inclusivitate: reduce barierele de învățare și face lecțiile atractive pentru toți.

4. Învățarea prin joc și simulare

Exemple: jocuri de rol, reconstituiri istorice, simulări de consilii, dezbateri între „personaje istorice”.

Impact: dezvoltă empatia și gândirea critică, implică toți elevii indiferent de nivel sau statut social.

Inclusivitate: copiii marginalizați pot prinde curaj și pot învăța mai bine prin metode active și colaborative.

5. Istoria locală și personală

Exemple: proiecte despre istoria comunității, interviuri cu bunici sau membri ai familiei.

Impact: leagă istoria „mare” de poveștile personale ale elevilor – inclusiv ale celor din comunități marginalizate (romi, refugiați, familii sărace etc.).

Inclusivitate: pune în valoare experiențele tuturor, nu doar ale majorității.

5. Perspectiva multiplu-voce (multi-perspectivală)

Exemplu: prezentarea unui eveniment istoric din punctul de vedere al mai multor actori (de ex. războiul – din perspectiva soldatului, civilului, copilului).

Impact: promovează empatia și gândirea critică.

Inclusivitate: încurajează elevii din minorități să-și regăsească vocea în lecțiile de istorie.

6. Tehnici de storytelling și teatru istoric

Exemplu: elevii creează povești scurte sau scenete bazate pe fapte istorice.

Impact: face lecția vie și personală, oferă copiilor un mod expresiv de a învăța.

Inclusivitate: favorizează elevii cu inteligențe multiple, nu doar pe cei „buni la scris”.

Predarea istoriei cu metode moderne și incluzive nu doar că îmbunătățește calitatea educației, dar contribuie activ la combaterea excluziunii și construirea unei societăți mai echitabile. Prin joc, proiecte, povești și implicarea tuturor vocilor – inclusiv ale copiilor marginalizați – lecțiile de istorie devin mai relevante, mai vii și mai umane. Astfel, istoria nu mai este doar despre trecut, ci devine un instrument pentru înțelegere, empatie și coeziune socială în prezent.

Fii tu vocea schimbării prin educație de calitate

Prof. Ștefan Corina
Școala Gimnazială Ștefan cel Mare, Alexandria

Lumea de astăzi are nevoie de oameni curajoși, care să aducă schimbări bune. Dar cum putem face asta? Răspunsul este simplu: prin educație. Educația de calitate ne ajută să devenim mai buni, să înțelegem mai bine lumea din jurul nostru și să ne implicăm în rezolvarea problemelor.

Un copil educat nu învață doar pentru note. El învață să gândească, să respecte, să ajute și să se exprime liber. Prin educație învățăm să fim mai înțelepți, mai încrezători și mai pregătiți pentru viitor. Fiecare dintre noi poate fi vocea schimbării dacă învață cu seriozitate, dacă pune întrebări și dacă își dorește să devină un om mai bun.

Câteva exemple de activități interactive si utile pentru orele de limba engleză la gimnaziu:

1. “Word of the Day” (Cuvântul zilei)

Scop: Îmbogățirea vocabularului.

Activitate: La începutul fiecărei ore, elevii învață un cuvânt nou, îl folosesc într-o propoziție, apoi îl revizuiesc la sfârșitul săptămânii într-un joc sau test distractiv.

2. “Role-play” (Jocuri de rol)

Scop: Dezvoltarea abilităților de vorbire și ascultare.

Activitate: Elevii joacă diferite situații – la restaurant, la aeroport, între prieteni etc. Profesorul oferă un scenariu și elevii îl joacă în echipe de câte 2-3.

3. “English Songs & Lyrics” (Cântece în limba engleză)

Scop: Învățarea prin muzică.

Activitate: Ascultă un cântec cunoscut, completează spațiile libere

4. “Show and Tell”

Scop: Practicarea vorbirii în fața clasei.

Activitate: Elevii aduc un obiect de acasă și îl prezintă în fața colegilor, explicând ce este și de ce este important pentru ei.

5. “English Game Day” (Zi de jocuri în limba engleză)

Scop: Recapitulare prin joc.

Activitate: Jocuri precum Pictionary (desenarea unui cuvânt), Charades (mimă), Spelling Bee (concurs de ortografie), Kahoot! sau Bingo cu vocabular nou.

Proiecte Creative:

a. My Dream House (Casa Visurilor Mele)

Elevii desenează casa visurilor lor și o descriu în limba engleză (camere, culori, obiecte).

Pot face și un colaj sau o machetă.

b. English Magazine / Newspaper

Creează o revistă sau un ziar în limba engleză, cu articole scrise de elevi: știri, horoscop, rețete, benzi desenate, interviuri.

c. Travel Brochure

Elevii aleg o țară/oraș și creează un pliant turistic, folosind imagini și descrieri în limba engleză.

d. Story in a Box

Elevii aleg obiecte dintr-o cutie misterioasă și creează o poveste în jurul lor.

Pot lucra individual sau în grup.

e. Mini Movie or Skit

Scriu un scenariu și interpretează o scenetă (pe teme ca: la restaurant, la doctor, la școală)

Pot filma un scurt videoclip.

Educația de calitate este cel mai puternic instrument prin care putem construi o societate echitabilă, în care fiecare copil are șansa de a-și împlini potențialul, indiferent de etnie, statut social sau mediul din care provine. Desegregarea nu înseamnă doar acces egal la școală, ci și crearea unui spațiu în care diversitatea este respectată, valorizată și integrată în procesul de învățare.

A fi vocea schimbării înseamnă să acționăm: să fim conștienți, să luptăm împotriva stereotipurilor, să promovăm incluziunea și să susținem un sistem educațional care oferă fiecărui elev o șansă reală. Schimbarea începe cu noi – cu educatori implicați, elevi empatici și o comunitate unită în jurul valorilor respectului și echității.

COPILUL PREȘCOLAR ȘI CALCULATORUL

Prof. Educație Timpurie Barbu Daniela
Grădinița ”Castel”, București

Lumea în care trăim este într-o continuă mișcare, viteza cu care circulă informația și cu care evoluează tehnologia fiind mai mare decât oricând. Realizarea învățării în mediul virtual nu mai este o noutate pentru foarte mulți dintre noi, internetul fiind principala sursă de informare pentru cea mai mare parte a populației pământului. În acest context utilizarea calculatorului în sala de grupă este privită ca o necesitate, și, mai mult decât atât, ca o etapă firească a progresului.

Preșcolaritatea reprezintă etapa în care se manifestă curiozitatea și interesul pentru cunoaștere. Copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice. Încă de la grădiniță, copiii descoperă jocurile online și ajung să fie utilizatori ai internetului, dezvoltându-și deprinderi de utilizare a echipamentelor și softurilor care depășesc uneori nivelul părinților și al profesorilor lor. Pe măsură ce cresc, tehnologia este din ce în ce mai mult folosită pentru a se exprima, pentru a relaționa, a comunica etc.

Utilizarea internetului și a noilor tehnologii este un domeniu cu o dinamică deosebită, în întreaga lume și în țara noastră, în special din momentul adoptării parțiale sau totale a sistemelor de învățare digitală. De o foarte mare importanţă pentru copiii preşcolari sunt primele noţiuni pe care aceştia şi le însuşesc şi, mai ales, calitatea acestora. Procesul de învăţare devine mai plăcut şi mai interesant prin intermediul calculatorului. Lecţiile însoţite de texte sugestive şi de imagini viu colorate şi expresive, care permit dezvoltarea limbajului si a vocabularului, pot fi cu uşurinţă asimilate de cei mici.

În învăţământul preşcolar, jocul este principala formă de organizare a procesului instructiv-educativ, iar calculatorul este pentru copil un alt mod de a învăţa jucându-se, este parte din spaţiul socio-cultural al lui, care îl pune în situaţia de a găsi rapid soluţii, de a se adapta la o lume în care informaţia circulă, îi influenţează limbajul şi comunicarea non-verbală Ceea ce jocul îi poate oferi copilului la timpul potrivit, rămâne ca achiziţie pentru toată viaţa.

Învăţarea asistată de calculator reprezintă o cale de instruire eficientă. Experienţele cognitive şi de exprimare care îi introduc pe copii în lumea oferită de programele multimedia trebuie să fie în concordanţă cu mediul educaţional din care provin ei. Prin aceste activităţi, oferim copiilor şanse egale la educaţie, indiferent de mediul în care cresc şi se dezvoltă. Strategiile de predare-învăţare folosite pot sprijini şi stimula procesele învăţării active. Imaginile viu colorate, însoţite de texte sugestive, fond sonor, permit dezvoltarea limbajului şi a vocabularului celor mici. Bagajul de cunoştinţe generale creşte, pornind de la noţiuni simple, cum ar fi culorile şi ajungând până la cunoaşterea de poezii, cântece, precum şi a unor proverbe şi zicători. Noţiunile elementare, cum ar fi animale domestice şi sălbatice, anotimpuri, etc., încep să aibă înţeles de la vârste fragede, dându-le astfel posibilitatea să le înveţe mult mai uşor. Imaginaţia, la vârsta preşcolară, intră într-o nouă fază de dezvoltare, capătă noi aspecte. Formarea competenţelor descrise prin programa şcolară nu este posibilă doar prin utilizarea unor strategii clasice de predare-învăţare-evaluare. Instruirea diferenţiată individuală, pe nivel de vârstă, cu ajutorul softului educaţional, poate fi o alternativă de succes.

Utilizarea calculatorului în educaţia preşolară constituie o modalitate de creştere a calităţii predării şi învăţării. Operarea pe calculator reprezintă o nouă strategie de lucru a educatoarei cu copiii, prezintă importante valenţe formative şi informative, este un nou mod de instruire. Alături de mijloacele didactice clasice, calculatorul este un instrument didactic ce poate fi folosit în scopul eficientizării tuturor activităţilor din grădiniţă. Metoda instruirii asistate de calculator oferă accesul comod şi eficient la informaţiile şi cunoştinţele cele mai noi, este o metodă nouă şi eficientă de predare-învăţare-evaluare a cunoştinţelor şi de formare permanentă.

Prezentarea şi organizarea conţinuturilor, în situaţii de învăţare asistate de calculator trebuie să se facă în funcţie de cerinţe instructive, care facilitează şi optimizează învăţarea. Materialele audio-vizuale pun la dispoziţie resurse valoroase pentru sistemul de învăţare. Instruirea asistată de calculator este folositoare dacă copilul este activ şi motivat, el învaţă fiind implicat şi provocat să se gândească la ceea ce i se prezintă. Soft-urile alese în desfăşurarea activităţilor trebuie să fie bine structurate și să fie în acelaşi timp educative, distractive şi interactive. Conţinutul softului educaţional reprezintă pentru copil un complex univers de explorat oferindu-i posibilitatea de a descoperi caracteristicile unui anotimp, o îndeletnicire, un animal, o plantă, o pasăre, motivând învăţarea copilului şi trecerea de la o învăţare pasivă la o învăţare activă.

Jocurile pe calculator îl pun pe copil în situaţia de a rezolva sarcini, care altfel ar părea inaccesibile, dar atmosfera plăcută de lucru, caracterul ludic al acţiunii, posibilitatea îndreptării greşelilor, „stimulentele” primite: încurajări, aplauze, imagini cadou, diplome de învingător, medalii, situarea în fruntea clasamentului, melodii, îi creează copilului emoţii pozitive, bucuria că a rezolvat singur o sarcină şi îl responsabilizează, trecând de la învăţarea pasivă la cea activă, în care îşi însuşeşte cunoştinţe, acţionând într-o strânsă relaţie de comunicare interactivă calculator-copil. Distrându-se cu jocuri pe calculator, copiilor li se dezvoltă imaginaţia, atenţia, intuiţia, voinţa, li se formează aptitudini şi trăsături pozitive de caracter, ajungând la deprinderi practice pentru muncă şi viaţă.

Utilizarea calculatorului în activităţile cu conţinut matematic creează posibilitatea dezvoltării înclinaţiilor şi aptitudinilor matematice ale copiilor, tendinţa lor spre descoperire şi creaţie, oferă un climat care mobilizează în permanenţă perseverenţa şi dorinţa de succes. De asemenea, folosit cu îndemânare şi fără exces, calculatorul, a devenit un mijloc prin care s-a îmbunătăţit simţitor eficienţa unor activităţi folosite în vederea pregătirii preşcolarilor pentru şcoală.

În concluzie putem spune că instruirea asistată de calculator este utilă şi benefică dacă copilul este activat şi motivat dar nu trebuie să ne scape din vedere timpul petrecut de copil în faţa calculatorului. O dozare incorectă a timpului pe care copilul îl petrece în faţa calculatorului poate conduce la dependenţă, extenuare, dizabilităţi funcţionale.

Bibliografie:

1.*** Curriculum pentru învățământul preșcolar, METC, 2019

2. Sorin Cristea, Dicţionar de pedagogie, Grupul Editorial Litera, Litera Internaţional, Chişinău – Bucureşti, 2000

3. S.M. Cioflica, B. Iliescu, Prietenul meu, calculatorul, Ghid de utilizare pentru preşcolari, Ed. Tehno-Art, Petroşani, 2003.

4. Piaget,J. Psihologia copilului. Ed. Cartier, 2004

Praznicele împărătești închinate Maicii Domnului

Profesor RELIGIE : Mihalache Vasilica
Liceul Tehnologic „ Tudor Vladimirescu”, Galaţi

În calendarul ortodox, praznicele împărătești ocupă un loc central în viața liturgică a Bisericii. Acestea sunt sărbători de mare importanță, care comemorează momente esențiale din viața Mântuitorului Iisus Hristos și ale Maicii Domnului. Dintre cele douăsprezece praznice împărătești ale Bisericii Ortodoxe, patru sunt închinate Născătoarei de Dumnezeu, evidențiind rolul ei unic în mântuirea lumii.

Aceste patru mari sărbători sunt: Nașterea Maicii Domnului (8 septembrie), Intrarea în Biserică a Maicii Domnului (21 noiembrie), Buna Vestire (25 martie) și Adormirea Maicii Domnului (15 august). Fiecare dintre ele este o ocazie de cinstire a celei „mai cinstite decât heruvimii” și de reflectare asupra credinței, smereniei și ascultării ei față de voia lui Dumnezeu.

Nașterea Maicii Domnului – 8 septembrie

Nașterea Maicii Domnului este primul praznic împărătesc din anul bisericesc, care începe la 1 septembrie. Această sărbătoare marchează nașterea Fecioarei Maria din părinții Ioachim și Ana, după multe rugăciuni și post, ca dar dumnezeiesc. Evenimentul este descris în Tradiția Bisericii, fiind consemnat în scrierile apocrife și confirmat în cultul ortodox prin slujbe și cântări speciale.

Această zi este prilej de bucurie duhovnicească, pentru că prin nașterea Mariei începe pregătirea omenirii pentru venirea Mântuitorului. În icoana praznicului este reprezentată Sfânta Ana pe patul de naștere, înconjurată de femei care o ajută, iar prunca Maria este ținută în brațe de o moașă.

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului – 21 noiembrie

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului amintește momentul în care, la vârsta de trei ani, Fecioara Maria a fost adusă de părinții săi la Templul din Ierusalim și închinată Domnului, potrivit făgăduinței lor. A rămas acolo până la vârsta de 15 ani, fiind crescută în rugăciune și curăție.

Această sărbătoare subliniază viața curată și sfințenia Maicii Domnului încă din copilărie. Prin ea, învățăm despre importanța rugăciunii, a ascultării și a dedicării vieții lui Dumnezeu. Icoana praznicului o arată pe Maria urcând treptele templului, întâmpinată de Arhiereul Zaharia, care o primește cu cinste în Sfânta Sfintelor.

Buna Vestire – 25 martie

Buna Vestire este praznicul în care Arhanghelul Gavriil îi aduce Fecioarei Maria vestea că va naște pe Fiul lui Dumnezeu. Această sărbătoare marchează momentul întrupării Domnului nostru Iisus Hristos, fiind un eveniment de o importanță covârșitoare pentru întreaga creștinătate.

Prin răspunsul ei: „Fie mie după cuvântul tău”, Maica Domnului își exprimă supunerea față de voia divină, devenind astfel modelul suprem de ascultare și credință. Icoana praznicului îl arată pe Arhanghelul Gavriil venind spre Maria, care ține în mână un fus sau o carte, semn al vieții ei curate și rugătoare.

Adormirea Maicii Domnului – 15 august

Adormirea Maicii Domnului este considerată „Paștele verii” și este cea mai mare sărbătoare dedicată Maicii Domnului. Ea comemorează momentul în care Născătoarea de Dumnezeu a trecut la cele veșnice, fiind ridicată cu trupul la cer. Sfinții Apostoli s-au adunat în chip minunat pentru a o însoți pe ultimul drum, iar Hristos a venit să-i ia sufletul în mâinile Sale.

Această sărbătoare ne arată că Maica Domnului nu a fost cuprinsă de moarte, ci a fost mutată la viața veșnică, fiind mijlocitoare pentru toți cei ce o cinstesc. În icoană este reprezentată Maica Domnului întinsă pe un pat, înconjurată de Apostoli, iar deasupra ei, Hristos ținând sufletul ei înfățișat ca un prunc înfășat în alb.

Praznicele împărătești închinate Maicii Domnului sunt momente de mare sfințenie și profunzime teologică. Ele ne ajută să înțelegem mai bine rolul Maicii Domnului în istoria mântuirii și să ne apropiem de modelul ei de curăție, credință și ascultare. Prin cinstirea acestor sărbători, sufletul creștinului este întărit în credință și luminat de harul dumnezeiesc.

Bibliografie

1. Biblia sau Sfânta Scriptură, Ediția sinodală, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București.
2. Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae – Teologia Dogmatică Ortodoxă, vol. II, Editura Institutului Biblic, București.
3. Arhim. Ilie Cleopa – Predici la Praznice Împărătești, Editura Mănăstirea Sihăstria.
4. Pr. Prof. Ene Branișteа – Liturgica generală, Editura Institutului Biblic, București.
5. Calendarul Ortodox – explicarea praznicelor și semnificațiilor liturgice, publicat anual.
6. www.doxologia.ro – Portal al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, articole despre sărbători ortodoxe.

DESEGREGAREA ÎN GRADINIȚĂ PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE

Profesor penru educație timpurie: Străinu-Cioclei Georgiana
Unitatea de învățământ: Grădinița cu Program Prelungit Rovinari

Mediul educațional reprezintă un pilon fundamental, de bază în dezvoltarea fiecărui copil. O educație de calitate și un copil educat are mai multe șanse de a se dezvolta armonios și de a deveni un adult responsabil. În plus, educația deschide uși și oportunități care altfel ar rămâne închise. În multe părți ale lumii, copiii nu au acces la educație sau sunt nevoiți să abandoneze școala din cauza sărăciei, discriminării sau a conflictelor. Este esențial să ne asigurăm că fiecare copil are șanse de a învăța și de a se dezvolta intelectual.

Intrarea în grădiniţă și adaptarea la un mediu nou este pentru copilul preşcolar un eveniment social important, necesitând timp și răbdare atât din partea educatoarelor cât și din partea părinților.

Copilul care părăsește universul familial și care nu a frecventat niciodată creșa, trece pentru prima dată pragul gradiniţei și se trezește într-un mediu nou, care îi creează teamă și de la care nu ştie la ce să se aştepte.

La grădiniță, anul acesta am grupă mică iar primul fenomen care s-a produs a fost o stare de tensiune, agitație deoarece copilul ia contact cu persoane pe care acum le vede pentru prima dată, atât educatoare, îngrijitoare cât și alți copii.

Văzând specificul personalităţii la vârsta preşcolară și lucrând zilnic cu cei mici, observ anumite caracteristici, trăsături de caracter, de temperament, trăsături aptitudinale, precum și o serie de faze în demersul pedagogic pentru antrenarea copilului în activităţi, în vederea dezvoltării personalităţii şi intelectului acestuia, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi sau de altă etnie.

Desegregarea în grădiniță se combate prin multiple activități de învățare, prin tot ceea ce este nou, inovativ, incert, inventiv şi neconformist, iar sarcina cadrului didactic nu este numai să transfere mecanic notiuni, ci să inițize acele „minți” aflate în formare, să le dezvolte creativitatea și să ofere o stare de bine tuturor preșcolarilor din sala de grupă, fără discriminare.

O bună intervenţie a cadrului didactic poate îmbunătăți procesul educativ pe care-l desfășoară cu copiii printr-un mijloc de prevenire a desegregării la grupă, prin diferite activități

și jocuri intervenţia profesorului ca un bun expert este esențială în actul de predare-învățare-evaluare.

Societatea este într-o continuă schimbare și în fiecare an ne confruntăm cu foarte mulți copii care provin din medii dezavantajate, cu un nivel socio-economic scăzut, resurse insuficiente, lipsa posibilității părinţilor de ai sprijini, findcă majoritatea părinților sunt plecați în străinătate, iar copiii sunt lăsați în grija altor persoane și atunci apare riscul de abandon și de pierderi în învățare.

Rolul cadrului didactic în grădiniță este de a-i învăţa pe cei mici cum să conviețuiască într-o lume cu multe diferenţe lingvistice, culturale sau sociale, prin acceptarea copiilor diferiți, fără discriminare şi integrați în activități ludice care îi unesc.

Copiii cu diverse dizabilităţi, care provin din familii monoparentale, copiii de etnie rromă, elevii emigranţi sunt adeseori marginalizaţi de către colegi, dar cadrele didactice trebuie să realizeze anumite activităţi în care să se integreze toți copiii deoarece prejudecăţile unor profesori sau ai unor copii pot genera un comportament discriminatoriu.

Majoritatea copiilor aflați în situațiile enumerate mai sus au nevoie de mult sprijin pentru a depăși sărăcia şi lipsurile, prejudecăţile care persistă în mentalitatea românilor, inerţia unor părinţi rromi faţă de perspectivele pe care educaţia le oferă copilului şcolarizat, toate acestea contribuie la marginalizarea copiilor rromi și la limitarea accesului la şansele egale la care au dreptul toţi copiii.

În scopul eficientizării procesului de învăţare abordăm și implementarea noilor tehnologii digitale care reprezintă o soluţie firească la provocările actuale adresate învăţării şi nevoilor copiilor. Scopul tehnologiei este acela de a face mai ușoare activăţile și de a înțelege mai bine învățarea indiferent de nivelul de vârstă al copilului.

În concluzie, cadrul didactic contribuie la îmbunătățirea sistemului educațional pentru toți copiii indiferent de etnie, limbă, situație materială sau religie, aceste suflete mici pure și inocente au dreptul la o educație de calitate, echilibrată fără să fie discriminați și crearea unui climat școlar în care diversitatea este acceptată și valorificată.

Rolul nostu în educație este să reducem sau chiar să eliminăm excluziunea și discriminarea, indiferent ce formă ar îmbrățișa, trebuie să oferim copiilor șanse egale să participe la educație. Lipsa accesului la educație reduce dramatic șansele copiilor de a-și valorifica adevăratul potențial și de a-și croi propiul drum în viață.

Bibliografie:

1. Vrăjmaş, Traian, „*Învăţământul integrat şi/sau incluziv”,* Editura Aramis, Bucureşti, 2001;
2. Gherguţ, Alois. „*Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii de educaţie integrată”*, Editura Polirom, Iaşi, 2001.

Rolul educației în prevenirea și combaterea segregării școlare

Prof. Hîncu Samuel Daniel
Școala Gimnazială Nr. 311 București

Educația reprezintă un drept fundamental al fiecărui copil și un factor-cheie în dezvoltarea unei societăți democratice, echitabile și incluzive. În ciuda acestui principiu recunoscut la nivel internațional prin documente precum Declarația Universală a Drepturilor Omului sau Convenția ONU cu privire la Drepturile Copilului, realitatea din numeroase sisteme educaționale evidențiază existența unor forme de excluziune și discriminare sistemică, printre care segregarea școlară rămâne una dintre cele mai nocive.

Segregarea școlară este un fenomen care afectează în mod profund calitatea educației și egalitatea de șanse, mai ales în cazul copiilor proveniți din medii vulnerabile, copii romi, copii cu dizabilități, copii refugiați sau din comunități marginalizate. Educația nu doar că are rolul de a preveni astfel de practici, dar reprezintă și calea principală de combatere a efectelor deja produse de segregare. Prin urmare, este esențială o analiză a modului în care educația poate deveni un spațiu al coeziunii sociale și al justiției, nu al separării și inegalității.

Segregarea școlară poate fi explicită sau ascunsă. Cea explicită constă în separarea fizică a elevilor în școli diferite, în funcție de etnie sau alte criterii. Un exemplu des întâlnit este existența unor școli cu o populație majoritar romă, unde resursele, calitatea infrastructurii și pregătirea cadrelor didactice sunt mult sub media națională. Segregarea ascunsă, mai greu de identificat, apare în interiorul aceleiași școli, prin separarea elevilor în clase „paralele” în funcție de performanțe academice, comportament sau chiar presiuni informale ale părinților.

Cauzele segregării sunt complexe și interdependente. Printre acestea se numără prejudecățile și stereotipurile față de anumite categorii de copii, lipsa de reglementări clare și de monitorizare eficientă din partea autorităților, precum și presiunea părinților care doresc ca propriii copii să învețe „într-un mediu mai bun”. Uneori, segregarea este justificată în mod eronat prin necesitatea de a adapta procesul educațional la „nivelul” elevilor, fără a se lua în considerare efectele negative pe termen lung.

Consecințele segregării școlare sunt multiple și profunde. În primul rând, copiii afectați beneficiază de o educație de calitate inferioară, cu acces limitat la resurse, cadre didactice bine pregătite și activități extracurriculare. În al doilea rând, segregarea contribuie la consolidarea stigmatizării și a autoconcepției negative în rândul copiilor, afectându-le motivația, încrederea în sine și șansele de integrare socială ulterioară.

Mai mult, segregarea școlară perpetuează inegalitățile sociale și exclude o parte a populației de la beneficiile participării egale la viața economică și civică. Din această perspectivă, segregarea nu este doar o problemă a sistemului educațional, ci o problemă de justiție socială, care afectează coeziunea și dezvoltarea durabilă a întregii societăți.

Pentru a preveni apariția segregării, educația trebuie să fie centrată pe principii de echitate, incluziune și diversitate. Aceasta implică, în primul rând, o revizuire a curriculumului școlar, astfel încât să reflecte și să valorizeze diversitatea culturală, lingvistică și socială. Programele școlare care includ teme despre drepturile omului, istoria minorităților, combaterea discriminării și educația interculturală contribuie la formarea unor atitudini pozitive în rândul elevilor și la reducerea stereotipurilor.

Un alt aspect esențial este formarea și sprijinirea cadrelor didactice în gestionarea claselor diverse. Profesorii trebuie să fie pregătiți nu doar din punct de vedere pedagogic, ci și psihosocial, pentru a crea un climat de învățare în care fiecare copil să se simtă acceptat, valorizat și motivat. De asemenea, managementul școlar joacă un rol crucial în stabilirea unor politici interne care previn segregarea (de exemplu, prin evitarea formării claselor pe criterii discriminatorii).

Educația pentru părinți și implicarea lor activă în viața școlii este, de asemenea, un element-cheie. Informarea corectă, consultarea în luarea deciziilor și promovarea unor modele pozitive de conviețuire contribuie la schimbarea mentalităților și la întărirea parteneriatului școală-familie-comunitate.

Combaterea segregării presupune, în primul rând, identificarea și monitorizarea activă a acestui fenomen. Autoritățile educaționale trebuie să colecteze și să analizeze date relevante despre componența etnică, socială și teritorială a școlilor și claselor, pentru a interveni prompt acolo unde se constată practici de excludere sau separare.

Reintegrarea elevilor din școli sau clase segregate în unități de învățământ obișnuite necesită măsuri de sprijin personalizat – de la programe de recuperare educațională și consiliere psihologică, până la asigurarea transportului și a unei infrastructuri adecvate. Programele educaționale finanțate de stat sau din fonduri europene, cum ar fi cele destinate integrării romilor sau copiilor cu cerințe educaționale speciale, trebuie să fie implementate eficient și adaptate nevoilor reale ale beneficiarilor.

Totodată, o abordare eficientă a combaterii segregării implică și sancționarea instituțiilor sau persoanelor care promovează direct sau indirect această practică. Fără măsuri clare de răspundere, orice strategie de incluziune riscă să rămână doar un deziderat teoretic.

Într-o societate democratică, educația trebuie să fie garantul echității și al coeziunii sociale, nu un instrument de segregare și marginalizare. Prevenirea și combaterea segregării școlare nu reprezintă doar o obligație legală, ci și o datorie morală față de fiecare copil și față de viitorul comunităților noastre. Prin politici publice coerente, o cultură școlară incluzivă, formarea continuă a profesorilor și implicarea comunității, putem transforma școala într-un spațiu al egalității reale de șanse.

Schimbarea începe din educație. Iar educația trebuie să înceapă cu respectul pentru demnitatea fiecărui copil.

Bibliografie

UNESCO. (2017). A guide for ensuring inclusion and equity in education.

Ministerul Educației Naționale. (2020). Strategia pentru incluziune socială și reducerea abandonului școlar.

Open Society Foundations. (2015). Segregarea școlară a copiilor romi în Europa Centrală și de Est.

Consiliul Europei. (2019). Combating school segregation in Europe.

UNICEF România. (2022). Incluziunea copiilor din medii vulnerabile în școală.

Romani CRISS. (2016). Monitorizarea segregării școlare în România.

Institutul pentru Politici Publice. (2018). Politici educaționale pentru echitate și incluziune.

Salvati Copiii România. (2021). Raport anual privind accesul la educație pentru copiii vulnerabili.

„Puterea educației: Construirea unei societăți incluzive prin învățământ de calitate”

Tonghioiu Corina Ioana
Grădinița ”Pisicile aristocrate”
București, Sector 4

„Cel mai înalt rezultat al educației este toleranța.”
Helen Keller

Scopul suprem al educației este dezvoltarea toleranței și înțelegerii față de diversitatea umană. În contextul educației incluzive, promovarea toleranței este esențială pentru a crea un mediu în care fiecare elev se simte acceptat și valorizat.

Educația este ca o grădină în care fiecare copil este o floare unică. Dar o grădină în care unele flori sunt lăsate în umbră, ținute deoparte, nu va înflori niciodată cu adevărat. Desegregarea înseamnă să dărâmăm gardurile invizibile dintre copii și să le oferim tuturor lumina cunoașterii și căldura acceptării. Doar așa putem cultiva o educație cu adevărat echitabilă, unde fiecare copil are rădăcini adânci și șansa de a înflori.

În calitate de cadru didactic cu experiență în lucrul cu copii proveniți din medii diverse, consider că educația are nu doar rolul de a transmite cunoștințe, ci și puterea de a transforma mentalități și de a construi punți între oameni. Titlul proiectului nostrum: „Fii tu vocea schimbării! Desegregare prin educație de calitate” este mai mult decât un slogan – este un angajament profund față de fiecare copil, față de fiecare familie și față de viitorul comunității noastre.

Desegregarea în educație este un proces esențial care presupune eliminarea tuturor formelor de separare sau discriminare între copii, fie că este vorba despre etnie, dizabilitate sau statut socio-economic. Potrivit lui Florian și Becirevic (2011), incluziunea autentică presupune o transformare profundă a sistemului educațional, care nu mai solicită copilului să se conformeze cerințelor școlii, ci cere sistemului să se adapteze nevoilor individuale ale fiecărui copil. Această schimbare de paradigmă este esențială pentru desegregare reală și echitabilă.

În grădiniță, desegregarea trebuie să se manifeste atât prin organizarea spațiului și activităților, cât și prin atitudinile cadrelor didactice. Daniela Bololoi (2020), fondatoare a Asociației Help Autism, subliniază că incluziunea copiilor cu tulburări din spectrul autist este posibilă doar atunci când cadrul didactic este pregătit să înțeleagă și să răspundă nevoilor acestor copii. Ea accentuează nevoia de

formare profesională continuă și de colaborare strânsă între educatori, specialiști și părinți pentru a asigura un proces educațional coerent și eficient.

Educația incluzivă nu înseamnă doar integrarea fizică a copilului într-un grup, ci și participare activă, sprijin emoțional și acceptare din partea celorlalți. UNICEF (2017) susține că o educație de calitate trebuie să îndeplinească patru criterii fundamentale: să fie accesibilă, acceptabilă, adaptabilă și disponibilă. Aceste principii trebuie transpuse în practică prin planuri educaționale personalizate, activități diferențiate și un parteneriat constant cu familia.

Un exemplu de bună practică în grădinița în care lucrez a fost introducerea unui program opțional intitulat „Emoțiile mele”, dedicat dezvoltării inteligenței emoționale. Prin acest program, copiii învață să-și recunoască și exprime emoțiile, ceea ce contribuie la crearea unui mediu sigur și incluziv. Idei similare se regăsesc și în lucrarea Anei Suciu (2022), care prezintă exemple concrete de activități educaționale orientate spre dezvoltarea socio-emoțională și incluziune în grădiniță. Ea argumentează că susținerea dezvoltării emoționale a copilului este cheia integrării reușite în grupul educațional.

Fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare decizie pedagogică contează. A fi vocea schimbării înseamnă să susții activ principiile incluziunii, să iei atitudine împotriva nedreptăților și să creezi spații educaționale care respectă și celebrează diversitatea. Este o muncă zilnică, dar și o responsabilitate morală care ne onorează și ne definește ca educatori.

În concluzie, desegregarea prin educație de calitate este o cale sigură către o societate echitabilă, în care fiecare copil are șansa de a se dezvolta armonios. Ca profesori, suntem cei care pot modela viitorul – nu prin vorbe, ci prin fapte.

Studiu de Caz:

Integrarea copiilor cu dizabilități într-o școală generală dintr-un oraș mediu.

Contextul initial:

Într-o școală generală dintr-un oraș mediu din România, 5 copii cu dizabilități (autism, deficiență de auz și deficiențe motorii) erau integrați într-o școală de masă. În trecut, aceștia erau separați în clase speciale, cu profesori de sprijin care se ocupau exclusiv de acești copii, fără contact cu restul clasei. Aceasta a dus la un sentiment de excludere și stigmatizare din partea copiilor și părinților.

Provocările întâmpinate:

Dificultăți de adaptare a curriculumului: profesorii aveau dificultăți în a adapta lecțiile pentru a răspunde diversității de nevoi educaționale, iar materialele didactice nu erau întotdeauna accesibile pentru toți elevii.

Atitudini negative din partea unor părinți și elevi: unele familii nu erau de acord cu integrarea copiilor cu dizabilități, temându-se că aceasta va afecta calitatea educației celorlalți copii.

Lipsa formării profesionale: cadrele didactice nu aveau pregătirea necesară pentru a gestiona un grup de elevi atât de divers, cu nevoi educaționale diferite.

Intervențiile și bunele practici implementate: formarea continuă a cadrelor didactice.
Școala a organizat sesiuni de formare pentru profesori despre educația incluzivă, tehnici de predare diferențiată și utilizarea tehnologiilor asistive pentru copii cu dizabilități. Aceste sesiuni au fost susținute de experți în educație incluzivă și psihologi.

Colaborarea cu specialiști:

Au fost angajați profesori de sprijin, un logoped și un terapeut ocupațional care să lucreze cu copiii cu dizabilități într-un mod personalizat. De asemenea, au fost organizate sesiuni de consiliere pentru profesori și părinți pentru a încuraja colaborarea și pentru a discuta despre cum să sprijine acești copii.

Adaptarea curriculumului și a materialelor didactice:

S-au realizat modificări ale materialelor didactice pentru a le face accesibile copiilor cu diferite nevoi. De exemplu, s-au utilizat fișe de lucru vizuale pentru elevii cu deficiențe de auz și s-au implementat activități senzoriale pentru copiii cu autism. În plus, lecțiile erau structurate într-un mod care permitea fiecărui copil să învețe la propriul ritm.

Activități extracurriculare inclusive:

Școala a organizat activități extracurriculare (sportivă, artistică, teoretică) în care toți copiii participau împreună, indiferent de nevoile lor speciale. Aceste activități au fost esențiale pentru a crea un mediu în care toți copiii se simțeau acceptați și implicați.

Implicarea părinților și a comunității:

S-au organizat întâlniri între părinți, profesori și reprezentanți ai comunității pentru a discuta despre cum să sprijine integrarea copiilor cu dizabilități. În plus, părinții au fost implicați în activitățile școlare, pentru a contribui la reducerea barierelor de înțelegere și acceptare.

Rezultatele obținute:

Îmbunătățirea performanțelor educaționale: Copiii cu dizabilități au arătat progrese semnificative în învățare datorită abordărilor personalizate și sprijinului oferit de profesori și specialiști.

Reducerea stigmatizării: prin promovarea colaborării între toți copiii, indiferent de nevoile lor, a scăzut semnificativ stigmatizarea. Elevii au învățat să se sprijine unii pe alții și au devenit mai toleranți și mai empatici.

Colaborare îmbunătățită între profesori și părinți: Părinții au început să se implice mai mult în educația copiilor lor și în activitățile școlii, ceea ce a dus la o mai bună înțelegere a nevoilor copiilor și la sprijinirea acestora în afacerea educativă.

Concluzii

Acest studiu de caz demonstrează că implementarea unor practici incluzive, cum ar fi formarea cadrelor didactice, colaborarea cu specialiști, adaptarea curriculumului și implicarea părinților, poate avea un impact pozitiv semnificativ asupra procesului de desegregare educațională. Aceasta contribuie nu doar la educația copiilor cu dizabilități, dar și la dezvoltarea unei comunități școlare mai echitabile și mai tolerantă.

Bibliografie:

Bololoi, D. (2020). Incluziunea copiilor cu autism în învățământul de masă. București: Asociația Help Autism.

Florian, L., & Becirevic, M. (2011). Challenges for inclusive education in Central and Eastern Europe. Cambridge Journal of Education, 41(3), 331–344.

Suciu, A. (2022). Educația incluzivă în grădiniță – perspective și practici. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.

UNICEF (2017). A Human Rights-Based Approach to Education for All. New York: UNICEF.

Fii tu vocea schimbării! Desegregare prin educație de calitate

Prof. Neacșu Sanda Luminița
Școala Gimnazială Nr 2, Caracal, Jud. Olt

Segregarea socială, etnică sau economică continuă să fie o problemă în multe societăți moderne, chiar și în sistemele educaționale care ar trebui să ofere șanse egale tuturor. Educația de calitate nu înseamnă doar note bune sau performanțe academice, ci și un mediu incluziv, echitabil și sigur pentru toți elevii, indiferent de originea lor. Prin acest referat, voi argumenta cum educația poate fi un instrument esențial în procesul de desegregare și cum fiecare dintre noi poate deveni vocea schimbării.

Ce înseamnă segregarea în educație?

Segregarea școlară înseamnă separarea elevilor în funcție de diverse criterii — cum ar fi etnia (ex. romi), dizabilități sau nivel socio-economic — în școli sau clase diferite, cu condiții și resurse inegale. De cele mai multe ori, elevii care sunt segregați beneficiază de o educație de slabă calitate, cu profesori slab pregătiți și infrastructură deficitară. Acest fenomen are consecințe grave asupra dezvoltării personale, șanselor de viitor și incluziunii sociale. Exemple frecvente includ:

- Clase sau școli „pentru romi”;
- Școli din mediul rural slab finanțate;
- Lipsa accesului la educație pentru copiii cu dizabilități.

Cauzele segregării

Prejudecățile sociale – Stereotipurile despre anumite grupuri etnice sau sociale duc la excludere. Unul dintre principalii factori care contribuie la segregarea școlară îl reprezintă prejudecățile sociale. Acestea se manifestă prin stereotipuri negative față de anumite grupuri etnice (cum ar fi romii), față de copiii cu dizabilități sau proveniți din medii sărace. De exemplu, unii oameni presupun în mod eronat că toți copiii romi sunt „probleme”, că nu vor să învețe sau că nu se vor integra, ceea ce duce la marginalizare și izolare în școli speciale sau clase separate.

Astfel de idei preconcepute sunt transmise adesea din generație în generație și pot influența atât deciziile părinților (care refuză să-și lase copiii în clase „mixte”), cât și comportamentul profesorilor sau

al autorităților. Aceste prejudecăți nu reflectă realitatea, dar au un impact major asupra vieților copiilor și contribuie la limitarea șanselor lor de reușită.

Lipsa de politici ferme – Unele școli practică segregarea fără consecințe legale. Deși legea interzice segregarea școlară în România, în practică multe școli continuă să aplice forme mascate de separare a elevilor fără a fi sancționate. Lipsa unor politici ferme și a unei monitorizări eficiente permite ca segregarea să devină o realitate tolerată sau chiar ignorată de autorități. Unele școli formează clase separate pentru copiii romi, justificând prin „nivelul lor scăzut de pregătire” sau „cereri ale părinților”. Alteori, copiii din familii sărace sunt plasați în clădiri separate, cu profesori suplinitori și condiții precare. Aceste practici nu sunt în mod real controlate sau corectate de inspectorate sau de Ministerul Educației. Fără mecanisme clare de prevenire, intervenție și sancționare, segregarea continuă să existe și să afecteze mii de elevi. Este nevoie de voință politică și implicare instituțională, dar și de legi mai stricte, aplicate corect, pentru a combate acest fenomen în mod real.

Sărăcia – Familiile defavorizate nu pot susține educația copiilor lor în școli „bune”. Sărăcia este unul dintre cele mai mari obstacole în calea accesului la educație de calitate. Familiile defavorizate, în special cele din mediul rural sau din comunități marginalizate, nu au resursele necesare pentru a-și trimite copiii la școli „bune” – adică instituții bine dotate, cu profesori calificați și condiții moderne de studiu. Lipsa banilor duce la: îmbrăcăminte și rechizite insuficiente, ceea ce poate genera rușine sau respingere din partea colegilor; imposibilitatea de a plăti transportul, mai ales când școala se află la distanță; acces limitat la activități extracurriculare, meditații sau sprijin educațional suplimentar; abandon școlar din cauza nevoii ca unii copii să muncească pentru a sprijini familia. Acești factori contribuie la excluderea copiilor săraci din mediile școlare performante, unde sunt considerați „în plus” sau „problematici”. De multe ori, ei sunt concentrați în școli slab finanțate sau în clase speciale, ceea ce duce la segregare pe criterii sociale.

Pentru a combate acest fenomen, este esențial ca statul să ofere sprijin real și constant familiilor vulnerabile, prin burse, transport gratuit, rechizite și programe de integrare educațională. Inspectoratele școlare, primăriile și Ministerul Educației ar trebui să monitorizeze constant situația din teren, să identifice cazurile de segregare și să intervină prompt. Din păcate, de multe ori rapoartele lipsesc, sesizările sunt ignorate, iar sancțiunile sunt fie inexistente, fie prea blânde ca să aibă efect. Mai mult, unele autorități închid ochii intenționat la segregare pentru a evita conflicte sau pentru a proteja imaginea unor instituții. În alte cazuri, nu există personal suficient pregătit pentru a recunoaște și combate fenomenul. Această lipsă de implicare permite perpetuarea unei nedreptăți sistematice

împotriva celor mai vulnerabili elevi. Fără o voință fermă și acțiuni concrete din partea statului, segregarea va continua să existe, chiar dacă pe hârtie pare interzisă.

Consecințele segregării:

- Acces limitat la educație de calitate;
- Creșterea abandonului școlar;
- Slabe perspective profesionale pentru elevii segregați;
- Fracturi sociale între comunități.

Aceste efecte nu afectează doar grupurile vizate, ci întreaga societate, perpetuând inegalitatea și excluziunea socială.

Educația de calitate înseamnă:

- Programe școlare incluzive și adaptate nevoilor fiecărui elev
- Profesori bine pregătiți și empatici
- Infrastructură adecvată și resurse moderne
- Promovarea diversității și respectului în școli

Ce putem face NOI?

- Elevii pot promova prietenia, empatia și respectul pentru toți colegii.
- Profesorii pot crea un climat incluziv în clasă și pot evita discriminarea.
- Părinții pot susține educația copiilor și pot cere autorităților schimbări.
- Autoritățile trebuie să monitorizeze și să elimine practicile de segregare.

Schimbarea nu vine de la sine. Ea începe cu fiecare dintre noi. Prin educație de calitate, putem rupe lanțul discriminării și putem construi o societate în care toți copiii — indiferent de cine sunt sau de unde vin — au o șansă egală. Fii tu vocea schimbării!

Strategii ale educației inclusive

Prof. Jeaneta Steluta Maidaniuc
Colegiul Tehnic “Latcu Voda” Siret

Profesorilor li se cere, în primul rând, să dobândească o nouă conștientizare în ceea ce privește dezvoltarea gândirii și educabilitatea acesteia. Este necesar ca profesorii să învețe să prețuiască modul, sau mai degrabă, diferitele moduri în care elevii învață, modulând predarea pentru a face față eficient acestei complexități. Aceasta înseamnă o mai bună cunoaștere a modalităților de învățare, întrucât elevul „standard” nu mai există, iar profesorii de la clasă trebuie să se confrunte cu o pluralitate de situații individuale care fac imposibilă „proiectarea” unui elev tipic.

Profesorii incluzivi

Citirea nevoilor, împărtășirea metodelor și căutarea unor strategii mai potrivite pentru a răspunde acestei varietăți de stiluri de învățare sunt sarcini pe care un profesor incluziv nu le poate evita. Profesionalismul profesorului presupune, de fapt, posibilitatea/ necesitatea de a „învăța să înveți”, întrucât complexitatea și caracterul problematic al acțiunilor educaționale impun o deschidere constantă către noi interpretări ale experienței, către noi și diferite metode de operare, către noi cunoștințe și competențe, din perspectiva învățării pe tot parcursul vieții. Acțiunile profesorului incluziv ar trebui să fie următoarele:

- Stabilirea unui climat incluziv: evaluarea, acceptarea și respectarea diversității. Diversitatea dintre elevi este o resursă și o bogăție, care trebuie pusă în valoare și apreciată
- Încercarea de adaptare a stilurilor de predare, materialelor, timpilor, tehnologiilor
- Promovarea unei abordări cooperante în rândul elevilor
- Susținerea și încurajarea potențialului tuturor elevilor făcând să predomine un punct de vedere pozitiv în abordarea diferențelor, mai degrabă decât o logică comparativă
- Construirea și menținerea unui climat relațional pozitiv ca element esențial pentru a permite fiecărui să își dezvolte la maximum posibilitățile, ajutându-l să devină „cel mai bun sine posibil” în acel moment;
- Activarea predării metacognitive
- Pregătirea activităților transversale a celorlalte discipline
- Schimbarea strategiilor pe parcurs

- Favorizarea activării rețelelor relaționale cu colegii, familiile, teritoriul, experții. Colaborarea și munca de grup ar trebui să fie abordări esențiale pentru toți profesorii și momente de comparare și evaluare a propriei acțiuni educaționale.
- Actualizarea profesională continuă; predarea este o „activitate de învățare”, iar profesorii sunt responsabili pentru propria lor învățare pe tot parcursul vieții.

Profesorul incluziv trebuie să fie capabil să depășească predarea tradițională transmisivă (lecție frontală, manual de studiat, întrebări individuale etc.) și să se îndrepte către o pluralitate de abordări diversificate, care să țină cont de multiple variabile precum: timpii lecției și ai relației, spațiile, metodele de investigare a conținuturilor cunoștințelor (învățare semnificativă prin descoperire și elaborare), respectul pentru diferite stiluri de învățare, utilizarea diferitelor stiluri de predare, diferite tipuri de relații și atitudini ale cadrelor didactice, modalități de agregare a elevilor, mijloacele, instrumentele și mediatorii didactici folosiți.

Practici educaționale și didactice incluzive

Învățarea prin cooperare sau *cooperative learning* permite tuturor elevilor să-și dezvolte și să-și îmbunătățească abilitățile în ceea ce privește materialele de studiu. Într-un mediu de învățare cooperantă, fiecare elev este chemat să-și pună la dispoziție propriile resurse și să ofere și să primească ajutor; fiecare membru al grupului, cu caracteristicile sale unice și speciale, poate contribui la învățarea tuturor și fiecare poate deveni o resursă și un instrument compensator pentru ceilalți și acest lucru permite crearea unei învățări egale și cu adevărat incluzive. În structurile de cooperare fiecare elev își găsește spațiul și se dezvoltă forme de respect reciproc între elevi. Învățarea prin cooperare transmite cunoștințe, abilități și competențe tuturor membrilor grupului și, de asemenea, în grupuri mici niciunul dintre membri nu poate scăpa de angajamentul comun și fiecare elev își experimentează potențialul punându-se în joc.

Tutoriatul între egali presupune lucrul în perechi sau în grupuri mici, în care un elev tutore (expert) este profesorul unuia sau mai multor colegi; tutorele elev îl îndrumă, îl sprijină și îl ajută pe celălalt în procesul de învățare, este totuși esențial ca primul să fie la rândul său îndrumat și supravegheat de către profesor. În colaborarea între egali, studenții sunt egali și au cunoștințe și abilități egale, astfel încât grupul abordează și rezolvă problema ajutând și colaborând, ceea ce este util pentru facilitarea descoperirii intelectuale și a dobândirii cunoștințelor de bază.

Utilizarea tehnologiilor multimedia (calculatoare, notebook-uri pentru a folosi software specific, IWB). Acestea din urmă permit accesul la o cantitate infinită de informații; pentru a vizualiza

videoclipuri sau imagini; interacțiunea vizuală a textelor sau exercițiilor (construcția de texte colective); crearea de unități de lucru computerizate cu posibilitatea de personalizare a acestora pentru grupul clasă și de utilizare flexibilă a acestora (posibilă livrare către elevi a unei copii a lecției sau a activităților propuse în format hârtie sau digital); posibilitatea partajării produselor create pe web între rețelele școlare; încurajează și promovează interacțiunea, lăsând loc creativității studenților de a desfășura unități de cercetare sau de lucru multimedia în mod independent, individual sau în grup restrâns; favorizează învățarea constructivă și exploratorie și în cele din urmă pentru elevii cu dificultăți sunt un instrument compensator valabil dacă se folosesc sinteze de vorbire, procesare de text, hărți conceptuale, diagrame și tabele.

Predarea metacognitivă, care dezvoltă la elev o conștientizare a ceea ce face, de ce o face, când este mai potrivit să o facă din nou și în ce condiții. Predarea metacognitivă promovează conștientizarea în elev a propriilor procese cognitive și controlul exercitat asupra acestora. Predarea metacognitivă facilitează cunoașterea și utilizarea strategiilor, îmbunătățește performanța în rezolvarea problemelor și planificarea activității, dezvoltă un sentiment de autoeficacitate, stimă de sine și motivație, întărește cunoașterea abilităților cognitive, cum ar fi atenția și memoria. Abordarea metacognitivă stimulează convingerea că situațiile pot fi schimbate grație ajutorului unor strategii adecvate, a unui angajament major, a controlului acțiunilor. Profesorul metacognitiv trebuie să-l împingă pe copil să-și descopere propriile procese cognitive, propriile stiluri de gândire, stimulându-l să dezvolte tehnici de autoreglare. Profesorul metacognitiv trebuie:

- să îndrume elevul cu exemple de strategii, ajutoare și întrebări;
- să invite elevul să repete cu voce tare traseul elaborat;
- să ceară elevului să gândească în mintea lui: pornirea autonomiei;
- să ceară elevului să dezvolte o strategie personală: pornirea consolidării:
- să ceară elevului să dezvolte noi planuri pentru a rezolva alte probleme: pornirea generalizării.

Evaluare

În această nouă perspectivă incluzivă a școlii, evaluarea joacă un rol important și din acest motiv trebuie să i se acorde o atenție deosebită; întrucât, uneori, metodele de evaluare pot duce la crearea de inegalități. Abordările de evaluare avute în vedere astăzi de sistemul nostru școlar pot fi de trei tipuri: normative sau comparative, idiografice și criteriale. Evaluarea normativă sau comparativă compară performanța individului și cea a grupului și poate fi determinată de doi parametri:

- standardizată (folosește un eșantion standard ca termen de referință pentru evaluarea răspunsurilor oricărui alt subiect, care este supus acelui test)
- relativă (compară rezultatele unui elev cu cele obţinute de grupul clasei şi defineşte poziţia elevului faţă de clasă, fie deasupra, fie dedesubt).

Acest sistem poate fi util pentru a avea o imagine a distribuției elevilor în funcție de obiectivele de învățare, dar favorizează competiția, care nu este pozitivă la nivel motivațional pentru elevii aflați în dificultate.

Evaluarea ideografică se bazează pe teste diferențiate, structurate în raport cu PEI sau PDP ale elevilor atestați sau diagnosticați. Această evaluare compară situația inițială a elevului și cea finală, detectează evoluții și schimbări, dar riscă să se rupă de standardele considerate acceptabile pentru unii dintre elevi și consideră copilul „detașat” de contextul social în care este inserat.

Evaluarea criterială compară rezultatele învățării individuale ale elevilor cu criterii predeterminate definite pe baza programării, criteriile predefinite (tot pe baza indicațiilor naționale care stabilesc obiective periodice și finale) sunt „generale”, dar pot găsi specificații personale și o structurare. Fiecare dintre aceste sisteme de evaluare școlară are aspecte pozitive și utile, dar cel mai incluziv, mai ales din perspectiva CES, rezultă a fi evaluarea criterială; întrucât un copil trebuie evaluat, mai mult decât în raport cu colegii săi, mai ales în raport cu el însuși, înainte și după, pe baza specificului și potențialului său, a dificultăților pe care le manifestă, a progreselor pe care le face.

O evaluare cu adevărat incluzivă trebuie planificată, adică corelată, în mod criterial, cu o programare didactico-educativă orientată spre dezvoltarea competențelor; trebuie să fie personalizată, astfel încât fiecare să poată recunoaște „diferențialul” de învățare realizat chiar și în prezența unor abilități disciplinare diversificate; trebuie să fie orientată, adică să vizeze orientarea alegerilor personale, oferind instrumente de conștientizare de sine și documentare educațională; trebuie să fie multifactorială, adică să folosească metode diversificate de evaluare pentru a recunoaște tuturor, în momente și la niveluri diferite, ceea ce aparține tuturor și fiecăruia ceea ce aparține fiecăruia. Practic, ceea ce nu a fost conceput și implementat într-un mod incluziv nu poate fi evaluat într-un mod incluziv.

Mediul educațional incluziv

NUME:Ungureanu Marie Louise
Profesor învățământ primar,grad didactic I
Școala Gimnazială “Radu și Severa Novian”,Adunați
Județul Prahova,România

Integrarea școlară reprezintă procesul de adaptare a persoanei cu cerințe educaționale speciale la normale și cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor relații afective pozitive cu membrii grupului școlar (grupă, clasă) și de desfășurare cu succes a activităților școlare.

Incluziunea școlară reprezintă procesul permanent de îmbunătățire a serviciilor oferite de unitățile de învățământ pentru a cuprinde în procesul de educație toți membrii comunității, indiferent de caracteristicile, dezavantajele sau dificultățile acestora.

Școala inclusivă este unitatea de învățământ în care se asigură o educație pentru toți copiii și reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare și segregare.

Caracteristicile unei clase ideale privind integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă în opinia profesorului Ionel Mușu sunt:

- profesorul stabilește un climat de încredere, dând regulat elevilor ocazia de a se întâlni în grup, pentru a discuta probleme de ordin școlar, dar și de ordin general, ce sunt legate de organizarea și funcționarea clasei.

-elevilor nu trebuie să le fie frică de un sistem bazat pe succes sau eșec, ci trebuie să participe împreună cu profesorul la evaluarea rezultatelor muncii lor.

- profesorul nu reprimă prin pedepse comportamentale inadecvate, ci explică posibilele consecințe ale acestui comportament, sub aspectul securității elevilor.

- profesorii sunt deschiși față de elevi. Ei nu pun întrebări complicate, la care știu că nu li se va răspunde, iar elevii știu că profesorul are încredere în ei.

- în cea mai mare parte a timpului, profesorul vorbește cu elevii, nu către ei, îi ascultă atent și zâmbitor când aceștia îi povestesc mici întâmplări din viața clasei.

În general, profesorii trebuie:

- să-și rezerve timp pentru evaluarea eficienței activităților de învățare și cunoaștere. Elevii cărora le este greu să urmărească lecțiile pot folosi materiale audio-vizuale (filme, albume, diapozitive, desene etc.) sau obiecte, ce vin în completarea prezentării orale a materiei. Pentru elevii care nu au o memorie prea bună, ideile esențiale trebuie scrise pe tablă sau pe o foaie de lucru.

În timp ce majoritatea elevilor își continuă activitatea, profesorul poate acorda câteva minute, la sfârșitul expunerii, pentru a lămuri sau a face un rezumat pentru elevii cu dificultăți de învățare.

Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în școala de masă

În anul școlar 2022-2023,am realizat o cercetare în ceea ce privește integrarea copiilor cu cerinte educationale îm școala de masă.Lotul investigat a fost format din cadre didactice,părinți ai căror copii nu au CES,părinți ai căror copii au CES și directori ai unităților de învățământ.

Scopul a fost acela de a urmări în ce măsură a fost influențat managementul organizațiilor școlare odată cu integrarea elevilor cu cerințe edu**caționale speciale în învățământul de masă.**

Ca metode și instrumente de cercetare,am folosit chestionarul și interviul.

- **Rezultatele cercetării.**

Au participat 40 de cadre didactice care predau în învățământul primar, 20 din mediul rural și 20 din mediul urban în urma participării acestora la un cerc pedagogic desfășurat în unitatea școlară unde eu îmi desfășor activitatea.

Ideal ar fi ca toți elevii cu cerințe educaționale speciale să fie însoțiți la ore de unul dintre părinți sau de un însoțitor permanent care să fie prezent la toate activitățile didactice, astfel întreaga activitate didactica s-ar putea desfășura cu succes atât pentru elevii cu CES cât și pentru ceilalți.

Copiii cu CES au nevoie de sprijinul nostru, al tuturor, pentru a avea acces la educație.

Școlile trebuie să ofere șanse egale la educație fiecărui copil, indiferent de posibilitățile sale de învățare, participare și dezvoltare, iar comunitatea trebuie și ea pregătită să accepte nevoile acestor copii.

Succesul integrării copiilor cu cerințe educaționale speciale poate fi realizat prin funcționarea unor partenriate între elevi, părinți și cadre didactice în care să le fie prezentate avantajele acestor elevi în școlile normale.

BIBLIOGRAFIE

1. Agheană, V., (2017), Dezvoltarea cognitivă la copiii cu deficiență mintală, Editura Universității din București.
2. Albu, G., (2013), Relații interpersonale, Editura Institutul European, Iași.
3. Albu, G., (2017), O abordare umanistă a educației, Editura Paralela 45, Pitești

Conceptul de *”calitate în educație”*

Prof. Inv. Primar : Ion Mariana Florica
Școala Gimnazială Nr 1 Chijic

Calitatea în educaţie reprezintă „un construct” sau un model pedagogic care vizează sistemul de educaţie, procesul de învăţământ, activitatea de predare-învăţare-evaluare, proiectarea activităţii de educaţie/instruire.

Modelul pedagogic construit special pentru definirea calităţii în educaţie creează premise teoretice şi metodologice pentru explicarea şi înţelegerea unei realităţi psihosociale specifice (educaţia/instruirea). Aceste premise sînt relevante pentru ceea ce înseamnă sau ar trebui să însemne educaţia de calitate. Analiza noastră are în vedere ambele aspecte ale conceptului – calitatea în educaţie, educaţia de calitate – privite în complementaritatea, interacţiunea şi interdependenţa lor.

Calitatea în educaţie, privită ca şi „construct” sau model pedagogic, constituie indicatorul de bază al dezvoltării sociale în contextul societăţii cunoaşterii sau al societăţii informaţionale. Are în vedere toate structurile de funcţionare ale educaţiei/instruirii concentrate, în mod special, la nivelul sistemului de educaţie, al procesului de învăţământ, al organizaţiei şcolare, al clasei de elevi. Structuri de funcţionare evaluate în raport de mai multe criterii comune, universale: eficacitatea, eficienţa, optimizarea, competitivitatea, competenţa, echitatea (V. Gh. Cojocaru, Calitatea în educaţie. Managementul calităţii, UPS I. Creangă, Ch., 1997, p. 10-33, 42-56). Dintre criteriile amintite, esenţiale sunt cele referitoare la eficacitatea, eficienţa şi echitatea educaţiei/instruirii la toate nivelurile sistemului şi ale procesului de învăţământ.

Definiţia comună, dată calităţii de dicţionar, dată calităţii: un nivel sau grad de excelenţă, valoare sau merit, asociat unui anumit obiect, produs, serviciu sau persoană. În acest sens practic, calitatea înseamnă cât de “bun” este cineva sau ceva. De aici rezultă şi încărcătura axiologică a conceptului, întrucât ceea ce este definit ca "bun" diferă de la o societate la alta. Ca urmare, asigurarea calităţii nu se reduce la asigurarea funcţionării sistemului şcolar şi fiecărei unităţi şcolare. De aceea, procedurile de acreditare şi certificare trebuie separate de cele de asigurare a calităţii.

Definiţia ISO a calităţii care reprezintă totalitatea trăsăturilor şi caracteristicilor unui produs sau serviciu care determină capacitatea acestuia de a satisface nevoi afirmate sau implicite. Ca urmare,

calitatea poate fi definită drept măsura standardizată a excelenţei stabilită de către client pentru categoria respectivă de produse sau servicii.Conform acestor definiţii nu producătorul ci clientul este cel care apreciază calitatea unui produs în funcţie de nevoile şi interesele sale. Ca atare, asigurarea calităţii are doi poli: conformarea la anumite specificaţii sau standarde - ca pol "obiectiv", al furnizorului de servicii educaţionale - şi atractivitatea - ca pol "subiectiv" - adică ceea ce anume îl determină pe client să aleagă produsul sau serviciul respectiv şi să se declare mulţumit faţă de acesta. De aceea optăm pentru definiţia relativă a calităţii, pe baza identificării nevoilor şi intereselor clienţilor şi beneficiarilor de servicii educaţionale..

Educaţia de calitate proiectată ca educaţie inovatoare are ca fundament teoretic şi metodologic paradigma curriculumului, afirmată la nivelul pedagogiei postmoderne. Importanţa curriculumului poate fi evidenţiată în raport cu celelalte paradigme identificate în istoria gîndirii pedagogice: paradigma magistrocentristă care pune în centrul educaţiei profesorul şi acţiunea de predare; elevul este subordonat complet profesorului; învăţarea şi dezvoltarea sînt subordonate mecanic predării cu consecinţe negative evidente în planul calităţii educaţiei şi instruirii; paradigma psihocentristă, asociată cu curentul Educaţia nouă, lansat la graniţa dintre sec. XIX-XX, care pune în centrul educaţiei copilul, elevul, resursele interne ale acestuia; este revoluţionară în raport cu practicile magistrocentriste, dar excesele sale duc la tendinţa de psihologizare a educaţiei, de neglijare sau chiar de eludare a obiectivelor educaţiei determinate social; paradigma sociocentristă, asociată cu evoluţia ştiinţelor sociale la înc. sec. XX, care pune în centrul educaţiei cerinţele societăţii; educaţia reprezintă „socializarea metodică a tinerei generaţii”; întreţine tendinţa de sociologizare (uneori chiar de politizare) a educaţiei.

Managementul calității se definește prin ansamblul activităților generale de management care determină politica în domeniul calității, obiectivele și responsabilitățile fundamentale ale organizației și care le implementează prin: planificare, control, asigurarea și îmbunătățirea calității.

Controlul calității se referă la tehnici și activități cu caracter operațional utilizate pentru satisfacerea condițiilor referitoare la calitate.Realizarea unei conduite bazate pe calitate constituie o constrângere majora în procesul de integrare europeană a României, fiind, în același timp, elementul esențial în atingerea unei economii prospere. Un impact accentuat îl are, în acest sens, componenta educațională, atât prin prisma calității prestației și, de asemenea, prin integrarea nevoii de calitate în cultura națională.

Termenul de calitate are înțelesuri diferite pentru persoane diferite, fiecare individ, fiecare domeniu având propriul său sens al acestui termen. Prin SR ISO 8402, calitatea este definită ca ,, totalitatea caracteristicilor unei entități care îi conferă acesteia aptitudinea de a satisface necesități exprimate și

implicite. Cerințele pentru calitate sunt definite ca reprezentând, expresii ale nevoilor, sau traducerea lor într-un ansamblu de cerințe, privind caracteristicile unei entități, exprimate în termeni cantitativi sau calitativi, pentru a face posibilă realizarea și examinarea entității respective.Urmărind toate aceste moduri de exprimare a calității se observa ca, pentru învățământ ea trebuie sa capete note specifice . Factorii care influențează calitatea învățământului, sunt: mediul social, instituția de învățământ, corpul profesoral și elevii /studenții, mediul social prin legislația existentă, mass-media, accesul la informații, piața muncii, etc .Instituția, în sine prin nivelul de școlarizare și statut, managementul aplicat, strategiile utilizate, structura existentă, procedurile de asigurare a calității practicate.

Corpul profesoral actionează prin gradul de calificare, experiența didactică, abilitățile de comunicare, imagine, formarea continuă, participare-dedicare, iar elevii /studenții prin nivelul lor de cunoștințe, aptitudini, interese, atitudini .Pentru scoala romanească, de mare importanță este definiția calității dată de M.Bruhn: calitatea este aptitudinea unui ofertant de a produce sau asigura caracteristicile bunurilor sau serviciilor la un nivel stabilit pe baza așteptărilor clienților. În acest sens, se poate afirma ca solicitările clienților devin punctul de referință pentru calitatea realizată de școală.

Conceptul de calitate este asociat cu un anumit nivel sau grad de excelenţă, valoare sau merit, deci cu valorile explicite şi implicite ale culturii unei comunităţi sau unei naţiuni. Construirea sistemului de asigurare a calităţii educaţiei porneşte de la o serie de principii directoare care fundamentează criterii, standarde, indicatori şi proceduri specifice.Cadrul Naţional de Asigurare a Calităţii (CNAC) în Educaţie şi Formare profesională constă în ansamblul de principii, prevederi, metodologii, acţiuni, măsuri, aranjamente instituţionale şi instrumente de implementare prin care se asigură obţinerea calităţii proceselor de educaţie şi formare profesională, atât la nivel de furnizor, cât şi la nivel de sistem.

Calitatea educaţiei este ansamblul de caracteristici ale unui program de studiu şi ale furnizorului acestuia, prin care sunt îndeplinite aşteptările beneficiarilor, precum şi standardele de calitate.

Asigurarea calităţii educaţiei este realizată printr-un ansamblu de acţiuni de dezvoltare a capacităţii instituţionale de elaborare, planificare si implementare de programe de studiu, prin care se formează încrederea beneficiarilor că organizaţia furnizoare de educaţie îndeplineşte standardele de calitate.

Totalitatea metodelor şi instrumentelor, grupate într-un sistem coerent, utilizate pentru menţinerea şi ridicarea calităţii educaţiei oferite de către şcoală constituie sistemul de management al calităţii. Sistemul de management şi de asigurare a calităţii are ca funcţie principală orientarea dezvoltării unităţii şcolare în direcţia creşterii calităţii educaţiei oferite membrilor comunităţii şi comunităţii în ansamblul ei.

Organizarea complexă a instruirii de calitate presupune îmbinarea optimă a tuturor formelor disponibile în vederea valorificării resurselor lor în raport de contextul clasei, şcolii, comunităţii. Perspectiva calităţii impune ordonarea acestora pe criteriul gradului lor de generalitate: a) forme generale (instruirea formală-instruirea nonformală, cu raporturi de complementaritate); b) forme particulare, în raport de numărul elevilor şi de baza psihologică existentă (dimensiunea generală, particulară şi individuală a personalităţii): instruire frontală-instruire pe grupeinstruire individuală; c) forme concrete exprimate prin tipuri de activităţi (de ex., lecţia mixtă, corespunzător scopului activităţii) şi variante de activităţi (dezvoltate în interiorul tipului de activitate în raport de ponderea anumitor obiective operaţionale).

Accesul la educația de calitate este esențial pentru funcționarea adecvată a unei societăți durabile. În general, educația este considerată, în mod greșit, doar un proces care precede intrarea pe piața forței de muncă. Educația ar trebui să fie tratată ca un proces care se derulează pe tot parcursul vieții, indiferent de vârstă. În acest scop, pot fi încurajate inovația și meritocrația, respectiv conduita și emanciparea. Ca să ne apropiem de acest scop, trebuie redus abandonul școlar și este necesară îmbunătățirea sistemului educațional, indiferent de locația geografică și de domeniu, respectiv proveniență. Dezvoltarea durabilă înseamnă, în esență, asigurarea unor condiții bune pe această planetă pentru generațiile viitoare.

Bibliografie

V. Gh. Cojocaru, Calitatea în educaţie. Managementul calităţii, UPS I. Creangă, Ch., 1997

https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/conceptul-de-calitate-in-educa-ie

https://ro.scribd.com/document/431150822/calitatea-educatiei

https://roaid.ro/odd4-garantarea-unei-educatii-de-calitate-si-promovarea-oportunitatilor-de-invatare-de-a-lungul-vietii-pentru-toti/

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Calitatea%20in%20educatie_educatia%20de%20calitate.pdf

TALENTE, PASIUNI, VALORI, MOTIVAȚII!

Prof. Vărgatu Loredana Elena
Grădiniţa cu P.P. „Căsuța Fermecată”, Craiova

Evadând din propria noastră condiție pentru a deveni pur și simplu analitici, când ne gândim retrospectiv la noțiunea de predare și ne scanăm experiența pe care o avem ca și foști elevi, ne vin în minte dascăli care susțineau lecții anoste sau absolut fascinante, care controlau evenimentele clasei sau pe care abili și inteligenți ii controlăm noi.

Unii au devenit modele invocate cu drag în momente de amintire, care au funcționat ca niște catalizatori și care ne-au inspirat în deciziile de orientare vocațională, alții au dispărut ca niște umbre inconsistente în uitare.

Am fost cândva debutanți într-o profesie deloc ușoară sau comodă, poate și din cauza veșnicului neprevăzut care insidios apărea în cele mai diverse forme. Am avut momente de grație sau momente când măcar în discursul cu sinele ne-am recunoscut micile eșecuri. Apoi am educat, o generație, două, de fapt câte sunt până azi?

Recunosc că mereu am avut sentimental că eu pot foarte mult în profesia aceasta și cu o anumită abilitate pe care la început nu o puteam prea coerent defini, reușeam să țintesc fără greș spre puncte nevralgice pe care le rezolvăm apoi prin decizii eficiente. Credeam că este vorba de intuiție și talent, dar azi știu că este vorba de mai mult decât atât. Dar acest fenomen de insigt nu îl pot pune doar pe seama experienței, ci mai ales pe seama dezvoltării mele profesionale care a presupus un demers mult mai complex.

Ce este dezvoltarea în profesie? Dacă teoreticienii și cerecetatorii în psihologie susțin în consens ideea conform căreia dezvoltarea ființei umane are loc de-a lungul mai multor stadii, atunci putem prin analogie consideră că a deveni și a te desăvârși tu că educator reprezintă parcurgerea unor stadii.

Parcurgerea stadiilor de dezvoltare profesională presupune acumularea unor experiențe de predare, a unor experiențe de aprofundare a cunoștințelor specifice domeniului și nu în ultimul rând inițierea unor studii de cercetare și de investigare a fenomenului pedagogic sau a specificului psihologic.

Maturizarea în domeniul didactic este rezultatul interacțiunilor dintre propriul nivel de dezvoltare și condițiile de mediu. Dezvoltarea optimă are loc în situația în care condițiile de mediu oferă suficiente provocări pentru maturizarea cognitivă și emoțională. La nivelul nostru, al învățământului preșcolar, există o aparență de simplitate sau de complexitate în etichetarea mediului de către un nespecialist.

Realitatea este că prețioasa materie umană cu care lucram, copilul, ca prim beneficiar al acțiunilor noastre parcurge în această perioada un spectaculos traseu de dezvoltare psiho-fizică. Adulții care gravitează în jurul dascălului, reprezentat de părinții copiilor, colegi și mediul instituțional extins, designeaza actualizarea mediului la pulsul și nevoile imediate ale realității pe care o parcurgem.

Grilă de analiză prin care putem să ne filtaram propria evoluție personală o întocmim singuri, dar dacă ea este prea simplă și prea confortabilă vom fi desigur amendați.

Deseori am spus că pentru a fi expert în prelucrarea metalelor trebuie să ai studii aprofundate în acest domeniu al ingineriei. Pentru a acționa asupra celor mai valoroase elemente ce populează lumea într-un moment în care ele parcurg traseul de formare este oare suficient ceea ce suntem? Cred că nu este o exgerare ideea ce se prefigurează de a aprofunda complexitatea domeniului nostru. Recunosc că experiență personală de dezvoltare profesională mi-a oferit șansă de a surprinde fenomenul didactic din perspective noi, de a stăpâni tehnici de intervenție mai eficiente și de a-mi utiliza mai bine și mai echilibrat resursele pentru o acțiune performanță.

Există preocuparea față de copii, de nevoile lor cognitive, dar și emoționale și sociale, față de propria corectitudine că ceea ce facem duce la crearea de competențe reale, că există congruentă între nevoia de dezvoltare a copilului și demersul nostru.

A deveni reflexiv față de evoluția personală în domeniul didactic este un proces care oblige dincolo de sinceritate la prefigurarea unor decizii extrem de exigențe, concrete și responsabile. Probabil este o decizie mai dificilă decât cea de a deveni, pur și simplu, dascăl.

BIBLIOGRAFIE:

- Bloch, M.A., 1968, „La formation des enseignants”, în Revue francaise de pedagogie, nr.3.
- Cucos C.(1998) (coord.), „Psihopedagogie pentru examenele de definitivat si grade didactice”, Polirom, Iaşi ;
- Dragu,A.(1996), „Structura personalitatii profesorului”, Bucureşti,EDP ;
- M. Dragomir si colaboratorii, 2000, „Management educaţional pentru directorii unităţilor de învăţamânt”,
- Toma,St.(1994), „Profesorul, factor de decizie”, Bucuresti, Editura Tehnica;
- Achim F.,Boja A.,Ignat O.,Maier M.,Pirau T(2009)., „Prelegeri de didactică generală”, Edit.Universităţii de Nord, Baia Mare.

Relația familiei cu mediul școlar

Profesor Vărgatu Veronica Daniela
Grădinița cu Program Prelungit „Floarea Soarelui”, Craiova

Dezvoltarea autonomiei copilului este influenţată de acţiunea şi interacţiunea unei multitudini de factori: familia prin stilul său educaţional, trăsăturile de personalitate ale copilului, grupul său de prieteni, grădiniţa (personalul didactic şi nedidactic) prin strategiile pe care le promovează în educaţie, grupul de covârstnici, media.

Cunoaşterea mediului familial, crearea parteneriatului cu părinţii, activitatea sistematică de descoperire a copilului, adecvarea strategiilor educaţionale la particularităţile individuale şi ale vârstei, reprezintă condiţii necesare pentru eficienţa activităţii instructiv educative din grădiniţă.

Autorii din literatura de specialitate sunt unanim de acord că formele de răsplată şi pedeapsă sunt mai puţin importante decât consecvenţa comportamentului parental, acordul între părinţi şi realizarea acceptării şi înţelegerii nevoilor copilului. Factorii care ţin de relaţia adulţi – copil trebuie luaţi în considerare datorită dovezilor conform cărora tipul de ataşament care se dezvoltă între părinte şi copil poate afecta abilitatea copilului de a beneficia de experienţele de învăţare traversate nu doar cu acel părinte, ci şi cu alte persoane. Pe măsură ce înaintează în vârstă, copilul va obţine o autonomie mai mare, şi, astfel, abilitatea de a încuraja independenţa copilului în luarea deciziilor devine importantă.

Ataşamentul securizant al copilului faţă de părinţi duce la apariţia unor forme adaptative de comportament, precum capacitatea de explorare cu încredere a mediului înconjurător şi căutarea protecţiei parentale când îl ameninţă un pericol. Copiii cu ataşament securizant au încredere să abordeze probleme cognitive dificile chiar şi atunci când lucrează singuri sau cu o persoană nefamiliară. Când lucrează cu mama sau tata, ei ştiu că încercările vor fi acceptate şi sprijinite. Copiii cu ataşament anxios nu au încredere, deoarece, din experienţele anterioare au reţinut că acţiunile lor vor fi ignorate sau respinse şi, ca urmare, ei sunt mai puţin dispuşi să ia iniţiativa: mama/ tata şi copilul nu sunt atât de bine adaptaţi unul la celălalt, în sensul că mama/ tata eşuează adesea să răspundă la fel de clar şi constructiv ca în cazul perechilor securizate. Ca urmare, performanţa copiilor cu ataşament securizant tinde să se îmbunătăţească după o activitate de rezolvare de probleme împreună cu mama/ tata, în timp ce acest lucru nu se întâmplă adesea la copiii cu ataşament anxios.

Stilurile parentale sunt modalităţi în care părinţii îşi exprimă credinţele despre cum să crească copiii. Aproape toţi doresc să fie părinţi buni şi evită să facă ceea ce consideră ei că ar fi rău. Adoptă stilurile însuşite de la părinţii lor, pentru că nu ştiu ce altceva să facă şi simt că aceasta este modalitatea corectă de a fi părinte. Majoritatea părinţilor dovedesc atât dragoste, cât şi limite în stilul lor parental. Echilibrul între acestea determină stilul parental specific.

De exemplu, părinţii care folosesc dragostea ca stil esenţial, părinţii permisivi, consideră afecţiunea ca fiind mai importantă decât limitele. Se folosesc, de asemenea, de ataşament şi de legătura cu copilul lor, pentru a-l învăţa ce-i bine şi ce-i rău. Petrec foarte mult timp cu copiii, comunicând, negociind şi explicând. Valoarea lor constă în creşterea încrederii copilului în forţele proprii şi consolidarea stimei de sine a acestuia.

Părinţii care au limitele drept bază a stilului abordat, părinţii autoritarişti, le consideră pe acestea ca fiind mult mai importante decât dragostea sau relaţia. Folosesc controlul extern pentru a-i învăţa ce-i bine şi ce-i rău şi sunt rapizi în a acţiona într-o problemă de disciplină. Prin urmare, copiii sunt de obicei rapizi în reacţii şi rar negociază cu părinţii. Valoarea acestui stil constă în însuşirea de către copil a respectului.

Doar stilul educativ democratic sau echilibrat are puncte tari atât dragoste ridicată, cât şi slăbiciunile inerente. În edificarea personalităţii copilului, educatoarele sunt interesate de cunoaşterea practicilor parentale, pentru a interveni cu măsuri educaţionale adecvate, atât în ceea ce priveşte activitatea cu copilul, cât şi în ceea ce privește realizarea parteneriatului cu părinţii. În cadrul întâlnirilor individuale, prin observarea sistematică, prin discuţiile formale sau informale cu părinţii etc., educatoarele surprind elementele dominante ale stilului parental şi poat analiza în ce mod influenţează dezvoltarea copilului. Există mai multe stiluri educative ale familiilor întemeiate în jurul unui nucleu de însuşiri, cu interferenţe de la un stil la altul:

1. Stilul de respingere (neglijare)

- Dragoste şi limite scăzute;
- Consideră ca fiind inadecvat să întâmpini nevoile copiilor;
- Stil parental indiferent, datorat lipsei de implicare emoţională şi de control asupra copilului.

2. Stilul autoritarist

- Limite înalte şi dragoste scăzută;
- Îşi iubesc copilul, dar punctele lor tari sunt în aria disciplinei acţiunii (limite), nu în disciplina relaţiei (dragoste).

3. Stilul autoritar

- Lasă copiii să fie ei înşişi şi să înveţe despre lumea înconjurătoare, în mod independent.

4. Stilul permisiv

- Dragoste ridicată (disciplina relaţională) şi limite scăzute (disciplina acţiunii);
- Sunt total de acord cu nevoile de dezvoltare şi emoţionale ale copiilor lor;
- Au dificultăţi în stabilirea de limite ferme.

5. Stilul democratic/echilibrat

- Atât dragoste ridicată, cât şi limite înalte;
- Se bazează pe conceptele democratice (egalitatea şi încrederea);
- Părinţii şi copiii sunt egali în termenii nevoii de demnitate şi valorizare, dar nu în termeni de responsabilitate şi luarea deciziei.

În primele etape ale vieţii, responsabilitatea educării copilului revine familiei. Copiii sunt apoi înscrişi în grădiniţă, instituţie care le asigură condiţiile necesare pentru dezvoltarea în concordanţă cu nevoile individuale. Grădiniţa este un important mediu de socializare, îi ajută pe copii să interacţioneze cu alţi copii, dar şi cu adulţi şi le oferă acestora un mediu primitor, adecvat învăţării. Totodată, grădiniţa oferă suport pentru valorificarea potenţialului fizic şi psihic al fiecărui copil, pentru dezvoltarea capacităţii de a intra în relaţie cu ceilalţi copii şi cu adulţii. De asemenea, grădiniţa sprijină copilul în interacţiunea cu mediul, favorizează descoperirea de către fiecare copil a propriei identităţi şi îi formează o imagine de sine pozitivă.

În concepţia lui Joyce Epstein, există câteva **tipuri de implicare** a familiei, care pot ajuta grădinița să creeze parteneriate eficiente cu familiile şi comunitatea, pentru a spori eficienţa procesului educativ:

1. Părinţii pot primi ajutor pentru a crea medii familiale care să sprijine experienţele de învăţare ale copiilor prin modalităţi diverse, printre care: oferirea de informaţii despre organizarea spaţiului de acasă al copilului pentru a-i sprijini învăţarea, dar şi jocul, sprijinirea în înţelegerea importanţei unei relaţii cu dublu sens, între familie şi grădiniţă. Grădiniţa, poate oferi repere privind învăţarea şi dezvoltarea copiilor în diferite etape de vârstă, care sunt jucăriile sau echipamentele de care este util să beneficieze copiii etc.

2. Comunicarea cu părinţii este recunoscută drept esenţială, iar stabilirea unui canal de

comunicare cu două sensuri despre progresul copiilor se poate realiza prin: organizarea consultaţiilor individuale ritmice cu părinţii, dar şi prin realizarea unor dosare/ portofolii în care să se prezinte activitatea copiilor care vor fi trimise acasă spre consultare.

3. Voluntariatul reprezintă o practică de succes şi presupune organizarea acţiunilor de ajutor din partea părinţilor (la grădiniţă, acasă sau în alte locaţii) sau a altor agenţi care să sprijine echipa grădiniţei, dar şi pe copii. Părinţii, în spaţiul grupei, pot acţiona ca voluntari prin activităţi precum:

- acordarea ajutorului în derularea activităţilor din centre sau supravegherea lor;
- însoţirea copiilor în activităţile extraşcolare (excursii, vizite la obiective turistice sau culturale);
- implicare în realizarea decorurilor pentru un eveniment, o serbare.

Voluntarierea părinţilor în sala de grupă sau în activităţile grădiniţei poate fi completată de organizarea unor programe pentru părinţii copiilor din grădiniţă de către alte structuri/ organizaţii/ instituţii care să le ofere familiilor informaţiile necesare în diferite probleme.

4. Implicarea părinţilor în luarea deciziilor semnifică participarea acestora în grupuri sau comitete în care se iau decizii şi aceasta pot include: participarea în consiliul părinţilor sau participarea în consiliul de administraţie al grădiniţei (de exemplu, în Consiliul Reprezentativ al Părinţilor se consultă oferta educaţională a grădiniţei sau se stabilesc activităţile opţionale care vor fi desfăşurate la nivelul instituţiei în anul şcolar respectiv).

BIBLIOGRAFIE:

- Cornelia Tatu, *Suport de curs Consilierea familiei, Consilierea psihopedagogică*, Braşov, 2008
- *Programa activităţilor instructiv-educative* în *grădiniţa de copii*, Editura V&I Integral, Buc. , 2008
- *Aplicaţii ale noului curriculum pentru învăţământul preşcolar- ghid pentru cadre didactice*, Editura DPH, Buc., 2009

BREAKING BARRIERS THROUGH LANGUAGE: HOW ENGLISH EDUCATION CAN FOSTER INCLUSION

DOROBANȚU ANDREEA MĂDĂLINA
COLEGIUL NAȚIONAL MIHAI VITEAZUL, PLOIEȘTI

Abstract

This paper analyzes how English language education can promote inclusion and desegregation, particularly for students with special educational requirements (CES). Through innovative methodologies and adapted approaches, English classes can become environments where diversity is celebrated and all students have equitable access to quality education.

Introduction

In Romania's increasingly diverse educational landscape, English has become not just an instrument of international communication but a potential catalyst for social change and inclusion. Educational segregation—whether based on ethnic, socio-economic, or special educational needs—represents a significant barrier to developing an equitable society. This paper analyzes how English language education can help overcome these barriers through innovative teaching methodologies that address the needs of all students, including those with CES.

Theoretical Framework and Innovative Teaching Approaches

English, as a global lingua franca, offers students access to diverse cultural perspectives. This exposure contributes significantly to developing intercultural competencies and positive attitudes toward differences. Research shows that intercultural communicative competence involves linguistic skills, cultural knowledge, and attitudes of openness—competencies essential for overcoming prejudices that underlie segregation.

Critical teaching methodologies encourage students to analyze power relationships in society and become agents of social change. When applied in English classes, this approach raises awareness of educational inequalities, particularly for students with CES and those from disadvantaged backgrounds. Through structured discussions and creative projects, English classes can become spaces where students examine and challenge exclusionary practices while developing linguistic competence.

Innovative Teaching Strategies for Inclusion

The development of digital materials that reflect Romania's cultural diversity offers significant opportunities for inclusion. Teachers can create repositories of accessible texts representing diverse characters and situations that resonate with students' varied backgrounds. These materials should incorporate multimedia resources that address multiple learning styles, ensuring that visual, auditory, and kinesthetic learners can all access content effectively.

Collaborative methods facilitate interaction between students with diverse profiles and promote empathy and mutual respect. Cross-ability group projects allow students to leverage their unique strengths while supporting one another in areas of challenge. Digital storytelling activities give students opportunities to share their perspectives while developing English language skills. These collaborative approaches build community within the classroom while creating space for diverse forms of participation.

Innovative assessment approaches that respect diverse learning profiles are essential for truly inclusive education. Multi-modal assessment options ensure that all students can show what they know, regardless of specific learning challenges. Digital portfolios showcasing progress rather than just final achievements provide a more comprehensive view of student learning over time. These varied assessment strategies ensure that evaluation practices support rather than hinder inclusive education.

Implementation Model for Romanian Classrooms

The "English for Everyone" Framework begins with an initial assessment phase that maps the diversity profiles in the classroom and sets individualized learning objectives. The implementation phase incorporates differentiated instruction using tiered activities that address the same learning objectives at various levels of complexity. Strategic grouping promotes peer support and creates opportunities for meaningful interaction among students with different ability levels.

The framework incorporates continuous evaluation through regular progress monitoring and instructional adjustment. Student self-assessment opportunities develop metacognitive awareness and learning autonomy. Teachers benefit from participating in communities of practice for sharing solutions and collaboratively addressing challenges that arise in implementing inclusive approaches.

Case Study: Inclusive English in Practice

In a diverse high school classroom including students with CES, several integrated strategies proved effective. Content delivery through multiple modalities ensured that all students could access information regardless of learning preferences or specific challenges. Flexible grouping arrangements based on learning objectives allowed for strategic pairing of students to maximize peer support. Technology supports for students with specific needs removed barriers to participation without reducing cognitive demands.

Results showed improved participation rates among CES students, enhanced peer relationships across ability levels, and better language outcomes for all students in the class. This suggests that inclusive approaches benefit not only students with special educational requirements but the entire learning community.

Challenges and Solutions in the Romanian Context

Despite the clear benefits of inclusive English education, Romanian teachers face significant challenges: limited resources, large class sizes with diverse needs, and traditional assessment expectations. The development of open educational resources specifically designed for inclusion can address resource limitations. Professional learning communities focused on inclusive practices create support systems for teachers to share effective strategies. Gradual implementation of innovative assessment approaches builds understanding of alternative evaluation methods that better serve diverse learners.

Conclusion

English language education offers significant opportunities for promoting inclusion and combating segregation in Romanian schools. By adopting innovative teaching methods, English teachers can become agents of social change through culturally responsive teaching that validates all identities. Technology-enhanced learning addresses diverse needs by providing multiple pathways to engagement. Collaborative approaches build community across differences, fostering mutual respect and appreciation for diversity.

The path toward truly inclusive education requires sustained effort, but the English classroom provides an ideal environment to begin this transformation. By breaking barriers through language education, we

contribute to a more equitable and inclusive educational system for all students, fulfilling the promise of quality education as a right rather than a privilege.

Bibliography

1. Council of Europe. (2001). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment*. Cambridge University Press.
2. Dârjan, I. (2022). *Inclusive education practices in Romanian schools*. Journal of Educational Sciences, 45(2), 28-42.
3. European Agency for Special Needs and Inclusive Education. (2023). *Supporting Inclusive Language Education*. Brussels.
4. UNESCO. (2020). *Global Education Monitoring Report: Inclusion and Education*. Paris.

Desegregare prin educație de calitate

-referat-

Prof.educație timpurie: Petruț Daniela
Școala Gimnazială: I.I.Mironescu, Tazlău, Neamț

Desegregarea în educație reprezintă un proces esențial pentru asigurarea echității și incluziunii sociale. O educație de calitate, începând din primii ani de viață, contribuie la reducerea inegalităților și la integrarea tuturor copiilor, indiferent de originea lor socială, etnică sau economică. Acest referat își propune să analizeze rolul educației timpurii în procesul de desegregare și beneficiile pe care aceasta le aduce societății.

Importanța educației timpurii

Educația timpurie joacă un rol fundamental în dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a copilului. Studiile arată că intervențiile educaționale realizate la o vârstă fragedă pot reduce decalajele de învățare și pot oferi șanse egale pentru toți copiii. Prin programe de calitate, copiii proveniți din medii defavorizate pot beneficia de resurse și sprijin adecvat pentru a-și atinge potențialul maxim. De asemenea, accesul la educație timpurie contribuie la dezvoltarea abilităților lingvistice, sociale și emoționale esențiale pentru succesul ulterior în viață. Pe lângă aceste aspecte, educația timpurie influențează formarea identității copilului, promovând o atitudine pozitivă față de diversitate și incluziune.

Desegregarea prin educație de calitate

Un sistem educațional incluziv și echitabil trebuie să elimine barierele care împiedică accesul egal la educație. Printre strategiile care pot sprijini desegregarea prin educație timpurie se numără:

- **Acces egal la grădinițe și centre educaționale** – Asigurarea locurilor în instituțiile de învățământ pentru toți copiii, indiferent de statutul lor social sau etnic. Creșterea numărului de instituții educaționale în zonele defavorizate poate facilita accesul la educație pentru copiii proveniți din medii vulnerabile.
- **Curriculum adaptat și incluziv** – Implementarea unor programe educaționale care să respecte diversitatea culturală și să promoveze valori precum toleranța, respectul reciproc și învățarea interculturală. În plus, utilizarea materialelor educaționale adaptate și a metodelor de predare interactive poate îmbunătăți participarea și învățarea tuturor copiilor.

- **Formarea cadrelor didactice** – Pregătirea educatorilor pentru a lucra eficient cu grupuri eterogene de copii, promovând incluziunea și combaterea stereotipurilor. Este esențial ca profesorii să fie instruiți în tehnici moderne de educație incluzivă și să fie sprijiniți în aplicarea acestora.
- **Implicarea comunității** – Colaborarea dintre părinți, școli și autorități locale pentru a crea un mediu educațional armonios și accesibil tuturor. Organizarea de activități extracurriculare și programe de sprijin familial poate ajuta la construirea unui climat educațional mai incluziv.
- **Utilizarea tehnologiei în educație** – Platformele educaționale digitale pot facilita accesul la resurse de învățare pentru copiii din medii defavorizate, reducând decalajele educaționale și îmbunătățind incluziunea.

Provocări și soluții pentru implementarea desegregării educaționale

În ciuda beneficiilor evidente, implementarea măsurilor de desegregare prin educație timpurie se confruntă cu mai multe provocări:

- **Resurse financiare limitate** – Guvernele trebuie să aloce fonduri suficiente pentru infrastructură, formarea cadrelor didactice și implementarea unor programe educaționale eficiente.
- **Rezistență culturală și socială** – Unele comunități pot opune rezistență la schimbare, iar inițiativele de desegregare trebuie să fie susținute prin campanii de informare și dialog intercultural.
- **Lipsa de cadre didactice specializate** – Este necesară dezvoltarea unor programe de formare continuă pentru profesori, astfel încât aceștia să fie pregătiți să răspundă nevoilor diverse ale copiilor.
- **Segregarea involuntară** – În unele cazuri, segregarea se poate produce involuntar din cauza factorilor economici și geografici. O soluție eficientă ar fi dezvoltarea unor programe de transport gratuit sau subvenționat pentru copiii care locuiesc în zone defavorizate.

Beneficiile desegregării prin educație timpurie Investiția într-o educație de calitate pentru toți copiii aduce beneficii multiple, atât la nivel individual, cât și la nivel societal:

- **Reducerea abandonului școlar** – Copiii care beneficiază de educație timpurie sunt mai predispuși să continue studiile și să obțină rezultate bune.
- **Integrarea socială** – Interacțiunea dintre copii din medii diferite favorizează coeziunea socială și reduce discriminarea. Un mediu educațional divers oferă oportunități de dezvoltare a empatiei și respectului reciproc.
- **Creșterea șanselor de angajare** – O educație solidă contribuie la pregătirea viitorilor adulți pentru piața muncii, diminuând astfel riscul sărăciei și excluziunii sociale. Educația timpurie ajută la

formarea unor competențe esențiale, cum ar fi gândirea critică, colaborarea și capacitatea de adaptare.

- **Îmbunătățirea sănătății și bunăstării generale** – Educația timpurie este asociată cu o stare de sănătate mai bună pe termen lung, deoarece copiii învață de mici despre igienă, nutriție și stil de viață sănătos.
- **Creșterea productivității economice** – O populație bine educată contribuie la creșterea economică, iar investiția în educația timpurie poate reduce costurile sociale pe termen lung asociate cu șomajul și delincvența.

Concluzie

Educația timpurie reprezintă un instrument esențial în combaterea segregării și promovarea egalității de șanse. Prin măsuri adecvate și politici educaționale eficiente, societatea poate asigura fiecărui copil oportunități egale de dezvoltare și succes. Implementarea unor programe incluzive și accesibile este un pas important spre o societate mai echitabilă și mai unită. În plus, implicarea tuturor actorilor – guvern, comunități, părinți și educatori – este esențială pentru succesul pe termen lung al acestor inițiative.

Astfel, educația timpurie nu este doar un mijloc de învățare, ci și o punte către o societate mai echitabilă și mai prosperă. Printr-un angajament susținut și prin investiții strategice, putem construi un viitor mai bun pentru generațiile viitoare.

EDUCAȚIA FĂRĂ PREJUDECĂȚI

Buhai Simona
CSEI NR.1 Bacău

„Dacă copiii trăiesc cu exerciţiul acceptării diversităţii, vor învăţa să găsească mai uşor dragostea în lume.” – Dorothy L. Nolte

Educația interculturală este un element important în formarea personalității elevilor. Când vorbim despre valorile educației fără discriminare, vorbim despre valori morale. De cele mai multe ori se întâmplă ca copiii să ajungă în grădinițe sau școli cu stereotipuri gata formate din mediul familial. Fie că ne referim la exprimări de genul <<***vorbești ca la ușa cortului***>> sau <<***dacă nu ești cuminte te dau la***…>> sau la stereotipuri și prejudecăți religioase sau de gen, discriminarea este întâlnită în multe din cazuri, întrucât există mulți părinți care sunt vehemenți în susținerea unor convingeri denigratoare, condamnabile pentru oricine este altfel decât ei. Școala nu poate suplini totul însă, poate avea un puternic efect formativ. Este nevoie de profesori și învățători care să promoveze valori și comportamente sociale precum acceptarea, toleranța, comunicarea și integrarea pozitivă și să evite atitudinile negative de etichetare, stereotipurile, prejudecățile și comportamentele discriminatorii, intoleranța, xenofobia și rasismul. Profesorul trebuie să fie un adevărat mediator cultural care își cunoaște elevii și nu discriminează niciun elev, comunicând asertiv și fiind capabil să rezolve pozitiv orice conflict, care promovează identitatea culturală. Considerăm că este necesară încurajarea elevilor de către cadrele didactice să spună când sunt discriminați. Neînțelegând că sunt părtași la acțiuni discriminatorii, elevii pot comite și ei la rândul lor acte discriminatorii. Studiile făcute de-a lungul timpului au arătat că procentul celor care fac acest lucru a fost în creștere. Acest comportament nu este unul „ normal” și poate fi diminuat doar prin plasarea discriminării în percepția elevilor în afara acțiunilor normaleUneori, diferențele dintre oameni nu se nasc din însușirile lor, ci din prejudecățile celorlalți față de ei. Existența diferențelor dintre oameni nu trebuie să ducă la tratamente discriminatorii. Deși pot fi foarte diferite, toate persoanele sunt egale, au aceleași drepturi și îndatoriri în cadrul societății. Elevii ajung să dezvolte propriile păreri, naive, superficiale și chiar dăunătoare despre diferențele dintre oameni dacă nu vorbim cu ei despre semnificația reală a acestor diferențe. Este bine să le explicăm că diferențele nu sărăcesc lumea, ci o fac mai interesantă.

Discriminările îmbracă cel mai des forme negative; cei diferiți sunt considerați inferiori, supuși unui tratament ostil sau diferit. Învăţarea noţiunilor legate de discriminare este primul pas, relativ simplu, întrucât tot sistemul de combatere a acestui comportament se sprijină pe câteva tipologii precum tipurile de discriminare, sau măsurile speciale în combaterea discriminării.Școala este unul dintre factorii ce trebuie implicați în educația fără prejudecăți.

În scopul formării copiilor potrivit exigențelor democratice, al integrării lor firești în viața socială, aceștia vor fi sensibilizați, antrenați în exersarea și practicarea unor norme elementare de conduită, configurarea unor relații grupale, practicarea acțiunii sociale solidare. În acest sens, prin activitățile de educație moral-civică, școala îi ajută pe elevi:

- să înțeleagă sensul și semnificația normelor și valorilor morale care călăuzesc viața și activitatea oamenilor în comunitate;
- să analizeze fapte și întâmplări din viață, reale și posibile, în spiritul normelor și valorilor morale acceptate în societatea noastră;
- să practice comportamente adecvate în raport cu grupurile de apartenență;
- să manifeste conduită socială responsabilă.

Pentru realizarea acestor obiective, activitățile moral civice pornesc de la universul de viață al copilului și al mediului din care provine, de la fapte și situații concrete, cunoscute de elev sau prezentate de învățător. În acest sens, cadrul didactic utilizează mijloace variate: observarea și analiza unor fapte de viață, convorbiri, lecturi cu conținut etic, vizionări de filme, pps-uri, desene, dramatizare etc.Un prim pas al creării unui climat de participare în clasă constă în motivarea elevilor de a se cunoaşte între ei dintr-o perspectivă identitară. Mobilizarea elevilor în identificarea discriminărilor are de avut în vedere atât situaţiile care-i privesc pe ei, cât şi cazurile din comunitatea mai largă – şcoală, presă etc. Mobilizarea părinţilor în rezolvarea unor probleme de atitudine discriminatoare din şcoală va contribui la iniţierea (sau amplificarea) comunicării dintre elevi şi părinţii lor. Un obiectiv al educației anti-discriminare se referă la cum să-i învățăm pe copii să-și dezvolte gândirea critică vis-a-vis de discriminare, prejudecăți și comportamente discriminatorii. Întrucât aceste comportamente există în viața copilului și îl afectează, va trebui să-l ajutăm să construiască instrumente prin care să recunoască prejudecățile și elementele discriminatorii și să le respingă. În manualele de educație civică pentru clasele a III-a și a IV-a sunt incluse teme de dezbatere și lecții ca:

- Un sentiment dureros
- Diferiți, dar parteneri

- Suntem persoane diferite
- Ești o persoană care respectă diversitatea?
- Ai dreptul să fii diferit

Edmondo de Amicis oferă, în cartea sa, „Cuore-inimă de copil”, multe exemple de acțiuni umanitare făcute de un elev de clasa a III-a, câteva fragmente regăsindu-se în manualele de educație civică. Personajul principal, copilul Enrico, povesteste întâmplări din viața lui de școlar: cum s-a împrietenit cu un copil sărac, pe care colegii îl evitau, cum îl apăra de ceilalți copii pe micuțul Nelli care era cocoșat, precum și alte aspecte din care reies generozitatea, compasiunea, acceptarea, iubirea, răbdarea etc. Îndemnându-i pe elevi să citească întreaga carte, cadrul didactic conduce clasa spre o analiză a faptelor personajelor și subliniază importanţa respectului faţă de cei din jurul nostru, chiar dacă sunt sau se comportă diferit.Nu este suficientă prezentarea exemplelor din textele literare pentru a le forma copiilor deprinderi de comportare moral-civică. Este necesară în practica zilnică a diferitelor acțiuni observarea îndeaproape a comportamentelor. O formă gravă de discriminare este **segregarea** și are drept consecinţă accesul inegal al copiilor la o educaţie de calitate, încălcarea exercitării în condiţii de egalitate a dreptului la educaţie, precum și a demnității umane, arată proiectul Ministerului Educaţiei. Potrivit acestuia, constituie segregare şcolară pe criteriul etnic separarea fizică a copiilor și elevilor aparţinând unui grup etnic în unitatea de învațământ preuniversitar, respectiv în grupe, clase, clădiri sau aşezarea şcolarilor în ultimele două bănci, dar nu este segregare şcolară pe criteriul etnic daca se constituie grupe, clase sau școli în scopul predării în limba maternă a acelui grup etnic sau în sistem bilingv. Constituirea de grupe sau clase cu copii sau elevi cu dizabilități sau cu cerinţe educaţionale speciale într-o unitate de învățământ preuniversitar de masă reprezintă segregare școlară și este interzisă. De asemenea, constituie segregare şcolară organizarea claselor, grupelor pe criteriul statutului socio-economic al părinţilor, al familiilor, dar și pe criteriul performanțelor şcolare, cât și în funcţie de mediul de rezidență. Pot fi aplicate la orele de dezvoltare personală sau educație civică teme de dezbatere sau chestionare (DA/NU) cu următoarele afirmații: Mă simt bine printre colegii de clasă/școală, Doamna învățătoare/ profesoară mă tratează diferit față de alți colegi, Sunt pedepsit chiar dacă alt coleg e vinovat, La serbarea de Crăciun nu primesc rol pentru că sunt de altă religie, Colegii se poartă urât cu mine pentru că sunt sărac, M-ar deranja ca în clasa noastră să vină un copil din Africa (cu pielea neagră), Școlarii care învață la oraș sunt mai deștepți decât mine, Doamna învățătoare iubește mai mult fetele, Nu vreau să am prieten un copil cu un defect fizic etc.Formarea comportamentelor moral-civice necesită o muncă consecventă, unitară, dar care va avea ca efect îmbogățirea activității zilnice a copiilor, îmbogățirea jocului prin

ascultarea părerilor celorlalți, spirit de echipă, dar și de întrajutorare, perseverență, hărnicie, calități care vor sta la baza formării caracterului copiilor. Educația fără prejudecăți nu constă doar un set de materiale și activități, ci este un mod de a fi și de a te comporta, o abordare care vine din înțelegerea propriei persoane și dintr-o atitudine bazată pe valori autentice. Pentru educația fără prejudecăți, profesorii nu trebuie să se rezume doar la activitatea din clasă, în intervalele dedicate educației sociale. Trebuie să contribuie mereu la dezvoltarea unei societăți drepte, astfel încât, la un moment dat, educația fără prejudecăți să devină normă firească.

Bibliografie

1. Ghidul Respect pentru diversitate (compendiu de exerciții practice la îndemâna facilitatorilor), realizat de British Council România, 2010
2. www.britishcouncil.ro/sites/default/files/ghid-respecting-diversity.pdf
3. discriminarea-oscoalapentrutoti.blogspot.com/2011/11/combaterea-discriminarii-ghid.html
4. www.hotnews.ro/stiri-esential-21436296-discriminarea-criterii-etnice-dizabilitate-statut-social-sau-performante-scolare-este-interzisa-toate-unitatile-invatamant-proiect-ministerul-educatiei.htm

EDUCAŢIA DE CALITATE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR

Prof.Educație Timpurie Moți Adina Denisa
Grădinița cu P.P. Chișineu Criș

Calitatea educaţiei poate fi privită ca un ansamblu de caracteristici ale unui program de studiu şi ale furnizorului acestuia prin care sunt îndeplinite aşteptările beneficiarilor, precum şi standardele de calitate. Beneficiarii şi clienţii educaţiei de calitate (elevii, părinţii, societatea) ar fi de dorit să fie consultaţi permanent în ceea ce priveşte satisfacţia lor faţă de serviciile educaţionale de care beneficiază.

În literatura de specialitate, sunt menţionaţi trei factori determinanţi care au efecte asupra calităţii educaţiei pe termen lung (Shonkoff și Phillips, 2000).

1. Un prim factor este *participarea* la educaţia preşcolară, care contribuie la formarea şi achiziţionarea de cunoştinţe necesare integrării în învăţământul primar.

2. Al doilea factor determinant este cadrul didactic care, prin gradul său de calificare, organizează activităţi cât mai atractive pentru copii şi care au rezultate bune la învăţare în următoarele nivele de învăţare.

3. Un al treilea factor important este adaptarea unor programe specifice preşcolarilor care să ofere copiilor cunoştinţe, deprinderi, aptitudini necesare integrării sociale a preşcolarilor.

Copiii se dezvoltă cel mai bine într-un mediu în care toți adulții care lucrează în sfera educației și îngrijirii preșcolare lucrează în parteneriat, având un set comun de obiective și valori. Prin urmare, aceste relații importante reprezintă punctul de plecare al calității. Este foarte important ca personalul instituțiilor, profesorii, părinții, familiile extinse, comunitatea și societatea să colaboreze pentru a conveni asupra cadrului în care copiii se dezvoltă și învață cel mai bine.

De asemenea, avem nevoie de o viziune comună asupra transpunerii calității în practică. Aceasta poate fi exprimată prin programe școlare sau de studiu bazate pe exemple de bună practică vizând modul în care copiii se dezvoltă și învață. La fel de important este să găsim sprijin la nivel macro, prin urmare, decidenții politici trebuie să ofere resursele, infrastructura de guvernanță și toate acele elemente care vor crea ceea ce a fost descris adesea ca un *sistem bazat pe competențe*, care promovează calitatea la toate nivelurile, de la procesul decizional până la experiențele copiilor.

Învățământul preșcolar are forța de a construi temelia care să le ofere copiilor potențialul și să le formeze capacitatea de a profita de avantajele educației pe tot parcursul procesului de instrucție, precum și în viața profesională și personală. În perioada preșcolară construim fundații solide, stimulând

aptitudinile de învățare precum creativitatea, auto-reglarea, soluționarea problemelor. Creăm copii capabili să se înțeleagă, să fie membri ai comunității și societății. Stimulăm empatia, pentru că, în atmosfera actuală din Europa, ne-ar prinde bine mai multă empatie și compasiune.

O altă componentă, la fel de importantă, sunt adulții cu înaltă calificare, care să lucreze cu copiii, să faciliteze acele interacțiuni instructive cu adevărat pozitive și să deceleze acele momente didactice în care copiii fac progrese la capitolul învățare și dezvoltare. Respectivii adulți trebuie să aibă un nivel de calificare adecvat, însă trebuie să găsească și satisfacție în munca lor. Munca lor trebuie să aibă parte de recunoaștere și apreciere.

Trebuie să înțelegem că punctul de plecare pentru îmbunătățirea calității educației pentru copii este să ne asigurăm că avem o forță de muncă solidă, competentă, încrezătoare, care să găsească satisfacție în munca depusă, pentru a putea proiecta acea atitudine pozitivă care modelează procesul educativ al tinerilor.

Trebuie să recunoaștem drept esențială munca depusă de profesioniștii din educația preșcolară. Dacă aceștia nu fac o treabă bună în educația copiilor de vârstă preșcolară, vom înregistra întârzieri pe tot parcursul sistemului de învățământ. Aceștia trebuie să aibă parte de un statut, de recunoaștere și apreciere egale.

Experiențele de care au parte copiii în învățământul preșcolar au capacitatea de a le influența masiv viața actuală, viața viitoare, pe scurt, întreaga viață. Prin urmare, este esențial să oferim experiențe de cea mai bună calitate copiilor și familiilor acestora.

Privit ca un ajutor important în desfăşurarea activităţii didactice la clasă, materialul didactic şi mijloacele de învăţământ trebuie folosite ca un stimulent pentru copii, pentru crearea unui mod atractiv de a învăţa, fiind o necesitate. Acestea nu trebuie să existe doar pentru a decora clasa, ci trebuie utilizate în mod concret la activităţi. Implicarea copiilor în crearea materialelor le trezeşte interesul şi le facilitează înţelegerea mesajului pe care urmărim să-l transmitem.

Totalitatea metodelor şi instrumentelor, grupate într-un sistem coerent, utilizate pentru menţinerea şi ridicarea calităţii educaţiei oferite de către şcoală constituie sistemul de management al calităţii. Sistemul de management şi de asigurare a calităţii are ca funcţie principală orientarea dezvoltării unităţii şcolare în direcţia creşterii calităţii educaţiei oferite membrilor comunităţii şi comunităţii în ansamblul ei.

Așadar, calitatea reprezintă nivelul de satisfacție pe care îl oferă eficacitatea ofertei educaționale din domeniul învățământului și formării profesionale, stabilit prin atingerea unor standarde cerute și a unor rezultate excelente care sunt solicitate și la care contribuie participanții la procesul de învățare și ceilalți factori interesați.

Bibliografie:

1. „Tribuna învătământului” nr. 884, 2007.
2. Josan Simona, „Lecţii de management şi calitatea educaţiei” , „Tribuna învătământului” nr.649, 2005.
3. „Perspective interdisciplinare în învăţământul românesc” (studii de specialitate), Botoşani, 2004.

DESEGREGAREA PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE LA CICLUL PRIMAR

Autor, APREOTESEI TANIA DORINA
Liceul Teoretic „Nikolaus Lenau”
Localitatea, Timișoara, Județul,. Timiș

Introducere

Educația primară este fundamentul pe care se construiește întregul parcurs educațional al copilului. În această etapă timpurie, fiecare elev ar trebui să beneficieze de șanse egale de învățare, de un mediu incluziv și de o educație de calitate care să respecte diversitatea culturală, etnică, socială și economică. Cu toate acestea, realitatea educațională din multe comunități din România relevă încă forme de segregare – fie etnică, fie socială – care afectează accesul echitabil la educație, în special pentru copiii din grupuri vulnerabile, cum ar fi romii sau cei din mediul rural.

Desegregarea în educație nu înseamnă doar integrarea fizică a copiilor într-un spațiu comun, ci și garantarea unor condiții echitabile de învățare, sprijin personalizat și o atmosferă de respect și valorizare a diversității. În acest sens, educația de calitate devine principalul motor al desegregării autentice, iar ciclul primar este momentul esențial în care pot fi implementate măsuri eficiente, sustenabile și transformative.

Conceptul de segregare și implicațiile sale în învățământul primar

Segregarea educațională presupune separarea sau excluderea anumitor grupuri de copii pe criterii etnice, sociale, de statut economic sau dizabilitate. În România, fenomenul afectează în mod special copiii romi, care fie sunt plasați în clase sau școli separate, fie primesc o educație de calitate inferioară. Alte forme de segregare includ:

- Separarea copiilor cu dizabilități în instituții speciale;
- Discriminarea indirectă prin alocarea inechitabilă a resurselor;
- Concentrarea copiilor din familii sărace în școli "ghetoizate".

La ciclul primar, aceste forme de segregare pot avea efecte devastatoare asupra dezvoltării cognitive și emoționale a copilului. Ele contribuie la întărirea stereotipurilor, la scăderea motivației pentru învățare și, în cele din urmă, la abandon școlar.

Ce înseamnă o educație de calitate în contextul desegregării

Educația de calitate nu se limitează la infrastructură sau la manuale moderne. Ea presupune un mediu de învățare incluziv, curricule adaptate, cadre didactice formate în domeniul diversității, resurse educaționale suficiente și, mai ales, un climat de respect reciproc și încurajare.

Principalele elemente ale unei educații de calitate care contribuie la desegregare includ:

- Acces egal la educație: Toți copiii trebuie să poată merge la școli de proximitate, bine dotate, fără a fi discriminați sau separați.

- Participare activă: Elevii trebuie implicați în activități care valorizează identitatea lor culturală, limbajul matern și experiențele de viață.
- Profesori empatici și formați în incluziune: Cadrele didactice sunt esențiale în prevenirea și combaterea segregării prin atitudinile, comportamentele și metodele lor.
- Sprijin personalizat: Copiii proveniți din medii defavorizate au nevoie de sprijin educațional suplimentar – meditații, consiliere, rechizite, programe de tip „Școală după școală”.
- Colaborare cu familia și comunitatea: Integrarea părinților în viața școlii și colaborarea cu liderii comunității contribuie la crearea unui spațiu educațional incluziv.

Măsuri eficiente pentru desegregarea reală în ciclul primar

Pentru a combate segregarea, școlile și autoritățile locale trebuie să adopte o serie de măsuri concrete, în special la nivelul învățământului primar, acolo unde diferențele pot fi prevenite de timpuriu:

- Identificarea situațiilor de segregare: Monitorizarea atentă a structurilor școlare, componenței claselor și a practicilor de înscriere este un prim pas important.
- Adoptarea unor politici clare de desegregare: Inspectoratele școlare și Ministerul Educației trebuie să impună reguli stricte împotriva separării pe criterii etnice sau sociale.
- Formarea profesorilor în pedagogie incluzivă: Cursurile de formare continuă trebuie să includă teme legate de diversitate, echitate și metode active de predare.
- Parteneriate cu ONG-uri și instituții specializate: Organizațiile neguvernamentale pot oferi expertiză, training și resurse pentru implementarea de programe educaționale inovatoare.
- Integrarea tehnologiei și a resurselor digitale: Platformele moderne pot facilita învățarea individualizată și accesul egal la informație, chiar și în comunitățile izolate.

Programe și inițiative relevante în România

În ultimii ani, au existat câteva inițiative notabile în direcția combaterii segregării în școlile primare:

Proiectele „Școala pentru toți” și „Incluziune socială și educațională pentru copiii romi”, derulate cu sprijinul fondurilor europene.

Introducerea mediatorilor școlari în comunitățile rome, care facilitează comunicarea dintre școală și familie.

Programele „A doua șansă” și „Școală după școală”, care sprijină integrarea copiilor din medii dezavantajate.

Campanii de informare privind dreptul la educație și importanța prevenirii discriminării.

Aceste inițiative au arătat că, atunci când există voință instituțională, colaborare și resurse, desegregarea este posibilă și eficientă.

Desegregarea și echitatea educațională în era digitală

Un alt factor important în susținerea desegregării este accesul echitabil la tehnologie și educație digitală. Pandemia a accentuat inegalitățile, evidențiind cât de mulți copii din medii vulnerabile nu au avut acces la internet, tablete sau lecții online. Astfel, digitalizarea educației trebuie să fie însoțită de măsuri compensatorii – echipamente gratuite, platforme educaționale adaptate și formare digitală inclusivă pentru profesori.

Un exemplu de platformă care sprijină educația financiară și dezvoltarea gândirii critice, chiar de la vârste fragede, este eToro – o platformă de învățare și simulare în investiții, unde se pot exersa concepte financiare într-un mod sigur și accesibil.

Această platformă poate fi integrată în ateliere tematice, cluburi școlare sau activități extracurriculare pentru a stimula responsabilitatea și gândirea strategică a copiilor.

Concluzie

Desegregarea prin educație de calitate în ciclul primar nu este doar o datorie morală, ci și o condiție esențială pentru construirea unei societăți echitabile, incluzive și prospere. Educația timpurie are un impact profund asupra vieții viitoare a copiilor și poate fi un catalizator al schimbării sociale, dacă este construită pe principii de echitate, respect și valorizare a diversității.

Pentru ca acest deziderat să devină realitate, este nevoie de implicarea tuturor actorilor – profesori, părinți, autorități, ONG-uri și comunitate – într-un efort colectiv de a transforma școala într-un spațiu în care toți copiii, indiferent de origine, pot învăța, visa și reuși.

Bibliografie

1. **Agenția de Dezvoltare Comunitară „Împreună” (2021)**. *Segregarea școlară în România: studii și soluții*.
2. **Cucoș, C. (2016).** *Educația incluzivă: dimensiuni conceptuale și aplicații*. Iași: Polirom.
3. **UNICEF România (2018)**. *Ghid pentru prevenirea și combaterea segregării școlare.*
4. **Crăciun, D. (2015).** *Educația de calitate pentru toți copiii – între ideal și realitate*. Revista de Pedagogie, nr. 2.
5. www.edu.ro – Ministerul Educației, secțiunea „Incluziune socială”.
6. https://moneychat.ro/etoro/ – Resurse educaționale și exemple de învățare nonformală prin simulare financiară.

DEZVOLTAREA COMPETENŢELOR DIGITALE CU AJUTORUL PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE

Dobre Viorel,
Liceul Teoretic *„Carol I”* Fetești-Ialomița

Un învăţământ aflat într-o continuă evoluţie îndeamnă cadrul didactic din România spre desfăşurarea unor activităţi online/pe platformele educaţionale. Acest tip de activitate poate deveni o alternativă pentru unele cursuri de formare, în opoziţie cu cele desfăşurate *face to face*.

Materialul de faţă reprezintă un model de activitate pentru disciplina istorie, clasa a VI-a (conţinuturi din actuala programă şcolară: *Unitatea de învăţare: GENEZA SPIRITULUI MODERN; Conţinutul-RENAŞTEREA: GENEZA SPIRITULUI MODERN, UMANISMUL*).

Tipul lecţiei poate fi de recapitulare/evaluare şi poate viza gradul de dobândire a competenţelor de către elevi. Activitatea se desfăşoară pornind de la o paralelă între competenţele cheie europene, competenţele generale şi competenţele specifice. O asemenea abordare este utilă în cazul unei instruiri diferenţiate, dar şi în condiţiile în care nivelul de cunoştinţe şi performanţă al elevilor este divers. Ţinând cont de aceste competenţe se vor stabili şi competenţele de evaluat. În funcţie de nivelul de dobândire se pot realiza şi viitoarele prognoze didactice sau secvenţe de remediere.

COMPETENŢE DOBÂNDITE DE ELEVI

Nr. crt.	Competenţe cheie europene	Competenţe generale	Competenţe specifice
1	Competențe de alfabetizare	2. Utilizarea critică şi reflexivă a limbajului de specialitate şi a surselor istorice.	2.2. Utilizarea gândirii critice în analiza surselor de informare.
2	Competențe multilingvistice	3. Manifestarea comportamentului civic prin valorificarea experienţei istorice şi a diversităţii socio-culturale.	3.2. Asumarea cooperării în grupuri de învăţare.
3	Competențele digitale	4. Folosirea autonomă şi responsabilă a instrumentelor necesare educaţiei permanente.	4.1. Utilizarea informaţiilor cu ajutorul resurselor multimedia.

COMPETENŢE DE EVALUAT

- *formularea în scris şi oral a unor enunţuri clare cu conţinut istoric;*
- *analizarea surselor scrise şi vizuale;*
- *folosirea responsabilă a mijloacelor interactive în cadrul unor activităţi de colaborare;*
- *utilizarea mijloacelor digitale şi a unor platforme educaţionale în rezolvarea unor sarcini;*
- *utilizarea unor conoştinţe specifice nivelului de vârstă care asigură interdisciplinaritatea.*

Ca şi resurse, putem aloca 50 de minute şi folosi următoarele mijloace didactice: Tablă, markere, laptop, tabla Smart interactivă, Stylus Pen (pix pentru tabla Smart), telefoane, fişe QR-Code, aplicaţia de mesagerie şi apelare video WhatsApp, platforme educaţionale (https://classroom.google.com/, https://edpuzzle.com/discover, https://learningapps.org/, https://www.diffen.com/, https://www.tricider.com/), acces Internet, motor de căutare Google Chrome. Mai putem adăuga pentru realizarea demersului didactic şi următoarele titluri bibliografice: **Căpiţă**, **L.**, **Căpiţă**, **C.**, *Tendinţe în didactica istoriei*, Ed. Paralela 45, Piteşti, 2005; F**elezeu**, **C.**, *Didactica istoriei*, Ediţia a II-a, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2004; **Gheorghe**, **M.M.**, **Săvuţă**, **I.E.**, **Soare**, **A.C.**, *Istorie. Manual pentru clasa a VI-a*, Ed. Litera, Bucureşti, 2023 (Manualul digital-https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VI-a/Istorie/R1JVUCBFRElUT1JJQUwg/); **Manolescu, M.**, *Evaluarea şcolară*, Ed. Meteor Press, Bucureşti, 2006.

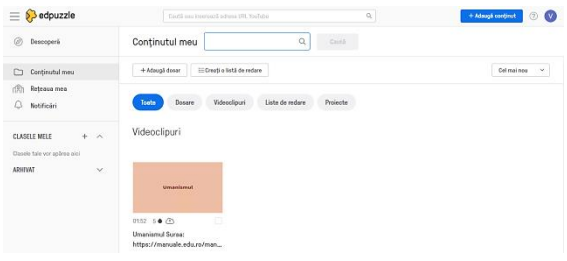
Putem să folosim următoarele metode de învăţare: conversaţia, explicaţia, buzz-groups, descoperirea, demonstraţia, organizatorul grafic, brainstorming. Activitatea poate fi: individuală, frontală şi pe grupe.

Desfăşurarea unei asemenea lecţii presupune ca profesorul să deţină cont pe platformele educaţionale şi chiar să editeze propriile materiale. Se pot folosi şi materiale editate de alte cadre didactice. În cazul de faţă, materialele au fost editate personal.

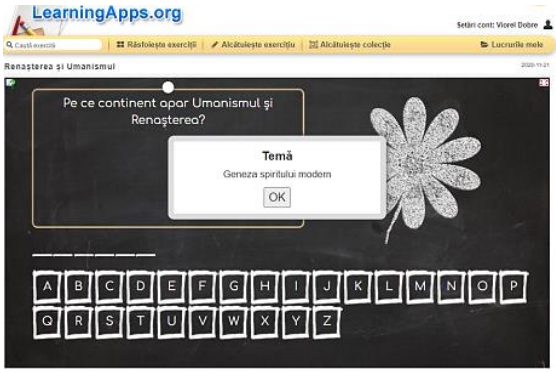
ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE/RECAPITULARE/EVALUARE

Aplicaţia 1 (itemi obiectivi cu alegere multiplă)

Elevii accesează cu ajutorul telefoanelor platforma educaţională https://edpuzzle.com/discover. Urmărind un material video, vizionat la ora de curs anterioară, răspund itemilor cu alegere multiplă (sursa: https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VI-a/Istorie/R1JVUCBFRElUT1JJQUwg/). Secvenţa va fi

rulată pe Classroom/tabla Smart. Astfel, cadrul didactic are evidenţa răspunsurilor primite şi poate nota fiecare răspuns.

Link acces aplicaţie: https://edpuzzle.com/media/656f0a1f3698c14186560937

Aplicaţia 2 (itemi semiobiectivi cu răspuns simplu)

Pentru rezolvarea acestui exerciţiu se va accesa platforma educaţională LearningApps.org (https://learningapps.org/). Elevii primesc link-ul de acces pe Classroom sau WhatsApp (grupul clasei de istorie). După ce rezolvă individual cerinţele jocului *„Spânzurătoarea”* vor verifica cu ajutorul tablei Smart răspunsurile corecte (noţiuni legate de coordonatele istoriei: timp şi spaţiu).

Link acces aplicaţie: https://learningapps.org/watch?v=pfj5y22ua23

Aplicaţia 3 (itemi semiobiectivi-întrebări structurate)

Se accesează aceeaşi platformă educaţională. Elevii primesc QR-Code (în format hârtie sau pe WhatsApp) şi vor rula exerciţiul pe telefoane. Pornind de la unele noţiuni elevii vor descoperi patru reprezentanţi ai Renaşterii. Elevii pot lucra individual sau alături de alţi colegi. După rezolvarea sarcinii de lucru, elevii au posibilitatea să verifice răspunsurile prin rularea exerciţiului pe tabla Smart.

Link acces aplicaţie: https://learningapps.org/watch?v=phzbtk0at23

QR-Code:

Aplicaţia 4 (itemi obiectivi de tip pereche)

Elevii primesc link-ul pentru următorul exerciţiu (https://learningapps.org/). După ce se explică paşii de

urmat pentru rezolvarea itemilor, activitatea se desfăşoară individual sau pe grupe. Elevii vor asocia mai multe imagini cu reprezentanţi ai Renaşterii/opere/creaţii. Se va proceda la fel ca şi în situaţiile anterioare pentru verificarea răspunsurilor.

Link acces aplicaţie: https://learningapps.org/watch?v=pwyk9p60j23

Aplicaţia 5 (itemi obiectivi cu alegere dublă)

Codul QR primit de elevi permite acestora accesarea următorului item. Rezolvarea se va realiza prin jocul *„Milionarii”* (https://learningapps.org/). Pentru rezolvare elevii vor consulta şi unele indicaţii care pot ajuta la aflarea greşelilor strecurate în enunţuri. Activitatea se va desfăşura individual, iar verificarea se va realiza ulterior.

Link acces aplicaţie: https://learningapps.org/watch?v=p1mgjs74j23

QR-Code:

Aplicaţia 6 (comparaţie şi scurtă lectură în limba engleză)

Secvenţa se va desfăşura cu ajutorul tablei Smart şi platformei educaţionale https://www.diffen.com/. Platforma ajută la realizarea unor comparaţii prin afişarea unor informaţii despre unii reprezentanţi ai Renaşterii şi Umanismului. Elevii vor citi scurte texte în limba engleză şi, individual sau ajutaţi de alţi colegi, vor transmite conţinutul şi în limba maternă.

Link acces aplicaţie: https://www.diffen.com/

Aplicaţia 7 (Feed-back)

Feed-back-ul activităţii se realizează cu ajutorul platformei educaţionale https://www.tricider.com/, platformă de brainstorming ușor și vot. Elevii primesc pe WhatsApp link-uri

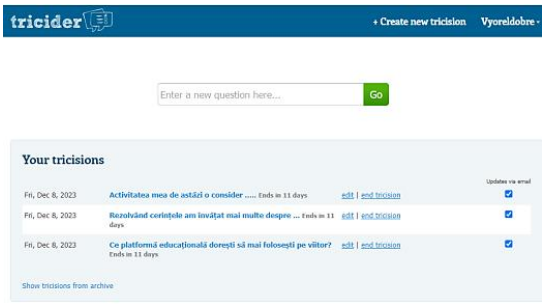
cu întrebări. Aceştia, cu ajutorul telefoanelor, vor completa şi trimite răspunsurile. Cadrul didactic vizualizează răspunsurile şi are posibilitatea de a vota ideile trimise de elevi.

Link-uri acces aplicaţie:

https://www.tricider.com/admin/3dkrJOgE8nh/5B3UnlGsMSt

https://www.tricider.com/admin/2eVnEsDeH2V/E02ZYZP5wxb

https://www.tricider.com/admin/3UpcVMN3tCd/EPoNPJQCQ8d

Instrumente pentru creșterea incluziunii în școala de masă.
Cum sprijinim elevii cu CES prin dezvoltarea inteligenței emoționale

prof., psih. Lorina Sandu -
CSEI Brașov

Incluziunea reală în școala de masă nu înseamnă doar prezența fizică a elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în clasă, ci și participare activă, acceptare, valorizare și conectare. Pentru ca acest deziderat să devină realitate, este esențial să cultivăm inteligența emoțională – atât în rândul elevilor, cât și al cadrelor didactice.

Inteligența emoțională (IE) – capacitatea de a recunoaște, înțelege și gestiona emoțiile proprii și ale celorlalți – este o competență-cheie pentru a construi relații sănătoase și un climat incluziv.

De ce să ne concentrăm pe inteligența emoțională în contextul incluziunii?

Elevii cu CES se confruntă adesea cu: marginalizare sau stigmatizare, dificultăți de autoreglare emoțională, provocări în construirea relațiilor cu colegii, anxietate crescută în medii competitive sau rigide.

Promovarea IE ajută la:

- ✅ reducerea bullying-ului și a excluderii
- ✅ crearea unui mediu bazat pe siguranță emoțională
- ✅ încurajarea cooperării și respectului reciproc
- ✅ susținerea adaptării și progresului elevului cu CES

Instrumente și strategii practice pentru creșterea incluziunii prin IE

I. Jurnalul emoțiilor – cu roata emoțiilor (Anexa1)

Pentru mulți copii, în special cei cu CES, exprimarea verbală a emoțiilor poate fi dificilă. De aceea, sprijinul vizual este esențial. Activitățile bazate pe Roata Emoțiilor sau pe panouri vizuale intuitive le permit să își exprime trăirile într-un mod simplu și accesibil.

Exemplu de activitate: Roata Emoțiilor

Materiale necesare:

- Roata Emoțiilor (se poate descărca sau desena)
- O clemă de birou, un ac sau o săgeată mobilă

Cum funcționează:

1. Așază roata la începutul orei sau într-un colț vizibil din clasă.
2. Întreabă elevii (individual sau în grup): „Cum te simți azi?”

3. Fiecare copil indică emoția resimțită, folosind săgeata sau alegând o pictogramă.

4. Profesorul poate nota într-un jurnal de clasă emoțiile generale ale clasei.

Exemplu de emoții: bucuros, calm, trist, furios, speriat, obosit, confuz, recunoscător.

II. Perechi de sprijin – construirea de relații sigure

Creează perechi sau grupuri de lucru în care elevii sunt încurajați să colaboreze și să se sprijine reciproc. Elevii cu un nivel ridicat de empatie pot deveni aliați valoroși pentru colegii lor cu CES. Evită etichetele de genul „ajutor pentru X”. Formulează misiunea ca fiind de echipă.

III.Povești terapeutice – învățare prin identificare emoțională

Poveștile terapeutice sunt o metodă blândă și eficientă prin care copiii pot explora emoții complexe și pot învăța strategii de reglare emoțională într-un cadru sigur. Ele funcționează prin proiecție și identificare, ajutând elevii să înțeleagă că nu sunt singuri în trăirile lor.

Exemplu de activitate: în funcție de tema zilei, se alege o poveste terapeutică

Scop: Conștientizarea și validarea emoției, gasirea unor modalități de coping

Materiale: Poveste scurtă scrisă sau citită cu suport vizual, fișe de lucru cu întrebări simple.

Desfășurare:

1. Se citește povestea cu intonație și pauze pentru întrebări.

2. Elevii răspund sau desenează ce ar fi făcut în locul personajelor.

3. Se adauga o fișă de desen cu învățăturile desprinse din poveste

IV. Colțul emoțional din clasă

Amenajează un spațiu liniștit unde elevii pot merge când se simt copleșiți. Include cărți, fidget toys, fișe de respirație, timer vizual etc. Acolo pot învăța cum să se autoregleze, nu doar „să se liniștească”. Acest spațiu este benefic pentru toți elevii, mai ales pentru cei cu tulburări de procesare senzorială.

V. Feedback emoțional constructiv

Ca profesor, este important să formulez feedbackul adresat elevilor în termeni de observații clare și exprimări empatice ale emoțiilor. De exemplu, pot spune: „Am observat că ți-a fost greu azi la exercițiul de matematică și cred că te-ai simțit frustrat.” Acest tip de comunicare contribuie la crearea unei relații bazate pe încredere și înțelegere. O cultură a feedbackului empatic pe care o promovez la clasă susține respectul reciproc, crește motivația elevilor și reduce rezistența lor față de învățare.

Profesorul nu este doar un transmițător de informații, ci un model de reglare emoțională și deschidere. Un dascăl conștient de propriile emoții și reacții, atent la nevoile emoționale ale clasei,

devine un catalizator al incluziunii autentice. Incluziunea nu se face prin „tolerarea” diferenței, ci prin înțelegerea și valorizarea ei. Dezvoltarea inteligenței emoționale este una dintre cele mai sustenabile căi de a construi o școală în care fiecare copil se simte văzut, ascultat și important. Pentru că fiecare copil are nevoie nu doar de o bancă în clasă, ci de un loc în inimile celor din jur.

Bibliografie

Goleman, D. (2001*), Inteligența emoțională.* București: Curtea Veche Publishing.

Gherguț, A. (2016), *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educative speciale – strategii de intervenție*. Iași: Polirom.

Marinkovic, A.-G., & Cotici, M. (2016). *Dincolo de gânduri și emoții. Povești terapeutice pentru copii*, Editura Agaton.

Weare, K. (2004), *Developing the Emotionally Literate School*, London: Paul Chapman Publishing.

PREDAREA INTERDISCIPLIARĂ – O NECESITATE ÎN FORMAREA COMPETENȚRLOR ELEVULUI CU CES

PROF. NEGOI ADRIANA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ„ARON COTRUŞ” ARAD

Învăţarea ocupă un loc central, datorită faptului că prin învăţare individul dezvoltă noi competenţe. Începând cu deprinderile şi priceperile şi terminând cu cunoştinţele şi operaţiile intelectuale, toate se dobândesc prin activitatea de învăţare.

Argumentul care pledează pentru interdisciplinaritate constă în aceea că oferă o imagine integrată a lucrurilor care sunt, de regulă, analizate separat.

Interdisciplinaritatea apare ca necesitate a depăşirii graniţelor dintre diferite domenii. Prin interdisciplinaritate se creează acoperirea rupturilor dintre discipline, eliminarea izolării şi lipsei corelaţiilor între conţinuturile diverselor discipline precum şi construirea, prin educaţie, a unor structuri mentale dinamice, flexibile şi responsabile, capabile să sprijine deciziile cele mai potrivite.

Învăţarea integrată este opusul învăţării pe discipline de învăţământ. Ea are ca particularităţi interacţiunea obiectelor de studiu, centrarea pe activităţi integrate de tipul proiectelor, relaţii între concepte din domenii diferite, corelarea rezultatelor învăţării cu situaţiile din viaţa cotidiană precum şi rezolvarea de „probleme”.

Proiectarea interdisciplinară nu conduce la desfiinţarea disciplinelor; acestea vor continua să existe în planurile de învăţământ, de fuziune şi interconectare, deschise către formarea unor competenţe ce trec dincolo de discipline.

Cadrul didactic trebuie să fie un intermediar între elev şi politicile educaţionale, care au ca finalitate formarea personalităţii elevului. Funcţia principală a dascălului nu este de a transmite cunoştinţe, ci de a pregăti elevul pentru viaţa personală şi pentru viaţa civică, de a dezvolta cele 8 competenţe – cheie stipulate în curriculum. Toate aceste competenţe să le dezvoltăm copiilor prin metode moderne, prin joc, prin învăţare activă şi prin practicarea unui învăţământ diferenţiat, centrat pe elev. Elevul trebuie stimulat să-şi dezvolte la maximum procesele şi capacităţile psihice, conturându-şi o personalitate armonioasă. Un rol important îl are însuşirea limbajelor: verbal, matematic, plastic, dinamic şi fizic.

În grupurile şcolare se promovează modelul „învăţării centrate pe elev”, apreciindu-se că acest lucru ţine de modernitate, iar didactica „centrării învăţării pe elev” este o alternativă la „învăţarea centrată pe „magister”, adică pe profesor. Profesorul devine un organizator al învăţării, dirijor şi îndrumător al experienţelor de învăţare.

Limitele dintre ipostazele integrării sunt mobile şi permeabile, integrarea este un proces dinamic, ce se poate „mişca” cu uşurinţă de la un nivel la altul.Rămâne în sarcina noastră să identificăm o serie de abordări ale instruirii care să favorizeze învăţarea integrată, cum ar fi: învăţarea bazată pe proiect, predarea în echipă formată din mai multe cadre didactice, învăţarea prin cooperare, învăţarea activă, implicarea comunităţii, aplicaţii ale inteligenţelor multiple, etc.

Deşi gruparea elevilor pe clase se realizează după vârstă, între aceştia există diferenţe de personalitate. Într-o clasă, elevii au o coordonată intelectuală, abilitară şi de voinţa medie şi elemente de personalitate proprii. Tratarea diferenţiata a elevilor, practicarea unui învăţământ centrat pe elev de către învăţător angajează disponibilitatea acestuia "de a recupera" elevii descurajaţi şi de a asigura plan de educaţie pentru elevii cu "disponibilităţi aptitudinale înalte". Pentru "elevii problemă", misiunea oricărui învăţător este de a realiza capacitaţi / subcapacităţi curriculare la nivelul standardelor minime de performanţă, iar pentru elevii "cu disponibilităţi aptitudinale înalte" să creeze secvenţe de învăţare, de depăşire a performanţelor clasei respective.

Organizarea diferenţiată sau personalizată a conţinuturilor vizează adaptarea procesului instructiv-educative la posibilităţile aptitudinale, la nivelul intereselor cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului. Strategia diferenţierii curriculare se exprimă prin trecerea de la o *"Şcoala pentru toţi " la o ” Şcoala pentru fiecare".*

Instruirea diferenţiată se constituie ca un învăţământ pe măsura elevilor, ceea ce conduce la formarea capacitaţilor de autoinstruire şi dezvoltarea nevoii de învăţare continuă. Fiecare elev este răspunzător atât pentru ceea ce învaţă el ca individ primind un anumit conţinut prescris de către cadrul didactic, cât şi de ajutorul pe care îl dă celorlalţi membri ai grupului pentru realizarea unor sarcini, care este o sarcină concretă de învăţare.

Scopul cadrului didactic este de orientare a învăţării spre formare de capacitaţi şi atitudini prin dezvoltarea competenţelor proprii rezolvării de probleme şi folosirea strategiilor participative în activitatea didactică, de adaptarea a conţinuturilor învăţării la realitatea cotidiană.

Casa de la școală

Ban Gabriela Dana
Centrul Școlar de Educație Incluzivă nr 1 Oradea

Proiectul ”Casa de la școală” a avut un caracter practic-aplicativ oferind premisele necesare pentru obținerea unor progrese și achiziții cu aplicabilitate largă în viața cotidiană și cu efecte semnificative în direcția formării autonomiei personale ale elevilor din școală.

Implementarea proiectului a inceput in anul școlar 2022-2023, prin transformarea spațiului alocat în atelierul practic ”Casa de la școala ”.Această activitate a implicat transformarea a două spații din școală în 2 ateliere, după cum urmează:

-atelierul gospodăresc „Casa de la școală” organizat sub forma unei minigarsoniere care cuprinde: hol, dormitor, cameră de zi, zonă de servire a mesei

-atelierul gospodăresc „Spălătoria/bucătăria” în cadrul proiectului fiind amenajată o spălătorie care a fost integrată în bucătăria amenajată anterior (sala de formare a autonomiei personale)

cu activitati realizate in fiecare saptamana de catre elevii scolii indrumati de un coordonator.

În perioada martie-iunie 2024 s-au realizat în fiecare sală de clasă următoarele ateliere:

Atelierul ”Cea mai curată clasă”

Acest atelier s-a desfășurat periodic, o dată la trei săptămâni (5, 26 martie, 16 aprilie, 21 mai, 11 iunie), în ”Casa din clasă” și a constat în desfășurarea următoarelor tipuri de activități:

- Exersarea deprinderilor casnice de șters praful
- Exersarea deprinderilor casnice de măturat și șters pe jos
- Exersarea deprinderilor casnice de așezare a obiectelor din clasă pe categorii și în locurile destinate acestora
- Exersarea deprinderilor casnice de ordonare și sortare a obiectelor de igienă personală (pahar, prosop, șervețele, pastă de dinți, perie de dinți etc.)

Exersarea tuturor deprinderilor casnice învățate anterior în cadrul Atelierului ”Cea mai curată clasă”

Atelierul ”Obiecte vestimentare – abilități practice

Acest atelier s-a desfășurat periodic, o dată la trei săptămâni (12 martie, 2, 23 aprilie, 28 mai, 18 iunie), în ”Casa din clasă” și a cuprins următoarele activități:

- Exerciții de denumire, identificare și recunoaștere a obiectelor de îmbrăcăminte și încălțăminte și categorizarea acestora în funcție de anotimp
- Exerciții practice de îmbrăcare și dezbrăcare
- Exerciții practice de încălțare și descălțare
- Exerciții practice de împăturire, sortare, potrivire a obiectelor de îmbrăcăminte și încălțăminte în funcție de culoare, material, anotimp și alte caracteristici
- Exerciții practice de încheiere și descheiere a nasturilor, a fermoarului, a curelei
- Exerciții practice de aranjare a patului

Atelierul practic-gospodăresc ”Spălătoria”

Acest atelier s-a desfășurat periodic, o dată la trei săptămâni (19 martie, 9 aprilie, 14 mai, 4 iunie), în „Casa din clasă” și a cuprins următoarele activități:

- Exerciții practice de sortare a obiectelor de îmbrăcăminte în funcție de următoarele criterii: curat – murdar, colorate – albe – negre
- Exerciții practice de spălare manuală
- Exerciții de întindere a hainelor pe uscător și exersarea pensei digitale
- Exerciții practice de adunare a obiectelor de îmbrăcăminte de pe uscător și de împăturire a acestora

”Sărbătorim împreună”

Aceste activități s-au desfășurat periodic lunar (28 martie, 18 aprilie, 28 mai) în sălile de clasă și a cuprins următoarele tipuri de activități:

- Realizarea de invitații;
- Exerciții de denumire, identificare, recunoaștere a obiectelor necesare amenajării unei mese festive: linguri, furculițe, linguriță, pahare, farfurii, față de masă;
- Exerciții practice de pregătire a unei mese festive prin așezarea fiecărui obiect la locul potrivit în funcție de imaginile/pictogramele prezentate de către cadrul didactic
- Exerciții practice de realizare a curățeniei după petrecere.

Concursul-ștafetă ”Micul gospodar”

În cadrul programului „Săptămâna verde” s-a desfășurat concursul ștafetă intitulat „Micul gospodar”. Acesta a avut loc în sala festivă a Centrului Școlar de Educație Incluzivă Nr.1, Oradea și a avut ca scop valorificarea deprinderilor gospodărești formate până la acest moment în cadrul proiectului „Casa de la școală”, dar și manifestarea unor comportamente ecologice

Toți participanții au fost recompensați în cadrul unei tombole cu obiecte de igienă personală și cu pachete de dulciuri oferite de către Banca de Alimente Oradea, Farmacia Doctor Max, Avon. La eveniment a participat ca reprezentant al Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională Bihor, doamna asistent social Paula Gîrba, care le-a înmânat premii tuturor copiilor prezenți la competiție.

„Petrecerea absolvenților”

La finalul anului școlar s-a organizat banchetul claselor a VIII-a și a claselor a X-a. Elevii moderați din școală, sprijiniți de voluntari de la Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea și Colegiul Național „Mihai Eminescu”, au realizat aranjamente și decorațiuni în săptămâna anterioară evenimentelui, iar în ziua evenimentului elevi voluntari de la Colegiul Economic Partenie Cosma au decorat masa festivă, după care i-au servit pe elevii absolvenți și pe profesorii invitați. S-a avut în vedere exersarea unor deprinderi practice: așezarea în ordinea și poziția corectă a veselei (farfurii pentru aperitiv și felul principal, ptahare apă/suc) și a tacâmurilor.; s-au împăturat șervețelele pentru un aspect atractiv și s-au ornat mesele cu decorațiuni adecvate momentului festiv.

Începutul acestui an școlar a fost dedicat amenajării propriu zise a spațiului :Casa de la școală

Septembrie 2024	*Să decorăm ”Casa de la școală”* Aceste activități s-au desfășurat în luna septembrie (23, 30 septembrie) și au avut ca scop înfrumusețarea spațiului „Casa de la școală” cu obiecte și decorațiuni realizate de către elevii școlii.

Octombrie 2024	*„Casa de la școală”* Odată cu finalizarea amenajării spațiului minigarsonierei „Casa de la

	școală a început și desfășurarea activităților practic-aplicative. În cadrul acestor activități s-a avut în vedere: formarea și exersarea anumitor deprinderi casnice: măturat, șters praful, șters pe jos, așezarea obiectelor din garsonieră pe categorii și în locurile destinate acestora, ordonarea și sortarea obiectelor de curățenie, a obiectelor de îmbrăcăminte, a veselei.
Octombrie 2024	*„Spălătoria/bucătăria”* După finalizarea amenajării spațiului atelierului gospodăresc „Spălătoria/bucătăria” a început și desfășurarea activităților practic-aplicative. În cadrul acestor activități s-a avut în vedere: formarea și exersarea abilităților de utilizarea corectă a mașinii automate de spălat și respectarea tuturor fazelor - introducerea în mașina de spălat a unor obiecte de îmbrăcăminte, exerciții de dozare corectă a detergentului necesar, învățarea modului de setare a programelor de spălare în funcție de materialul din care sunt confecționate obiectele vestimentare (pe baza unei cărți cu suport vizual, dacă a fost nevoie)
Octombrie 2024	*Workshopul ”Gospodari unul și unul”* În cadrul activității ”Gospodari unul și unul”, părinții au fost invitați să vizioneze momente deosebite realizate de copiii lor în cadrul atelierului „Casa de la școală”. Aceștia au vizitat atelierul practic-gospodăresc „Casa de la școală” și și atelierul practic-gospodăresc ”Spălătoria”. Ne-am dorit să demonstrăm faptul că, eforturile depuse de noi în adaptarea curriculum-ului școlar la nevoile beneficiarilor privind formarea unor deprinderi de viață independentă au dat roade și i-am încurajat să îi îndemne pe copii să transfere aceste deprinderi și acasă, în viața de zi cu zi.
24 Octombrie 224	*Concurs-ștafetă ”Micul gospodar în acțiune”* Concursul-ștafetă „Micul gospodar în acțiune” s-a desfășurat sub forma unor acțiuni cu caracter practic-aplicativ. Acestea au avut loc în cele 2 spații amenajate și dotate în cadrul proiectului: atelierul practic gospodăresc „Casa de la școală” și atelierul intitulat „Spălătoria” care cuprinde și

	aparatură/mobilier specifice unei bucătării. Astfel, 4 echipe formate din elevii școlii și îndrumați de câte un profesor coordonator, au derulat în paralel, două câte două, diferite acțiuni. În prima parte a activității, timp de o oră, echipa „Bucătari în acțiune” a gătit pizza, pe baza unei rețete vizuale, în vreme ce echipa „Curățăm cu spor, Casa de la școală o împrospătăm” a igienizat spațiul amenajat ca o mini garsonieră, schimbând chiar și lenjeria de pat. Ulterior, au intrat în acțiune celelalte 2 echipe, respectiv echipa de „Amenajare a mesei festive” care a pregătit și a decorat mesele pentru această ocazie specială, timp în care echipa „Haine curate și parfumate” a pus hainele la spălat, respectând toți pașii învățați cu alte ocazii. Ca răsplată pentru munca depusă, toți cei 16 elevi participanți au fost recompensați cu daruri de sezon și cu pizza gustoasă, proaspăt scoasă din cuptor.

Acest proiect se pliază perfect pe nevoile și particularitățile psihoindividuale ale elevilor noștri, de aceea activitățile de gospodărie desfășurate după finalizarea proiectului vor continua la nivelul fiecărei clase: în cadrul activităților de preprofesionalizare, în programul profesorilor responsabili cu activitatea de predare, în cadrul activităților de terapie complexă și integrată desfășurate de profesorul educator în programul de după-amiază, dar și în cadrul unor activități comune cu părinții pe perioada programului național „Săptămâna verde”;

Fiecare grupă/clasă va putea sărbători zilele de naștere ale copiilor în spațiul special amenajat, participanții vor avea ocazia să generalizeze deprinderile de amenajare a meselor festive și să sărbătorească evenimentul într-un mediul mai aproape de cel familial.

Calitatea în educaţie

Prof.Ed.Timpurie Popescu-Vava Ionela
Grad.cu P.P Phoenix,Craiova

Problema asigurării şi menţinerii calităţii serviciilor educaţionale este una deosebit de importantă cu un impact imediat , dar şi pe termen lung asupra beneficiarilor direcţi ai acestora-elevii, cât şi asupra beneficiarilor indirecţi- comunitatea, societatea etc.

Calitatea şi asigurarea acesteia nu se întâmplă, nu este opţională, ci este o cerinţă imperativă a timpului pe care îl trăim din cel puţin patru motive: moral (elevii sunt cei cărora trebuie să li se asigure o educaţie care să fie ,,cea mai bună”, contextual (şcolile sunt într-o interacţiune dinamică şi continuă cu societatea şi comunitatea cărora le aparţin . Contextul în care acestea îşi desfăşoară activitatea este într-o continuă luptă pentru calitate, ceea ce impune pentru toate instituţiile o creştere a interesului pentru calitate.), supravieţuirea (societatea de azi este una concurenţială), responsabilitatea (şcolile sunt supuse în mod constant aprecierii şi evaluării celor pe care îi serveşte: elevi, părinţi , comunitate, societate. Şcoala este un bun al comunităţii şi va trebui să dea socoteală pentru ceea ce face, motiv care impune existenţa unor strategii interne de asigurare şi menţinere a calităţii.)

Şcoala românească trebuie să iasă din normele stricte ale ideii de transfer de cunoştinte către elevi, idée care încă mai stă ca temei de bază a tot ceea ce şcoala face sau trebuie să facă. Şcoala să fie locul unde elevii primesc informaţii, dar accentul să nu cadă pe dimensiunea informativă, ci din ce în ce mai mult pe formare, integrare, relaţionare.

Valorile instituţionale şi viziunea sunt importante deoarece ele dau direcţie şi sens instituţiei, asigură consecvenţa în acţiune, motivează şi promovează angajaţii, pun bazele culturii şcolii.

Iată destule motive pentru a acorda o mai mare atenţie activităţii didactice în vederea obţinerii unui învăţământ de calitate.

Nu rareori avem ca subiect de discuţie în cancelarie, la cercurile pedagogice sau la şedintele cu părinţii problema îndepărtării elevilor de ,, carte”(declinul învăţării). Dar ce facem noi, cadrele didactice, pentru a îndrepta situaţia?

Conceptul de calitate a fost asociat cu un anume nivel sau grad de excelenţă , valoare sau merit, deci cu valorile explicite şi implicite ale culturii unei comunităţi sau unei naţiuni. Un concept propriu al calităţii ar trebui să se fundamenteze pe : cultura, tradiţiile şi valorile naţionale, cultura şi

valorile pe care dorim să le promovăm prin politicile şi strategiile dezvoltării sociale şi economice durabile.

Calitatea educaţiei poate fi privită ca un ansamblu de caracteristici ale unui program de studiu şi ale furnizorului acestuia prin care sunt îndeplinite aşteptările beneficiarilor, precum şi standardele de calitate . Beneficiarii şi clienţii educaţiei de calitate (elevii, părinţii, societatea) ar fi de dorit să fie consultaţi permanent în ceea ce priveşte satisfacţia lor faţă de serviciile educaţionale de care beneficiază.

Imbunătăţirea calităţii educaţiei presupune evaluare, analiză şi acţiune corectivă continuă din partea organizaţiei furnizoare de educaţie, bazată pe selectarea şi adoptarea celor mai potrivite proceduri , precum şi pe alegerea şi aplicarea celor mai relevante standarde de referinţă. Metodologia asigurării calităţii educaţiei precizează că asigurarea calităţii educaţiei este centrată preponderent pe rezultatele învăţării. Rezultatele învăţării sunt exprimate în termeni de cunoştinţe, competenţe, valori, atitudini care se obţin prin parcurgerea şi finalizarea unui nivel de învăţământ sau program de studiu.

Calitatea în educaţie este asigurată prin următoarele procese: planificarea şi realizarea efectivă a rezultatelor aşteptate ale învăţării, monitorizarea rezultatelor, evaluarea internă a rezultatelor, evaluarea externă a rezultatelor şi prin îmbunătăţirea continuă a rezultatelor în educaţie.

Calitatea este dependentă de valorile sociale în care funcţionează sistemul respectiv de educaţie. Calitatea se realizează pe un anume subiect, pentru un anume beneficiar, după anumite interese. Valorile calităţii în educaţie: democraţia, umanismul, echitatea, autonomia intelectuală şi morală, calitatea relaţiilor interpersonale, comunicarea, îmbogăţirea comunităţii, inserţia optimă socială şi profesională, educarea individului ca membru critic şi responsabil al grupului. Forţa de muncă să fie competitivă, cu noi competenţe în soluţionarea problemelor şi cu abilităţi cognitive. Incă persistă discrepanţe între nivelul de pregătire al elevilor din şcolile rurale şi cei din şcolile urbane, între elevii majoritari şi cei aparţinând grupurilor minoritare defavorizate.

Aceste diferenţe privind performanţa pot fi puse şi pe seama unor distribuţii inechitabile şi ineficiente a resurselor ceea ce duce la o mare variaţie în ceea ce priveşte calitatea educaţiei oferite. Imbunătăţirea managementului resurselor umane în învătământ printr-o planificare strategică şi oferirea de stimulente pentru performanţă poate contribui semnificativ la îmbunătăţirea rezultatelor în educaţie. Sunt necesare eforturi suplimentare ale tuturor actorilor implicaţi în proces pentru a spori calitatea, accesibilitatea, relevanţa, eficienţa, echitatea educaţiei.

Sensul educaţiei este dat şi de comunicare , aşa cum menţionam mai sus. Calitatea educaţiei este dată de calitatea actului de comunicare. Există o multitudine de factori care pot constitui bariere de comunicare. Toate aceste bariere trebuie depăşite printr-o educatie a comunicării care presupune: favorizarea autocunoaşterii prin resursele de comunicare, familiarizarea cu toate formele procesului de comunicare, descoperirea resurselor de comunicare ale celorlalţi, activarea aptitudinilor de comunicare , descoperirea disponibilităţilor personale latente, folosirea optimă a multiplelor canale de emitere şi receptare didactică, valorizarea comunicării integrale.

Trebuie înlocuită gramatica scolastică, învăţată mecanic, cu o gramatică a comunicării în care să fie pus accentul pe context, pe rolul elementelor nonverbale, pe organizarea complexă a comunicării. In acest sens se impune o altă cerinţă: pregătirea viitorilor formatori, perfecţionarea actualilor educatori într-un cadru specializat, într-un laborator de comunicare educaţională.

In vederea realizării eficiente a comunicării pentru educaţie şi a educaţiei prin comunicare , sunt necesare unele sugestii care pot avea rol orientativ:

-schimbarea mentalităţii privind procesul educativ, de la obiective şi conţinuturi până la organizare şi evaluare;

-trecerea de la caracterul dominant instructiv la educaţia propriu-zisă, de la infomativ la formativ;

-necesitatea unei reforme reale a învăţământului, la toate nivelurile;

-abordarea interdisciplinară a instrucţiei şi educaţiei;

-introducerea unor discipline noi, axate pe ideea de comunicare şi educaţie alături de discipline clasice;

-conceperea unor noi modalităţi de evaluare, în conformitate cu cerinţele şi exigenţele omului modern;

-utilizarea, în continuare, în procesul instructiv-educativ de mijloace tehnice moderne, specifice erei electronice;

-structurarea şi derularea modelării educaţionale pe modalitaţi întrunite şi coordonate

„Actorii” implicaţi la nivelul şcolii asigură calitatea astfel:

Cadrele didactice prin:

-activitate didactică în conformitate cu documentele normative şi bazate pe o metodologie centrată pe elev;

-formare continuă;

-adecvarea întregii activităţi la nevoile elevilor şi ale comunităţii;

-evaluare şi autoevaluare permanent

Elevii prin:

-pregătire continuă;

-implicare activă şi responsabilă în propria educaţie;

-participare la viaţa şcolii

Conducerea şcolii prin:

- asigurarea resurselor, a bazei logistice şi a condiţiilor pentru o educaţie de calitate;

-realizarea comunicării interne şi externe la nivelul şcolii;

-conducerea proceselor de dezvoltare instituţională

Comisia pentru evaluare şi asigurare a calităţii:

-strategia de evaluare şi asigurare a calităţii;

-propuneri de îmbunătăţire a calităţii educaţiei;

-colaborarea cu ceilalţi ,,actori” implicaţi;

-raportul anual de evaluare internă privind calitatea educaţiei în şcoală

Părinţii:

-comunicare permanentă cu copilul şi cu cadrele didactice;

-implicare în viaţa şcolii şi răspuns prompt la solicitările acesteia

Bibliografie:

1.Ciolan Lucian- ,,Proiectarea temelor integrate în cadrul curriculum-ului la decizia şcolii”, în revista ,,Invătămîntul primar” nr. 1-2, 1999

2. ,,Tribuna învătământului” nr. 884, 2007

3. Josan, Simona, ,,Lecţii de management şi calitatea educaţiei” , ,,Tribuna învătământului” nr.649, 2005

4. ,,Perspective interdisciplinare în învăţământul românesc” (studii de specialitate), Botoşani, 2004

5. Filipaş, Titus, 2007,www

MODALITĂŢI DE COMBATERE A DISCRIMINĂRII ÎN EDUCAŢIE

Prof.Ed.Timpurie Lopățel Adela
Grad.cu P.P Phoenix,Craiova

Legislaţia şi acordurile internaţionale susţin punctul de vedere conform căruia segregarea impusă în educaţie este o violare a drepturilor fundamentale ale copiilor şi tinerilor.

O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învăţământului românesc este aceea de democratizare şi egalizare a şanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înfiinţată şi şcoala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educaţiei.

Educaţia incluzivă înseamnă că toţi copiii şi tinerii învaţă împreună în structuri obişnuite ale învăţământului preşcolar, şcolar şi superior. Incluziunea implică ca toţi copiii să participe în viaţa şi activităţile şcolii , indiferent de nevoile pe care le au.

Discriminarea presupune a trata in mod diferit indivizii care, in aparenţă, se abat de la ceea ce se consideră “normă”. Acceptarea diferenţei celorlalţi implică faptul ca egalitatea nu este sinonimă cu omogenitatea sau plafonarea la acelaşi nivel. Recunoaşterea acestui fapt este esenţială dacă dorim să dezvoltăm o atitudine pozitivă faţă de cei care sunt diferiţi. E important să inţelegem că diferenţele nu sărăcesc societatea ,ci dimpotrivă, sunt un adevărat izvor de îmbogăţire.

Peste tot în lume persoanele care au fost incluse într-un proces de segregare sunt primele care solicită eliminarea segregării , ele vorbesc din proprie experienţă atunci când afirmă că, pentru ele , oferta educaţională segregată însemna o ofertă educaţională sub-standard. Segregarea îi învaţă pe copii să fie temători şi ignoranţi şi determină apariţia prejudecăţilor. Educaţia trebuie să îi pregătească pentru a trăi şi munci într-o societate diversificată. Numai incluziunea poate reduce temerea şi poate construi relaţii de prietenie bazate pe respect şi înţelegere.

Educaţia împotriva discriminării trebuie să înceapă din perioada preşcolară.Chiar înainte de a putea vorbi , copiii încep să observe diferenţele legate de culoarea pielii, forma ochilor , etc.

Ei absorb repede informaţii despre discriminare şi stereotipuri de la televizor , de la cei de o vârstă cu ei şi , mai ales , din ceea ce spun şi fac adulţii (părinţii, educatorii). Copiii mici au un model în copiii mai mari şi-n adulţii importanţi .de aceea , mesajele pe care adulţii le transmit despre oameni care sunt de etnie diferită , care au o dizabilitate , sau care vorbesc o limbă diferită sunt foarte importante.

Copiii încep să conştientizeze diferenţele şi să pună întrebări despre ele încă de la vârsta de doi ani. Între patru şi şapte ani , copiii sunt conştienţi că sunt diferiţi de adulţi şi de alţi copii şi se întreabă ce

este constant şi ce se va schimba. Aceasta este vârsta când un băieţel probabil că îşi întreabă mama ,,când voi creşte voi fi mămică sau tătic ?“ Începe să înţeleagă că unele lucruri privind identitatea sa s-ar putea schimba (va deveni adult), iar altele ar putea rămâne neschimbate(va fi întotdeauna bărbat). Realizând că alţi oameni sunt la fel sau diferiţi de ei , copiii încep să aibă opinii despre acest lucru şi ar putea începe să aibă sentimente negative faţă de oamenii care sunt altfel decât ei. Copiii care sunt diferiţi de majoritate în vreun fel pot chiar începe să aibă sentimente negative faţă de ei înşişi , dacă simt că deosebirea aceasta este percepută ca ceva ,, mai puţin normal “ sau ,, mai puţin bun“.De aceea este important ca adulţii să aibă atitudini pozitive faţă de diferenţe , aşa încât, în loc să dezvolte sentimente negative , copiii să crească fiind conştienţi că şi oamenii care sunt diferiţi de ei sunt interesanţi, atractivi, sunt colegi de joacă plăcuţi etc.

Este de asemenea important , în cazul în care copiii se află într-o comunitate unde nu au ocazia să cunoască oameni de alte naţionalităţi şi culturi, oameni care au dizabilităţi sau care sunt deosebiţi altfel decât majoritatea , să li se ofere imagini, povestiri şi informaţii depre tipuri diferite de oameni , astfel încât copiii să primească mesaje pozitive depre deosebiri din acest stadiu timpuriu de formare a opiniei. Putem învăţa copiii de la o vârstă fragedă să abordeze critic stereotipurile şi prejudecăţile.

În şcoala în care predau elevii romi sunt repartizaţi în mod egal în toate clasele şi la toate nivelurile.Un rol deosebit îl are mediatorul şcolar. Mediatorul reprezintă vocea şcolii în comunitate şi a comunităţii în şcoală, este persoana care facilitează dialogul şi cooperarea între cele două părţi. Mediatorul şcolar contribuie la menţinerea şi dezvoltarea încrederii şi a respectului reciproc dintre şcoală şi familie, dintre şcoală şi comunitate. Permanent mediatorul monitorizează copiii de vârstă preşcolară, proveniţi din grupuri dezavantajate, care nu frecventează grădiniţa, şi oferă consiliere şi sprijin familiilor acestora în procedurile de înscriere a copiilor la grădiniţă şi, respectiv, şcoală, colectează date statistice referitoare la participarea şi menţinerea copiilor dezavantajaţi în învăţământul obligatoriu de masă.

În activităţile de predare –învăţare am pus accentul pe progresul individual şi mai puţin pe comparaţiile cu alţi elevi. O altă preocupare cu caracter permanent este utilizarea metodelor activ participative care încurajează învăţarea prin cooperare, astfel încât elevii să-şi poată ajuta colegii, să-şi devolte spiritul de echipă. Am urmărit să învăţ elevii să se comporte democratic acceptând pluralismul de opinii şi idei , diversitatea modalităţilor de exprimare , limitele şi diferenţele individuale. Am organizat periodic expoziţii cu lucrările elevilor , pentru a demonstra că şcoala este mândră de performanţele obţinute de către aceştia. Prin toate activităţile desfăşurate urmărim ca şcoala noastră să fie :

- o scoală atractivă pentru membrii comunităţii;

-o instituţie care să aibă ca scop dezvoltarea prin educaţie a comunităţii;

– un observator al nevoilor educaţionale ale comunităţii, dar si a pieţei muncii;
– un furnizor de servicii educaţionale către comunitate;

- o şcoală care nu blochează accesul la educaţie a nici unui grup, nu limitează nivelul de educaţie pentru nimeni, dar nici nu impune condiţii care să lezeze demnitatea umană.

Lumea de azi evoluează într-o direcţie nouă: Învăţăm că nu trăim într-un univers al “excluderii”, ci într-o lume a “includerii”, nu într-o lume a “scindării” ci într-o lume a relaţiei simbiotice între interacţiune si interdependenţă. Fiecare persoană posedă o abilitate deosebită de a urca culmile sau de a cădea în disperare, dar ni se oferă tuturor şansa de a putea încerca? Toţi avem “daruri” si “talente”. Toţi suntem identici şi, totuşi, deosebiţi. Un suflet inocent ca cel al unui copil este ca o pasăre care doreşte să îşi ia zborul. Zborul spiritului nu poate fi îngrădit sau restricţionat, el doreşte să fie liber să poată să atingă imensitatea albastrului de o claritate orbitoare.Îndată ce un copil este dezavantajat, marginalizat, zborul este compromis, nu mai poate să atingă înălţimi nemărginite, este reprimat, iar aripile îi vor fi frânte, la fel si spiritul. Egalitatea între copii ar trebui să reprezinte un mod de viată existent, nu doar o concepţie care pare imposibil de atins din cauza unor lucruri minore care în ochii unora iau proporţii colosale.

Bibliografie

1. Popovici Doru, „Elemente de Psihopedagogia Integrării”, Editura Pro Humanitate, 2000

2. Vrăşmaş, T., Şcoala şi educaţia pentru toţi, Ed. Miniped, Bucureşti, 2004

3. Introducere în educaţia incluzivă-ghid pentru cadrele didactice,2005

DISCRIMINAREA COPIILOR CU DIZABILITATI

Prof. Ed.Timpurie Stoicu Iulia Adriana
Gr.cu P.P Phoenix ,Craiova

Visează la egalitatea de şansă, la o şcoală obişnuită din cartierul lor, la joaca cu ceilalţi copii, la o familie împlinită şi o meserie atunci când vor ajunge adulţi. Visuri fireşti şi deloc ieşite din comun, dar de care sunt îndepărtaţi pe zi ce trece a vieţii lor tot mai mult. Lupta celor nevoiţi să refacă primii paşi

Copiii cu dizabilităţi din România sunt discriminaţi zilnic, priviţi cu neîncredere, daţi la o parte, puşi pe bară sau neacceptaţi în şcolile obişnuite. În spatele unei nevoi speciale se află întotdeauna un copil frumos, dornic să descopere lumea. Copilul căruia noi, de cele mai multe ori, îi vedem doar dizabilitatea visează să fie eroul din desene animate, astronaut, doctor sau orice altceva care să dovedească lumii că poate face lucruri măreţe. Poate fi fascinat de vioară, de mediul înconjurător, de universul culorilor aşternute pe hârtie sau pânză, de cosmos sau de animale şi, mai presus de orice, îşi doreşte să se joace şi să fie iubit. Aşa sunt toţi copiii, aşa se dezvoltă şi aşa iau naştere visuri. Copiii ne dovedesc că sunt adevărate comori care, printr-un zâmbet sau o îmbrăţişare, ne arată că fiecare zi poate fi remarcabilă. Depinde doar de noi să îi sprijinim ca să ajungă acolo unde visează.

Visurile unui copil nu ţin cont de rasă, naţionalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă sau afecţiune. Nu ştiu să defavorizeze, aşa că se ”inserează” nevăzute în mintea sau sufletul oricărui copil.

Discriminarea nu are vârstă. Discriminarea se poate manifesta de timpuriu, aşa cum se întâmplă în şcoli. Deşi legislaţia le garantează o educaţie egală, copiii cu dizabilităţi întâmpină dificultăţi în a avea acces la o şcoală obişnuită. Se confruntă cu reticenţa cadrului didactic şi apoi cu prejudecăţile celorlalţi părinţi, care, din lipsă de informare, le condamnă dizabilitatea. În final, părintele devine neputincios în faţa unui sistem care îi discriminează copilul şi apelează la instituţii închise sau şcoli speciale, iar copilul lui îşi pierde şansa de a creşte firesc, alături de ceilalţi copii. Mai mult, v-aţi gândit vreodată câtă durere se poate ascunde în sufletul unui părinte care îşi duce copilul în parc doar după ce toţi ceilalţi copiii au plecat la masă sau la culcare.

Discriminarea este cea mai dură amintire pe care i-o poţi lăsa unui copil. Lasă urme adânci în sufletul lor fragil şi, indiferent de câtă dragoste îi arată părinţii, e greu să le ştergi. Pentru acest lucru e

nevoie ca societatea să înţeleagă discriminarea şi efectele ei şi să o reclame atunci când se întâlnesc cu astfel de cazuri.

Cum identifici discriminarea?

Discriminarea este o acţiune care presupune un tratament diferit, nedrept faţă de persoane din cauza apartenenţei lor la un anumit grup social. Există mai multe forme de comportamente discriminatorii, dar toate implică o anumită formă de excludere sau de respingere şi încălcarea unui drept garantat de lege, cum ar fi accesul la educaţie de calitate.

Discriminarea persoanelor cu diferite handicapuri se poate manifesta in mod direct prin:

- limitarea sanselor egale de a participa la viata publica;
- limitarea posibilitatilor de a avea o viata sociala obisnuita;
- imposibiliatatea de a se angaja si a-si castiga existent, dupa finalizarea studiilor;
- imposibilitatea de a avea acces la anumite institutii sau utilitati care intervin in viata de zi cu zi.

Mai dureroasa insa, este acea discriminare subtila, pe care majoritatea oamenilor care nu sufera de nici un handicap nu o constientizeaza, ci dimpotriva o genereaza si o perpetueaza prin standardele si normele pe care direct/indirect sau intentionat/neintentionat le impun asupra tuturor celorlalti. O asemenea discriminare se regaseste spre exemplu in "etichetele" atribuite acestor persoane.

Bibliografie:

- https://www.prostemcell.ro
- https://adevarul.ro

Abordarea Reggio Emilia la grădiniță

Prof. Educatie timpurie: Anghel Iuliana
Școala Gimnazială Nr. 1 Slobozia Conachi, Galați

Ce este Reggio Emilia în educația timpurie?

Reggio Emilia este o abordare educațională inovatoare, centrată pe copil, născută în orașul Reggio Emilia, Italia, după al Doilea Război Mondial, prin viziunea pedagogului **Loris Malaguzzi**. Această metodă nu este un „program fix”, ci un **cadru de principii** care pune copilul în centrul procesului educațional și îl consideră **competent, curios și capabil să-și construiască propriile cunoștințe**.

Principiile de bază ale Reggio Emilia la grădiniță:

1Copilul – protagonist al învățării

- Este privit ca o ființă activă, capabilă să gândească, să decidă și să exploreze.
- Învață cel mai bine prin **experiențe concrete, joc liber și colaborare**.

2 Profesorul – ghid și partener de învățare

- Educatorul **nu transmite doar informații**, ci observă, ascultă, sprijină și încurajează gândirea copiilor.
- Creează un **mediu stimulant**, adaptează activitățile în funcție de interesele grupului și documentează progresul.

3 Mediul – al treilea educator

- Sala de grupă este organizată cu grijă, estetică și funcționalitate: colțuri tematice, materiale variate, luminozitate, accesibilitate.
- Spațiul este viu, **gata să provoace curiozitatea** și să susțină învățarea activă.

4 Învățarea prin proiecte

- Temele apar **din interesele copiilor** (de ex.: „Apa”, „Emoțiile”, „Prietenia”).
- Copiii participă la proiecte de lungă durată, în care cercetează, experimentează, creează și colaborează.

5 Cele 100 de limbaje ale copilului

- Copilul se exprimă **nu doar prin cuvinte**, ci și prin desen, dans, muzică, teatru, modelaj, joc de rol etc.

- Toate formele de exprimare sunt respectate și încurajate.

6 Documentarea învățării

- Procesul de învățare este **vizibil**: fotografii, citate, lucrări ale copiilor sunt expuse pentru a reflecta gândirea și evoluția lor.
- Documentarea este un instrument de reflecție pentru copil, educator și părinte.

7 Implicarea părinților

- Familia este partener activ: participă la activități, contribuie cu idei și resurse, colaborează cu educatoarea în susținerea copilului.

Cum arată o zi Reggio la grădiniță?

- ✔ Copiii intră într-un mediu deschis, primitor, cu materiale pregătite pentru explorare.
- ✔ Activitățile sunt flexibile și pornesc de la curiozitățile copiilor.
- ✔ Educatoarea încurajează jocul de rol, exprimarea liberă, dialogul și colaborarea.
- ✔ Se oferă timp pentru reflecție, exprimarea emoțiilor și lucrul în echipă.
- ✔ Zilnic se documentează activitățile: ce au făcut, ce au spus, ce au descoperit.

Beneficiile abordării Reggio Emilia în grădiniță:

- Dezvoltarea gândirii critice și creative
- Creșterea încrederii în sine
- Exprimare emoțională sănătoasă
- Relații pozitive cu ceilalți
- Învățare activă și profundă

ARTA CARE ÎMBRACĂ SUFLETUL. JOCUL DE A CREA VEȘMINTE

Prof. Ciloci Șerdean Camelia, Cercul de Design Vestimentar
Palatul Copiilor Cluj-Napoca

Designul vestimentar este o artă, la fel ca pictura, sculptura, arhitectura și îmbină tradiția cu inovația, clasicul cu modernul, ceea ce am moștenit cu ceea ce modelăm în contemporaneitate.

Legătura între artă și designul vestimentar, are o lungă istorie. Ea a devenit foarte vizibilă abia în secolul XX și pare să se generalizeze până în zilele noastre.

A existat o perioadă în care artiștii desenau modele de costume pentru marile scene: Picasso pentru Parade în 1917, De Chirico pentru Baletul rusesc în 1929 și Dali pentru Baletul Bacchanale în 1939, iar creatorii de modă, cum ar fi Coco Chanel, fiind mari iubitori de artă, o colecționau și o foloseau ca sursă de inspirație. Vestimentația are identitatea ei, este un limbaj vizual care transmite idei, sentimente, dorințe și idealuri. De-a lungul timpului, construcția unei piese vestimentare sau a unei întregi ținute, a devenit o artă, deoarece urmărește aceeași pași care desăvârșesc un tablou, o operă de artă.

De la simplitatea muzelor grecești la complexitatea detaliului ținutelor regilor francezi, moda a devenit sofisticată prin sensibilitatea ei. Acum satisface atât nevoile simple ale omului de a-și îmbrăca trupul, cât și gusturile rafinate, luxul, prin folosirea materialelor scumpe, prețioase.

Creația vestimentară este determinată de necesitate. Comparate cu aceasta, toate celelalte domenii ale artei au în minus caracterul indispensabil al utilului.

În dinamica sa, moda conduce la schimbări în vestimentație, astfel noile colecții trebuie să fie unitare și să reflecte atât stilul creatorului cât și dezvoltarea socială, progresul tehnic și tendințele care se prefigurează. Moda răspunde la trei întrebări: „ ce se poartă?, cum se poartă? și când se poartă?”și reprezintă arta de a alege optim ceea ce armonizează silueta cu personalitatea, cu locul și timpul potrivit. Toate aceste aspecte reflectă necesitatea elaborării colecțiilor vestimentare ca pe un ansamblu de opere de artă, un tot unitar ca formă, cromatică și compoziție. Adina Nanu în cartea sa intitulată sugestiv „Arta pe om”, compară munca designerului cu cea a sculptorului scriind: „remodelarea volumelor trupului prin

veșminte ține de arta sculpturii.Aceleași mijloace de expresie plastică sunt folosite în atelierul sculptorului și în cel al designer-ului de modă, doar materialele diferă”.[1]

În arta vestimentației, ca în orice domeniu artistic, este nevoie în primul rând de talent și pasiune, precum și de cultură și experiență.

De aceea în întâmpinarea celor care sunt pasionați de frumos, vine această disciplină designul vestimentar, care parcurgând niște etape și folosind tehnici specifice, ne introduce în tainele jocului de a crea veșminte.

Creată atât pentru adulți cât și pentru cei mici, această disciplină opțională te ajută să studiezi și să cunoști arta vestimentației, atât teoretic răsfoind istoria costumului și reviste de specialitate, cât și practic încercând cu pași mici, crearea unor ținute, parcurgând toate etapele necesare de la studiul corpului uman la stilizarea acestuia în crochiul de modă ca apoi să se treacă la confecționarea propriuzisă a unor piese vestimentare originale.

Artiștii ca și copiii își văd „ joaca” ca fiind ceva serios, ce trebuie pus pe primul plan înaintea altor lucruri. Omul este născut cu arta în sânge, de aceea copiii încă din primi ani de viață își exprimă mai bine sentimentele și gândurile prin desen și culoare. Copilul pictează, desenează și modelează involuntar la vârste foarte mici, ca apoi cu timpul să dezvolte abilități artistice și dragoste pentru frumos. Ei trebuie încurajați să-și dezvolte creativitatea încă din grădiniță, iar apoi odată cu maturitatea să fie îndrumați spre activități artistice care să-i antreneze și să le dezvolte armonios gândirea. Dacă copiii își descoperă o vocație în arta plastică, pot îmbrățișa mai departe meserii ca aceea de pictor, grafician, arhitect sau designer.

Stimularea spiritului copiilor prin intermediul artei este necesară, deoarece arta reprezintă o componentă indispensabilă a unor pedagogii interactive, care valorizează dispozițiile și creativitatea copiilor.

Toate activitățile din domeniul artelor plastice, folosesc un cadru adecvat, o ambianță plăcută, care să permită eliberarea minții de tensiuni, de rutina zilnică și să favorizeze un climat de destindere propice interesului pentru artă.

[1] Adina Nanu, *Arta pe om;Look-ul și înțelesul semnelor vestimentare,* Editura Compania, 2001, p. 49

În acest joc de a crea veșminte, copilul este implicat într-un parcurs creativ care include documentarea prin reviste de specialitate, desenarea proporțiilor corpului și a crochiului vestimentar, realizarea de compoziții decorative, alegerea și croirea materialelor, asamblarea pieselor prin coasere, adăugarea detaliilor handmade, culminând cu prezentarea finală a ținutelor într-o paradă de modă.

Oprindu-mă asupra desenului siluetei, la baza crochiului de modă se află cunoșterea proporțiilor corpului și noțiunii de stilizare.

De-a lungul timpului acest subiect al proporțiilor corpului a fost îndelung cercetat, folosindu-se anumite canoane. Anatomiști, antropologi și nu în ultimul rând artiști plastici s-au străduit să afle ce legi guvernează armonia dintre segmentele care alcătuiesc corpul uman. Anatomia artistică și Antropologia profesorului Gh. Ghițescu reprezintă principala contribuție românească la cercetarea acestui domeniu.

În cartea sa intitulată Analiza frumosului, William Hogarth scria: „ dacă cineva ar întreba ce anume face ca un corp omenesc să fie frumos proporționat,.....răspunsul ar fi: o justă simetrie și armonia părților față de întreg”.[2]

Luat ca unitate de măsură capul, se știe că acesta intră de 6-8 ori în înălțimea totală a corpului.Vechile sisteme de proporție trebuie consultate și luate drept exemplu, deoarece sunt rezultatul cercetării oamenilor preocupați de frumusețea corpului uman și de echilibrul proporțiilor. Aici se poate menționa Leon Battista Alberti, dar mai ales Leonardo da Vinci, care au revenit la viziunea Antichității, căutând desăvârșirea formelor ca pe un adevăr absolut. Înscrierea omului ideal în cerc sau în pătrat, a rămas ca o emblemă a armoniei universale.

Pornind de la aceste studii, desenarea corpului omenesc de către copii trebuie să aibă la bază niște linii generale, o schemă, niște reguli care să conducă la o construcție echilibrată. Folosind regula segmentului împărțit în 8 părți egale, elevul reușește să deseneze corect o siluetă feminină sau masculină pe care apoi să schițeze o ținută vestimentară, astfel încât să finalizeze un desen care să placă ochiului și să îi satisfacă așteptările.

[2] William Hogarth, *Analiza frumosului,* Editura meridiane, București, 1981, p. 91

Se știe că există o serie de trăsături și diferențe între corpul masculin și cel feminin. Cel masculin este mai robust, lat în umeri și îngust în bazin, pe când cel feminin este zvelt, îngust în umeri și mai lat în bazin.

Cunoscând aceste trăsături generale ale corpului legate de aspectul său, este necesar de precizat în cazul siluetei feminine utilitatea folosirii tipurilor de siluetă în formă de I, T, O, A, V, X, etc, pentru a realiza corect ținute care să avantajeze formele corpului.

De regulă hainele făcute în serie au mărimi standard, care nu se potrivesc totdeauna perfect formei corpului. Unii oameni sunt mai slabi alții mai plini, unii mai înalți alții mai scunzi, iar aceste trăsături fizice ar trebui să ne ghideze pe fiecare în alegerea ținutei.

Un alt element deosebit de important în alegerea sau confecționarea vestimentației este concordanța cu personalitatea care deosebește stiluri cum ar fi: elegant, sportiv, romantic, extravagant, lejer, etc. Ținând seama de toate cele spuse anterior, concluzionez că aspectul exterior al oricărei personane este deosebit de important deoarece reflectă felul de a fi al fiecăruia dintre noi.

Trupul și sufletul sunt două entități care alcătuiesc ființa umană, care nu pot exista unul fără altul, ci completându-se reciproc definindu-l pe om ca ființă cu discernământ, cu sensibilitate și aspirații. William Hogarth scria „ Cunoaștem spiritual oamenilor după îmbrăcămintea lor; un personaj greșit îmbrăcat va distruge o piesă altminteri foarte bine jucată.”[3]

Astfel, implicarea copiilor în acest joc de a crea veșminte, îi ajută să se descopere, să-și modeleze atât trupul cât și sufletul, prin antrenarea imaginației, dezvoltarea creativității și a gustului pentru frumos.

[3] William Hogart, *Analiza frumosului,* Editura Meridiane, București, 1981, p. 170

Metode inovative ale predării-învățării-evaluării la elevii cu CES

Prof. Moldovan Nicolae Lucian
Prof. Moldovan Mihaela Alexandrina
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Nr. 1 Târgu Mureș, Mureș

Educația incluzivă reprezintă o componentă fundamentală a sistemului educațional contemporan, având ca obiectiv principal integrarea și sprijinirea elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES). Diversitatea nevoilor educaționale și sociale ale acestor elevi impune adaptarea permanentă a strategiilor didactice, pentru a le oferi un proces educațional echitabil, eficient și personalizat.

Un mediu educațional incluziv nu presupune doar accesul fizic la instituțiile de învățământ, ci și ajustarea metodelor de predare, a resurselor educaționale și a proceselor de evaluare, astfel încât să răspundă diversității cognitive, emoționale și sociale a elevilor.

Profesorii au un rol esențial în acest proces, fiind necesară o deschidere constantă către metode inovatoare, utilizarea resurselor moderne și colaborarea cu specialiști în domeniul psihopedagogiei. Implicarea activă a familiei și a comunității contribuie, de asemenea, la consolidarea unui cadru educațional sigur, stimulant și accesibil, favorizând dezvoltarea personală și integrarea socială a copiilor cu CES.

Metode inovative de predare

Într-o societate care promovează incluziunea și diversitatea, școala trebuie să fie un mediu în care fiecare elev să se simtă valorizat, respectat și sprijinit în procesul propriei formări. Prin urmare, predarea tradițională, centrată exclusiv pe transmiterea de informații standardizate, trebuie completată și adaptată prin strategii inovatoare, care să răspundă particularităților cognitive, emoționale și sociale ale fiecărui elev în parte.

Crearea unui mediu de învățare optim pentru elevii cu CES presupune utilizarea unor metode de predare interactive, multisenzoriale și diferențiate, adaptate în mod continuu nevoilor individuale. Profesorii trebuie să manifeste o atitudine flexibilă și deschisă, să utilizeze resurse variate și să valorifice tehnologiile moderne pentru a personaliza procesul de predare, transformând învățarea într-o experiență pozitivă, motivantă și accesibilă tuturor.

Predarea multisenzorială reprezintă una dintre cele mai eficiente metode inovative, presupunând integrarea simultană a stimulilor vizuali, auditivi, tactili și kinestezici. Prin utilizarea literelor tactile pentru copiii cu dislexie, integrarea muzicii pentru facilitarea memorării sau implicarea mișcării în procesul de învățare, profesorii sprijină dezvoltarea globală a elevilor, stimulându-le multiplele canale senzoriale. Această abordare are ca efect nu doar îmbunătățirea performanțelor academice, ci și consolidarea stimei de sine și a motivației pentru învățare.

Tehnologia educațională aduce beneficii semnificative în procesul de predare, prin utilizarea tabletelor, softurilor educaționale specializate sau aplicațiilor de recunoaștere vocală. Aceste instrumente permit adaptarea ritmului și a conținuturilor la nevoile fiecărui elev, facilitând accesul la informație și sprijinind comunicarea, mai ales în cazul elevilor cu deficiențe de scris sau vorbire.

Învățarea bazată pe joc și dramă reprezintă o altă metodă inovativă extrem de valoroasă, care stimulează atât dezvoltarea cognitivă, cât și cea socio-emoțională a elevilor. Teatrul de improvizație, jocurile interactive, simulările de rol sau activitățile ludice permit elevilor să exploreze situații reale într-un cadru securizant, favorizând dezvoltarea empatiei, a comunicării eficiente și a abilităților de rezolvare a problemelor, eficientă pentru copiii cu tulburări de spectru autist sau dificultăți de relaționare.

Organizatoarele grafice, cum sunt hărțile mentale, schemele sau diagramele, oferă elevilor un suport vizual clar, facilitând procesarea și organizarea informațiilor. Aceste instrumente sunt extrem de utile în special pentru elevii cu deficit de atenție sau tulburări de procesare a informației, deoarece le permit să vizualizeze structura lecției și relațiile dintre concepte, îmbunătățind astfel înțelegerea și reținerea cunoștințelor.

Predarea adaptativă presupune ajustarea ritmului de desfășurare a lecțiilor și a gradului de complexitate a sarcinilor educaționale în funcție de capacitățile, ritmul de învățare și stilul cognitiv al fiecărui elev. Prin această metodă, profesorii pot personaliza conținuturile și pot oferi suport suplimentar sau provocări suplimentare, în funcție de nevoile specifice ale elevilor, crescând sentimentului de competență în rândul elevilor.

Învățarea experiențială promovează participarea directă a elevilor în activități practice, oferindu-le ocazia să aplice și să consolideze cunoștințele dobândite. Atelierele de lucru, proiectele practice, experimentele sau activitățile creative contribuie la formarea unor competențe practice valoroase și la stimularea gândirii critice, elevii nu doar asimilează mai bine informațiile, ci și dobândesc abilități de colaborare, de rezolvare a problemelor și de adaptare la situații noi.

Metode inovative de învățare

Pentru a promova autonomia și implicarea activă a elevilor cu CES, utilizarea metodelor inovative de învățare devine indispensabilă, oferindu-le oportunități personalizate de explorare, descoperire și consolidare a cunoștințelor într-un mod adaptat stilurilor lor de învățare.

Învățarea prin descoperire promovează explorarea activă și înțelegerea profundă a conceptelor, prin experimente și investigații.

Învățarea colaborativă valorifică lucrul în perechi sau grupuri mici, încurajând comunicarea, negocierea și sprijinul reciproc. Această metodă este eficientă în dezvoltarea abilităților sociale.

Metoda "flipped classroom" presupune parcurgerea teoriei acasă și realizarea exercițiilor aplicative în clasă. Această abordare respectă ritmul de învățare al fiecărui elev și încurajează responsabilitatea proprie.

Poveștile sociale sunt folosite pentru dezvoltarea abilităților socio-emoționale, mai ales în cazul copiilor cu autism, prin ilustrarea unor comportamente sau situații sociale.

Gamificarea procesului de învățare prin introducerea de punctaje, niveluri sau provocări crește motivația elevilor și transformă învățarea într-un proces atractiv și plin de satisfacții.

Metode inovative de evaluare

Evaluarea elevilor cu cerințe educaționale speciale necesită aplicarea unor metode inovative, flexibile și centrate pe progresul individual (adaptare cognitivă și emoțională), menite să evidențieze potențialul real al fiecărui elev și să orienteze procesul educațional către succesul personalizat.

Portofoliul educațional oferă o imagine completă a evoluției elevului prin reunirea diverselor produse ale activității sale educaționale.

Autoevaluarea și evaluarea colegială dezvoltă spiritul critic și capacitatea de reflecție asupra propriului proces de învățare.

Evaluarea formativă continuă presupune furnizarea unui feedback regulat, constructiv, care orientează învățarea și sprijină dezvoltarea competențelor individuale.

Evaluarea alternativă prin proiecte, prezentări sau activități practice valorifică potențialul creativ și practic al elevilor.

Evaluarea digitală permite realizarea testelor și chestionarelor interactive prin platforme precum Kahoot, Quizlet sau Google Forms, adaptate nivelului și ritmului fiecărui elev.

Implementarea unor metode inovative de predare, învățare și evaluare este esențială pentru asigurarea unei educații incluzive autentice, capabile să răspundă nevoilor diverse ale elevilor cu CES.

Profesorii trebuie să manifeste flexibilitate, creativitate și deschidere către noi tehnologii și metode de lucru, creând contexte de învățare personalizate și motivante.

Astfel, fiecare elev are șansa de a-și dezvolta potențialul, de a-și construi încrederea în sine și de a se integra activ în societate. Educația incluzivă devine, prin aceste strategii, un spațiu al echității, al respectului pentru diversitate și al șanselor egale pentru toți.

Bibliografie:

- Booth, T., & Ainscow, M. (2011). Index for Inclusion: Developing learning and participation in schools. Centre for Studies on Inclusive Education (CSIE).
- Florian, L., & Black-Hawkins, K. (2011). Exploring inclusive pedagogy. British Educational Research Journal, 37(5), 813-828.
- GHEORGHIU, F. (2005), „Modalități de intervenție personalizată în cadrul învățământului integrat”, Presa Universitară Clujeană.
- Tomlinson, C. A. (2014). The Differentiated Classroom: Responding to the Needs of All Learners. ASCD.
- Păun, E. (2004). Școala – o organizație care învață. Editura Polirom.

FII TU VOCEA SCHIMBĂRII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNT

Prof. Camalesa Ileana Daniela
Unitatea școlară: Liceul Tehnologic Dierna Orșova

Introducere

Educația reprezintă piatra de temelie a oricărei societăți moderne. Prin intermediul învățământului, valorile, cunoștințele și competențele necesare pentru o viață activă și responsabilă se transmit de la o generație la alta. Cu toate acestea, sistemul de învățământ din România se confruntă cu numeroase provocări: programe încărcate, metode învechite, lipsa resurselor sau chiar a motivației din partea elevilor și a profesorilor.

Într-o lume în continuă schimbare, este esențial ca vocea fiecăruia dintre noi – elev, profesor, părinte – să contribuie la construirea unui sistem educațional mai echitabil, mai eficient și mai adaptat vremurilor actuale. Nu trebuie să așteptăm ca schimbarea să vină „de sus”. Ea începe cu fiecare dintre noi. De aceea, îndemnul „Fii tu vocea schimbării în învățământ” este mai actual ca niciodată.

1. Nevoia de schimbare

Schimbarea în învățământ nu trebuie privită ca un proces impus, ci ca un proces participativ. Ea trebuie să pornească de la realitățile concrete ale sistemului și să aibă în vedere:

- **Modernizarea curriculumului**: adaptarea la cerințele secolului XXI (gândire critică, competențe digitale, colaborare etc.);
- **Formarea continuă a cadrelor didactice**: traininguri actualizate, adaptate realităților din clasă;
- **Implicarea elevilor**: oferirea unei voci reale elevului în luarea deciziilor care îl privesc;
- **Parteneriate școală-familie-comunitate**: o educație de calitate nu se poate face în izolare;
- **Investiții în infrastructură**: dotarea școlilor cu echipamente moderne, laboratoare, internet etc.

2. Ce înseamnă să fii vocea schimbării?

A fi vocea schimbării înseamnă să nu rămâi pasiv în fața problemelor. Fie că ești elev, profesor sau părinte, înseamnă să ai curajul să pui întrebări, să semnalezi nedreptăți, să propui idei noi și să colaborezi cu ceilalți pentru a face lucrurile mai bune. Înseamnă să nu te mulțumești cu „merge și așa” și să fii dispus să te implici activ în procesul de transformare.

Elevii pot fi vocea schimbării prin implicarea în consiliile elevilor, organizarea de campanii educaționale, feedback constructiv oferit profesorilor, propunerea de activități extracurriculare sau proiecte comunitare. Profesorii pot aduce schimbarea prin metode de predare moderne, prin conectarea teoriei cu realitatea cotidiană, prin empatie și dialog constant cu elevii.

3. Rolul tehnologiei în transformarea educației

Tehnologia joacă un rol din ce în ce mai important în educație. Pandemia COVID-19 a accelerat digitalizarea procesului educațional, dar a scos totodată la iveală și diferențele uriașe dintre școli, regiuni și categorii sociale. Pentru ca tehnologia să fie un motor al schimbării, este nevoie de investiții, dar și de formare continuă a cadrelor didactice și a elevilor.

Platformele de e-learning, aplicațiile educaționale, accesul la informații globale și resurse multimedia pot transforma radical felul în care se predă și se învață. Însă tehnologia nu este o soluție miraculoasă, ci un instrument care trebuie folosit inteligent și responsabil.

4. Educația viitorului: viziune și valori

Educația viitorului trebuie să pună accent pe **dezvoltarea holistică** a copilului – nu doar pe cunoștințe, ci și pe abilități, valori și atitudine. Este esențial să învățăm elevii **să învețe**, să se adapteze, să gândească independent și să colaboreze. Curriculumul trebuie regândit astfel încât să fie flexibil, relevant și adaptat nevoilor fiecărui elev.

Un alt aspect important este **educația pentru valori**: respect, empatie, toleranță, implicare civică. O societate sănătoasă începe cu oameni educați nu doar intelectual, ci și moral. Schimbarea în învățământ trebuie să meargă mână în mână cu construirea unui cadru în care fiecare elev se simte valorizat și sprijinit.

5. Exemplu personal – cum pot eu fi vocea schimbării?

Schimbarea începe cu pași mici. De exemplu, ca elev, pot încuraja colegii să ne implicăm în proiecte sociale sau educaționale, să propunem activități extracurriculare relevante, să participăm la dezbateri și să ne exprimăm opiniile în mod respectuos. Pot promova lectura, gândirea critică și lucrul în echipă.

Ca profesor (sau viitor profesor), pot folosi metode interactive, pot asculta nevoile elevilor și pot crea un spațiu sigur de exprimare. În fiecare zi, fiecare dintre noi poate face o mică diferență. Când vocile noastre se unesc, pot genera o schimbare reală.

6. Exemple de bune practici

- **Școala Finlandeză**: pune accent pe învățare personalizată, recreere, egalitate și colaborare între profesori și elevi.
- **Școala „Step by Step” din România**: promovează educația centrată pe copil și dezvoltarea socio-emoțională.
- **Platforma „Avocatul Elevului”**: permite elevilor să raporteze abuzuri și încălcări ale drepturilor lor.
- **Proiectul „Teach for Romania”**: pregătește profesori pentru zone defavorizate și susține inovația educațională.

7. Concluzie

Schimbarea în învățământ nu vine peste noapte, dar începe cu fiecare dintre noi. Fie că ești elev, profesor sau părinte, ai o voce care poate face diferența. Prin atitudine, inițiativă și colaborare, putem construi un sistem educațional modern, incluziv și orientat spre viitor.

A fi vocea schimbării nu înseamnă să critici constant, ci să propui, să te implici și să acționezi. Educația este a noastră, a tuturor, și doar împreună o putem face mai bună.

Educația este cheia către o lume mai bună, iar schimbarea sa nu trebuie așteptată de la alții. Ea începe cu **noi** – cu gândurile noastre, cu inițiativele noastre, cu dorința noastră de a face lucrurile diferit. Fie că ești elev, student, profesor sau părinte, ai puterea de a influența în mod pozitiv mediul educațional din jurul tău. Fii tu vocea schimbării – pentru că o voce curajoasă poate inspira o generație întreagă.

8. Bibliografie

1. UNICEF România (2021). *Impactul pandemiei asupra educației*. Disponibil la: https://www.unicef.org/romania
2. Ministerul Educației (2023). *Strategia privind educația pentru perioada 2021–2027*.
3. Voiculescu, M. (2020). *Educația în România post-pandemie*. Editura Humanitas.
4. Teach for Romania. https://www.teachforromania.org
5. European Commission. (2022). *Education and Training Monitor – Romania*.
6. Salvați Copiii România. *Raport privind respectarea drepturilor elevilor în școli* (2022).
7. Step by Step România. https://www.stepbystep.ro

Desegregarea în educație – o lecție despre demnitate și speranță

Prof. Bidireanu Florin-Valentin,
Școala Gimnazială ”Candiano Popescu” Ploiești

Există momente în istoria umanității când ceea ce pare un simplu pas administrativ devine, în fapt, o cotitură profund umană, o răscruce între frică și curaj, între ură și înțelegere. Desegregarea în educație este unul dintre aceste momente – o rană colectivă, dar și o promisiune de vindecare.

A educa înseamnă, în esență, a deschide uși. Dar, pentru mult timp, ușile școlilor au fost închise în fața unor copii doar pentru că aveau pielea de o anumită culoare. Au fost ani în care școala – acel loc menit să unească minți și să semene lumină – era folosită ca un instrument al separării. Nu învățătura făcea diferența, ci zidurile invizibile, dar adânc săpate, ale prejudecății. Desegregarea nu a fost un eveniment, ci un drum. Uneori abrupt, alteori tăcut, dar mereu plin de curaj. A fost curajul unei fetițe care, cu ghiozdanul în spate, pășea printre huiduieli spre o școală „interzisă”. A fost curajul profesorilor care, în ciuda amenințărilor, au decis să predea tuturor copiilor, indiferent de culoarea pielii lor. A fost, mai presus de toate, curajul de a vedea umanitatea acolo unde alții vedeau doar diferențe.

Desegregarea în educație nu a fost despre a împărți aceleași bănci, ci despre a învăța aceleași lecții ale demnității și echității. A fost despre a recunoaște că fiecare copil merită șansa de a visa, de a înflori, de a-și scrie propria poveste fără lanțurile discriminării. A fost, și este, o luptă pentru dreptul fundamental de a învăța fără frică. Și totuși, desegregarea nu s-a încheiat odată cu semnarea unei legi. Azi, în alte forme, poate mai subtile, inegalitatea persistă. Școli mai puțin finanțate în cartiere marginalizate, acces inegal la resurse digitale, prejudecăți mascate în testări și evaluări – toate acestea sunt ecouri ale unui trecut care nu s-a stins cu totul. Dar tocmai de aceea, lecția desegregării rămâne actuală. Ea ne amintește că lupta pentru o educație justă este continuă și că fiecare gest contează. Fiecare profesor care crede în toți elevii săi. Fiecare elev care își susține colegii. Fiecare părinte care luptă pentru o școală mai bună. Toți aceștia scriu, zi de zi, o nouă pagină din această poveste.

Desegregarea în educație este, în cele din urmă, o lecție despre noi toți. Despre capacitatea noastră de a ne ridica deasupra fricii, de a construi punți acolo unde au fost ziduri și de a recunoaște în ochii celuilalt același dor de lumină. Este o lecție despre speranță – acea speranță care începe, mereu, într-o sală de clasă. Dar ce înseamnă, cu adevărat, să fie o școală „desegregată”? Înseamnă mai mult decât a așeza copii diferiți în aceleași săli de clasă. Înseamnă ca fiecare voce să fie auzită, fiecare vis să

fie respectat și fiecare diferență să fie îmbrățișată, nu tolerată cu răceală. O școală desegregată este una în care elevul nu trebuie să se adapteze la o normalitate impusă, ci în care normalitatea este rescrisă în fiecare zi, cu chipuri și povești diverse. Această deschidere, această libertate de a fi tu însuți, este esența educației. Nu învățăm doar formule sau date istorice – învățăm să ne privim unii pe alții dincolo de aparențe, să ne cunoaștem durerile și bucuriile, să învățăm împreună ce înseamnă empatia. Poate că cel mai important lucru pe care îl putem preda și învăța este tocmai această lecție a umanității.

Fiecare generație poartă cu sine moștenirea celor de dinainte – dar are și puterea de a o transforma. Azi, în colțuri de lume încă tăcute, există copii care se simt invizibili, care nu au fost niciodată întrebați „Ce îți dorești?”, „Cum te simți?”. Desegregarea reală începe când le punem aceste întrebări, când le arătăm că prezența lor contează, că nu trebuie să se conformeze pentru a fi acceptați. Educația înseamnă și această vindecare lentă – o formă tăcută de iubire. Poate nu vom putea schimba totul într-o singură viață. Dar putem face un gest – să ascultăm, să includem, să privim cu blândețe. Uneori, o vorbă spusă cu respect poate răsturna ani de rușine. Uneori, un zâmbet sincer poate dărâma ziduri pe care prejudecata le-a înălțat cu migală. Desegregarea în educație este o promisiune că niciun copil nu va mai fi lăsat în afara cercului. Și atunci când copiii vor intra pe poarta școlii și nu vor mai întreba „Aparțin eu aici?”, ci vor ști, în inimile lor, că sunt bineveniți – atunci, poate, vom putea spune că am învățat lecția. Până atunci, trebuie să o predăm, cu răbdare, în fiecare zi. Pentru că educația nu e doar despre viitor – ea e despre felul în care alegem, clipă de clipă, să fim oameni.

INTEGRAREA COPIILOR ROMI ÎN GRĂDINIȚĂ PENTRU UN VIITOR MAI BUN

Prof. Cernat Gabriela , Grădinița nr.3,
Bragadiru, județ Ilfov

Programul de Dezvoltare al Națiunilor Unite (UNDP) susține că discriminarea împotriva copiilor romi este o problemă economică „acută”. Comunitatea romă se confruntă cu multiple practici discriminatorii. În raportul din 2014 „Despre discriminarea în învățământ a copiilor romi”, Comisia Europeană solicită strategii holistice prin care să pună capăt discriminării romilor în cadrele educaționale. Acest raport se concentrează pe unul dintre cele mai frecvente și dăunătoare tipuri de discriminare împotriva copiilor romi în școli: segregarea.

Segregarea copiilor romi trebuie să fie recunoscută ca fiind o încălcare a drepturilor consacrate în dreptul internațional. Mai mult decât atât, eșecul de a susține dreptul copilului la educație este deosebit de dăunător, deoarece educația este ea însăși un mijloc indispensabil prin care alte drepturi ale omului pot fi protejate și implementate. Educația oferă copiilor posibilitatea de a îmbrățișa multiculturalismul, să adopte valori tolerante și să învețe cum să trăiască în calitate de membri ai societăților pluraliste.

În multe țări, copiii romi frecventează cele mai sărace școli sau se confruntă cu discriminarea în școli, în care ei reprezintă o minoritate. Unii copii sunt trimiși pe nedrept în centre de „educație specială” pentru elevi cu dificultăți de învățare. În alte cazuri, copiilor li se respinge dreptul la educație din cauză că nu dețin documentația necesară sau, pur și simplu nu pot să se prezinte la ore, deoarece locuiesc departe de cea mai apropiată școală. Exceptând aceste probleme, educația reprezintă principalul domeniu în care situația romilor s-a îmbunătățit. În prezent sunt mai mulți copii romi care frecventează învățământul preșcolar (53% în 2016, față de 47% în 2011) - cele mai semnificative îmbunătățiri s-au înregistrat în Spania, Slovacia, Bulgaria, Ungaria și România - și sunt mai puțini copii care abandonează devreme școala (68% în 2016, față 87% în 2011).

Fondul de Educație pentru Romi consideră că eliminarea diferențelor educaționale dintre romi și restul tinerilor reprezintă o urgență și o prioritate pentru îmbunătățirea situației romilor în Europa Centrală și de Est.

Creșterea nivelului de acces la învățământul preșcolar de înaltă calitate, lipsit de segregare, poate juca un rol important în depășirea dezavantajelor educaționale cu care se confruntă copiii romi. Prin interacțiunea cu copiii din alte comunități, copiii romi au oportunitatea de a-și dezvolta abilitățile sociale și de a combate stereotipurile și prejudecățile.

Integrarea copiilor romi în grădiniță poate întâmpina provocări semnificative, ca urmare a barierelor culturale și lingvistice. Prin intermediul activităților socio-culturale desfășurate în cadrul parteneriatului dintre grădiniță, părinți și comunitatea locală se poate ajunge la realizări, în ceea ce privește integrarea copiilor în cadrul grădiniței, dezvoltarea relațiilor socio-emoționale cu ceilalți copii.

Educatorii și părinții trebuie să fie conștienți de prejudecățile legate de comunitatea romă și să lucreze împreună pentru a promova diversitatea și toleranța în rândul copiilor. Este important să se creeze un mediu sigur și incluziv, în care toți copiii să se simtă acceptați și respectați.

Nevoile speciale datorate dificultăților socio-economice ale copiilor romi trebuie abordate prin sprijin suplimentar și oferirea de resurse adecvate pentru dezvoltarea și integrarea lor optimă.

Este nevoie de strategii de lucru și măsuri adecvate în ceea ce privește integrarea copiilor de etnice romă în grădiniță: educația desegregată este mai bună decât segregare, atunci când vine vorba despre îmbunătățirea performanțelor școlare ale copiilor romi și de faptul că anumite modele funcționează: înscrierea la cel puțin un an de învățământ preșcolar; recunoașterea valorilor culturale și a limbii native (se creează astfel un mediu care favorizează integrarea); implicarea părinților și a comunității; formarea cadrelor didactice în domeniul diversității culturale și de etnie; crearea de parteneriate cu organizații și comunitatea locală pentru sprijin suplimentar în procesul de integrare al copiilor romi în grădiniță; combaterea prejudecăților și a discriminării fiind esențial să fie promovată toleranța, respectul, grădinița creând un mediu sigur și incluziv pentru copiii de etnie romă.

Acestea sunt doar câteva strategii ce-ar putea fi aplicate de către cadrele didactice din grădiniță/educație timpurie. Important este ca aceste strategii să fie corelate cu perfecționarea continuă a cadrelor didactice, de aprofundare a aspectelor care vizează segregarea în educație.

Un exemplu de proiect educațional este: „Educând prezentul, pregătim viitorul”, care a vizat integrarea copiilor romi în grădiniță. Acest proiect a avut ca drept scop creșterea gradului de cuprindere a copiilor romi în grădiniță și asigurarea accesului la educație și formare a acestora, precum și ameliorarea resurselor umane ale învățământului pentru crearea unui mediu educațional stimulativ. Accentul a fost pus pe interacțiunea și integrarea copiilor de etnie romă cu cadrele didactice din grădiniță și implicit cu ceilalți copii.

Obiectivele specifice privind copiii au fost: stimularea participării copiilor romi la educația preșcolară, în special la grupele mari, în vederea prevenirii dificultăților de adaptare școlară și de cunoaștere a limbii române; dezvoltarea unor forme alternative de educație pentru copiii romi aflați în

situații speciale (familii cu mulți copii, izolați de comunitate, etc.); stimularea participării la educație de bază a copiilor romi, îndeosebi a celor proveniți din medii socio-familiale defavorizate.

Obiective propuse pentru cadrele didactice: formarea personalului didactic în scopul promovării educației interculturale; implicarea în activități extrașcolare cu specific intercultural: tabere, excursii, serbări, sărbătorirea unor evenimente culturale, mediatizarea tradițiilor și obiceiurilor specifice etniei rome.

Obiective propuse pentru părinți: stimularea participării părinților romi la activități educative inițiate de grădiniță; îmbunătățirea comunicării și cooperării între grădinițe și familia copilului; stimularea dezvoltării pozitive a adulților romi față de grădiniță.

Au fost inițiate activități diferite: activități artistice, serbări, festivaluri și evenimente culturale care au stimulat interacțiunea, comunicarea, colaborarea dintre părinți și copii; acordarea de sprijin material oferit copiilor de etnie romă care nu pot frecventa grădinița din motive financiare, implicând astfel comunitatea prin donații de îmbrăcăminte, cărți, caiete, jucării etc; initierea unor activități din perspectiva interculturalității, în scopul familiarizării cu patrimoniul folcloric al romilor, cu lexicul specific poveștilor dar și al comunicării moderne, cotidiene; implicarea educatoarelor în identificarea cazurilor de copii fără acte de identitate și semnalarea acestor cazuri autorităților abilitate.

În concluzie, printr-o bună colaborare dintre grădiniță și părinții de etnie romă precum și cu comunitatea locală, se poate ajunge la o bună integrare a copiilor de etnie romă în grădiniță, aspect care va conduce la asigurarea unui viitor de succes în ceea ce privește școala și integrarea în plan social a acestora.

Bibliografie:

1. https://childhub.org/ro/biblioteca-online-protectiacopilului/discriminarea-invatamant-copiilor-romi;
2. https://amibrasov.ro/wp-content/uploads/2020/12/Incluziunea-romilor-prin-educatie-RO-FINAL.pdf;
3. https://dezvoltare-locala.frds.ro/proiecte-pentru-incluziunea-romilor/;
4. Matache, M. Dezvoltarea timpurie a copiilor romi: factori de risc şi factori de protecţie, Bucureşti: Editura Publica, 2014.

Desegregare printr-o educație de calitate

Prof. Beșleagă Raluca Ioana
Liceul Teoretic “Alexandru Ghica”, Alexandria

Societatea modernă încurajează acordarea de șanse egale tuturor copiilor și accesul la educație indiferent de mediul de proveniență. Timp de zeci de ani, din cauza mediului familial, a situației financiare sau a problemelor de comunicare, au existat grupuri defavorizate care au avut acces restrâns la educație sau chiar inexistent. Pe teritoriul țării noastre există mai multe grupuri minoritare atât din punct de vedere etnic, cât și religios. Educația a trebuit să își adapteze normele legale și modul de implementare al actului aeducativ pentru a răspunde nevoilor specifice acestor grupuri.

Segregarea nu este strâns legată doar de cadrul legislativ, ci și de concepțiile, valorile și fundamentele de judecată ale celor implicați, pornind de la copii și familiile acestora, până la cadrele didactice și factorii decizionali. Pentru a combate acest fenomen în școli trebuie să existe o strânsă colaborare între toți cei enumerați mai sus. Judecățile de valoare eronate cu privire la acest subiect transmise copiilor de către familiile acestora vor afecta modul în care vor interacționa în viitor cu alți copii de etnie diferită. Reținerea de a colabora cu persoane diferite lor va avea doar efecte negative în timp, conducând chiar la instalarea unor comportamente de tip “bullying”.

De asemenea, concentrarea unui număr mare de copii de etnie diferită în anumite clase va favoriza fenomenul de segregare și va părea a fi o metodă de pedepsire aplicată în contextul unei fapte neexistente. Cadrul didactic este actorul principal în actul educativ, putând ameliora și chiar opri astfel de comportamente. Conduita unui copil nu poate fi modificată doar folosind cuvinte, știm din sfera de psiho-pedagogie că elevul învață, în special în primii ani de școală prin copiere de comportamente. Din acest motiv, prin repetiție, îndrumare, promovare de comportamente echitabile față de toți elevii, copiii vor înțelege că suntem cu toții egali și că beneficiem de aceleași drepturi.

În ultimii ani, s-a observat o preocupare din partea reprezentanților decizionali ai sistemului de educație românesc pentru înlăturarea acestui fenomen de segregare școlară și sprijinire a copiilor implicați. În acest sens a fost crescut numărul de burse acordate, au fost elaborate legi care să interzică segregarea școlară pe criteriul etnic, au fost elaborate manuale școlare cu predare în limba minorităților, au fost pregătite cadre didactice care să predea acestor grupuri minoritare și a fost mărit numărul posturilor de

consilier școlar pentru unitățile de învățământ, în vederea combaterii fenomenului de ”bullying” pe motive rasiale.

Cu siguranță mai este mult de lucru în a aduce îmbunătățiri sistemului, dar societatea modernă sprijină acest demers prin existența unui curent la nivel internațional de promovare a colaborării interrasiale, de acceptare și susținere reciprocă. Educația va fi întotdeauna cel mai important suport în lupta cu inegalitățile de șanse, căutând să suplinească prin actorii săi principali lipsurile create de condiția socială.

Bibliografie:

1. Ordinul ministrului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 6.158/22.12.2016 pentru adoptarea Planului de acțiune pentru desegregare şcolară și creșterea calității educaționale în unitățile de învățământ preuniversitar din România;
2. Hotărârea nr. 1653/2024 privind condițiile de finanțare a burselor de studii și a stagiilor de specializare și de formare profesională/perfecționare acordate românilor de pretutindeni și cetățenilor străini.

Desegregarea școlară – o provocare contemporană pentru echitatea educației

Nechita Elena-Oana

Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Maramureș

În teorie, școala este spațiul în care fiecare copil ar trebui să aibă șansa de a-și construi un viitor, indiferent de origine, etnie sau statut social. În practică, însă, realitatea educației este adesea influențată de fenomene precum inegalitatea, discriminarea și segregarea. Desegregarea școlară – înțeleasă ca procesul de eliminare a separării între elevi pe criterii rasiale, etnice sau sociale – a fost și continuă să fie o temă esențială în dezbaterea educațională globală. Deși asociată frecvent cu istoria Statelor Unite, problema segregării școlare este una actuală și în Europa, inclusiv în România, unde minoritățile etnice, copiii din medii dezavantajate sau cei cu dizabilități se confruntă cu acces limitat la educație de calitate. Acest eseu își propune să investigheze originile și manifestările segregării școlare, să analizeze consecințele sale asupra dezvoltării individuale și sociale, și să evidențieze posibile soluții și politici educaționale care pot promova echitatea.

Conceptul de desegregare educațională a devenit central în epoca postbelică, în special în contextul mișcărilor pentru drepturile civile din Statele Unite. Cazul *Brown v. Board of Education of Topeka* (1954) a reprezentat o piatră de hotar în jurisprudența americană, Curtea Supremă declarând segregarea rasială în școli ca fiind neconstituțională. Această decizie a avut un impact profund asupra politicilor educaționale globale, marcând începutul unui efort internațional de garantare a dreptului la educație fără discriminare.

În Europa, desegregarea școlară a fost abordată în principal prin prisma integrării minorităților etnice și a protecției drepturilor omului. Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), precum și Cartea Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, subliniază egalitatea de tratament și accesul egal la educație ca drepturi fundamentale. În România, Legea educației naționale nr. 1/2011 interzice în mod explicit segregarea școlară, însă aplicarea sa rămâne o provocare majoră.

Deși în multe state segregarea formală a fost abolită, segregarea de facto persistă sub forme variate, adesea mai greu de identificat și combătut:

a) Segregarea etnică

În România, cea mai vizibilă formă de segregare este cea a elevilor romi. Potrivit unui raport realizat de UNICEF și Centrul Romilor pentru Politici de Sănătate – SASTIPEN (2020), aproximativ 30% dintre elevii romi învață în școli sau clase segregate. Acest lucru se întâmplă fie prin separarea lor fizică în

clădiri sau săli diferite, fie prin trimiterea lor în școli de „cartier” în care majoritatea populației este romă. Deseori, aceste școli sunt subfinanțate, lipsite de resurse și cadre didactice calificate, ceea ce contribuie la perpetuarea inegalității.

b) Segregarea socială și economică

Distribuția inegală a populației în mediul urban generează școli cu elevi provenind preponderent din medii sărace sau, dimpotrivă, din familii înstărite. Părinții cu posibilități aleg școli „bune”, adesea în alte cartiere, lăsând în urmă școli frecventate de elevi din medii vulnerabile. Astfel, apare o formă indirectă de segregare care nu se bazează pe politici oficiale, ci pe alegerile individuale și pe structura socială a orașelor.

c) Segregarea copiilor cu dizabilități

Un alt tip de segregare este cel al elevilor cu dizabilități sau cerințe educaționale speciale. Deși există cadrul legal pentru integrarea acestora în învățământul de masă, multe școli nu dispun de infrastructură adecvată, cadre didactice pregătite sau consilieri școlari. Astfel, mulți copii ajung în școli speciale, izolați de restul colegilor lor.

Consecințele segregării școlare sunt multiple și grave, afectând nu doar performanțele educaționale ale elevilor, ci și coeziunea socială;

a) Impact educațional și psihologic

Studiile arată că elevii din școli segregate obțin, în medie, rezultate mai slabe la testările naționale și internaționale (PISA, Evaluarea Națională). Condițiile precare din școli, lipsa motivației cadrelor didactice și discriminarea sistematică afectează încrederea în sine și motivația pentru învățare a elevilor marginalizați. În cazul elevilor romi sau al celor cu dizabilități, aceste efecte se combină cu stigmatizarea socială și izolarea emoțională.

b) Inegalitate socială pe termen lung

Segregarea școlară duce la inegalitate în pregătirea pentru piața muncii. Copiii care învață în medii defavorizate au șanse mai mici de a continua studiile, de a obține un loc de muncă stabil sau de a ieși din cercul sărăciei. Acest fenomen contribuie la perpetuarea inegalităților între generații și la menținerea unui segment semnificativ al populației într-o stare de excluziune.

c) Efecte asupra coeziunii sociale

Segregarea educațională alimentează prejudecățile și frica de „celălalt”. Când copiii nu interacționează cu persoane din alte medii, nu învață empatie, toleranță sau cooperare. Astfel, se creează o societate fragmentată, în care solidaritatea și încrederea socială sunt slabe, iar conflictele latente.

Combaterea segregării școlare presupune o abordare integrată, care să implice legislația, instituțiile, comunitatea și actorii educaționali:

a) Reformă legislativă și monitorizare

Este nevoie de consolidarea cadrului legislativ care interzice segregarea, dar și de mecanisme eficiente de monitorizare. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD) poate juca un rol important, însă este necesară implicarea activă a inspectoratelor școlare, a ONG-urilor și a mediului academic în identificarea și sancționarea practicilor de segregare.

b) Programe de incluziune

Programele educaționale care sprijină integrarea copiilor vulnerabili în școlile de masă sunt esențiale. Exemple de bune practici sunt:

- **Programul „Școala pentru toți”** – derulat în România cu sprijinul fondurilor europene, urmărește reducerea abandonului școlar și promovarea incluziunii.
- **Formarea profesorilor în educație interculturală** – esențială pentru gestionarea claselor diverse.
- **Bursele sociale și transportul gratuit** – care permit elevilor din mediul rural sau sărac să aibă acces la școli de calitate.

c) Implicarea comunității

Educația incluzivă nu poate fi impusă de sus în jos. Părinții, liderii comunitari și autoritățile locale trebuie implicați în procesul de luare a deciziilor. Campaniile de informare și dialogul între grupuri pot reduce tensiunile și pot schimba percepțiile negative asupra diversității.

Desegregarea școlară este mai mult decât o problemă de politici educaționale – este o chestiune de justiție socială. O societate care permite separarea copiilor în funcție de etnie, statut social sau dizabilitate este o societate care își sabotează viitorul. Educația incluzivă nu este un lux, ci o necesitate. Fără eforturi susținute pentru a elimina segregarea, inegalitățile se vor adânci, iar democrația va fi slăbită. Investiția într-o educație egală pentru toți este, de fapt, o investiție în coeziunea, prosperitatea și stabilitatea societății.

Bibliografie

1. Brown v. Board of Education, 347 U.S. 483 (1954).
2. OECD (2022). *Equity and Quality in Education: Supporting Disadvantaged Students and Schools*.
3. UNICEF România. (2020). *Incluziunea școlară a copiilor romi în România*. https://www.unicef.org/romania
4. Gheorghe, C. (2019). *Segregarea școlară în România: studiu de caz și politici publice*. Editura Universitară.
5. European Commission (2021). *Roma Integration Strategies: Education*. https://ec.europa.eu
6. FRA – Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene. (2017). *Education: the segregation of Roma children*.
7. CNCD (2021). *Raport privind discriminarea în educație în România*.

DESEGREGARE PRIN EDUCAŢIE DE CALITATE

PROF. EDUCAŢIE TIMPURIE VASILE VICTORIŢA
GRĂDINIŢA NR. 230, SECTOR 6 BUCUREŞTI

Educația este unul dintre cei mai puternici factori de schimbare socială. Prin acces egal la învățământ de calitate, se poate combate segregarea și se poate construi o societate mai incluzivă și echitabilă.

Educația reprezintă o componentă esențială a dezvoltării sociale și personale, fiind un drept fundamental al fiecărei persoane. Cu toate acestea, în multe comunități, accesul la educație de calitate este deseori influențat de factori precum statutul social, etnia sau mediul geografic.

Desegregarea prin educație nu se referă doar la eliminarea separării fizice între grupurile sociale, ci și la asigurarea accesului egal la oportunități educaționale, indiferent de statutul socio-economic, etnie sau dizabilitate. Prin promovarea unei educații incluzive și echitabile, putem combate segregarea și inegalitățile, construind o societate bazată pe respect, diversitate și solidaritate.

Importanța educației în combaterea segregării

Educația de calitate este esențială pentru dezvoltarea unei societăți bazate pe egalitate și respect reciproc.

Prin intermediul școlii, copiii din medii diferite au oportunitatea de a învăța împreună, de a interacționa și de a se dezvolta armonios. Un sistem educațional incluziv poate contribui la reducerea prejudecăților și la promovarea toleranței între indivizi.

Politicile educaționale orientate spre desegregare implică:

- Crearea unor condiții egale pentru toți elevii, indiferent de originea lor socială sau culturală;
- Formarea profesorilor în spiritul diversității și incluziunii;
- Sprijinirea copiilor din medii defavorizate pentru a avea aceleași șanse de succes educațional.

Desegregarea în educație implică eliminarea separării fizice și sociale între diverse grupuri și asigurarea accesului egal la resurse și oportunități de învățare. O educație de calitate presupune:

- Curriculum adaptat nevoilor fiecărui elev.
- Acces la profesori bine pregătiți și dedicați.
- Infrastructură modernă și resurse educaționale diversificate.

Prin integrarea copiilor din medii diferite, școala devine un spațiu de învățare comun, unde elevii pot dezvolta abilități sociale, pot învăța să colaboreze și pot învăța să aprecieze diversitatea. Astfel, educația de calitate devine un instrument puternic pentru reducerea discriminării și a prejudecăților.

Provocările desegregării educaționale

Deși principiile desegregării sunt bine definite, implementarea lor întâmpină adesea dificultăți. Acestea includ:

- Lipsa resurselor financiare pentru școlile din medii dezavantajate;
- Rezistența socială față de schimbările educaționale;
- Deficiențe în formarea cadrelor didactice pentru a gestiona diversitatea.

Pentru a combate aceste probleme, este necesară:

- Finanțarea echitabilă a instituțiilor de învățământ;
- Promovarea unor programe de integrare educațională;
- Implementarea unor politici care să combată discriminarea și să faciliteze accesul la educație pentru toți.

Concluzie

Desegregarea prin educație de calitate reprezintă o condiție esențială pentru progresul social. Prin eliminarea barierelor din sistemul educațional şi prin promovarea incluziunii, se creează un mediu propice dezvoltării fiecărui individ. O educație echitabilă și accesibilă ajută la reducerea inegalităților și la construirea unei societăți bazate pe respect și diversitate.

Educația incluzivă nu doar că îmbogățește viețile individuale ale elevilor, dar și întărește coeziunea și solidaritatea socială.

Educația calitativă cu mijloace modern

Prof. înv. primar Schuhmann Monica-Elisabeta,
Colegiul Național Bănățean, Timișoara, jud. Timiș

Educația reprezintă una dintre cele mai importante resurse ale unei societăți moderne. Într-un context global marcat de digitalizare, inovație și schimbări rapide, este esențial ca procesul educațional să țină pasul cu realitățile actuale. Educația calitativă nu mai poate fi concepută fără sprijinul mijloacelor moderne, care facilitează accesul la informație, diversifică metodele de predare și contribuie la formarea unor competențe relevante pentru secolul XXI.

O educație calitativă presupune mai mult decât transmiterea de cunoștințe: ea formează gândirea critică, abilitățile de comunicare, capacitatea de a colabora, dar și flexibilitatea în fața provocărilor. Aceasta trebuie să fie incluzivă, adaptată nevoilor fiecărui elev și conectată la realitatea economică, socială și tehnologică actuală. Educația calitativă este, deci, una orientată spre viitor, iar tehnologia are un rol esențial în susținerea acestei direcții.

Mijloacele moderne, în special cele digitale, au transformat profund modul în care se desfășoară educația. Tabletele, laptopurile, platformele online, aplicațiile educaționale, instrumentele multimedia și inteligența artificială sunt doar câteva dintre tehnologiile care îmbunătățesc actul didactic. Aceste instrumente facilitează învățarea personalizată, interactivă și adaptativă.

De exemplu, platforme precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle permit organizarea eficientă a activităților școlare, oferind acces rapid la lecții, teme și resurse. În același timp, aplicații precum Kahoot sau Quizizz transformă învățarea într-un joc, crescând motivația și implicarea elevilor.

Realitatea virtuală (VR) și augmentată (AR) sunt alte inovații care oferă experiențe educaționale captivante. Prin intermediul acestora, elevii pot „vizita” muzee din alte țări, pot explora corpul uman în detaliu sau pot experimenta evenimente istorice ca și cum ar fi fost prezenți acolo

Utilizarea tehnologiei în educație aduce multiple beneficii:

- **Accesibilitate sporită:** Elevii din zone izolate sau defavorizate pot participa la cursuri online, având acces la aceleași informații ca și cei din orașe.
- **Flexibilitate:** Învățarea se poate face oricând și de oriunde, în funcție de ritmul și preferințele fiecărui elev.

- **Diversificarea metodelor de predare:** Profesorii pot apela la materiale video, simulări, jocuri educative sau proiecte interactive.
- **Îmbunătățirea evaluării:** Evaluările digitale permit feedback rapid, iar aplicațiile inteligente pot urmări progresul fiecărui elev în timp real.

Cu toate avantajele, integrarea mijloacelor moderne în educație nu este lipsită de dificultăți. Unele școli nu dispun de infrastructura necesară, iar unii profesori nu au pregătirea tehnologică adecvată. În plus, există riscul ca tehnologia să fie folosită superficial, fără o strategie pedagogică clară, ceea ce poate reduce eficiența actului educațional.

Un alt aspect sensibil este legat de **inegalitatea digitală** – nu toți elevii au acces la internet de calitate sau la dispozitive proprii. Acest lucru poate accentua diferențele sociale și educaționale dintre copii.

Educația calitativă cu mijloace moderne este nu doar o opțiune, ci o necesitate în secolul XXI. Tehnologia poate fi un aliat valoros în formarea unei generații capabile să gândească critic, să inoveze și să se adapteze într-o lume în permanentă schimbare. Totuși, pentru ca acest tip de educație să fie eficient și echitabil, este nevoie de investiții, formare profesională pentru cadrele didactice și politici educaționale coerente. Educația viitorului se construiește azi, cu mijloacele moderne ale prezentului.

Bibliografie:

1. UNESCO – *Education in a Post-COVID World: Nine Ideas for Public Action* (2020).
2. European Commission – *Digital Education Action Plan 2021–2027*.
3. Salvan, M. (2022). *Educația digitală: provocări și oportunități*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. UNICEF România – *Învățământul online în timpul pandemiei: lecții învățate* (2021).
5. Ministerul Educației – *Strategia privind digitalizarea educației din România 2021–2027*.

Dansul, conexiunea dintre mișcare, sănătate și pasiune

Câmpian Cornel
Palatul Copiilor Târgu Mureș
Structura Sighișoara

Dansul este una dintre cele mai vechi forme de exprimare artistică și corporală, fiind prezent în toate culturile lumii. Dincolo de frumusețea mișcărilor și expresivitatea gesturilor, dansul este o activitate complexă care îmbină arta, mișcarea, sănătatea fizică și echilibrul mental. În acest referat, vom explora rolul dansului în viața omului din perspectiva beneficiilor pentru corp, minte și suflet.

1. Dansul ca formă de mișcare

Dansul implică o gamă largă de mișcări coordonate care stimulează musculatura, articulațiile și sistemul cardiovascular. În funcție de stil, de la balet la hip-hop sau dans popular, dansatorii își dezvoltă agilitatea, flexibilitatea și coordonarea.

Este o formă de exercițiu fizic care poate fi practicată la orice vârstă, adaptându-se nevoilor fiecărui individ. Chiar și dansul practicat ocazional poate avea efecte benefice, echivalent cu antrenamente moderate de fitness.

2. Beneficiile dansului pentru sănătate

Dansul aduce beneficii semnificative pentru sănătatea fizică și mentală:

- Cardio și respirație: Dansul susținut îmbunătățește capacitatea pulmonară și sănătatea inimii;
- Postură și echilibru: Mișcările controlate corectează postura și reduc riscul de căderi, mai ales la vârstnici;
- Eliberarea stresului: Muzica și mișcarea stimulează eliberarea de endorfine, reducând anxietatea și depresia;
- Memoria și concentrarea: Învățarea coregrafiilor stimulează creierul și îmbunătățește funcțiile cognitive.

Conform unor studii, dansul regulat poate chiar reduce riscul de boli neurodegenerative, cum ar fi Alzheimerul.

3. Dansul ca pasiune și artă

Pentru mulți oameni, dansul nu este doar mișcare, ci o pasiune profundă. Dansatorii exprimă emoții prin gesturi, spun povești fără cuvinte și creează legături cu publicul.

Dansul este o formă de artă vie, efemeră și puternică, care permite exprimarea personală și creativitatea. Cei care transformă dansul într-o carieră sau un stil de viață experimentează o conexiune intensă între corp și suflet, ceea ce contribuie la un echilibru interior profund.

4. Dansul în educație și societate

În școli, dansul este din ce în ce mai promovat ca parte a educației fizice sau ca activitate extracurriculară. El contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor, stimulând atât sănătatea fizică, cât și încrederea în sine.

De asemenea, dansul este un mijloc de socializare. Evenimentele, festivalurile sau cursurile de dans aduc oameni împreună, indiferent de vârstă sau cultură, construind comunități și legături emoționale.

Concluzie

Dansul este mai mult decât o activitate fizică – este un mod de viață, o terapie pentru minte și trup, o formă de artă și o sursă de bucurie. Practicat cu regularitate, dansul are puterea de a transforma starea de sănătate, de a hrăni sufletul și de a stimula pasiunea pentru viață.

Fii tu vocea schimbării! Desegregare prin educație de calitate

Prof. înv. primar STOICA ALINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ, CORCOVA

1. Introducere

Educația este considerată un drept fundamental al omului și un mijloc esențial pentru promovarea egalității, dezvoltării personale și progresului social. Cu toate acestea, în multe comunități din România și din lume, accesul la educație de calitate este profund inegal, afectând în special grupurile marginalizate – în mod particular copiii din mediul rural, minoritățile etnice (ex. romi), copiii cu dizabilități sau cei aflați în risc de sărăcie.

Campania **„Fii tu vocea schimbării!”** îndeamnă fiecare elev, profesor, părinte sau cetățean să devină un actor al schimbării prin promovarea **educației incluzive și a desegregării**. Acest referat explorează cauzele segregării, efectele sale și soluțiile posibile pentru a crea un sistem educațional echitabil.

2. Ce înseamnă segregarea în educație?

Segregarea școlară reprezintă separarea elevilor pe criterii etnice, sociale sau de dizabilitate, ceea ce duce la formarea unor clase sau școli cu niveluri calitative diferite, în mod discriminatoriu.

Forme de segregare:

- **Segregare etnică** – elevii romi sunt adesea separați în clase sau școli distincte.
- **Segregare pe criterii socio-economice** – copii săraci sau provenind din familii defavorizate nu au acces la aceleași condiții educaționale.
- **Segregare pe criterii de dizabilitate** – copiii cu nevoi speciale sunt plasați în școli speciale, fără sprijin pentru integrare în sistemul de masă.

3. Cauze ale segregării

- **Stereotipuri și prejudecăți** – opinia că unii copii „nu pot ține pasul” cu ceilalți.
- **Lipsa politicilor clare de incluziune** la nivel local.
- **Practici administrative ilegale** – cum ar fi formarea claselor separate fără un temei legal.

- **Resurse inegale între școli** – dotările și calitatea personalului diferă considerabil între urban și rural.

4. Efectele segregării asupra copiilor și societății

- **Calitate scăzută a educației** – școlile segregate sunt adesea subfinanțate și slab echipate.
- **Întărirea discriminării** – segregarea cultivă ideea că unii copii sunt „mai puțin valoroși”.
- **Excludere socială** – copiii segregați se confruntă cu marginalizare și șanse scăzute de integrare profesională.
- **Cicluri de sărăcie intergenerațională** – lipsa educației de calitate menține familiile în cercul sărăciei.

5. Educația de calitate ca soluție pentru desegregare

5.1. Ce înseamnă „educație de calitate”?

- Acces egal pentru toți copiii, indiferent de etnie, statut economic sau dizabilitate;
- Profesori bine pregătiți și empatici;
- Resurse moderne și adaptate tuturor nevoilor;
- Programe de sprijin (meditații gratuite, consiliere, transport);
- Participare activă a comunității.

5.2. Cum contribuie educația incluzivă la desegregare?

- Creează **spații comune de învățare** unde toți copiii interacționează;
- Reduce prejudecățile și dezvoltă **competențe sociale**;
- Promovează echitatea, solidaritatea și coeziunea socială.

6. Soluții și bune practici

6.1. Măsuri legislative și instituționale

- Aplicarea strictă a **Ordinului nr. 6134/2016** privind interzicerea segregării școlare;
- Monitorizarea activă a inspectoratelor școlare;
- Programe de formare pentru profesori în domeniul incluziunii.

6.2. Inițiative civice și campanii

- Campanii precum **„Fiecare copil în grădiniță”**, derulată de Asociația OvidiuRo;
- Proiecte Erasmus+ care promovează educația interculturală;
- Implicarea ONG-urilor și a comunităților locale în acțiuni de desegregare.

6.3. Rolul elevilor: „Fii tu vocea schimbării!”

- Combaterea discriminării între colegi;
- Participarea la proiecte sociale și voluntariat;
- Propunerea de inițiative în Consiliul Elevilor;
- Promovarea diversității și a empatiei prin artă, teatru, jurnalism etc.

7. Concluzie

Desegregarea școlară nu este doar o problemă administrativă, ci o **problemă morală și socială**, care afectează viitorul unei întregi societăți. Prin educație de calitate, putem reconstrui un sistem echitabil, bazat pe respect, incluziune și diversitate.

Fiecare elev, profesor și cetățean are un rol în această schimbare. Să devenim împreună **voci ale schimbării**, alegând să nu fim indiferenți și contribuind activ la o educație pentru toți.

Bibliografie (selectivă)

- Ministerul Educației (2022). *Ghid privind prevenirea și combaterea segregării școlare*.
- UNICEF România. (2021). *Incluziune și echitate în educație*.
- Consiliul Europei. (2017). *Desegregarea în educație: standarde și politici*.

PROIECT DIDACTIC

Gotea Andreea,
Liceul de Arte „ Ionel Perlea”

Data: 26.01.2022

Ora: 10.00 – 10.45

Clasa: I D

Școala : Liceul de Arte ”Ionel Perlea” Slobozia

Învățător: Prof. înv. primar *Goţea Andreea*

Aria curriculară: Matematică şi ştiinţe ale naturii

Disciplina dominantă: Matematică şi explorarea mediului

Unitatea de învățare : Vine iarna

Disciplina integrată: C.L.R

Subiectul: ***Adunarea numerelor naturale formate din unități, cu trecere peste ordin***

Tipul lecției: fixarea și consolidarea cunoștințelor

Forma de realizare: activitate integrată

Scopul: însușirea algoritmului de calcul al adunării numerelor naturale formate numai din unități cu trecere peste ordin;

Competenţe specifice:

- ✓ Matematică şi explorarea mediului

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, în concentrul 0-100, recurgând frecvent la numărare

1.5. Efectuarea de adunări repetate/ scăderi repetate prin numărare şi reprezentări obiectuale în concentrul 0-100

1.6. Utilizarea unor denumiri şi simboluri matematice (termen, sumă, total, diferenţă, <, >, =, +. -) în rezolvarea şi/sau compunerea de probleme

3.1. Rezolvarea de probleme prin observarea unor regularităţi din mediul apropiat

5.1. Sortarea/clasificarea unor obiecte/ materiale etc., pe baza unui criteriu dat;

5.2. Rezolvarea de probleme simple în care intervin operaţii de adunare sau scădere în concentrul 0-100, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice

Competente integrate:

- ✓ Comunicare în limba română:

  2.3. Participarea la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală

- ✓ Dezvoltare personală:

  2.1. Recunoaşterea emoţiilor de bază raportate la experienţele de viaţă trăite

Obiective operaţionale:

La sfârșitul orei toţi elevii vor fi capabili să:

O1 – să rezolve adunări şi scăderi, mental şi în scris, cu trecere peste ordin, respectând algoritmul şi aşezarea corectă a unităţilor şi zecilor;

O2 – să efectueze operații de adunare a numerelor formate din unități respectând algoritmul de calcul, pe baza unor formulări de tipul “cu atât mai mare”, “adaugă”, etc.;

O3 – să rezolve probleme care presupun o singură operație de adunare cu trecere peste ordin a numerelor formate din unități;

O4 – să verbalizeze acțiunile efectuate, utilizând un limbaj matematic corect și adecvat;

O5 - să opereze cu noţiuni ca: unităţi, zeci, numere pare/impare, succesor/predecesor, termeni, sumă, rest sau diferenţă, mai mare, mai mic, descăzut, scăzător.

Strategia didactică:

- ***Resurse procedurale:*** conversaţia, explicaţia , observația, jocul didactic, observarea dirijată, exerciţiul, demonstrația, lucrul cu manualul.
- ***Resurse materiale:*** manual, caiet,,Matematică și explorarea mediului” ,ed. Elicart , instrumente de scris, jocul didactic ,, Cutia magică”, soft educațional ,, Matematică distractivă pentru clasa I ,, Torc – magicianul literelor”, caietul auxiliar , tabla interactivă, laptop, figurine, boluri, aplicația Voki, aplicația Worwall.
- ***Forme de organizare: -*** activitate frontală, individuală, pe grupe;

Evaluare: observarea sistematică, evaluare continuă şi formativă, evaluare orală, aprecieri verbale, autoevaluare

RESURSE:

- ***UMANE:*** 24 elevi
- ***TEMPORALE:*** 45 minute
- ***SPAŢIALE:*** sala de clasă
- **BIBLIOGRAFICE:**

✓ Programa școlară pentru clasa pregătitoare, I şi a II-a - M.E.C.T.S. , 2013
Costanța Bălan, Manual matematică de clasa I, EDP, 2018
✓ Ion-Ovidiu Pânișoară, Marin Manolescu, Pedagogia învățământului primar și preșcolar, Ed. Polirom, 2019
✓ Petrovici, C., Didactica matematicii pentru învăţământul primar, Editura Polirom, 2014
✓ Aron Ioan, Metodica predării aritmeticii la clasele I – IV, Bucureşti, EDP
✓ Roșu, M, Metodica predării matematicii la clasele I – IV, Bucureşti, EDP
✓ Lupu Costică, Didactica matematicii pentru învăţământul preşcolar şi primar, Editura Caba, Bucureşti, 2006.

Momentele lecției	OB. OP	ORGANIZAREA CONȚINUTURILOR	Resurse			Evaluare
			procedurale	materiale	organizatorice	
1. Moment organizatoric **1 min**		Se vor pregăti materialele necesare bunei desfășurări a lecției și se va asigura un climat favorabil învăţării.	conversaţia	Manual caiete	organizare frontală	Observarea sistematică
2. Verificarea temei pentru acasă **2 min**	O4	Se va verifica tema sub aspect calitativ /cantitativ. Se va evidenția elevii care au rezolvat corect tema, au scris caligrafic și au un aspect îngrijit. Se va face aprecieri asupra realizării temei. Câțiva elevi vor citi exercițiile din temă iar ceilalți vor urmări și se autocorecta.	conversația	Caietele elevilor	Activitate frontală	Autoevaluare Evaluarea orală
3.Captarea si orientarea atenției **3 min**		Se va realiza prin reapariția avatarului Dodo(aplicația VoKi) care le va transmite elevilor următorul mesaj: *,, Dragii mei,* *V-ați descurcat minunat la orele de comunicare în limba română, însă ,Crăiasa Zăpezii încă mai are nevoie de ajutorul vostru. De aceea, trebuie să fiți în continuare atenți doamna învățătoare pentru a face față provocărilor ce vor urma să vină. I-am lăsat doamnei învățătoare următoarea provocare.* *Mult succes ,dragii mei!”* Se va prezenta elevilor „Cutia magică” lăsată de către delfinul Dodo.	Conversaţia explicația	Aplicația Voki Tabla interactivă laptop	organizare frontală	Observare sistematică.
4. Reactualizarea cunoștințelor anterior însușite		Se vor prezenta regulile provocării din „Cutia magică” Fiecare elev va extrage câte un jeton din cutie, să fie toți atenți la imaginea extrasă, apoi va urmări cu atenție cerințele cutiei care vor fi afișate pe tablă cu ajutorul aplicației Wordwall sub formă de joc	conversația exercițiul explicația	Cutie Jetoane Aplicația wordwall Tablă	organizare frontală	evaluare orală aprecieri

		matematic. *https://wordwall.net/ro/resource/27542177*		interactivă Tablă magnetică		verbale
8 min	O1	Atunci când provocarea cutiei solicită numărul elementelor din imaginea pe care o deține, va ieși la tablă , va pune jetonul pe tabla magnetică și va oferi răspunsul corect provocării prin alegerea răspunsului corect. Se anunță elevii că vor lucra în echipă, iar colegul său îl va afla în momentul în care va citi provocarea. Se încurajează rezolvarea cât mai rapidă a exercițiului.	jocul didactic ,, Cutia magică”		organizare pe echipe	observația sistematică
		Astfel se vor reactualizat cunoștințele însușite anterior prin exercițiile de forma:			organizare frontală	evaluare scrisă
		1. Suma numerelor reprezentate de numărul gecilor și a ghetelor este.... (7+2=9)				
		2. Diferența dintre numărul căciulilor și numărul paltoanelor este... (10- 2 = 8)			organizare pe echipe	
	O2	3. Mărește numărul reprezentat de mănuși cu numărul reprezentat de fulare .Care este rezultatul? (9+5=14)				
		4. Dacă micșorezi numărul puloverelor cu numărul șosetelor vei obține... (7-4=3)				
	O4	5. Suma dintre numărul nasturilor și numărul fermoarelor este... (9 și 6=14)				
		6. Care este diferența dintre numărul țurțurilor și a bulgarilor de zăpadă? (18-8=10)				
	O5	7 .Mărește numărul fulgilor de nea cu numărul oamenilor de zăpadă. Ce număr ai obținut? 9+3=12				
		8. Calculează suma dintre numărul urșilor polari și pinguini. Cât ai obținut? (8 +3=11)				
		9. Dublul numărului reprezentat de schiuri este...(2+2=4)				
		10. Numărul reprezentat de schiori este... (38- par)				
		11. Mărește numărul săniilor cu numărul reprezentat de derdeluș .Ce număr ai obținut?(7+7=14)				
		12. Adaugă o numărul reprezentat de patine la numărul reprezentate patinoar. Rezultatul este... (4+9=13)				

		13.Ia din numărul brazilor înzăpeziți numărul reprezentat de pârtii. Cât ai obținut? (10-6=4).(*anexele 1,2,3,4 și 5)*				
5. Enunţarea subiectului şi a obiectivelor 1 min		Se anunță tema lecției și se prezintă obiectivele acesteia într-un limbaj adecvat.	explicaţia		organizare frontală	Observarea sistematică
6.Dirijarea învățării **13 min**	O1 O1 O2 O3 O4	Se va reaminti modelul de calcul al numerelor formate din unități atunci când avem un exercițiu de adunare cu trecere peste ordin și se va demonstra la tablă. Se vor rezolva exercițiile 1, 2 și 3 de la pagina 3 din caietul auxiliar,, Matematică și explorarea mediului”, ed. Elicart. Elevii vor fi solicitați să iasă la tablă iar restul vor rezolva exercițiile pe caiet . (anexa 3) Se va rezolva la tablă cerințele jocului matematic din aplicația ,, Wordwall” ce solicită elevilor să potrivească operația cu rezultatul corect. *https://wordwall.net/ro/resource/845880*	Explicația Demonstrația Conversația Observația Conversația Observația Explicația Exercițiul Explicația Jocul didactic	Tabla interactivă Taba interactivă Caietul auxiliar,, Matematică și explorarea mediului”	Organizare frontală Activitate individuală Activitate frontală Activitate frontală	Evaluare orală Observarea sistematică Evaluarea scrisă.
7. Fixarea și consolidarea cunoștințelor **10 min**	O2 O3 O4 O5	În continuare vor rezolva singuri cerințele exerciţiului 4 și 5 din caietul auxiliar şi vom verifica modul de rezolvare şi răspunsurile frontal, la tablă. Se va realiza rezolvarea joculețului matematic din cadrul softului educațional matematică distractivă pentru clasa I ,, Torc - Magicianul cifrelor” . Elevii vor ieși la tablă și vor scrie răspunsurile exercițiilor cu suport intuitiv ,, oițele Lizei” pentru :	Exerciţiul ,, Jocul didactic conversația	Caietul auxiliar Softul educațional ,, Torc-magicianul literelor”	Activitate individuală Activitate frontală	evaluare scrisă observația sistematică

		6+6=12 / 5+8=13 / 1+19=20 / 5+7=12 / 6+8=14		Tabla interactivă		
8. Obținerea feed-beck-ului **5 min**	O1 O2	Propun elevilor să rezolve **independent** exerciţiul 4și 5 din manual de la pagina 63. Explic elevilor sarcina de lucru şi timpul de lucru. Monitorizez activitatea independentă. Elevii care au un ritm mai rapid de lucru vor rezolva și exerciţiile 6 și 7 din manual. Se autocorectează activitatea independent de către elevi.	Muncă independentă	Manual Tablă interactivă	organizare individuală	Evaluare individuală scrisă Autoevaluare
9. Asigurarea retenției și a transferului **2 min**		Voi face aprecieri generale şi individuale asupra desfăşurării lecţiei, modului în care au participat elevii şi au răspuns la solicitări. Voi anunţa tema pentru acasă (ex. 6 de la pagina 3 din caietul de lucru) şi voi face aprecieri la modul de realizare a acesteia. Le solicit elevilor să își aleagă ,, fața” care semnifică cum s-au simțit ei la sfârșitul orei de matematică și explorarea mediului	Conversaţia Explicaţia	Caiet de lucru Tablă interactivă Figurine Boluri	Organizare frontală	Aprecieri verbale

Utilizarea softurilor educaţionale, alternativă la metodele tradiţionale

Prof.înv. primar Duţă Natalia Felicia
Şcoala Gimnazială „Henri Mathias Berthelot” Ploieşti

Şcoala este locul unde trebuie să-i învăţăm pe elevi să gândească. Dacă până acum erau suficiente deprinderile de calcul şi abilităţile de raţionament pentru a avea succesul aşteptat, secolul XXI cere mai mult de la viitorii cetăţeni.

Personalitatea elevului reprezintă stâlpul întregii activităţi didactice. „ A fi elev” nu este o profesie, ci o ucenicie în însuşirea profesiei de „a fi om.” Pornind de la ideea lui Seneca, „nu pentru şcoală, ci pentru viaţă învăţăm,” aş putea afirma că, şcoala se legitimează nu prin ceea ce face între pereţii ei, ci prin rezultatele ei în viaţă. În acest sens, trebuie să ne îndreptăm atenţia asupra factorilor care influenţează motivaţia elevului către învăţare şi necesitatea de a-l situa în centrul activităţii de învăţare şi de formare a acestuia. Pentru ca învăţarea să fie eficientă elevul trebuie să preia controlul asupra propriei învăţări şi să o administreze. El este cel care îşi va spune ce, cum, unde şi când să gândească. (Gibbs ,1992) O persoană care învaţă eficient:

- Are scopuri clare privitoare la ceea ce învaţă.
- Are o gamă largă de strategii de învăţare şi ştie când să le utilizeze.
- Foloseşte resursele disponibile în mod eficace.
- Ştie care îi sunt punctele forte şi punctele slabe.
- Înţelege procesul de învăţare.
- Îşi controlează sentimentele în manieră adecvată.
- Îşi asumă responsabilitatea pentru procesul lor de învăţare.
- Îşi planifică, îşi monitorizează, îşi evaluează şi îşi adaptează procesul de învăţare. (după Harpe, Kulski şi Radloff ,1999).

Această paradigmă nouă, caracterizată prin accentul pus pe învăţare, pe construirea cunoaşterii de către elev, pe dezvoltarea de competenţe noi, poate fi facilitată prin utilizarea adecvată a tehnologiei informaţiei şi comunicaţiilor în procesul de predare- învăţare- evaluare. Introducerea calculatorului în şcoală nu trebuie să constituie un scop în sine, ci o modalitate de creştere a calităţii, a eficienţei învăţării şi predării. Folosirea calculatorului reprezintă o nouă strategie de lucru, un nou mod de concepere a instruirii şi învăţării, care îmbogăţeşte sistemul activităţilor didactice şi prezintă importante valenţe formative şi informative. Calculatorul simulează procese şi fenomene complexe pe care nici un alt

mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidenţă. Astfel, prin intermediul lui, se oferă elevilor modelări, justificări şi ilustrări ale proceselor şi conceptelor abstracte, ilustrări ale proceselor şi fenomenelor neobservate sau greu observabile din diferite motive, aşezarea corpurilor în spaţiu, măsurători, ilustrarea problemelor.

Ce este de fapt un soft educaţional? La origine, sintagma „soft educaţional” denumea softul care prin proiectare, prin parcurgerea softului şi interacţiunea cu elevul producea învăţarea. Astăzi există mai multe softuri folosite în procesul educaţional: softuri pentru facilitarea unor procese (editoarele de texte, aplicaţiile grafice etc.), softuri de prezentare a informaţiei specifice a unui domeniu (de ex. softuri tematice: Ordinea operaţiilor, Corpurile geometrice, Înmulţirea numerelor naturale, Sistemul solar, Clasificarea regnului animal etc.). Softurile educaţionale se pot folosi în cadrul tuturor tipurilor de lecţii, chiar în cadrul mai multor discipline, pot fi /sunt concepute şi interdisciplinar.

Completând designul educaţional cu softul educaţional se vizează în mod special progresul tuturor elevilor în învăţare, cu rezultate comparabile, indiferent de nivelul lor iniţial, rezultate care să le permită să aibă încredere în procesul de învăţare, astfel încât să poată continua să îşi pună în aplicare aptitudinile de învăţare la locul de muncă, la vârsta maturităţii, precum şi în procesul de învăţare continuă.

Ţinând seama de caracteristicile generale ale softurilor educaţionale:

- *Interactivitate* - elevul interacţionează în mod activ cu programul primind feedback în timp real pentru acţiunile sale;
- *Diversitate* - mijloacele de prezentare a informaţiei sunt foarte variate, elevul putând să aleagă răspunsul corect din mai multe variante posibile, să repete experimente, să mute diverse obiecte pe ecran sau să urmărească animaţii şi prezentări multimedia;
- *Accesibilitate* - toate informaţiile pot fi studiate şi ulterior pentru aprofundarea cunoştinţelor;

aplicarea la clasă a metodelor interactive, cât şi introducerea în lecţie a softurilor educaţionale aduce o serie de beneficii pentru elevi:

- ✓ *Optimizarea instruirii* - elevul primeşte informaţia prin intermediul mai multor canale (video, audio, text) ceea ce reprezintă un avantaj în asimilarea mai uşoară a informaţiilor;
- ✓ *Înţelegerea proceselor complexe* imposibil de descris cu creta şi tabla - prin vizualizarea diferitelor informaţii, elevii pot înţelege mecanismul de funcţionare al diferitelor procese;
- ✓ *Atractive şi uşor de utilizat* - datorită unei interfeţe prietenoase şi uşor de utilizat;

dar şi pentru profesori:

- *Calitatea şi eficienţa cursurilor* creşte - noile soluţii pedagogice bazate pe cele mai moderne tehnologii permit profesorului să creeze materiale educationale interactive;
- *Participare activă a elevului* - datorita metodelor de predare moderne;
- *Feedback rapid* - prin intermediul testelor interactive se poate observa gradul de asimilare a cunoştinţelor;
- *Posibilitatea de a demonstra fenomene greu de experimentat* cu ajutorul materialelor didactice tradiţionale;
- *Flexibilitate şi scalabilitate* - posibilitatea de a crea propriile planuri de lecţii sau de a reutiliza planuri de lecţii predefinite care să se potrivească stilului de predare al fiecărui profesor.

Softul educaţional este o metodă progresivă şi motivantă ce contribuie la eficientizarea predării/ învăţării/ evaluării, modernizarea actului didactic, încurajarea inovaţiei didactice, la accesibilizarea cunoştinţelor, creşterea randamentului dascălului. Este o alternativă la metodele tradiţionale.

Nu trebuie uitat faptul că perfecţionarea actului învăţării implică şi perfecţionarea celui care conduce procesul educaţiei. Principiul pedagogic ce trebuie să stea în faţa dascălului este: „Nu trebuie să educăm copiii pentru ceea ce suntem noi azi, ci pentru ceea ce vor fi ei mâine.” (Gh. Mihoc)

Şcoala trebuie să potenţeze şi să dezvolte la elevi capacitatea de adaptabilitate şi de înţelegere nu numai pe planul cunoaşterii, dar şi pe cel al adevăratei culturi: a şti să utilizezi ceea ce ştii pentru a te comporta inteligent şi a da existenţei o orientare care nu va fi niciodată regretată. Condiţiile vieţii moderne sunt cele pe care fiecare fiinţă umană le învaţă, trebuie să le înveţe în fiecare zi; şcoala este locul unde debutează această învăţare, iar deprinderea pe care copilul o primeşte aici trebuie să-i dea ceea ce este necesar: să-l înveţe să înveţe pregătindu-l pentru o autoperfecţionare continuă astfel încât să fie capabil *să înveţe/ să dezveţe/ să reînveţe* . (Alvin Toffler)

Bibliografie:

1. Adăscăliţei A., *Instruirea asistată de calculator*, Editura Polirom, Iaşi, 2007;
2. Colectiv de autori coordonat de Oprea Delia, Profesorul - creator de soft educaţional, Suport de curs, 2010;
3. Metodologia implementării competenţelor cheie în curriculumul şcolar aplicat, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, Bucureşti, 2010;
4. Ph. Perrenoud, Construire des compétences des l’école, Paris, 1998;
5. Burlacu Catalina, Educaţia şi folosirea tehnologiilor informatice în comunicare,
6. http://www.didactic.ro/resurse-educationale/invatamant-primar

EDUCAȚIE DE CALITATE

Prof. Tămaș Ramona,
Colegiul Național Bănățean Timișoara

Educația de calitate reprezintă fundamentul dezvoltării personale, sociale și economice a oricărei societăți. Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, sistemele educaționale trebuie să țină pasul cu noile cerințe și să ofere fiecărui individ șansa de a-și atinge potențialul maxim. Educația nu înseamnă doar acumularea de informații, ci și formarea caracterului, dezvoltarea gândirii critice, cultivarea valorilor morale și pregătirea pentru viață.

Educația de calitate este un proces complex care implică mai mulți factori: curriculum bine structurat, profesori bine pregătiți, infrastructură adecvată, acces egal pentru toți elevii și un mediu școlar sigur și motivant. Potrivit UNESCO, educația de calitate trebuie să fie incluzivă, echitabilă și să promoveze oportunități de învățare pe tot parcursul vieții. Nu este suficient ca elevii să fie prezenți fizic la școală; ei trebuie să învețe eficient, să-și dezvolte competențe utile și să fie pregătiți pentru realitățile sociale și profesionale ale lumii moderne.

Unul dintre cei mai importanți factori este calitatea cadrelor didactice. Profesorii sunt elementul-cheie în procesul educațional, iar pregătirea lor profesională, empatia, abilitățile de comunicare și metodele de predare influențează direct performanța elevilor. În plus, accesul la materiale didactice moderne și tehnologii educaționale ajută la diversificarea metodelor de învățare și la stimularea creativității elevilor.

De asemenea, implicarea părinților și a comunității are un rol important. Când părinții colaborează cu școala și susțin învățarea acasă, copiii au mai multe șanse să reușească. Mediul familial stabil și susținător contribuie semnificativ la motivația elevului și la performanțele sale școlare.

Nu în ultimul rând, sistemele educaționale trebuie să promoveze incluziunea. Elevii din medii defavorizate, cei cu dizabilități sau aparținând minorităților trebuie să beneficieze de aceleași șanse la o educație de calitate. Egalitatea de șanse nu înseamnă tratarea tuturor la fel, ci adaptarea metodelor și resurselor pentru a răspunde nevoilor fiecăruia.

În România și în multe alte țări, sistemul de învățământ se confruntă cu numeroase provocări: lipsa fondurilor, infrastructura precară în unele școli, abandonul școlar, migrarea cadrelor didactice bine pregătite către alte domenii sau alte țări, și lipsa unei reforme educaționale coerente și sustenabile.

Un alt obstacol este inechitatea între mediul rural și urban. În zonele rurale, resursele sunt limitate, iar copiii nu beneficiază de aceleași condiții ca cei din orașe. Acest dezechilibru afectează șansele la o educație de calitate pentru toți.

Pentru a construi un sistem educațional performant, este esențial ca guvernele, instituțiile internaționale și societatea civilă să colaboreze. Este necesară o investiție consistentă în educație, reforme centrate pe elev și adaptate la realitățile actuale, dar și o reevaluare constantă a programelor școlare. Tehnologia digitală poate avea un rol transformator în educație, dacă este folosită corect, ca mijloc de învățare și nu ca scop în sine.

Educația de calitate nu este un privilegiu, ci un drept al fiecărui copil. Ea este cheia pentru un viitor mai bun, atât la nivel individual, cât și global. Asigurarea unei educații echitabile, relevante și eficiente este responsabilitatea noastră colectivă. Numai printr-un efort comun putem construi o societate bazată pe cunoaștere, respect, empatie și progres.

Bibliografie:

UNESCO – Education for Sustainable Development Goals (2017).

UNICEF România – Educația în România: Analiză și recomandări (2021).

Miclea, M. (2020). Educația românească între neputință și reformă. Cluj-Napoca: Eikon.

Ministerul Educației – Strategia Națională pentru Învățământul Preuniversitar 2021–2027.

European Commission – Education and Training Monitor: Romania (2022).

Scrierea Corectă a Ortogramelor în învățământul primar
Abordări didactice și strategii pentru formarea competențelor lingvistice

Prof. învățământ primar Dragomir Maria Mădălina
Școala Gimnazială, Comuna Gura Vitioarei

Introducere

În procesul de formare a competențelor lingvistice, scrierea corectă a cuvintelor reprezintă o componentă esențială. În special la clasele primare, unde se pun bazele stăpânirii limbii române, respectarea regulilor ortografice ajută la dezvoltarea unei comunicări clare și coerente. Ortogramele, ansamblul regulilor care reglementează scrierea corectă a anumitor cuvinte, reprezintă un subiect deosebit de important, nu doar pentru evaluările școlare, dar și pentru formarea unei culturi lingvistice solide. Acest referat își propune să explice noțiunea de ortogramă, să contureze importanța scrierii corecte în contextul învățământului primar și să prezinte câteva metode didactice adaptate vârstei pentru a spori interesul și înțelegerea elevilor în acest domeniu.

1. Definirea Ortogramelor

1.1 Ce sunt ortogramele?

Ortogramele reprezintă regulile care țin de scrierea anumitor elemente ale limbii române. Acestea includ:

- **Utilizarea semnelor diacritice:** Reguli care indică când se folosesc caractere precum „ă”, „â”, „î”, „ș” și „ț”. Diacriticele sunt esențiale pentru diferențierea unor cuvinte care au sensuri diferite, de exemplu: „copil” versus „copilărie”.
- **Scrierea corectă a unor grupuri de litere:** Reguli care dictează de ce fel se scriu consoanele duble sau anumite combinații de vocale și consoane (exemplu: „acces” vs. „accesibil”).
- **Cuvintele compuse și locuțiunile:** Norme de scriere legate de folosirea cratimei la cuvintele compuse („spre-aproape”, „înainte de”) și de scrierea corectă a locuțiunilor.

1.2 Importanța ortogramelor pentru elevii din învățământul primar

În școlile primare, elevii învață să scrie corect pentru prima dată, iar stăpânirea ortogramelor:

- **Consolidează bazele limbii:** O ortografie corectă ajută la înțelegerea funcției cuvintelor și la dezvoltarea unui vocabular adecvat.
- **Facilitează comunicarea scrisă:** Corectitudinea scrisului reduce ambiguitatea mesajului și crește încrederea elevilor în propriile abilități.
- **Contribuie la performanța școlară:** Elevii care respectă regulile ortografice se bucură de rezultate mai bune la evaluări și teste, fiind pregătiți pentru tranziția spre clasele superioare.

2. Abordări și Strategii Didactice pentru Predarea Ortogramelor

2.1 Metode Interactive și Exerciții Practice

În învățământul primar, metodele practice și interactive sunt esențiale pentru captarea atenției copiilor. Printre acestea se numără:

- **Dictări și exerciții de completare:** Dictările scurte sau exercițiile de completare a spațiilor libere dintr-un text ajută la observarea atentă a cuvintelor ce necesită diacritice sau dublarea corectă a anumitor consoane. De exemplu, un exercițiu în care se cere elevilor să completeze cu „ș” și „ț” în cuvinte precum „ară___ie” sau „mișcarea ___tării” poate fi folosit pentru a consolida aceste reguli.
- **Jocuri educative:** Jocurile pe bază de „ghicește cuvântul” sau „caută greșeala” pot transforma procesul de învățare într-o activitate ludică, încurajând colaborarea între elevi și facilitând reținerea normelor ortografice. Aceste activități dezvoltă atât viteza de recunoaștere a greșelilor, cât și atenția la detalii.
- **Utilizarea materialelor vizuale și interactive:** Materialele vizuale (postere, afișe cu reguli ortografice ilustrate) și aplicații digitale (jocuri pe tabletă sau computer) sunt adaptate pentru a face regulile ortografice mai ușor de înțeles pentru cei mici. Aceste resurse contribuie la crearea unui mediu didactic modern, în care elevii sunt stimulați să descopere și să repete regulile într-un mod plăcut.

2.2 Exemple Practice și Exerciții de Grup

Organizarea activităților de grup poate spori interesul elevilor și le permite să-și exprime ideile. De exemplu:

- **Ateliere de scriere creativă:** Elevii pot lucra în echipe pentru a crea povești scurte sau poezii, având sarcina de a verifica și corecta cu atenție ortografia. Profesorul poate susține discuții despre de ce un anumit cuvânt se scrie cu diacritice și ce diferențe de sens generează acestea.
- **Competitii amicale:** Organizarea unor concursuri de dictare sau teste de rapiditate în scrierea corectă a cuvintelor poate transforma procesul de învățare într-o experiență motivantă. Aceste activități competitive, dar și colaborative, dezvoltă atât cunoștințele, cât și spiritul de echipă.
- **Revizuire și auto-corectare:** Elevii sunt încurajați să revizuiască propriile texte și să identifice greșelile în scris. Astfel, se dezvoltă o atitudine critică și se întărește conștientizarea importanței respectării normelor ortografice.

3. Implicații și Beneficii ale Formării unei Scrieri Corecte

3.1 Impactul asupra comunicării și încrederii în sine

În mediul școlar și dincolo de el, scrierea corectă are multiple beneficii:

- **Claritate și precizie:** Elevii care folosesc corect ortogramele transmit informații fără ambiguități, facilitând înțelegerea de către colegi, profesori și părinți.
- **Dezvoltarea încrederii:** Când elevii se simt competenți în scriere, aceștia se exprimă mai liber și sunt mai motivați să participe la activități scrise, contribuind astfel la succesul academic.
- **Baza pentru învățarea ulterioară:** O bună stăpânire a regulilor ortografice constituie fundamentul pentru studii superioare, unde scrierea corectă este esențială în realizarea lucrărilor academice.

3.2 Contribuția formării lingvistice la identitatea culturală

Respectarea normelor ortografice nu este doar o chestiune tehnică, ci și un mijloc de păstrare a identității lingvistice și culturale. În procesul educațional primar, elevii învață că limba este un

instrument al culturii și că respectarea regulilor de scriere este o modalitate de a păstra și valorifica patrimoniul lingvistic național. Acest aspect are o importanță deosebită în formarea unor cetățeni implicați și conștienți de moștenirea culturală.

3.3 Rolul profesorului și al mediului școlar

Profesorul de limba română din ciclul primar joacă un rol esențial în dezvoltarea competențelor ortografice. Prin metode interactive, feedback constant și adaptarea exercițiilor la nivelul copiilor, educația primară poate transforma procesul de învățare a ortografiei într-o activitate plăcută și constructivă. De asemenea, implicarea părinților, prin susținerea activităților de lectură și scriere acasă, completează efortul didactic și contribuie la o dezvoltare armonioasă a elevilor.

Concluzii

Scrierea corectă a ortogramelor reprezintă un pilon fundamental în educația primară, contribuind la formarea competențelor lingvistice, la claritatea comunicării scrise și la consolidarea identității culturale. Prin aplicarea strategiilor didactice adaptate – dictări, jocuri educative, activități de grup și utilizarea resurselor digitale – profesorii pot transforma procesul de învățare într-o experiență interactivă și plăcută, care răspunde nevoilor copiilor.

În plus, prin corectarea constantă și încurajarea auto-corectării, elevii dezvoltă o atitudine critică și responsabilă față de propria scriere, aspect ce le va fi util pe parcursul întregii vieți. Astfel, o bună stăpânire a normelor ortografice nu doar că facilitează succesul academic, dar contribuie și la formarea unor cetățeni conștienți de patrimoniul lingvistic și cultural.

În concluzie, integrarea unor metode moderne și interactive, adaptate la specificul învățământului primar, reprezintă soluția optimă pentru a asigura scrierea corectă a ortogramelor. Continuarea cercetărilor și a schimbului de experiență între cadrele didactice va contribui la perfecționarea constantă a metodelor de predare, transformând astfel procesul de învățare a limbii române într-o activitate plină de succes și satisfacții.

DIVIZIBILITATE: CONCEPTE, TEOREME ȘI APLICAȚII

Prof. Dragomir Ioan Cristian
Școala Gimnazială „Mănăstireanu Mihai” Predeal Sărari

Introducere

Divizibilitatea reprezintă unul dintre conceptele fundamentale din teoria numerelor și are o importanță deosebită în multiple ramuri ale matematicii. Aceasta studiază relațiile între numere întregi, analizând condițiile în care un număr se împarte exact la altul fără a lăsa rest. Noțiunea de divizibilitate stă la baza teoremelor despre numere prime, a algoritmilor de factorizare, a problemei congruențelor și chiar a criptografiei moderne. În cadrul acestui referat, se vor prezenta definițiile de bază, proprietățile principale, criteriile de divizibilitate, teoreme fundamentale (precum algoritmul lui Euclid) și câteva aplicații practice ale conceptului în matematică.

1. Definiții și Notiuni de Bază

1.1 Noțiunea de Divizibilitate

Fie a și b două numere întregi, cu $b\neq 0$. Se spune că a este **divizibil** cu b (notăm $b \mid a$) dacă există un număr întreg k astfel încât:

$$a=b\cdot k.$$

În acest caz, b se numește **divizor** al lui a, iar a este un **multiplu** al lui b. Dacă $b \mid a$, se spune și că a se împarte exact la b, iar, prin urmare, restul operației de împărțire este zero.

1.2 Noțiuni Derivate: Numere Prime și Numere Compuse

Un număr întreg $p>1$ se numește **număr prim** dacă are exact doi divizori pozitivi: 1 și p. Dacă un număr întreg $n>1$ are mai mulți divizori, se spune că este un **număr compus**. Conceptul de număr prim este esențial în studiul divizibilității, deoarece fiecare număr întreg poate fi descompus în factori primi, conform **teoremei fundamentale a aritmeticii**.

1.3 Notarea și Contexte de Aplicare

Notarea simbolică $b \mid a$ este utilizată frecvent pentru a exprima condiția de divizibilitate, iar dacă $b \nmid a$ se spune că a nu este divizibil cu b. Aceste concepte apar în formulări de teoreme, dovezi și aplicări, de la simpla verificare a unor criterii de divizibilitate (de exemplu, pentru 2, 3, 5 etc.) până la aplicații complexe, cum ar fi problemele legate de congruențe și criptografie.

2. Proprietăți Fundamentale și Criterii de Divizibilitate

2.1 Proprietăți Elementare

Divizibilitatea are câteva proprietăți ce se pot demonstra ușor și care stau la baza multor teoreme:

- **Tranzitivitatea:** Dacă $c \mid b$ și $b \mid a$, atunci $c \mid a$.
- **Compatibilitatea cu Adunarea:** Dacă $b \mid a_1$ și $b \mid a_2$, atunci $b \mid (a_1+a_2)$.
- **Compatibilitatea cu Scăderea:** Dacă $b \mid a_1$ și $b \mid a_2$, atunci $b \mid (a_1-a_2)$.

Aceste proprietăți sunt utile la demonstrările de teoreme în cadrul teoriei numerelor și contribuie la stabilirea unor relații între divizorii unui număr.

2.2 Criterii Clasice de Divizibilitate

În viața de zi cu zi și la nivel școlar, se folosesc mai multe reguli simple pentru a testa divizibilitatea unui număr:

- **Divizibilitate cu 2:** Un număr este divizibil cu 2 dacă ultima cifră este pară.
- **Divizibilitate cu 3:** Un număr este divizibil cu 3 dacă suma cifrelor sale este divizibilă cu 3.
- **Divizibilitate cu 5:** Un număr este divizibil cu 5 dacă ultima cifră este 0 sau 5.
- **Divizibilitate cu 4:** Un număr este divizibil cu 4 dacă ultimele două cifre formează un număr divizibil cu 4.
- **Divizibilitate cu 9:** Un număr este divizibil cu 9 dacă suma cifrelor sale este divizibilă cu 9.
- **Divizibilitate cu 11:** Un criteriu folosit este alternarea sumei cifrelor: diferența dintre suma cifrelor aflate pe poziții impare și cele de pe poziții pare trebuie să fie 0 sau un multiplu de 11.

Aceste criterii sunt atât instrumente pedagogice, cât și mijloace eficiente pentru a simplifica rezolvarea problemelor aritmetice.

2.3 Algoritmul lui Euclid și Descompunerea în Factori Primi

Una dintre cele mai vechi și elegante metode de determinare a celui mai mare divizor comun (cmmdc) a două numere este **algoritmul lui Euclid**. Algoritmul se bazează pe proprietatea că, pentru două numere a și b (cu a>b), cel mai mare divizor comun este același cu cmmdc(b,r) unde r este restul împărțirii lui a la b:

$$\text{cmmdc}(a,b)=\text{cmmdc}(b,a\ b).$$

Aplicat recursiv, algoritmul lui Euclid conduce rapid la determinarea divizorului comun maxim. În plus, teorema fundamentală a aritmeticii afirmă că orice număr întreg pozitiv poate fi scris unic (până la ordinea factorilor) ca un produs de numere prime, deschizând calea pentru studiul avansat al divizibilității și al factorilor săi.

3. Aplicații și Implicații ale Studierii Divizibilității

3.1 Probleme Clasice și Demonstrații

Studiul divizibilității nu se limitează la reguli simple, ci include și demonstrații riguroase ale unor proprietăți fundamentale. Exemple clasice sunt demonstrarea infinită a numerelor prime, a teoremei fundamentale a aritmeticii sau a faptului că suma a două numere pare este întotdeauna par. Aceste demonstrații reflectă natura profundă a divizibilității în construcția matematicii.

3.2 Aplicații în Criptografie și Teoria Numerelor

În era digitală, conceptele de divizibilitate au dobândit o relevanță practică majoră în domeniul criptografiei. Algoritmii de criptare, cum ar fi RSA, se bazează pe proprietatea dificilă de a descompune numere mari în factori primi. Această problemă, aparent simplă din punct de vedere teoretic, implică calcule intensive pentru numere mari și stă la baza securității sistemelor moderne de comunicații.

3.3 Utilizarea în Educație și Cercetare

Divizibilitatea reprezintă totodată un subiect de bază în învățământul matematic, unde elevii dobândesc abilități de rezolvare a problemelor și de raționament deductiv. Prin studierea criteriilor și proprietăților de divizibilitate, studenții se familiarizează cu metodele de demonstrare riguroasă, pregătindu-se pentru studii avansate în matematică, informatică și inginerie.

Concluzii și Perspective

Divizibilitatea este o temă centrală în teoria numerelor, care leagă conceptele de factorizare, divizori și proprietăți algebrice ale numerelor întregi. După cum s-a prezentat, noțiunile de număr prim, algoritmul lui Euclid și criteriile de divizibilitate constituie un fundament solid ce se extinde în multiple direcții de cercetare și aplicare practică. De la demonstrații clasice la aplicații moderne în criptografie, studiul divizibilității ilustrează frumusețea și utilitatea matematicii – o știință care, deși abstractă la prima vedere, influențează profund tehnologia și viața cotidiană.

În concluzie, aprofundarea conceptelor de divizibilitate dezvoltă nu doar abilitățile analitice și logice ale studenților, ci și capacitatea de a aplica rigorile teoretice în rezolvarea unor probleme complexe, deschizând astfel noi orizonturi în cercetarea matematică și tehnologică. Explorările viitoare pot include studii despre distribuția numerelor prime, dezvoltarea de algoritmi mai eficienți pentru factorizare și extinderea conceptelor într-un cadru algebric mai general, toate acestea demonstrând faptul că divizibilitatea rămâne un domeniu de interes vibrant și în continuă evoluție.

Studiu de caz
Educatie fizică

PROF. NIȚĂ MIHAELA
SCOALA GIMN. ,, M. EMINESCU ,, PITEȘTI

Numele / Prenumele elevului: S.N.
Data naşterii: 03.02.2011

Sex: Masculin.

Locul naşterii: Pitesti

Date familiale:

Elevul provine dintr-o familie a cărui mamă S.M. a decedat, iar tata S.D.este angajat.

Familie : monoparentală

S.N, locuieşte cu bunicii

Situaţia şcolară: medie spre bună

Probleme de comportament şi adaptare surprinse :

-emotivitate combinată cu ieşiri nervoase;

-răspunsuri obraznice;

-fire voluntară;

-învaţă doar când vrea;

-doreşte să fie luat în seamă de ceilalţi, situaţie care de multe ori degenerează în mici conflicte cu --colegii;

-neastâmpăr permanent (vorbeşte neîntrebat);

MOTIVUL ÎNTOCMIRII PREZENTULUI STUDIU DE CAZ

Elevul S.S. prezintă deficienţe de adaptare şi integrare şcolară şi socială

Atmosfera şi climatul educativ în cadrul familiei este unul general pozitiv. Relaţiile normale dintre părinţi (bunici), cât şi cele părinţi-copii sunt tulburate uneori de mici conflicte interfamiliale datorate unor neajunsuri materiale, dar au caracter temporar. Totuşi, datorită programului şi condiţiilor de lucru ale părinţilor, cât şi propriei pregătiri modeste, aceştia nu se implică activ în demersul educativ al copilului, plasând şcolii aceasta responsabilitate în totalitate.

Condiţii de muncă şi viaţă ale elevului: S.S. locuieşte alături de bunicii săi într-un apartament cu 2 camere, spaţiul locativ fiind amenajat aşa încât fiecare membru, în special elevul, să beneficieze de

condiţii optime de învăţare dar şi de petrecere a timpului liber. În urma unei vizite la domiciliu am observat preocuparea constantă a familiei de a-şi asigura condiţii de trai civilizate, de a se adapta la noutăţile tehnologiei şi de a pune la dispoziţia copiilor mijloace moderne de învăţare şi recreere, pe lângă cele tradiţionale. Elevul S.S.a dovedit aptitudini deosebite catre sport şi matematică, iar familia n-a ezitat să-i creeze condiţii şi mijloace pentru a-şi cultiva aceste pasiuni, însă de multe ori copilul este inconsecvent în rezolvarea temelor propuse şi nu aprofundează cunostinţele necesare. Elevul beneficiază de calculator, internet, televizor cu D.V.D., combină audio, s.a., dar în ultima perioadă a arătat că timpul acordat acestora este unul exagerat, în detrimentul timpului mult mai restrâns alocat activităţilor deînvăţare şi de pregătire a temelor.

Influenţe extrafamiliale: Elevul S.S. a dezvoltat relaţii de prietenie cu adolescenţi din aceeaşi grupă de vârstă, cu preocupări şi interese asemănătoare, ceea ce-i influenţează modalitatea şi durata de petrecere a timpului liber. De exemplu, noi am observat personal, în calitate de profesori, cum hobby-uri ale elevului au fost rapid înlocuite de altele mai recente –cele realizate în compania noului grup de covârstnici din care face parte. Acelaşi aspect ni l-au sesizat şi bunicii elevului, care privesc aceasta nouă influenţă nu ca pe una tocmai constructivă.

DATE MEDICALE: În afară de problemele medicale inerente creşterii şi dezvoltării, sau a bolilor specifice copilăriei, elevul nu este în evidenţă cu afecţiuni clinice şi/sau cronice. Dezvoltarea fizică este una normala vârstei, chiar peste medie, iar starea sănătăţii este bună.

EXPERIENŢE RELEVANTE :

1.*Anterioare* : Pe parcursul anului şcolar precedent (cls.a VII-a),noi am remarcat aptitudini deosebite ale elevului S.N. având înclinaţii către sport.

Pe de alta parte, în ceea ce priveşte diciplinele cu profil real, elevul a reuşit să facă faţă cerinţelor curriculare şi aceasta numai în urma unui oarecare efort, însoţit de rezultate mediocre.

2.*Curente* :Încă de la debutul anului şcolar prezent, respectiv cls.aVIII-a, elevul S.N. a început să acumuleze absenţe nemotivate la disciplinele neagreate de către acesta, ceea ce a generat o situaţie şcolară critică în cazul lui şi a atras dezaprobarea profesorilor vizaţi care au considerat o ofensă personală adusă lor; a fost subiect de dezbatere în cadrul şedinţelor cu părinţii şi cele cu colectivul clasei a VIII-a A; i s-a pus în vedere atât elevului cât şi tatălui iminenţa unei scăderi a notei la purtare conform regulamentului de ordine interioară al şcolii.

Un lucru foarte important de amintit este că acest elev a fost transferat la începutul clasei a VIII-a la o şcoală sportivă, însă datorită neadaptării sale, acesta a revenit în şcoala noastră în timpul modulului doi, motivând faptul că acolo nu se făcea şcoală…

Mai mult, în calitate de profesori care predau la această clasă, am purtat discuţii private atât cu elevul, cât şi cu bunicii, în care am atras atenţia asupra comportamentului şcolar al elevului, evidenţiind consecinţele nefavorabile care decurg din aceasta. Atât bunicii, cât şi elevul au declarat că vor lua măsuri astfel încât să remedieze situaţia creată, însă până în prezent conduita elevului a ramas neschimbată, ceea ce contribuie zilnic la agravarea situaţiei acestuia.

REZULTATE ÎN ACTIVITĂŢILE ELEVULUI :

1.*Rezultate la învăţătură*: Rezultatele la învăţătură pe parcursul cls.0 –VII îl încadrează în categoria elevilor « buni », care au dovedit preocupare pentru studiu, mediile generale fiind în jurul notei 8-10, aşa cum reiese din foaia matricolă, iar mediile la purtare pe durata gimnaziului sunt numai de 10.

Rezultatele la învăţătură pe parcursul cls.a VI- a au fost fluctuante, însă rezultatele globale pe an de studiu indică adaptare la noul mediu şcolar, obţinând media generală 8, însoţită de media 10 la purtare.

CONDUITA LA LECŢII ŞI ÎN COLECTIVUL ŞCOLAR

Conduita elevului la lecţii - În timp ce la obiectele de studiu preferate manifestă interes, participă activ si îşi aduce contribuţia personală în realizarea sarcinilor, vorbind uneori chiar şi neântrebat, la disciplinele dificile pentru S.N., acesta este inactiv, participă numai dacă este solicitat, nu este receptiv. Relevant este faptul că exact la aceste discipline problematice pentru el, pe lângă recente abateri comportamentale, a deprins obiceiul absenteismului şcolar, nemotivat medical şi nejustificat raţional, ca reacţie de evitare la inadaptarea puternică pe care o resimte.

Activitatea şi conduita elevului în colectiv*:* Deşi este uşor retras şi interiorizat, participă cu entuziasm la viaţa colectivului clasei atunci când este solicitat, mai ales cand sarcinile vizează o contribuţie creativă şi libertatea alegerii mijloacelor de exprimare în cadrul unei teme.

Colegii săi îl privesc ca pe o persoană individualistă, centrată pe propriile sale preocupări şi probleme, dar comunică cu el şi îi cer sprijinul în realizarea anumitor sarcini.

COMPORTAREA GENERALĂ A ELEVULUI

Deşi nu ridică probleme, în prezent comportarea generală a elevului s-a degradat vizibil comparativ cu cls.aVII-a ,dar şi cu rezultatele la purtare obţinute pe parcursul celorlalţi ani. Această realitate indică o dezadaptare progresivă şi relativ recentă, survenită ca urmare a rezultatelor proaste obţinute la disciplinele cu profil real. Deoarece a încercat , fără succes, să-şi redreseze situaţia, atitudinea afişată în

prezent este una de dezinteres total, cel puţin aparent, faţă de obiectele de studiu neagreate de către elevul S.S. Aversiunea puternică resimţită faţă de conţinuturile acestor discipline, cu evaluările specifice la care obţine rezultate umilitoare, l-au determinat să abordeze opţiunea absenteismului nemotivat şi repetat ca modalitate de sustragere de la toate acestea.

Schimbările negative în comportamentul elevului au fost aduse la cunoştinţă bunicilor săi, care au declarat că acelaşi fapt l-au observat şi ei, întrucât urmările insatisfacţiilor de la şcoală se regasesc şi în conduita manifestată în timpul petrecut în familie.

TRĂSĂTURI DE PERSONALITATE

Firea şi temperamentul elevului : S.N .este predominant *introvertit*, *melancolic*, uşor rezervat, centrat pe preocuparile sale. În privinţa *comportamentului*, deşi sensibil şi reţinut, a dovedit reacţii neaşteptate atunci când a fost constrâns să realizeze sarcini impuse şi rigide. *Dispoziţia afectivă generală* este caracterizată de interiorizare, melancolie, înclinat spre meditaţie.

Echilibrul emotiv este fragil, ceea ce îi perturbă uneori ritmul activităţilor intreprise.

Trăsături dominante de caracter : **Pozitive**-interesat, implicat, cooperant, conştiincios.

Negative-evaziv, duplicitar, nonconformist, nesigur, refractar, rezistenţă scăzută la stres.

Având în vedere comportamentul neadecvat al elevului la disciplinele cu profil real, agravarea situaţiei şcolare şi inadaptarea comportamentală pronunţată a acestuia, am elaborat următoarele :

PROPUNERI ŞI STRATEGII de ameliorare a eşecului şcolar parţial , din partea **prof. NIȚĂ MIHAELA, profesor de educaţie fizică :**

-Discutii cu tatăl şi bunicii elevului în care s-a clarificat importanţa implicării şi a sprijinului afectiv oferit adolescentului în familie, precum şi importanţa interesului lor manifestat faţă de conduita şcolară generala a fiului/nepotului lor cât şi recomandarea făcută familiei de a-l supraveghea mai mult.

-Discuţii cu profesorii disciplinelor de studiu problematice pentru elevul S.N, în urma cărora am obţinut includerea acestuia într-un program suplimentar în vederea acoperirii lacunelor în cunoştinţe.

-Eliminarea decalajului dintre cunoştinţele elevului şi cele dobândite de colectivul clasei, conform programelor de studiu.

-Atitudine suportivă din partea mea, încurajarea acestuia şi întărirea comportamentelor aşteptate prin recompense de tip şcolar, determinând astfel ca motivaţia extrinsecă a elevului să devină una intrisecă.

-Sprijinirea elevului în deprinderea modalităţilor de învăţare eficientă şi adaptarea acestora stilui său personal, astfel încât obiectele de studiu dificile pentru acesta să nu mai fie percepute drept inaccesibile, rigide, ca un factor de stres.

-Înlăturarea aversiunii şi dispreţului faţă de disciplinele de studiu neagreate prin responsabilizarea elevului cu diverse sarcini potrivite lui, exact în desfăşurarea acestor ore.

-Prevenirea reluării compotamentelor nedorite- absenteism, dezinteres, evitare-prin facilitarea unei bune relaţionări între S.N.şi colectivul clasei, armonizarea relaţiilor sale cu colectivul profesoral.

-Includerea elevului în diverse activităţi extraşcolare în cadrul cărora elevul are iniţiative, îşi manifestă creativitatea şi îşi pune în valoare aptitudile sale speciale.

-Întărirea motivaţiei de autorealizare personală prin prisma rolului şcolii în acest demers; educarea progresivă a aptitudilor speciale ale acestui elev.

-Gratificarea fiecarui progres obţinut pe parcursul schimbării conduitei sale, prin încurajări şi recompense.

-Menţinerea unei colaborări permanente cu familia elevului.

-Monitorizarea permanentă a evoluţiei şcolare şi personale a acestuia.

-Limitarea numărului de ore petrecute în faţa calculatorului şi a televizorului.

-Discuţii cu psihologul şcolii.

-Stabilirea unor sarcini precise în cadrul grupului educaţional pentru a simţi că are o anumită responsabilitate şi o importanţă socială în grup

Propuneri ale unor colegi profesori :

Prof. matematică Mihai Burdusa:

-lucru diferenţiat pentru a-i menţine trează atenţia şi pentru a nu se plictisi .

-implicarea elevului în concursuri şcolare care solicită imaginaţia şi logica (acest copil fiind înzestrat nativ).

-consilierea părinţilor/bunicilor ori de câte ori este nevoie

-studierea unei bibliografii de specialitate şi realizarea unor direcţii de acţiune.

-direcţii viitoare pentru îmbunătăţirea adaptării şcolare.

-capacitatea de a analiza critic diverse concepte şi practici şi de a oferi un feedback constructiv cu privire la realizările colegilor.

Prof. educaţie fizică Nita Mihaela:

-propunerea de direcţii de intervenţie.

-valorizarea potenţialului intelectual de care dispune.

-pedepse morale nu fizice.

-instrumente, metode, sisteme de evaluare autentică a competenţelor sportive ale elevului.

-se recomandă exerciţiu fizic permanent cu scopul de a întări disciplina, de a-l integra într-o echipă şi a-i diminua hiperchinezia.

-părintele trebuie să verifice carnetul de note (pe care îl vor semna în cadrul şedinţei de consiliere) şi catalogul.

FAMILIA ŞI ŞCOALA, PARTENERI ÎN EDUCAŢIA COPILULUI MODERN

Profesor Niţă-Dobrin Iulia
Şcoala Gimnazială „Alexandru Davila”, Piteşti

Principalii factori care ajută copilul în dezvoltarea propriei educaţii, sunt şcoala şi familia. Şcoala reprezintă principala instituţie de educare a tinerei generaţii. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societăţii, să ia parte activă la viaţă şi să fie pregătit pentru muncă. Procesul de educaţie din cadrul şcolii este îndrumat şi condus de persoane pregătite, dar, fără sprijinul activ al părinţilor, şcoala nu poate realiza obiectivele educaţionale stabilite, oricât de competenţi ar fi educatorii. Familia reprezintă primul mediu educaţional şi, totodată, acel mediu fără de care acţiunea şcolii nu ar avea succes. În familie, copilul începe să-şi formeze vocabularul şi modul de a se comporta cu cei din apropierea sa, aici învaţă acele expresii şi moduri de manifestare care îi vor servi în educaţia ulterioară. Meritul familiei îl reprezintă formarea temeliei individualităţii copilului, încă de la vârsta fragedă.

Rolul părinţilor este foarte important şi trebuie să fie puternic prin fermitate, răbdare şi dragoste, nu prin severitate sau brutalitate. Trebuie intensificat tot ceea ce este satisfăcător din partea copilului şi raportate progresiv, impulsurile sale agresive folosind modelele. Astfel copilul să se regăsească în acest cadru şi să prevadă reacţiile adultului de care este dependent. Schimburile afective sunt necesare acestei construcţii progresive a “personalităţii copilului”. Schema fundamentală a grupului familial, a creşterii copiilor, se formează pe modelul relaţiilor dintre părinţi, pe modelul relaţiilor dintre aceştia şi copil.

Factorii familiali sunt cei mai importanţi în dezvoltarea unei personalităţi armonioase, în securizarea fizică, afectivă şi materială a copilului. Indiferent de modul de organizare, mediul familial întemeiat pe un sistem de interacţiuni afective intense este apt de a reacţiona la trebuinţele copilului, de a participa şi favoriza elaborarea personalităţii, a imaginii sale de sine şi despre lume. Colaborarea şcolii cu familia este o parte componentă a sistemului general al activităţii educative. Şcoala nu trebuie să corecteze singură greşelile de educaţie ale părinţilor, deoarece sistemul acesta nu poate duce decât cu greu la rezultate bune. Familia este locul de inserţie a copilului în societate şi în cultură, constituind mijlocul prin care copilul este introdus în viaţa umană şi în cadrul în care se elaborează personalitatea sa proprie. Numeroase trăsături importante ale personalităţii se constituie după măsura situaţiilor trăite de

copii în sânul familiei. Cei doi părinţi sunt implicaţi în mod egal în procesul educativ familial. Ei sunt indispensabili, dar pot, în largă măsură să fie substituiţi de înlocuitori adecvaţi, dacă copiii îi acceptă pe aceştia, fapt care depinde mai ales de propria acceptare a copiilor de către părinţi. Orice neînţelegere dintre părinţi, pune în pericol sentimentul de siguranţă al copilului şi deci armonia dezvoltării personalităţii sale. Părinţii trebuie să fie convinşi că nu există o metodă unică de educaţie infailibilă şi universal valabilă, ci sunt mai multe metode, toate bune, dacă sunt folosite adecvat, în funcţie de individualitatea copilului şi de împrejurările concrete. Familia oferă copilului primele informaţii despre lumea ce-l înconjoară, primele norme şi reguli de conduită, dar şi climatul socio-afectiv necesar satisfacerii trebuinţelor şi dorinţelor sale.

Profesorii trebuie să colaboreze cu familia, să facă în aşa fel încât să-i fie aliat şi să se sprijine reciproc în munca de educaţie. Profesorul este veriga între şcoală şi familie, este educator şi partener al educaţiei, este consultant al părinţilor, este „*o făclie care se stinge luminând pe alţii*”. Se ştie că nici o şcoală nu-şi poate realiza scopul final dacă nu are sprijinul familiei. Modul cum interrelaţionează părinţii şi dascălii îşi pune amprenta pe formarea şi instruirea copilului. Colaborarea dintre şcoală şi familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ţine de orientarea copilului ci şi înarmarea părinţilor cu toate problemele pe care le comportă această acţiune. Deci, este necesara o comunicare efectivă şi eficientă, urmărind acelaşi ţel – binele copilului. Profesorii trebuie să dea dovadă de profesionalism şi competenţă în munca ce o desfăşoară cu copilul, pentru a putea duce la bun sfârşit realizarea obiectivului prioritar, parteneriatul şcoală-familie, în vederea prevenirii şi înlăturării eşecului şcolar şi atingerea scopului, formarea omului societăţii de mâine.

Sf. Ioan Gură de aur rostea: “*Nu există artă mai frumoasă decât arta educaţiei. Pictorul şi sculptorul fac doar figuri, fără viaţă, dar educatorul creează un chip viu; uitându-se la el, se bucură şi oamenii şi Dumnezeu*”.

Şcoala şi familia trebuie să aibă acelaşi scop – formarea personalităţii umane integrate şi armonioase. Scopul final al parteneriatului şcoală-familie este pe de o parte adaptarea copilului/viitorului adult la orice situaţie nou creată, iar pe de altă parte profesorul are şansa de a se informa permanent teoretic şi practic. Astfel funcţia educativă a familiei se împleteşte concret cu funcţia şi îndatoririle şcolii, ambele instituţii completându-se reciproc în educarea şi creşterea armonioasă a copilului.

Integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă

Movileanu Maricica

Școala Gimnazială „D. Sturdza” Tecuci

În contextul actual al unei educații incluzive, unul dintre obiectivele principale ale sistemului educațional este integrarea cu succes a elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă. Desegregarea, în sens educațional, se referă la eliminarea barierelor care conduc la separarea elevilor cu CES față de colegii lor și la promovarea unor medii de învățare echitabile, unde toți copiii pot învăța și evolua împreună. Activitățile educaționale și extracurriculare reprezintă un instrument eficient în acest proces.

Desegregarea în context educațional înseamnă integrarea tuturor elevilor, indiferent de originea lor, statutul social sau eventualele cerințe speciale, într-un sistem comun de învățământ. Aceasta implică nu doar accesul fizic în aceeași clasă, ci și participarea activă la viața școlii, la procesul de învățare și la relațiile sociale dintre elevi.

Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă presupune adaptarea procesului educativ astfel încât acești elevi să beneficieze de sprijin adecvat, să participe activ la ore și să se dezvolte din punct de vedere cognitiv, emoțional și social alături de ceilalți colegi. Acest lucru presupune nu doar prezența fizică în clasă, ci și implicarea autentică în procesul de învățare.

Activitățile educaționale sunt instrumente esențiale pentru promovarea incluziunii și eliminarea barierelor dintre elevi. Prin intermediul lor, elevii învață să lucreze împreună, să se accepte și să-și dezvolte empatia și toleranța. Activitățile favorizează interacțiunea și comunicarea, contribuind la diminuarea prejudecăților și a stereotipurilor.

Activitățile desfășurate în cadrul școlii joacă un rol esențial în promovarea incluziunii:

1. Activități de grup – Temele de echipă, proiectele comune sau lucrul în perechi permit elevilor să colaboreze indiferent de nivelul lor de dezvoltare sau abilități. Acestea creează un climat de acceptare și încurajare reciprocă.
2. Activități extracurriculare – Cluburile școlare, atelierele creative, excursiile și activitățile sportive sunt ocazii excelente pentru socializare. Participarea elevilor cu CES la aceste activități reduce stigmatizarea și construiește prietenii reale.

3. Jocuri și activități ludice – Folosite mai ales la nivelul primar, acestea stimulează empatia, cooperarea și includerea.
4. Proiecte de tip „peer support” (sprijin colegial) – Elevii fără CES pot fi implicați în sprijinirea colegilor lor, ceea ce dezvoltă responsabilitatea socială și respectul pentru diversitate.

Desegregarea elevilor cu CES prin activități nu este doar o necesitate educațională, ci și o responsabilitate socială. O școală cu adevărat incluzivă este aceea în care fiecare elev se simte acceptat, valorizat și sprijinit în procesul de învățare. Prin activități bine gândite și implicarea tuturor actorilor educaționali, integrarea reală a elevilor cu CES devine posibilă.

Desegregarea elevilor nu se realizează doar prin măsuri administrative, ci și prin activități educaționale care unesc, implică și valorizează fiecare elev. Activitățile bine alese pot deveni punți între diferențele sociale, culturale sau personale, contribuind la formarea unei școli incluzive, în care diversitatea este privită ca o resursă, nu ca un obstacol.

Muzica ca instrument de integrare: Promovarea educației de calitate prin incluziune și colaborare

Prof.dr.Lorena Atomei,
Școala Gimnazială de Arte „Iosif Sava” București

În România, segregarea educațională este un fenomen persistent, care afectează în special elevii din medii defavorizate sau din comunități minoritare. Aceștia se confruntă cu un acces limitat la educație de calitate, fiind adesea izolați social și educațional, ceea ce le reduce oportunitățile de dezvoltare și integrare. În acest context, educația muzicală poate juca un rol esențial în combaterea segregării educaționale, prin oferirea unui cadru comun de învățare și expresie creativă. La Școala Gimnazială de Arte „Iosif Sava” București, am implementat un program educațional care folosește muzica ca instrument de integrare și incluziune socială, cu scopul de a reduce segregarea și de a promova accesul egal la educație.

Obiectivele studiului de caz:

1. Investigarea impactului educației muzicale asupra elevilor provenind din medii defavorizate sau grupuri marginalizate.
2. Promovarea unui mediu educațional incluziv care să încurajeze colaborarea între elevi din diverse medii sociale.
3. Crearea unor oportunități egale pentru toți elevii, indiferent de mediul lor social, prin educație de calitate.

Programul educațional a fost structurat pe două componente esențiale: lecții de muzică și activități de grup. Elevii din clasele IV-VIII, provenind din medii economice și sociale diverse, au avut oportunitatea de a învăța să cânte la flaut, un instrument considerat mai puțin accesibil din cauza costurilor ridicate. Lecțiile au fost organizate atât individual, cât și în grupuri mici, pentru a promova interacțiunea și colaborarea între elevi.

Am creat și un cadru pentru activități suplimentare, cum ar fi recitaluri, concursuri și prezentări, care le-au permis elevilor să aplice cunoștințele dobândite într-un mediu de învățare activ și stimulativ.

Rezultatele programului au fost remarcabile. Participarea elevilor la lecțiile de muzică a crescut semnificativ, iar absenteismul a scăzut considerabil, în special în rândul elevilor provenind din medii defavorizate. Aceștia au devenit mai implicați și mai motivați, fiind capabili să se exprime prin muzică într-un mod care le-a sporit stima de sine și încrederea în propriile abilități.

În plus, am observat o îmbunătățire a relațiilor interpersonale între elevii din diverse medii sociale. Activitățile muzicale le-au oferit o platformă comună de interacțiune, care a permis dezvoltarea unor relații bazate pe respect și colaborare. Astfel, muzica a devenit un mijloc de integrare socială și educațională, reducând barierele dintre elevii din medii diferite și promovând un sentiment de apartenență comună.

Un alt rezultat pozitiv a fost implicarea activă a părinților, care au participat la întâlniri și la evenimentele organizate, contribuind astfel la crearea unui mediu educațional mai sprijinitor și mai integrat.

Acest studiu de caz demonstrează că educația muzicală poate fi un instrument eficient în combaterea segregării educaționale, prin crearea unui cadru educațional incluziv și prin promovarea unui mediu în care toți elevii, indiferent de mediul lor social, au șansa de a învăța și de a se dezvolta. Muzica oferă elevilor o platformă de exprimare și de conectare, reducând diferențele sociale și creând oportunități egale pentru toți.

Pentru a combate segregarea educațională, este esențial ca școlile să promoveze educația artistică, inclusiv muzica, ca un mijloc de integrare socială și educațională. De asemenea, parteneriatele între școli, părinți și comunități pot sprijini elevii din medii defavorizate și pot contribui la reducerea inegalităților educaționale. Investițiile în educația de calitate, accesibilă tuturor, vor contribui la construirea unei societăți mai echitabile și mai unite.

DESEGREGAREA ÎN EDUCAŢIE

PROF.ÎNV.TIMPURIE:TUDORANA PREDA CORINA
GRĂDINIŢA NR 230,SECTOR 6,BUCUREŞTI

Educația reprezintă un drept fundamental al fiecărui individ și un factor esențial în dezvoltarea societății. Cu toate acestea, în multe comunități, accesul la educație este influențat de factori socio-economici, etnici sau geografici, ducând la segregare școlară. Desegregarea în educație se referă la eliminarea acestor bariere, asigurând tuturor copiilor oportunități egale de învățare.

Cauzele segregării în educație

Segregarea educațională poate avea mai multe cauze:

- Factori economici – familiile cu venituri reduse au acces limitat la școli de calitate.
- Factorul geografic – unele comunități sunt marginalizate din cauza distanței față de instituțiile de învățământ bine dotate.
- Discriminarea și prejudecățile – copiii din minorități etnice sau cu dizabilități pot întâmpina dificultăți în integrarea într-un sistem educațional echitabil.

Importanța desegregării în educație

Pentru a combate segregarea, este esențială implementarea unor politici educaționale eficiente, precum:

- Acces egal la educație de calitate– dotarea școlilor din toate regiunile cu resurse adecvate și profesori bine pregătiți.
- Programe de incluziune – crearea unor medii de învățare care încurajează diversitatea și respectul reciproc.
- Sprijin pentru copiii din medii defavorizate – burse și programe de suport care să le ofere șanse egale.

Desegregarea în educație nu doar că elimină discriminarea, dar contribuie și la dezvoltarea unor generații mai bine pregătite, capabile să interacționeze într-un mod armonios și incluziv.

Educația este un pilon al progresului social, iar desegregarea școlară este esențială pentru construirea unei societăți echitabile. Prin asigurarea accesului egal la educație, putem crea un viitor în care fiecare copil are șansa de a învăța, de a se dezvolta și de a contribui activ la societate, indiferent de mediul din care provine.

Importanța desegregării în educație:

1. Reducerea inegalităților : Prin desegregare, elevii din medii defavorizate au aceleași șanse de a beneficia de resurse educaționale și de condiții favorabile de învățare.

2. Promovarea diversității : Interacțiunea între copii din diferite medii culturale și sociale contribuie la dezvoltarea toleranței, empatiei și respectului reciproc.

3. Crearea unui mediu echitabil : Asigurarea că toate școlile oferă aceleași standarde de educație și că discriminarea este eliminată.

Metode de implementare:

- Integrarea elevilor : Evitarea creării de școli sau clase separate pentru diferite grupuri sociale sau etnice.
- Formarea cadrelor didactice : Profesorii trebuie pregătiți să gestioneze diversitatea și să creeze un mediu educațional incluziv.
- Investiții în infrastructură : Școlile din zonele defavorizate trebuie să beneficieze de resurse suplimentare pentru a oferi condiții similare celor din zonele favorizate.

Beneficii:

- Elevii învață să interacționeze și să colaboreze cu colegi din medii diferite.
- Se reduc stereotipurile și prejudecățile.
- Se promovează solidaritatea și coeziunea socială.

Drumul echității. Combaterea segregării în sistemul educațional spaniol

Profesor Alexandru Colțan,
Școala Gimnazială Nr 1 Timișoara

În ciuda faptului că fiecare sistem de educație din lume încurajează echitatea și accesul egal la resursele educaționale, în realitate ele se confruntă cu mari provocări generate de prejudecăți și de mentalități învechite, de compoziția demografică, valurile migratorii și de structura lui, de obicei, dual ă (public-privat). Spania nu face nici ea, din păcate, excepție. Ne propunem în rândurile de mai jos să descriem, pe scurt, specificitatea acestui sistem, cauzele și soluțiile găsite de dirigenții educativi ai Peninsulei.

În Spania segregarea continuă să persiste, subtil, în plan etnic și socio-economic, în pofida măsurilor concertate, la nivel guvernamental și provincial, pentru a o limita sau opri. După perioada dictaturii franchiste (1939-1975), Regatul spaniol a trecut printr-un proces amplu de modernizare, vizibil și în planul educației. Constituția din 1978, dar și Legea Educației (LOMLOE, 2020) garantează, la nivel teoretic, drepul egal la educație și promovează egalitatea de șanse pentru toți copiii.

Așa cum enunță mai multe rapoarte UNICEF, Save the Children, și ale Comisiei Europene, principalele forme în care se manifestă segregarea în școlile spaniole sunt segregarea de tip etnic (a elevilor rromi și din familii migrante) și cea de tip socio-economic. Copiii proveniți din astfel de familii tind să se concentreze doar în unele școli, în vreme ce alții, proveniți din familii locale înstărite, preferă altele sau aleg școlile private. Problema se acutizează în cazul așa-numitelor ghetto-uri educaționale din cartierele urbane defavorizate, populate cu familii de imigranți și de locuitori cu venituri mici.

În cazul elevilor rromi, aparținători ai unei populații de circa 75000 de persoane, segregarea în școală, simptom al unor tensiuni sociale mai vechi, pare să reflecte ineficiența politicilor de integrare, prejudecățile care continuă să funcționeze, încă, dar și lipsa de voință, uneori, a unor membri ai acestei comunități. Așa cum se întâmplă și în alte părți ale Europei, școlarizarea elevilor rromi trebuie să rezolve probleme grave legate de abandon, și de incluziune. Pe de altă parte, copiii proveniți din familii migrante, fie ele din Africa, Asia sau Europa, se ciocnesc uneori de bariere lingvistice sau mentalitare, așa că trebuie să se mulțumească să fie școlarizați în instituțiile recomandate. Din anul 2021, aceste

inechități s-au mărit, în contextul nou creat de pandemia COVID, a decalajului digital și lipsei cronice de resurse.

Pentru a face față și a rezolva aceste probleme, Ministerul Educației și Formării Profesionale ar trebui să se implice mai mult în aplicarea unor planuri integratoare coerente, sinergice, care să implice actorii educaționali, ONG-uri și insituții de suport, dar și comunitățile locale. Aceste inițiative ar trebui acordate cu altele, capabile să faciliteze schimbarea mentalităților și combaterea unor prejudecăți nocive. Până în momentul de față, de la nivel central au fost puse în practică mai multe programe de integrare, cursuri de suport lingvistic și pedagogic, s-a încercat reformarea criteriilor de admitere în școli, includerea educației interculturale în curriculum-ul obligatoriu, au fost finanțate cursuri de diversitate și incluziune pentru profesori. În regiunile autonome Pais Basco, Catalunia și Andalucia au fost puse în operă proiecte pilot pe această temă.

O altă fațetă a problemei aduce în discuție conceptul de autonomie teritorial-administrativă. Așa cum se cunoaște, Spania este împărțită în 17 regiuni autonome. Fiecare dintre acestea are propriile sale specificități educaționale și propria viziune asupra acestei probleme. Pe de o parte, descentralizarea a produs lucruri benefice, în sensul acesta, dar, pe de alta, a pus în discuție ideea de coerență națională și de acțiune concertată. Pentru a se dovedi eficiente, aceste politici regionale ar necesita angajamentul decidenților politici, transparența în alocarea fondurilor, implicarea comunităților locale, a părinților, ONG-urilor, și de suport financiar consistent.

Printre provinciile cele mai implicate în lupta contra inechității sunt Catalunia, Andalucia și Țara Bascilor. Una dintre cele mai bine documentate strategii regionale, în sensul acesta, îl reprezintă Planul pentru combaterea segregării școlare, redactat în 2019 de Departamentul de Educație al Generalitat de Catalunya, în colaborare cu Fundacio Bofill și sindicatele școlare. Acesta prevede distribuția echilibrată a elevilor cu CES între școlile publice, crearea unor comisii teritoriale de planificare, capabile să stabilească criterii comune de admitere și de înscriere, alocarea unor resurse suplimentare școlilor cu elevi vulnerabili, dar și campanii de transparență și de implicare comunitară. O altă inițiativă demnă de menționat aparține Juntei de Andalucia. Ea a creat Planuri Educaționale de Incluziune, care se adresează școlilor care se confruntă cu o rată mare a abandonului și cu probleme de echitate. Planul stipulează crearea unor zone unificate de înscriere a elevilor, în ideea prevenirii discrepanțelor între școli, investiții masive în școlile din zone defavorizate, colaborări cu ONG-uri, cu mediatori culturali și cu reprezentanți ai comunităților rrome și de imigranți africani. Ceea ce distinge abordarea din Țara Bascilor este

specificul ei integrator : guvernul local privește politicile educaționale integrate celor urbane și sociale. Astfel, Programul Heziberri 2020, creat de Departamentul de Educație al Guvernului Basc finanțează politici de identificare a riscurilor de segregare, promovează educația interculturală și pregătirea profesorilor pentru diversitate și oferă suport educațional pentru școlile cu populație eterogenă. În Castilla-La Mancha, mai puțin mediatizată, segregarea se manifestă mai cu seamă în mediul rural. Cele mai active din punctul de vedere al combaterii ei se dovedesc a fi orașele mari, cum sunt Valladolid sau Burgos, acolo unde există și un număr ridicat de școli cu elevi imigranți sau rromi. În afara lor, însă, datorită dispersiei geografice și a lipsei de opțiuni, Planurile de Atenție la Diversitate se dovedesc slab eficiente. Cu toate acestea, ar putea fi menționate și exemple pozitive, așa cum sunt proiectele derulate în colaborare cu Fundația Secretariado Gitano. În Aragon, segregarea se face simțită mai ales în zonele urbane – în special în cartierele Oliver, Delicias, San Jose ale Zaragozei. Pentru susținerea politicilor de incluziune, regiunea a publicat Inițiativa Educar para la Convivencia, prin care se urmărește repartizarea echilibrată e elevilor, finanțarea mediatorilor interculturali, acordarea sprijinului pentru elevii proveniți din familii aflate în risc de sărăcie. Pentru combaterea efectelor polarizărilor sociale, guvernul local din Cantabria a lansat un plan regional de incluziune educațională, care prevede inspecții de monitorizare a distribuției elevilor, suport financiar pentru școlile-ambasador, așa cum este, de pildă, Școala Maria Sanz de Sautuola, din Torrelavega. Guvernul Comunității Valenciene pare să fie, încă, la început în privința planurilor de acțiune concretă. Deocamdată, procesul de reformă a demarat aici prin redefinirea zonelor școlare, în vederea împiedicării concentrării elevilor vulnerabili în anumite zone. Guvernul local are în vedere, de asemeni, implementarea unui sistem de punctaj compensatoriu pentru elevii aflați în risc, și realizarea unor parteneriate cu ONG-urile pentru integrarea familiilor migrante. În continuare, lipsa personalului specializat, hiatusurile de colaborare instituțională, lipsa resurselor financiare și logistice, lipsa abordării unitare și a implicării ferme a factorului politic și a societății civile, dar și lipsa monitorizării acestui fenomen, în contextul unei dispersii geografice mari a familiilor rrome, migrante și a disparităților economice crescânde fac dificil de implementat politici coerente la nivel regional și național. În societatea spaniolă diversă, cosmopolită și tot mai interconectată, promovarea incluziunii și a egalității de șanse nu se citește doar în cartea justiției sociale, ea ar trebui citită și în cheia unui viitor comun.

Bibliografie :

Generalitat de Catalunya – Departament d'Educació (2019). *Pla de lluita contra la segregació escolar*, https://educacio.gencat.cat

Save the Children (2022). *Segregación escolar en España: causas, consecuencias y propuestas*.https://www.savethechildren.es

Gobierno Vasco (2020). *Heziberri 2020. Marco del modelo educativo vasco*.https://www.euskadi.eus

Ministerio de Educación y Formación Profesional (MEFP). *LOMLOE: Ley Orgánica de Educación (2020)*. https://www.educacionyfp.gob.es

Eurydice – European Commission (2019). *Policies to Address School Segregation in Europe*. https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice

Murillo, F. Javier & Martínez-Garrido, Cynthia (2020). "Segregación escolar en España: evolución, causas y consecuencias."*Revista RIEE*, 13(2), 45–67

Ministerio de Educación y Formación Profesional (MEFP), Gobierno de España. *Datos y cifras. Curso escolar 2023-2024.* https://www.educacionyfp.gob.es

UNICEF España.*Equidad para la infancia: la segregación escolar en España.*https://www.unicef.es

Bonal, Xavier & Bellei, Cristián (2018).*Understanding school segregation: patterns, causes and consequences.*London: Bloomsbury Publishing.

Flecha, Ramón & Soler, Marta (2013).*"Sociological evidence on the inclusion of Roma students in Spain."International Review of Education*, 59(6), 527–546.

García, Jesús & Murillo, F. Javier (2020).*"La segregación escolar en España: indicadores y propuestas."*Revista *RIEE - Revista Iberoamericana de Evaluación Educativa*, 13(2), 73–90.

Open Society Foundations (OSF).*Roma Education Fund Reports and Data on Spain.* https://www.opensocietyfoundations.org

Educația remedială – stiluri de învățare

Prof. dr. Elisabeta PASCU
Colegiul Național Ștefan cel Mare, Târgu-Neamț

Educaţia reprezintă, pentru orice societate, vectorul dezvoltării durabile şi a unei societăţi sănătoase. Educaţia remedială este parte a educaţiei copilului, care are ca obiectiv stimularea finalizarii învăţământului obligatoriu şi îmbunătăţirea ratei succesului şcolar pentru copiii din grupurile dezavantajate. Organizarea unui program de remediere are un impact semnificativ în viaţa şcolii, având ca obiectiv schimbarea atitudinii faţă de fiecare elev care poate avea la un moment dat dificultăţi de învăţare. În orele de educaţie remedială, copiii sunt sprijiniţi în efectuarea asistată a temelor, în activităţi de recuperare şcolară şi ameliorare a dificultăţilor de învăţare, precum şi în activităţi de educaţie plastică sau jocuri distractive, cu scop educativ indirect. Şcoala se implică în formarea cadrelor competente de a desfăşura activităţi de educaţie remedială, prin intermediul cărora se urmăreşte prevenirea abandonului şcolar, a violenţei domestice şi a conflictelor.

Pentru ca activităţite de educaţie remedială să fie eficace se urmăresc mai multe aspecte: diversitatea, accesibilitatea şi estetica materialului didactic prezentat; cadrul ambiental personalizat cu lucrările elevilor sau schimbarea locaţiei de lucru; aplicarea unor strategii de învăţare prin cooperare, ca metode de promovare a armoniei sociale; percepţia şi feed-back-ul părinţilor pe parcursul desfăşurării activităţilor de remediere; implicarea mediatorului şcolar în buna desfăşurare a activităţii de educaţie remedială.

Prin activităţile de remediere se schimbă modul de gândire şi de percepţie al formatorilor/cadrelor didactice care se implică în astfel de programe, legate de actul educaţional din interiorul şi exteriorul şcolii. Resursele umane care trebuie sprijinite sunt: elevul, colegii săi, mediatorul şcolar și familia, în situaţiile în care aceasta este lângă copil. Sunt importante întâlnirile cu părinţii care trebuie să înţeleagă că rolul lor este să fie educatorii copilului lor, că uneori şi ei au de învăţat de la copilul lor, dar şi că şcoala le este mereu aproape şi sprijin în formarea şi educarea copilului.

Datorită faptului ca suntem diferiţi, modul în care învăţăm este diferit. Elevii preferă experienţele de învăţare în care sunt activ implicaţi, astfel ei vor obţine rezultate mai bune şi vor avea succes la şcoală. Ei învaţă mai repede atunci când noile achiziţii sunt utile şi practicate în viaţa de zi cu zi, precum şi în viitor. Elevii care îşi cunosc stilul de învăţare sunt mai angajaţi în procesul de învăţare, au încredere în ei, se simt mai independenţi. Elevii preferă să înveţe în diferite moduri: unora le place să studieze

singuri, să acţioneze în grup, altora să stea liniştiti deoparte şi să-i observe pe alţii. Multe persoane învaţă în moduri diferite faţă de ceilalţi, în funcţie de clasa socială, educaţie, vârstă, naţionalitate, rasă, cultură, religie.

Stilul de învăţare se referă la „simpla preferinţă pentru metoda prin care învățăm şi ne aducem aminte ceea ce am învăţat; ne arată calea şi modalităţile în care învăţăm; implică faptul că indivizii procesează informaţiile în diferite moduri, care implică latura cognitivă, elemente afective - emoţionale, psihomotorii şi anumite caracteristici ale situaţiilor de învăţare.

Stilurile de învăţare cunoscute:

- **Activistul** - săritor; prinde din zbor; intuitiv; nu se încurcă în detalii;
- **Reflexivul** - colectează; analizează; concluzionează;
- **Logicianul** - totul trebuie să fie o structură logică; totul trebuie să fie încadrabil în tipare logice; nimic nu e lăsat la voia întâmplării;
- **Pragmaticul** - nimic nu are valoare dacă nu poate fi pus în practică; centrat pe experienţe şi soluţii.

După *modalitatea senzorială* implicată, sunt trei stiluri de învăţare de bază: **vizual, auditiv, tactil-kinestezic.**

1. ***Stilul de învăţare vizual*** are următoarele puncte tari:

- îşi amintesc ceea ce scriu şi citesc;
- le plac prezentările şi proiectele vizuale;
- îşi pot aminti foarte bine diagrame, titluri de capitole şi hărţi;
- înţeleg cel mai bine informaţiile atunci când le văd.

Cei mai mulţi cu acest stil de învăţare învață cel mai bine singuri.

2. ***Stilul de învăţare auditiv*** prezintă următoarele puncte tari:

- îşi amintesc ceea ce aud şi ceea ce se spune;
- le plac discuţiile din clasă şi cele în grupuri mici;
- îşi pot aminti foarte bine instrucțiunile, sarcinile verbale/orale;
- înţeleg cel mai bine informaţiile când le aud.

3. ***Stilul de învăţare tactil-kinestezic*** se remarcă prin următoarele puncte tari:

- îşi amintesc ceea ce fac şi experienţele personale la care au participat cu mâinile şi întreg corpul (mişcări şi atingeri);

- le place folosirea instrumentelor sau preferă lecţiile în care sunt implicaţi activ/participarea la activităţi practice;
- îşi pot aminti foarte bine lucrurile pe care le-au făcut odată, le-au exersat şi le-au aplicat în practică (memorie motrică);
- au o bună coordonare motorie.

Tipuri de învățare pe care le întâlnim în viaţa şcolară:

a) Învăţarea senzoriomotorie - se referă la formarea de priceperi şi deprinderi motorii. Gama acestor componente ce se formează în şcoală este practic nelimitată, de la cele care alcătuiesc cultura instrumentală (priceperi și deprinderi de citire, scriere etc.) până la cele indispensabile executării unei activităţi practice (priceperi şi deprinderi de mânuire a unor unelte, de realizare a unor exerciții fizice).

b) Învăţarea receptivă - este cunoscută şi sub denumirea de învăţare verbală, de învăţare a conceptelor, de învățare conştientă. Învățarea nu se reduce la simpla memorare a cuvântului, ea presupune în mod necesar înțelegerea sensului acestuia. Elevului i se prezintă în forma finală întregul conţinut a ceea ce trebuie învăţat.

c) Învăţarea prin descoperire – semnificativ, în cadrul acestui tip de învăţare, este faptul că elevul este pus în situaţia de a reorganiza şi regrupa datele de care dispune pentru a obține el însuşi o nouă informaţie. Formarea conceptelor şi elaborarea generalizărilor se întemeiază pe cunoaşterea exemplelor.

d) Învățarea logică – achiziţia finală a procesului de învățare (noțiune, principiu, idee etc.) poate fi corelată cu ceea ce subiectul ştie dinainte. Astfel, noua achiziție devine componentă într-un lanţ mai complex.

e) Învăţarea mecanică – este alternativa în care achiziţia finală este doar memorată, fără să fie corelată cu cunoştințele anterioare. Se poate vorbi de o învățare mecanică prin receptare, atunci când aceeaşi generalizare expusă de profesor este doar memorată de către elev.

f) **Învăţarea creatoare –** se remarcă caracterul original al comportamentului în cadrul acestui tip de învăţare. Soluţiile sunt originale doar pentru cei care învaţă, nicidecum pentru cunoaşterea umană, în general. Într-o expresie mai mult metaforică decât ştiinţifică, soluţiile originale izbucnesc în mod spontan.

Stilul de învăţare ne însoțește de când ne naştem. Nu este un „dat” pe viaţă, ci este o „structură flexibilă”. Nu există stil de învățare bun sau rău. Succesul vine din varietatea stilurilor de învăţare, iar cel mai important lucru este conştientizarea naturii stilului de învăţare.

Toţi elevii pot învăţa, dacă profesorii, formatorii, părinţii, cei care le oferă suport sunt pregătiţi cum să-i înveţe, să le propună programe pentru dezvoltarea stilului de învăţare şi a practicării abilităţilor transferabile: de comunicare, de a lucra în echipă, de învăţare, de organizare a timpului, de a rezolva probleme, de a negocia, de ascultare, de creativitate etc. Cercetările spun că cei care participă la astfel de programe de educaţie remedială obţin note mai bune, au stima de sine crescută, se pot ajuta singuri în multele şi diferitele situaţii de învăţare cu care se întâlnesc zilnic, devin autonomi, riscul de abandon şcolar scade și creşte gradul de participare la activităţile şcolare şi extraşcolare.

Bibliografie selectivă:

- Joiţa, Elena, *Management educaţional. Profesorul manager: roluri şi metodologie,* Editura Polirom, Iași, 2000
- Paralescu Sebastian, Işfan Ion, Gîrdu Constantin Cristinel, Elena Ion (coordonatori), Ghid pentru educaţie remedială, Editura Măiastra, Târgu Jiu, 2012
- Iucu B., Romiță, Managementul clasei de elevi. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională, Editura Polirom, Iași, 2006

ROLUL FAMILIEI ÎN STIMULAREA CREATIVITĂȚII PREȘCOLARILOR

Prof. educație timpurie Irinescu Nicoleta-Alexandra, Grădinița cu
Program Prelungit nr.7 Lugoj

Având în vedere familia ca prim factor social putem spune că are un rol esențial în formarea individului ca om, în inițierea lui. Familia este necesară deoarece personalitatea umană nu este născută şi fiindcă ea trebuie construită.

„Chiar dacă acționează empiric, unilateral şi sporadic, familia influențează nu numai formarea personalității copilului, sub varietatea aspectelor sale, dar şi calitatea şi valoarea fondului său cultural”.

Potrivit teoriei ciclului vieții părinții trebuie să reprezinte un suport socio-emoțional pentru copil. Tipul de conducere parentală se schimbă de-a lungul traseului ontogenetic al copilului, luând forme din ce în ce mai nestructurate, pe măsura maturizării acestuia. Astfel la vârsta preşcolară copilul trebuie să creasă într-o ambianță riguros structurată şi să aibă parte de un stil de conducere autoritar din partea familiei, în perioada şcolarității mici părintele trebuie să adopte o atitudine de consiliere şi ajutor față de copil, iar la vârsta gimnazială copilul trebuie să preia treptat o serie de responsabilități.

Caracteristicile ambianței familiale care influențează benefic creativitatea

Referitor la caracteristicile ambianței familiale care influențează benefic creativitatea, de-a lungul timpului s-au realizat diferite cercetării care au favorizat scoaterea la iveală a diferitelor caracteristici, printre acestea enumerăm următoarele caracteristici identificate de personalități renumite din literatura de specialitate.

O primă caracteristică se referă la condițiile socio-economice care au o influență pozitivă, sau care sunt mai adecvate pentru a asigura dezvoltarea creativității, acestea fiind cele de valoare medie, adică cele situate între bogăție şi sărăcie, undeva la mijloc, pentru a asigura un trai decent.

O altă caracteristică priveşte nivelul cultural al membrilor familiei acesta având un rol important, astfel R. C. Nichols şi J.L.Holland, au afirmat că nivelul de instruire al tatălui contează mai mult la băieți, decât nivelul de instruire al mamei la fete.

S-a remarcat faptul că dezvoltarea creativității este influențată şi de numărul mmembrilor din familie, astfel S. Frase în 1959 şi şi T. Engelmann în 1967 în baza cercetărilor realizate au ajuns la concluzia că numărul membrilor din familie poate avea influențe în evoluția creativității considerându-se că prezența competiției fraterne este stimulativă pentru creativitate iar situația în care un copil este

singur la părinți nu este prea avantajoasă, după cum nu se consideră a fi prea fericită nici ipostaza familiei cu mai mulți copii.

O altă caracteristică este aceea a ordinii în care s-au născut copiii, copiii primii născuți sunt mult mai creativi şi asta datorită entuziasmului educativ, prezent încă la părinți. Spațiul intragenezic mare până la următorul copil este considerat a fi o altă caracteristică favorabilă în dezvoltarea creativității, deoarece copilul în cauză nu trebuie să împartă o perioadă cu nimeni hrana spirituală ce i-o oferă părinții.

Principii de care familia trebuie să țină cont în dezvoltarea creativității copilului:

- adoptarea unui stil democratic, a unei atmosfere calde dar nu sufocantă prin afecțiune, abținerea de la regizarea fiecărui pas al copilului lăsându-i o marjă de inițiativă.
- stimularea inițiativei şi independenței intelectuale şi de acțiune a copilului.
- încurajarea libertății de comunicare a copilului, a dorinței de a pune întrebări;
- manifestarea unui interes rezonabil față de randamentul şcolar al copilului, lipsa pretențiilor exagerate din partea părinților şi deschiderea spre ajutor la cerere;
- încurajarea copilului de către părinți, asigurarea unei stime de sine crescute, manifestarea critică binevoitoare;
- sistemul de pedepsire şi recompense trebuie să fie cât se poate de corect.

Bibliografie:

Munteanu Anca. Incursiuni în creatologie, Editura Augusta, Timișoara, 1999.

Ce înseamnă desegregarea prin educație de calitate?

Profesor pentru învățământul primar Maria Daniela Andreescu
Școala Gimnazială Nr. 40, Sector 2, București

Într-o lume care încă se confruntă cu provocări legate de incluziune și echitate, educația rămâne una dintre cele mai puternice unelte de transformare socială. Proiectul Educațional Național „Fii tu vocea schimbării! Desegregare prin educație de calitate” își propune să combată segregarea și marginalizarea elevilor prin metode didactice inovatoare, colaborare instituțională și implicare activă din partea cadrelor didactice, ONG-urilor și comunității educaționale.

Desegregarea nu înseamnă doar integrarea fizică a elevilor în aceeași sală de clasă, ci presupune asigurarea unui proces educațional incluziv, adaptat nevoilor fiecărui copil – mai ales pentru cei cu cerințe educaționale speciale (CES), refugiați sau migranți. Acest proiect încurajează aplicarea unor strategii moderne, interactive și empatice de predare, care pun accent pe demnitatea și valoarea fiecărui elev. Educația înseamnă mai mult decât alfabetizare și calcul - este și despre cetățeni. Educația trebuie să-și asume pe deplin rolul central în a ajuta oamenii să creeze societăți mai juste, pașnice și tolerante.

Aceasta este ceea ce înțelegem prin educație „de calitate”: avem nevoie de un standard care să măsoare cât de eficientă este educația în pregătirea elevilor pentru succesul în restul vieții lor. Dreptul la educație este un drept fundamental al omului. Cu toate acestea, multe țări europene refuză încă mii de copii, inclusiv copii cu dizabilități, copii romi și copii refugiați sau migranți, să aibă acces egal, menținându-i în școli segregate. Aceasta este o încălcare a drepturilor omului ale copiilor, cu consecințe negative de anvergură pentru societățile noastre. Statele membre au obligația de a asigura dreptul fiecărui copil la o educație de calitate, fără discriminare prin abordarea segregării școlare de educație incluzivă.

Drumul către educația desegregată în România este unul lung și dificil. Din propria experiență, pot împărtăși cât de dificilă a fost etapa, în care la clasă am avut o elevă audientă refugiată din Ucraina, deoarece nu am dispus de resursele educationale necesare pentru a-i oferi o educație de calitate. Ea cunoștea alfabetul chirilic, iar noi folosim alfabetul latin, ea vorbea limba ucraineană, nu știa limba engleză sau limba română. Așadar, comunicarea a fost deficilă și a trebuit să apelăm la aplicația Google

Translate, dar am observat că nu a fost eficientă această metodă. Consider, că este necesar ca acești copii să parcurgă 1-2 ani în centre specializate, în care să învețe limba română, după care să fie repatizați de Inspectoratul Școlar ca elevi audienți.

Este timpul să trecem dincolo de întrebarea dacă desegregarea școlară poate avea rezultate pozitive pentru copii și societate în general. Există ample dovezi că desegregarea - dacă este implementată cu angajament și conștientizarea lecțiilor experienței trecute – poate fi făcută să „funcționeze”. Multe dintre lucrurile pe care trebuie să le facem pentru a spori eficacitatea desegregării sunt cunoscute. Și putem învăța mai multe din sistemele de învățământ ale altor state din Uniunea Europeană, și nu numai, dacă ne interesează. Procesele care contribuie la desegregarea de succes sunt în cea mai mare parte pași care s-ar îmbunătăți şcoli în absenţa desegregării. Asta nu înseamnă că va fi usor, desigur. Faptul că există atât de puține școli excelente, fie desegregat sau segregat, mărturisește dificultățile de a face necesară schimbarea.

Deși este de dorit să știți mai multe despre problemele importante de desegregare, problema centrală nu este cum să proiectăm o școală eficientă desegregată, ci cum se implementează în sistem. De exemplu, cum pot profesorii și directorii să fie ajutați și încurajați să adopte comportamente adecvate? Cum poate fi obținut sprijinul părinților? Cel mai important, cum - în lipsa sisteme școlare la nivel metropolitan – putem desegrega orașele cu populații minoritare mari fără a stimula o segregare rezidențială în continuare? Avem nevoie să adăugați aceste și alte întrebări legate de implementare cercetării noastre și agende de acţiune. Nu este necesar să se facă compromisuri între desegregare și educație de calitate. Le putem avea pe amândouă!

Educație de calitate prin lectură

Prof. Înv. Primar Danciu Alina Petruța
Școala Gimnazială Nr. 190, București

În contextul dezvoltării accelerate a tehnologiei și creșterii puterii internetului, actul citirii a intrat într-o luptă aprigă cu device-urile și gadget-urile, care atrag copiii într-o lume virtuală atât de captivantă pentru ei, încă de la vârste foarte fragede. Jocurile și programele TV distrug, încet, dar sigur, relația dintre copii și cărți.

O mare provocare, atât pentru părinți , cât și pentru cadrele didactice , este aceea de a găsi cartea/lectura suficient de atractivă pentru copil, astfel încât să își dorească să mai citească și altceva. Constat că le este foarte ușor să citească ceea ce îi interesează , dar anevoios cititul unei lecturi clasice, cu morală , cu învățături.

Despre lectură și influențele acesteia asupra dezvoltării cognitive, afective și comportamentale s-au spus multe de-a lungul timpului și s-au făcut numeroase studii, care au demonstrat, rând pe rând, impactul pozitiv al acesteia în formarea și evoluția fiecărui individ. Cercetătorii de la Yale University School of Public Health au demonstrat că lectura adduce mari beneficia sănătății , modificările fiind observate la nivelul activității cerebrale . Aceștia susțin că un om care citește zilnic minim 30 de minute trăiește, în medie, cu 2 ani mai mult decât o persoană care nu citește deloc sau că cititul îmbunătățește sănătatea fizică și mentală, relația cu ceilalți, crește empatia, reduce stresul cotidian și cultivă participarea civică.

Lectura este un instrument care contribuie la formarea și dezvoltarea unui vocabular activ, la o exprimare corectă, la educarea simțului estetic și antrenează mecanisme cognitive complexe : atenția, concentrarea, memoria, analiza, sinteza. Obiceiul părinților de-a le citi copiilor încă din primele luni de viață este vital pentru dezvoltarea creierului, contribuie la dezvoltarea vocabularului și comunicării, impactul fiind vizibil în succesul școlar de mai târziu al copilului. Lectura îi ajută pe cei mici mai departe în interacțiunile sociale și în integrarea socială, contribuind semnificativ la sporirea încrederii în sine.

Din păcate, din ce în ce mai mulți indivizi consider cititul o pierdere de vreme , poate și pentru că efortul cognitiv este incomparabil mai mare decât atunci când vizionezi ecranizarea făcută pe baza unei cărți. Nu se dorește minimizarea aportului pe care îl are internetul, pe care îl au device-urile în dezvoltarea noastră a tuturor sau în dezvoltarea societății în care trăim, doar că aceste mijloace moderene nu sunt suficiente. Scopul acestora, în cazul de față, ar trebui să fie acea de a completa lectura, nu de a o înlocui.

EGALITATEA DE ȘANSE

Profesor educatie timpurie PAPA MARIANA
GRĂDINIȚA NR. 3 OTOPENI/ILFOV

Toți copiii au dreptul la educație in funcție de nevoile lor. Și copiii diferiți au drepturi egale cu ceilalți, iar o educație separată ar duce la marginalizare și discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine și afirmarea personalității.

Educaţia împotriva discriminării trebuie să înceapă din perioada preşcolară. Chiar înainte de a putea vorbi , copiii încep să observe diferenţele legate de culoarea pielii, forma ochilor și multe altele. Ei absorb repede informaţii despre discriminare şi stereotipuri de la televizor , de la cei de o vârstă cu ei şi , mai ales , din ceea ce spun şi fac adulţii (părinţii, educatorii). Copiii mici au un model în copiii mai mari şi-n adulţii importanţi .de aceea , mesajele pe care adulţii le transmit despre oameni care sunt de etnie diferită , care au o dizabilitate , sau care vorbesc o limbă diferită sunt foarte importante.

Copiii încep să conştientizeze diferenţele şi să pună întrebări despre ele încă de la vârsta de doi ani. Între patru şi şapte ani , copiii sunt conştienţi că sunt diferiţi de adulţi şi de alţi copii şi se întreabă ce este constant şi ce se va schimba. Aceasta este vârsta când un băieţel probabil că îşi întreabă mama ,,când voi creşte voi fi mămică sau tătic ?“ Începe să înţeleagă că unele lucruri privind identitatea sa s-ar putea schimba (va deveni adult), iar altele ar putea rămâne neschimbate(va fi întotdeauna bărbat). Realizând că alţi oameni sunt la fel sau diferiţi de ei , copiii încep să aibă opinii despre acest lucru şi ar putea începe să aibă sentimente negative faţă de oamenii care sunt altfel decât ei. Copiii care sunt diferiţi de majoritate în vreun fel pot chiar începe să aibă sentimante negative faţă de ei înşişi , dacă simt că deosebirea aceasta este percepută ca ceva ,, mai puţin normal “ sau ,, mai puţin bun“.De aceea este important ca adulţii să aibă atitudini pozitive faţă de diferenţe , aşa încât, în loc să dezvolte sentimente negative , copiii să crească fiind conştienţi că şi oamenii care sunt diferiţi de ei sunt interesanţi, atractivi, sunt colegi de joacă plăcuţi etc.

În activităţile de predare –învăţare am pus accentul pe progresul individual şi mai puţin pe comparaţiile cu alţi preșcolari. O altă preocupare cu caracter permanent este utilizarea metodelor activ participative care încurajează învăţarea prin cooperare, astfel încât preșcolarii
să-şi poată ajuta colegii, să-şi devolte spiritul de echipă

Fiecare persoană posedă o abilitate deosebită de a urca culmile sau de a cădea în disperare, dar ni se oferă tuturor şansa de a putea încerca? Toţi avem “daruri” si “talente”. Toţi suntem identici şi, totuşi, deosebiţi.

Un suflet inocent ca cel al unui copil este ca o pasăre care doreşte să îşi ia zborul. Zborul spiritului nu poate fi îngrădit sau restricţionat, el doreşte să fie liber să poată să atingă imensitatea albastrului de o claritate orbitoare. Îndată ce un copil este dezavantajat, marginalizat, zborul este compromis, nu mai poate să atingă înălţimi nemărginite, este reprimat, iar aripile îi vor fi frânte, la fel si spiritul.

Bibliografie

- Gherguţ, A. (2006). Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale. Strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie (ediţia a II-a revăzută şi adăugită). Iaşi: Editura Polirom;
- Preda, V. (2012). Introducere in psihologia dezvoltarii (suport de curs), Universitatea Babes-Bolyai, Facultatea de Psihologie si Stiinte ale Educatiei, Departamentul de Psihopedagogie speciala;

Fii tu vocea schimbării!Desegregare prin educație de calitate!

Profesor învățământ primar, Iliuță Mioara
Școala Gimnazială Gheorghe Corneliu, Domnești, Ilfov

Educația este unul dintre cei mai puternici factori de coeziune socială și mobilitate ascendentă. Într-o societate democratică și incluzivă, dreptul la o educație de calitate pentru toți copiii este esențial. Desegregarea în educație nu înseamnă doar eliminarea fizică a separării, ci mai ales oferirea acelorași șanse și resurse tuturor, indiferent de origine etnică, statut economic, mediu de rezidență sau dizabilitate.

Desegregarea educațională presupune eliminarea tuturor formelor de separare – directă sau indirectă – între elevi, în special pe criterii etnice sau sociale. În România, cea mai răspândită formă de segregare este cea a elevilor de etnie romă, dar și a copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) sau a celor proveniți din comunități dezavantajate.

Conform Ordinului Ministerului Educației Naționale nr. 6134/2016, privind interzicerea segregării în unitățile de învățământ preuniversitar, segregarea școlară este ilegală și constituie o formă de discriminare.

O educație de calitate presupune:

- **Acces egal** la educație pentru toți copiii, fără discriminare;
- **Curriculum adaptat** și flexibil, centrat pe nevoile elevului;
- **Profesori formați în domeniul educației incluzive** și al managementului diversității;
- **Mediu educațional sigur și motivant**, în care elevii se simt acceptați și valorizați;
- **Resurse educaționale moderne** și infrastructură adecvată.

Prin crearea unui astfel de mediu, se reduc inechitățile și se facilitează integrarea copiilor marginalizați.

Exemple de bune practici în desegregare

- **Programe de mentorat intercultural**: elevi din medii diferite colaborează în proiecte comune, reducând stereotipurile.
- **Clase eterogene** în care elevii sunt repartizați echitabil, fără separare pe criterii de etnie sau performanță.
- **Parteneriate cu părinții și comunitatea**: implicarea familiei contribuie la creșterea motivației școlare.
- **Formarea continuă a cadrelor didactice** în domeniul educației pentru diversitate și incluziune socială.

Provocări în implementarea desegregării

- Mentalități discriminatorii persistente în unele comunități;
- Lipsa resurselor pentru sprijinirea elevilor cu nevoi speciale;
- Practici administrative care favorizează separarea (ex: clase „de elită” vs. clase „slabe”);
- Lipsa monitorizării eficiente a segregării școlare de către inspectoratele școlare.

Propuneri și direcții de acțiune

- Introducerea de **indicatori clari pentru identificarea segregării** în fiecare unitate școlară;
- Includerea unui **modul despre desegregare și educație incluzivă** în formarea inițială și continuă a cadrelor didactice;
- Realizarea periodică de **analize sociologice și pedagogice** privind incluziunea școlară;
- Promovarea unei **culturi a respectului pentru diversitate**, prin activități extracurriculare și campanii educaționale.

Ce înseamnă o școală desegregată și incluzivă?

O școală desegregată este una care:

- Asigură **distribuția echitabilă** a elevilor în clase;
- Oferă **sprijin diferențiat**, nu separare;
- Încurajează **interacțiunea între elevi** de diverse origini;
- Are **profesori formați în pedagogie incluzivă**;
- Respectă diversitatea și lucrează activ împotriva discriminării.

Ce poate face un cadru didactic?

- Să **monitorizeze și semnaleze** formele de segregare din școală;
- Să **colaboreze cu colegii și conducerea** pentru politici școlare incluzive;
- Să adapteze activitățile didactice pentru a răspunde nevoilor fiecărui elev;
- Să folosească metode de lucru **cooperative și colaborative**;
- Să educe elevii pentru **toleranță și respect** față de diversitate.

Concluzii

Desegregarea prin educație de calitate este nu doar o obligație legală, ci și o condiție necesară pentru o școală modernă, echitabilă și relevantă. Ca profesori, avem responsabilitatea de a crea contexte de învățare în care toți copiii să se simtă valorizați, acceptați și motivați. Schimbarea începe din clasă, prin atitudinile, practicile și convingerile noastre.

Bibliografie

- Ordinul MEN nr. 6134/2016 privind interzicerea segregării școlare;
- UNICEF & Institutul pentru Științele Educației – *Ghid de desegregare școlară* (2018);
- Andreea Rădoi – *Incluziunea în educație: politici și practici* (Editura Polirom, 2020);
- UNESCO – *Inclusive Education: The Way of the Future*, 2009.

NIVELURILE CREATIVITĂȚII

Prof. educație timpurie Mușet Emilia, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 2 Lugoj

În privința nivelurilor creativității s-au conturat mai multe opinii, astfel de exemplu Masslow grupa creativitatea pe două niveluri:

♦ creativitate primară caracterizată prin spontaneitate şi caracter ludic;

♦ creativitate secundară (controlată, disciplinată, nonludică);

Privind nivelurile de creativitate, Irving A. Taylor (1959) nominalizează un număr de cinci:

1. Creativitate expresivă este cea mai simplă formă de creativitate descoperită în desenele libere ale copiilor, reprezentând premiza de dezvoltare, în procesul educației, a celorlalte forme de creație. Stimularea acesteia se poate realiza încă din perioada preşcolară prin diferite jocuri de creație, desene libere şi poveşti din imaginație, toate acestea fiind însoțite de aprecierea copiilor de către cadru didactic.

2. Creativitatea productică constă în punerea în practică a talentelor sau a aptitudinilor dezvoltate şi controlate, persoana dezvoltând astfel un nivel superior de comportament chiar dacă produsul nu este original.

„Creativitatea productivă se referă la restrângerea jocului liber al imaginației şi îmbunătățirea tehnicii de lucru, deşi produsele realizate se deosebesc prea puțin de cele obişnuite. La acest nivel de creativitate accentul se pune pe învățarea creativă din şcoală, bazată pe metode de descoperire şi invenție, apoi lărgirea orizontului de cunoştințe, îmbogățirea experiențelor şi însuşirea tehnicilor de creativitate”.

3. Creativitatea inventivă se bazează pe crearea unor legături noi între legăturile deja existente. Această formă de creativitate are la bază invenția sau descoperirea unor corelații noi, originale, între obiecte şi fenomene, fără să fie vorba de aspecte cu totul neobişnuite.

4. Creativitatea inovatoare este întâlnită la un număr foarte mic de persoane şi se referă la găsirea unor soluții noi, unice, cu rezonanță teoretică şi practică. Aceasta presupune transformări fundamentale în concepții, principii sau metode de lucru, în domeniul ştiinței sau al artei.

5. Creativitatea emergentivă este specifică geniului, a omului capabil să producă schimbări definitorii într-un domeniu şi a cărui personalitate se impune de-a lungul mai multor generaţii.

Bibliografie:

Maslow A.H. 1959, apud, Țoc M., *Creativitatea la vârstă școlară mică*, Editura Studis, Iași, 2009.

[1]Stănescu M.L., *Creativitatea la vârstă școlară mica*, Editura Larisa, 2011.

[1] Țoc M., *Creativitatea la vârstă școlară mică*, Editura Studis, Iași, 2009.

[1] Munteanu A. *Incursiuni în creatologie*, Editura Augusta, Timișoara, 1999.

VOCEA MEA PENTRU O ȘCOALĂ FĂRĂ GRANIȚE
-referat-

Autor: Rotaru Cremona
Școala Gimnazială „Ing. Gh. Pănculescu”
Vălenii de Munte, Prahova

INTRODUCERE

Într-o lume marcată de diversitate, rolul educației nu mai este doar acela de a transmite cunoștințe, ci și de a forma caractere, de a clădi punți între diferențe și de a elimina barierele care separă. Titlul acestui referat — „Vocea mea pentru o școală fără granițe” — reflectă nu doar o viziune pedagogică, ci și o convingere personală: școala trebuie să fie un spațiu al incluziunii, al echității și al respectului reciproc.

Desegregarea nu este doar un concept administrativ; este o responsabilitate colectivă care începe din sala de clasă, din atitudinea profesorului și din interacțiunile dintre elevi. În acest sens, vocea mea ca dascăl trebuie să fie una activă, empatică și orientată spre schimbare.

EDUCAȚIA DE CALITATE – UN DREPT, NU UN PRIVILEGIU

Educația de calitate presupune acces, participare, rezultate echitabile și dezvoltare personală pentru toți elevii, fără discriminare. În realitate, segregarea școlară — fie că este etnică, socială sau funcțională — continuă să afecteze șansele reale ale copiilor proveniți din grupuri vulnerabile.

Fenomenul segregării poate lua forme subtile: clase „speciale”, expectanțe reduse față de anumiți elevi, lipsa sprijinului diferențiat sau etichetarea negativă. Combaterea acestor practici necesită intervenție nu doar la nivel de politici educaționale, ci mai ales în modul de lucru zilnic al profesorului.

ROLUL PROFESORULUI ÎN DESEGREGARE

Ca profesor, am înțeles că vocea mea contează. Nu doar prin ceea ce predau, ci și prin felul în care includ, susțin și inspir. Cred cu tărie că fiecare copil are dreptul de a învăța într-un mediu sigur, echitabil și prietenos.

În fiecare clasă, indiferent de componență, putem crea contexte de învățare care încurajează colaborarea, empatia și participarea tuturor. Nu există rețete unice, dar există principii solide: respect, adaptabilitate și reflecție continuă.

ACTIVITĂȚI ȘI BUNE PRACTICI PENTRU INCLUZIUNE ȘI DESEGREGARE

1. Grupuri de lucru colaborative și eterogene Am format echipe mixte pentru teme, proiecte sau jocuri didactice, astfel încât elevii să învețe unii de la alții și să-și descopere reciproc calitățile. Cooperarea a dus la scăderea comportamentelor de excludere.

2. Ziua diversității în clasă Am organizat activități tematice în care elevii și-au prezentat tradițiile, limba sau povești de familie, promovând respectul față de cultura celuilalt. Această activitate a fost un succes emoțional și educativ.

3. Ateliere de empatie și dezvoltare socio-emoțională În cadrul orelor de dirigenție sau opționale, am derulat exerciții de identificare a emoțiilor, ascultare activă și jocuri de rol care ajută elevii să înțeleagă trăirile celor din jur și să răspundă cu blândețe.

4. Materiale și metode diferențiate Pentru a sprijini elevii cu ritm mai lent de învățare sau din medii defavorizate, am adaptat conținuturile și am diversificat formele de evaluare: portofolii, proiecte vizuale, povestiri orale, în locul testelor standard.

5. Implicarea părinților și comunității Am desfășurat activități cu participarea familiilor, indiferent de pregătirea acestora, într-un cadru incluziv și respectuos. S-au organizat seri de lectură, ateliere meșteșugărești sau întâlniri tematice, care au contribuit la întărirea relației școală-comunitate.

EXEMPLU DE ACTIVITATE TEMATICĂ (FIȘĂ MODEL)

Titlul activității: „Toți suntem diferiți, dar egali”
Nivel: gimnazial
Obiective:

1. dezvoltarea empatiei și a respectului față de diversitate;
2. conștientizarea existenței discriminării și a efectelor sale;
3. încurajarea comunicării deschise în grup.

Desfășurare:

1. Discuție introductivă: Ce înseamnă să fii „diferit”? (15 min)
2. Vizionare video scurt (tematică diversitate/incluziune) + reflecție scrisă (20 min)
3. Joc de rol: „Cum mă simt când sunt exclus?” (20 min)
4. Activitate creativă: „Cartea clasei fără granițe” – fiecare elev contribuie cu un desen sau o frază (20 min)

5. Concluzie și feedback colectiv.

Desfășurare:

1. Discuție introductivă: Ce înseamnă să fii „diferit”? (15 min)
2. Vizionare video scurt (tematică diversitate/incluziune) + reflecție scrisă (20 min)
3. Joc de rol: „Cum mă simt când sunt exclus?” (20 min)
4. Activitate creativă: „Cartea clasei fără granițe” – fiecare elev contribuie cu un desen sau o frază (20 min)
5. Concluzie și feedback colectiv.

CONCLUZIE

„Vocea mea pentru o școală fără granițe” este expresia unei viziuni pedagogice și umane care pune în centrul educației demnitatea fiecărui copil. Ca dascăli, avem privilegiul, dar și responsabilitatea, de a modela o generație care înțelege și practică solidaritatea, nu excluderea.

Cred că educația nu trebuie să uniformizeze, ci să valorizeze unicitatea. Prin implicare, creativitate și curaj, putem transforma sala de clasă într-un loc în care fiecare copil — rom, român, migrant, cu CES sau dintr-o comunitate vulnerabilă — se simte văzut, sprijinit și iubit.

Vocea mea va continua să susțină acest ideal. Pentru că acolo unde se aud vocile tuturor, educația devine cu adevărat schimbare.

Desegregarea şcolară prin integrare, nondiscriminare şi susţinerea diversităţii

Mădălina Elisabeta Constantin,
Liceul Tehnologic Târnăveni

Sistemul educaţional românesc trebuie să ofere şanse egale la integrare şi educaţie pentru fiecare copil. În acest sens, un rol esenţial revine atât învăţământului formal, cât şi celui nonformal, în eficientizarea dezideratului de desegregare şcolară prin integrare, nondiscriminare şi susţinerea diversităţii, pentru implementarea educaţiei pentru toţi, cu scopul de a valorifica potenţialul fiecărui om la justa sa valoare şi de a le oferi tuturor copiilor şansa de a deveni membri implicaţi activ şi integraţi deplin în societate.

Elevii cu cerinţe educaţionale speciale sunt supuşi, nu doar în ţara noastră, unui risc de abandon şcolar, inclusiv din cauza condiţiilor sociale şi economice de ansamblu, cu care se confruntă familia şi comunitatea extinsă. De aceea, este absolut necesară colaborarea dintre şcoală şi ceilalţi parteneri sociali, un beneficiu fiind acela că prin activităţile formale și nonformale, sursă de dezvoltare a înclinaţiilor şi aptitudinilor, se eficientizează integrarea elevilor cu CES în mediul şcolar şi comunitar. Elevii cu cerinţe educaţionale speciale îşi pot consolida sentimentul valorii personale și pe cel al efortului răsplătit, inclusiv prin implicarea în proiecte extrașcolare, din care unii obţin rezultate foarte încurajante.

Bibliografie:

1. *Legea învăţământului preuniversitar nr. 198/2023*, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 613 din 05 iulie 2023 (secţiunea VII)
2. **Ministerul Educaţiei și Cercetării**, *Ghid pentru desfășurarea activităţilor educaţionale și terapeutic recuperatorii în învăţământul special și special integrat, anul școlar 2020-2021*, Editura Didactică și Pedagogică S.A, Bucuresti, 2020
3. **Ungureanu, Dorel**, *Educaţia integrată şi şcoala inclusivă*, Editura de Vest, Timişoara, 2000
4. **Verza, Emil; Verza, Florin Emil** (coordonatori), *Tratat de psihopedagogie specială*, Editura Universității din București, 2011
5. **Vrasmaș, Ecaterina Adina**, *Introducere în Educația cerințelor speciale*, Universitatea din București, Editura Credis, 2004

Propuneri de activități destinate ciclului primar pentru “ Săptămâna verde ”

URSUIANU CLAUDIA MĂDĂLINA
Școala Gimnazială Ion Heliade Rădulescu, Sector 1, București

Săptămâna verde este o modalitate perfectă de a-i introduce pe copii în lumea naturii, de a-i face să conștientizeze cât de important este să reciclăm, oferindu-le experiențe educative, distractive și memorabile.

Este o săptămână mult așteptată de toți copiii, deci și de elevii clasei a III-a D de la Școala Gimnazială Ion Heliade Rădulescu din București. În Săptămâna verde derulată anul acesta în perioada 24-28 martie 2025, am desfășurat multe activități atractive, propuse și realizate de elevi.

Obiective de învățare urmărite:

- Identificarea situaţiilor, cazurilor, formelor de manifestare a poluării mediului înconjurător asupra organismului;
- Găirea unor soluţii optime pentru prevenirea şi ameliorarea manifestărilor de degradare a mediului;
- Refolosirea anumitor deșeuri pentru a proteja pădurile, a reduce consumul și a proteja astfel planeta;
- Conștientizarea rolului fiecăruia dintre noi în realizarea unei lumi mai bune şi a unui mediu mai sănătos, manifestând grijă față de mediu prin comportamentul de zi cu zi.

Denumirea activității – ***Managementul deșeurilor, consum și producție sustenabilă***

Activități de învățare:

- Prezentarea unor materiale despre poluarea mediului și despre reciclare;
- Discuții pro și contra pe baza unor situații concrete prezentate;
- Separarea materialelor în reciclabile, nereciclabile, biodegradabile și non-biodegradabile;
- Prezentarea drumului parcurs de un produs până ajunge să fie reciclat;

- Asocierea obiectului de reciclat cu culoarea corespunzătoare a recipientului (verde, galben, albastru, maro);
- Jocuri de rol;
- Realizarea unor lucrări cu tema ***Grădina cu flori*** din cofraje de ouă, plastilină și bețișoare culese din parcul din apropierea școlii.

Foto 1 – Grădina cu flori -

Lucrări realizate de elevii clasei a III-a D,
Șc. Gimn. I.H. Rădulescu, sector1, București

Denumirea activității – ***Păduri și viața terestră***

Activități de învățare:

- Prezentarea unor materiale despre tipuri de păduri pe glob și familiarizarea cu câteva tipuri de viețuitoare din aceste medii de viață;
- Transmiterea unor informatii cu privire la rolul copacilor în viața de zi cu zi și sublinirea rolului deosebit de important al copacilor pentru existența vieții pe Pământ;
- Realizarea unor asocieri între acțiuni ale oamenilor care poluează pădurile și efectele nedorite ale acestora asupra plantelor și animalelor;

- Realizarea unor afișe care promovează acțiuni de protejare a pădurilor;
- Realizarea unor căsuțe pentru păsări din lemn și pictarea lor.

Foto 2 – Căsuța pentru păsărele –

Lucrări realizate de elevii clasei a III-a D,
Șc. Gimn. I.H. Rădulescu, sector1, București

Denumirea activității – ***Ape și viața acvatică***

Activități de învățare:

- Prezentarea unor materiale despre tipuri de ape pe Terra și modalități de poluare a acestora de către om;
- Identificarea beneficiilor pe care le aduc oamenilor apele și viețuitoarele care trăiesc în ele (alimentarea caselor cu apă, energie electrică, hrană, agrement etc.);

- Discuții pro și contra pe baza unor situații concrete prezentate în care acțiunile oamenilor poluează apele și afectează viețuitoarele;
- Confecționarea de afișe pentru a promova o acțiune de curățare a lacurilor situate în apropierea Bucureștiului;
- Realizarea unor machete cu tema ***Mediul acvatic*** în care s-au folosit materiale diverse (polistiren, hârtie creponată, plastilină, crenguțe, scoici, pietricele, viețuitoare acvatice).

Foto 3 – Mediul acvatic - machetă –

Lucrări realizate de elevii clasei a III-a D,
Șc. Gimn. I.H. Rădulescu, sector1, București

ACCEPTAREA UNUI COPIL CU DIZABILITĂȚI ÎN GRUPĂ

Prof. Botar Aniko-Csila
Grădinița cu Program Prelungit “Prichindelul Isteț”, Turda

Situație: I.R. este un copil autist încadrat în grad de handicap grav. A fost înscris la grădiniță încă de la trei ani. Frecventa zilnic grăninița în afara zilelor când făcea terapie la Asociația de autiști. Dimineața era adus primul la grădiniță și luat acasă ultimul. Nu avea program redus de 2 ore și nu avea nici însoțitor, cu totul că avea nevoie de atenție specială permanentă, deoarece era foarte agresiv și uneori auto-agresiv.

Copilul prezenta o inteligență peste nivelul mediu al celorlalți. Era fascinat de cifre, litere și limbă engleză. Sărea minute în șir în fața peretelui pe care erau afișate cifrele, scuturându-și mâinile, citea cuvinte din cărți, adora cărticelele care redau cuvintele apăsate/tastate în limba engleză, cunoștea lunile anului, zilele săptămânii. Comunica greoi, în cuvinte, nu se exprima în propoziții. Mai mult repeta întrebările educatoarei. Problema era, că toate aceste calități ieșeau la suprafață doar când se lucra cu el unu la unu.

Educatoarea se ocupa de el în fiecare dimineață până soseau ceilalți copii. Încerca să recupereze activitățile din ziua precedentă la care copilul nu vroia să participe. Copilul colabora , cu insistențe, dar colabora și comunica cu educatoarea. Cu toate că evita contactul vizual , la insistențele educatoarei menținea puțin câte puțin privirea. La sosirea primului coleg , însă , intra parcă într-o altă dimensiune, și nu mai comunica, vorbea pe o limbă înțeleasă doar de el.

Lua câte un anumăluț de plastic și lovea cu el de masă repetitiv, sau lua cuburile de lemn unul câte unul și le dădea drumul din mână de la înălțimea lui ca să producă gălăgie.

Dacă era rugat/atenționat să nu mai facă gălăgie, țipa îngrozitor, își arunca ochelarii, lovea colegii din preajmă cu ce apuca, și mătura tot de pe masă, covor. Devenea agresiv și chiar auto-agresiv. De multe ori ajungea să dea cu capul de ce era mai aproape(dulap, masă, calorifer) sau chiar era în stare să se pună în genunchi ca să dea cu capul de pământ, deoarece nu suporta gălăgia deloc, parcă îi creea suferință. Deseori se întindea pe jos instantaneu, pe motiv că” vrea să facă nani”, nu conta că era pe covor, pe gresia din baie sau trotuarul din curtea grădiniței. El nu vroia să participe la activitățile frontale, se plimba prin clasă, se juca, cânta, bolborosea, trăncănea, în schimb îi plăceau rutinele, activitățile care se desfășurau în același fel.

Avea niște reacții bizare. Colegii de grupă nu știau cum să reacționeze, le era frică de el, mai ales când țipa și scotea niște sunete ciudate, înfricoșătoare. Le strica mai tot timpul construcțiile și avea obiceiul de a-i lovi cu palma peste cap și să scuipe. Avea o anumită obsesie pentru o colegă de grupă. Bineînțeles că n-au întârziat nici recțiile celorlalți părinți.

Soluții: Educatoarea

- Educatoarea le-a explicat copiilor, că, colegul lor are nevoie de multă atenție, înțelegere și iubire din partea lor , iar această iubire o pot arăta print-o îmbrățișare și un simplu “*te iubesc x”. “Aceasta ar fi cheița către prietenia lui. Ce ziceți , încercăm?”*

Copiii au fost sceptici la început, dar cu ajutorul și îndrumarea educatoarei, au încercat, și spre mirarea lor , de cele mai multe ori a funcționat. Copilul luat prin surprindere, parcă uita-se cu ce intenții pornise. Chiar și doamna terapeut a fost uimită de funcționalitatea “*cheiței*”.

- Educatoarea încerca mai mereu să fie în preajma copilului , pentru a nu face rău celorlați, și propriei persoane;
- Educatoarea ținea mereu legătura cu tatăl copilului (acesta se ocupa mai mult de copil) căruia îi relata despre comportarea , reacțiile și progresele făcute de copil. Acesta cunoscându-și bine fiul, venea cu sugestii cu privire la modul în care ar trebui să gestioneze educatoarea diferite comportamente sau situații ;
- Educatoarea ținea legătura și cu terapeutul care se ocupa de copil la Asociația de autiști, mai mult, l-a și poftit în grupă, pentru ca acesta să-l poată observa în colectivitate, pentru a-i putea corecta comportamentele la cabinet;
- Educatoarea ținea legătura cu consilierul unității, care o ajuta să gestioneze eventualele conflicte apărute între părinți.
- Educatoarea le-a explicat celorlalți părinți că este vorba de un copil bolnav, cu cerințe educaționale speciale, care nu are nici o vină că suferă de acestă boală, că are și el dreptul la educație ca toți ceilalți copii și că trebuie integrat în colectivitate pentru a-l ajuta să facă progrese. Ca acest lucru să se întâmple, trebuie să fim mai toleranți, înțelegători.

STUDIU DE CAZ

PRAINER CARMEN LILIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „TOMA COCIȘIU” BLAJ

Subiectul: B.G. – școlar, CLASA a V-a

Vârsta: 11 ani

Familia:

- Tată – muncitor (în vârstă de 32 de ani)
- Mamă – casnică (în vârstă de 29 de ani)
- Soră – în vârstă de 2 ani

B.G. este în clasa a V-a la o scoala din mediul rural. Membrii familiei locuiesc împreună cu bunicii din partea tatălui. Atât mama cât și tatăl sunt muncitori. După ce au rămas fără locuri de muncă și au terminat perioada de șomaj, părinții au fost nevoiți să ia o hotărâre destul de neavantajoasă față de cei doi copii. Mama a acceptat un loc de muncă, unde lucra toată ziua, iar tatăl a plecat la muncă în Spania, de unde le trimite periodic bani. Copiii au fost zilnic în grija bunicilor care, după cum a declarat mama, au obiceiul să consume foarte des alcool, devenind violenți verbal. Situația devenind critică, mama a întrerupt serviciul rămânând acasă pentru a-și îngriji copiii.

Legătura dintre scoală și familie este făcută sporadic de către mamă, atunci când reușește cu greu să-și facă timp și, mai ales, în urma nenumăratelor insistențe ale educatoarei. De multe ori, diriginta este aceea care susține această legătură, mergând în vizite la domiciliul copilului.

Problema principală a școlarului:

Situația nesatisfăcătoare și comportamentul agresiv (verbal și fizic) al copilului, manifestat față de colegii de grupă.

Cauze

a) medicale

Din declarațiile mamei se pare că nu există antecedente medicale care să justifice comportamentul agresiv.

b) familiale

- Bunicul și tatăl copilului au fost dintotdeauna agresivi verbal (poate și fizic), pe fondul consumului de alcool;
- Lipsa unui climat familial de liniște și armonie;
- Lipsa unui regim zilnic organizat de activitate și odihnă;
- Dezinteresul părinților față de scoală, considerând că singura lor responsabilitate este să aducă copilul acolo și atât.

Obținerea informațiilor:

- Observarea comportamentului copilului în timpul activităților curente și extracurriculare;
- Conversații cu mama copilului;
- Discuții cu diriginta;
- Discuții cu copilul și colegii de clasă.

Stabilirea gradului de relaționare:

Copilul își plasează părinții aproape, deși tatăl nu a fost un model pozitiv. Îi duce dorul de când este plecat. Mama încearcă să îndrepte comportamentul copilului, dar are nevoie de sprijin și consiliere. Iubește sora mai mică, dar este adesea agresiv fizic cu ea. Bunicul, influențat de alcool, nu are un rol pozitiv. Influențele educative din partea familiei lipsesc aproape complet.

Copilul are dificultăți de concentrare, nu participă cu interes la activități și își deranjează colegii. Dacă nu reușește verbal, apelează la violență fizică.

Colaborarea consilierului:

Mama a fost consiliată pentru a organiza un regim structurat al copilului și pentru a înțelege importanța implicării în educația acestuia. A început să participe activ la viața scolii și copilul simte sprijinul, ceea ce l-a motivat să se comporte mai bine.

Mama a înțeles că agresivitatea naște agresivitate și a renunțat la pedepse fizice sau verbale, schimbându-și atitudinea. Copilul a început să-și schimbe comportamentul față de cei din jur.

Am discutat cu copilul despre rolul grădiniței și despre consecințele comportamentului său. L-am sprijinit constant, oferindu-i oportunități de a experimenta succesul, încurajări și activități atractive.

Modalități de intervenție:

- Discuții consilier – părinte;
- Discuții consilier – școlar;

- Jocuri de rol.

Evaluarea programului de schimbare:

Se observă îmbunătățiri în comportamentul copilului și în relațiile cu colegii. Intervenția continuă, însă conflictul permanent din familia extinsă are încă un impact negativ.

Calitate în educație prin metode inovative de evaluare

Prof. înv. primar Brânzei Loredana,
Școala Gimnazială “Dr. Victor Babeș”

Procesul de învăţământ reprezintă mijlocul principal prin care societatea noastră educă şi instruieşte noile generaţii, responsabilitatea organizării şi conducerii acestui proces revenind şcolii. Focusarea cade pe metodele, mijloacele şi formele de organizare şi evaluare a procesului educational. Ele pot dezvolta la elevi o conduită de responsabilitate, creativitate, gândire critică, învăţare aplicată, cerinţe ale învăţământului modern dar şi al societăţii contemporane. Ministerul Educaţiei Naționale și Cercetării Științifice își propune ca politică educațională asigurarea echității în educație, în ceea ce privește accesul egal la toate formele de învățământ, dar și în ceea ce privește calitatea educației pentru toți copiii, fără nicio discriminare generată de originea etnică sau de limba maternă, dizabilitate și/sau cerințe educaționale speciale, statutul socio-economic al familiilor, mediul de rezidență sau performanțele școlare ale beneficarilor primari ai educației. Astfel că sunt foarte importante instrumentele prin care profesorul reușește să își atingă aceste obiective. Pentru a ști dacă s-a ajuns la o educație de calitate se poate verifica printr-o evaluare bine definită și care poate schimba continuarea viitoarelor lecții și oferirea unor noi abordări adaptate tuturor elevilor în funcție de nivelul la care au ajuns. Tocmai de aceea s-a realizat un plan de acţiune pentru **desegregare** şi creşterea calităţii educaţionale în unităţile de învăţământ. În acest fel trebuie avut în vedere complexitatea activităţilor şi necesitatea unor abordări transsectoriale şi integrate în cadrul orelor.

Evaluarea reprezintă o etapă foarte importantă din munca cadrului didactic. Aceasta presupune un efort suplimentar acordat evaluării continue, dar și evaluarilor de la finalul unui an școlar. Evaluarea este puntea dintre predare și învățare. Ea reprezintă singura modalitate prin care ne putem da seama ce efect a avut predarea asupra elevilor, pentru a ne putea planifica următorii pași. Ea susține învățarea și măsoară nivelul de reușită al acesteia.

Evaluarea formativă este combinată cu o varietate de materiale si proceduri instructionale pe care elevul le foloseste in scopul recuperarii/completarii unor lacune. In acest sens, îmbinând evaluarea cu instruirea și cu învățarea, educatorul reușește să cunoască nivelul atins de fiecare elev ăi să ia decizii imediate și adecvate pentru ameliorarea rezultatelor. Principalul avantaj oferit de testările cu valoare formativă constă în posibilitatea cunoasterii operative și exacte a tipurilor de dificultăți pe care le-au întâmpinat educabilii, pe baza cărora cadrul didactic poate lua deciziile potrivite constând

în: reformularea sarcinilor de lucru, refacerea acelor structuri la care majoritatea elevilor au intâmpinat dificultăți și, bineînțeles, reînvățarea conținuturilor respective. În aceasta situație, profesorul este nevoit să localizeze neajunsurile metodologiei utilizate în predarea-învățarea conținuturilor (fie lipsa elementelor de fixare, fie metodele de învățământ utilizate, fie faptul că nu a utilizat materialul didactic sau l-a utilizat necorespunzător. Prin aceasta strategie, cadrul didactic realizeaza un feedback privind propria activitate, identificând în mod particular punctele-cheie în care predarea are nevoie de modificări. Experienta arată ca greșelile trebuie remediate, dacă este posibil, în aceeași ora în care a fost aplicat testul (oricum, în termen cât mai scurt posibil).

Dintre metodele de evaluare moderne cunoscute sunt hărțile conceptuale, metoda R.A.I., tehnica 3-2-1, proiectul, portofoliul, jurnalul reflexiv, investigația, observația sistematică a elevilor, autoevaluarea, etc. Acestea deja nu mai pot fi considerate moderne întrucât au devenit prea utilizate. De aceea propun unele mai puțin cunoscute care își ating scopul propus.

Fișă „Emoticoane”. -Disciplina: Limba română. Produsul școlar: Transcriere de text.

Elevii primesc fișa împreună cu sarcina, învățătorul explicând modul de aplicare. După activitatea de transcriere, elevii vor reveni la fișă și vor exprima gradul de satisfacție personală referitor la modul în care au reușit să îndeplinească sarcina, schițând în mod corespunzător buzele pe emoticonul respectiv. Pe parcursul activității, învățătorul trece printre rânduri și monitorizează activitatea. După verificare, învățătorul completează coloana respectivă și anexează fișa la lucrare, pentru a contrapune la lecția următoare rezultatele activității de transcriere (lucrarea verificată) și fișa completată de elev și de învățător, în vederea educării capacităților de autoevaluare la elevi. Atenționăm la faptul că în fișă nu este utilizat termenul „criterii de succes”, dar se propune o formulare accesibilă „pașii spre succes”. Într-o asemenea structură poate fi inclusă și o coloană pentru opinia colegului, în vederea educării spiritului de obiectivitate în aprecierea reciprocă.

Numele_____ Data _____

Pașii spre succes:	*Eu*	*Învățătorul*
Am transcris corect textul.	☺	
Am aranjat textul în pagină.	☺	
Am scris cu acuratețe.	☺	

Fișă „Cireașa de pe tort”.

Disciplina: Matematică.

Produsul școlar: Rezolvarea problemelor simple.

Acest instrument poate fi administrat periodic, la etapa Realizarea sensului. Elevii primesc fişa concomitent cu problema care trebuie rezolvată. Împreună cu învăţătorul (deoarece nu toţi elevii pot citi), urmăresc atent treptele care trebuie urcate pentru a „lua cireaşa de pe tort”, rezolvă problema, revin la fişă şi colorează treptele conform legendei: verde – independent, fără greşeli; galben – cu mici corectări; roşu – cu sprijinul învățătorului. Înscrierile de pe trepte sunt în conformitate cu criteriile de succes ale produsului respectiv.

Semaforul (procedeu primarea modului în care elevii înţeleg un nou concept sau sarcină de lucru:

• la dispoziţia elevilor se pune un set de trei cartonaşe colorate în luminile semaforului;

• la solicitarea cadrului didactic, elevii ridică un cartonaş: verde – dacă înţeleg, galben – dacă nu sunt siguri, roşu – dacă nu înţeleg;

• secvenţa poate fi reluată sau cei care au ridicat cartonaşul verde pot fi solicitaţi să furnizeze explicaţii colegilor, eventual într-o activitate în grupuri mici, omogene (elevi care au ridicat cartonaşe de trei culori).

Folosind în acest mod învăţarea prin cooperare, cadrul didactic oferă elevilor posibilitatea de a se implica în învăţare, de a ajunge la soluţii în mod independent, ghidat sau cu mai mult sprijin. Învățătorul va interveni când ghidarea sau sprijinul sunt solicitate, sau când constată că un anumit grup nu avansează în activitate, sau abordarea este greşită. Procedeul cromatic poate fi utilizat și în contextul autoevaluării, și al evaluării reciproce. În acest context, atenționăm cadrele didactice la necesitatea diversificării procedeelor folosite pentru exprimarea judecăților de valoare. Utilizarea în permanență a culorilor semaforului induce elevilor asoiceri nedorite, de exemplu: „astăzi am primit verde”; „am realizat sarcina pe roșu” etc. Important este ca elevul să se învețe a-și aprecia comportamentul performanțial (independent, ghidat, cu sprijin) și să fie motivat pentru a-și spori nivelul. Pot fi create multiple alternative eficiente și aplicabile de rând cu procedeul cromatic.

De exemplu: sublinierea/bifarea/încercuriea cuvântului respectiv; colorarea cu creionul simplu a uneia dintre trei imagini pe care sunt scrise nivelurile; reprezentarea nivelului printr-un cod dat (emoticoane, figuri geometrice, litere etc.) etc.

Prin astfel de abordări elevii devin mult mai angajați în procesul de învățare iar abordarea profesorului este una diferită față de cea tradițională în care accentul cade doar pe profesor. Acesta din urmă preia rol de a ghida clasa și a interveni atunci când este necesar.

Bibliografie

1. Ilie, Manuela. Didactica literaturii române, Ed. Polirom, 2008, Iași.
2. Popa, Mihaela-Emilia. Evaluarea formativă a competențelor în ora de limba și literatura română în liceu, Editura Paralela 45, Pitești.
3. Sâmihăian, Florentina. O didactică a limbii și literaturii române-Provocări actuale, Editura Art, București.
4. Ungureanu D., Teroarea creionului roşu. Evaluarea educaţională, Editura Universităţii de Vest, 2001
5. Codul Educației al Republicii Moldova, Chișinău 2014, nr.152 din 17.07.2014, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr. 319 – 324, art. nr. 614 din 23.11.2014 2. Concepția Evaluării rezultatelor școlare. Pâslaru Vl, Achiri I., coord., IȘE: Chișinău, 2006.
6. De VECCHI, G. (2011). Evaluer sans dévaluer et évaluer les compétences. Paris: Hachette Education.
7. Potolea, D., Neacşu, I., Manolescu, M. Metodologia evaluării realizărilor şcolare ale elevilor. Ghid metodologic general. București, 2011.

DESEGREGARE PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

AUTORI: IANCU LILIANA FLORICA
SIMIONAȘ-FEJES MONIKA
UNITATEA: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.1 ALEȘD

„ În învățământul preuniversitar este interzisă segregarea școlară pe criteriul etnic, al dizabilității sau cerințelor educaționale speciale, pe criteriul statutului socio-economic al familiilor, al mediului de rezidență al beneficiarilor primari ai educației și al performanțelor școlare, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.”
https://www.edu.ro/sites/default/files/proiect%20ORDIN%20CADRU%20interzicere%20segregare%20scolara.pdf)

Segregarea este o formă gravă de discriminare și are drept consecință accesul inegal al copiilor la o educație de calitate, încălcarea exercitării în condiții de egalitate a dreptului la educație precum și a demnității umane.

În România contemporană, problema segregării educaționale continuă să afecteze accesul echitabil la educație al copiilor proveniți din medii defavorizate, în special în rândul minorităților etnice și al copiilor din mediul rural. Grădinițele din mediul rural se închid rând pe rând, iar copii sunt nevoiți să facă naveta la grădinițele din orașe, ceea ce conduce la un efort greoi al acestor copii de a se concentra la activități din cauza oboselii. Învățământul preșcolar joacă un rol esențial în prevenirea și combaterea segregării, fiind prima etapă instituționalizată a educației copilului.

Grădinița poate deveni un spațiu de incluziune, unde se formează valori precum toleranța, respectul și acceptarea diversității. Pentru a atinge aceste obiective, este necesară aplicarea unei educații de calitate, centrată pe nevoile fiecărui copil, indiferent de etnie, statut socio-economic sau nivel de dezvoltare.

Pentru a combate segregarea în învățământul preșcolar, se impun următoarele măsuri:

- Asigurarea accesului egal la educație timpurie prin eliminarea barierelor socio-economice și geografice;
- Formarea continuă a cadrelor didactice pentru a înțelege și gestiona diversitatea culturală și socială;
- Implicarea activă a părinților și comunității locale în viața educațională a grădiniței, în vederea creării unui mediu de încredere și colaborare.

Un exemplu relevant de bună practică este programul „Grădinița prietenoasă” susținut de UNICEF România, care promovează incluziunea copiilor romi și a celor din medii vulnerabile în grădinițele publice. Programul include formarea educatorilor, dotarea spațiilor educaționale și implicarea părinților, având ca scop reducerea abandonului și creșterea participării școlare.

Activitățile incluzive din unitatea noastră joacă un rol important în crearea unui mediu educațional cald, echitabil și adaptat tuturor copiilor indiferent de abilități, stiluri de învățare sau nevoi speciale.

Iată câteva sugestii de activități inclusive gândite special pentru copiii din grupa la care predau și chiar din grădinița noastră.

Activități senzoriale adaptate

Preșcolarii adoră jocurile care implică simțurile. Activitățile pot fi ușor adaptate pentru a răspunde nevoilor fiecărui copil.

1. **Tăvi senzoriale** cu orez colorat, nisip kinetic, boabe, semințe, bulbi de flori, plante, diferite legume, lupe pentru explorare.
2. **Jocuri cu texture** – identificarea obiectelor cu ochii închiși, utilizând doar atingerea.

Jocurii de cooperare

In locul jocurilor competitive am introdus jocurile cooperante în care scopul este realizarea unui obiectiv comun.

1. **Construcțiile colective** . Preșcolarii utilizează cuburile pentru a construiesc impreună un turn, un tractor, oraș, traseu.
2. **Jocurile de masă**. Prin imbinarea pieselor preșcolarii cooperează în realizarea unor produse finale, de la coliere, la fructe, legume, etc.
3. **Jocurile de rol**. Prin intermediul acestor jocurii, preșcolarii cooperează în interpretarea unor roluri sociale(de-a medicul, de-a mama, de-a fermierul).

Activități de mișcare adaptate

1. **Dansuri libere** , pe muzică variată fiecare copil poate dansa cum dorește.
2. **Circuit motric** – tuneluri, obstacole moi, trasee marcate clar , necesare pentru dezvoltarea coordonării și a încrederii în sine.

Rutine inclusive și responsabilități commune.

Rutina zilnică include responsabilități distribuite tuturor.

„ Ajutorul zilei” – fiecare copil, pe rând, are o sarcină ușoară (de exemplu distribuirea fișelor de lucru, a creioanelor, adunarea jucăriilor, udarea florilor, așezarea sticluțelor la locul potrivit).

„ Salutul de dimineață personalizat, fiecare copil își allege cum dorește să fie salutat: prin îmbrățișare, zâmbet, bătaie din palme.

„ Cercul prieteniei. Copiii sunt așezați în semicerc .Fiecare copil vine și își alege din cutia cu cercuri colorate, un cerc colorat în funcție de preferință, dupa care se prezintă, și își exprimă starea emoțională. Jocul continuă până când toți copiii participă. La finalul jocului se formează un cerc mare, numit cercul prieteniei, unde copiii cântă prenumele fiecăruia.

Toate aceste activități pot fi adaptate în funcție de nevoile individuale ale copiilor. Important este ca fiecare copil să simtă că aparține unui grup, că este văzut, auzit și valorizat pentru cine este.

În concluzie, educația preșcolară reprezintă o etapă fundamentală pentru construirea unei societăți echitabile și incluzive. Prin măsuri coerente și implicare la toate nivelurile, putem transforma grădinițele în spații sigure, prietenoase și accesibile pentru toți copiii.

Bibliografie:

Ministerul Educației https://www.edu.ro/sites/default/files/proiect%20ORDIN%20CADRU%20interzicere%20segregare%20scolara.pdf

Vocea schimbării – de la segregare la incluziune prin educație de calitate

Autor: Prof. STOICĂNESCU Sorina Ramona
Școala Gimnazială nr. 24, Timișoara/jud. Timiș

Segregarea în educație reprezintă una dintre cele mai profunde și mai greu de combătut forme de inegalitate socială. Aceasta presupune separarea elevilor în funcție de origine etnică, statut socio-economic, dizabilități sau alte criterii discriminatorii, limitându-le accesul la o educație de calitate și la șanse egale de dezvoltare. Într-o societate democratică și incluzivă, astfel de practici nu doar că subminează principiile fundamentale ale echității, ci afectează pe termen lung coeziunea socială.

Pentru a combate segregarea, vocea schimbării trebuie să se audă clar dinspre școală, profesori, elevi, părinți și instituții. Educația de calitate este una dintre cele mai puternice arme împotriva excluziunii și discriminării. Prin oferirea unor condiții egale de învățare tuturor copiilor, indiferent de mediul din care provin, putem construi un viitor în care diversitatea este acceptată, iar fiecare individ este valorizat.

Educația de calitate nu înseamnă doar predarea conținuturilor curriculare într-un mod eficient, ci și crearea unui mediu sigur, incluziv, adaptat nevoilor fiecărui copil. Profesorii trebuie să fie formați pentru a recunoaște și combate stereotipurile, să adopte metode de predare diferențiate și să încurajeze colaborarea, empatia și respectul reciproc. În același timp, școala trebuie să devină un spațiu în care toți copiii se simt acceptați, ascultați și susținuți.

Un rol important în această schimbare îl joacă politicile educaționale și angajamentul autorităților de a implementa măsuri concrete împotriva segregării. Acestea pot include alocarea echitabilă a resurselor, dezvoltarea programelor de sprijin pentru copiii din medii defavorizate, promovarea diversității culturale în școli și implicarea comunităților în procesul educațional.

De asemenea, proiectele internaționale, cum ar fi cele eTwinning sau Erasmus+, pot facilita schimbul de bune practici și pot aduce în școală modele de incluziune funcționale din alte țări. Aceste inițiative oferă elevilor șansa de a colabora cu colegi din alte culturi și de a înțelege mai bine conceptul de toleranță și solidaritate. Transformarea școlii într-un spațiu al incluziunii și egalității de șanse nu este un proces ușor, dar este unul necesar. Este nevoie de implicare, curaj și viziune. Vocea schimbării trebuie să pornească din inimile celor care cred în puterea educației și să se transforme într-un ecou care ajunge la fiecare colț al societății.

Așadar, educația de calitate nu este doar un ideal, ci o necesitate. Ea este cheia către o societate echitabilă, în care segregarea nu-și mai are locul, iar fiecare copil, indiferent de unde provine, poate înflori.

Bibliografie:

1. UNICEF România. (2020). Educație incluzivă de calitate pentru toți copiii. Disponibil la: https://www.unicef.org/romania

2. Ministerul Educației. (2021). Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a școlii în România. Disponibil la: https://www.edu.ro

3. Agenția Națională pentru Romi. (2022). Combaterea segregării școlare – Ghid de bune practici. București: ANR.

4. UNESCO. (2017). A guide for ensuring inclusion and equity in education. Paris: UNESCO Publishing.

5. European Agency for Special Needs and Inclusive Education. (2018). Inclusive Education in Action. Disponibil la: https://www.european-agency.or

Desegregarea prin educație de calitate – Nivel preșcolar

Prof. Înv. Preșcolar: Lădaru Viorica

Șc. Gim. Nr. 133, București

Educația timpurie are un impact esențial asupra dezvoltării copiilor și, implicit, asupra formării unei societăți echitabile și inclusive. În contextul preșcolar, educația de calitate joacă un rol crucial în procesul de desegregare, asigurând tuturor copiilor, indiferent de apartenența lor socială, culturală sau etnică, șanse egale la învățare și dezvoltare.

Conceptul de desegregare în educația preșcolară

Desegregarea educațională presupune eliminarea tuturor formelor de separare sau discriminare între copii în cadrul procesului educativ. Aceasta se traduce prin integrarea tuturor copiilor într-un mediu educațional comun, unde diversitatea este valorizată și sprijinită. În grădiniță, desegregarea vizează:

- Crearea de clase mixte din punct de vedere social și cultural;
- Promovarea activităților comune indiferent de abilitățile individuale;
- Adaptarea metodelor de predare la diversitatea grupului.

Rolul educației de calitate în procesul de desegregare

Educația de calitate este cheia unei desegregări autentice. Aceasta presupune:

- Aplicarea unor principii pedagogice centrate pe copil, care respectă ritmul, stilul de învățare și potențialul fiecărui copil;
- Crearea unui climat educațional pozitiv, bazat pe respect reciproc, empatie și toleranță;
- Includerea activă a tuturor copiilor în activități educaționale relevante.

Prin educația de calitate, se combat stereotipurile și prejudecățile încă de la vârste fragede, contribuind la formarea unor generații viitoare deschise, tolerante și bine pregătite social.

Strategii educaționale pentru sprijinirea desegregării în grădinițe

Pentru a promova desegregarea, cadrele didactice din educația timpurie pot adopta următoarele strategii:

- Utilizarea poveștilor și materialelor educaționale care promovează diversitatea culturală;

- Organizarea de proiecte comune între copii, indiferent de origine;
- Favorizarea cooperării și a învățării în echipă;
- Susținerea inițiativelor de educație interculturală în activitățile zilnice;
- Realizarea de adaptări curriculare pentru copiii cu cerințe educaționale speciale.

5. Rolul educatorului și al comunității în sprijinirea desegregării

Educatorii au o responsabilitate majoră în implementarea principiilor de desegregare. Prin propriul exemplu, prin modul de organizare a grupului și prin abordarea pedagogică, ei pot crea contexte favorabile incluziunii.

În plus, sprijinul comunității este vital. Implicarea părinților, colaborarea cu autoritățile locale și parteneriatele cu organizații educaționale pot facilita accesul egal la educație pentru toți copiii și pot întări sentimentul de apartenență la comunitate.

Provocări în implementarea desegregării

Procesul de desegregare nu este lipsit de dificultăți. Printre provocările întâlnite se numără:

- Atitudinile discriminatorii persistente în rândul adulților;
- Resursele materiale insuficiente în unele unități preșcolare;
- Necesitatea unei formări continue a cadrelor didactice pentru lucrul cu grupuri diverse;
- Diferențele mari de nivel educațional și social dintre copii, care necesită abordări individualizate.

Impactul desegregării asupra dezvoltării copilului

Un mediu educațional incluziv și nediscriminatoriu are efecte pozitive multiple asupra copiilor:

- Dezvoltă competențele sociale și emoționale ale copiilor;
- Întărește capacitatea de a respecta și accepta diferențele;
- Sprijină dezvoltarea stimei de sine și a încrederii în propriile abilități;
- Crește performanța educațională generală prin expunerea la perspective diverse.

Concluzie

Desegregarea prin educație de calitate la nivel preșcolar este esențială pentru crearea unei societăți echitabile și solidare. Prin aplicarea unor practici educaționale incluzive și prin colaborarea strânsă între educatori, părinți și comunitate, putem contribui la eliminarea barierelor sociale și la formarea unor generații bazate pe respect, diversitate și cooperare.

Bibliografie

1. UNESCO (2017). A Guide for Ensuring Inclusion and Equity in Education.

2. Ministerul Educației Naționale. (2019). Curriculum pentru educația timpurie.

3. UNICEF România. (2020). Educație incluzivă pentru toți copiii.

4. Banks, J. A. (2015). Cultural Diversity and Education: Foundations, Curriculum, and Teaching.

5. European Agency for Special Needs and Inclusive Education. (2014). Inclusive Early Childhood Education.

6. OECD (2015). Starting Strong IV: Monitoring Quality in Early Childhood Education and Care.

Fii tu vocea schimbării: Desegregare prin educație de calitate

Muntean Maria – Elena
Grădinița cu Program Prelungit ”Dințișori de lapte”, nr. 23, Brașov

Introducere

Schimbarea unei societăți începe cu fiecare dintre noi. Educația reprezintă cea mai puternică armă împotriva inegalității și segregării. În România și în lume, segregarea educațională – fie pe criterii etnice, sociale sau economice – continuă să fie o problemă reală. A fi vocea schimbării înseamnă a promova o educație de calitate pentru toți, indiferent de originea sau statutul social.

Ce înseamnă desegregarea prin educație?

Desegregarea presupune eliminarea barierelor care separă copiii în funcție de rasă, etnie, dizabilitate sau statut socio-economic. În educație, aceasta înseamnă școli în care toți elevii învață împreună, au aceleași oportunități și sunt tratați cu demnitate și respect.

Educația de calitate pentru toți implică:

- Profesori bine pregătiți și empatici;
- Programe școlare adaptate nevoilor diverse ale elevilor;
- Acces egal la resurse (manuale, laboratoare, activități extracurriculare);
- Sprijin pentru elevii dezavantajați.

De ce este importantă implicarea noastră?

Fiecare dintre noi are puterea de a schimba lumea în care trăiește. A fi vocea schimbării înseamnă:

- A lua atitudine împotriva discriminării și excluderii;
- A promova incluziunea și respectul în școală și în comunitate;
- A sprijini inițiativele care oferă șanse egale tuturor copiilor;
- A educa prin exemplu personal: empatie, solidaritate și respect.

Exemple de succes în desegregare

În ultimii ani, mai multe proiecte educaționale din România și din alte țări au arătat că desegregarea este posibilă. De exemplu:

- **Școli care au introdus clase mixte** unde elevi români și romi învață împreună.
- **Programe de burse și sprijin** pentru copiii din medii vulnerabile.
- **Campanii de informare** împotriva stereotipurilor și prejudecăților.

Aceste exemple demonstrează că schimbarea este posibilă atunci când comunitatea educațională – profesori, părinți și elevi – lucrează împreună.

Concluzie

„Fii tu vocea schimbării” nu este doar un slogan – este un apel la acțiune. Prin educație de calitate, putem construi o societate mai echitabilă și mai unită. Fiecare gest contează, fiecare voce poate inspira. Educația este cheia care deschide ușile unei lumi fără bariere și fără discriminare. Să fim curajoși, să fim solidari și să fim schimbarea pe care ne-o dorim!

SĂ DĂM O ȘANSĂ TUTUROR COPIILOR!

Prof. DIMULESCU RODICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DR. AUREL VLAD” ORĂȘTIE
JUDEȚUL HUNEDOARA

Școala trebuie să contribuie la egalizarea șanselor tuturor copiilor la educație și la dezvoltarea potențialului lor, precum și la orientarea pregătirii școlare și profesionale. Unul din pilonii de bază ai oricărei structuri sociale îl reprezintă **educația**, fără de care o societate nu poate fi nici sigură, nici sănătoasă și nici prosperă.

Educaţia este percepută astăzi ca o funcţie vitală a societăţii contemporane, deoarece prin aceasta societatea îşi perpetuează existenţa, transmiţând din generaţie în generaţie tot ceea ce umanitatea a învăţat despre ea însăşi şi despre realitate. De la şcoala contemporană, societatea aşteaptă astăzi totul: să transmită tinerilor cunoaşterea acumulată de-a lungul secolelor, să-i ajute să se adapteze la o realitate în continuă transformare şi să-i pregătească prospectiv pentru viitor.

Considerată un factor cheie în dezvoltarea societăţii, şcoala asigură forţa de muncă calificată pentru toate sectoarele de activitate, favorizează progresul, stimulează curiozitatea intelectuală, capacitatea de adaptare, creativitatea şi inovaţia individului; educaţia este, aşadar, unul din instrumentele cele mai puternice de care dispunem pentru a modela viitorul. Soluţia tuturor problemelor grave şi cronice cu care se confruntă societatea contemporană este căutată în educaţie şi şcoală.

Urmărind ca scop fundamental pregătirea tinerilor pentru integrarea în societate, pe de o parte, şi dezvoltarea maximă a potenţialului lor, pe de altă parte, şcoala trebuie să-i ajute pe tineri să se cunoască şi să se accepte, să-şi proiecteze idealuri şi să le interiorizeze în identitatea lor, să-i ajute să conştientizeze şi să-şi asume responsabilitatea de a se implica în dezvoltarea societăţii.

Şcoala este prima instituţie care îi confruntă pe elevi cu exigenţele integrării în societate şi asigură fiecărui elev condiţiile pentru cea mai bună, completă şi utilă dezvoltare, în parteneriat şi cooperare cu actorii sociali, promovând toleranţa şi înţelegerea între copiii de origine socio-culturală şi lingvistică diferită.

Unitatea şcolară în care eu îmi desfășor activitatea se numește Școala Gimnazială „Dr. Aurel Vlad” din Orăștie, județul Hunedoara și își dorește să devină un garant al calităţii procesului educaţional, urmărind aplicarea corectă a politicilor educaţionale elaborate de Ministerul Educației și

Cercetării prin formarea continuă a cadrelor didactice şi crearea unui climat de muncă stimulativ în vederea facilitării dezvoltării individuale a fiecărui tânăr beneficiar al serviciilor educaţionale oferite de unitatea de învăţământ, astfel încât să dea sens încrederii şi aspiraţiilor sale, atât pe plan personal, cât şi profesional. Misiunea Şcoalii Gimnaziale „Dr. Aurel Vlad” Orăștie este de a contribui la formarea tinerilor prin dezvoltarea unui sistem educaţional bazat pe valori, competenţe şi responsabilitate asumată.

Se observă tot mai des că în spatele unor performanţe şcolare scăzute se ascunde o problemă de învăţare ce trebuie tratată. În această categorie sunt tulburările de citire, de scriere ori de calcul. Cum poţi ajuta copilul să se dezvolte normal? În mod greşit, de foarte multe ori, copiii cu performanţe scăzute la şcoală sunt etichetaţi de părinţi şi de educatori ca fiind leneşi, răsfăţaţi, neastâmpăraţi sau, pur şi simplu, mai puţin isteţi.

Învățarea tinde să devină o formă fundamentală a activității omului. În epoca revoluțiilor științifice, a inteligenței artificiale și microprocesoarelor, când munca fizică și intelectuală sunt tot mai mult transferate sistemelor informatice flexibile și inteligente, omul desfășoară o intensă activitate de învățare și creație.

În actul educației trebuie să fie dezvoltarea de strategii în vederea integrării tuturor copiilor în învățământul de masă. Deseori întâlnim persoane cu prejudecăți, care tind să eticheteze pe alții. Deseori părinții vin la școală să-și înscrie copiii afirmând că „Știți? Eu vreau ca să îmi înscriu copilul într-o clasă unde nu sunt elevi problematici sau de altă etnie decât a mea.” Total GREȘIT! Haideți să dăm o șansă tuturor copiilor! Haideți să sprijinim fiecare elev cu tot ce ne stă în putință pentru că acești îngeri de copii nu sunt vinovați că s-au născut cu vreo dificultate de învațare sau vreo problemă de comportament.

Toți copiii sunt ai noștri. Toți sunt și ai dascălilor, mai ales cât sunt la orele de curs. Cadrele didactice au un rol covârșitor în formarea copiilor, iar valoarea adevărată a unui educator se dovedește cel mai bine în formarea și educarea unui elev cu CES, asupra căruia trebuie să te apleci mai mult, cu mai multă răbdare și dăruire profesională.

Copiii cu CES fac parte din societatea noastră, aceştia, mai mult decât ceilalţi copii, au nevoie de o permanentă socializare şi colaborare cu alţi copii pentru asigurarea integrării sociale a lor. Prin contactul direct cu elevii din alte instituţii şcolare şi prin participarea, alături de ei, la diverse activităţi se realizează diminuarea izolării şi înlăturarea, în mare măsură, a tendinţelor de agresivitate, contribuind la îmbunătăţirea modului lor de viaţă. Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l

beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale.

Crearea unor parteneriate între şcoală, familie şi comunitate, dar şi între diverse instituţii şcolare, presupune succesul elevilor la şcoală şi, mai târziu, în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate suport care începe să funcţioneze. Numai prin unirea efortului părinţilor, cadrelor didactice, a şcolii şi a comunităţii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

Modificarea comportamentelor nedorite este o activitate extrem de complexă şi dificilă. Din cauza posibilităţilor mai reduse de adaptare, copilul cu tulburări de conduită resimte o nevoie accentuată de sprijin din punct de vedere afectiv şi social.

Progresele înregistrate de psihologia şi pedagogia diferenţiată, perfecţionarea tehnicilor de cunoaştere a dezvoltării psihice a copiilor au permis să se distingă categorii mai nuanţate de copii în raport cu capacitatea lor de răspundere la exigenţele şcolare. În rândul acestora, alături de elevii cu CES integraţi individual, există şi elevi cu dificultăţi de învăţare, cu ritm lent de acumulare de achiziţii, dar cu intelect normal. Confundaţi adesea cu elevii din prima categorie sunt nestimulaţi sau categorizaţi ca atare. Alternativă a învăţământului special, educaţia integrate, permite acordarea serviciilor de sprijin pentru copii cu posibilităţi reale de recuperare şi reintegrare, care altădată ar fi fost orientaţi către şcoala specială. Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuie să acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltare a personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic, la nivel psihic, la nivel social.

Scopurile principale ale relaţiei dintre şcoală, familie şi comunitate, în vederea integrării copiilor cu nevoi speciale se referă la: informarea şi sensibilizarea comunităţii locale cu privire la posibilitatea recuperării, educaţiei chiar şi pentru copiii ce au abandonat şcoala, apoi, se referă la sporirea conştientizării din partea comunităţii şcolare a necesităţii implicării în transformarea şcolii într-o şcoală integrative, la schimbarea mentalităţii şi atitudinii opiniei publice faţă de copiii cu nevoi special, la dezvoltarea unei reţele de cooperare în domeniul educaţiei, implicată în procesul de integrare, la implicarea părinţilor copiilor din clasă în vederea reacţionării mai rapide la probleme şi acordarea sprijinului suplimentar copiilor cu nevoi special, la implicarea comunităţii în sprijinul acordat copiilor cu nevoi special, precum și la elaborarea programelor şcolare de informare şi pregătire a comunităţii locale pentru educaţia incluzivă, prin aceasta înţelegând adaptarea şcolii la cerinţele speciale ale fiecărui copil, indiferent de problemele acestuia, şi nu a copilului la cerinţele şcolii, găsirea unor strategii didactice adecvate, a unor metode şi tehnici de lucru specifice: planificare, instruire, evaluare.

Integrarea şcolară a copiilor cu cerinţe speciale în învatamântul de masă presupune să educi copiii cu cerinţe speciale în şcoli obişnuite, alături de copiii normali, să asiguri servicii de specialitate (recuperare, terapie educaţională, consiliere şcolară, asistenţă medicală şi socială etc.) în şcoala respective, să acorzi sprijinul necesar personalului didactic şi managerilor şcolii în procesul de proiectare şi aplicare ale programelor de integrare, să permiți accesul efectiv al copiilor cu cerinţe speciale la programul şi resursele şcolii obişnuite (biblioteca, terenuri de sport etc), să încurajezi relaţiile de prietenie şi comunicare între toţi copiii din clasă/şcoală, să educi şi să ajuți toţi copiii pentru înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre ei, să ţii cont de problemele şi opiniile părinţilor, încurajându-i să se implice în viaţa şcolii, să asiguri programe de sprijin individualizate pentru copiii cu cerinţe special și, nu în ultimul rând, să accepți schimbări în organizarea şi dezvoltarea activităţilor instructiv-educative din şcoală.

Dacă toate aceste deziderate s-ar realiza, școla ar fi cel mai prietenos loc pentru toți elevii.

La școala unde îmi desfășor activitatea didactică de peste 25 de ani am găsit întotdeauna cadrul prielnic pentru integrarea tuturor elevilor, pentru că Școala Gimnazială „Dr. Aurel Vlad” Orăștie este o școală incluzivă, o școală ce se apleacă asupra nevoilor tuturor elevilor, o instituție care școlarizează elevi de toate etniile: români, maghiari, rromi, elevi cu CES, elevi în alternative step by step, și, sigur, elevi în învățământul de masa.

Metode și tehnici de avaluare a activității educative in regim on-line

Profesor psihopedagog-Radu Elena
Școala Gimnazială Specială,,C-tin Pufan,,=Galați

Experiența actuală ne ajută să înţelegem că tehnologiile sunt instrumente de aplicat cu atenție și în mod adecvat. Provocarea pentru profesori este să se îndepărteze de noțiunea de evaluare ca document Word – adică de la simpla înlocuire a unei bucăți de hârtie cu un document electronic – și să folosească tehnologia pentru a-i ajuta pe elevi să devină autonomi în învățare.

Învățarea – și evaluarea – bazată pe proiect, cu utilizarea media, poate oferi elevilor o serie de opțiuni. Experiența mea este că le place acest lucru. Creativitatea manifestată este uluitoare. Dar nu pierdeți din vedere natura academică a misiunii – cu alte cuvinte, ce doriți ca elevii să vă arate că știu – au învățat să facă?

Profesorii care caută modalități de integrare a tehnologiei prin intermediul rețelelor de socializare în sarcini și evaluare au alegeri aproape nelimitate.

Să enumerăm câteva:

– Google Classroom: aici puteți discuta cu elevii – Meet video chat e inclus gratuit acum; pot fi corectate temele și poate fi oferit feedback direct fiecărui elev, se poate crea o bancă de comentarii pentru feedback mai facil pe baza celor mai frecvente comentarii pe care le oferiți elevilor etc..

– Google Forms (permite conceperea unor formulare care pot fi utilizate pentru a obține feedback, pentru a trimite confirmări de participare la un eveniment, dar și pentru a crea teste scrise. Serviciul permite profesorului să includă imagini sau video pentru interpretare sau ca material de reflecție pentru elev. Elevii pot primi atât întrebări deschise, cât și închise, cu mai multe variante de răspuns, sau nu.) Funcția Quiz permite, pe mai departe, oferirea de feedback prompt. Elevii pot afla imediat dacă la un test cu răspunsuri la alegere au răspuns corect sau nu. Aici măiestria profesorului este să construiască distractori (răspunsuri greșite, care rezultă dintr-un proces de gândire eronat, dar frecvent la elevi) cât mai buni. Mai mult, putem să includem explicații pentru răspunsul greșit, explicații pe care elevul să le primească de îndată ce a terminat testul. În plus, elevii pot relua testul.

– Kahoot – baza pedagogică a acestei aplicații este că elevii devin „profesori”, construind ei înșiși itemi de teste.

– Wordwall – mai multe tipuri de activități potrivite pentru evaluare, mai ales la învățământul primar.

Există, de asemenea, multe programe de animație pe care elevii le pot folosi pentru a realiza prezentări: Prezi, Animaker etc. Elevii pot să realizeze filmulețe cu screencast-o-matic în care să surprindă atât imagine de pe interfața device-ului propriu, cât și vocea proprie.

Se spune că cel mai bun instrument este cel pe care oamenii îl vor folosi. De aceea, vă încurajăm să explorați și permiteți si elevilor să facă același lucru.

În contextele online, implicarea este absolut esențială și aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă.

Produsele elevilor sunt cea mai bună dovadă a calității educaționale, iar creativitatea pe care tehnologia îți permite să o exprimi este ceva despre care profesori din diverse colțuri ale lumii vorbesc în mod constant într-un sens pozitiv.

BIBLIOGRAFIE:

-didactic.ro

-scribd.ro

DESEGREGARE PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE

PREDA ALINCUȚA VOICHIȚA
C.N. ,,ANDREI MUREȘANU ,,
BISTRIȚA, BN

În istoria zbuciumată a omenirii, segregarea – fie ea rasială, etnică, socială sau economică – a trasat adânci brazde între oameni, modelând lumi paralele ce rareori s-au intersectat cu autentică înțelegere. Educația, acest pilon fundamental al progresului uman, s-a conturat de-a lungul secolelor drept singura cheie veritabilă a deschiderii, a emancipării și, mai presus de toate, a desegregării. Prin însăși natura sa, educația de calitate transcende barierele impuse artificial, insuflând în sufletele tinerilor nu doar cunoaștere, ci și demnitate, solidaritate și respect pentru alteritate.

Înainte de a pătrunde în subtilitățile rolului educației de calitate în procesul de desegregare, se cuvine să înțelegem complexitatea fenomenului de segregare. Nu este vorba doar despre separarea fizică între indivizi, ci despre construcția mentală a unor diferențe percepute ca insurmontabile. De la apartheidul sud-african la segregarea școlară din America anilor '50, exemplele istorice abundă, mărturisind cu amărăciune despre eșecurile societăților în a garanta egalitatea fundamentală a ființelor umane.

În acest peisaj fragmentat, educația de calitate apare ca o rază de speranță. Spre deosebire de simplele măsuri administrative de integrare – adesea superficiale și temporare – o educație autentică, accesibilă și echitabilă are potențialul de a dizolva prejudecățile la rădăcina lor. Prin cultivarea gândirii critice, a empatiei și a cunoașterii reale a diversității, școala devine nu doar un spațiu de transmitere a informației, ci un atelier în care se modelează cetățeni capabili să trăiască într-o lume plurală.

Educația de calitate presupune nu doar transmiterea de cunoștințe, ci și formarea unei conștiințe etice. Ea invită elevii să înțeleagă mecanismele istorice ale excluderii și să își asume responsabilitatea de a construi societăți mai drepte. O lecție de istorie despre Holocaust sau despre sclavie nu ar trebui să fie o simplă rememorare a faptelor, ci o interpelare profundă a fiecărui conștiințe: *Ce pot eu face pentru ca asemenea tragedii să nu se mai repete?*

În mod similar, educația de calitate promovează dialogul autentic între culturi, religii și perspective. În școli veritabil incluzive, diversitatea nu este tolerată pasiv, ci celebrată activ. Curriculumul reflectă mozaicul uman, aducând în fața elevilor literaturi, filosofii, istorie și arte din toate colțurile lumii. Această deschidere intelectuală seamănă în mințile tinere germenii unei umanități

conștiente de propria unitate în diversitate.

Pe de altă parte, nu putem ignora faptul că, în multe regiuni ale lumii, accesul la educație de calitate rămâne inegal. Segregarea educațională modernă nu mai poartă, poate, aceleași semne exterioare evidente, dar persistă subtil prin inechități de finanțare, prin disparități de infrastructură, prin segregare rezidențială. Astfel, lupta pentru desegregare prin educație trebuie să fie una dublă: atât în plan fizic, cât și în cel calitativ.

O dimensiune esențială a acestei lupte este formarea cadrelor didactice. Profesorii nu sunt doar purtători de cunoștințe; ei sunt, în mod inevitabil, modele de atitudine. Un dascăl sensibil la diversitate, conștient de propriile sale prejudecăți inconștiente, capabil să creeze un climat de încredere și respect în clasă, are un impact incomensurabil asupra procesului de desegregare. În schimb, un profesor nepregătit poate, chiar fără intenție, să perpetueze stereotipurile și inegalitățile.

Totodată, politica educațională joacă un rol crucial. Guvernele trebuie să investească constant și echitabil în toate comunitățile, reducând decalajele economice care alimentează segregarea. Programele de sprijin pentru elevii defavorizați, investițiile în formarea continuă a profesorilor, modernizarea infrastructurii școlare – toate acestea sunt pași indispensabili pentru transformarea educației într-un instrument autentic de desegregare.

Desegregarea prin educație de calitate înseamnă, în fond, construirea unei societăți în care fiecare copil – indiferent de culoarea pielii, religia, originea socială sau locul nașterii – are dreptul și șansa reală de a-și atinge potențialul maxim. Nu este vorba doar despre echitate în sens abstract, ci despre un imperativ moral fundamental: acela de a recunoaște în fiecare ființă umană demnitatea inalienabilă.

Este important să înțelegem că educația nu schimbă lumea în mod instantaneu; ea schimbă oamenii, iar aceștia, la rândul lor, schimbă lumea. Așa cum picătura modelează piatra, așa educația, zi de zi, an de an, modelează conștiințe, atitudini și comportamente. În acest proces tăcut și adesea nevăzut, stă adevărata putere de a înfrânge segregarea.

Într-un final, desegregarea nu este doar o chestiune de justiție socială, ci una de supraviețuire colectivă. O societate segregată este, în esență, o societate divizată, vulnerabilă la conflicte și eșecuri sistemice. În schimb, o societate educată în spiritul respectului și al echității este o societate rezilientă, capabilă să înfrunte provocările complexe ale lumii moderne.

Să ne amintim, așadar, cuvintele lui Nelson Mandela: „Educația este cea mai puternică armă pe care o putem folosi pentru a schimba lumea.” În această credință, să investim în educația de calitate nu

doar ca într-o politică publică, ci ca într-un angajament profund față de viitorul nostru comun. Să luptăm pentru școli care nu doar adună copiii împreună în același spațiu, ci îi educă să se recunoască reciproc ca frați în marea familie umană.

Fii tu vocea schimbării! Desegregarea prin educație de calitate

prof. înv. primar Nădășan Diana Lăcrămioara
Școala Gimnazială „Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca, Cluj

Desegregarea prin educație de calitate este un concept care vizează eliminarea diferențelor și inegalităților din sistemele educaționale, prin asigurarea unui acces echitabil la educație de calitate pentru toți copiii, indiferent de etnia lor, statutul social, sau mediul de proveniență. Aceasta presupune integrarea diversității în școli și promovarea unui învățământ care să încurajeze incluziunea socială și să combată discriminarea. Dintre aspectele cheie care contribuie la acest proces și cum se poate implementa efectiv într-un sistem educațional amintim:

1. Accesul la educație de calitate pentru toți

Desegregarea începe prin asigurarea că toți copiii, indiferent de statutul lor social sau etnic, au acces la școli bine finanțate, cu profesori bine pregătiți și un curriculum adecvat. Aceasta înseamnă:

- *Finanțare echitabilă*: Unele școli din zone defavorizate, care adăpostesc copii din medii mai vulnerabile, pot fi subfinanțate. Acest lucru poate duce la condiții precare de învățare, iar elevii din aceste școli pot rămâne în urma celor din zone mai favorizate. Desegregarea presupune redistribuirea resurselor pentru a asigura un standard educațional similar pentru toți elevii, indiferent de locația școlii lor.
- *Resurse educaționale suplimentare*: În școlile defavorizate sau în mediile segregate, elevii pot avea nevoie de resurse suplimentare: profesori suplimentari, consilieri educaționali, programe de remediere. Aceste resurse sunt esențiale pentru a ajuta acești elevi să ajungă la un nivel educațional similar cu ceilalți.
- *Construirea unor școli incluzive*: Desegregarea presupune și crearea de școli care sunt cu adevărat deschise tuturor, fără a discrimina pe baza statutului social, etnic sau financiar. Aceasta poate însemna și încurajarea elevilor din medii diferite să învețe unii de la alții într-un mediu divers.

2. Curriculum incluziv și diversitate culturală

Un alt element important în desegregarea educațională este adaptarea curriculumului pentru a

reflecta diversitatea culturală, etnică și socială a elevilor. Acest lucru poate fi realizat prin:

- *Curriculum multicultural*: Este important ca școlile să învețe elevii despre diverse culturi, istoria, valorile și tradițiile lor. În acest fel, copiii învață să aprecieze și să înțeleagă diversitatea, ceea ce poate reduce prejudecățile și stereotipurile.
- *Integrarea diversității în lecții*: De exemplu, un elev dintr-o familie romă poate să învețe despre cultura romă în cadrul unui curs de istorie sau literatură, nu doar ca un subiect izolat, ci într-o manieră care să sublinieze contribuțiile acestei culturi la dezvoltarea societății. Aceasta ajută la combaterea marginalizării și la creșterea stimei de sine a tuturor elevilor.
- *Abordarea stereotipurilor:* Curriculumul ar trebui să aibă ca scop și combaterea stereotipurilor negative despre grupuri etnice sau sociale. De exemplu, în loc să prezinte anumite grupuri doar prin prisma victimelor sau a sărăciei, ar trebui să pună accent pe realizările și contribuțiile acestora în societate.

3. Formarea cadrelor didactice

Profesorii joacă un rol crucial în procesul de desegregare educațională. Ei trebuie să fie pregătiți să abordeze diversitatea în clasă și să adopte metode care să ajute fiecare copil să se dezvolte la potențialul său maxim. Formarea cadrelor didactice ar trebui să includă:

- *Educație despre diversitate și incluzivitate*: Profesorii trebuie să învețe cum să recunoască și să aprecieze diversitatea elevilor, cum să identifice prejudecățile subconștiente și cum să le combată în comportamentele lor didactice.
- *Metode didactice diferențiate*: Fiecare copil are nevoi educaționale diferite, iar profesorii trebuie să aibă instrumentele necesare pentru a adapta lecțiile în funcție de nevoile fiecărui elev. De exemplu, elevii cu dificultăți de învățare ar putea beneficia de lecții suplimentare sau de abordări didactice personalizate.
- *Abilități de gestionare a diversității în clasă*: Profesorii trebuie să învețe cum să creeze un climat de învățare în care toți elevii se simt în siguranță, respectați și stimulați să participe activ. Aceasta presupune, printre altele, gestionarea conflictelor dintre elevi și promovarea unui comportament civilizat.
-

4. Promovarea unui climat școlar pozitiv și sigur

Un aspect esențial al desegregării educaționale este crearea unui mediu școlar în care toți elevii se simt protejați, respectați și motivați să învețe. Acesta implică:

- *Politici anti-bullying și anti-discriminare*: Școlile trebuie să adopte politici clare împotriva bullyingului și discriminării. Aceste politici trebuie să fie aplicate consistent și să includă măsuri de prevenire a acestor comportamente, dar și proceduri pentru intervenție atunci când se întâmplă.
- *Susținerea diversității în activitățile școlare*: Încurajarea elevilor să participe la activități extracurriculare, care pot include programe de voluntariat, sporturi, artizanat sau teatre. Astfel, se creează un sentiment de apartenență și se dezvoltă relații între elevii din diverse grupuri.
- *Consiliere și suport psihologic*: Este esențial ca școlile să aibă consilieri educaționali care să sprijine elevii în gestionarea emoțiilor, a dificultăților școlare și a provocărilor din viața lor personală, în special în cazul elevilor din medii defavorizate sau vulnerabile.

5. Monitorizarea și evaluarea progresului

Pentru a asigura succesul desegregării prin educație, este important ca autoritățile educaționale să monitorizeze și să evalueze constant progresul făcut în ceea ce privește integrarea elevilor din diverse medii. Aceasta poate include:

- *Evaluarea accesului și performanței elevilor*: Analiza datelor pentru a se asigura că nu există disparități semnificative în performanțele elevilor din diverse grupuri sociale sau etnice.
- *Feedback din partea elevilor și părinților*: Este important ca părinții și elevii să poată exprima opinii despre mediul școlar, despre ce funcționează bine și ce nu. Acest feedback poate ajuta la ajustarea politicilor și programelor educaționale.

În concluzie, desegregarea prin educație de calitate nu înseamnă doar integrarea fizică a elevilor din diverse grupuri etnice sau sociale într-o singură școală, ci crearea unui sistem educațional care sprijină dezvoltarea echitabilă a tuturor elevilor. Acest proces necesită nu doar schimbări în infrastructură și în distribuirea resurselor, ci și o schimbare de atitudine față de diversitate și incluziune, atât din partea cadrelor didactice, cât și a elevilor și părinților. Este un proces complex, care necesită angajament pe termen lung din partea autorităților educaționale și a comunității, dar care poate transforma fundamental societatea, făcând-o mai echitabilă și mai unită.

FII TU VOCEA SCHIMBĂRII! DESEGREGARE PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE

Prof. înv. preșcolar Codreanu Cătălina Raluca
Grădinița cu program prelungit ”Dințișori de lapte” nr.23 , Brașov

Educația timpurie joacă un rol esențial în formarea unei societăți echitabile, incluzive și democratice. În calitate de cadru didactic la nivel preșcolar, cred cu tărie că schimbarea începe de la noi, cei care modelăm caractere și punem bazele valorilor umane în mintea și sufletul copiilor. Tema „**Fii tu vocea schimbării! Desegregare prin educație de calitate**” reprezintă o provocare și totodată o chemare la acțiune pentru toți cei implicați în procesul educativ.

Ce înseamnă desegregarea în educația preșcolară:

Desegregarea educațională presupune eliminarea oricărei forme de discriminare sau separare pe criterii etnice, sociale, economice sau de altă natură. În mediul preșcolar, acest lucru se traduce prin integrarea tuturor copiilor într-un mediu sigur, cald, empatic și echitabil, unde fiecare copil este valorizat și încurajat să-și atingă potențialul.

Educația de calitate înseamnă nu doar conținuturi bine structurate și metode moderne, ci mai ales relații bazate pe respect, empatie, echitate și incluziune.

Rolul cadrului didactic – vocea schimbării

În grădiniță, educatoarea este primul model educațional al copilului. Prin comportamentul său, limbajul folosit, activitățile propuse și climatul creat în grupă, cadrul didactic poate promova:

- acceptarea diferențelor;
- cooperarea în locul competiției;
- respectul pentru identitatea fiecărui copil;
- valorizarea diversității culturale și sociale.

Vocea noastră contează. Prin fiecare gest de încurajare, prin fiecare activitate menită să dezvolte toleranța și empatia, noi punem bazele unei societăți mai bune.

Exemple de bune practice desfășurate la clasă:

În activitatea mea didactică, am integrat constant jocuri, povești și proiecte educative care promovează incluziunea și diversitatea. Un exemplu concret a fost proiectul tematic ***„Suntem diferiți, dar egali”***, unde copiii au descoperit culturi diferite, au aflat despre obiceiuri, au lucrat în echipe mixte

și au realizat lucrări artistice care reflectă unitatea în diversitate. În cadrul acestui proiect, copiii au fost expuși la povești și materiale vizuale despre copii din diferite culturi. Am utilizat povești precum *„Elmer, elefantul colorat”* sau *„Toți suntem speciali”*, care promovează acceptarea diferențelor. Copiii au realizat colaje, au ascultat muzică din alte țări și au învățat să spună „bună ziua” în mai multe limbi. Prin jocuri de rol, am exersat empatia și cooperarea în activități de grup mixte.

Am sărbătorit **Ziua Internațională a Toleranței – 16 noiembrie** unde am organizat un atelier special dedicat acestei zile, în care fiecare copil a avut ocazia să povestească despre familia sa, tradițiile din casă, ceea ce îi face unici. Părinții au fost invitați să participe și să contribuie cu obiecte, costume sau preparate specifice etniei sau culturii proprii. Astfel, am transformat grupa într-un spațiu al diversității și acceptării.

În colaborare cu mediatorii școlari și asociații comunitare am contribuit la integrarea copiilor de etnie romă și a celor proveniți din medii defavorizate, am colaborat cu mediatorii școlari și ONG-uri locale. Activitățile s-au axat pe sprijin individualizat, integrarea părinților în procesul educativ și acces egal la resurse educaționale.

O altă activitate desfășurată a fost **„Prietenii mei, lumea mea” – activitate integrată (arte, dezvoltare personală, limbaj)** unde copiii au realizat un tablou comun, în care fiecare și-a desenat prietenii, încurajându-i să observe diferențele și asemănările. Activitatea a fost însoțită de discuții despre cum putem fi prieteni chiar dacă nu suntem „la fel”.

Consider foarte importantă colaborarea cu părinții și esențială în realizarea și desfășurarea acestor activități. Prin ateliere comune, activități extracurriculare și campanii de informare, am reușit să construim împreună o comunitate unită, în care fiecare copil este sprijinit, indiferent de mediul din care provine.

Ca și concluzie aș putea spune că schimbarea începe cu fiecare dintre noi. Ca educatori, suntem datori să promovăm o educație de calitate, echitabilă, accesibilă tuturor copiilor. Doar prin implicare activă, prin empatie și printr-o viziune educațională centrată pe copil, putem construi un viitor în care segregarea este doar o amintire a trecutului, iar diversitatea este o bogăție care ne unește.

Fii tu vocea schimbării! Educația timpurie poate fi locul unde începe egalitatea.

Bibliografie

1. UNICEF România (2022). *Educație incluzivă pentru toți copiii – Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar*.
2. C. Cucoș (2017). *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale*. Editura Polirom.
3. MEC – Ministerul Educației și Cercetării (2020). *Strategia națională pentru educația incluzivă 2020-2030*.
4. Norlin, J. (2016). *Creating Inclusive Classrooms*. Pearson Education.
5. Consiliul Europei (2019). *Competențe pentru o cultură democratică – Ghid pentru educatori*.
6. Salvați Copiii România (2020). *Combaterea discriminării în grădiniță – resurse pentru educația incluzivă*.

SUPEREROII MĂNÂNCĂ SĂNĂTOS!

Grădinița P.P. Nr 13, Târgoviște
Prof. Lupu Gabriela Ianina
Prof. Dragomir Andreea Marina

Educația privind stilul de viață sănătos în perioada copilăriei creează premisele câștigării unor deprinderi sănătoase, care vor fi practicate pe toată durata vieții copilului, favorizând menținerea unei bune stări de sănătate pentru o perioadă cât mai lungă de timp.

Este important ca cei mici să trăiască experiențe plăcute și educative în legătură cu alimentația sănătoasă și cu activitățile fizice, pentru a învăța cum să trăiască sănătos – mâncând suficiente fructe și legume, luând micul dejun zilnic, bând apă și făcând mișcare. Aceste comportamente îi ajută să crească și să se dezvolte armonios, să aibă vitalitate și putere de învățare și să rămână sănătoși pe parcursul vieții.

Activitatea ***„Supereroii mănîncă sănătos”*** am desfășurat-o la cererea părinților din dorința de a-i informa pe copii despre mâncarea sănătoasă, sub forma unei conferinţe video la care au participat copii, părinţi, cadre didactice, nutriţionist.

COMPETENŢE SPECIFICE	CONŢINUTURI	ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE
- Înțelegerea și utilizarea corectă a limbajului de natură nutrițională cu privire la piramida nutriției	- varietatea de mâncare existentă.	- exemplificarea piramidei nutriției.
- Dobândirea unor cunoștințe cu privire la diferențierea între tipurile de alimente	- alimente care trebuie consumate zilnic și alimente care trebuie consumate rar. - cum diferențiem între alimentația sănătoasă și cea nesănătoasă.	- descrierea variațiunilor de alimente.
- Înțelegerea efectelor nocive determinate de consumul în exces de zahăr	- zaharurile sunt necesare pentru energie. - zahărul în exces dăunează sănătății.	- explicații cu privire la ce efecte negative poate avea zahărul consumat în exces.

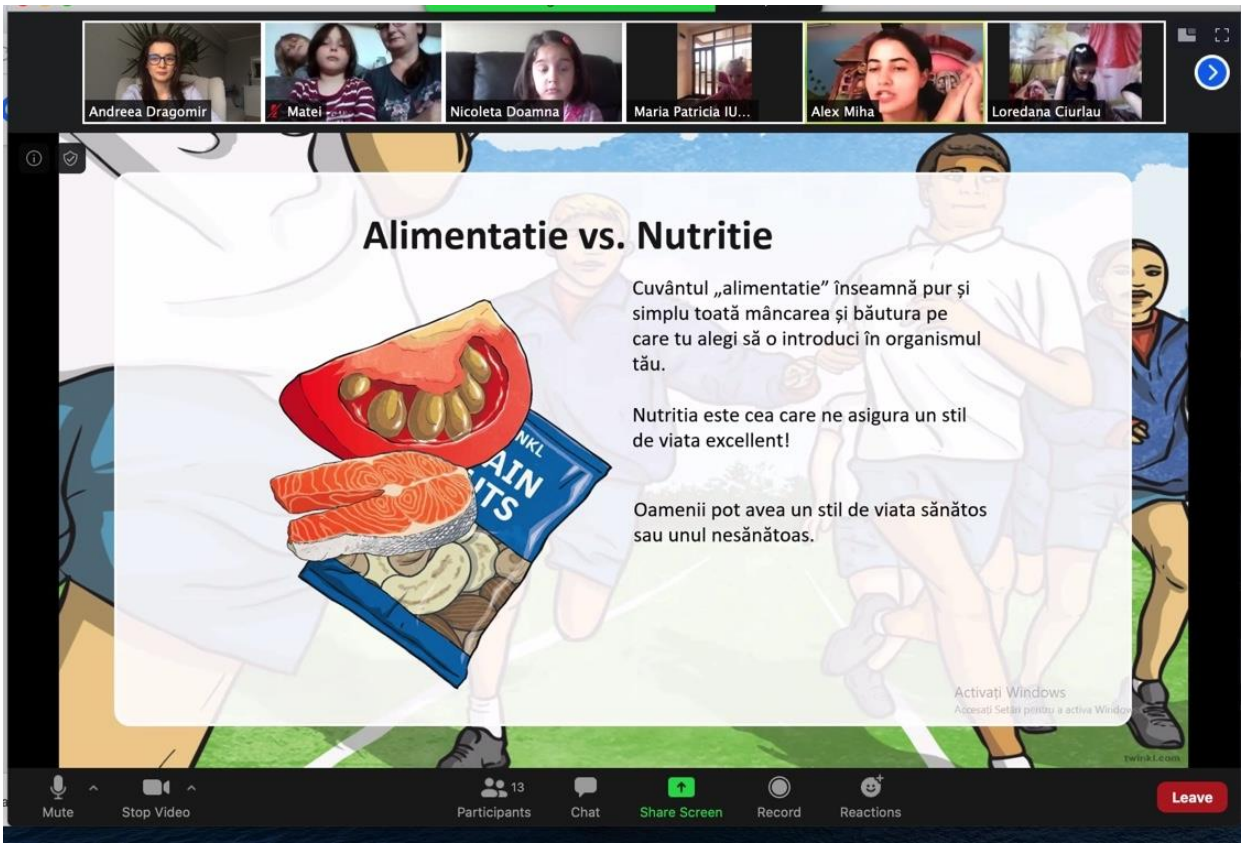
Pe parcursul conferinței video, copiii, cât și părinții, au învățat noțiuni de bază pentru o nutriție sănătoasă, obiceiuri alimentare, provocări zilnice în planul meselor și soluții care le sunt la îndemână, pornind de la *piramida alimentelor*, continuând cu diferențierea alimentelor, tipuri de alimente, ajungând apoi la pericolul consumului de zahar în exces.

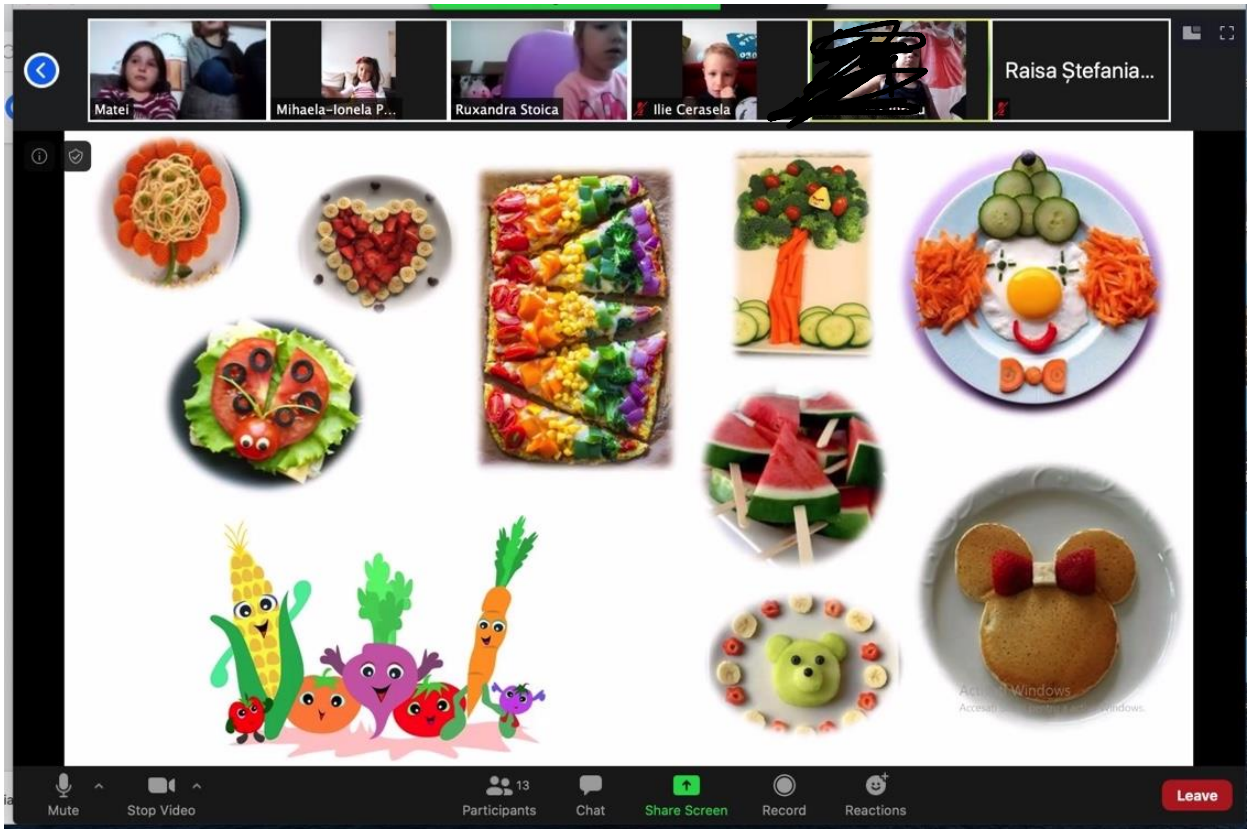
Copiii iubesc gustul dulce și de cele mai multe ori îl asociază cu bomboanele sau ciocolata. Gustul de dulce este dat de zahăr, iar zahărul natural din fructe si legume este cel mai bun pentru corp. Zahărul din prea multe dulciuri nu ne face să ne simțim bine, ne poate da o stare de agitație, mai multă energie, dar de scurtă durată. Ca să înțeleagă ce se întâmplă cu zahărul în corpul lor, copiii au participat la desfășurarea unui experiment simplu in cadrul videoconferintei.

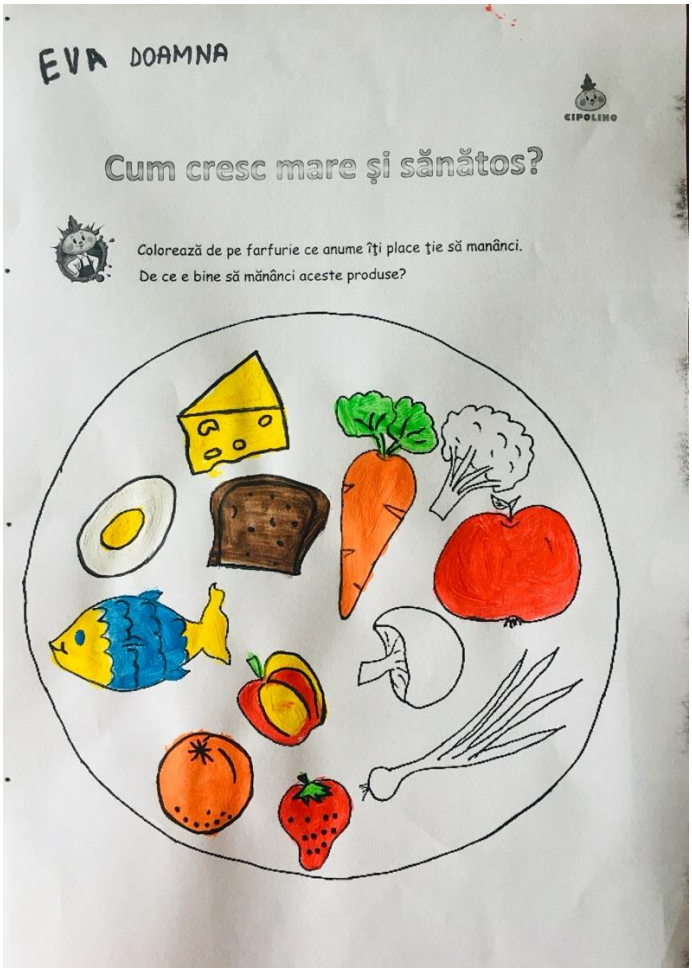
Pentru desfășurarea experimentului am avut nevoie de: 3 pahare din sticlă, apă, cuburi de zahăr, iaurt și cereale integrale (ovăz). În fiecare pahar am pus apă în mod egal apoi, în primul pahar am pus 1-2 cuburi de zahăr, în cel de-al doilea 1-2 linguriță de iaurt, iar în cel de-al treilea 1-2 lingurite de cereale. Am explicat copiilor că paharul este precum stomăcelul lor și vom vedea ce se întâmplă când consumăm zahăr, deci dulciuri, iaurt și cereale. După 15 minute, pe parcursul videoconferinței, copiii au observat procesul de transformare din fiecare pahar și au văzut ce se întâmplă când mănâncă dulciuri, iaurt sau cereale - zahărul s-a topit foarte repede, ceea ce înseamnă că energia pe care o dau dulciurile este de scurtă durată; iaurtul s-a dezintegrat dar se mai poate vedea cu ochiul liber, ceea ce înseamnă că înca oferă energie; iar cerealele încă plutesc sau au coborât pe fundul paharului, dar au aceeași formă, ceea ce înseamnă că ele oferă energie de lungă durată și sunt perfecte pentru un mic dejun sănătos și gustos.

Evaluarea activității “Supereroii mănâncă sănătos" s-a făcut atât oral, prin întrebarea: “Am o banană și un cub de ciocolată în mână. Ce ați alege și de ce?”, dar și scris, prin rezolvarea de către copii a unei fișe de lucru pe care apoi au încărcat-o pe grupul de Facebook al grupei.

Toți copiii au primit aprecieri și diplomă de participare.

Andreea Dragomir
Matei
Nicoleta Doamna
Maria Patricia IU...
Alex Miha
Loredana Ciurlau
Alimentatie vs. Nutritie
Cuvântul „alimentatie” înseamnă pur și simplu toată mâncarea și băutura pe care tu alegi să o introduci în organismul tău.
Nutritia este cea care ne asigura un stil de viata excellent!
Oamenii pot avea un stil de viata sănătos sau unul nesănătoas.
Activați Windows
Mute
Stop Video
Participants
13
Chat
Share Screen
Record
Reactions
Leave

Matei
Mihaela-Ionela P...
Ruxandra Stoica
Ilie Cerasela
Raisa Ștefania...
Mute
Stop Video
Participants
13
Chat
Share Screen
Record
Reactions
Leave

EVA DOAMNA
CIPOLINO
Cum cresc mare și sănătos?
Colorează de pe farfurie ce anume îți place ție să manânci.
De ce e bine să mănânci aceste produse?

Bucuria de a educa

Prof. înv primar :Mitu Florina
Școala Gimnazială Mateești

Cadrul didactic are o mare responsabilitate deoarece este unul din actorii care formează un om. Alături de familie și de oamenii din jurul unui copil, educatorul își pune foarte mult amprenta asupra copilului atât la nivel comportamental (valori) cât și la nivelul limbajului. Copilul când este mic împrumută foarte multe de la adulți. Astfel, este indicat ca invatoarea să fie un model pentru copil, ea trebuie să folosească un limbaj adecvat și să aibă o ținută adecvată. În perioada școlii primare, deoarece copilul petrece destul de mult timp cu invatoarea și colegii lui, observă comportamentele celor din jur și gestionează și el anumite situații.

Deoarece sunt copii care nu povestesc acasă ce se întâmplă la școală, părinții pot afla care este relația învățătoarei cu copilul prin joc. Așa se poate observa rolul cadrului didactic în viața micului scolar.

Deși copiii sunt mici și considerăm, de cele mai multe ori, că aceștia au nevoie de mai multă joacă și mai puțin conținut, rolul cadrului didactic este de a interveni în dezvoltarea copilului, de a-l învăța și de a-i dezvolta anumite deprinderi și competențe cu ajutorul jocurilor didactice. La aceste vârste, și desenatul poate constitui un joc în funcție de cum este spus.

Înainte de a concepe anumite activități, cadrul didactic are nevoie de o pregătire și de o aprofundare a activității ce urmează să o realizeze. Dacă păstrează același stil la mai multe activități, copilul s-ar putea să nu mai fie atras. De aceea sunt necesare activitățile apropiate de realitatea copilului dar și specifice vârstei și nevoilor lui.

În plus, cadrul didactic trebuie să cunoască nevoile fiecărui copil și să-i ofere ceea ce are nevoie. Pentru asta, planificarea și proiectarea activitățile ar trebui realizate diferențiat astfel încât fiecare copil să asimileze anumite cunoștințe și să dobândească anumite competențe.
În învățământul primar, elevul nu mai are atât de mult timp pentru joacă iar învățătorul este cel care pune bazele. Dacă la preșcolar totul se face prin joc, iar educatoarea este cea care îi crează o rutină

copilului și îl învață anumite reguli de conduită, la școală elevul are nevoie de același lucru. Rolul cadrului didactic este de a a continua acea rutină cu care copilul este deja învățat, de a crea un cadru mai formal și de a-i forma anumite cunoștințe și competențe. Deoarece există o rutină zilnică, un orar clar stabilit în care cadrul didactic alternează materiile trebuie gândit cel mai bun program astfel încât acesta să știe clar când elevul poate reține mai ușor și când este momentul de ore „mai lejere”.

Deoarece elevul petrece alături de învățător aproximativ 4 ore pe zi, este necesar ca planificările și proiectele didactice să conțină mai multe activități, diversificate și care să fie pentru nivelul fiecărui elev. Atunci când un elev nu realizează progrese mari, cadrul didactic are rolul de a facilita procesul de învățare, de a găsi cele mai bune metode astfel încât el să realizeze progres dar și de a-l aprecia pe elev pentru a-i o feri încredere.

Începând de la primar, elevii încep să se compare între ei. De aceea, consider că încă de la începutul anului, cadrul didactic împreună cu elevii trebuie să implementeze un sistem de valori, de reguli și proceduri și care să elimine competiția și răutatea ce poate apărea pe parcurs. Tot atunci, este necesară implementarea unei viziuni și a unor obiective astfel încât fiecare elev va ști ce învață și pentru ce învață.

Fiecare lecție, ar fi util să răspundă acelei viziuni și să conțină obiective derivate celor principale. Cu cât lecțiile sunt mai atractive pentru elev și conțin noile tehnologii, fie că ne referim la o prezentare, un film sau un joc, cu atât curiozitatea elevilor va fi mai mare și vor dori să fie atenți tocmai pentru acel moment surpriză.

Cadrul didactic are responsabilitatea de a „scoate” tot ce este mai bun din fiecare elev, de a-l face să aibă propriul stil de învățare, de a-l motiva, de a-i înțelege anumite nevoi și de a-l conduce către cele mai bune reușite ale lui. Rolul lui este de a căuta cele mai bune soluții pentru orice problemă întâmpinată la clasă, de a lucra diferențiat cu elevii astfel încât toți să se simtă apreciați și valorizați, de a nu face discriminări sau comparații.

Pentru că în învățământul primar se pun cele mai multe baze teoretice și concrete, în gimnaziu, profesorul ar putea profita de bagajul fiecărui elev pentru a crea ore pe răspunsurile lor. Profesorul, la anumite materii poate fi doar facilitator. Acesta îi poate ghida pe elevi punându-le întrebări pentru a

realiza cele mai interesante lecții. Pentru a dezvolta abilități comunitare, antreprenoriale, de management și multe altele, profesorul poate fi un lider pentru elevi ce le oferă încrederea că pot orice doar dacă și aceștia vor. Ca și învățătorul sau educatoarea, și profesorul are rolul de a-l îndruma pe elev către reușită prin motivare și apreciere. Prin proiectele oferite, dezvoltă limbajul și gândirea în perspectivă a elevilor.

Cu cât elevii sunt mai antrenați și mai implicați de către profesor, cu atât satisfacția cadrului didactic și a elevilor va fi mai mare. Contează foarte mult ca profesorul să le ofere șansa de a fi cât mai autonomi, de a crea propriile proiecte fie la clasă, școală sau în comunitate.

Pentru a nu intra în rutină, cadrul didactic are și responsabilitatea formării continue. Cu cât profesorul este mai implicat în diferite activități și privește în perspectivă, acesta le va transmite involuntar și elevilor. Este responsabil pentru ceea ce se întâmplă în timpul unei ore și depinde de el dacă elevii învață ceva sau nu, dacă se plictisesc sau nu. Dacă orele sunt desfășurate conform nevoilor elevilor (activități atrăgătoare), atunci pot fi atinse de către elevi cât mai multe competențe.

DESEGREGAREA LA GRĂDINIȚĂ, UN PRIM PAS SPRE EGALITATE

PROF. PTR. EDUCAȚIE TIMPURIE, FELDRIHAN ANGELICA
GRĂDINIȚA NR 230, SECTOR 6, BUCUREȘTI

Desegregarea în educație, reprezintă un aspect crucial al egalității de șanse, iar aceasta începe încă de la nivelul educației preșcolare, în grădinițe. Grădinițele ar trebui să fie spații incluzive, unde copiii să aibă acces egal la educație, indiferent de etnie, statut economic sau alte diferențe sociale. Cu toate acestea, în multe cazuri, segregarea încă persistă, afectând negativ dezvoltarea copiilor și perpetuând inegalitățile. Care este importanța desegregării la grădiniță, impactul său asupra dezvoltării copiilor și măsurile care pot fi luate pentru a asigura un mediu educațional incluziv?

Segregarea la grădiniță reprezintă separarea copiilor pe criterii precum etnie, statut economic sau religie. Această practică poate fi directă, prin alocarea copiilor în grupe separate, sau indirectă, prin amplasarea grădinițelor în zone cu populație omogenă din punct de vedere social sau etnic. Segregarea afectează negativ procesul de învățare, deoarece copiii nu au ocazia să interacționeze cu colegi din medii diverse, ceea ce limitează dezvoltarea empatiei, toleranței și abilităților sociale.

Desegregarea la grădiniță este esențială pentru a crea un mediu educațional echitabil și incluziv. Beneficiile sunt multiple și includ:

- **dezvoltarea socială și emoțională** : Copiii care cresc într-un mediu divers au mai multe șanse să dezvolte empatie și respect față de ceilalți. Interacțiunea cu colegi din medii diferite le permite să înțeleagă și să aprecieze diversitatea.
- **reducerea stereotipurilor** : Educația într-un mediu desegregat ajută la combaterea prejudecăților și stereotipurilor, care se pot forma de la o vârstă fragedă.
- **îmbunătățirea performanței academice :** Studiile arată că mediile incluzive au un impact pozitiv asupra performanței academice a tuturor copiilor, deoarece promovează o atmosferă de colaborare și sprijin reciproc.

Deși beneficiile desegregării sunt clare, implementarea acesteia se confruntă cu multiple provocări:

- **lipsa resurselor** : Unele grădinițe din zone dezavantajate nu dispun de suficiente resurse pentru a oferi aceleași oportunități de învățare tuturor copiilor.

- **rezistența comunității :** În unele cazuri, părinții pot fi reticenți în a-și înscrie copiii în grădinițe desegregate, din cauza prejudecăților sau temerilor legate de adaptarea acestora.
- **politici insuficiente** : Lipsa unor politici clare și a unei monitorizări eficiente poate duce la perpetuarea segregării.

Soluții pentru promovarea desegregării

Pentru a asigura un mediu educațional incluziv, este necesar un efort concertat din partea autorităților, educatorilor și comunității, prin câteva măsuri care pot fi luate:

1. Crearea unor politici clare : Adoptarea unor politici educaționale care să promoveze diversitatea și să sancționeze segregarea.

2. Formarea personalului educațional : Educatorii trebuie să fie pregătiți să lucreze într-un mediu divers și să promoveze valori precum respectul și egalitatea.

3. Implicarea comunității : Organizarea unor campanii de conștientizare pentru părinți, care să sublinieze beneficiile desegregării pentru copiii lor.

4. Investiții în infrastructură : Îmbunătățirea infrastructurii grădinițelor din zonele dezavantajate pentru a reduce discrepanțele între acestea și grădinițele din zonele mai dezvoltate.

Desegregarea la grădiniță este un pas esențial spre construirea unei societăți echitabile și incluzive. Prin promovarea diversității și prin asigurarea accesului egal la educație de calitate, copiii pot învăța încă de la o vârstă fragedă să respecte și să aprecieze diferențele dintre ei. Este responsabilitatea noastră, ca societate, să creăm mediul necesar pentru ca toți copiii să se dezvolte armonios și să aibă șanse egale în viață.

PROIECT EDUCAȚIONAL NAȚIONAL „FII TU VOCEA SCHIMBĂRII! DESEGREGARE PRIN EDUCAȚIE” EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ ȘI ROLUL EI ÎN COMBATEREA SEGREGĂRII

TURCITU EZEKEL
Școala Gimnazială Scaești

Introducere

Într-un peisaj social și educațional tot mai divers, școala este chemată să devină un spațiu al acceptării, cooperării și învățării comune. România, ca parte a unui context european multicultural, se confruntă cu provocări legate de incluziune, echitate și discriminare, dintre care segregarea școlară este una dintre cele mai grave. Fenomenul segregării afectează în special copiii romi, elevii cu cerințe educaționale speciale și cei proveniți din medii defavorizate.

În această lumină, educația interculturală nu este doar o temă teoretică, ci o necesitate practică, menită să promoveze un climat de învățare în care fiecare copil este valorizat și respectat, indiferent de originea sa. Acest referat își propune să evidențieze importanța educației interculturale ca strategie cheie în combaterea segregării în școală și în formarea unei generații deschise spre diversitate.

Conceptul de educație interculturală

Educația interculturală este un proces de învățare continuă care promovează respectul față de diversitate, dialogul între culturi și conștientizarea propriei identități culturale. Potrivit lui C. Cucoș (2002), aceasta presupune mai mult decât coexistența unor culturi în același spațiu educațional – vizează interacțiunea activă, învățarea reciprocă și depășirea stereotipurilor. Educația interculturală se bazează pe principii precum respectul pentru diferențele culturale, dialogul deschis și empatia, participarea echitabilă la procesul educațional și combaterea prejudecăților și discriminării.

Forme de segregare în școală

Segregarea școlară se manifestă în mai multe forme: etnică (elevii romi sunt adesea plasați în clase sau școli separate), socială (elevii din medii defavorizate sunt marginalizați prin lipsa resurselor), pe criterii de dizabilitate (copiii cu CES sunt excluși din activitățile comune) sau academică (elevii cu rezultate slabe sunt separați, etichetați și lipsiți de oportunități). Aceste forme de segregare au consecințe grave asupra dezvoltării elevilor, precum scăderea stimei de sine, performanțe școlare reduse, izolare socială și perpetuarea inegalităților.

Rolul educației interculturale în prevenirea segregării

Educația interculturală oferă un cadru concret pentru prevenirea și corectarea formelor de segregare, printr-o serie de intervenții bine structurate. În primul rând, adaptarea curriculumului pentru a include conținuturi culturale variate permite elevilor să se regăsească în materialele studiate. De asemenea, utilizarea unor metode didactice incluzive, cum ar fi învățarea prin cooperare și proiectele de grup interculturale, contribuie la crearea unei atmosfere de respect reciproc.

Formarea cadrelor didactice este esențială – profesorii trebuie să fie conștienți de propriile stereotipuri și să creeze clase lipsite de prejudecăți. Nu în ultimul rând, implicarea comunității în viața școlii, prin parteneriate și activități comune, întărește legătura dintre elevi și mediul social în care trăiesc.

Bune practici în educația interculturală

În România au fost dezvoltate numeroase proiecte care promovează educația interculturală ca mijloc de combatere a segregării. Printre acestea se numără „Școala pentru toți”, un program care a vizat activități comune între elevi romi și neromi, sau „Săptămâna diversității”, în cadrul căreia au fost organizate expoziții, ateliere și jocuri dedicate promovării culturilor minoritare.

Alte metode eficiente includ folosirea teatrului forum, a povestirii și a materialelor vizuale în orele de comunicare și dezvoltare personală. Aceste activități ajută copiii să înțeleagă și să aprecieze diferențele, cultivând toleranța și empatia.

Obstacole în implementarea educației interculturale

Cu toate că există politici educaționale care sprijină incluziunea, aplicarea efectivă a educației interculturale este adesea îngreunată de diverse obstacole. Lipsa de formare a profesorilor în domeniul interculturalității, atitudinile discriminatorii persistente și lipsa resurselor educaționale reprezintă provocări majore.

În unele cazuri, colaborarea dintre școală și familie este slabă, ceea ce reduce eficiența demersurilor educative. De asemenea, presiunea evaluării standardizate poate determina școlile să favorizeze performanța în detrimentul incluziunii.

Concluzii

Educația interculturală nu este un supliment opțional în curriculum, ci un fundament al unei școli echitabile și democratice. Prin promovarea dialogului, a empatiei și a respectului față de diversitate, aceasta contribuie la combaterea segregării și la construirea unei societăți în care toți copiii au șanse egale. Pentru ca această viziune să devină realitate, este nevoie de o implicare conștientă din partea profesorilor, a instituțiilor și a întregii comunități. Doar așa putem transforma școala într-un spațiu al demnității, al incluziunii și al speranței.

Bibliografie

Cucoș, C. (2002). *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale*. Iași: Polirom.

Horga, I. (2015). *Interculturalitate și educație interculturală*. Editura Universității din Oradea.

UNICEF România. (2020). *Ghid pentru o școală incluzivă*.

Bîrzea, C. (2005). *Educația interculturală în școală.* Institutul de Științe ale Educației.

Legea educației naționale nr. 1/2011 – cu actualizările privind incluziunea.

STAREA DE BINE A ELEVILOR ÎN MEDIUL ȘCOLAR

Prof. Vlad Georgiana Mihaela
Școala Gimnazială ”Coresi” Târgoviște

Educația este o profesie de suflet. Cercetările psiho-pedagogice descriu, de ceva timp, rolul relației profesor-elev nu numai asupra procesului de predare-învățare-evaluare, dar și asupra sănătății și bunăstării profesorilor și elevilor. Activitatea într-o clasă cu un climat emoțional bun, permite predarea cu mai multă claritate și mai multă dăruire.

Starea de bine a elevilor în școală este un factor esențial pentru dezvoltarea acestora, influențând nu doar sănătatea fizică și emoțională, dar și performanțele academice și relațiile sociale.

Un mediu școlar care promovează bunăstarea contribuie la formarea unor tineri echilibrați și capabili să facă față provocărilor vieții.

CE ESTE STAREA DE BINE?

La nivel internațional, există foarte multe analize și abordări ale acestui concept. Starea de bine înseamnă ***a te simți împlinit și a funcționa bine, pe mai multe planuri: cognitiv, emoțional, social, fizic și spiritual.*** Este un demers larg bio-psiho-social, corelat cu satisfacția în viață, stima de sine, implicarea socială și sistemul de valori al unei persoane. În climatul școlar, starea de bine este un un concept complex care face referire la mai multe aspecte: natura relațiilor dintre elevi, precum și natura relațiilor elevi – profesori, profesori – profesori sau profesori – părinți. Ea a fost studiată într-o gamă largă de discipline, grupe de vârstă, culturi, comunități și țări, rezultând o mare varietate de definiții, care face dificilă compararea concluziilor.

În România, conform unui studiu realizat între 2017 și 2019 la Centrul Regional de Sănătate Publică, Cluj, sub patronajul Institutului de Sănătate Publică, de către o echipă de cercetători coordonată de Dr. Sorina Irimie, studiu intitulat ”Evaluarea stării bine a copilului în școală”, se face referire la starea de bine în diverse planuri, după cum am amintit mai sus.

PLAN FIZIC

Starea de bine fizică este deosebit de importantă, fiind vorba aici despre abordarea unui stil de viață sănătos, ce presupune o alimentație sănătoasă, mișcare în aer liber sau sport, odihnă și

somn. Ea reprezintă măsura în care o persoană se simte sănătoasă și în siguranță din punct de vedere fizic

SUGESTII DE ACTIVITĂȚI / DE MODALITĂȚI DE A CREA O STARE DE BINE:

PLAN COGNITV

Pe palierul **cognitiv**, a fi într-o stare de bine înseamnă a avea realizări și succes în domeniul în care activezi, dar și a continua să înveți pentru a-ți dezvolta competențele. Este vorba despre abilitățile de a procesa informațiile, despre modul de funcționare a creierului și despre cât de ușor sau de greu facem față sarcinilor de învățare. ***Starea de bine cognitivă*** este asociată cu realizarea și succesul. Acesta include modul în care sunt prelucrate informațiile și luate hotărâri. Bunăstarea cognitivă este importantă pentru dobândirea cunoștințelor și învățare.

PLAN SOCIAL

La nivel **social,** ești într-o stare de bine atunci când relațiile tale cu cei din jur sunt unele pozitive, când comunici cu diverse persoane și aparții unor grupuri, când participi la viața comunității și ai un comportament empatic față de cei cu care interacționezi. ***Starea de bine socială*** se referă la experimentarea unor relații pozitive și conectarea cu ceilalți și este importantă pentru un comportament pro-social și empatia față de ceilalți.

PLAN EMOȚIONAL

Din punct de vedere **emoțional,** starea de bine presupune o bună gestionare a emoțiilor și autocontrol, o aplecare către reflecție și construirea capacității de a fi rezilient și de a ști să faci față și să depășești diverse situații neplăcute. Starea de bine emoțională se referă la conștiința de sine și adaptarea emoțională. Bunăstarea emoțională este în parte dependentă de capacitatea de auto-reflecție.

PLAN SPIRITUAL

Când ne referim la **starea de bine spirituală**, aducem în discuție valorile și credințele unei persoane, modul etic în care aceasta trăiește și acționează și normele morale care îi reglementează viața. **Bunăstarea spirituală** se referă la sentimentul unei persoane de sens și scop. Acesta poate include conexiunea la cultură, religie sau comunitate și include convingerile, valorile și normele etice.

- În fiecare zi sau la fiecare oră alocați *5 minute unei conversații nonacademice,* în care copiii să vorbească despre întâmplări recente, noutăți din viața lor;
- *Copiii să vă simtă că sunteți acolo pentru ei* – fiți atenți la tonul vocii, la modul de adresare, zâmbiți, aveți umor, relatați povești și întâmplări personale sau care au legătură cu ceea ce veți face la oră, comunicați prietenos, cu mesaje personalizate pentru fiecare copil;

- Oferiți *sprijin și feedback în mod constant,* întrebați-i pe copii ce activitate le-a plăcut, creați momente de reflecție asupra a ceea ce au învățat, focalizați-vă nu atât pe conținut, cât pe proces și vorbiți cu elevii despre cum și de ce au învățat.
- Practicați regulat *un salut specific* la începutul orei, la intrarea în clasă, în fața ușii, fapt care îi binedispune pe copii ;
- Creați *un mediu fizic școlar prietenos, vesel și colorat*, o sală de clasă, o școală și o curte în care copiii vin cu drag și se simt bine;
- Concepeți și realizați activitatea de la oră, prin care copiii să își *exprime zilnic emoțiile.*
- *Implicați-i pe copii în luarea deciziilor* privind activitatea orei/clasei, puneți preț pe ideile lor, întrebați-i ce cred despre ceea ce se face în școală și ce ar schimba;
- *Petreceți pauzele cu elevii dumnevoastră* în curtea școlii/ sala de clasă, faceți mișcare cu ei, puneți muzică și chiar dansați;
- Dezvoltați creativitatea elevilor, *lăsându-i să-și exprime liber ideile*, să pună întrebări, nu le îngrădiți imaginația. Nu folosiți prea multe fișe/clișee care îi învață să gândească în șabloane.
- *Descoperă punctele forte ale elevilor tăi* și pune-le în evidență prin sarcini concrete, se vor simți valorizați;
- *Fiecare copil este bun la ceva,* iar rostul școlii este să descopere la ce este bun fiecare și să îl ajute să se dezvolte în această direcție, imprimându-le idea că nu pot reuși dacă nu au și eșecuri. Totul este să nu renunțe, să creadă în ei și să lupte până la final. *Succesul e garantat dacă nu renunți !!!*

Exemplu de activitate ce poate fi făcută la clasele primare

BALOANE CU PROVOCĂRI

Obiectiv: energizare, amuzament, încurajarea exprimarii în public

Timp necesar: 15 minute

Desfășurare: profesorul pregătește câteva bilețele cu provocări distractive, adaptate vârstei participanților. Bilețelele vor fi introduse în baloane, iar aceste vor fi umflate și legate. Fiecare jucător va primi un balon, pe rând, vor trebui să spargă balonul. Vor descoperi apoi ce este scris pe provocare și vor efectua indicația.

Provocări (exemple): Să imiți cum ai sări coarda, să dansezi ca o balerină, să faci cuiva un compliment, să fredonezi un cântec, să mergi ca un pitic, să spui un lucru care te face fericit și să arăți fața ta fericită, să imiți mersul șirengarului, al iepurașului sau broscuței..etc

Jocul poate avea diverse variante (baloanele pot fi primite în urma unor ștafete...).

În concluzie, *starea de bine a elevilor în școală* este un element esențial în dezvoltarea unei generații sănătoase și echilibrate. Prin promovarea unor practici educaționale eficiente și a unui mediu de învățare pozitiv, putem contribui la sănătatea emoțională și fizică a elevilor, ceea ce, la rândul său, va îmbunătăți performanțele lor academice și va pregăti tinerii pentru provocările viitoare. Este responsabilitatea întregii comunități educaționale, inclusiv a profesorilor, părinților și a autorităților, să colaboreze pentru a asigura un mediu propice dezvoltării integral al elevilor.

SURSE BIBLIOGRAFIE :

1. Ancatirca.blogspot.com/2022/06/15-idei-pentru-starea-de-bine-elevilor.html
2. Asociația Europeană a Profesioniștilor în Educație EDUMI www.edumi.ro București 2021 *(ISBN: 978-973-0-34588-9.)*
3. Broșură activități elevi - CJRAE Vâlcea
4. Ion-Ovidiu Panisoara, “Ghidul profesorului” , Editura Polirom, București, 2017
5. TÎRCĂ, A. Hai cu starea de bine în școală. Disponibil:https://www.libris.ro/pdf?_pid=28443716&for=Hai+cu+starea+de+bine+in+scoala%21+-+Anca+Tirca

Abandonul școlar – Cauze și măsuri de prevenire

Prof. BOȘTINĂ ELENA
Colegiul Național Economic” Th. Costescu”,
Drobeta Turnu Severin

Abandonul școlar se caracterizează prin părăsirea prematură a școlii înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început.

În plan social, pot fi considerate forme ale eşecului scolar abandonul şcolar, excluderea socială şi profesională, analfabetismul.

Abandonul școlar este ultima faza a insuccesului școlar, acestui termen nefiindu-i necesară o definiție complexă. Insuccesul școlar se definește prin rămânerea în urmă la invățătură a unor elevi. Aceștia nu reușesc să obțină un randament școlar la nivelul cerințelor programelor. Din această cauză, ei nu vor reuși să se adapteze la mediul socio-profesional, la nivelul cerințelor acestuia.

Cauzele generale ale abandonului școlar sunt de trei tipuri:

1. **cauze psihoindividuale** (anatomo-fiziologice și psihice) – rar întâlnite în școala noastră;
2. **cauze pedagogice**
   - relația profesor-elev,
   - relațiile dintre elevi,
   - ritmul muncii școlare,
   - atitudinea elevilor față de învățătuă și muncă,
   - lipsa de motivație a învățăturii,
   - orientarea școlară și profesională defectuoasă,
   - atmosfera nefavorabilă din școală și societate față de învățătură și față de muncă etc.
3. **cauze socio-familiale**
   - climatul cultural-educativ,
   - familii dezorganizate,
   - dezinteresul părinților,
   - conflicte familiale,
   - atitudinea familiei față de școală,
   - comportamentul prea liberal al părinților,
   - cerințe ce depășesc posibilitățile elevului.

Referindu-ne la cauzele pedagogice, în situația școlii noastre, le putem elimina pe cele care se referă la competența cadrelor didactice și pe cele referitoare la atmosfera din școala.

Aceasta este favorabilă procesului de învățământ și dezvoltării armonioase a personalității elevilor, în concordanță cu nevoile și cu posibilitățile fiecăruia.

Personal, consider că vina aparține în exclusivitate contextului social în care ne aflăm. Atitudinea negativă a unor elevi față de învățătură și muncă este urmarea lipsei motivație. Aceasta este cauzată de problemele familiei care nu întrezăresc o rezolvare:

- lipsa unui loc de muncă,
- lipsa banilor,
- conflictele generate de aceastea,
- atitudinea familiei față de școala etc.

Măsuri de prevenire a abandonului școlar

- psiho-pedagogice și psihosociologice (urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-fa miliale pozitive);
- socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice și psihosociale, urmărind prevenirea riscurilor de abandon;
- psihiatrice (depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, e moționale, tendințe agresive);
- juridico-sociale – aceste măsuri permit creșterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor și prin propagandă juridică, în general.

Demersuri și acțiuni

Comunitățile școlare analizate din perspectiva absenteismului și abandonului școlar propun o serie de demersuri/acțiuni pe care le-au aplicat și au dat roade sau consideră că ar putea fi utile în lupta împotriva acestor două fenomene din educație:

- activități de identificare a copiilor aflaţi în abandon sau risc de abandon şcolar, urmate de măsuri de implicare a familiei în reabilitarea şcolară şi socială a elevului;
- informarea imediată a părinților cu privire instalarea fenomenului de absenteism școlar;
- discuții purtate, atât cu părinții, cât și cu copiii acestora de către psihologul/consilierul școlar;
- înștiințări privind absențele înregistrate transmise către părinți, la fiecare sfârșit de semestru școlar;

- organizarea semestrială a lectoratelor cu părinții cu implicarea mediatorului școlar, a psihologului școlii, a preotului, a polițiștilor, a reprezentanților autorităților locale;
- activități pentru îmbunătăţirea modului de relaţionare şi a comunicării părinţi – copii ex: cu privire la consecințele în plan emoțional ale violenței asupra copiilor;
- activități cu părinții, la nivelul școlii, sau în cadrul orelor de dirigenție ex: cu tema „De ce chiulesc de la scoală?”;
- activități de sprijinirea copiilor pentru a face faţă dificultăţilor şcolare;
- menţinerea în clasă a unei atmosfere care să asigure satisfacerea trebuinţei de siguranţă afectivă pentru toţi elevii;
- metode de predare – învăţare atractive;
- promovarea cooperării în clasă, astfel încât şi elevii cu performanţe şcolare modeste să experimenteze succesul.

De aasemenea, se urmărește evitarea constituirii unor elite, concomitent cu etichetarea, marginalizarea, celor care nu aparţin elitei;

- comunicarea eficientă
- să folosească ascultarea activă,
- să evite etichetarea elevilor,
- să critice constructiv,
- să se focalizeze pe recompensarea elevilor şi nu pe sancţionarea lor;

- notarea riguroasă a absenţelor la fiecare oră de curs.

Concluzii

Comunitățile școlare analizate concluzionează următoarele:

1. Absenteismul și abandonul școlar sunt fenomene cu cauze multiple, dar cele mai multe cauze sunt legate de problemele familiilor.
2. Datorită abandonului școlar tinerii și adulții de astăzi sunt obligați să muncească la negru sau „cu ziua”, fără a se putea angaja cu carte de muncă pe termen lung. Astfel se propagă mai departe starea de sărăcie în propriile familii și modelul părinților fără educație și fără perspectivă.
3. Eforturile școlii și ale asistentului social din comunitate sunt zadarnice fără colaborarea familiei.
4. O primă condiţie a prevenirii absenteismului şcolar este aceea a sesizării din timp a primelor semne de manifestare ale fenomenului, urmate de foarte bună colaborare între cadrele didactice de la clasă (consiliul clasei) și părinţii elevilor.

5. În tot acest proces continuu și consecvent de prevenire și combatere a abandonului școlar, cei trei poli de acțiune ȘCOALA – FAMILIA – COMUNITATEA trebuie să-și unească forțele pentru binele, dezvoltarea și bunăstarea generațiilor prezente și viitoare de elevi.

Bibliografie

1.Albert-Lorincz, E., Carcea, I.M., (1998), Prevenirea dezadaptării şcolare, Iaşi, Ed. Cermi;

2. Allport, W.G., (1981), Structura şi dezvoltarea personalităţii, Bucureşti, EDP;

3. Ausubel, P.D., Robinson, G.,F., (1981), Învăţarea în şcoală, Bucureşti, E.D.P.;

4. Babanski, I.K., (1979), Optimizarea procesului de învăţământ, Bucureşti, EDP;

5. Bauman, L., Richie, R., (1995), Adolescenţii o problemă, părinţii un necaz, Oradea, Ed. Antet;

6. Băban, A, Consiliere educaţională. Metodologia cercetării calitative.

7. Dumitrana, M., (1991), Eşecul şcolar şi cauzele sale – determinanţi ai ideii unei noi pedagogii, în Tribuna învăţământului nr. 5;

Prevenirea abandonului școlar

Prof. BOȘTINĂ ELENA
Colegiul Național Economic Th. Costescu,
Drobeta Turnu Severin

„Un copil, un profesor, o carte și un pix pot schimba lumea.” Acestea sunt cuvintele Malalei Yousafzai, o tânără activistă pakistaneză și laureată a premiului Nobel pentru Pace 2014, cuvinte esențiale asupra valorii educației. Un apel puternic pentru cei care lucrează zi de zi în lumea educației, pentru factorii de decizie politică de care depinde protejarea și promovarea unei școli de calitate pentru toți, pentru fiecare dintre noi, părinte, elev, cetățean pentru că dreptul nostru la educație și modurile în care aceasta se realizează poate determina prezentul și viitorul nostru.

Țara noastră se confruntă cu probleme serioase legate de abandonul școlar și excluziunea socială, în special în zonele rurale. În unele județe din România, aceste aspecte au atins un nivel îngrijorător, fiind necesare măsuri urgente, precum desfășurarea de activități utile și elaborarea unui plan de acțiune pentru integrarea socială și educațională.

Care sunt cauzele determinante ale acestei realități și situațiile de risc cu care se confruntă oamenii? Sărăcia comunităților din zonele defavorizate care reduce posibilitățile părinților de a le asigura copiilor resursele necesare educației. În multe cazuri, sărăcia declanșează adesea exploatarea copiilor de către părinți în scopuri de muncă.

Tendința de a considera că familiile din zonele defavorizate nu apreciază pozitiv importanța educației este superficială. Indiferența față de școală se explică prin presiunile statutului economic, prin dezamăgirile personale ale părinților și prin lipsa sau slaba reprezentare a unor valori culturale în cadrul comunității locale.

După cum se menționează în statisticile naționale și internaționale, motivele – pentru un număr considerabil de elevi – de a părăsi o formă de școlarizare, în special în sectorul învățământului general obligatoriu, sunt în egală măsură legate de disfuncționalitățile sistemului educațional.

În multe cazuri, problemele se ridică în principal de la elev: dificultăți de învățare, deficiențe fiziologice, psihologice sau mixte. Lipsiți de motivație, mulți elevi din clasele gimnaziale abandonează școala încă din primii ani de studiu și ajung să ajute prin casă sau să lucreze ca zilier.

Factorii educaționali au un rol foarte important (motivații și interese slabe în raport cu școala/ educația, greșelile educative comise de profesori în ceea ce privește atitudinea față de elevii cu dificultăți de învățare sau elevii care provin din medii sociale defavorizate, incompetența profesională a cadrelor

didactice și a conducătorilor școlii, etc.) care duc, de obicei, la atitudini de insubordonare față de normele și regulamentele școlare, fenomene precum absenteismul, eșecul școlar, repetarea claselor și în final abandonul școlar; mediul școlar neprietenos, neincluziv (plăcerea de a veni la școală, integrare în grup școlar, loc în clasă, lipsă de participare sau participare scăzută la învățământul preșcolar); note mici (reprezentarea și valorificarea educației pentru sine); trecerea de la un nivel de învățământ la altul (după clasa a VIII-a se înregistrează cea mai mare rată a abandonului școlar).

Cu referire la cultura de origine a elevilor, cercetările din domeniul educației au arătat că mediul socio-cultural de origine al elevilor este una dintre cele mai importante variabile implicate în fenomenul abandonului școlar. Cunoașterea atitudinii familiei în raport cu școala și identificarea surselor unor potențiale tensiuni sau blocaje manifestate în legătură cu continuarea studiilor de către elevi, constituie un factor important în prevenirea abandonului școlar. Climatul familial este la fel de decisiv în ceea ce privește cauzele abandonului școlar. Așadar, o viață de familie dezorganizată, ca urmare a divorțului, climatul familial conflictual și imoral, excesiv de permisiv sau autoritar, metodele educaționale divergente, atitudinea rece, indiferentă a părinților, sunt toate motive care îi determină pe elevi să abandoneze studiile.

Există și factori socio-economici (crize politice, economice, sociale și morale, inconsecvența sistemului de bunăstare, norme sau valori confuze sau absența acestora, anturajul negativ etc.) care contribuie la derutarea elevilor, îndepărtându-i de mediul educațional și, în sfârșit, având un rol important în apariția abandonului școlar. Lipsa locurilor de muncă și asigurarea unui trai decent în familie determină plecări masive la lucru în străinătate, ceea ce influențează negativ educația copiilor, care nu urmează cursurile obligatorii pentru a finaliza opt clase. Din cauze reale, acești copii sunt îndrumați către alte priorități existențiale care contribuie la abandonul școlar pentru activități casnice, căsătoria la vârsta de 13-14 ani, plecarea în străinătate la părinți etc.

Pentru a preveni abandonul școlar, mai mulți autori consideră că este necesară realizarea unui parteneriat școală – familie – comunitate. În România, în școlile din medii defavorizate, acest parteneriat este aproape absent din cauza barierelor culturale sau psiho-sociale. Pentru a dezvolta intervenții individuale sau la nivel de sistem pentru prevenirea primară a abandonului școlar, ar fi util să existe un model conceptual care să se concentreze pe interacțiunea dintre școală și acei elevi considerați expuși riscului. Analizând modelele de interacțiune care duc la părăsirea timpurie a școlii, abandonul poate fi văzut ca un comportament, nu o caracteristică predeterminată a anumitor elevi. Pentru a reduce

discriminarea, abandonul școlar și excluziunea socială, trebuie să luăm în considerare următoarele variabile esențiale: elevii și familiile acestora, profesorii și școala.

Profesorii din zonele rurale cu care am colaborat de-a lungul cerierei mele în diverse proiecte și activități de voluntariat, depun eforturi deosebite pentru prevenirea și reducerea problemelor legate de discriminare, excluziune socială și abandon școlar, comunicând constant cu elevii, părinții, autoritățile locale, astfel încât importanța educației în viața copiilor să poată fi percepută corect. Uneori s-a putut observa și o schimbare pozitivă a atitudinii față de școală a unor copii care au abandonat școala. Unii dintre ei au dorit să se întoarcă la școală după un an sau chiar o pauză. Probabil că și-au dat seama cât de importantă este pregătirea lor pentru viață și profesie (competențe într-o ocupație, calificare superioară, salariu mai bun) atât la noi, cât și în străinătate.

În ceea ce privește părinții, s-a observat că multe familii nevoiașe își încurajează cu tărie copiii să finalizeze liceul, să continue un liceu sau o școală profesională (calificare într-o profesie ocupațională). Există și implicarea autorităților locale (Primărie) pentru a atrage și sprijini copiii să frecventeze școala prin acordarea de asistență socială, renovarea clădirilor și anexe școlare, repararea căilor de acces. În acest context, se recomandă elaborarea unei strategii viabile și eficiente de prevenire și reducere a discriminării, excluziunii sociale și abandonului școlar în rândul copiilor prin unificarea eforturilor autorităților locale – Primării, Consiliul Județean, Prefectura, Inspectoratul Școlar, cadre didactice, părinți, fundații, ONG-uri – și tuturor celor care doresc să susțină redresarea educației, chiar și pentru a salva educarea și atragerea copiilor către acest fenomen care este o prioritate națională pentru societatea românească.

În contextul combaterii părăsirii timpurii a școlii, există diferite abordări care iau forma unor propuneri de diferite tipuri. Există acțiuni întreprinse în cadrul orarului școlar, cu lecții alternative cu referire la materii specifice, precum povestirea și benzile desenate pentru limba română sau limbile străine sau predarea matematicii prin rezolvarea unor probleme concrete sau cu ajutorul instrumentelor moderne de predare (cum ar fi aplicațiile pentru *smartphone*), pentru a se asigura că disciplinele considerate mai complexe sunt mai apreciate, sau mai bine înțelese printr-un limbaj simplificat.

Există și intervenții în afara orelor curriculare (după-amiaza, în weekend sau în perioada de vară) pentru a oferi un sprijin aprofundat și o metodă eficientă de studiu, sau ateliere creative de muzică, scriere creativă, teatru și activități sportive care integrează propunerea didactică, mai ales în acele teritorii în care experiențele de viață constructive și interesante sunt rare, provocând acel sentiment de izolare care generează lipsa stimulilor care favorizează abandonul școlar. În acest sens, utilitatea

împletirii activităților de sprijin pentru studiul cu acțiuni de animație culturală şi artistică sau cu activități de „explorare” a frumuseților pe care le oferă teritoriul de apartenență. Acest lucru permite atât să stimuleze crearea de așteptări pentru viitorul elevilor, care nu rămân atât de izolați în contextul local și deschiderea către realități externe accesibile, atât pentru a descoperi noi modalități de observare a teritoriului înconjurător.

Adesea, de fapt, părăsirea timpurie a școlii este legată de factori care nu au legătură directă cu activitățile școlare, dar care au legătură cu sentimentul de neîncredere și abandon pe care unele contexte îl transferă indivizilor singuri.

Scopurile proiectelor sunt diferite: unele, pe lângă faptul că au ca obiectiv îmbunătățirea performanței școlare și a frecvenței lecțiilor, includ activități care vizează bunăstarea psihologică și motivarea elevilor și includerea lor socială în contextul școlar, cu servicii de consiliere psihologică sau specifică; alții acționează întrun mod țintit pentru a facilita traseul de învățare al celor mai fragile discipline, cum ar fi elevii care au adesea nevoie de coordonare școlară cu familiile lor, prin acțiuni de mediere culturală și mai multe ocazii „fără griji” de a socializa cu prietenii.

Mai mult, printre proiectele utile pentru a încuraja învățarea celor mai slabi, se numără cele care au ca scop asistența elevilor cu dizabilități sau nevoi educaționale speciale și/sau tulburări din spectrul autismului. În aceste cazuri, scopul este dublu: să asigure îmbunătățirea integrării școlare a elevilor și, în același timp, succesul educațional al acestora, prin crearea unor momente stimulatoare de agregare, dar și prin căi de valorificare, sociale și de stima de sine care vizează transferul de competențe și la nivel tehnico-practic. Pentru a facilita procesul de învățare, obiectivele sunt definite pentru elevii cu dizabilități atestate în „Planul de intervenție individualizat”.

Aceste documente sunt întocmite de specialiști în domeniul social și sanitar și definesc relația dintre școală și părinți și cifrele care urmăresc elevul în activitățile de recuperare și reabilitare, indicând toate intervențiile necesare, în special instrumentele compensatorii și măsurile dispensatorii, pentru atingerea acelorași obiective de învățare ca și colegii. Pentru a obține rezultatele dorite, multe proiecte includ o viziune de rețea, prin care sunt implicate atât școala cât și familiile și toți ceilalți actori care gravitează în jurul vieții beneficiarilor. Proiectele se adresează persoanelor de diferite vârste și care frecventează diverse tipuri de școli, ținând cont de contextul socio-economic și geografic în care trăiesc. În acest sens, este util să evidențiem modul în care, pe baza țintei de vârstă de referință, propunerile au caracteristici diferite. De altfel, este diferit să se intervină în intervalul preșcolar (0-6 ani), unde de obicei sunt asigurate activități de sprijin parental – prin I grupuri coordonate de profesioniști – și se

oferă instrumente. pentru reconcilierea familiei cu munca. În perioada de tranziție între gimnaziu și liceu, activitățile de suport psihologic și consiliere sunt mai răspândite, în condițiile în care, în tranziția delicată dintre două cicluri școlare, rata abandonului școlar este deosebit de ridicată. În activitățile de orientare din liceu, copiii sunt adesea implicați în activități de grup și individuale, iar acest lucru este util mai ales atunci când judecata școlii nu coincide cu aspirațiile copilului. Adolescenții ar trebui însoțiți să dobândească abilitățile necesare găsirii unui loc de muncă în concordanță cu drumul parcurs și cu ambițiile și talentele lor, prin servicii specifice de orientare și alternanță școală/muncă, precum și, în mai multe cazuri, cu frecvența la cursuri profesionale (în sectoare precum catering, estetică, meșteșuguri etc.).

Cooperarea familiilor în calitate de parteneri școlari este un factor determinant pentru succesul educațional al elevilor. Pe de altă parte, este în interesul școlii să ridice nivelul de implicare a părinților pentru a avea interlocutori din ce în ce mai motivați și împuterniciți. Acest sprijin pentru *parenting* și abilitățile educaționale ale familiei se manifestă în moduri diferite, care se califică prin momente de colaborare și coresponsabilitate. Sunt multe inițiative promovate în acest domeniu, precum facilitarea întâlnirilor cu profesorii, cu care dialogul este adesea dificil și pentru care este nevoie de mediatori care să ajute la depășirea reticenței reciproce și la dezvoltarea unui dialog constructiv. Grupurile de autoajutorare și atelierele pentru activitățile desfășurate cu copiii și profesorii sunt, de asemenea, instrumente eficiente. În plus, în sprijinirea părinților sunt foarte importante toate acțiunile care urmăresc să ușureze procesele birocratice, precum procedurile de înscriere sau cererile de stimulente economice la care aceștia au adesea dreptul, dar pe care nu le cunosc. Există și unele proiecte în care părinții devin co-beneficiari, mai ales în acele contexte în care părăsirea timpurie a școlii poate deveni consecința extremă a unei situații de resurse limitate. În aceste cazuri este util să se intervină pe ambele fronturi, oferind părinților căi de plasament și autonomie și, în același timp, sprijin copiilor.

Un rol important în lupta împotriva părăsirii timpurii a școlii este cel al profesorilor. Planificarea și acțiunile utile de abordare a dispersării îi privesc foarte îndeaproape pe profesori, mai ales în ceea ce privește pregătirea lor. De fapt, printre obiectivele proiectelor analizate sunt: promovarea inițiativelor didactice și de laborator inovatoare, promovarea formelor de îndrumare și mentorat a elevilor la cursuri de formare și investirea în orientarea educațională ca instrument de sprijin și însoțind alegerile copiilor. Este deci clar că rolul profesorilor, și mai concret al formării cadrelor didactice, devine strategic din punct de vedere didactic și profesional într-un context în care este necesar transferul și consolidarea competențelor pentru construirea de noi forme de învățare și de noi strategii de predare.

Alte teme pe care profesorii le includ în cursurile de formare sunt, pe de o parte, „a ști să asculte” nevoile personalizate de formare ale fiecăruia, mai ales când vine vorba de interculturalitate, sau de cunoașterea și înțelegerea culturilor, pe de altă parte, „a ști să vorbească”.

Bibliografie

1.Albert-Lorincz, E., Carcea, I.M., (1998), Prevenirea dezadaptării şcolare, Iaşi, Ed. Cermi;
2. Allport, W.G., (1981), Structura şi dezvoltarea personalităţii, Bucureşti, EDP;
3. Ausubel, P.D., Robinson, G.,F., (1981), Învăţarea în şcoală, Bucureşti, E.D.P.;
4. Babanski, I.K., (1979), Optimizarea procesului de învăţământ, Bucureşti, EDP;
5. Bauman, L., Richie, R., (1995), Adolescenţii o problemă, părinţii un necaz, Oradea, Ed. Antet;
6. Băban, A, Consiliere educaţională. Metodologia cercetării calitative.
7. Dumitrana, M., (1991), Eşecul şcolar şi cauzele sale – determinanţi ai ideii unei noi pedagogii, în Tribuna învăţământului nr. 5;
8. Gilly, M., (1976), Elev bun, elev slab, Bucureşti, E.D.P.;
9. Grivirică, L., (1975), Relaţia profesor – elevi în perspectiva lecţiei moderne, Bucureşti, EDP;
10. Kulcsar, T., (1978), Factorii psihologici ai reuşitei şcolare, Bucureşti, EDP;
11. Muntean, A., (2001), Familii şi copii în dificultate, Timişoara, Ed. Mirton;
12. Popescu, V.V., (1991), Succesul şi insuccesul şcolar, Revista de pedagogie nr. 12;
13. Popescu, V.V., (1992), Strategii la nivelul unităţii de învăţământ pentru promovarea succesului şcolar, Revista de pedagogie nr. 3-4;
14. Radulian, V. (coord), (1978), Lichidarea şi combaterea repetenţiei, Bucureşti, EDP;
15. Radulian, V., (1967), Profesori şi părinţi contra insuccesele şcolare, Bucureşti, EDP;
16. Rudică, T., (1981), Familia în faţa conduitelor greşita ale copilului, Bucureşti, EDP;
17. Salade, D., (1995), Educaţie şi personalitate, Cluj - Napoca, Casa cărţii de ştiinţă;
18. Stolz, G. (2000), Eşec şcolar – Risc de eşec şcolar, Bucureşti, Ed. Victor;

TEST DE VERIFICARE NR. 1

Prof. BOȘTINĂ ELENA
Colegiul Național Economic Th. Costescu,
Drobeta Turnu Severin

I) Încercuiţi varianta corecta:

1. Comanditarii sunt asociaţii care:

a. administrează societatea comercială; b. răspund în limita aportului adus;
c. răspund nelimitat şi solidar; d. deţin numai obligaţiuni cu dobândă variabilă;

2. **În cazul societăţii cu răspundere limitată numărul maxim de asociaţi este:**

a. 5; b. 50; c.2; d. 25;

3. În România sunt considerate întreprinderi mici cele având:

a. până la 9 salariaţi b. între 10-49 salariaţi
c. între 50-249 salariaţi d. între 250-499 salariaţi

4. Întreprinderile din sectorul privat se organizează sub forma unor:

a) companii naționale; b. societăți comerciale; c. regii autonome.

5. După obiectul de activitate, întreprinderile se clasifică astfel:

a) întreprinderi de comerț și servicii;
b) întreprinderi de producție si comerț;
c) întreprinderi de producție/ industriale și de prestări servicii.

6. Întreprinderile din sectorul privat se organizează sub forma unor:

a. regii autonome; b. societăți comerciale. c. companii naționale;

II. Enumerați tipurile de întreprinderi clasificate după natura obiectului de activitate.

-.....

-.....

III. Notaţi cu A (adevărat) sau F (fals) următoarele enunţuri:

.....1 Dupa natura obiectului de activitate, există întreprinderi de comert si producție.
.....2. SCS – asociatii comanditati raspund nelimitat cu toata averea prezenta si viitoare si solidar pentru obligatiile sociale .
.....3. Regia autonomă este în proprietatea statului.
.....4. Comanditarii sunt asociatii ce raspund in limita capitalului subscris.

.....5. In functie de gradul de marime a intreprinderii sunt:intreprinderi mari, mijlocii si mici.
.....6. În societatea pe acțiuni, capitalul social este împărțit în părți numite actiuni.

PREVENIREA ABANDONULUI ŞCOLAR

Prof. Nănuți Claudia
Colegiul Național Economic Th. Costescu,
Drobeta Turnu Severin

O educaţie adevărată, reală se fundamentează în familie iar apoi, ea se continuă în grădiniţă şi şcoală. În primul rând ea se realizează prin puterea exemplului şi apoi prin cea a cuvântului. Tot ceea ce se săvârşeşte sub puterea copilului are efect mai puternic decât frazele moralizatoare.

O bună intervenţie a cadrului didactic prin însuşi procesul educativ pe care-l desfăşoară cu copiii poate constitui un mijloc de prevenire a abandonului şcolar prin intervenţia acestuia la nivelul factorilor de risc – individuali, familiali, şcolari a celor determinaţi de mediul cu potenţial delictogen ş.a.d.m., care-l pot acuza.

Pentru o mai bună intervenţie se propune realizarea unui program care să urmărească dezvoltarea competenţelor cadrelor didactice de lucru în echipă şi de folosire a planificării strategice în vederea identificării factorilor care ar favoriza apariţia unor astfel de situaţii de risc la nivelul şcolii, pentru prevenirea şi în ultimă instanţă pentru rezolvarea unor situaţii de criză cu efect de abandon şcolar.

Factorii de risc cum ar fi cei comportamentali sunt factori care reprezintă ansamblul încălcărilor şi abaterilor tinerilor de la normele de convieţuire socială. Delincvenţa juvenilă se referă la violarea normelor legale de către cei care sunt sub vârsta la care legea tratează oamenii ca adulţi.

• Factorii psihologici.

În evaluarea diferitelor manifestări delictuale ale tinerilor trebuie ţinut cont de factorul, agresivitate, sau de cel de "frustare", de instabilitatea afectivă sau comportamentală.

• Factorii sociali şi alţi factori care pot provoca abanonul şcolar.

Ca obiective în cadrul unui program de prevenire a abandonului şcolar ar putea fi:

- Identificarea elevilor aflaţi în abandon sau risc de abandon şcolar în vederea menţinerii acestora în sistemul învăţământului guvernamental de zi.
- Implicarea sistemului familial în reabilitarea şcolară şi socială a elevului cu risc de abandon şcolar.
- Creşterea gradului de implicare a comunităţii locale în soluţionarea situaţiilor de abandon sau risc de abandon şcolar.

În măsura în care aceste obiective vor fi împlinite, abandonul şcolar nu va mai reprezenta un pericol imediat de abandon, fiind urmărite în cadrul unui preogram de prevenţie bine organizat.

Există şi cazuri în care părinţii încurajează să încalce normele valorilor şcolare prin atitudinea lor faţă de şcoală. Ca forme principale de manifestare a deviaţiei şcolare putem aminti ca fiind

mai grave din punct de vedere social şi comportamental: fuga de la şcoală, absenteismul, abandonul şcolar, vandalismul, conduitele violente, toxicomania, copiatul şi suicidul.

Una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă învăţământul şcolar este abandonul şcolar.

Sărăcia este de asemenea un factor de abandon şcolar care se reflectă la toate nivelurile de vârstă şi învăţare. Astfel, se afirmă că "cel mai mare abandon se înregistrează în cadrul şcolilor de ucenici sau profesionale" . De fapt cei care abandonează şcoala profesională sau clasele de ucenici (unele clase) o fac pentru că, oricum, ei sunt oameni "certaţi" cu şcoala.

De asemenea, este menţionată aprecierea (fară vreo susţinere) potrivit căreia, în mediul rural, abandonul şcolar creşte iarna, ,,în condiţiile lipsei de subsistenţă’’ şi din cauza ,,lipsei hranei sau îmbrăcămintei necesare’’ . E o simplă părere fără cunoaşterea generală a realităţii. Pe de altă parte, încălzirea vremii, crearea condiţiilor naturale de practicare a unor îndeletniciri îi fac pe copii să-şi urmeze părinţii la muncă, abandonând şcoala.

Cauzele principale ale abandonului şcolar sunt cele economice, socioculturale sau religioase, psihologice şi pedagogice.

Un alt element în combaterea abandonului şcolar este participarea tuturor copiilor la programul educativ, fiecare după forţa şi posibilităţile sale.

Evaluarea pe care o poate face un profesor se referă la competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil . Aceasta trebuie să identifice:

o Cum este fiecare
o Ce ştie fiecare
o Ce face fiecare
o Cum cooperează cu ceilalţi

Pentru o mai bună prevenire a abandonului şcolar trebuie cunoscute aptitudinile şi nevoile fiecărui copil integrat în sistemul de educaţie fie el de religie sau etnie diferită faţă de restul copiilor.

În cazul etniei rrome, cunoaşterea obiceiurilor şi tradiţiilor, faţa necunoscută şi nebănuită a existenţei membrilor ei pune în valoare ceea ce ei înşişi nu mai ştiu ori nu au reuşit să răzbată prin opacitatea segregaţionismului. Copiilor le oferă identitate şi apartenenţă la neam, le redă mândria de descendenţi ai poporului lor, răspândit prin numeroase teritorii, le crează o "unicitate pozitivă" – adică aceea care ascunde comoara trăsăturilor caracteristice unui popor.

"Unicitatea pozitivă" care în esenţă arată demnitatea neamului lor, se opune aceleia "negative", aceea care a fost impusă mediatizării care condamnă la inhibare, la izolare.

Aşadar, copilul fie că este integrat într-un sistem de învăţământ preprimar, primar, gimnazial, liceal, profesional, universitar, trebuie urmărit cu mare atenţie cum evoluează cum se menţin în sistemul educativ făcându-l cât mai eficient prin intervenţii oportune atât din partea părinţilor, educatorilor cât şi a comunităţii din care provine copilul pentru o mai mare siguranţă în prevenirea abandonului şcolar.

Educaţia pentru toţi este o nevoie a epocii noastre. Depinde de fiecare profesor în parte, de responsabilitatea şi implicarea tuturor ca ea să devină o realitate din care fiecare să înveţe şi să se dezvolte.

Bibliografie:

1.Albert-Lorincz, E., Carcea, I.M., (1998), Prevenirea dezadaptării şcolare, Iaşi, Ed. Cermi;

2. Allport, W.G., (1981), Structura şi dezvoltarea personalităţii, Bucureşti, EDP;

3. Ausubel, P.D., Robinson, G.,F., (1981), Învăţarea în şcoală, Bucureşti, E.D.P.;

4. Babanski, I.K., (1979), Optimizarea procesului de învăţământ, Bucureşti, EDP;

5. Bauman, L., Richie, R., (1995), Adolescenţii o problemă, părinţii un necaz, Oradea, Ed. Antet;

6. Băban, A, Consiliere educaţională. Metodologia cercetării calitative.

7. Dumitrana, M., (1991), Eşecul şcolar şi cauzele sale – determinanţi ai ideii unei noi pedagogii, în Tribuna învăţământului nr. 5;

ROLUL EDUCAȚIEI PENTRU CARIERĂ

Prof. Nănuți Claudia
Colegiul Național Economic Th. Costescu,
Drobeta Turnu Severin

Dacă a orienta înseamnă a educa atunci nu poți educa atitudini, interese, trăsături de caracter dacă nu orientezi pe fiecare om în direcţia semnalată de trăsătura specifică a personalităţii sale. Și aceasta este esența orientării în carieră.

Cariera reprezintă totalitatea profesiilor, meseriilor, ocupațiilor, rolurilor sociale, familiale, funcțiilor, experiențelor de muncă, timpul liber, hobby-urile – este viața însăşi. Toate evenimentele care ni se întâmplă, de la naștere și pâna la sfârșitul vieții, ne afectează viața/cariera.

De aceea, este esențial ca orientarea în carieră să aibă loc încă din școală și să se axeze pe cunoștințe teoretice temeinice și pe dezvoltarea emoțională a tinerilor. Educația pentru carieră este un punct de sprijin esențial în dezvoltarea şi evoluţia profesională, în special în lumina evoluţiei macroeconomice şi sociale din ultimele decenii.

Rapiditatea cu care se mișcă șucrurile obligă la o adaptare rapidă la situaţii profesionale tot mai diverse şi mai provocatoare. S-a ajuns ca, în present, să fie necesar ca fiecare persoană activă profesional trebuie să aibă nevoie de mai multe specializări pentru a face față instabilității, dar și competitivității de pe piața muncii. Specializarea, obţinută în urma studiilor obligatorii, de bază sau facultative, poate fi completată prin cursuri de specializare sau perfecţionare şi de calificare. Important este, deci, ca această specializare să aibă loc, ca tinerii să fie conștienți că numai așa pot avea un viitor stabil într-o lume încercată de instabilități. În ultima vreme, tinerii par să înțeleagă mai mult nevoia specializării de orice fel și în orice domeniu drept cheie a viitorului lor profesional. Cu toate acestea, există încă o altă categorie de persoane reticente la acest proces de formare, şi anume cele care îi neagă beneficiile, susţinând că formarea de bază este suficientă, iar performanţele se ating doar prin experienţa proprie a diverselor sarcini de muncă sau specializarea la locul de muncă. Din această ultimă categorie fac parte, de obicei, și persoanele care nu știu ce doresc să facă după încheierea studiilor. Și dacă acest lucru este firesc la 14-16 ani, devine îngrijorător la vârsta de 18 ani sau când tânărul încheie un ciclu de specializare.

De aceea, tinerii trebuie să abiă acces la consiliere în carieră astfel încât să înțeleagă:

1. Că educația îi ajută să poată fi în situașia de a alege o carieră
2. Că fiecare tânăr are abilități profesionale spre un anumit domeniu să că acestea pot fi orientate în scop pozitiv.

De asemenea, tinerii trebuie să știe că profesia poate fi privită şi sub aspect economic, sociologic sau psihologic:

• din punct de vedere economic, cariera reprezintă o succesiune de poziţii profesionale ocupate de o persoană, ca rezultat al pregătirii şi meritelor profesionale.

• din punct de vedere sociologic, cariera oglindește un șir de roluri jucate de o persoană în viața socio-economică.

• din punct de vedere psihologic, alegerea carierei este influențată de aptitudinile, interesele, valorile, trebuinţele, experienţa anterioară şi aspiraţiile unei personae.

Un program de consiliere în carieră eficient are în vedere toate aceste trei aspect și se bazează, în general, pe abordarea individualizată a fiecărui beneficiar, dar şi pe utilizarea unor principii, metode şi instrumente adecvate.

Există desigur şi opțiunea consilierii de grup, realizată împreună cu alți tineri. Aceasta urmărește abordarea unor teme de interes comun pentru toţi cei prezenți. Etapele consilierii în carieră

Un program de consiliere în carieră presupune parcurgerea mai multor etape:

– evaluarea vocaţională (pe seama analizei abilităţilor, intereselor, valorilor, personalităţii persoanei);

– trecerea în revistă a opţiunilor de carieră (subliniind oportunităţile existente pe piaţa muncii);

– fixarea obiectivelor de carieră (prin achizițiile de autocunoaștere din primele două etape);

– trasarea unui plan de acţiune în vederea atingerii acestor obiective.

Este voba şi despre planificarea carierei, privită ca un proces prin care un tânăr își conturează un traseu profesional, găsind scopuri și interese care îi pot aduce mulțumire.

Tinerii ar trebui, de asemenea, să fie conștientizați că traseul profesional este unul ajustabil, că niciun loc de muncă nu trebuie să fie etern și că ei pot și trebuie să -și updateze permanent cunoștințele pentru a fi oricând competitive pe piața muncii. Oferta educaţională/ocupaţională în continuă schimbare solicit acest gen de flexibilitate din partea tinerilor, iar consilierea carierei îi poate face pe tineri mai conștienți de asta. Dezvoltarea capacităților de management al carierei trebuie demarată în copilărie, continuată în adolescenţă, tinereţe, dar şi în perioada adultă, pe tot parcursul vieţii profesionale.

Pentru tinerii care caută un drum în carieră există programe ce se bazează pe o abordare psihologică, concentrându-se pe identificarea domeniilor şi a tipurilor de activităţi potrivite pentru persoana respectivă, beneficiind, uneori, şi de implicarea unor persoane cu experienţă în domeniile vizate.

Consultantul în carieră poate oferi sprijin dacă:

– vrei să-ți cunoști potenţialul, aptitudinile şi trăsăturile definitorii

– doreşti să îţi amplifici abilităţile, să înveţi cum să relaţionezi mai bine sau cum să îţi organizezi timpul

– ești în căutarea unui loc de muncă

–te pregăteşti pentru un interviu de angajare sau scrii la documentele necesare angajării (CV, scrisoare de intenţie, scrisoare de mulţumire)

– nu ştii ce profesie ţi se potriveşte cel mai bine

– vrei să știi către ce instituţie de învăţământ te poți orienta după finalizarea ciclului educațional în care te afli

– te interesează să știi mai multe despre o anumită profesie, instituţie sau piaţa muncii

– vrei să înveți cum să te descurci cu deadline-urile .

De asemenea, activitățile de orientare trebuie aibă în vedere educarea tinerilor în cinci domenii de competență:

- cunoștințe despre sine;
-informații ocupaționale;
-luarea deciziei;
-planificarea;
-rezolvarea de probleme.

Consilierea vocațională trebuie centrată pe nevoile elevului.

Ea va încuraja atitudinea activă a elevului prin:

- promovarea principiului „Ajută-te singur”;
- promovarea sistemului de autoevaluare;
- urmărirea progreselor înregistrate la nivelul elevului.

Există totuși și alte soluții complementare consilierei în carieră prin care tinerii se pot pune la curent cu oferta locurilor de muncă, stiluri de angajare, interviuri etc.

Acestea sunt:

• Reviste de orientare profesională;
• Presă: ziare, reviste cu oferte de angajare;
• Agenţii private de recrutare şi de plasament a resurselor umane
• Agenţii de ocupare şi formare profesională (centre de consiliere privind cariera pentru şomeri);
• Internet;
• Târguri de locuri de muncă.

Indiferent care este calea urmată (consiliere asistată sau consiliere de tip autodidact), un rol important în găsirea unul traseu professional îl are autoevaluarea obiectivă care presupune:

1. elevul își cunoaște potenialul professional și ce poate face cu acesta pentru a obţine maximum de avantaje materiale.
2. poate vorbi 10 minute despre ceea ce știe sau îi place să facă.
3. poate explica de ce îl interesează anumite lucruri.
4. știe să exemplifice câteva inițiavive pe care le-a avut în domeniul său de interes.

Pe de altă parte, evaluarea, de orice fel, are următoarele beneficii esenţiale:

1. realizarea unei analize SWOT obiective;
2. stabilirea scalei de valori personale;
3. identificarea rolului pe care-l au valorile după care ne conducem viaţa; 4.stabilirea intereselor și obiectivelor carierei 5. identificarea potenţialului de dezvoltare;

Bibliografie:

1. Băban, Adriana, 2001, Consiliere educațională, Editura Ardealul, Cluj Napoca;
2. Holban, Ion, 1973, Orientarea școlară, Editura Junimea, Iași;
3. Jigău, Mircea, 2001, Consilierea carierei, Editura Sigma, Bucureşti;
4. Plosca, Marin, 2001, Consiliere privind cariera, aplicaţii în şcoală, Editura Dacia, ClujNapoca;
5. Tomşa, Gheorghe, 1999, Consilierea şi orientarea în şcoală, Casa de Editură şi Presă ,,Viaţa Românească”, Bucureşti.

https://edict.ro/rolul-educatiei-in-formarea-personalitatii/
https://www.stasalba.ro/orientarea-in-cariera-a-adolescentilor-si-rolul-familiei/
http://www.uti.eu.com/posdru-centru-multiregional/consilierea-in-cariera-importantaformarii-profesionale-si-rolul-acesteia/

TEST CLASA IX

Prof. Nănuți Claudia
Colegiul Național Economic Th. Costescu,
Drobeta Turnu Severin

1. Să se arate că dacă p, q sunt propoziții matematice atunci:

$\overline{(p \wedge q)} \equiv (\overline{p}) \vee (\overline{q})$

2. Fie $A = \left\{x \in \mathbb{Z} | \frac{3}{x+1} \in \mathbb{Z}\right\}; B = \{x \in \mathbb{Z} | x^2 - 3x + 2 = 0\}$

Calculați: $A \cup B$; $A \cap B$; $A \Delta B$; $\mathcal{P}(A)$; $A \times B$; $card\ (A \setminus B)$; $card\ (B \setminus A)$.

3. Să se demonstreze prin inducție matematică:

$$\frac{1}{1 \cdot 4} + \frac{1}{4 \cdot 7} + \cdots + \frac{1}{(3n-2)(3n+1)} = \frac{n}{3n+1};\ (\forall) n \geq 1$$

4. Într-o progresie aritmetică: $a_3 = 7;\ a_5 = 13$.

Să se afle $a_9;\ a_2;\ a_{15}$.

5. Într-o progresie geometrică: $\begin{cases} b_2 - b_1 = -4 \\ b_3 - b_1 = 8 \end{cases}$.

Să se afle b_1 și q.

6. Să se calculeze:

$$\sin\frac{2\pi}{3} + \cos\frac{3\pi}{4} + \text{tg}\frac{5\pi}{6} + \text{ctg}\frac{4\pi}{3}.$$

7. Fie funcția $f: \mathbb{R} \to \mathbb{R};\ f(x) = x^2 - 6x + 5$.

Să se rezolve ecuația $f(x) = 0$ și inecuația $f(x) \geq 0$.

8. Fie $f: \mathbb{R} \to \mathbb{R};\ f(x) = x^2 - 6x + 5$.

Să se afle coordonatele vârfului, ecuația axei de simetrie, intersecțiile cu axele și graficul funcției.

9. Fie $f: \mathbb{R} \to \mathbb{R};\ f(x) = x^2 - 6x + 5$.

Să se calculeze: $x_1 + x_2;\ x_1 x_2;\ x_1^2 + x_2^2;\ \frac{1}{x_1} + \frac{1}{x_2};\ \frac{1}{x_1^2} + \frac{1}{x_2^2};\ x_1^3 + x_2^3;\ x_1^4 + x_2^4$.

Abandonul şcolar-cauze şi modalităţi de prevenire

Prof. Sitaru Daniel
Colegiul Național Economic Th. Costescu,
Drobeta Turnu Severin

Abandonul școlar este ultima fază a insuccesului școlar, acestui termen nefiindu- i necesară o definiție complexă.

Insuccesul școlar se definește prin rămânerea în urmă laînvățătură a unor elevi.

Aceștia nu reușesc să obțină un randament școlar la nivelul cerințelor programelor.

Din această cauză, ei nu vor reuși să se adapteze la mediul socio-profesional, la nivelul cerințelor acestuia.

Cauzele generale ale abandonului școlar sunt de trei tipuri:

1.**cauze psihoindividuale** (anatomo-fiziologice și psihice) ;

2.**cauze pedagogice**

- relația profesor-elev;
- relațiile dintre elevi;
- ritmul muncii școlare;
- atitudinea elevilor față de învățătură și muncă;
- lipsa de motivație pentru învățare ;
- orientarea școlară și profesională defectuoasă;
- atmosfera nefavorabilă din școală și societate față de învățătură și față de muncă etc.

3.**cauze socio-familiale**

- climatul cultural-educativ;
- familii dezorganizate;
- dezinteresul părinților;
- conflicte familiale;
- atitudinea familiei față de școală ;
- comportamentul prea liberal al părinților;
- cerințe ce depășesc posibilitățile elevului

Referindu-ne la cauzele pedagogice, în situația școlii noastre, le putem elimina pe cele care se referă la competența cadrelor didactice și pe cele referitoare la atmosfera din școala.

Aceasta este favorabilă procesului de învățământ și dezvoltării armonioase a personalității elevilor, în concordanță cu nevoile și cu posibilitățile fiecăruia.

Principalul factor ce conduce la abandon școlar este contextul familial și social. Atitudinea negativă a unor elevi față de învățătură și muncă este urmarea lipsei motivației, aceasta fiindcauzată de problemele familiale:

- lipsa unui loc de muncă,
- lipsa banilor,
- conflictele generate de aceastea,
- atitudinea familiei față de școala etc.

Măsuri de prevenire a abandonului școlar

- psiho-pedagogice și psihosociologice (urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-familiale pozitive);
- socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice și psihosociale, urmărind prevenir ea riscurilor de abandon;
- psihiatrice (depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendințe agresive);
- juridico-sociale – aceste măsuri permit creșterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor și prin propagandă juridică, în general.

Concluzii

Comunitățile școlare analizate concluzionează următoarele:

1. Absenteismul și abandonul școlar sunt fenomene cu cauze multiple, dar cele mai multe cauze sunt legate de problemele familiilor.
2. Datorită abandonului școlar tinerii și adulții de astăzi sunt obligați să muncească la negru sau „cu ziua”, fără a se putea angaja cu carte de muncă pe termen lung. Astfel se propagă mai departe starea de sărăcie în propriile familii și modelul părinților fără educație și fără perspectivă.
3. Eforturile școlii și ale asistentului social din comunitate sunt zadarnice fără colaborarea familiei.
4. O primă condiţie a prevenirii absenteismului şcolar este aceea a sesizării din timp a primelor semne de manifestare ale fenomenului, urmate de foarte bună colaborare între cadrele didactice de la clasă (consiliul clasei) și părinții elevilor.
5. În tot acest proces continuu și consecvent de prevenire și combatere a abandonului școlar, cei trei poli de acțiune ȘCOALA – FAMILIA – COMUNITATEA trebuie să-și unească forțele pentru binele, dezvoltarea și bunăstarea generațiilor prezente și viitoare de elevi.

Bibliografie:

1. Băban, Adriana, 2001, Consiliere educațională, Editura Ardealul, Cluj Napoca;

2. Holban, Ion, 1973, Orientarea școlară, Editura Junimea, Iași;

3. Jigău, Mircea, 2001, Consilierea carierei, Editura Sigma, Bucureşti;

4. Plosca, Marin, 2001, Consiliere privind cariera, aplicaţii în şcoală, Editura Dacia, ClujNapoca; 5. Tomşa, Gheorghe, 1999, Consilierea şi orientarea în şcoală, Casa de Editură şi Presă ,,Viaţa Românească”, Bucureşti.

ROLUL EDUCAȚIEI ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII TINERILOR

Prof. Sitaru Daniel
Colegiul Național Economic Th. Costescu,
Drobeta Turnu Severin

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au fost însoţiţi de educaţie, importanţa acesteia sporind cu fiecare generaţie.

Educaţia reprezintă fundamentul vieţii oricărui om cu ajutorul căreia sau putut dezvolta gândirea, stilul de viaţă, percepţia despre lume, conservarea valorilor sociale, dar şi spirituale. Educatia transforma, influenteaza si dezvolta, slefuieste personalitatea umana, putand astfel sa influenteze modul in care oamenii ne privesc :atat in mod pozitiv cat si in mod negativ de mediul in care locuieste , de anturaj si de alti factori externi.

Educaţia îşi are originea în mediile de dezvoltare ale individului şi în percepţiile sale despre lume, deoarece acestea îl vor însoţi de-a lungul existenţei sale.Educaţia ne însoţeşte pe tot parcursul vieţii.

Pentru ca un individ să aibă şansa de a primi o educaţie normală şi corectă trebuie să crească într-o familie care să-i ofere modele demne de urmat, părinţi care să se implice în activitatea de la şcoală, să-l susţină şi să-l încurajeze pe copil. Fără educaţie nu putem să ne integrăm în societatea actuală, care este într-o continuă schimbare.

Nevoia de adaptare este atât de puternică încât ne împinge către toate mijloacele posibile prin care se poate produce educaţia, atât la nivel micro (familia, şcoala, biserica), cât şi la nivel macro (societatea).

Personalitatea fiecărui individ este dezvoltată de către educaţie, iar odată cu aceasta şi latura spirituală, dar şi psihologică. Rolul cel mai important în educația fiecărui individ, alături de școală îl are familia.

De aici pornește tot: percepția asupra vieții, stilul de viață, credința, cât și moralitatea și conduita. Astfel, mediul în care copilul va crește se va răsfrânge în mod iminent asupra dezvoltării sale psihice.

Primii educatori cu ajutorul cărora se realizează educaţia sunt părinţii. Importanţa acestei educaţii, ca şi cea a şcolii, se răsfrânge asupra tuturor laturilor personalităţii copilului, în funcţie de

particularităţile de vârstă, dar de cele individuale ale acestuia. Nevoile copilului cresc pe măsură ce copilul se dezvoltă.

Dezvoltarea personalitatii unui om incepe in momentul in care persoana in cauza este capabilă de a putea face alegeri, pentru ca un om care știe să meargă într-o direcție ,știe si de ce a ales să meargă în acea direcție, asta e educația, atunci când ști de ce faci un lucru și ști cum să faci un lucru.

Educația permite ființei umane să-și dezvolte capacitățile fizice și intelectuale, sentimentele și atitudinile morale și estetice, în scopul responsabilizării și integrării sociale optime ca cetățean.

De când copilul începe şcoala şi până la finalizarea acesteia, trebuie menţinută o relaţie strânsă cu părinţii în ceea ce priveşte dezvoltarea lui către viaţa de adult. Nu numai copilul, cât şi părinţii trec prin diferite etape care îi supun la felurite încercări de ordin psihic, de aceea este benefică antrenarea părinţilor în munca educativă a şcolii. Alături de familie, şcoala joacă un rol foarte important în procesul educaţiei, dar şi a-l dezvoltării personalităţii. Profesorul trebuie să cunoască bine condiţiile vieţii de familie unde trăieşte copilul. Acest lucru se realizează prin vizitarea familiei, pentru cunoaşterea condiţiilor de viaţă, activitatea şi odihna. Relaţia dintre părinţi şi copii, precum şi climatul familial, în general, reprezintă motive temeinice în ceea ce priveşte dezvoltarea fizică şi psihică normală a copilului.

Școala nu îl poate învăța pe individ totul, iar educația nu se bazează numai pe școală, chiar dacă mulți o atribuie strict școlii. Părinţii au obligaţia de a se asigura că există condiţiile necesare pentru o educaţie pozitivă atât la şcoală, prin implicarea lor în activităţile elevilor, cât şi acasă, unde copilul se simte protejat. Părinţii care se implică în activitatea şcolară experimentează ocazii variate de a contribui la educaţia copiilor şi devin ei înşişi motivaţi să-şi continue educaţia.

Participarea lor în cadrul activităţilor educaţionale din şcoală este un prilej pentru adulţi de aşi împărtăşi abilităţile şi interesele, ceea ce contribuie la crearea unei relaţii pozitive cu proprii copii şi cu şcoala, precum şi la dezvoltarea conştiinţei propriei valori şi a încrederii în sine, iar pe de alta parte implicarea alături de ceilalţi părinţi din comunitate creează oportunităţi şi reţele de implicare sporite, sedimentează relaţiile sociale şi poate creşte sentimentul de control asupra mediului de viaţă.

Şcolile pot beneficia de suportul moral, informaţional şi economic al familiilor şi comunităţii.

Comunitatea oferă o larga varietate de resurse importante de care şcolile şi familiile se pot folosi mai uşor pentru binele copiilor.

De asemenea, participarea comunităţii la luarea de decizii poate îmbrăca următoarele forme: stabilirea priorităţilor, planificarea şi executarea programelor, participarea la împărţirea beneficiilor din cadrul instituţiei, participarea la monitorizarea şi evaluarea proiectelor. S-a demonstrat că în şcolile unde există şi se implică comunitatea, ea devine o bogată sursă de materie primă care poate fi folosită pentru a face procesul de predare-învăţare mai legat de realitate şi mai profund.

De asemenea, comunităţile oferă mediul şi contextul care poate întări valorile, cultura şi învăţarea în şcoală. Când aceste prime două instituţii (familia şi şcoala) formează o echipă, şcoala devine o adevărată forţă în societate, prin promovarea unei dezvoltări integrale şi continue a copiilor.

Pentru a se ajunge la aceasta, şcolile “trebuie să devină mai sensibile, responsabile, centrate pe copil şi să se afle în strânsă legătură cu comunitatea şi familia” . Educaţia nu se termină odată cu finalizarea studiilor ci acoperă întreaga existenţă a individului; Educaţia unifică toate etapele educaţiei: educaţia preşcolară, educaţia primară, educaţia secundară, educaţia liceală, educaţiauniversitară, educaţia postuniversitară; Scopul final al educaţiei este să sporească calitatea vieţii.

Cadrele didactice ar trebui să ştie cum să valorifice diversele experienţe de învăţare ale elevilor, sa găsească căi, metode de a-şi valorifica propriile experienţe de învăţare. Deoarece elevii se simt valorizaţi, capătă încredere în ei, învaţă să comunice cu ceilalţi, au şansa de a învăţa în mod autentic şi profund, despre o temă şi de a-şi clarifica propriile valori şi atitudini faţă de cunoaştere, interiorizează un continuum între ceea ce învaţă la şcoală şi ceea ce învaţă în alte contexte, nonformale sau informale.

Educaţia stă la baza tuturor proceselor care ne conduc către statutul de om civilizat, de fiinţă ce aparţine unei comunităţi, dezvoltându-ne totodată şi latura spirituală.

Nu toţi au acces la acelaşi nivel de educaţie. Nu toate informaţiile pe care le receptăm din mediul exterior ne dezvoltă pozitiv gândirea şi comportamentul. Există foarte mulţi furnizori de educaţie: şcoala, biserica, societatea, mass-media, familia.

Educația există în toate domeniile vieții de zi cu zi, chiar și printre oamenii cu care trăim și de la care avem ceva de învățat. Nu am fi ceea ce suntem astăzi dacă mediul în care am trăit şi ne-am dezvoltat de-a lungul vieţii, din copilărie şi până la maturitate, nu ar fi fost benefic, iar între componentele lui nu ar fi existat un echilibru care să ne definească personalitatea.

Bibliografie:

1. Băban, Adriana, 2001, Consiliere educațională, Editura Ardealul, Cluj Napoca;

2. Holban, Ion, 1973, Orientarea școlară, Editura Junimea, Iași;

3. Jigău, Mircea, 2001, Consilierea carierei, Editura Sigma, Bucureşti;

4. Plosca, Marin, 2001, Consiliere privind cariera, aplicaţii în şcoală, Editura Dacia, ClujNapoca; 5. Tomşa, Gheorghe, 1999, Consilierea şi orientarea în şcoală, Casa de Editură şi Presă ,,Viaţa Românească”, Bucureşti.

https://edict.ro/rolul-educatiei-in-formarea-personalitatii/

https://www.stasalba.ro/orientarea-in-cariera-a-adolescentilor-si-rolul-familiei/

http://www.uti.eu.com/posdru-centru-multiregional/consilierea-in-cariera-importantaformarii-profesionale-si-rolul-acesteia/

TEST CLASA X

Prof. Sitaru Daniel
Colegiul Național Economic Th. Costescu,
Drobeta Turnu Severin

1. Să se rezolve ecuația:

$C_{n+8}^{n+3} = 5A_{n+6}^{3}$

2. Să se rezolve inecuația: $C_n^4 > C_n^6$

3. Câte triunghiuri se pot forma cu vârfurile unui poligon convex cu 9 laturi?

4. Să se calculeze:

$$\lg 1000 + \ln \frac{1}{e^3} - \sqrt[3]{64} + \log_5 \sqrt{\frac{1}{125}}.$$

5. Să se logaritmeze expresia:

$$E = \sqrt[5]{\frac{a^3 b^4}{\sqrt[5]{c}}}.$$

6. Să se restrângă expresia:

$$E = 5\log_3 a - \frac{1}{2}\log_3 b + \frac{2}{3}\log_3 c - \frac{4}{5}\log_3 d$$

7. Să se rezolve ecuația:

$$\frac{1}{n!} - \frac{1}{(n+1)!} = \frac{n^3}{(n+2)!}$$

8. Să se rezolve inecuația:

$\log_2(3-2x) > 1$

9. Să se rezolve sistemul:

$$\begin{cases} x^2 + y^2 = 425 \\ \lg x + \lg y = 2 \end{cases}$$

Abandonul şcolar-cauze şi modalităţi de prevenire

Prof. Sitaru Daniel
Colegiul Național Economic Th. Costescu,
Drobeta Turnu Severin

Abandonul școlar este ultima fază a insuccesului școlar, acestui termen nefiindu- i necesară o definiție complexă.

Insuccesul școlar se definește prin rămânerea în urmă laînvățătură a unor elevi.

Aceștia nu reușesc să obțină un randament școlar la nivelul cerințelor programelor.

Din această cauză, ei nu vor reuși să se adapteze la mediul socio-profesional, la nivelul cerințelor acestuia.

Cauzele generale ale abandonului școlar sunt de trei tipuri:

1.**cauze psihoindividuale** (anatomo-fiziologice și psihice) ;

2.**cauze pedagogice**

- relația profesor-elev;
- relațiile dintre elevi;
- ritmul muncii școlare;
- atitudinea elevilor față de învățătură și muncă;
- lipsa de motivație pentru învățare ;
- orientarea școlară și profesională defectuoasă;
- atmosfera nefavorabilă din școală și societate față de învățătură și față de muncă etc.

3.**cauze socio-familiale**

- climatul cultural-educativ;
- familii dezorganizate;
- dezinteresul părinților;
- conflicte familiale;
- atitudinea familiei față de școală ;
- comportamentul prea liberal al părinților;
- cerințe ce depășesc posibilitățile elevului

Referindu-ne la cauzele pedagogice, în situația școlii noastre, le putem elimina pe cele care se referă la competența cadrelor didactice și pe cele referitoare la atmosfera din școala.

Aceasta este favorabilă procesului de învățământ și dezvoltării armonioase a personalității elevilor, în concordanță cu nevoile și cu posibilitățile fiecăruia.

Principalul factor ce conduce la abandon școlar este contextul familial și social. Atitudinea negativă a unor elevi față de învățătură și muncă este urmarea lipsei motivației, aceasta fiindcauzată de problemele familiale:

- lipsa unui loc de muncă,
- lipsa banilor,
- conflictele generate de aceastea,
- atitudinea familiei față de școala etc.

Măsuri de prevenire a abandonului școlar

- psiho-pedagogice și psihosociologice (urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-fa miliale pozitive);
- socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice și psihosociale, urmărind prevenir ea riscurilor de abandon;
- psihiatrice (depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendințe agresive);
- juridico-sociale – aceste măsuri permit creșterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor și prin propagandă juridică, în general.

Concluzii

Comunitățile școlare analizate concluzionează următoarele:

1. Absenteismul și abandonul școlar sunt fenomene cu cauze multiple, dar cele mai multe cauze sunt legate de problemele familiilor.
2. Datorită abandonului școlar tinerii și adulții de astăzi sunt obligați să muncească la negru sau „cu ziua”, fără a se putea angaja cu carte de muncă pe termen lung. Astfel se propagă mai departe starea de sărăcie în propriile familii și modelul părinților fără educație și fără perspectivă.
3. Eforturile școlii și ale asistentului social din comunitate sunt zadarnice fără colaborarea familiei.
4. O primă condiţie a prevenirii absenteismului şcolar este aceea a sesizării din timp a primelor semne de manifestare ale fenomenului, urmate de foarte bună colaborare între cadrele didactice de la clasă (consiliul clasei) și părinţii elevilor.
5. În tot acest proces continuu și consecvent de prevenire și combatere a abandonului școlar, cei trei poli de acțiune ȘCOALA – FAMILIA – COMUNITATEA trebuie să-și unească forțele pentru binele, dezvoltarea și bunăstarea generațiilor prezente și viitoare de elevi.

Bibliografie:

1. Băban, Adriana, 2001, Consiliere educațională, Editura Ardealul, Cluj Napoca;

2. Holban, Ion, 1973, Orientarea școlară, Editura Junimea, Iași;

3. Jigău, Mircea, 2001, Consilierea carierei, Editura Sigma, Bucureşti;

4. Plosca, Marin, 2001, Consiliere privind cariera, aplicaţii în şcoală, Editura Dacia, ClujNapoca; 5. Tomşa, Gheorghe, 1999, Consilierea şi orientarea în şcoală, Casa de Editură şi Presă ,,Viaţa Românească”, Bucureşti.

ROLUL EDUCAȚIEI ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII TINERILOR

Prof. Sitaru Daniel
Colegiul Național Economic Th. Costescu,
Drobeta Turnu Severin

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au fost însoţiţi de educaţie, importanţa acesteia sporind cu fiecare generaţie.

Educaţia reprezintă fundamentul vieţii oricărui om cu ajutorul căreia sau putut dezvolta gândirea, stilul de viaţă, percepţia despre lume, conservarea valorilor sociale, dar şi spirituale. Educatia transforma, influenteaza si dezvolta, slefuieste personalitatea umana, putand astfel sa influenteze modul in care oamenii ne privesc :atat in mod pozitiv cat si in mod negativ de mediul in care locuieste , de anturaj si de alti factori externi.

Educaţia îşi are originea în mediile de dezvoltare ale individului şi în percepţiile sale despre lume, deoarece acestea îl vor însoţi de-a lungul existenţei sale.Educaţia ne însoţeşte pe tot parcursul vieţii.

Pentru ca un individ să aibă şansa de a primi o educaţie normală şi corectă trebuie să crească într-o familie care să-i ofere modele demne de urmat, părinţi care să se implice în activitatea de la şcoală, să-l susţină şi să-l încurajeze pe copil. Fără educaţie nu putem să ne integrăm în societatea actuală, care este într-o continuă schimbare.

Nevoia de adaptare este atât de puternică încât ne împinge către toate mijloacele posibile prin care se poate produce educaţia, atât la nivel micro (familia, şcoala, biserica), cât şi la nivel macro (societatea).

Personalitatea fiecărui individ este dezvoltată de către educaţie, iar odată cu aceasta şi latura spirituală, dar şi psihologică. Rolul cel mai important în educația fiecărui individ, alături de școală îl are familia.

De aici pornește tot: percepția asupra vieții, stilul de viață, credința, cât și moralitatea și conduita. Astfel, mediul în care copilul va crește se va răsfrânge în mod iminent asupra dezvoltării sale psihice.

Primii educatori cu ajutorul cărora se realizează educaţia sunt părinţii. Importanţa acestei educaţii, ca şi cea a şcolii, se răsfrânge asupra tuturor laturilor personalităţii copilului, în funcţie de particularităţile de vârstă, dar de cele individuale ale acestuia. Nevoile copilului cresc pe măsură ce copilul se dezvoltă.

Dezvoltarea personalitatii unui om incepe in momentul in care persoana in cauza este capabilă de a putea face alegeri, pentru ca un om care știe să meargă într-o direcție ,știe si de ce a ales să meargă în acea direcție, asta e educația, atunci când ști de ce faci un lucru și ști cum să faci un lucru.

Educația permite ființei umane să-și dezvolte capacitățile fizice și intelectuale, sentimentele și atitudinile morale și estetice, în scopul responsabilizării și integrării sociale optime ca cetățean.

De când copilul începe şcoala şi până la finalizarea acesteia, trebuie menţinută o relaţie strânsă cu părinţii în ceea ce priveşte dezvoltarea lui către viaţa de adult. Nu numai copilul, cât şi părinţii trec prin diferite etape care îi supun la felurite încercări de ordin psihic, de aceea este benefică antrenarea părinţilor în munca educativă a şcolii. Alături de familie, şcoala joacă un rol foarte important în procesul educaţiei, dar şi a-l dezvoltării personalităţii. Profesorul trebuie să cunoască bine condiţiile vieţii de familie unde trăieşte copilul. Acest lucru se realizează prin vizitarea familiei, pentru cunoaşterea condiţiilor de viaţă, activitatea şi odihna. Relaţia dintre părinţi şi copii, precum şi climatul familial, în general, reprezintă motive temeinice în ceea ce priveşte dezvoltarea fizică şi psihică normală a copilului.

Școala nu îl poate învăța pe individ totul, iar educația nu se bazează numai pe școală, chiar dacă mulți o atribuie strict școlii. Părinţii au obligaţia de a se asigura că există condiţiile necesare pentru o educaţie pozitivă atât la şcoală, prin implicarea lor în activităţile elevilor, cât şi acasă, unde copilul se simte protejat. Părinţii care se implică în activitatea şcolară experimentează ocazii variate de a contribui la educaţia copiilor şi devin ei înşişi motivaţi să-şi continue educaţia.

Participarea lor în cadrul activităţilor educaţionale din şcoală este un prilej pentru adulţi de aşi împărtăşi abilităţile şi interesele, ceea ce contribuie la crearea unei relaţii pozitive cu proprii copii şi cu şcoala, precum şi la dezvoltarea conştiinţei propriei valori şi a încrederii în sine, iar pe de alta parte implicarea alături de ceilalţi părinţi din comunitate creează oportunităţi şi reţele de implicare sporite, sedimentează relaţiile sociale şi poate creşte sentimentul de control asupra mediului de viaţă.

Școlile pot beneficia de suportul moral, informaţional şi economic al familiilor şi comunităţii.

Comunitatea oferă o larga varietate de resurse importante de care şcolile şi familiile se pot folosi mai uşor pentru binele copiilor.

De asemenea, participarea comunităţii la luarea de decizii poate îmbrăca următoarele forme: stabilirea priorităţilor, planificarea şi executarea programelor, participarea la împărţirea beneficiilor din cadrul instituţiei, participarea la monitorizarea şi evaluarea proiectelor. S-a demonstrat că în şcolile unde există şi se implică comunitatea, ea devine o bogată sursă de materie primă care poate fi folosită pentru a face procesul de predare-învăţare mai legat de realitate şi mai profund.

De asemenea, comunităţile oferă mediul şi contextul care poate întări valorile, cultura şi învăţarea în şcoală. Când aceste prime două instituţii (familia şi şcoala) formează o echipă, şcoala devine o adevărată forţă în societate, prin promovarea unei dezvoltări integrale şi continue a copiilor.

Pentru a se ajunge la aceasta, şcolile “trebuie să devină mai sensibile, responsabile, centrate pe copil şi să se afle în strânsă legătură cu comunitatea şi familia” . Educaţia nu se termină odată cu finalizarea studiilor ci acoperă întreaga existenţă a individului; Educaţia unifică toate etapele educaţiei: educaţia preşcolară, educaţia primară, educaţia secundară, educaţia liceală, educaţiauniversitară, educaţia postuniversitară; Scopul final al educaţiei este să sporească calitatea vieţii.

Cadrele didactice ar trebui să ştie cum să valorifice diversele experienţe de învăţare ale elevilor, sa găsească căi, metode de a-şi valorifica propriile experienţe de învăţare. Deoarece elevii se simt valorizaţi, capătă încredere în ei, învață să comunice cu ceilalţi, au şansa de a învăţa în mod autentic şi profund, despre o temă şi de a-şi clarifica propriile valori şi atitudini faţă de cunoaştere, interiorizează un continuum între ceea ce învaţă la şcoală şi ceea ce învaţă în alte contexte, nonformale sau informale.

Educaţia stă la baza tuturor proceselor care ne conduc către statutul de om civilizat, de fiinţă ce aparţine unei comunităţi, dezvoltându-ne totodată şi latura spirituală.

Nu toţi au acces la acelaşi nivel de educaţie. Nu toate informaţiile pe care le receptăm din mediul exterior ne dezvoltă pozitiv gândirea şi comportamentul. Există foarte mulţi furnizori de educaţie: şcoala, biserica, societatea, mass-media, familia.

Educația există în toate domeniile vieții de zi cu zi, chiar și printre oamenii cu care trăim și de la care avem ceva de învățat. Nu am fi ceea ce suntem astăzi dacă mediul în care am trăit şi ne-am dezvoltat de-a lungul vieţii, din copilărie şi până la maturitate, nu ar fi fost benefic, iar între componentele lui nu ar fi existat un echilibru care să ne definească personalitatea.

Bibliografie:

1. Băban, Adriana, 2001, Consiliere educațională, Editura Ardealul, Cluj Napoca;

2. Holban, Ion, 1973, Orientarea școlară, Editura Junimea, Iași;

3. Jigău, Mircea, 2001, Consilierea carierei, Editura Sigma, Bucureşti;

4. Plosca, Marin, 2001, Consiliere privind cariera, aplicaţii în şcoală, Editura Dacia, ClujNapoca; 5. Tomşa, Gheorghe, 1999, Consilierea şi orientarea în şcoală, Casa de Editură şi Presă ,,Viaţa Românească”, Bucureşti.

https://edict.ro/rolul-educatiei-in-formarea-personalitatii/
https://www.stasalba.ro/orientarea-in-cariera-a-adolescentilor-si-rolul-familiei/
http://www.uti.eu.com/posdru-centru-multiregional/consilierea-in-cariera-importantaformarii-profesionale-si-rolul-acesteia/

TEST CLASA X

Prof. Sitaru Daniel
Colegiul Național Economic Th. Costescu,
Drobeta Turnu Severin

1. Să se rezolve ecuația:

$C_{n+8}^{n+3} = 5A_{n+6}^{3}$

2. Să se rezolve inecuația: $C_n^4 > C_n^6$

3. Câte triunghiuri se pot forma cu vârfurile unui poligon convex cu 9 laturi?

4. Să se calculeze:

$$\lg 1000 + \ln \frac{1}{e^3} - \sqrt[3]{64} + \log_5 \sqrt{\frac{1}{125}}.$$

5. Să se logaritmeze expresia:

$$E = \sqrt[5]{\frac{a^3 b^4}{\sqrt[5]{c}}}.$$

6. Să se restrângă expresia:

$$E = 5\log_3 a - \frac{1}{2}\log_3 b + \frac{2}{3}\log_3 c - \frac{4}{5}\log_3 d$$

7. Să se rezolve ecuația:

$$\frac{1}{n!} - \frac{1}{(n+1)!} = \frac{n^3}{(n+2)!}$$

8. Să se rezolve inecuația:

$\log_2(3-2x) > 1$

9. Să se rezolve sistemul:

$$\begin{cases} x^2 + y^2 = 425 \\ \lg x + \lg y = 2 \end{cases}$$

Bullying - un fenomen ingrijorator cu impact negativ asupra copiilor

Prof.CĂRBUNARU DANIELA
Colegiul Național Economic” Th. Costescu”,
Drobeta Turnu Severin

Bullying-ul este un fenomen îngrijorător cu impact negativ asupra dezvoltării copilului pe termen scurt și lung.

Bullying-ul reprezinta comportament agresiv si repetitiv, in care o persoana sau un grup de persoane, in mod intentionat, provoaca suferinta si disconfort unei alte persoane considerate mai slabe, vulnerabile.

Bullying-ul poate provoca copiilor probleme de ordin emoțional, social și chiar fizic, conducând la depresie, anxietate, probleme cu somnul, tulburări de alimentație (creștere sau scădere în greutate), uneori la gânduri de sinucidere. Totodată bullying-ul afectează performațele școlare ale copilului. Un copil hărțuit tindeăsa absenteze de la școală, să nu se implice în activitățile extracuriculare sau are dorința de a renunța la școală ca formă de protecție în fața agresivității cu care trebuie să se confrunte acolo.

Despre bullying și efectele sale

Cuvântul *bullying* provine din englezescul *bully* si poate fi tradus in limba romana prin **a amenința, a hărțui, a intimida, a speria, a umili.**

Bullying-ul diferă de conflictele obisnuite ori de tachinări prin caracterul sau repetitiv si intenționat de a dăuna, a face rău persoanei țintite. Bullying-ul nu este un incident izolat.

Bullying-ul în copilărie poate avea repercusiuni și la vârsta adultă. Adulții hărțuiți cand erau copii sunt mai predispuși să se confrunte cu afecțiuni care vizează sănătatea mintală (depresie, anxietate, tulburare de stres post-traumatic), dar și fizice: boli cardiovasculare, diabet și obezitate. De asemenea, pot întampina dificultăți în relațiile sociale și pot dezvolta comportamente de risc (abuz de alcool, substanțe interzise, tulburări de alimentație).

Ce este bullying-ul?

Bullying-ul îmbracă diverse forme, de la insulte și jigniri verbale, până la amenințări fizice, lovituri, ignorarea și excluderea din grup cu scopul de a rani ori propagarea unor zvonuri false despre persoana în cauză.

Copilul agresat are de obicei probleme în a se apăra și nu face nimic pentru a „provoca” agresiunea.

Bullying sau tachinare?

Uneori părinții întâmpină dificultăți în identificarea acestui tip de comportament atât în situațiile în care copilul lor este cel care are un astfel la comportament la adresa altui copil, cât și în situațiile în care bullying-ul este îndreptat împotriva propriului copil.

De altfel, există doua idei care adesea maschează fenomentul de bullying:

- Agresiunea fizică și/ sau verbală din partea unui/ unor coleg/i ca parte normală din dezvoltarea copiilor *„așa era si când mergeam noi la școala, mai glumea un coleg pe seama mea, mai imi dădea o palma, dar n-am ramas cu traume din cauza asta”*.
- Comportamentele de tip bullying justificate prin *„sunt copii, așa sunt copiii, se mai bat, se mai ceartă între ei”*.

Tipuri de bullying

Bullying-ul se poate întampla la școală, în clasă, pe hol, în curtea școlii, la ora de sport, în parc sau în timpul activităților extrascolare și poate lua numeroase forme:

- **Bullying fizic** – copilul este fizic agresat prin lovire, împingeri, mușcături, lovituri cu diferite obiecte.
- **Bullying verbal** – copilul este amenințat, îi sunt adresate cuvinte jignitoare, i se pun porecle umilitoare, este insultat, se râde de el ori se răspandesc zvonuri neadevarate pentru a-l răni
- **Bullying social** - este izolat de grup sau exclus din activități cu scopul de a-l răși si de a-l umili, este ignorat și denigrat.
- **Bullying prin daune aduse bunurilor persoanei vizate** - prin furtul sau distrugerea unor bunuri personale - ghiozdan, caiete, haine, telefon.

- **Cyberbullying** – prin intermediul tehnologiei (rețele sociale, platforme de mesaje etc) sunt răspandite poze și video jignitoare, informații false despre copilul hărțuit, amenințări, scopul fiind acela de a-l speria, a-l umili public.

Copiii care se simt susținuți de familie, prieteni și profesori sunt mai puțin predispusi să fie victimele bullying-ului. Familia, comunitatea școlară și prietenii pot oferi sprijin copiilor prin oferirea unor oportunități de a se angaja în activități pozitive, prin promovarea toleranței și respectului și prin intervenția promptă în cazul oricaror incidente de bullying.

BIBLIOGRAFIE:

- **Adverse Childhood Experiences (ACEs)**, Centers for Disease Control and Prevention (CDC)
- **Ancheta bullying Romania**, 2022, Salvati Copiii Romania
- Abuzul si neglijarea copilului, Salvați Copiii, București, 2013
- Arsova Netzelmann, T.; Steffan E.; Angelova M. Strategii pentru o clasă fără bullying. 2016,
- Agabrian Mircea, Analiza de conținut, Editura Polirom, București, 2006;
- **Bullying**, American Psychological Association
- Beldean-Galea I., Mireștean I.-M., Irimie S. ș.a. Comportamentul bullying în școală - formă specifică a violenței școlare. În: Revista de Medicină Școlară și Universitară, Vol. III, nr.3, 2016. p. 31-39.
- 4. Costescu G. Bullying-ul în școală - o nouă îngrijorare pentru părinți. (accesat 19.08.2019) http://www.parintibuni.ro/index.php/Parenting-de-la-A-la-Z/bullying-ulin-scoala-o-noua-ingrijorare-pentru-parinti.html
- Chelcea Septimiu, Metodologia cercetării sociologice – Metode cantitative și calitative (ediția a 2-a), Ed. Economică, București, 2004.
- Fenomenul „bullying”. Cum îl depistăm și cum îl combatem, pentru școli mai sigure. (accesat 20.08.2019) http://www.unicef.ro/media/feno
- **Fast Fact: Preventing Bullying**, Centers for Disease Control and Prevention (CDC)

https://www.juridice.ro/786537/ocrotirea-interesului-superior-al-minorului-la-scoala-prin-evitarea-bullyingului-sub-forma-violentei-psihologice-si-abuzului-emotional-din-partea-unui-cadru-didactic-invatatorprofesor-diriginte.html

- MICLE, M.I., SĂUCAN, D.Ș., PREDA, G., BOLOHAN, A.B., Bullying-ul în școală: perspectivă socio-ecologică, Revista de Psihologie, 66, 4, 2020

Bullying-ul in scoala: ce soluții avem pentru protecția copiilor noștri?

Prof. CROITORU MARILENA
Colegiul Național Economic” Th. Costescu”,
Drobeta Turnu Severin

Bullying-ul este cu siguranță unul dintre fenomenele tot mai răspândite în toate structurile societății, însă cu efectele cele mai îngrijorătoare este cel în rândul elevilor. Potrivit unui raport al Organizației Mondiale a Sănătății, România ocupă locul 3 la nivel european privind bullying-ul in scoala.

O statistică la fel de gravă este cea oferită de ONG-ul Salvați Copiii. Într-un studiu realizat la nivel național s-a arătat faptul că jumătare dintre elevii din gimnaziu și liceu au fost, la un moment dat, supuși bullying-ului.

Cu toate acestea, statisticile efectuate nu reflectă întreaga realitate. Bullying-ul in scoala este un fenomen complex ce implică efecte devastatoare de durată la nivelul psihic și emoțional, afectând considerabil aspectul social al vieții victimelor. Teama, înjosirea și complicitatea impusă contribuie la formarea unui mediu social vulnerabil, în care relațiile dintre persoane sunt compromise.

CE ESTE BULLYING-UL IN SCOALA?

O definiție din punct de vedere legal asupra bullying-ului nu există, însă acesta implică un comportament ostil intenționat, fiind implicat un dezechilibru de putere. Vorbim despre bullying în contextul în care o persoană hărțuiește, intimidează în mod constant altă persoană. Scopul acestui comportament constă în rănirea fizică sau emoțională a unui om.

Bullying-ul in scoala poate să apară atât în instituțiile de învățământ, cât și în afara lor, dar bullying-ul întotdeauna este generat pe fondul relațiilor create în acest mediu.

CE TIPURI DE BULLYING IN SCOALA EXISTĂ?

Cu certitudine, acest fenomen poate lua diferite forme, printre care:

- *Bullying verbal* - acesta se manifestă prin vorbe, uneori și în formă scrisă, fiind vorba de tachinări, injurii, porecle, comentarii de natură sexuală, amenințări, umilire etc.
- *Bullying fizic* - în acest caz vorbim de intimidare fizică, vătămare, atac asupra unei persoane într-un grup, invadarea spațiului personal, hărțuire sexuală, furtul obiectelor etc.
- *Bullying social* - acesta are efecte devastatoare la nivel emoțional, fiind vorba despre latura socială a unei persoane. Bullying-ul social presupune distrugerea reputației și în principal a legăturilor sociale pe care le creează o persoană. Mai precis, poate să însemne: înlăturarea și izolarea voită dintr-un grup, implicarea elevului în situații neplăcute în public, sarcasm dus la extrem, compromiterea stării de bine și a fericirii acestuia etc.
- *Cyberbulling* - pe fondul dezvoltării tehnologiei a apărut o nouă formă de bullying, fiind implicate rețelele de socializare și alte aplicații ale mediului digital. În acest caz, sunt asociate acțiuni specifice bullying-ului verbal și social, ele desfășurându-se în mediul online. În cele mai multe situații este vorba de imagini compromițătoare ale unui elev pe social media, propagarea unor informații false despre acesta, furtul de identitate și realizarea unor acțiuni în numele lui etc.

CARE SUNT MOTIVAȚIILE PENTRU BULLYING-UL IN SCOALA ȘI CINE POATE SĂ DEVINĂ VICTIMĂ?

Prejudecata stă la baza acestei forme de agresiune. De multe ori, această hărțuire este legată de particularitățile fizice ale unei persoane. Din păcate, foarte mulți copii devin o victimă a bullying-ului prin prisma religiei, etniei lor, statutului social, necesităților sau dizabilităților pe care le prezintă.
De asemenea, un copil poate fi supus unei astfel de agresiuni, dacă este sesizată:

- O stimă de sine scăzută;
- Tendința de a sta retras;
- Starea de anxietate;
- Lipsa capacității de a se apăra;
- Absența prietenilor etc.

Efectele la nivel psihic și emoțional pot fi copleșitoare în rândul copiilor ajunși în situația de a fi victimele bullying-ului. Supuși constant la astfel de agresiuni, indiferent de natura bullying-ului, victimele ajung să se confrunte cu depresie, stimă de sine scăzută, izolare socială și chiar gânduri suicidare.

Din acest motiv, prioritatea principală a părinților și a cadrelor didactice este să acorde atenție factorilor care pot semnala bullying-ul. Din nefericire, numeroși elevi ce sunt agresați la școală nu comunică acest lucru părinților și suportă tacit suferința.

Care sunt principalele semne ale unui elev aflat în bullying-ul in scoala?

- Îmbrăcăminte ruptă sau obiecte deteriorate (cărți, telefon etc.);
- Răni sau leziuni ce nu pot fi explicate;
- Ezitare în privința mersului la școală;
- Scăderea apetitului sau schimbări drastice în privința alimentației;
- Insomnii, coșmaruri dese;
- Tendința de a sta retras, refuzând comunicarea;
- Performanțe școlare scăzute;
- Autovătămarea etc.

Recunoașterea acestor semne de către părinți este esențială pentru adoptarea măsurilor împotriva acestei agresiuni. Bullying-ul in scoala generează consecințe grave la nivelul sănătății copiilor, producând efecte de durată și la nivelul familiilor lor. De aceea, este fundamental ca adulții să conștientizeze și să înțeleagă în profunzime impactul traumatizant al bullying-ului.

CE MĂSURI POT ADOPTA PĂRINȚII PENTRU PROTECȚIA COPIILOR LOR?

Legat de acest fenomen prezent în școli, atât părinții, cât și cadrele didactice și autoritățile trebuie să colaboreze pentru a preveni și diminua formele de agresiune, aplicând **măsuri de protecție și siguranță.**

Prioritar pentru părinți este să acorde o atenție deosebită comportamentului adoptat de copilul lor. *Discuția sinceră și deschisă* cu acesta este primul pas, părinții oferind empatie, susținere și înțelegere necondiționată. Este important ca părinții să:

- mențină comunicarea transparentă cu copilul, discutând despre consecințele pe care le poate avea bullying-ul;
- discute strategii asertive pentru a răspunde la bullying (spre exemplu, să solicite susținerea cadrelor didactice pentru a soluționa posibilele conflicte);
- încurajeze copilului în privința acționării raționale și corecte în situațiile de agresiune în vederea descurajării agresorului;

- îi comunice copilului ce calități deosebite deține, făcându-l să se simtă valoros.

În ceea ce privește unitățile de învățământ, la nivel național au fost adoptate măsuri prin care este prevenit și combătut acest fenomen. În prezent, se urmărește creșterea nivelului de conștientizare a acestui fenomen și garantarea unui climat școlar favorabil desfășurării activității.

La nivel școlar, sunt implementate **măsuri anti-bullying**, printre cele mai importante menționăm:

- Dezvoltarea unor programele de informare cu privire la cauzele, consecințele, prevenția bullying-ului și maniera de gestionare a cazurilor de bullying etc.;
- Crearea unor proceduri de intervenție în bullying-ul in scoala;
- Monitorizarea în permanență a spațiului cu risc ridicat de bullying (curtea școlii, holuri, teren de sport etc.) cu ajutorul unor sisteme de supraveghere video, prevenind astfel cazurile de agresiune;
- Implicarea părinților în sesiuni de informare și luarea unor măsuri de comun acord în vederea protecției și securității copiilor;
- Identificarea și sprijinirea psihologică a elevilor ce ajung să devină victime ale bullying-ului;
- Corectitudinea evaluării performanțelor elevilor, în vederea reducerii tensiunilor ce determină cazurile de bullying.

CONCLUZII

Bullying-ul in scoala este un fenomen real, fiind tot mai prezent în rândul elevilor. Pe fondul agresiunii, indiferent de tipul acestora, elevii întâmpină probleme emoționale pe care greu le gestionează, unele dintre ele având repercusiuni și în viața de adult.

Pentru aceștia, școala nu reprezintă doar mediul în care se depun eforturi pentru a obține performanțe academice, ci este și cadrul ideal pentru învățarea socio-emoțională a elevilor. Din acest motiv, este o prioritate națională asigurarea climatului educațional prielnic învățării și promovarea relațiilor sociale pozitive între elevi.

Bullyingul este un fenomen social care lasă răni adânci în sufletele copiilor, indiferent de rolul pe care ei l-au avut: de martor, de persoană care manifestă comportamentul de bullying sau de persoană care este ținta acestui comportament.

Elevii care trăiesc experiența bullyingului sunt mult mai predispuși la a dezvolta probleme emoționale, tulburări de anxietate, depresie, tulburări alimentare, comportamente de autorănire, mergând până la gestul final de a-și lua viața. • Perturbările din viața lor emoțională se reflectă într-o calitate mai scăzută a vieții și o afectare a funcționării lor școlare: absenteism, abandon școlar, delincvență juvenilă, performanțe scăzute la învățătură.

CE ESTE BULLYINGUL? Bullyingul se referă la acele comportamente prin care o persoană sau un grup de persoane rănește în mod intenționat și repetat o altă persoană, în condițiile în care între persoana /grupul care rănește și persoana rănită există un dezechilibru de putere (Olweus 1993). Este o formă de agresivitate care se manifestă în relațiile dintre elevi

CONCLUZIE ➢ Comportamentul de bullying este un comportament care se repetă și este făcut cu intenția de a răni pentru a obține un beneficiu social. ❖ Comportamentul agresiv față de o persoană poate să rănească acea persoană dar nu este bullying pentru că apare ca o reacție la o emoție de disconfort. ➢ Comportamentul de bullying nu apare dintr-o emoție de disconfort. Cel care îl face nu se simte furios sau frustrat sau înfricoșat. El face acel comportament pentru a obține ceva din acea situație, atenție din partea colegilor, o poziție privilegiată în grup, respectul celorlalți colegi, faima de persoană cu care nu se pune nimeni.

BIBLIOGRAFIE:

- **Adverse Childhood Experiences (ACEs)**, Centers for Disease Control and Prevention (CDC)
- **Ancheta bullying Romania**, 2022, Salvati Copiii Romania
- Abuzul si neglijarea copilului, Salvați Copiii, București, 2013
- Arsova Netzelmann, T.; Steffan E.; Angelova M. Strategii pentru o clasă fără bullying. 2016,
- Agabrian Mircea, Analiza de conținut, Editura Polirom, București, 2006;
- **Bullying**, American Psychological Association
- Beldean-Galea I., Mireștean I.-M., Irimie S. ș.a. Comportamentul bullying în școală - formă specifică a violenței școlare. În: Revista de Medicină Școlară și Universitară, Vol. III, nr.3, 2016. p. 31-39.
- 4. Costescu G. Bullying-ul în școală - o nouă îngrijorare pentru părinți. (accesat 19.08.2019) http://www.parintibuni.ro/index.php/Parenting-de-la-A-la-Z/bullying-ulin-scoala-o-noua-ingrijorare-pentru-parinti.html
- Chelcea Septimiu, Metodologia cercetării sociologice – Metode cantitative și calitative (ediția a 2-a), Ed. Economică, București, 2004.
- Fenomenul „bullying”. Cum îl depistăm și cum îl combatem, pentru școli mai sigure. (accesat 20.08.2019) http://www.unicef.ro/media/feno
- **Fast Fact: Preventing Bullying**, Centers for Disease Control and Prevention (CDC)

https://www.juridice.ro/786537/ocrotirea-interesului-superior-al-minorului-la-scoala-prin-evitarea-bullyingului-sub-forma-violentei-psihologice-si-abuzului-emotional-din-partea-unui-cadru-didactic-invatatorprofesor-diriginte.html

- MICLE, M.I., SĂUCAN, D.Ș., PREDA, G., BOLOHAN, A.B., Bullying-ul în școală: perspectivă socio-ecologică, Revista de Psihologie, 66, 4, 2020

Diversitate și respect: Temelia unei educații incluzive

Profesor Vișovan Eliza
Liceul Teoretic Marmația, Sighetu Marmației

Educația are puterea de a transforma nu doar destine individuale, ci și comunități întregi. Este un pilon al democrației, al egalității de șanse și al progresului social. Însă, pentru a fi cu adevărat echitabilă, educația trebuie să ajungă la toți copiii, în mod egal, indiferent de etnie, statut social, dizabilitate sau zonă geografică. În România, segregarea școlară – fie ea de natură etnică, socială sau geografică – continuă să fie o problemă reală, cu efecte negative asupra integrării sociale și a performanței educaționale a copiilor din grupuri vulnerabile.

Ce înseamnă segregarea școlară? Segregarea școlară apare atunci când elevii sunt separați în mod direct sau indirect în funcție de etnie, statut social, dizabilitate, religie sau alte criterii. Această separare poate fi:

- segregare etnică – cum este cazul comunităților de etnie romă, care în unele localități învață în clase sau școli separate;
- segregare socială – când elevii proveniți din familii dezavantajate sunt marginalizați sau concentrați în școli slab dotate;
- segregare educațională– când elevii cu dificultăți de învățare sau dizabilități sunt excluși din activitățile de bază ale clasei sau trimiși în clase speciale;
- segregare geografică – atunci când există diferențe majore între calitatea educației oferite în mediul urban și în cel rural.

Aceste forme de separare duc, în timp, la perpetuarea inegalităților, la abandon școlar, lipsă de motivație și excludere socială. Desegregarea nu înseamnă doar integrarea fizică a copiilor în aceeași sală de clasă, ci crearea unui spațiu în care toți copiii se simt acceptați, susținuți și valorizați.

Organizații internaționale precum UNESCO, UNICEF și Comisia Europeană definesc *educația de calitate* ca fiind:

- incluzivă și echitabilă, oferind tuturor copiilor șanse egale de reușită;
- relevantă, conectată la viața reală a elevilor și la nevoile comunității;
- participativă, încurajând implicarea elevilor în procesul de învățare;
- susținută de un climat pozitiv, în care elevii sunt respectați, ascultați și încurajați să se exprime.

Calitatea educației nu se măsoară doar prin rezultate la examene, ci și prin capacitatea școlii de a forma cetățeni empatici, solidari, critici și implicați. Câteva exemple de metode educative și modalități ce pot fi abordate în vederea prevenirii segregării ar fi învățarea cooperativă și peer learning, pedagogia diferențiată, dezvoltarea competențelor socio-emoționale, implicarea părinților și a comunității, utilizarea resurselor digitale în mod incluziv.

Învățarea cooperativă și peer learning pun accentul pe învățarea în grupuri eterogene, unde elevii lucrează împreună pentru a atinge un obiectiv comun. Fiecare membru are un rol și contribuie la reușita grupului. Acest tip de activitate încurajează interacțiunea între elevi cu niveluri diferite de pregătire sau din contexte sociale diverse, reducând prejudecățile și promovând empatia. De exemplu, în cadrul orelor de limbi străine, elevii pot realiza proiecte despre tradițiile culinare din diferite țări și comunități (inclusiv romă, maghiară, germană etc.), prezentându-le colegilor și promovând dialogul intercultural.

Pedagogia diferențiată presupune adaptarea predării în funcție de stilul de învățare al fiecărui elev. Se folosesc sarcini diferențiate, resurse variate (vizuale, auditive, tactile), instrumente digitale și activități practice care permit tuturor elevilor să participe și să progreseze. De exemplu, Un profesor poate oferi același conținut sub forme diferite: un text scris, o animație video și o discuție ghidată, pentru a răspunde nevoilor diverse ale clasei.

Dezvoltarea competențelor socio-emoționale este crucial la orice nivel de vârstă. Un climat educațional pozitiv se bazează pe relații sănătoase între elevi, învățători și familie. Activitățile de educație emoțională (jocuri de rol, exerciții de empatie, sesiuni de reflecție) contribuie la reducerea conflictelor, la creșterea încrederii în sine și la incluziunea elevilor marginalizați. La începutul fiecărei săptămâni, se poate organiza un „cerc de dialog” în care elevii își exprimă liber gândurile și emoțiile, învățând să se asculte reciproc.

Implicarea părinților și a comunității se poate realiza printr-un parteneriat autentic între școală, familie și comunitate, care este esențial pentru a sprijini copiii vulnerabili. Organizarea de evenimente comune, ateliere cu părinții, vizite la domiciliu sau colaborarea cu ONG-uri și autorități locale pot preveni izolarea elevilor și pot asigura continuitatea educației. Proiecte locale de tip „Școala părinților” sau „Ateliere interculturale” pot facilita înțelegerea reciprocă și reducerea discriminării.

Utilizarea resurselor digitale în mod incluziv poate fi un aliat puternic în combaterea inegalităților educaționale, dacă este folosită cu intenție. Platformele online, aplicațiile educative și

lecțiile video pot oferi acces la conținut educațional de calitate și pentru copiii din mediile rurale sau cu mobilitate redusă.

Profesorul este, adesea, primul model de incluziune pe care elevul îl întâlnește. Prin atitudinea sa, limbajul folosit, activitățile propuse și relațiile construite în clasă, cadrul didactic poate influența pozitiv percepțiile elevilor asupra diversității. Profesorii sunt chemați nu doar să „predea”, ci să educe în spiritul dreptății sociale, să intervină împotriva discriminării și să promoveze un discurs incluziv.

Desegregarea prin educație de calitate nu este doar un ideal, ci o necesitate urgentă într-o societate în care încă persistă inegalități și discriminări. Fiecare profesor, fiecare elev, fiecare școală poate fi o „voce a schimbării”, prin gesturi mici, dar semnificative. Includerea nu este doar o politică educațională – este o alegere zilnică, o atitudine și un act de curaj.Viitorul se construiește în sălile de clasă, acolo unde diversitatea este sărbătorită, iar toți copiii au șansa de a înflori.

Bibliografie

- UNESCO, (2015) *Education 2030: Incheon Declaration and Framework for Action,* Paris;
- UNICEF România, (2020), *Împreună pentru educație – Ghid pentru prevenirea segregării școlare*, București;
- Comisia Europeană,(2021), *A New School for a New Society – Inclusive Education Strategies in the EU,* Brussels;
- Ministerul Educației, (2021), *Strategia națională pentru reducerea părăsirii timpurii a școlii 2021–2027*, București;
- Bocoș, M. (Coord.), (2020), *Strategii didactice interactive pentru învățământul modern,* Editura Paralela 45, Pitești ;
- Cucoș, C., (2019), *Educația și diversitatea culturală – Dimensiuni ale incluziunii*, Editura Polirom, Iași.

Educație fără discriminare

Prof. Mădălina Dinu-Pătrașcu,
Școala Gimnazială „Ion Câmpineanu”, Câmpina
Prof. Mihail Dinu-Pătrașcu, Liceul Tehnologic Administrativ și
de Servicii ”Victor Slăvescu”, Ploiești

Motto: *„Pentru fiecare om viaţa sa este o şcoală de la leagăn până la mormânt, tot ce suntem, ce facem, ce gândim, vorbim, auzim, dobândim, posedăm, nu este altceva decât o anumită scară pe care urcăm din ce în ce mai mult, spre a ajunge cât mai sus, fără însă a putea atinge vreodată suprema treaptă”. (J. A. Comenius)*[1]

Educaţia de calitate este un drept al fiecărui copil

Ne străduim mult la nivel global să reducem abandonul şcolar, însă nu e suficient să readucem/menţinem copiii în şcoală, contează şi ceea ce primesc aici. Investim 10-12-15-18 ani în educaţia formală, mai mult decât în majoritatea activităţilor unei vieţi umane, e firesc să dorim şi să ne aşteptăm ca această investiţie să merite. În educație eșecurile înregistrate în procesul de formare pot avea consecințe individuale și sociale nefaste, adică incompetență, analfabetism, inadaptare, delincvență.

Se discută despre calitate[2], dar un concept unitar al „calităţii” nu există, pentru că nu se poate vorbi despre calitate a educaţiei în sine, ci în funcţie doar de: valorile promovate în societate şi la nivelul organizaţiei şcolare, de politicile şi strategiile educaţionale existente la nivel naţional, regional şi local, de situaţia existentă, definită de factori contextuali şi situaţionali, şi nu în ultimul rând de evoluţia conceptului de calitate.

Cheia spre calitatea învăţământului preuniversitar constă în termenul de „adaptare”, adică o adaptare la vârsta elevilor, la stilurile lor de învăţare, la valorile societăţii româneşti, la nevoile elevilor, la perspectivele lor de viitor, etc. Un învăţământ de calitate presupune integrarea valorilor şi principiilor democratice, a drepturilor şi obligaţiilor partenerilor, fiind conceput într-un spirit de transparenţă, responsabilizare şi implicare, atât a şcolii ca furnizor de educaţie, cât şi a familiei – elev şi părinte – ca beneficiar direct al serviciului educaţional.

Dreptul la educaţie este conectat cu dreptul la sănătate personală şi a mediului de acasă şi de la şcoală, precum şi cu accesul la un minim de resurse. Un copil bolnav şi sărac va întâmpina întârzieri şi dificultăţi în dezvoltare şi învăţare, prin comparaţie cu un copil sănătos, bine hrănit, bine îmbrăcat şi care are în jurul său stimuli pozitivi (o persoană care îi citeşte, vizite, excursii etc.) încă de la vârste mici.

[1]Ioan Cerghit, *Metode de învăţământ,* Ed. a IV-a, Iaşi, Editura Polirom, 2006, p. 49.
[2]*Ibidem*, p. 157.

La nivel mai specializat, conţinuturile învăţării de calitate sunt relevante pentru obiectivele educaţiei dintr-o ţară, astfel încât absolventul să poată funcţiona într-un mod pozitiv în societate. Felul în care profesorii sunt instruiţi este factor determinant al nivelului de calitate al educaţiei de care beneficiază un copil[3].

Dialogul profesor-elev necesită un climat educațional stabil, deschis și constructiv.

,,Să presupunem ca suntem oriunde în această țara, în oricare clasa în care se predă și se învață (...). Într-o sala curată și luminoasă, elevii își așteaptă profesorul, cu rumoarea tinerească a oricărui dialog fertil care stă să înceapă. După priviri și gesturi, după seriozitatea si concentrarea abia stăpânite înțelegi că lecția care urmează este un ceas hotărâtor al vieții lor. În fine, apare profesorul. Nu este sacerdotul cine știe cărui minister, nu este dictatorul bine temperat care știe ca totul îi este îngăduit, nu este (...). Este un om cultivat, dar conștient de limitele sale, un căutător permanent al adevărului, pe care niciodată nu reușești să-l afli în întregime, un prieten și un tovarăș de drum.

Departe de a-și epata elevii cu emfaza marilor discursuri, el coboară în clasa si propune cu textele în mână, un subiect. Lasă impresia ca nu are nici o opinie fiind foarte tentat să le asculte pe ale celorlalți, dar cu un tact și o pricepere care este numai a lui știe să îndrume (...), să găsească și să lumineze mereu cu un dar, de el cunoscut (...). E greu de spus cât a durat lecția, știi sigur că regreți când s-a isprăvit și că nu ai altă dorință decât să o reiei mereu și mereu de la capăt”.[4]

Aceste rânduri, scrise de domnul profesor dr. Bogdan Teodorescu, prezintă modelul ideal al dascălului, spre care, fiecare dintre noi, ar trebui să tindem.

Standardizarea este utopică în educaţie. Este posibilă doar la nivel de mediu, resurse, conţinuturi obligatorii, orientări aduse de reformă în formarea profesorilor. În rest, fiecare comunitate este mai implicată sau mai puţin implicată în viaţa şcolii, fiecare persoană care lucrează în sistemul de învăţământ este, ca individ uman, un ansamblu unic de trăsături.

Un profesor care este gânditor critic autentic poate preda şi la cea mai sofisticată şcoală privată urbană, dar şi la o simplă şcoală de ţară şi să influenţeze calitatea învăţării elevilor la fel de semnificativ. Dar acest profesor nu poate fi clonat.

În plus, fiecare elev este unic şi are nevoi unice de învăţare, prin urmare standardizarea este, într-o oarecare măsură, în opoziţie cu individualizarea învăţării.

---

[3] Pedagogul David Émile *Durkheim spunea „(...) copilul, ființă umană, situat într-un anumit mediu, este profund influențat de acesta; comportamentul său diferă după cum trăiește solitar sau în colectiv și depinde, într-o mare măsură, de natura relațiilor cu partenerii”. Investigând aceleași fenomene, Kurt Lewin a desprins următoarea concluzie „Interacțiunile sociale condiționează dezvoltarea intelectuală a elevului, atitudinile sale cu privire la obiectivele educative ale școlii și rezultatele sale. Relațiile elevului cu profesorul și colegii influențează foarte mult evoluția atitudinilor, a conduitelor și a cunoștințelor învățate”.*

[4] *Prin pași mici descoperi lumea… Școlarului i se cade munca, profesorului conducerea…*

Clasa de elevi ca organizație trebuie să fie durabilă și inovativă[5] în același timp.

Pătruns în aria învățământului din domeniul militar, conceptul de „strategie” a prelucrat și o serie de particularități. Orice comandant, înainte de a-și lansa trupele în atac[6], pune la punct o tactică de luptă, studiază condițiile și factorii din teren, ansamblul variabilelor care intră în joc în obținerea victoriei, elaborează soluții diferite, optând pentru aceea care este mai pertinentă, și are în vedere aspecte de tip anticipativ.

Astfel, cadrul didactic întreprinde seturi de activități și comportamente identice la nivelul procesului de instruire, orientând în final întreprinderea didactică către maximum de rezultate educaționale.

[5] *„Omul trece treptat de la o gândire influențată de mecanică și mecanisme – gândire care se mai resimte în toate domeniile – la o gândire psihico-informațională, adică la o gândire în pas cu știința și tehnologia epocii în care trăiești”*, conform lui M. Drăgănescu.

[6] Napoleon Bonaparte spunea *„(...) strategia este arta celui care conduce o forță militară către victoria finală”*.

MODALITĂŢI DE COMBATERE A DISCRIMINĂRII ÎN EDUCAŢIE

Prof. înv.preșcolar GRIGORE ANA-MARIA
Unitatea de învățământ G.P.P. NR.7 SLATINA,OLT

Legislaţia şi acordurile internaţionale susţin punctul de vedere conform căruia segregarea impusă în educaţie este o violare a drepturilor fundamentale ale copiilor şi tinerilor.

O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învăţământului românesc este aceea de democratizare şi egalizare a şanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înfiinţată şi şcoala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educaţiei.

Educaţia incluzivă înseamnă că toţi copiii şi tinerii învaţă împreună în structuri obişnuite ale învăţământului preşcolar, şcolar şi superior. Incluziunea implică ca toţi copiii să participe în viaţa şi activităţile şcolii , indiferent de nevoile pe care le au.

Discriminarea presupune a trata in mod diferit indivizii care, in aparenţă, se abat de la ceea ce se consideră “normă”. Acceptarea diferenţei celorlalţi implică faptul ca egalitatea nu este sinonimă cu omogenitatea sau plafonarea la acelaşi nivel. Recunoaşterea acestui fapt este esenţială dacă dorim să dezvoltăm o atitudine pozitivă faţă de cei care sunt diferiţi. E important să înţelegem că diferenţele nu sărăcesc societatea ,ci dimpotrivă, sunt un adevărat izvor de îmbogăţire.

Peste tot în lume persoanele care au fost incluse într-un proces de segregare sunt primele care solicită eliminarea segregării , ele vorbesc din proprie experienţă atunci când afirmă că, pentru ele , oferta educaţională segregată însemna o ofertă educaţională sub-standard. Segregarea îi învaţă pe copii să fie temători şi ignoranţi şi determină apariţia prejudecăţilor. Educaţia trebuie să îi pregătească pentru a trăi şi munci într-o societate diversificată. Numai incluziunea poate reduce temerea şi poate construi relaţii de prietenie bazate pe respect şi înţelegere.

Educaţia împotriva discriminării trebuie să înceapă din perioada preşcolară.Chiar înainte de a putea vorbi , copiii încep să observe diferenţele legate de culoarea pielii, forma ochilor , etc.

Ei absorb repede informaţii despre discriminare şi stereotipuri de la televizor , de la cei de o vârstă cu ei şi , mai ales , din ceea ce spun şi fac adulţii (părinţii, educatorii). Copiii mici au un model în copiii mai mari şi-n adulţii importanţi .de aceea , mesajele pe care adulţii le transmit despre oameni care sunt de etnie diferită , care au o dizabilitate , sau care vorbesc o limbă diferită sunt foarte importante.

Copiii încep să conştientizeze diferenţele şi să pună întrebări despre ele încă de la vârsta de doi ani. Între patru şi şapte ani , copiii sunt conştienţi că sunt diferiţi de adulţi şi de alţi copii şi se întreabă ce este constant şi ce se va schimba. Aceasta este vârsta când un băieţel probabil că îşi întreabă mama „când voi creşte voi fi mămică sau tătic ?“ Începe să înţeleagă că unele lucruri privind identitatea sa s-ar putea schimba (va deveni adult), iar altele ar putea rămâne neschimbate(va fi întotdeauna bărbat). Realizând că alţi oameni sunt la fel sau diferiţi de ei , copiii încep să aibă opinii despre acest lucru şi ar putea începe să aibă sentimente negative faţă de oamenii care sunt altfel decât ei. Copiii care sunt diferiţi de majoritate în vreun fel pot chiar începe să aibă sentimante negative faţă de ei înşişi , dacă simt că deosebirea aceasta este percepută ca ceva „ mai puţin normal “ sau „ mai puţin bun“.De aceea este important ca adulţii să aibă atitudini pozitive faţă de diferenţe , aşa încât, în loc să dezvolte sentimente negative , copiii să crească fiind conştienţi că şi oamenii care sunt diferiţi de ei sunt interesanţi, atractivi, sunt colegi de joacă plăcuţi etc.

Este de asemenea important , în cazul în care copiii se află într-o comunitate unde nu au ocazia să cunoască oameni de alte naţionalităţi şi culturi, oameni care au dizabilităţi sau care sunt deosebiţi altfel decât majoritatea , să li se ofere imagini, povestiri şi informaţii depre tipuri diferite de oameni , astfel încât copiii să primească mesaje pozitive depre deosebiri din acest stadiu timpuriu de formare a opiniei. Putem învăţa copiii de la o vârstă fragedă să abordeze critic stereotipurile şi prejudecăţile.

În şcoala în care predau elevii romi sunt repartizaţi în mod egal în toate clasele şi la toate nivelurile.Un rol deosebit îl are mediatorul şcolar. Mediatorul reprezintă vocea şcolii în comunitate şi a comunităţii în şcoală, este persoana care facilitează dialogul şi cooperarea între cele două părţi. Mediatorul şcolar contribuie la menţinerea şi dezvoltarea încrederii şi a respectului reciproc dintre şcoală şi familie, dintre şcoală şi comunitate. Permanent mediatorul monitorizează copiii de vârstă preşcolară, proveniţi din grupuri dezavantajate, care nu frecventează grădiniţa, şi oferă consiliere şi sprijin familiilor acestora în procedurile de înscriere a copiilor la grădiniţă şi, respectiv, şcoală, colectează date statistice referitoare la participarea şi menţinerea copiilor dezavantajaţi în învăţământul obligatoriu de masă.

În activităţile de predare –învăţare am pus accentul pe progresul individual şi mai puţin pe comparaţiile cu alţi elevi. O altă preocupare cu caracter permanent este utilizarea metodelor activ participative care încurajează învăţarea prin cooperare, astfel încât elevii să-şi poată ajuta colegii, să-şi devolte spiritul de echipă. Am urmărit să învăţ elevii să se comporte democratic acceptând pluralismul de opinii şi idei , diversitatea modalităţilor de exprimare , limitele şi diferenţele individuale. Am organizat periodic expoziţii cu lucrările elevilor , pentru a demonstra că şcoala este mândră de

performanţele obţinute de către aceştia. Prin toate activităţile desfăşurate urmărim ca şcoala noastră să fie :

- o scoală atractivă pentru membrii comunităţii;

-o instituţie care să aibă ca scop dezvoltarea prin educaţie a comunităţii;

– un observator al nevoilor educaţionale ale comunităţii, dar si a pieţei muncii;
– un furnizor de servicii educaţionale către comunitate;

- o şcoală care nu blochează accesul la educaţie a nici unui grup, nu limitează nivelul de educaţie pentru nimeni, dar nici nu impune condiţii care să lezeze demnitatea umană.

Lumea de azi evoluează într-o direcţie nouă: Învăţăm că nu trăim într-un univers al “excluderii”, ci într-o lume a “includerii”, nu într-o lume a “scindării” ci într-o lume a relaţiei simbiotice între interacţiune si interdependenţă. Fiecare persoană posedă o abilitate deosebită de a urca culmile sau de a cădea în disperare, dar ni se oferă tuturor şansa de a putea încerca? Toţi avem “daruri” si “talente”. Toţi suntem identici şi, totuşi, deosebiţi. Un suflet inocent ca cel al unui copil este ca o pasăre care doreşte să îşi ia zborul. Zborul spiritului nu poate fi îngrădit sau restricţionat, el doreşte să fie liber să poată să atingă imensitatea albastrului de o claritate orbitoare.Îndată ce un copil este dezavantajat, marginalizat, zborul este compromis, nu mai poate să atingă înălţimi nemărginite, este reprimat, iar aripile îi vor fi frânte, la fel si spiritul. Egalitatea între copii ar trebui să reprezinte un mod de viată existent, nu doar o concepţie care pare imposibil de atins din cauza unor lucruri minore care în ochii unora iau proporţii colosale.

Bibliografie

1. Popovici Doru, „Elemente de Psihopedagogia Integrării”, Editura Pro Humanitate, 2000
2. Vrăşmaş, T., Şcoala şi educaţia pentru toţi, Ed. Miniped, Bucureşti, 2004
3. Introducere în educaţia incluzivă-ghid pentru cadrele didactice,2005

Curriculumul integrat între necesitate și actualitate

Prof. înv. Primar Indrieș Olga Cristina,
Școala Gimnazială „Iosif Moldovan” Arad

Abordarea integrată a conținuturilor educaționale este astăzi o provocare și în același timp un imperativ pentru cadrele didactice și pentru toate nivelele de școlaritate. Mult teoretizată, interdisciplinaritatea are în contextul educațional actual șanse sporite de abordare, odată cu asimilarea în practică școlară a noii viziuni educaționale propuse prin reforma învățământului. Atât reforma de orientare, cât și cea de structura și de conținut, susțin interdisciplinaritatea că un principiu de organizare și desfășurare a procesului educațional.

În primul rând, predarea integrată a cunoștințelor este considerată o metodă, o strategie modernă, iar conceptul de activitate integrată se referă la o activitate în care se abordează metode diverse în predarea – învățarea cunoștințelor. Această manieră de organizare a conținuturilor învățământului este oarecum similară cu interdisciplinaritatea, în sensul că obiectul de învățământ are că referință nu numai o disciplină științifică, ci o tematică unitară, comună mai multor discipline.

Predarea integrată a cunoștințelor nu poate fi definită ușor și nici suficient de riguros în același timp. Această datorită faptului că este o noțiune dinamică care suferă mereu modificări.Termenul utilizat cel mai frecvent este cel de predare integrată a științelor. Această denumire vrea să sugereze faptul că este o strategie ce presupune reconsiderări radicale nu numai în planul organizării conținuturilor, ci și în „ambianța” predării și învățării.

Predarea integrată a științelor se fundamentează pe două sisteme de referință: unitatea științei și procesul de învățare la elev. Predarea integrată se dovedește a fi o soluție pentru o mai bună corelare a științei cu societatea, cultură, tehnologia.În învățământul modern este tot mai evidență necesitatea instruirii integrate.

În al doilea rând, învățarea integrată depășește cadrul formal al școlii, nu mai este doar apanajul elevilor, fiind concentrată, că activitate, mai ales în prima parte a vieții; evoluția și caracteristicile societății contemporane au condus la afirmarea și necesitatea ideii de învățare pe tot parcursul vieții.

Organizarea învățării pe criteriul disciplinelor formale clasice devine insuficientă într-o lume dinamică și complexă, caracterizată de explozia informațională și de dezvoltarea fără precedent a

tehnologiilor. O învățare dincolo de discipline, de rigiditatea canoanelor academice tradiționale poate fi mai profitabilă din perspectiva nevoilor omului contemporan.

În învățământul primar abordarea integrată a conținuturilor este o necesitate, dată de nevoia firească a școlarului mic de a explora mediul apropiat, fizic și social, de a-l cunoaște și a-l stăpâni, preocupare ce este pe deplin întâmpinată în condițiile structurării interdisciplinare a curriculum-ului. Aceasta, deoarece modul natural al elevilor de a învață despre ceea ce îi înconjoară nu este acumularea de cunoștințe pe domenii ale științei, ci, dimpotrivă, integrarea informațiilor, priceperilor, deprinderilor diverse în jurul unor teme care le-au stârnit interesul sau a unor elemente de viață reală. De altfel, viață de adult îi va așeza pe indivizi în față unor probleme ce presupun de cele mai multe ori cunoaștere globală.

În al treilea rând, studierea integrată a realității îi permite școlarului mic explorarea în mod global a mai multor domenii de cunoaștere prevăzute în programă, dar subordonate unor aspecte particulare ale realității înconjurătoare, asigurându-i achiziția unor concepte și legități fundamentale, a unor proceduri de lucru și instrumente de cunoaștere a realului.

De asemenea, abordarea integrată a conținuturilor educației școlare permite luarea în considerare a nevoilor de cunoaștere a școlarilor mici și abordarea unor subiecte de interes pentru aceștia în cadrul unor teme / proiecte mai cuprinzătoare, sugerate de documentele curriculare.Corelarea conținuturilor, predarea tematică, predarea sinergică, integrarea curriculară – termeni cu semnificații relativ echivalente – sunt soluții posibile pentru depășirea pericolului detașării școlii de viață reală și transformării acesteia într-un cadru închis ficțional și denaturat.Integrarea conținuturilor disciplinelor de studiu, precum și a ariilor curriculare este considerată astăzi principala provocare în domeniul proiectării programelor școlare.

În concluzie, învățarea într-o manieră cât mai firească, naturală pe de-o parte și, pe de altă parte, învățarea conform unei structuri riguroase sunt extreme care trebuie să coexiste în curriculum-ul integrat. Predarea interdisciplinară pune accentul simultan pe aspectele multiple ale dezvoltării elevului: intelectuală, emoțională, socială, fizică și estetică. Interdisciplinaritatea asigura formarea sistematică și progresivă a unei culturi comunicative necesare elevului în învățare, pentru interrelationarea cu semenii, pentru parcurgerea cu succes a treptelor următoare în învățare, pentru învățarea permanentă.

Bibliografie:

1. Ciolan, Lucian, (2008), *Învățarea integrată*, Editura Polirom, Iaşi;
2. Crişan, Al., (1996*), Curriculum şcolar. Ghid metodologic*, Ed. Aramis, Bucureşti;
3. Cucoş, Constantin, (2002), *Pedagogie*, Polirom, Iaşi;
4. Ionescu, Miron, Radu, Ion, (1995), *Didactică modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca;
5. Manolescu, Marin, Potolea Dan, (2006), *Teoria curriculumului*, Editura Polirom, Iaşi.

Desegregarea prin educație de calitate: O cale spre echitate și coeziune socială
Studiu

Prof. dr. Purcarescu Oana-Angela,
Colegiul National Pedagogic “Stefan Velovan”, Craiova

Introducere

Educația este unul dintre cele mai puternice instrumente pentru combaterea inegalităților sociale și etnice. Însă, în multe sisteme educaționale, inclusiv cel românesc, persistă forme subtile și directe de segregare, în special în cazul copiilor romi și al celor proveniți din medii defavorizate. Segregarea educațională înseamnă separarea elevilor pe criterii etnice, sociale, economice sau de dizabilitate, cu efecte devastatoare asupra egalității de șanse, coeziunii sociale și performanței școlare. Acest studiu își propune să argumenteze că **desegregarea nu este suficientă în sine**, ci trebuie să fie însoțită de **o educație de calitate** pentru a produce transformări reale.

1. Conceptualizarea desegregării și a educației de calitate

Desegregarea educațională reprezintă procesul de eliminare a practicilor instituționale care duc la separarea elevilor în funcție de apartenența lor etnică, economică sau socială. Aceasta presupune, pe de o parte, integrarea fizică a elevilor în aceleași instituții, dar și participarea lor egală la procesul educațional, în condiții similare de calitate și resurse.

Educația de calitate, în accepțiunea UNESCO (2005), presupune mai mult decât transmiterea de conținuturi. Ea implică acces echitabil, medii de învățare sigure, profesori bine pregătiți, curriculă relevantă, metode participative, precum și dezvoltarea competențelor cognitive și sociale ale elevilor.

Convergența celor două concepte este esențială: o școală desegregată care nu oferă calitate educațională va perpetua marginalizarea, iar o școală de calitate, dar segregată, va întări inegalitățile structurale.

2. Realitatea segregării în România

Conform unui raport al **Agenției de Dezvoltare Comunitară „Împreună” (2020)**, peste 1.200 de școli din România au în continuare forme de segregare, majoritatea pe criterii etnice. Cele mai afectate sunt comunitățile rome, unde copiii sunt adesea plasați în clase separate, în școli de „cartier”, sau în unități școlare subfinanțate.

Aceste practici generează:

- acces inegal la resurse;
- stigmatizare și autoizolare;
- performanțe școlare scăzute;
- abandon școlar precoce.

În acest context, simpla mutare fizică a elevilor dintr-o școală segregată într-una mixtă nu este suficientă. Este nevoie de un cadru educațional incluziv, echitabil și stimulativ.

3. Elemente-cheie ale desegregării prin educație de calitate

a) Formarea cadrelor didactice

Profesorii trebuie să beneficieze de formare continuă în domenii precum:

- diversitate culturală;
- metode de lucru diferențiat;
- intervenție în cazuri de discriminare sau conflict etnic;
- educație incluzivă.

Studiile (Meirieu, 2004) arată că profesorii conștienți de propriile prejudecăți și echipați metodologic au un impact semnificativ în reducerea decalajelor educaționale.

b) Curriculum relevant și incluziv

Curriculumul trebuie să reflecte diversitatea culturală a societății, să valorizeze identitatea tuturor grupurilor și să dezvolte empatie, gândire critică și competențe civice. Programele educaționale care ignoră experiențele minorităților contribuie la excluziune simbolică.

c) Implicarea comunității

Proiectele de desegregare eficientă includ familiile și comunitățile în luarea deciziilor educaționale. Prin parteneriate școală–comunitate, se poate construi încredere și se pot combate stereotipurile.

d) Resurse echitabile

Școlile care servesc comunități defavorizate trebuie susținute suplimentar prin:

- dotări materiale moderne;
- programe de sprijin (ore remediale, burse, masă caldă);
- consiliere psihopedagogică și socială.

Astfel se evită paradoxul în care elevii sunt integrați într-un sistem care nu le oferă real sprijin.

4. Studii de caz și bune practici

În Cluj-Napoca, școala „Ion Creangă” a fost implicată într-un program de combatere a segregării prin creșterea calității educației, implementând clase eterogene, formare pentru profesori și activități

interculturale. Rezultatele au inclus reducerea abandonului școlar și creșterea performanțelor academice ale tuturor elevilor (Roma Education Fund, 2019).

La nivel internațional, proiectul **"Whole School Approach"** din Finlanda demonstrează că abordările sistemice, care implică toți actorii educaționali, cresc șansele de succes ale elevilor din medii marginalizate.

5. Concluzii

Desegregarea nu este un scop în sine, ci o etapă necesară în construcția unei educații echitabile. Însă, fără calitate educațională – definită prin acces egal, metode moderne, personal pregătit și sprijin individualizat – desegregarea riscă să fie formală și ineficientă.

Educația de calitate pentru toți este o condiție esențială nu doar pentru incluziune, ci și pentru dezvoltarea unei societăți democratice, coezive și prospere.

Bibliografie

1. Agenția de Dezvoltare Comunitară „Împreună” (2020). *Segregarea şcolară în România: date, tendințe, soluții*. București.
2. Roma Education Fund (2019). *Good Practices in Roma Education*. Budapesta: REF.
3. UNESCO (2005). *EFA Global Monitoring Report: The Quality Imperative*. Paris.
4. Meirieu, P. (2004). *Pédagogie : le devoir de résister*. ESF Éditeur.
5. UNICEF România (2021). *Educație incluzivă pentru fiecare copil*. București.
6. European Commission (2017). *Tackling Early School Leaving*. Bruxelles.

„ FII TU VOCEA SCHIMBĂRII! DESEGREGARE PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE”

Autor: Profesor Veneticu Florentina
Școala Gimnazială Vitănești, Județul Teleorman

Motto:

„Educația este cea mai puternică armă pe care o putem folosi pentru a schimba lumea.”
— Nelson Mandela

Educația reprezintă unul dintre cele mai importante drepturi ale fiecărui copil. Prin educație, oamenii îmi dezvoltă cunoștințele, abilitățile și îmi formează caracterele. Totuși, nu întotdeauna accesul la educație a fost egal pentru toți. Segregarea, adică separarea copiilor pe criterii etnice, sociale sau economice, a fost și încă este o problemă în multe locuri din lume. O educație de calitate în seamnă să oferim tuturor copiilor, indiferent de cine sunt sau de unde provin, șanse egale la învățare și dezvoltare.

Lumea în care trăim are nevoie de oameni curajoși, capabili să lupte pentru dreptate, egalitate și respect reciproc. Fiecare dintre noi poate deveni o voce a schimbării, mai ales în domeniul educației. Prin implicare și respect față de ceilalți, putem contribui la o lume mai dreaptă, în care fiecare copil are șansa de a învăța și de a-și îndeplini visurile

A fi vocea schimbării înseamnă să iei atitudine atunci când vezi o nedreptate, să promovezi valorile prieteniei, toleranței și respectului. În școală, aceasta înseamnă să sprijini colegii, să lupți împotriva discriminării și să contribui la crearea unui mediu de învățare echitabil pentru toți.

Desegregarea în educație înseamnă eliminarea barierelor care împiedică anumite grupuri de copii să învețe împreună. Aceasta presupune ca școlile să fie deschise și primitoare pentru toți elevii, fără discriminare. Într-o școală desegregată, toți copiii participă la aceleași activități, sunt tratați cu respect și primesc aceleași oportunități de a-și atinge potențialul.

Importanța educației de calitate.

O educație de calitate în seamnă mai mult decât lecții interesante și profesori bine pregătiți. Ea în seamnă și un mediu în care fiecare copil se simte acceptat, respectat și sprijinit.

Prin educație de calitate:

- copiii învată să colaboreze și să se respecte reciproc;
- se reduc inegalitățile sociale și economice;
- fiecare elev este încurajat să-și dezvolte talentele proprii;
- se promovează valori importante precum solidaritatea, toleranța și prietenia.

Exemple de măsuri pentru desegregare

Pentru a sprijini desegregarea și a asigura o educație de calitate pentru toți elevii, școlile pot lua mai multe măsuri, cum ar fi:

- Organizarea de activități comune pentru toți copiii, indiferent de mediul lor de proveniență;
- Crearea unor reguli clare împotriva discriminării și excluderii;
- Încurajarea elevilor să lucreze în echipe diverse;
- Sprijinirea elevilor care au nevoie de ajutor suplimentar, astfel încât nimeni să nu rămână în urmă.

Fiecare elev poate sprijini desegregarea prin gesturi simple dar importante:

- Să fii prietenos cu toți colegii, indiferent de origine sau situație materială;
- Să nu tolerezi excluderea sau batjocorirea altor copii;
- Să participi activ la activități de grup, formând echipe diverse;
- Să susții colegii care au nevoie de ajutor și să ceri ajutor atunci când este necesar.

În școală, putem organiza proiecte comune, putem încuraja exprimarea liberă și putem celebra diversitatea prin evenimente și activități creative. Putem învăța din cultura celorlalți și putem înțelege mai bine cât de valoroasă este fiecare persoană.

Concluzie

Desegregarea și educația de calitate sunt esențiale pentru construirea unei societăți mai drepte și mai unite. Prin școli deschise tuturor, prin respect și solidaritate, putem construi o lume mai bună, în care fiecare copil are șansa de a-și împlini visurile.

Educația de calitate nu înseamnă doar cunoștințe, ci și respect pentru fiecare persoană. Educația de calitate înseamnă să devenim oameni mai buni, mai respectuoși și mai implicați.

Fii tu vocea schimbării! Prin gesturile tale, prin atitudinea ta, poți contribui la o școală și o lume mai dreaptă și mai frumoasă!

DESEGREGARE PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

AUTORI: IANCU LILIANA FLORICA
SIMIONAȘ-FEJES MONIKA
UNITATEA: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.1 ALEȘD

„ În învățământul preuniversitar este interzisă segregarea școlară pe criteriul etnic, al dizabilității sau cerințelor educaționale speciale, pe criteriul statutului socio-economic al familiilor, al mediului de rezidență al beneficiarilor primari ai educației și al performanțelor școlare, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.”

https://www.edu.ro/sites/default/files/proiect%20ORDIN%20CADRU%20interzicere%20segregare%20scolara.pdf)

Segregarea este o formă gravă de discriminare și are drept consecință accesul inegal al copiilor la o educație de calitate, încălcarea exercitării în condiții de egalitate a dreptului la educație precum și a demnității umane.

În România contemporană, problema segregării educaționale continuă să afecteze accesul echitabil la educație al copiilor proveniți din medii defavorizate, în special în rândul minorităților etnice și al copiilor din mediul rural. Grădinițele din mediul rural se închid rând pe rând, iar copii sunt nevoiți să facă naveta la grădinițele din orașe, ceea ce conduce la un efort greoi al acestor copii de a se concentra la activități din cauza oboselii. Învățământul preșcolar joacă un rol esențial în prevenirea și combaterea segregării, fiind prima etapă instituționalizată a educației copilului.

Grădinița poate deveni un spațiu de incluziune, unde se formează valori precum toleranța, respectul și acceptarea diversității. Pentru a atinge aceste obiective, este necesară aplicarea unei educații de calitate, centrată pe nevoile fiecărui copil, indiferent de etnie, statut socio-economic sau nivel de dezvoltare.

Pentru a combate segregarea în învățământul preșcolar, se impun următoarele măsuri:

- Asigurarea accesului egal la educație timpurie prin eliminarea barierelor socio-economice și geografice;

- Formarea continuă a cadrelor didactice pentru a înțelege și gestiona diversitatea culturală și socială;

- Implicarea activă a părinților și comunității locale în viața educațională a grădiniței, în vederea creării unui mediu de încredere și colaborare.

Un exemplu relevant de bună practică este programul „Grădinița prietenoasă” susținut de UNICEF România, care promovează incluziunea copiilor romi și a celor din medii vulnerabile în grădinițele

publice. Programul include formarea educatorilor, dotarea spațiilor educaționale și implicarea părinților, având ca scop reducerea abandonului și creșterea participării școlare.

Activitățile incluzive din unitatea noastră joacă un rol important în crearea unui mediu educațional cald, echitabil și adaptat tuturor copiilor indiferent de abilități, stiluri de învățare sau nevoi speciale.

Iată câteva sugestii de activități inclusive gândite special pentru copiii din grupa la care predau și chiar din grădinița noastră.

Activități senzoriale adaptate

Preșcolarii adoră jocurile care implică simțurile. Activitățile pot fi ușor adaptate pentru a răspunde nevoilor fiecărui copil.

1. **Tăvi senzoriale** cu orez colorat, nisip kinetic, boabe, semințe, bulbi de flori, plante, diferite legume, lupe pentru explorare.
2. **Jocuri cu texture** – identificarea obiectelor cu ochii închiși, utilizând doar atingerea.

Jocurii de cooperare

In locul jocurilor competitive am introdus jocurile cooperante în care scopul este realizarea unui obiectiv comun.

1. **Construcțiile colective** . Preșcolarii utilizează cuburile pentru a construiesc impreună un turn, un tractor, oraș, traseu.
2. **Jocurile de masă**. Prin imbinarea pieselor preșcolarii cooperează în realizarea unor produse finale, de la coliere, la fructe, legume, etc.
3. **Jocurile de rol**. Prin intermediul acestor jocurii, preșcolarii cooperează în interpretarea unor roluri sociale(de-a medicul, de-a mama, de-a fermierul).

Activități de mișcare adaptate

1. **Dansuri libere** , pe muzică variată fiecare copil poate dansa cum dorește.
2. **Circuit motric** – tuneluri, obstacole moi, trasee marcate clar , necesare pentru dezvoltarea coordonării și a încrederii în sine.

Rutine inclusive și responsabilități commune.

Rutina zilnică include responsabilități distribuite tuturor.

„ Ajutorul zilei” – fiecare copil, pe rând, are o sarcină ușoară (de exemplu distribuirea fișelor de lucru, a creioanelor, adunarea jucăriilor, udarea florilor, așezarea sticluțelor la locul potrivit).

„ Salutul de dimineață personalizat, fiecare copil își allege cum dorește să fie salutat: prin îmbrățișare, zâmbet, bătaie din palme.

„ Cercul prieteniei. Copiii sunt așezați în semicerc .Fiecare copil vine și își alege din cutia cu cercuri colorate, un cerc colorat în funcție de preferință, dupa care se prezintă, și își exprimă starea

emoțională. Jocul continuă până când toți copiii participă. La finalul jocului se formează un cerc mare, numit cercul prieteniei, unde copiii cântă prenumele fiecăruia.

Toate aceste activități pot fi adaptate în funcție de nevoile individuale ale copiilor. Important este ca fiecare copil să simtă că aparține unui grup, că este văzut, auzit și valorizat pentru cine este.

În concluzie, educația preșcolară reprezintă o etapă fundamentală pentru construirea unei societăți echitabile și incluzive. Prin măsuri coerente și implicare la toate nivelurile, putem transforma grădinițele în spații sigure, prietenoase și accesibile pentru toți copiii.

Bibliografie:

Ministerul Educației
https://www.edu.ro/sites/default/files/proiect%20ORDIN%20CADRU%20interzicere%20segregare%20scolara.pdf

Poze de la activități

Cercul prieteniei

Salutul de dimineață personalizat

„Educația care unește: Calea spre desegregare și echitate socială”

Profesor Cristina Maria Nistor
Colegiul National „Gheorghe Rosca Codreanu”, Barlad, judetul Vaslui

Desegregarea reprezintă procesul prin care se elimină separarea între diferite grupuri sociale, etnice sau rasiale în cadrul instituțiilor, în special în cele educaționale. Deși în multe țări segregarea a fost abolită legal, în practică, inegalitățile persistă sub forme mai puțin vizibile. Educația de calitate devine astfel nu doar un scop în sine, ci și un instrument de justiție socială, menit să ofere șanse egale tuturor copiilor, indiferent de originea lor. În acest context, rolul educației ca factor de coeziune socială și combatere a excluziunii devine fundamental.

Pe plan internațional, mișcările pentru drepturile civile din secolul al XX-lea au contribuit semnificativ la desegregarea sistemelor educaționale. Cazul *Brown v. Board of Education* (1954) a reprezentat o decizie istorică a Curții Supreme din SUA care a declarat neconstituțională segregarea rasială în școli. Cu toate acestea, în multe state segregarea a continuat informal prin fenomene precum segregarea rezidențială, distribuția inegală a resurselor sau așteptările diferite față de elevi din medii marginalizate.

În România, desegregarea educațională a fost pusă pe agenda publică în special în legătură cu elevii de etnie romă. Cu toate că au fost adoptate măsuri legislative, implementarea lor rămâne fragmentară, iar rezultatele sunt inegale. În continuare, copiii din medii defavorizate – romi, migranți, elevi cu dizabilități – întâmpină obstacole în accesarea unei educații de calitate.

O educație de calitate este, în esență, o educație echitabilă, adaptată nevoilor tuturor elevilor. Aceasta presupune:

- cadre didactice bine pregătite din punct de vedere profesional și intercultural;
- programe școlare care valorizează diversitatea culturală;
- infrastructură școlară adecvată;
- sprijin psihopedagogic și social;
- implicarea activă a părinților și comunității.

Calitatea educației nu este doar o chestiune de performanță academică, ci și de capacitatea sistemului de a integra, de a susține și de a valorifica potențialul fiecărui elev.

Pentru a transforma educația într-un instrument activ de desegregare, este necesară implementarea unor măsuri și activități adaptate realității școlare. Printre acestea:

1. **Clase și activități mixte**: Evitarea formării de clase separate pe criterii etnice sau sociale. Organizarea de grupe de lucru eterogene în cadrul lecțiilor încurajează colaborarea și combaterea stereotipurilor.
2. **Formarea cadrelor didactice în educație interculturală**: Introducerea de module obligatorii despre diversitate, incluziune și gestionarea conflictelor culturale în formarea inițială și continuă a profesorilor.
3. **Curriculum incluziv și flexibil**: Integrarea în manuale și activități extracurriculare a unor teme relevante pentru diversitatea culturală, istoria minorităților, drepturile omului, empatie și cooperare.
4. **Programe de mentorat și tutorat pentru elevii vulnerabili**: Sprijin educațional personalizat pentru elevii cu dificultăți, oferit de profesori sau elevi mai mari în cadrul unor programe de tip „peer mentoring”.
5. **Mediator școlar**: Angajarea unui mediator școlar – de regulă din comunitatea minoritară – care să faciliteze comunicarea între familie, școală și comunitate.
6. **Parteneriate cu ONG-uri și instituții culturale**: Colaborarea cu organizații care promovează educația incluzivă poate aduce în școli resurse, formări și activități inovatoare.
7. **Programe extracurriculare comune**: Organizarea de tabere, ateliere artistice, concursuri sau evenimente sportive care implică elevi din medii diferite contribuie la dezvoltarea solidarității și empatiei.
8. **Monitorizarea și combaterea segregării**: Crearea unor mecanisme clare de raportare și evaluare a segregării în școli și aplicarea de sancțiuni acolo unde se constată practici discriminatorii.

Programul național „Școala după școală” oferă sprijin elevilor din medii defavorizate, contribuind la reducerea abandonului școlar. În paralel, proiectele susținute de ONG-uri precum *Romani CRISS* sau *Teach for Romania* aduc în școli resurse valoroase pentru combaterea discriminării și promovarea incluziunii.

În Ungaria și Slovacia, au fost implementate centre educaționale pentru copiii romi care oferă suport individualizat, dar și activități comune cu elevii din majoritate. Aceste centre au avut un impact pozitiv asupra participării școlare și a performanței academice.

În ciuda acestor inițiative, desegregarea reală este departe de a fi atinsă. Unele dintre dificultățile întâlnite sunt:

- lipsa fondurilor pentru școlile din mediile defavorizate;
- rezistența unor comunități sau cadre didactice față de schimbare;
- prejudecăți persistente în rândul părinților și elevilor;
- insuficienta formare a profesorilor în domeniul incluziunii.

Mai mult, crizele recente – precum pandemia sau migrația forțată – au accentuat vulnerabilitățile și au cerut un răspuns educațional rapid, dar adesea insuficient.

Desegregarea prin educație de calitate nu poate fi realizată doar prin măsuri administrative, ci necesită o schimbare de viziune asupra rolului școlii într-o societate democratică. Educația trebuie să devină un spațiu în care toți copiii se simt acceptați, valorizați și sprijiniți. Printr-o combinație de politici publice coerente, implicarea comunității și formare continuă a personalului didactic, se poate construi un sistem educațional cu adevărat echitabil. Desegregarea reală înseamnă nu doar eliminarea barierelor fizice, ci și a celor mentale și sociale.

Bibliografie

- Banks, J. A. (2016). *Cultural Diversity and Education: Foundations, Curriculum, and Teaching*. Routledge.
- UNESCO. (2020). *Inclusion and education: All means all – Global Education Monitoring Report*.
- Gheorghiu, M. (2018). *Educația interculturală în România: între ideal și practică*. Editura Universității din București.
- Romani CRISS. (2022). *Ghid de bune practici pentru incluziunea școlară a elevilor romi*.
- Ministerul Educației (2021). *Strategia Națională pentru Incluziunea Socială a Persoanelor Defavorizate prin Educație*.
- Teach for Romania. (2023). *Raport anual de impact*.
- European Commission. (2019). *Toolkit for inclusive early childhood education and care*.

Desegregare prin educație de calitate – Rolul muzicii în construirea unei societăți inclusive

Nemes Annamária
Liceul Teologic Unitarian “Berde Mózes”
Cristuru Secuiesc

Segregarea socială și educațională continuă să fie o problemă actuală în multe societăți. Ea se manifestă prin separarea copiilor pe criterii etnice, economice sau sociale, ceea ce duce la inegalități în accesul la educație de calitate. Muzica, ca limbaj universal, are o putere unică de a aduce oamenii împreună, de a construi punți între comunități și de a stimula empatia și cooperarea. Prin urmare, muzica poate deveni un instrument puternic în procesul de desegregare și integrare socială.

Muzica nu cunoaște granițe etnice sau culturale. Copiii din medii diferite pot cânta împreună, pot învăța să se asculte unii pe alții și să colaboreze într-un cor, o orchestră sau într-un atelier muzical. Această activitate comună dezvoltă respectul reciproc și simțul apartenenței. Educația muzicală incluzivă contribuie la formarea unor valori precum solidaritatea, toleranța și respectul pentru diversitate.

Exemple din diferite țări arată că proiectele muzicale pot avea un impact profund asupra combaterii segregării. De exemplu, programe precum „El Sistema” din Venezuela sau corurile interetnice din Balcani au reunit copii din medii defavorizate, romi, maghiari, români, sârbi sau bosniaci, oferindu-le un cadru sigur pentru dezvoltare și colaborare.

Școlile pot juca un rol esențial în promovarea incluziunii prin activități muzicale comune, care implică toți elevii, indiferent de origine. O educație muzicală de calitate nu înseamnă doar predarea notelor și a instrumentelor, ci și promovarea valorilor umane, a lucrului în echipă și a dialogului intercultural. Elevii învață să se exprime liber, să fie creativi și să își recunoască potențialul, ceea ce contribuie direct la reducerea abandonului școlar și la creșterea încrederii în sine.

Educația de calitate nu poate exista fără incluziune. Muzica este una dintre cele mai eficiente căi de a uni copiii și tinerii din diferite comunități și de a construi o societate mai dreaptă și solidară Prin educație și artă, putem construi un viitor fără bariere.

Plan de activități muzicale pentru desegregare (pentru o lună)

Obiectiv: Promovarea coeziunii sociale, dezvoltarea empatiei și reducerea segregării prin activități muzicale comune.

Săptămâna 1: Cunoaștere prin muzică

- Activitate: „Cântecul meu, cântecul tău” – fiecare elev aduce un cântec din familia sa sau cultura sa, îl prezintă și îl ascultă împreună cu colegii.
- Scop: descoperirea diversității culturale, exprimarea identității.

Săptămâna 2: Atelier de ritm și percuție

- Activitate: Folosirea instrumentelor simple (tobe, bețe, palme) pentru a crea ritmuri comune. Se poate învăța o piesă simplă bazată pe percuție colectivă.
- Scop: cooperare, sincronizare, atenție la ceilalți.

Săptămâna 3: Compoziție muzicală colectivă

- Activitate: elevii, în grupuri mixte, inventează o melodie sau un cântec care transmite un mesaj pozitiv (ex. prietenie, curaj, diversitate).
- Scop: gândire creativă și colaborativă, exprimare liberă.

Săptămâna 4: Spectacol final „Vocea schimbării”

- Activitate: prezentarea pieselor și cântecelor învățate/compuse într-un mini-spectacol pentru colegi, părinți și comunitate.
- Se poate adăuga și un moment în care elevii vorbesc despre ce au învățat despre ceilalți.
- Scop: valorizarea fiecărui copil, întărirea legăturilor dintre copii și părinți din medii diferite.

Concluzie finală în referat:

Prin astfel de activități, școala devine un spațiu al incluziunii, unde fiecare copil este valorizat și ascultat. Muzica nu este doar artă, ci și un mijloc educațional puternic, care dezvoltă inima, mintea și caracterul. Fii tu vocea schimbării – încurajează diversitatea, cântă împreună cu ceilalți și construiește o lume fără ziduri!

PROIECT DIDACTIC INTEGRAT

PROF.ÎNV.PRIMAR Florea Cristina
Școala Gimnazială Vladimirescu
CLASA: Pregătitoare Horia

Arii curriculare: Limbă și comunicare ,Matematică și Științe ale naturii, Arte, Consiliere și orientare

Unitatea tematică: Animalele mătușii

Detalieri tematice:Activitate integrată ,,Țapul și șarpele”

CLR: Consolidarea si evaluarea literelor de tipar Țț,Vv,Îî,Ss Ll,Pp,Ăă,Oo,Cc

MEM: Consolidare adunarea cu 1-5 unități

AVAP: Țapul și șarpele

Discipline integrate: MM: ,,Țăranul e pe câmp”, joc ,,Am căzut într-o fântână”

DP: Emoțiile țapului

Competențe specifice:

CLR

1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar

1.2. Identificarea unor informaţii variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar

1.3. Identificarea sunetului iniţial şi/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar

1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute

2.1. Pronunţarea clară a sunetelor şi a cuvintelor în enunţuri simple

3.1. Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar

3.2. Identificarea mesajului unui text în care se relatează întâmplări, fenomene din universul cunoscut

MEM

1.1. Recunoașterea și scrierea numerelor în concentrul 0- 31

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi în concentrul 0-31, prin adăugarea /extragerea a 1-5 elemente dintr-o mulţime dată

2.1. Orientarea şi mişcarea în spaţiu în raport cu repere/direcţii precizate, folosind sintagme de tipul: în, pe, deasupra, dedesubt, lângă, în faţa, în spatele, sus, jos, stânga, dreapta, orizontal, vertical, oblic

3.1. Descrierea unor fenomene/procese/ structuri repetitive simple din mediul apropiat, în scopul identificării unor regularităţi

5.1. Sortarea/clasificarea unor obiecte/ materiale etc., pe baza unui criteriu dat

MM

3.2. Executarea unui dans cu mişcare repetată, pe un cântec simplu, din folclorul copiilor

AVAP

2.3. Realizarea de aplicaţii/compoziţii/obiecte / construcţii simple, pe baza interesului direct

2.4. Transformarea unui material prin tehnici simple

DP

2.1. Recunoaşterea emoţiilor de bază în situaţii simple, familiare

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

1. Să răspundă corect la ghicitorile adresate.(CLR 1.4; 2.1)
2. Să răspundă corect la întrebările de pe roată .(CLR 1.2; 1.3)

3. Să scrie corect număr elementelor din fiecare mulțime formată.(MEM 1.1)
4. Să efectueze corect adunări cu elementele date în concentrul 0-31 .(MEM 1.4; 2.1)
5. Să găsească animalul ascuns sub pahar. (MEM 3.1)
6. Să formeze un cuvânt cu litera atinsă.(CLR 3.1)
7. Să despartă în silabe cuvântul format.(CLR 1.3)
8. Să indice numărul de silabe din cuvântul format. (CLR 1.3)
9. Să mimeze emoția animalului.(DP 2.1)
10. Să ghicească emoția mimată .(DP 2.1, CLR)
11. Să realizeze lucrarea practică Țapul/șarpele .(AVAP.2.4)

BIBLIOGRAFIE:

- M.E.C.T.S, Programele şcolare pentru clasa pregătitoare,clasa I,clasa a II a, Bucureşti, 2013
- www.twinkle.com , https://clasamea.eu/

Demersul didactic

Obiective operaţio-nale	Activităţi de învăţare	Conţinuturi esenţiale	Metode şi procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	Evaluare
		Dragii mei mă bucur căci ne întâlnim din nou. Cum ați petrecut ieri?V-ați odihnit bine? Întâlnirea de dimineață are loc în colțul de lectură. Cum este vremea astăzi? În ce zi suntem? Spuneți data,luna și anul.În ce anotimp suntem? Am o surpriză pentru voi. V-am adus surpriză câteva ghicitori . Vreți să le citim? „Barbă are, Popă nu-i Coarne are, Vacă nu-i	conversația	Plic cu ghicitori	frontal frontal	-observa-rea sistemati-că

O1 O2 O3	-formularea unor răspunsuri orale - formularea unor întrebări şi răspunsuri orale la întrebări legate de tema şi mesajul textului audiat	Ce are barbă și totuși nu-i bărbat?” (țapul) „Are solzi dar nu e pește Și când merge se târăște” (șarpele) V-am pregătit o poveste frumoasă pentru voi?Vreți să o citim? În continuare voi citi povestea „Țapul și șarpele”.După citire ne vom juca **Jocul „Învârte roata”.(Anexa 1)** Copiii vor răspunde la câteva întrebări cu ajutorul unei roți pe care o vor învârti.La oprirea acesteia voi citi întrebarea aferentă opririi. Pentru că am vorbit despre animalele de la țară știți vreun cântecel cu animale? Printre fulgii de pe podea va fi un plic . Ce s-a strecurate pe aici? Haideți să deschidem plicul. În plic se află fișa cu provocările.	exercițiul conversația exercițiul	Video cu povestea Roata cu întrebări Cântecul afișat la TV	frontal în grup frontal În grup	Învârtirea roții Răspunsul corect la întrebări -executa-rea pașilor valsului -observa-rea sistemat

O4 O5 O6 O6	- dans pe cântec cu executarea unor mişcări potrivite conţinutului de idei al textului -compunerea unor mulțimi de obiecte	Zâna va trimis cateva provocari. **Provocarea nr. 1 (anexa 2)** Numărați și scrieți câte elemente aveți în imagine. **Provocarea nr.2** Privește imaginile , scrie numărul elementelor și rezolvă problemele illustrate. Se fac aprecieri individuale și generale despre modul de lucru al copiilor. **Joc „Găsește animalul”** Elevii vor sta perechi. Fiecare pereche va primi 3 pahare. Sub un pahar va fi ascuns un animal. Un elev va amesteca paharele iar celălalt va ghici locul unde stă ascuns animalul. **Joc „Atinge picătura” (Anexa 3)** Copiii vor veni pe rând și vor sari să atingă literele . Cu litera atinsă vor forma un cuvânt pe care îl vor despărți în silabe.	exercițiul exercițiul conversația exercițiul	Plic cu provocări Fișe Pahare de carton	Individu-al frontal În perechi frontal	-rezolva-rea corectă a exercții-lor -găsirea animalului -recunoaș rea literei -formarea de cuvinte

O7 O8 O9 O10 O11 O12 O13	-efectuarea de adunări cu cifra 1 -descoperirea elementului lipsă -recunoaşterea literelor mari şi mici, de tipar şi de mână	Fiecare elev va primi feedback: o ștampilă pe mânuță în funcție de răspunsul lor. Acestea vor fi: Grozav, exceptional, foarte bine, tine-o tot așa, străduiește-te. **Ghicește emoția țapului(Anexa 4)** Câte un copil va mima emoția unui țapului iar clasa va trebui să ghicească emoția respective. Foarte bine copii. Sunt este foarte mulțumită pentru munca depusă. **„Țapul și șarpele” (Anexa 5)** V-am pregătit o surpriză. Vă place? Vreți să o realizăm și noi? Voi prezenta elevilor lucrarea model . Le voi demonstra tehnica de realizare. Se va realiza încălzirea mâinilor. După împărțirea materialelor elevii vor decupa și vor asambla elementele tabloului. Lucrările se vor expune pe panou.	conversația Joc didactic Joc didactic	animale litere Ștampila Oglinda cu emoțiile fulgului	în grup frontal În grup frontal	-despărți-rea în silabe -mimarea emoției -ghicirea emoției mimate -decupa-rea elemente-lor -Asambla-rea tabloului

O14 O15	-formarea de cuvinte cu litere și despărțirea acestora în silabe - selectarea materialelor de lucru, în funcţie de scopul propus - realizare de obiecte de design pentru sala de clasă, holurile şcolii, camera proprie etc	Se vor face aprecieri generale și individuale asupra întregii activități.	Explicația Conversația	Lucrarea model Hârtie colorată, lipici,foarfecă	frontal individual	

Anexa1

Ţapul şi şarpele

după Petre Ispirescu

Un ţap voia să ajungă într-o livadă. Dar între el şi livadă era o apă. Se străduia să o treacă. Pe la jumătatea drumului, se pomeneşte cu un şarpe care îi zice:

- Măi, ţapule, ia-mă şi pe mine până la mal !

Ţapul îi răspunse:

- Tu vezi că eu abia mă mişc prin apă, şi tu îmi ceri să te iau şi pe tine?

- Atâta prietenie nu pot găsi la tine? spuse şarpele prefăcut. Ajută-mă, mă înec!

Ţapul îl scoase pe şarpe cu greu la mal. Dar şarpele se încolăci atât de tare în jurul gâtului, încât ţapul abia mai putea respira. Voia să îl mânânce. Cu ultimele puteri, ţapul zise:

- Înainte de a mă mânca, am şi eu o ultimă dorinţă: vreau să ne măsurăm, ca să vedem cine este mai lung.

Şarpele se dădu jos de la gâtul ţapului. Aştepta să se măsoare cu dânsul. Ţapul asta şi voia. Se repezi cu coarnele şi sfărâmă capul şarpelui. Apoi îl zdrobi cu copitele cele tari.

Jocul „Învârte roata” întrebări:

Care sunt personajele din poveste ?

Unde voia să ajungă ţapul ?

Ce voia să-i facă şarpele ţapului ?

Ce îi propune ţapul şarpelui ?

Cum l-a omorât ţapul pe şarpe ?

Anexa 2

Provocarea 1

Provocarea 2

+

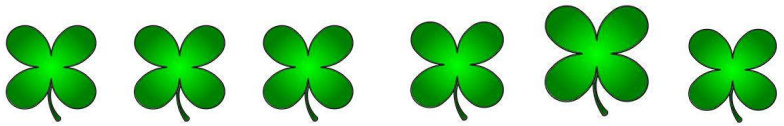
=

+

=

+

=

+
=

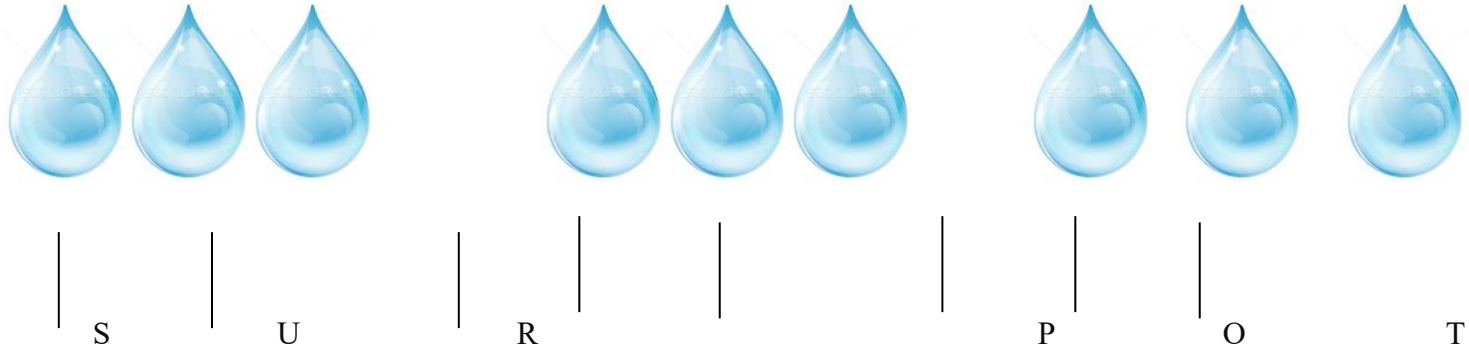

\+ =

\+ =

Anexa 3

L A Ț

Anexa 4

Anexa 5

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

PROF.COJOCARU ȘTEFĂNICA
GRĂDINIȚA CU P.P.,,TEDI,,GALAȚI
LOC. GALAȚI, JUDEȚ GALAȚI

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „TEDI„GALAȚI

EDUCATOARE: Prof. înv.presc.COJOCARU ȘTEFĂNICA

NIVELUL II: GRUPA MARE„FLUTURAȘII„

TEMA ANUALĂ:,,Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?,,

TEMA PROIECTULUI:,,DIN BĂTRÂNI SE POVESTEȘTE,,

TEMA SĂPTĂMÂNII:„DARURI DE LA MOȘ NICOLAE**„**

TEMA ZILEI:„MOȘ NICOLAE,PRIETENUL COPIILOR,,

MIJLOC DE REALIZARE:ACTIVITATE INTEGRATĂ A.D.E.(DȘ+DEC)+A.L.A.II

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare de priceperi și deprinderi.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal ,individual,pe grupe.

DURATA: 120 minute

LOCUL DE DESFĂȘURARE: Sala de grupă.

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (A.D.P.)

Intâlnirea de dimineață:

Salutul :,,Bună dimineața, prieteni ai moșului!,,

Prezența:

Calendarul naturii:

Tranziții : Așteptându-l pe Moș Nicolae,,-cântec

,,Bat din palme clap, clap ,clap,,

,,Trenulețul,,

Rutine :

Sosirea copiilor la grădiniță ,,Bine ați venit dragi copii!,,

Deprinderi de igienă personală,,Știm să ne spălăm pe mâini!,,

Deprinderi de autonomie și autoservire,,Suntem copilași isteți și mereu descurcăreți!,,

1.ACTIVITATI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (A.D.E.)

D.Ș.(Activitate matematică)

Tema activității: „AJUTOARELE LUI MOȘ NICOLAE„

Mijloc de realizare: joc didactic

Tipul activității: consolidare și verificare de cunoștințe

Durata: 35 min.

Domenii ale dezvoltării:

C .Capacități și atitudini față de învățare

E .Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii

Dimensiuni ale dezvoltării:

C .1.Manifestarea curiozității,a interesului, și a inițiativei în învățare

C .2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

E .1.Identificarea unor relații ,operații și deducții logice în mediul apropiat

E .2.Utilizarea unor cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

Comportamente vizate:

C 1.1 Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în sitauții noi

C.2.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

2.2 Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți

E. 2 .1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr şi cu numeraţia

E.2.2. Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă,

E. 2.4. Efectuează operaţii de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor

E.2.5. Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea şi reprezentarea unor date

Obiective operaționale:

Cognitive:

O1: Să numere corect în concentrul 1-5;

O2: Să formeze grupe de obiecte în limitele 1-5;

O3: Să realizeze corect asocierea numărului la cantitate și a cantității la număr;

O4: Să denumească grupele formate, folosind un limbaj matematic adecvat;

O5: Să rezolve probleme de adunare cu o unitate;

Afective:

O5: Să manifeste independență și perseverență în acțiune;

O6: Să respecte regulile și sarcinile jocului;

Psiho-motrice:

O7: Să mânuiască materialul în mod organizat;

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procede didactice: explicația, demonstrația, exercițiul, brainstormingul, problematizarea,jocul.

Mijloace didactice: ghetuțe,bomboane, cutii cu bomboane,sageți, jetoane cu cifre, tablă,palete roșu/verde.

Metode și procedee de evaluare: observarea sistematică a comportamentului copiilor, aprecieri verbale generale și individuale, analiza produslor activității, turul galeriei;

SARCINA DIDACTICĂ: recunoașterea cifrelor, raportarea cantității la număr și la cifra corespunzătoare, recunoașterea vecinilor în limitele 1-5,verbalizarea acțiunilor efectuate, efectuarea operațiilor de adunare cu o unitate în limítele 1-5.

ELEMENTE DE JOC: mânuirea materialelor de joc, bătăi din palme,închiderea și deschiderea ochilor, ridicarea paletelor roșu/verde,

REGULI DE JOC: copiii vor aseza în ghetuță un număr de obiecte corespunzatoare cifrei și invers, vor efectua operații de adunare cu 1 în limitele (1-5),în complicarea jocului se ridică paletele de culoare verde la acțiunile corecte , iar paleta de culoare roșie la acțiunile greșite..

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual,

DURATA: 30-35 min

D.E.C.(Activitate plastică)

Tema activității:„FURSECURI PENTRU MOȘ NICOLAE „

Mijloc de realizare: modelaj

Tipul activității: consolidare

Domenii de dezvoltare:

A .Dezvoltarea fizică , a sănătății și igienei personale;

C .Capacități și atitudini de învățare.

Dimensiuni ale dezvoltării:

A 1.Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;

C 2.Familiarizarea sarcinilor și acțiunilor(persistență în activități)

C 3.Activare și manifestare a potențialului creativ.

Comortamente vizate:

A .1.3.Utilizează mâinile și degetele în manipularea corespunzătoare a unor obiecte (plastilină,forme de prăjituri);

C.1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi

C .2.1.Realizarea sarcinilor de lucru cu consecvență;

C .3.2.Demonstrează creativitate prin activități artistico plastice .

Obiective operaționale:

Cognitive:

O1: Să denumească materialele și instrumentele de lucru utilizate;

O2: Să parcurgă în ordine etapele de lucru în vederea realizării temei, urmărind lucrarea model;

O3: Să modeleze prin aplatizare, folosind corect materialele puse la dispoziție, respectând cerința;

Afective:

O4: Să manifeste implicare afectivă în realizarea sarcinilor de lucru;

Psiho-motorii:

O5: Să respecte poziţia corectă a corpului faţă de suportul de lucru pentru o bună coordonare oculo-motorie;

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode și procedee: explicația,exercițiul,demonstrația, observația, aprecierea verbală.

Forme de organizare: grupe,individual.

Resurse materiale: bomboane, plastilină,forme pentru fursecuri.

2.ACTIVITAȚI PE CENTRE DE INTERES

DOMENII DE DEZVOLTARE:

A.Dezvoltare fizică, a sănătății și a igienei personale.

C .Capacități și atitudini în învățare.

E .Dezvoltarea cognitivă și a cunoașterii lumii.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

A.1.Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;

C .2.Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor ;

C 3. Activare și manifestare a potențialului creativ;

E .2. Utilizarea unor cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE:

A .1.3.Utilizează mâinile și degetele în manipularea corespunzatoare a unor obiecte(plastilină,forme,bomboane);

C .2.1.Realizarea sarcinilor de lucru cu consecvență;

C .3.2.Demonstrează creativitate prin activități artistico plastice .

E.2.4.Efectuarea operațiilor de grupare

E.2.5.Rezolvarea de situații- problemă pornind de la sortarea și reprezentarea unor date.

Știința :,,Imagini cu Moș Nicolae,,-puzzle cu cifre

Obiective operaționale:

O 1.Să numere în șir crescător și descrescător în limitele 1-5;

O 2.Să așeze puzzle în șir crescător și descrescător pentru a obține imaginea completă.

Biblioteca :,,Ghetuța lui Moș Nicolae- decorare (antrenament grafic)

O 1.Să unească punctele pentru a obține un decor pe ghetuța moșului.

O 2.Să folosească corect uneltele de scris(carioca)

O 3.Să păstreze o poziție corectă la masa de lucru pe toată durata activității

O 4. Să-și finalizeze lucrarea;

O 5.Să-și exprime opinia fată de propria lucrare și față de lucrarea colegilor.

Artă :,,Fursecurile preferate ale lui Moș Nicolae – modelaj

O 1.Să realizeze fursecuri pentru Moș Nicolae din plastilină folosind diferite forme și bomboane;

O 2.Să păstreze o poziție corectă la masa de lucru pe toată durata activității;

O 3 Să-și finalizeze lucrarea;

O 4.Să-și exprime opinia față de propria lucrare și față de lucrarea colegilor.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode și procedee: explicația,conversația,demonstrația,exercițiul,observația, aprecierea verbală;

Formele de organizare: pe centre, individual.

Resurse materiale: puzzel cu cifre : imagini cu Moș Nicolae,ghetuța moșului,cutia pentru cadouri, carioci,plastilină, forme de prăjituri,bomboane.

3. ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE RECREATIVE(A.L.A. II)

1.Tema activității:,,Aruncatorii de bulgări.

Mijloc de realizare: joc distractiv

Obiective operaționale:

O 1. Să arunce bulgărele în interiorul cercului;

O 2.Să respecte regulile transmise de educatoare;

O 3.Să colaboreze cu coechipierii pentru a câștiga jocul.

Descrierea jocului:

Educatoarea îi împarte pe copii în două echipe.Fiecare echipă primește câte un coș cu bulgări.La semnalul educatoarei pe rând câte un membru din fiecare echipă ia câte un bulgăre pe care trebuie să-i arunce în interiorul cercului din fața sa. Jucătorul nu poate preda stafeta urmatorului coechipier pânaă când nu și-a aruncat bulgărele în interiorul cercului.Câștigă echipa a cărei jucători au terminat primii de aruncat.

Tema activității: ,,Dansul fulgilor de nea,,

Mijloc de realizare: euritmie

Obiective operaționale:

O 1.Să realizeze mișcările sugerate de educatoare, respectând ritmul melodiei

O2. Să manifeste starea de liniște sugerată de melodie.

Descrierea jocului:

Copiii sun asezați în semicerc iar educatoarea pune melodia,,Little snowflake,,.Preșcolarii imită mișcările sugerate de educatoare pe ritmul melodiei realizând impreună dansul fulgilor de nea.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode și procedee: explicația ,conversația,demonstrația, jocul,dansul, exercițiul,instructajul verbal, aprecierea verbală.

Forme de organizare: frontal ,pe echipe

Resurse materiale: bulgări din pom ,pom,cercuri , calculator ,sistem audio.

EVALUARE:

Observarea sistematică a comportamentului, aprecierea verbală a rezultatelor, stimulente.

Desegregarea în mediul preșcolar: o abordare științifică pentru promovarea incluziunii

Lăpușneanu Monalisa Elena,
Grădinița nr. 40, București

Dezvoltarea socială și emoțională a copiilor în perioada preșcolară reprezintă fundamentul pentru formarea unor atitudini pozitive față de diversitate și pentru prevenirea segregării. În mediul preșcolar, segregarea poate lua forma izolării în grupuri de același statut social, etnic sau cultural, ceea ce poate împiedica dezvoltarea empatiei, a competențelor sociale și a respectului pentru diferențe. Conform cercetărilor în domeniul psihologiei dezvoltării și educației incluzive, intervențiile timpurii care promovează interacțiunea și cooperarea între copii din medii diferite pot avea efecte durabile asupra reducerii segregării și promovării unei societăți mai tolerante și echitabile.

Studiile arată că, de la vârsta preșcolară, copiii încep să își formeze stereotipuri și prejudecăți, dar pot fi și foarte receptivi la experiențe pozitive de incluziune. Interacțiunea directă și activitățile comune favorizează reducerea prejudecăților și dezvoltarea empatiei (Aboud & Skerry, 2008). În plus, mediul educațional care promovează diversitatea și cooperează pentru a crea experiențe comune contribuie la formarea unor atitudini incluzive.

Obiectivele demersului

- Promovarea respectului față de diversitate
- Dezvoltarea abilităților sociale și a empatiei
- Încurajarea cooperării și a jocului comun
- Descurajarea formelor de segregare în rândul copiilor preșcolari

Exemple de bune practici:

1. Activitatea "Jocul cu oglinzi"

Descriere: Copiii se privesc în oglinzi și își exprimă diferite emoții, apoi împărtășesc sentimentele cu colegii, încurajând empatia și înțelegerea diferențelor.

Obiective: Dezvoltarea empatiei, recunoașterea și acceptarea diversității emoționale și fizice.

Beneficii: Întărește conexiunea emoțională între copii, reducând prejudecățile legate de aspecte fizice sau emoționale.

2. Activitatea "Povești din lume"

Descriere: Se citesc povești și basme din diverse culturi, apoi se discută despre diferențele și asemănările culturale.

Obiective: Dezvoltarea cunoașterii interculturale, promovarea respectului pentru diversitate.

Beneficii: Crește toleranța și înțelegerea culturală, reducând prejudecățile.

3. Activitatea "Colajul diversității"

Descriere: Copiii creează colaje din imagini reprezentând diferite naționalități, stiluri de viață și obiceiuri, folosind reviste, poze și materiale diverse.

Obiective: Încurajarea exprimării artistice și conștientizarea diversității culturale.

Beneficii: Dezvoltă respectul pentru diferențe și stimulează creativitatea.

4. Activitatea "Jocul în echipe mixte"

Descriere: Formarea de echipe mixte din diferite grupuri etnice și sociale pentru a realiza jocuri și proiecte comune.

Obiective: Promovarea colaborării și comunicării între copii din medii diverse.

Beneficii: Dezvoltă spiritul de echipă și reduce prejudecățile legate de diferențe sociale sau etnice.

5. Activitatea "Cercul diversității"

Descriere: Copiii stau în cerc și împărtășesc propriile tradiții, obiceiuri sau experiențe personale, încurajând dialogul și respectul.

Obiective: Întărirea sentimentului de apartenență și acceptare a diversității.

Beneficii: Îmbunătățește abilitățile de comunicare și empatia.

6. Activitatea "Puzzle-ul global"

Descriere: Realizarea unui puzzle reprezentând o hartă a lumii, unde fiecare copil adaugă o piesă și povestește despre o țară sau cultură.

Obiective: Învățarea despre diversitatea geografică și culturală.

Beneficii: Crește cunoașterea și respectul pentru diferențe.

7. Activitatea "Dansuri din lumi diferite"

Descriere: Învață și interpretează dansuri tradiționale din diverse culturi, în grupuri mixte.

Obiective: Promovarea cooperării și înțelegerii culturale prin artă și mișcare.

Beneficii: Dezvoltă respectul pentru tradiții și diversitate.

8. Activitatea "Gătitul împreună"

Descriere: Împreună cu educatorii, copiii pregătesc gustări din rețete din diferite țări și culturi.

Obiective: Încurajarea colaborării și a respectului pentru obiceiurile culinare diverse.

Beneficii: Dezvoltă abilități practice și înțelegere interculturală.

9. Activitatea "Teatru de păpuși multiculturale"

Descriere: Crearea și prezentarea de spectacole cu păpuși reprezentând diverse culturi și personaje.

Obiective: Dezvoltarea empatiei și a înțelegerii culturale prin teatru și povești.

Beneficii: Încurajează exprimarea artistică și respectul pentru diferențe.

10. Activitatea "Jocurile tradiționale"

Descriere: Învață și practică jocuri tradiționale din alte culturi, alături de colegi.

Obiective: Promovarea respectului pentru tradițiile și obiceiurile altor popoare.

Beneficii: Crește înțelegerea interculturală și spiritul de echipă.

Promovarea desegregării în mediul preșcolar necesită activități variate, interactive și adaptate vârstei, care să stimuleze interacțiunea, empatia și respectul pentru diversitate. Prin implementarea unor astfel de activități, educatorii pot contribui la formarea unor atitudini incluzive încă din primii ani, consolidând fundamentul pentru o societate tolerantă și echitabilă.

Bibliografie

- Aboud, F. & Skerry, S. (2008). *Intergroup Bias in Early Childhood*. Developmental Psychology.
- Derman-Sparks, L., & Edwards, J. O. (2010). *Anti-bias Curriculum: Tools for Empowering Children and Families*.
- Piaget, J. (1952). *The Origins of Intelligence in Children*.

EDUCAȚIE DE CALITATE ÎN CLASA PREGĂTITOARE

Prof. SORCA GABRIELA FLORICA
LICEUL TEORETIC “NIKOLAUS LENAU”

Fundamentul unei societăți echitabile și inclusive este educația. În contextul sistemului educațional românesc actual, desegregarea reprezintă un proces esențial pentru asigurarea egalității de șanse, în special în cazul copiilor proveniți din medii vulnerabile, cum ar fi comunitățile rome, minoritățile sau cele defavorizate socio-economic.

Clasa pregătitoare este momentul ideal pentru intervenții eficiente, deoarece marchează începutul parcursului educațional formal și are un impact major asupra dezvoltării ulterioare a copilului.

Ce înseamnă desegregarea în educație?

Desegregarea se referă la eliminarea separării sau segregării elevilor pe criterii etnice, sociale sau de altă natură și la integrarea lor într-un mediu educațional comun, unde toți copiii beneficiază de aceleași standarde de calitate. În România, în special în mediile rurale sau în zonele defavorizate, segregarea mai poate exista sub forma claselor exclusiv cu elevi romi sau a școlilor marginalizate. Pentru a sprijini aplicarea unor măsuri, Ministerul Educației a elaborat Planul de acțiune pentru desegregare școlară și creșterea calității educaționale în unitățile de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul nr. 6158/2016 . Acest plan prevede obiective și măsuri strategice menite să prevină și să elimine orice formă de segregare școlară, inclusiv prin monitorizarea și evaluarea periodică a situației din școli. [OBJ]

Importanța clasei pregătitoare în procesul de desegregare este esențială. Clasa pregătitoare este poarta de intrare în sistemul educațional formal. Prin urmare, este foarte important ca toți copiii, indiferent de etnie sau statut social, să aibă acces la o educație de calitate încă de la început. O educație incluzivă la această etapă asigură:

- Egalitate de șanse în dezvoltarea competențelor de bază;
- Interacțiuni pozitive între copii din medii diferite;
- Prevenirea etichetării sau discriminării timpurii;
- Construirea unei comunități școlare solidare și tolerante.

Există unele elemente ale educației de calitate la clasa pregătitoare care sprijină desegregarea:

- ❖ Curriculum adaptat și incluziv – adaptat nevoilor fiecărui copil, indiferent de nivelul de dezvoltare sau de mediul din care provine.
- ❖ Cadre didactice formate în educație incluzivă – capabile să gestioneze diversitatea și să creeze un

climat de învățare sigur și motivant.

- ❖ Materiale didactice atractive și accesibile – pentru toți copiii, inclusiv cei care nu au beneficiat anterior de grădiniță.
- ❖ Implicarea părinților și comunității – creșterea încrederii în sistemul educațional și promovarea unui dialog intercultural constructiv.
- ❖ Prevenirea formării de clase „speciale” pe criterii etnice sau sociale – distribuirea echitabilă a elevilor în clase mixte.

Implementarea unei educații de calitate și incluzive la clasa pregătitoare implică adoptarea unor măsuri concrete, cum ar fi:

- ***Repartizarea aleatorie a elevilor în clase***: pentru a preveni formarea de clase omogene din punct de vedere socio-economic sau etnic, s- au introdus proceduri de repartizare aleatorie a elevilor în clase, fie în ordine alfabetică, fie prin tragere la sorți, în ședințe publice . OBJ

- ***Formarea cadrelor didactice***: este esențial ca învățătorii să fie pregătiți pentru a gestiona clase diverse și să promoveze un climat incluziv. Programele de formare inițială și continuă și atelierele de dezvoltare profesională pot contribui la îmbunătățirea competențelor cadrelor didactice în acest sens. OBJ

- ***Implicarea părinților și a comunității***: colaborarea cu părinții și comunitatea locală este importantă pentru susținerea unei educații incluzive. Organizarea de sesiuni de informare și ateliere pentru părinți poate facilita înțelegerea și sprijinirea măsurilor de desegregare.

Noi, învățătorii, avem un rol esențial în modelarea relațiilor dintre elevi încă din prima zi de școală și în prevenirea comportamentelor discriminatorii. Prin metode didactice moderne, activități de grup, jocuri de cooperare și printr-o atitudine empatică noi putem poate crea o atmosferă în care toți copiii să se simtă acceptați și valorizați. Oferirea de șanse egale tuturor copiilor, încă din primul an de școală, contribuie la reducerea abandonului școlar, la creșterea performanțelor academice și la o societate mai unită și mai tolerantă. Am câteva metode eficiente::

1. *Jocuri de cunoaștere și cooperare:*

- Activități precum „Găsește pe cineva care…” sau jocuri de echipă unde copiii lucrează împreună ajută la spargerea barierelor inițiale.

2. *Grupuri mixte de lucru*

- La activitățile în perechi sau echipe, se formează conștient grupuri diverse.
- Se promovează colaborarea și sprijinul reciproc.

3. *Poveşti şi materiale didactice incluzive*

- Alegerea de povești care reflectă diversitatea (etnică, culturală, socială) pentru a normaliza diferențele și a promova empatia.

4. *Reguli de respect și toleranță*

- Împreună cu copiii, se stabilesc reguli de clasă bazate pe respect, prietenie și cooperare.
- Se discută ce înseamnă să fim diferiți și de ce este important să ne acceptăm unii pe alții.

5. *Implicarea părinților*

- Se organizează activități în care părinții pot contribui (ex: Bazarul de Crăciun, sărbătoarea recoltei, Sfântul Martin.)
- Se încurajează participarea tuturor părinților, indiferent de statutul social sau etnic.

6. *Sprijin individualizat*

- Dacă unii copii întâmpină dificultăți de integrare (limbă, comportament, dizabilitate), li se oferă sprijin suplimentar, iar colegii sunt învățați să-i includă.

Prin desegregare se crează un mediu de învățare divers, care favorizează dezvoltarea empatiei și a gândirii critice. Este responsabilitatea întregii comunități educaționale să sprijine acest proces prin politici, practici și atitudini adecvate. să colaboreze pentru a construi un mediu educațional echitabil și incluziv încă de la începutul parcursului școlar al fiecărui copil.

Bibliografie:

1. Ministerul Educației și Cercetării. (2016). Ordin-cadru nr. 6134/21.12.2016 privind interzicerea segregării școlare în unitățile de învățământ preuniversitar.
2. Ministerul Educației și Cercetării. (2016). Ordin nr. 6158/22.12.2016 privind aprobarea Planului de acțiune pentru desegregare școlară și creșterea calității educaționale în unitățile de învățământ preuniversitar.
3. Digi24. (2020). Se schimbă regulile la înscrierea în clasa zero, în București. Părinţii nu vor mai putea alege învăţătoarele după cum doresc.
4. UNICEF România. (2024). Educație incluzivă de calitate - Rezultate în cadrul inițiativei România pentru fiecare copil.

Strategii și metode pentru promovarea desegregării la nivelul grădiniței

Voina Aida Sînzîiana,
Grădinița nr. 40, București

Promovarea desegregării în mediul preșcolar reprezintă o componentă esențială în dezvoltarea unei societăți incluzive, în care diversitatea este valorificată și respectată. Acest articol analizează strategiile și metodele eficiente pentru promovarea desegregării în cadrul grădiniței, subliniind importanța intervențiilor timpurii în formarea atitudinilor și comportamentelor anti-discriminatorii. Se evidențiază rolul educatorilor, al activităților integrate și al colaborării cu părinții pentru crearea unui mediu educațional echitabil și tolerant.

Diversitatea socială și culturală devine o realitate din ce în ce mai prezentă în societatea contemporană. În contextul educației preșcolare, promovarea desegregării reprezintă un pas fundamental în dezvoltarea unei atitudini pozitive față de diversitate și în combaterea stereotipurilor și prejudecăților. La această vârstă, copiii sunt foarte receptivi la influențele mediului și la modele sociale, ceea ce face ca intervențiile în grădiniță să fie extrem de eficiente în formarea unor atitudini incluzive.

1. Fundamente teoretice ale promovării desegregării în grădiniță

Conform teoriei dezvoltării sociale a lui Erik Erikson și a modelului de învățare socială al lui Albert Bandura, mediul educațional și interacțiunile sociale influențează formarea identității și a atitudinilor copiilor. Promovarea desegregării în grădiniță trebuie să vizeze reducerea prejudecăților și stereotipurilor, dezvoltarea empatiei și a respectului pentru diversitate.

2. Strategii pentru promovarea desegregării

2.1. Crearea unui mediu educațional incluziv

- **Decor și materiale didactice diverse:** Utilizarea de imagini, povești, jocuri și materiale didactice care reflectă diversitatea etnică, culturală, socială și de gen.
- **Spațiu accesibil și prietenos:** Amenajarea spațiilor în care toți copiii se simt în siguranță și acceptați, fără stereotipuri vizuale sau simbolice discriminatorii.

2.2. Dezvoltarea curriculum-ului anti-discriminatoriu

- **Integrarea temelor despre diversitate și respect:** Activități și lecții adaptate vârstei, care promovează acceptarea diferențelor.
- **Povești și povești ilustrate:** Utilizarea literaturii pentru copii care abordează teme precum prietenia, acceptarea și solidaritatea.

2.3. Activități de cooperare și jocuri comune

- **Jocuri de echipă și proiecte comune:** Încurajarea colaborării între copii din medii diverse pentru a construi relații pozitive și a reduce prejudecățile.
- **Jocuri simbolice și roluri:** Promovarea empatiei prin jocuri de rol, în care copiii experimentează perspective diferite.

2.4. Formarea și sensibilizarea educatorilor

- **Traininguri și workshops:** Instruirea educatorilor în abordări inclusiv și în gestionarea diversității.
- **Autoevaluarea și reflecție:** Încurajarea educatorilor să-și analizeze propriile prejudecți și atitudini.

2.5. Implicarea părinților și comunității

- **Workshop-uri și întâlniri cu părinții:** Informarea și sensibilizarea acestora cu privire la importanța promovării diversității.
- **Proiecte comunitare:** Activități care implică familiile și comunitatea pentru consolidarea valorilor incluzive.

3. Metode de implementare

3.1. Observația și evaluarea continuă

- Monitorizarea comportamentelor și atitudinilor copiilor pentru a ajusta intervențiile.
- Utilizarea unor instrumente standardizate și chestionare adaptate vârstei pentru a evalua nivelul de acceptare și incluziune.

3.2. Utilizarea tehnologiilor educaționale

- Aplicarea de platforme și resurse digitale interactive care promovează diversitatea.
- Jocuri și aplicații educaționale create pentru a sensibiliza copiii cu privire la diferențe și similarități.

3.3. Crearea de parteneriate

- Colaborarea cu organizații non-guvernamentale și instituții specializate în domeniul diversității și incluziunii.

4. Provocări și recomandări

- **Provocări:** Rezistența la schimbare, stereotipurile sociale adânc înrădăcinte, lipsa resurselor și a formării specializate a educatorilor.
- **Recomandări:** Investiții în formare profesională, dezvoltarea politicilor școlare incluzive și promovarea unui exemplu pozitiv din partea cadrelor didactice.

Promovarea desegregării la nivelul grădiniței necesită o abordare integrată, bazată pe strategii și metode adaptate vârstei și contextului social. Educația timpurie joacă un rol crucial în formarea unor atitudini incluzive și în prevenirea discriminării pe termen lung. Implementarea cu succes a acestor strategii poate contribui la construirea unei societăți mai tolerante, echitabile și respectuoase față de diversitate.

Bibliografie

1. **Popescu, A. (2010).** Educația pentru diversitate în grădiniță. Editura Didactică și Pedagogică.
2. **Ionescu, M. (2012).** Incluziunea socială și șanse egale în educație. Editura Universitară.
3. **Petrescu, S. (2015).** Dezvoltarea atitudinilor pozitive față de diversitate în mediul preșcolar. Revista de Pedagogie, nr. 3, pp. 45-52.
4. **Dumitrescu, R. (2018).** Metode și strategii pentru promovarea incluziunii în educație. Editura Didactică și Pedagogică.
5. **Vasile, C. (2020).** Practici educaționale pentru combaterea stereotipurilor în grădiniță. Revista Educație și Cercetare, nr. 1, pp. 67-75.

Educația nonformală – acțiuni și influențe în sistemul de învățământ

Prof. Dumitru Costinel
Liceul Tehnologic ,,Nicolae Bălcescu,, - Balș

Educaţia nonformală oferă un set de experienţe sociale necesare, utile pentru fiecare copil, tânăr sau adult, complementarizând celelalte forme de educaţie prin următoarele avantaje :

• valorificarea timpului liber al elevilor, din punct de vedere educaţional;

• oportunităţi pentru valorificarea experienţelor de viaţă ale elevilor, prin cadrul mai flexibil şi mai deschis şi prin diversificarea mediilor de învăţare cotidiene;

• participare voluntară, individuală sau colectivă;

• modalităţi flexibile de a răspunde intereselor elevilor - gama largă de activităţi pe care le propune şi posibilitatea fiecărui elev de a decide la ce activităţi să participe;

• dezvoltarea competenţelor pentru viaţă şi pregătirea tinerilor pentru a deveni cetăţeni activi; pe lângă informaţiile şi competenţele specifice anumitor domenii de activitate în care se încadrează proiectele sau activităţile nonformale, elevii îşi dezvoltă şi capacităţi organizatorice, capacităţi de autogospodărire, de management al timpului, de gândire critică, de adoptare a unor decizii sau rezolvare de probleme;

• un cadru de exersare şi de cultivare a diferitelor înclinaţii, aptitudini şi capacităţi, de manifestare a talentelor în artă, cultură, muzică, sport, pictură, IT etc.

Obiectivele pedagogice specifice educaţiei nonformale completează resursele educaţiei formale la nivelul unor coordonate "de vocaţie" aşa cum precizează Viviane Landsheere:

- sprijinirea elevilor, studenţilor, adulţilor etc. cu şanse speciale-minime-maxime, de reuşită şcolară, profesională etc;
- stimularea dezvoltării personalităţii elevilor, studenţilor etc. şi a comunităţii educative locale, la niveluri de performanţă şi de competenţă superioare, relevante în plan intelectual, moral, tehnologic, estetic, fizic;
- valorificarea adecvată a strategiilor de proiectare-realizare a acţiunilor (de formare şi de perfecţionare profesională;
- de organizare a timpului liber: de alfabetizare funcţională a grupurilor sociale defavorizate.

Educaţia nonformală sprijină, direct şi indirect, acţiunile şi influenţele sistemului de învăţământ prin două circuite pedagogice principale:

a) **un circuit pedagogic situat în afara clasei**:

- cercuri pe discipline de învăţământ, cercuri interdisciplinare, cercuri tematice/transdisciplinare;
- ansambluri sportive, artistice, culturale etc;
- întreceri, competiţii, concursuri, olimpiade şcolare.

b) **un circuit pedagogic situat în afara şcolii**:

- activităţi perişcolare- organizate special pentru valorificarea educativă a timpului liber;
- cu resurse tradiţionale: excursii, vizite, tabere, cluburi, universităţi populare, vizionări de spectacole (teatru, cinema etc.) şi de expoziţii etc;
- cu resurse moderne: videotecă, mediatecă, discotecă; radio- televiziune şcolară; instruire asistată pe calculator, cu reţele de programe nonformale etc;
- activităţi paraşcolare-organizate în mediul socio-profesional, ca "soluţii alternative" de perfecţionare, reciclare, instruire permanentă, instituţionalizate special la nivel de presă pedagogică, radio-televiziune şcolară, cursuri, conferinţe tematice - cu programe speciale de educaţie permanentă etc.

Teoria "deşcolarizării societăţii" a lui Ivan Iuich propune "patru reţele ale cunoaşterii" caracteristice pentru "noile instituţii educative" de tip nonformal:

a) **o reţea de "servicii utilizată în activitatea zilnică "** care pun la dispoziţia publicului diferite "obiecte educative": instrumente, biblioteci, laboratoare, săli de expoziţii, săli de spectacol, muzee etc;

b) **o reţea de "schimburi de cunoştinţe**" actualizate, bazată pe "o listă de persoane" dispuse şi capabile de asemenea activităţi;

c) **o reţea de comunicare susţinută printr-un organism** care "facilitează întrunirile între "semeni" şi înregistrarea dorinţelor în materie de educaţie;

d) **o reţea de adrese ale persoanelor profesioniste sau amatoare**, capabile de "servicii educative" oferite chiar la nivelul unui "anuar".

Analizând diferențele în funcție de mediul de rezidență al școlii, discrepanțelemai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică” și includ dotarea cuechipamente și accesul la Internet.

Astfel, în cazul dificultăților tehnice, acestea suntsemnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urbanmic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computersuficient de performant, diferențele sunt semnificative între toate cele trei categoriilesupuse analizei, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul

ruralcomparativ cu urban mic și urban mare, dar și în urban mic semnificativ mai multdecât în urban mare.

Conţinuturile educaţiei nonformale urmăresc desfăşurarea unei activităţi cu caracter formativ, prin excelenţă, dirijate de personalul specializat în strânsă legătură cu părinţii, elevii, organizaţiile nonguvernamentale social-culturale.

Conţinutul şi metodologia educaţiei nonformale evidenţiază următoarele note specifice care apar la nivel funcţional-structural pe fondul unui plus de flexibilitate realizat în raport cu educaţia formală şi de deschidere în raport cu educatia informală:

a) proiectarea pedagogica neformalizată, cu programe deschise spre interdisciplinaritate şi educaţie permanentă - la nivel general-uman, profesional, sportiv, estetic etc;

b) organizaţia facultativă, neformalizată (ONG), cu profilare dependentă de opţiunile elevilor şi ale comunităţilor şcolare şi locale, cu deschideri speciale spre experiment şi inovaţie;

c)evaluarea facultativă, neformalizată, cu accente psihologice, prioritar stimulative, fără note sau calificative oficiale.

Aceste note specifice explică avantajele dar şi limitele educaţiei nonformale dependente de incapacitatea momentană a acesteia de validare socială a rezultatelor care "nu conduc decât rareori la o calificare oficială a competenţelor" după Viviane De Landsheere.

Limitele educaţiei nonformale reflectă fluiditatea structurilor organizatorice focalizate în prea mare măsură asupra obiectivelor pe termen scurt şi asupra "libertăţii" metodologice a educatorilor.

Ele comportă, astfel, **trei riscuri pedagogice majore**:

- promovarea unui activism de suprafaţă dependent doar de îndeplinirea obiectivelor concrete;
- avansarea unui proiect dependent doar de mijloacele tehnice disponibile, care pot dezechilibra corelaţia funcţională dintre subiectul şi obiectul educaţiei;
- eludarea posibilităţilor de validare socială reală a rezultatelor în raport cu "diplomele şi certificatele" obţinute la nivelul educaţiei formale.
- neimplicare totală ci doar de suprafaţă a celor care îndrumă aceste activităţi

Educaţia nonformală oferă un câmp motivaţional mai larg şi mai deschis procesului de formare-dezvoltare a personalităţii elevului, având o capacitate rapidă de receptare a tuturor influenţelor pedagogice informale, aflate, altfel, într-o expansiune cantitativă greu controlabilă.

Dezvoltarea educatiei nonformale oferă sugestii şi chiar soluţii pentru depăşirea prelungitei "crize a şcolii".

Educația nonformală - suport pentru cadrele didactice în integrarea copiilor proveniți din medii dezavantajate

Prof. Dumitru Mihaela Florentina
Școala Profesională Specială – Balș

Educația nonformală înseamnă orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerea lor în practică. Acest tip modern de instruire elimină stresul notelor din catalog, al disciplinei impuse și al temelor obligatorii. Înseamnă plăcerea de a cunoaște și de a te dezvolta. Trebuie să precizăm că este utilă respectarea unor reguli și principii pentru a desfășura activități nonformale de calitate. Acestea au la bază competențele și conținuturile educației formale și oferă diverse posibilități de aplicare a cunoștințelor dobândite în cadrul educației oficiale.

Educaţia nonformală este definită astfel:

- ❖ educaţia primită în afara şcolii sau în afara anilor afectaţi prin statutul şcolarităţii („Dicţionarul intenaţional al educaţiei”)
- ❖ educaţia care are loc în afara şcolii- de exemplu, prin influenţa mediului familial, al grupurilor de prieteni şi al mediului de viaţă (Terry G. Page et al., 1977)
- ❖ educaţia urmărită în afara sistemului şcolar, într-o manieră regulată sau intermitentă; educaţia nonformală poate fi considerată ca un ansamblu de mijloace extraşcolare de a dobândi cunoştinţele generale sau calificări profesionale („Terminologia învăţământului tehnic şi profesional, 1978);
- ❖ orice activitate educativă structurată într-un cadru nonşcolar (diferite organizaţii ale tinerilor, cluburi, asociaţii diverse, ONG-uri etc.) („Vocabularul educaţiei”, 1979);
- ❖ orice activitate organizată în mod sistematic, creată în afara sistemului formal şi care oferă tipuri selectate de învăţare a subgrupelor specifice populaţiei- atât copii, cât şi adulţi (Coombs şi Ahmed, 1974);
- ❖ o realitate educaţională mai puţin formalizată sau neformalizată, dar întotdeauna cu efecte formative) C. Moise, T. Cozma)

❖ reprezintă ansamblul acţiunilor pedagogice proiectate şi realizate într-un cadru instituţionalizat extradidactic constituit ca "o punte între cunoştinţele asimilate la lecţii şi informaţiile acumulate nonformal (Văideanu, George).

Educaţia nonformală, îşi are începuturile încă din timpul fondării educaţiei. O caracteristică nou apărută la acest tip de educaţie, este rolul de mijlocitor pentru cei care nu au acces la educaţia formală. Acest tip de educaţie conţine majoritatea influenţelor educative, care au loc în afara clasei. Acestea sunt activităţi extradidactice sau activităţi opţionale sau facultative.

Educaţia nonformală are un caracter mai puţin formal, dar cu acelaşi rezultat formativ. Acţiunile educative, care sunt plasate în cadrul acestui tip de educaţie, sunt flexibile, şi vin în întîmpinarea diferitelor grupuri sociale, particular pentru fiecare persoană.

Educaţia nonformală este caracterizată prin urmatoarele avantaje :

- răspunderea concretă la cerinţele fixate;
- permite momente de abstractizare, prin extragerea de cunoştinţe din viaţa practică;
- scoate din educaţie, funcţia de predare, lăsând loc funcţiei de învăţare;
- elevii sunt implicaţi în proiectarea, organizarea şi desfăşurarea acestor activităţi;
-are caracter facultativ sau opţional;
- nu se pun note, nu se face o evaluare riguroasă;
- permite punerea în valoare a aptitudinilor şi intereselor copiilor şi tinerilor;
- permite o mare varietate de forme, flexibilitate sporită a formelor, cunoaşte modalităţi diferite de finanţare;
- facilitează promovarea muncii în echipă şi a unui demers pluri sau interdisciplinar;
-accentuează obiective de tip formativ-educativ

Educaţia nonformală oferă un set de experienţe sociale necesare, utile pentru fiecare copil, tânăr sau adult, complementarizând celelalte forme de educaţie prin următoarele avantaje :

• valorificarea timpului liber al elevilor, din punct de vedere educaţional;

• oportunităţi pentru valorificarea experienţelor de viaţă ale elevilor, prin cadrul mai flexibil şi mai deschis şi prin diversificarea mediilor de învăţare cotidiene;

• participare voluntară, individuală sau colectivă;

• modalităţi flexibile de a răspunde intereselor elevilor - gama largă de activităţi pe care le propune şi posibilitatea fiecărui elev de a decide la ce activităţi să participe;

• dezvoltarea competenţelor pentru viaţă şi pregătirea tinerilor pentru a deveni cetăţeni activi; pe lângă informaţiile şi competenţele specifice anumitor domenii de activitate în care se încadrează proiectele sau activităţile nonformale, elevii îşi dezvoltă şi capacităţi organizatorice, capacităţi de autogospodărire, de management al timpului, de gândire critică, de adoptare a unor decizii sau rezolvare de probleme;

• un cadru de exersare şi de cultivare a diferitelor înclinaţii, aptitudini şi capacităţi, de manifestare a talentelor în artă, cultură, muzică, sport, pictură, IT etc.

Obiectivele pedagogice specifice educaţiei nonformale completează resursele educaţiei formale la nivelul unor coordonate "de vocaţie" aşa cum precizează Viviane Landsheere:

- sprijinirea elevilor, studenţilor, adulţilor etc. cu şanse speciale-minime-maxime, de reuşită şcolară, profesională etc;
- stimularea dezvoltării personalităţii elevilor, studenţilor etc. şi a comunităţii educative locale, la niveluri de performanţă şi de competenţă superioare, relevante în plan intelectual, moral, tehnologic, estetic, fizic;
- valorificarea adecvată a strategiilor de proiectare-realizare a acţiunilor (de formare şi de perfecţionare profesională;
- de organizare a timpului liber; de alfabetizare funcţională a grupurilor sociale defavorizate.

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice ladistanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitateadidactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/la distanță, având astfel unimpact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ceprivește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică șirelaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul defață, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impactnegativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didacticefață-în-față nu se poate face virtual.

În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoispeciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limităriletehnologice implicite. În realitate, în

mediul online, fiecare elev poate să reprezintepentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilăidentificarea celor cu probleme reale.

Educaţia nonformală oferă un câmp motivaţional mai larg şi mai deschis procesului de formare-dezvoltare a personalităţii elevului, având o capacitate rapidă de receptare a tuturor influenţelor pedagogice informale, aflate, altfel, într-o expansiune cantitativă greu controlabilă.

Educaţia nonformală – acţiuni şi influenţe în sistemul de învăţământ

Prof. Dumitru Costinel
Liceul Tehnologic ,,Nicolae Bălcescu,, - Balș

Educaţia nonformală oferă un set de experienţe sociale necesare, utile pentru fiecare copil, tânăr sau adult, complementarizând celelalte forme de educaţie prin următoarele avantaje :

• valorificarea timpului liber al elevilor, din punct de vedere educaţional;

• oportunităţi pentru valorificarea experienţelor de viaţă ale elevilor, prin cadrul mai flexibil şi mai deschis şi prin diversificarea mediilor de învăţare cotidiene;

• participare voluntară, individuală sau colectivă;

• modalităţi flexibile de a răspunde intereselor elevilor - gama largă de activităţi pe care le propune şi posibilitatea fiecărui elev de a decide la ce activităţi să participe;

• dezvoltarea competenţelor pentru viaţă şi pregătirea tinerilor pentru a deveni cetăţeni activi; pe lângă informaţiile şi competenţele specifice anumitor domenii de activitate în care se încadrează proiectele sau activităţile nonformale, elevii îşi dezvoltă şi capacităţi organizatorice, capacităţi de autogospodărire, de management al timpului, de gândire critică, de adoptare a unor decizii sau rezolvare de probleme;

• un cadru de exersare şi de cultivare a diferitelor înclinaţii, aptitudini şi capacităţi, de manifestare a talentelor în artă, cultură, muzică, sport, pictură, IT etc.

Obiectivele pedagogice specifice educaţiei nonformale completează resursele educaţiei formale la nivelul unor coordonate "de vocaţie" aşa cum precizează Viviane Landsheere:

- sprijinirea elevilor, studenţilor, adulţilor etc. cu şanse speciale-minime-maxime, de reuşită şcolară, profesională etc;
- stimularea dezvoltării personalităţii elevilor, studenţilor etc. şi a comunităţii educative locale, la niveluri de performanţă şi de competenţă superioare, relevante în plan intelectual, moral, tehnologic, estetic, fizic;
- valorificarea adecvată a strategiilor de proiectare-realizare a acţiunilor (de formare şi de perfecţionare profesională;
- de organizare a timpului liber: de alfabetizare funcţională a grupurilor sociale defavorizate.

Educaţia nonformală sprijină, direct şi indirect, acţiunile şi influenţele sistemului de învăţământ prin două circuite pedagogice principale:

a) **un circuit pedagogic situat în afara clasei**:

- cercuri pe discipline de învăţământ, cercuri interdisciplinare, cercuri tematice/transdisciplinare;
- ansambluri sportive, artistice, culturale etc;
- întreceri, competiţii, concursuri, olimpiade şcolare.

b) **un circuit pedagogic situat în afara şcolii**:

- activităţi perişcolare- organizate special pentru valorificarea educativă a timpului liber;
- cu resurse tradiţionale: excursii, vizite, tabere, cluburi, universităţi populare, vizionări de spectacole (teatru, cinema etc.) şi de expoziţii etc;
- cu resurse moderne: videotecă, mediatecă, discotecă; radio- televiziune şcolară; instruire asistată pe calculator, cu reţele de programe nonformale etc;
- activităţi paraşcolare-organizate în mediul socio-profesional, ca "soluţii alternative" de perfecţionare, reciclare, instruire permanentă, instituţionalizate special la nivel de presă pedagogică, radio-televiziune şcolară, cursuri, conferinţe tematice - cu programe speciale de educaţie permanentă etc.

Teoria "deşcolarizării societăţii" a lui Ivan Iuich propune "patru reţele ale cunoaşterii" caracteristice pentru "noile instituţii educative" de tip nonformal:

a) **o reţea de "servicii utilizată în activitatea zilnică "** care pun la dispoziţia publicului diferite "obiecte educative": instrumente, biblioteci, laboratoare, săli de expoziţii, săli de spectacol, muzee etc;

b) **o reţea de "schimburi de cunoştinţe**" actualizate, bazată pe "o listă de persoane" dispuse şi capabile de asemenea activităţi;

c) **o reţea de comunicare susţinută printr-un organism** care "facilitează întrunirile între "semeni" şi înregistrarea dorinţelor în materie de educaţie;

d) **o reţea de adrese ale persoanelor profesioniste sau amatoare**, capabile de "servicii educative" oferite chiar la nivelul unui "anuar".

Analizând diferențele în funcție de mediul de rezidență al școlii, discrepanțelemai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică” și includ dotarea cuechipamente și accesul la Internet.

Astfel, în cazul dificultăților tehnice, acestea suntsemnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urbanmic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computersuficient de performant, diferențele sunt semnificative între toate cele trei categoriilesupuse analizei, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul

ruralcomparativ cu urban mic și urban mare, dar și în urban mic semnificativ mai multdecât în urban mare.

Conţinuturile educaţiei nonformale urmăresc desfăşurarea unei activităţi cu caracter formativ, prin excelenţă, dirijate de personalul specializat în strânsă legătură cu părinţii, elevii, organizaţiile nonguvernamentale social-culturale.

Conţinutul şi metodologia educaţiei nonformale evidenţiază următoarele note specifice care apar la nivel funcţional-structural pe fondul unui plus de flexibilitate realizat în raport cu educaţia formală şi de deschidere în raport cu educatia informală:

a) proiectarea pedagogica neformalizată, cu programe deschise spre interdisciplinaritate şi educaţie permanentă - la nivel general-uman, profesional, sportiv, estetic etc;

b) organizaţia facultativă, neformalizată (ONG), cu profilare dependentă de opţiunile elevilor şi ale comunităţilor şcolare şi locale, cu deschideri speciale spre experiment şi inovaţie;

c)evaluarea facultativă, neformalizată, cu accente psihologice, prioritar stimulative, fără note sau calificative oficiale.

Aceste note specifice explică avantajele dar şi limitele educaţiei nonformale dependente de incapacitatea momentană a acesteia de validare socială a rezultatelor care "nu conduc decât rareori la o calificare oficială a competenţelor" după Viviane De Landsheere.

Limitele educaţiei nonformale reflectă fluiditatea structurilor organizatorice focalizate în prea mare măsură asupra obiectivelor pe termen scurt şi asupra "libertăţii" metodologice a educatorilor.

Ele comportă, astfel, **trei riscuri pedagogice majore**:

- promovarea unui activism de suprafaţă dependent doar de îndeplinirea obiectivelor concrete;
- avansarea unui proiect dependent doar de mijloacele tehnice disponibile, care pot dezechilibra corelaţia funcţională dintre subiectul şi obiectul educaţiei;
- eludarea posibilităţilor de validare socială reală a rezultatelor în raport cu "diplomele şi certificatele" obţinute la nivelul educaţiei formale.
- neimplicare totală ci doar de suprafaţă a celor care îndrumă aceste activităţi

Educaţia nonformală oferă un câmp motivaţional mai larg şi mai deschis procesului de formare-dezvoltare a personalităţii elevului, având o capacitate rapidă de receptare a tuturor influenţelor pedagogice informale, aflate, altfel, într-o expansiune cantitativă greu controlabilă.

Dezvoltarea educatiei nonformale oferă sugestii şi chiar soluţii pentru depăşirea prelungitei "crize a şcolii".

FII TU VOCEA SCHIMBĂRII! DESEGREGAREA PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE.

Enache Marina Daniela

Școala Gimnazială Nr. 279

1. Introducere

Educația este un drept fundamental al fiecărui copil, recunoscut la nivel internațional prin documente precum Declarația Universală a Drepturilor Omului și Convenția ONU privind Drepturile Copilului. Ideal, fiecare copil ar trebui să aibă acces egal la o educație de calitate, indiferent de originea socială, etnie, gen, religie sau dizabilitate. Cu toate acestea, în realitate, mulți elevi – în special cei cu cerințe educaționale speciale (CES) – se confruntă cu forme variate de segregare educațională, tocmai în ciclul primar, acolo unde ar trebui să aibă loc integrarea timpurie și sprijinul personalizat. Segregarea în educație ridică bariere serioase în calea dezvoltării personale, sociale și profesionale a copiilor. În contrast, educația incluzivă promovează o societate echitabilă, în care diversitatea este acceptată și valorizată.

2. Ce este segregarea educațională?

Segregarea educațională înseamnă separarea elevilor în funcție de trăsături personale sau sociale. În cazul copiilor cu CES, aceasta se manifestă prin:

- Excluderea din clasele obișnuite și trimiterea în școli speciale, adesea izolate;
- Integrarea formală în școlile de masă, dar fără adaptări curriculare sau sprijin specializat;
- Etichetarea sau stigmatizarea din partea profesorilor, colegilor sau părinților;
- Lipsa resurselor, a echipamentelor sau a infrastructurii adecvate.

Această excludere nu doar că limitează performanțele școlare ale elevilor, ci afectează și încrederea în sine, motivația și participarea lor activă în viața comunității școlare.

3. Cauzele segregării în învățământul primar

Segregarea nu este întotdeauna rezultatul unei intenții directe. De cele mai multe ori, ea apare dintr-o serie de factori sistemici și culturali:

- Formarea insuficientă a cadrelor didactice în lucrul cu elevi cu CES;

- Infrastructura inadecvată, fără rampe, toalete adaptate sau materiale speciale;
- Prejudecăți și stereotipuri persistente în rândul profesorilor sau al părinților;
- Lipsa sprijinului specializat, cum ar fi psihologi, consilieri sau logopezi;
- Aplicarea formală, dar nu și practică a legislației privind educația incluzivă.

4. Desegregarea și incluziunea – pași spre o educație echitabilă

Desegregarea presupune eliminarea barierelor fizice, sociale și instituționale care împiedică participarea reală a elevilor cu CES în școlile obișnuite. Însă educația incluzivă merge mai departe: ea adaptează mediul, metodele de predare și evaluare pentru a răspunde nevoilor tuturor copiilor.

Soluții-cheie pentru promovarea incluziunii:

- Formarea continuă a cadrelor didactice în metode de predare adaptată;
- Curriculum flexibil, cu evaluări diferențiate și materiale variate;
- Planuri educaționale personalizate (PEI), create prin colaborarea profesor–părinte–specialist;
- Asigurarea infrastructurii accesibile și a tehnologiilor asistive;
- Promovarea unei culturi școlare bazate pe empatie, toleranță și diversitate.

5. Exemple de bune practici în România

Deși mai sunt mulți pași de parcurs, există școli care implementează politici incluzive autentice. Unele colaborează cu ONG-uri care oferă echipamente speciale, formare și sprijin pentru familii. Proiectele pilot din mediul rural, coordonate de inspectoratele școlare, sunt un alt exemplu promițător.

Un model de succes este introducerea profesorului itinerant – un specialist care oferă sprijin individual elevului cu CES direct în sala de clasă, fără a-l separa de ceilalți colegi.

6. Concluzii

Segregarea educațională a copiilor cu cerințe educaționale speciale este încă o realitate în învățământul primar românesc. Dar schimbarea este posibilă. Prin echitate, colaborare și sprijin individualizat, școala poate deveni un spațiu incluziv și prietenos pentru fiecare copil. Educația incluzivă

nu este doar o opțiune pedagogică, ci o obligație morală și legală. Este responsabilitatea noastră – ca profesori, părinți și decidenți – să construim un sistem care respectă dreptul fiecărui copil la învățare, demnitate și șanse egale.

Bibliografie

Booth, T., & Ainscow, M. (2002). *Index for inclusion: Developing learning and participation in schools* (2nd ed.). Centre for Studies on Inclusive Education. Cucoș, C. (1998). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom. Gherguț, A. (2013). *Sinteze de psihopedagogie specială* (Ediția a III-a). Iași: Editura Polirom. Națiunile Unite. (1989). *Convenția ONU cu privire la Drepturile Copilului*. https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-child UNESCO. (1994). *The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs Education*. Adopted at the World Conference on Special Needs Education: Access and Quality, Salamanca, Spain, 7–10 June 1994. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000098427

Cum putem deveni vocea schimbării într-un sistem incluziv

Prof. Necula Raluca
Şcoala Gimnazială Nr.279, Bucureşti

Lumea în care trăim este într-o continuă schimbare. De la tehnologie la gândire, totul evoluează rapid. Totuși, un aspect fundamental care rămâne în urma progresului este **inegalitatea în educație**, în special în rândul comunităților defavorizate sau minoritare. Segregarea educațională – fie că vorbim de diferențe între urban și rural, între etnii sau între clase sociale – este o realitate dureroasă. Însă, schimbarea poate începe chiar cu fiecare dintre noi. Tema „**Fii tu vocea schimbării! Desegregare prin educație de calitate**” ne provoacă să înțelegem mai profund cum putem contribui la o lume mai echitabilă, pornind de la școală.

Ce înseamnă desegregare în educație ?

Segregarea educațională înseamnă separarea elevilor pe criterii care nu țin de performanță sau nevoi reale, ci de rasă, etnie, statut social sau economic. De exemplu, există școli unde copiii romi sunt puși în clase separate sau în instituții diferite, cu resurse mai puține. În alte cazuri, școlile din mediul rural nu beneficiază de aceleași condiții ca cele din oraș: nu au profesori calificați, laboratoare, biblioteci sau acces la internet. Aceste diferențe nu fac decât să adâncească decalajele sociale, condamnând mulți copii la un viitor limitat.

Desegregarea presupune **acces egal la educație de calitate**, indiferent de etnie, religie sau venit. Nu înseamnă să tratăm toți copiii la fel, ci să oferim fiecăruia **sprijinul necesar pentru a ajunge la același nivel de șanse**. O educație echitabilă nu doar că reduce discriminarea, dar promovează și o societate mai tolerantă, mai deschisă, mai pregătită pentru viitor.

Rolul educației de calitate

Educația este fundamentul oricărei societăți. Ea nu este doar despre note, examene și diplome. Educația de calitate înseamnă:

- profesori bine pregătiți și empatici,
- acces la materiale didactice moderne,
- oportunități egale pentru participare la activități extracurriculare,
- sprijin psihologic și consiliere,
- cultură școlară bazată pe respect, colaborare și incluziune.

Un elev care merge cu drag la școală, care se simte acceptat și înțeles, are mai multe șanse să învețe, să se dezvolte și să contribuie pozitiv la comunitatea lui. În schimb, un copil marginalizat, tratat diferit sau ignorat de sistem, își pierde încrederea, motivația și chiar sensul.

A oferi o educație de calitate nu este un „privilegiu” pe care îl oferim unora, ci o **responsabilitate** pe care o avem față de toți.

Cum putem fi cu toții vocea schimbării

Transformarea unui sistem complex precum cel educațional poate părea descurajantă la nivel individual. Totuși, istoria arată că schimbările autentice încep adesea cu gesturi simple, inițiate de persoane implicate și conștiente de impactul lor. Elevii, profesorii și părinții pot deveni agenți activi ai unei educații incluzive, dacă promovează și practică valori precum respectul, toleranța și solidaritatea.

- Modelarea comportamentului pozitiv în mediul școlar. Profesorii și elevii deopotrivă pot contribui la crearea unui climat sănătos, respingând ferm orice formă de discriminare, etichetare sau excludere. A încuraja dialogul și empatia în clasă este esențial pentru cultivarea unei culturi a respectului.
- Inițierea și susținerea activităților de incluziune. Proiectele extracurriculare dedicate diversității culturale, atelierele tematice și colaborările cu organizații non-guvernamentale pot deveni instrumente valoroase în promovarea coeziunii sociale. Astfel de inițiative au rol formativ și contribuie la dezvoltarea spiritului civic.
- Educația pentru drepturi și responsabilitate. Informarea corectă cu privire la drepturile copilului, egalitatea de șanse și combaterea discriminării ar trebui să fie o componentă integrată în formarea elevilor. Profesorii pot valorifica oportunitățile curriculare și extracurriculare pentru a încuraja implicarea activă a elevilor în promovarea valorilor democratice.
- Participarea la viața comunității școlare. Elevii trebuie încurajați să se implice în consiliile reprezentative, să exprime nevoile colegilor lor și să propună soluții constructive. Profesorii au rolul de a susține această implicare, oferind sprijin și încredere în capacitatea tinerilor de a contribui la binele comun.
- Promovarea respectului față de diversitate. Elevii provin din medii diferite, au experiențe de viață variate și pot întâmpina dificultăți invizibile. Rolul educatorului este să creeze un spațiu sigur și deschis în care aceste diferențe sunt recunoscute, respectate și valorificate ca surse de învățare.

România are multe exemple pozitive în care educația a schimbat vieți. Programele de tip „Școală după școală”, inițiativele unor profesori pasionați sau implicarea unor organizații în zone sărace au demonstrat că, **dacă există voință, rezultatele apar**. Copii care nu știau să citească la 10 ani au ajuns olimpici. Adolescenți care se simțeau excluși au devenit lideri în comunitățile lor. Totul a început cu cineva care a zis: „Eu vreau să fac o schimbare.”

Pe de altă parte, vedem zilnic și ce înseamnă lipsa intervenției. Abandonul școlar, analfabetismul funcțional, migrarea tinerilor sunt consecințe directe ale unui sistem care nu pune accent pe **echitate** și **calitate**.

Concluzie: Schimbarea începe cu noi

„Fii tu vocea schimbării!” nu e doar un slogan. E un îndemn real. Într-o lume care uneori pare nedreaptă, cel mai curajos lucru pe care îl putem face este să fim buni. Să ne implicăm. Să spunem ce nu e în regulă. Să cerem mai mult, pentru toți.

Educația de calitate nu este un lux, ci un drept. Iar desegregarea prin educație înseamnă să construim o societate în care fiecare copil are șansa să își atingă potențialul.

Bibliografie

1. Cucoș, C., *Pedagogie*, Iași, Editura Polirom, 2009
2. Cerghit, I., *Alternativa pedagogică. Structuri, stiluri şi strategii*, Editura Aramis, București,2006
3. Jinga, I. & Istrate, E., *Manual de pedagogie*, Editura All, București 2008
4. Pânișoară, I.-O., *Ghidul profesorului*, Editura Polirom, Iaşi, 2015

Desegregarea prin educație de calitate: Măsuri concrete pentru sistemele educaționale

Prof. Coacă Cristina Mariana
Şcoala Gimnazială Nr. 279, Bucureşti

Desegregarea educațională este un obiectiv fundamental în multe societăți, având în vedere că sistemele de învățământ din întreaga lume continuă să reflecte adesea inegalitățile sociale, economice și etnice. În mod tradițional, segregarea a fost însoțită de o educație inegală, ce a dus la perpetuarea discriminării și excluziunii sociale. Totuși, în prezent, din ce în ce mai multe cercetări sugerează că educația de calitate poate fi un instrument eficient în combaterea segregării, oferind elevilor din diverse medii școlare oportunități egale de învățare. În acest context, desegregarea prin educație de calitate nu doar că înseamnă integrarea fizică a elevilor din grupuri etnice și sociale diferite, dar și asigurarea unui sistem educațional care promovează echitatea, diversitatea și incluziunea în toate etapele procesului de învățare.

Scopul acestui eseu este de a explora măsurile aplicabile care pot sprijini desegregarea prin educație de calitate în sistemele educaționale din diverse țări, cu accent pe soluții și strategii care pot fi implementate în mod concret.

1. Implementarea unui curriculum incluziv și adaptat nevoilor diverse

Unul dintre pilonii fundamentali ai educației de calitate este curriculumul. În mod ideal, un curriculum incluziv ar trebui să reflecte diversitatea culturală și socială a elevilor, să încurajeze învățarea activă și să promoveze valori precum respectul reciproc, colaborarea și empatia. De asemenea, un curriculum adaptat poate răspunde nevoilor educaționale ale elevilor provenind din grupuri defavorizate, care pot avea dificultăți în a ajunge la același nivel cu colegii lor. Măsurile concrete care pot fi implementate includ:

- ✓ **Curriculum adaptat**: Crearea unor planuri de învățământ flexibile, care să includă materiale și activități educaționale diversificate, relevante pentru elevii din medii diferite. De exemplu, în loc să se limiteze doar la literatura clasică, un curriculum incluziv ar putea include lucrări din literatura și istoria altor culturi și grupuri etnice.

- ✓ **Abordări pedagogice diferențiate**: În cadrul aceleași clase, unii elevi pot învăța mai rapid decât alții. Aplicarea unor metode pedagogice diferențiate ar însemna ca profesorii să adapteze activitățile educaționale pentru a răspunde la ritmuri de învățare diferite și să asigure sprijin suplimentar pentru elevii care au nevoie de acesta.

- ✓ **Promovarea educației interculturale**: Implementarea unor cursuri și sesiuni de formare pentru profesori privind diversitatea culturală și educația incluzivă. Acestea pot include abordarea prejudecăților, înțelegerea diverselor perspective și încurajarea unui dialog constructiv între elevii din diverse medii.

2. Formarea și sprijinirea cadrelor didactice

Formarea continuă a cadrelor didactice este esențială pentru implementarea unei educații de calitate care să sprijine desegregarea. Profesorii trebuie să fie pregătiți nu doar în termeni de competențe pedagogice, dar și în privința gestionării diversității în clasă și abordării elevilor din medii socio-economice și etnice diferite. Măsurile concrete care pot fi aplicate sunt:

- ✓ **Formare continuă în educație interculturală și anti-discriminare**: Programele de formare profesională pentru profesori ar trebui să includă module dedicate diversității și înțelegerii nevoilor elevilor din medii defavorizate sau marginalizate. Aceste cursuri pot ajuta cadrele didactice să dezvolte strategii de învățare incluzivă și să evite stereotipurile sau discriminarea.

- ✓ **Crearea de rețele de sprijin între profesori**: Colaborarea între cadrele didactice din diverse școli poate oferi oportunități de schimb de bune practici și de soluționare a provocărilor comune în educația incluzivă. Proiectele comune între școlile din zone urbane și cele din zone rurale sau defavorizate pot duce la crearea unor soluții inovative pentru integrarea elevilor din medii vulnerabile.

- ✓ **Suport pentru profesori în gestionarea diversității în clasă**: Implementarea unor echipe de suport formate din consilieri educaționali, psihologi școlari și asistenți sociali care să sprijine profesorii în gestionarea situațiilor specifice de discriminare sau bullying între elevi.

3. Îmbunătățirea infrastructurii și resurselor educaționale

O altă măsură importantă pentru sprijinirea desegregării prin educație de calitate este asigurarea că toți elevii au acces la aceleași resurse educaționale, inclusiv infrastructura școlară, materialele didactice și tehnologia. Discrepanțele între școlile din zonele defavorizate și cele din zonele privilegiate sunt o problemă persistentă, iar investițiile în infrastructură sunt esențiale pentru reducerea acestor inegalități. Măsurile concrete care pot fi implementate includ:

- ✓ **Îmbunătățirea infrastructurii școlare**: Renovarea școlilor vechi și asigurarea unui mediu educațional sigur și stimulativ este esențială pentru succesul elevilor. De asemenea, școlile ar trebui să aibă acces la tehnologii moderne (computere, internet de mare viteză, table interactive) pentru a sprijini învățarea digitală.

- ✓ **Distribuirea echitabilă a resurselor educaționale**: Guvernele ar trebui să asigure un sistem de finanțare echitabil, care să permită școlilor din zonele defavorizate să beneficieze de aceleași resurse ca și școlile din zonele privilegiate. De exemplu, alocarea unor fonduri suplimentare pentru școlile care au un procent mare de elevi provenind din medii defavorizate ar putea contribui la reducerea decalajului educațional.

- ✓ **Acces la suport educațional suplimentar**: Implementarea unor programe de tutoriat sau sesiuni de sprijin educațional pentru elevii care întâmpină dificultăți în învățare poate ajuta la reducerea diferențelor de performanță între elevii din diferite medii socio-economice.

4. Crearea unui mediu școlar incluziv și non-discriminatoriu

Un alt aspect esențial al desegregării prin educație de calitate este crearea unui mediu școlar care să promoveze respectul și incluziunea pentru toți elevii. Un astfel de mediu nu doar că reduce discriminarea, dar încurajează și învățarea colaborativă, esențială pentru dezvoltarea unor abilități sociale și interculturale. Măsurile concrete care pot fi aplicate includ:

- ✓ **Programe de educație pentru valori și etică**: Promovarea unui cod de conduită școlar care să pună accent pe respectul față de diversitate, combaterea discriminării și promovarea toleranței. De asemenea, elevii ar trebui să fie învățați să aprecieze diferențele dintre oameni și să lucreze împreună în proiecte comune.

- ✓ **Anticiparea și gestionarea conflictelor interetnice**: Crearea unor programe specifice care să abordeze conflictele interetnice sau intergrupale în școli. Acestea pot include sesiuni de mediere, dezbateri și activități educaționale care să ajute elevii să înțeleagă și să accepte diferențele culturale și sociale.

Desegregarea prin educație de calitate nu este un obiectiv ușor de atins, dar este esențial pentru construirea unei societăți echitabile și incluzive. Măsurile descrise în acest eseu – curriculum adaptat, formarea continuă a cadrelor didactice, îmbunătățirea infrastructurii școlare și crearea unui mediu școlar incluziv – pot contribui semnificativ la reducerea inegalităților educaționale și la sprijinirea elevilor provenind din diverse medii. Implementarea acestor soluții la nivel național sau local ar putea ajuta la crearea unui sistem educațional care nu doar că promovează desegregarea, dar și dezvoltarea unui viitor mai echitabil pentru toți.

Referat
Desegregare prin educație de calitate

Autorul: **Zsidó Csaba**
Școala: **Liceul Teologic Unitarian „Berde Mózes”**

Introducere

Educația este un drept al fiecărui copil, indiferent de culoarea pielii, etnie, religie sau statut social. Din păcate, în unele locuri, copiii nu au acces la aceleași condiții de învățare. Unii învață în școli bine dotate, alții în școli sărace. Unii sunt în clase doar cu copii din aceeași etnie. Acest fenomen se numește segregare. Prin educație de calitate pentru toți, putem combate acest fenomen și oferi șanse egale tuturor copiilor.

Ce este segregarea?

Segregarea înseamnă separarea elevilor în funcție de etnie (de exemplu, romi și neromi), de cât de bogați sau săraci sunt, sau de alte motive. Aceasta apare atunci când copiii:

- sunt puși în clase sau școli diferite fără un motiv educațional real;
- nu primesc aceleași resurse sau atenție din partea profesorilor;
- sunt discriminați sau izolați.

Cum ajută educația de calitate?

O educație bună înseamnă:

- profesori pregătiți, care tratează toți elevii cu respect;
- școli curate, sigure și bine echipate;
- lecții interesante, care ajută elevii să înțeleagă lumea și să se dezvolte;
- sprijin pentru elevii care au dificultăți.

Dacă toate școlile oferă același nivel bun de educație, copiii nu vor mai fi separați sau tratați diferit.

Ce pot face școlile și autoritățile?

Pentru a elimina segregarea, trebuie:

1. Să fie investite mai multe resurse în școlile defavorizate;
2. Să se evite formarea claselor separate pentru copiii romi sau săraci;
3. Să se organizeze activități comune, pentru ca elevii din medii diferite să se cunoască;
4. Să se învețe despre diversitate, toleranță și respect.

Exemple reale

- În unele școli din România, ONG-uri precum UNICEF au ajutat școlile să devină mai incluzive și să evite segregarea.
- În Finlanda, toate școlile sunt bune, indiferent de zonă. Nu există „școli slabe”.
- În SUA, în trecut, elevii de culoare erau obligați să învețe separat. Astăzi, legea interzice acest lucru.

Exemple concrete din realitate

În România, în orașul Târgu Mureș, în anul 2004, o școală din cartierul Valea Rece a fost identificată ca fiind segregată, cu o populație școlară formată aproape exclusiv din elevi romi. În urma intervenției Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și a unor ONG-uri, școala a fost comasată cu o altă instituție din apropiere, iar elevii au fost integrați în clase mixte.

La Cluj-Napoca, Liceul Teoretic "Onisifor Ghibu" a implementat un program de mentorat în care elevi romi și neromi lucrează împreună la proiecte educaționale, sprijinind incluziunea și învățarea colaborativă.

Un alt exemplu este cel al Școlii Gimnaziale nr. 1 din Brăila, care, cu sprijinul unui proiect derulat de Asociația Romani CRISS, a redus rata de abandon școlar în rândul copiilor romi cu peste 30% într-un interval de 2 ani, prin formarea profesorilor și activități de integrare.

În comuna Crăciunești din județul Mureș, autoritățile locale au reușit să creeze clase mixte prin redirecționarea fondurilor pentru modernizarea infrastructurii școlare, asigurând aceleași condiții de învățare pentru toți copiii.

Concluzie

Toți copiii merită să învețe împreună și să aibă parte de o educație bună. Doar așa putem construi o societate corectă, în care nimeni nu este exclus. Educația de calitate este cheia pentru a învinge segregarea și pentru ca fiecare copil să își împlinească potențialul.

Bibliografie

- UNICEF România – www.unicef.org/romania
- Agenția Națională pentru Romi – www.anr.gov.ro
- Ministerul Educației – www.edu.ro
- Proiecte educaționale pentru incluziune socială – www.isj.ro

„EDUCAȚIA INCLUZIVĂ-MIJLOC DE PĂSTRARE A LIBERTĂŢII SUFLETULUI ÎN MEDIUL OPRIMANT”

Prof. FILIPIUC CAMELIA ELENA
CENTRUL ŞCOLAR DE EDUCAŢIE INCLUZIVĂ SUCEAVA,
Județul SUCEAVA

“Eu sunt copilul. Tu ţii în mâinile tale destinul meu.
Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă!
Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire.
Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvantare pentru lume”.
(Din Child's Appeal, Mamie Gene Cole)

Cuvintele mai sus menţionate au fost motto-ul ce m-a urmărit de-a lungul carierei de cadru didactic. De profesie inginer, dar cu o experienţă de peste 25 de ani de învăţământ, am avut surpriza ca la începutul acestui an şcolar să mă lovesc de o nouă provocare: elevii cu cerinţe educaţionale speciale. A fi dascăl înseamnă în primul rând să conştientizezi responsabilitatea pe care o ai faţă de o viaţă de om, de sufletul nevinovat al unui copil, de viitorul lui şi de piatra de temelie în devenirea lui ca OM, cu atât mai mult trebuie să ne implicăm atunci când lucrăm cu acele suflete nevinovate, “condamnate” la un alt mers al dezvoltării personalităţii lor, în toată plenitudinea sa, copii cu cerinţe educaţionale speciale. Oare cu ce au greşit aceşti copii?

Uităm adesea că ne naştem cu drepturi egale şi că doar şansele nu sunt egale!

Cerinţele educaţionale speciale pot reieşi nu numai dintr-o deficienţă biologică ci, mai ales din experienţele neplăcute, anterioare ale copilului, din problemele sociale ale familiilor acestora.

Să nu uităm că şi confortul psihologic oferit de mediu este determinant într-o evoluţie sau alta a formării şi dezvoltării personalităţii umane.

Prin educaţie se doreşte dezvoltarea conştientă a potenţialului biopsihic al omului şi formarea unui tip de personalitate solicitat de condiţiile prezente şi de perspectiva societăţii.

Copiii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de organizarea învăţării în funcţie de cerinţele lor educative.

Acest tip de problematică cere cadrelor didactice să urmărească următoarele acţiuni complexe:
a-cunoaşterea copiilor, a particularităţilor lor şi a diferenţelor dintre ei
b-individualizarea învăţării

c-folosirea strategiilor deschise

d-amenajarea corespunzătoare a ambientului astfel încât el să devină factor de intervenţie în învăţarea şi remedierea problemelor de învăţare

e-valorizarea relaţiilor sociale de la nivelul clasei şi al şcolii în favoarea procesului de învăţare prin cooperare şi a parteneriatului educaţional

Principala cerinţă faţă de învăţare este individualizarea metodelor folosite pentru copii cu dificultăţi de învăţare. Referitor la aceşti elevi, profesorii trebuie să cunoască şi să poată folosi o serie de strategii didactice cu care să identifice şi să sprijine rezolvarea dificultăţilor de învăţare în clasă. În acest caz este de dorit ca profesorul clasei să respecte următoarele cerinţe:

-să cunoască dificultăţile de învăţare ale fiecărui elev, modul lor de manifestare şi domeniul în care apar

-să se asigure că elevii aflaţi în situaţii dificile au achiziţionat aptitidinile prealabile

-să adapteze materialul didactic folosit la fiecare temă

-să procure material de sprijin atunci când este nevoie

-să-şi rezerve un timp necesar în fiecare oră pentru a evalua eficacitatea activităţilor de învăţare şi predare

Majoritatea cadrelor didactice afirmă că elevii cu dificultăţi de învăţare sunt nemotivaţi, dar această submotivare are multiple cauze care ţin de maniera în care cadrele didactice reuşesc să îi stimuleze, să îi motiveze şi să îi îndrume să înveţe pe nivelul lor de înţelegere. aplicând modelul”învăţ cceea ce pot şi îmi place”, cu siguranţă că motivaţia ar creşte considerabil, dar ar trebui elaborate criterii de evaluare diferenţiate de sistemul de evaluare şcoalară. Dacă elevii încearcă să rezolve doar ceea ce e posibil nivelului lor, succesul pare să fie garantat. Succesul trezeşte interesul şi duce la o mai mare încredere în sine, motivând elevul. Pentru a ajuta copilul cu dificultăţi de învăţare, profesorul trebuie să ţină cont de două obiective:

-să scadă frustarea şi sentimentul eşecului

-să crească motivaţia şi dorinţa de succes

Un rol important în managementul clasei la elevii cu C.E.S. îl au recompensele. Recompensele externe sunt mult utilizate (stimulente, medalii, diplomă, laude, etc.), urmărind treptat apariţia motivaţiei interne (sentimentul de împlinire provocat de lucrul bine făcut, satisfacerea curiozităţii, plăcerea resimţită la rezolvarea unor provocări). Deşi nu se află sub controlul direct al profesorului, recompensele interne pot fi influenţate prin intermediul celor externe, respectiv cadrul didactic poate trece printr-un şir de mesaje verbale şi non –verbale deschise şi încurajatoare care să

dezvolte încrederea copiilor şi să le deschidă motivaţia internă de a evolua, de a învăţa, a se strădui şi a crea. Copilul le poate interpreta astfel: “Sunt un copil bun, lumea mă acceptă şi mă iubeşte”

Învăţarea eficientă se bazează pe înţelegere, pe descoperirea activă a celui care învaţă, a demersurilor proprii domeniului studiat, pe căutarea de soluţii şi rezolvarea situaţiilor problemă. La elevii cu C.E.S., în raport cu tipul de activitate şi gravitatea dificultăţţlor întâmpinate sau de caracterul handicapului, atât înţelegerea , stocarea cât şi aplicarea informaţiei sunt stânjenite sau chiar blocate.

Didactica învăţării pentru aceste categorii de personae îşi propune să găsească sau să elaboreze acele modalităţi de abordare a elevilor respectiv care să asigure deblocarea procesului învăţării, diminuarea dificultăţilor întâmpinate în acest proces, înlăturarea barierelor din calea adaptării. În acest scop se pune un accent deosebit pe orientarea ludică şi afectivizarea activităţilor de învăţare, pe eşalonarea materialului de învăţat în secvenţe bine delimitate, dar temeinic înlănţuite între ele, pe utilizarea de metode de lucru intuitive, verbale şi practice, pe însuşirea unor instrumente specifice de comunicare şi învăţare (limbaj mimico-gestual, alfabet Braille), pe asocierea şi integrarea activităţilor de învăţare cu activităţi de terapie complexă şi specific (ergoterapie, terapia tulburărilor de psihomotricitate, terapia tulburărilor de limbaj)

Alt factor decisiv în succesul şcolar la elevii cu C.E. S. îl reprezintaă parteneriatul şcoală-famile.

În societatea contemporană se apreciază tot mai mult efectele benefice ale participării active a părinţilor în viaţa şcolii. Numeroase cercetări au pus în evidenţă aspectul determinant al calităţii interacţiunii dintre familie şi şcoală asupra educaţiei copiilor.

În cazul copilului cu CES, implicarea familiei în ameliorarea educaţiei lor a condus la multe schimbări positive, acest lucru contribuind la adoptarea unor măsuri de ameliorare a calităţii şcolarizării copiilor cu cerinţe educaţionale special. Familiile copiilor cu C.E.S. sunt familii responsabile de copiii lor tot restul vieţii. Ca şi în cazul copiilor, famillile sunt foarte diferite, necesităţile lor de a fi sprijinite sau posibilităţile de a oferi sprijin sunt extreme de diverse.

Componenta cea mai importantă în valorizarea educaţiei la elevii cu C.E.S. o reprezintă cadrul didactic, omul care cu suflet şi pentru suflet reuşeşte să se apropie de elevi, să le devină puncte de sprijin şi oaze de lumină! Cu blândeţe şi răbdare am ascultat adevărate “poveşti “de viaţă! Am încercat să dau sfaturi şi să alin suferinţele unor elevi sau să-i încurajez şi să-i sprijin în a demonstra că “dacă vrei, poţi”!

Acum, simt că fac şi eu parte din această şcoală, că mă alătur celorlalţi colegi, profesori, care cu migală şi dăruire au clădid zi de zi o lume mai bună pentru aceşti copii, dăruind din ştiinţa, priceperea şi sufletul lor, arzând pentru a lumina inimile şi minţile acestor elevi.

FII TU VOCEA SCHIMBĂRII! DESEGREGARE PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE

Prof. Educatie timpurie: Bibina Geanina
Grădinița Nr. 53

Fii tu vocea schimbării! Desegregare prin educație de calitate”. Îl poți adapta în funcție de nivelul de studiu sau cerințele profesorului.

Într-o lume marcată de inegalități și discriminare, educația reprezintă cel mai puternic instrument pentru a construi o societate echitabilă. Desegregarea, în sensul eliminării barierelor sociale, etnice și economice din educație, este esențială pentru ca fiecare copil să aibă șansa de a-și atinge potențialul. Fiecare dintre noi poate contribui la această schimbare, devenind o voce activă a echității și incluziunii.

Desegregarea educațională presupune eliminarea separării și a discriminării între elevi pe criterii precum etnia, statutul social, dizabilități sau alte diferențe. În multe cazuri, elevii din comunități marginalizate, cum ar fi cele rome sau din mediul rural, nu au acces la aceleași condiții de învățare precum ceilalți. Lipsa materialelor didactice, a cadrelor didactice bine pregătite sau a unui mediu sigur pot duce la abandon școlar și excluziune socială.

Educația de calitate înseamnă mai mult decât cunoștințe transmise: presupune dezvoltarea gândirii critice, empatiei, toleranței și respectului față de diversitate. O școală incluzivă, unde fiecare copil este respectat și sprijinit, ajută la reducerea prejudecăților și la formarea unor cetățeni responsabili.

Investiția în profesori bine pregătiți, infrastructură modernă și programe adaptate nevoilor tuturor elevilor este o condiție esențială pentru combaterea segregării. Educația trebuie să fie un drept garantat, nu un privilegiu.

Schimbarea începe cu fiecare dintre noi. Fie că suntem elevi, părinți, profesori sau membri ai comunității, avem puterea să luptăm împotriva discriminării și să promovăm incluziunea. A spune „nu” prejudecăților, a susține colegii aflați în dificultate și a învăța să apreciem diversitatea sunt pași concreți spre o societate mai dreaptă.

Educația de calitate nu înseamnă doar acumularea de cunoștințe teoretice, ci formarea completă a individului. Ea presupune un sistem educațional echitabil, incluziv și eficient, în care fiecare copil are șansa de a se dezvolta în funcție de potențialul său. În primul rând, profesorii joacă un rol central. Un cadru didactic bine pregătit nu doar predă, ci inspiră. De exemplu, un profesor empatic, care înțelege diversitatea etnică, socială și culturală din clasă, poate crea un mediu sigur și primitor pentru toți elevii, inclusiv pentru cei romi sau din medii vulnerabile.

Un alt pilon important este adaptarea programei școlare la nevoile reale ale copiilor. În locul unei curricule rigide, care nu ține cont de diferențele de ritm și stil de învățare, educația de calitate presupune flexibilitate și personalizare. Spre exemplu, într-o școală rurală, un proiect - pilot a introdus ore remediale și materiale vizuale pentru elevii cu dificultăți, rezultând într-o creștere semnificativă a participării și notelor.

De asemenea, accesul la resurse este esențial. Fără manuale, internet, săli curate sau consiliere psihopedagogică, șansele de reușită sunt inegale. În școlile unde există consilieri școlari activi, cazurile de abandon școlar sau anxietate sunt mai bine gestionate, oferind sprijin elevilor aflați în dificultate. Nu în ultimul rând, implicarea părinților și a comunității în procesul educațional face diferența.

Așadar, educația de calitate formează nu doar elevi performanți, ci oameni buni, empatici și responsabili, capabili să trăiască și să contribuie într-o societate diversă.

Desegregarea prin educație de calitate este o misiune comună. Este nevoie de curaj, solidaritate și implicare pentru a construi o lume în care fiecare copil are șansa de a învăța, de a visa și de a reuși. Fii tu vocea schimbării – pentru tine, pentru colegii tăi, pentru viitorul nostru!

Politicile, practicile, mentalitatea și impactul lor asupra unei educații de calitate

Prof. înv. primar Filimon Oana Diana
Școala Gimnazială nr. 279, București

Una din categoriile drepturilor fundamentale ale copilului sunt drepturile de dezvoltare, printre care se numără dreptul de a primi în condiții nediscriminatorii o educație care să-i permită buna dezvoltare a aptitudinilor și personalității sale. În Declarația de la Salamanca din 1994 se spune că „școala obișnuită cu o orientare incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunități primitoare, construiește o societate incluzivă și oferă educație pentru toți” (Gherguț, 2013) Incluziunea este frecvent asociată cu elevii care au dizabilități sau care au „nevoi educaționale speciale” însă, deși aceste categorii sunt cele mai expuse și au cea mai mare nevoie de incluziune, „incluzivitatea educației are ca obiectiv principal adaptarea școlii la cerințele speciale de învățare ale copiilor, iar, prin extensie, adaptarea școlii în general la diversitatea copiilor dintr-o comunitate”. (Cucoș, 1998)

Transpunerea în realitate a acestui concept începe cu recunoașterea diferențelor dintre elevi, continuă cu o strategie care să aducă soluțiile cele mai potrivite nevoilor tuturor copiilor, ajutându-i să se simtă parte din întreg, respectându-le cerințele speciale date de particularitățile fiecăruia. Așadar, primul pas pe care îl face școala ca instituție aflată în slujba tuturor copiilor, și clasa, ca celulă de bază a școlii, este de a elimina etichetările și stigmatizările pentru diferite tipuri de deficiențe ca fiind „noneducabile”, pentru ca mai apoi să-și orienteze și să-și concentreze acțiunile fără discriminări, către toți în mod egal, în același timp adaptându-se continuu la diversitatea lor. Educația incluzivă înseamnă, totodată, crearea unui mediu securizant, suportiv și adaptativ, conferindu-le elevilor încredere în sine, în același timp ajutându-i să relaționeze unii cu alții. Fiecărui elev i se dă ocazia și este încurajat să vorbească liber, să-și exprime punctul de vedere, diferențele de opinie reprezentând resursă pentru avansarea gândirii grupului, pentru formarea abilităților de comunicare dar și context favorabil exersării respectului, toleranței, empatiei, toate conducând la dezvoltarea inteligenței emoționale. În cadrul clasei, profesorul încurajează cooperarea dintre elevi mai mult decât concurența, valorizează performanțele individuale ale elevilor pentru a-i învăța să se bucure de reușită și pentru a le crește încrederea în potențialul lor, dar să valorizeze și rezultatele muncii de colaborare. Lucrul în echipă îi ajută pe toți să obțină rezultate mai bune, prin cooperare, oferirea și primirea de ajutor fiind asimilate ca parte obișnuită a activității de la clasă. Membrii grupului sunt astfel încurajați să aibă încredere unul în celălalt, fiecare elev, independent

de performanțe sau specific, fiind văzut ca persoană capabilă să aducă o contribuție în procesul de învățare.

În aprecierea performanțelor se ține seama de evoluția înregistrată de fiecare, comparativ cu propriul nivel anterior, evidențiindu-se progresul printr-un feed-back pozitiv, elevii fiind încurajați să fie mândri de performanțele lor, și în egală măsură să aprecieze performanțele celorlalți. Este promovată implicarea activă a tuturor elevilor în toate aspectele ce țin de educație, prin valorizarea propriilor lor cunoștințe și experiențe din afara școlii, în rezolvarea de probleme sau proiecte, fiind toți solicitați și încurajați să participe, pentru a depăși barierele în învățare și relaționare.

În educația incluzivă, actul de predare este văzut ca un proces flexibil de instruire, dinamic, care aduce diversitate prin lecțiile propuse, se adresează tuturor elevilor și implică activ pe fiecare în parte. Strategia stabilită de profesor este adaptată nivelului de dezvoltare psihologică, cognitivă și academică a fiecărui elev, acest aspect fiind determinant și pentru stabilirea criteriului de performanță minim acceptată, astfel încât să susțină învățarea. Elevii au la dispoziție materiale specifice programei analitice (din curriculum) adaptate celor cu dizabilități (de exemplu, tipărituri care au caractere mari, în Braille sau casete audio), iar profesorul asigură abordarea diferitelor subiecte prin modalități de învățare organizate diferit, inițiază activități variate, acoperind nevoile tuturor elevilor. De asemenea, dascălul adaptează lecțiile, dacă e necesar, astfel încât și elevii cu dizabilități fizice sau senzoriale să își poată forma deprinderi și cunoștințe prin intermediul educației fizice, al orelor de tehnologie sau de ateliere practice.

La nivel lingvistic, lecțiile sunt structurate astfel încât să dezvolte elevilor limbajul, capacitatea de analiza și sinteză, limba scrisă și vorbită folosită în clase fiind în același timp accesibilă tuturor elevilor, iar vocabularul tehnic de bază, explicat și aplicat în cadrul lecțiilor. În cazul elevilor pentru care limba română nu este limbă maternă, profesorul creează oportunități pentru ca aceștia să scrie și să vorbească în propria lor limbă, fiind încurajați să își dezvolte și să folosească deprinderile de traducere din limba maternă în română. Lecțiile stimulează înțelegerea și acceptarea diferențelor, elevii fiind încurajați să exploreze și alte perspective decât cele proprii, să se implice în dialog cu persoane având atitudini diferite, să învețe împreună cu persoane care diferă de ei în ceea ce privește apartenența socio-culturală, etnia, deficiența sau genul. În educația incluzivă, o altă sarcină a profesorului este de a învăța elevii cum să-și organizeze munca, și în același timp să devină autonomi și independenți în realizarea sarcinilor, crescând astfel încrederea lor în propriile puteri și în reușita în plan academic. În

timpul orelor, cunoștințele și deprinderile dobândite independent de elevi sunt puse în valoare, totodată oferindu-le acestora posibilitatea de a alege între diferite activități, în funcție de necesitățile și aptitudinile fiecăruia.

Deși aparent privim tot acest tablou cu un aer de normalitate, totuși educația incluzivă, un concept educațional relativ nou pentru țara noastră, lansează permanent provocări pentru care școala românească nu este încă pregătită nici sub aspectul resurselor materiale (baza materială cu facilitățile și dotările adecvate, baza logistică), nici al celor umane (corp profesoral cu pregătire adecvată din punct de vedere psihopedagogic), și nici sub aspectul înțelegerii și acceptului din partea societății (copii, părinți). Din aceste considerente, implementarea conceptului de educație incluzivă a fost și, din păcate, încă mai este de multe ori privită cu reticență. Dărâmarea barierelor care încă mai există în fața învățământului incluziv necesită un efort conjugat din partea tuturor factorilor responsabili de procesul educațional: școala (prin corpul profesoral și conducere, inspectorate școlare), decidenți de politici educaționale, societatea – fiecare pe palierul său de responsabilitate.

Dacă evaluăm unde se situează învățământul românesc după cei peste 20 de ani de implementare a conceptului de educație incluzivă, constatăm că în acest moment ne aflăm pe drumul cel bun, dar ritmul este destul de lent și transformările trebuie să continue pe toate cele trei paliere: politici, practici, atitudine.

În planul politicilor educaționale, în ceea ce privește educația incluzivă, lucrurile stau destul de bine: există legislație în domeniu, atât cu caracter general, cât și acte normative speciale. Au fost aprobate și implementate experimental programe pilot, pe baza cărora s-au făcut analize de impact, analize SWOT ale sistemului, s-au conturat strategii de dezvoltare viitoare.

În ceea ce privește practicile, deși în momentul de față, la nivel de conștientizare în ce privește educația incluzivă s-au făcut progrese importante, practica ne arată că, în privința aplicării conceptului și a practicilor educaționale, sunt încă multe probleme. În momentul de față, atitudinea cadrelor didactice din învățământul de masă față de educația incluzivă variază de la entuziasm și implicare, la expectativă sau, mai grav, la neîncredere și refuz. Este clar că atâta timp cât profesorul vede în școală doar un teren de competiție și de selecție a unor elevi, prin excluderea sau neglijarea altora, va fi dificil ca în curentul principal să fie acceptați toți, pe principiul incluziv. Chiar și în cazul celor care îmbrățișează cu entuziasm conceptul, lucrurile nu sunt deloc simple. Profesorul din învățământul de masă, pus în fața unui copil cu CES, de cele mai multe ori nu știe cum să reacționeze. Chiar dacă profesorii doresc să facă

educație incluzivă, ei nu știu/nu reușesc în general să o facă, deoarece pregătirea pe palierul psiho-pedagogic este la nivelul învățământului de masă, insuficientă pentru noile cerințe și, în consecință, nu reușesc să facă față cerințelor fiecărui elev, îndeosebi ale celor cu cerințe educaționale speciale. Din acest motiv, profesorii sunt reticenți în abordarea noului concept, această „rezistență” fiind un obstacol în fața extinderii învățământului incluziv.

Este un deziderat și totodată o cerință majoră pentru sistemul de învățământ să renască, să se transforme într-atât încât să poată admite fără rezerve că educația incluzivă este o realitate la care trebuie să adere cu toții. Profesorii trebuie să realizeze un parteneriat solid școală-familie și să conlucreze cu toate categoriile profesionale care intervin în viața copilului cu cerințe educaționale speciale, aspect la fel de important ca producerea unei conștientizări profunde, și în rândul părinților, a importanței acestui parteneriat.

În concluzie, analizând toate aceste aspecte, înțelegem necesitatea unor schimbări pe două axe principale. Pe de o parte, vorbim despre formarea profesorilor și a managerilor din sistemul de învățământ pentru a stabili strategii eficiente de intervenție, adaptate în funcție de beneficiarii educației, și pe de altă parte, atragem atenția asupra nevoii de schimbare la nivel de percepție și implicit de atitudine a oamenilor față de copiii cu CES, ceea ce generează transformări profunde ale societății și deschide larg drumul către educația incluzivă.

Pornind de la cuvintele lui Nelson Mandela că „educația este cea mai puternică armă pe care o putem folosi pentru a schimba lumea”, și conștientizând că școala este o societate la scară mică, deducem că o lume incluzivă începe cu o școală incluzivă. Înțelegem astfel că noi toți avem datoria de a ieși din zona de confort și de a ne pregăti să răspunem afirmativ, cu înțelepciune și deschidere schimbărilor impuse de nevoile lumii în care trăim. Așa cum ne sugera Mahatma Ghandi, să fim noi înșine schimbarea pe care vrem să o vedem în lume, pentru că într-o clasă în care fiecare voce este auzită și fiecare pas e sprijinit, copiii nu doar învață, ci înfloresc și viitorul societății nostre va fi mai bun!

Bibliografie

Cucoș, C. (1998). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.

Gherguț, A. (2013). *Sinteze de psihopedagogie specială* (Ediția a III-a). Iași: Editura Polirom.

UNESCO. (1994). *The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs Education*. Adopted by the World Conference on Special Needs Education: Access and Quality, Salamanca, Spain, 7–10 June 1994.

Proiect:Fii tu vocea schimbării! Desegregare prin educație de calitate!

Crîngu Geanina-Andreea
Școala Gimnazială Scaești

În societatea actuală, educația nu trebuie să fie doar un instrument de transmitere a cunoștințelor, ci și o forță care rupe barierele discriminării și inegalității. Într-o lume în care diferențele sociale, culturale sau etnice încă generează separare, apare necesitatea urgentă de a promova desegregarea printr-o educație de calitate, echitabilă și incluzivă. Mesajul „Fii tu vocea schimbării” ne provoacă să devenim noi înșine agenți ai transformării, susținători ai unui sistem educațional just pentru toți copiii, indiferent de origine sau statut social.

Desegregarea înseamnă eliminarea segregării – adică a separării elevilor pe criterii precum etnia, religia, dizabilitatea sau statutul economic. Deși în România accesul la educație este garantat prin lege, realitatea arată că, în multe zone, există școli frecventate aproape exclusiv de copii romi sau de copii din medii defavorizate, care nu beneficiază de aceleași condiții ca ceilalți. Aceasta creează un sistem educațional inechitabil și perpetuează excluziunea socială.

Desegregarea în educație este un subiect de actualitate în România și în alte țări europene, unde grupurile vulnerabile – în special copiii romi, cei cu dizabilități și cei din medii defavorizate – sunt adesea marginalizați sau educați separat, în condiții inferioare. Deși legea interzice segregarea școlară, realitatea arată că acest fenomen persistă, afectând șansele egale la educație.Pentru a înțelege mai bine problema și modul în care poate fi combătută, analizăm mai jos un studiu de caz bazat pe o situație reală, inspirată din practici educaționale din România.

Școala „T” este situată într-o comună mixtă etnic, unde aproximativ 40% dintre elevi provin din comunități rome. În ciuda diversității, în școală s-a observat o separare neoficială a elevilor romi de ceilalți: erau formați în clase „paralele” sau așezați în ultimele bănci, erau adesea excluși din activitățile extracurriculare și aveau performanțe școlare mai slabe. Această separare ducea la lipsa motivației, absenteism și, în cazuri grave, abandon școlar.

Probleme identificate

Segregare neoficială pe criterii etnice în organizarea claselor.

Lipsa de formare a profesorilor în abordarea diversității.

Atitudini discriminatorii din partea unor cadre didactice și elevi.

Acces redus la activități extracurriculare sau de sprijin pentru elevii vulnerabili.

Măsuri aplicate

Reorganizarea claselor pentru a asigura diversitate etnică echilibrată.

Formarea profesorilor în metode de educație incluzivă și anti-discriminare.

Programe de mentorat: elevii mai mari i-au sprijinit pe cei mai mici, indiferent de etnie.

Activități comune extracurriculare: teatru, sport, artă – pentru a promova colaborarea și respectul.

Implicarea părinților prin ateliere despre importanța educației.

Desegregarea prin educație de calitate este mai mult decât o idee – este o necesitate. Nu putem vorbi despre o societate echitabilă atâta timp cât copiii nu au șanse egale de a învăța, de a se dezvolta și de a visa. Fii tu vocea schimbării este un îndemn la acțiune, la responsabilitate și la implicare. Prin gesturi mici, dar constante, putem construi împreună un sistem educațional în care fiecare copil contează și este valorizat.

PROIECT DE LECȚIE INOVATIV

Disciplina: Educație civică / Limba română / Interdisciplinar

Clasa: a V-a

Tema lecției: Fii tu vocea schimbării – Construim împreună o școală incluzivă

Durata: 50 de minute

Tipul lecției: Lecție de formare a atitudinilor și valorilor

1. COMPETENȚE CHEIE VIZATE

Comunicare eficientă și exprimarea opiniei proprii;

Cooperare și respectarea diversității;

Gândire critică și empatie;

Utilizarea tehnologiei pentru exprimare creativă.

2. OBIECTIVE OPERAȚIONALE

La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

să identifice comportamente discriminatorii și să le combată prin propuneri pozitive;

să lucreze colaborativ pentru a crea un produs comun;

să exprime idei despre incluziune și toleranță în mod creativ;

2. RESURSE NECESARE

3. Laptop / tabletă cu internet;

4. Aplicații gratuite: Canva, Padlet sau Google Jamboard;

5. Fișe de lucru, coli A3, markere colorate;

4. DESFĂȘURAREA LECȚIEI

A. MOMENTUL ORGANIZATORIC (5 minute)

Stabilirea regulilor lecției: respect, ascultare activă, colaborare;

Exprimarea stării de spirit pe Padlet sau verbal („Azi mă simt ca…”).

B. CAPTAREA ATENȚIEI (5 minute)

Se vizionează un videoclip scurt (1–2 minute) cu o poveste reală despre un copil discriminat în școală.

C. CONȚINUTUL NOU (15 minute)

Metoda: Gândesc – Lucrez în perechi – Împărtășesc

D. ACTIVITATE PRACTICĂ INOVATIVĂ (15 minute)

Crearea unui afiș digital sau colaj fizic:

Fiecare echipă (3-4 elevi) creează un afiș cu titlul:

🎨 „Fii tu vocea schimbării! Cum arată o școală pentru toți?”

D. REFLECȚIE ȘI CONCLUZII (8 minute)

6. EVALUAREA

Se face prin observare directă a implicării;

Se evaluează produsul creat (afișul), nu pe criterii rigide, ci pe originalitate și colaborare;

Feedback rapid de tip „Îmi place / Îmi doresc să mai...” oferit între colegi.

7. ELEMENTE DE INOVAȚIE

✅ utilizarea tehnologiei în procesul de învățare

✅ metode active (colaborare, reflecție, creație)

✅ educație pentru valori și diversitate

✅ conținut aplicat, legat de realitatea elevilor

✅ integrare între online și activitate practică

FII TU VOCEA SCHIMBĂRII!
DESEGREGARE PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE

UNGUREANU ALEXANDRA-COSMINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ RĂSTOLIȚA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL RĂSTOLIȚA

Într-o lume care aspiră la egalitate și progres, segregarea în educație rămâne o rană deschisă, adesea ignorată sau minimizată. Însă, pentru a construi o societate incluzivă și echitabilă, este esențial să începem cu temelia oricărui viitor: educația. Educația de calitate nu este doar un drept fundamental, ci și o armă puternică împotriva inechității sociale. Fie că vorbim despre diferențe etnice, economice sau culturale, segregarea în școli afectează profund dezvoltarea personală și șansele de reușită ale copiilor. A fi vocea schimbării înseamnă a promova incluziunea, a combate stereotipurile și a construi un sistem educațional în care toți copiii, indiferent de origine, să aibă șanse egale.

Segregarea școlară poate lua mai multe forme, unele evidente, altele mai subtile. În România, un exemplu frecvent este separarea copiilor romi în clase distincte sau în școli marginalizate, fără acces la resurse adecvate. De asemenea, copiii proveniți din medii rurale sau defavorizate sunt adesea izolați în școli slab dotate, unde calitatea educației este mult sub media națională. Această realitate perpetuează cercul sărăciei și al excluziunii, lăsând în urmă generații întregi. Mai există și forme indirecte de segregare, cum ar fi alocarea inechitabilă a profesorilor calificați sau lipsa unor politici de integrare pentru elevii cu nevoi speciale. Deși în teorie școala este un loc al egalității, în practică, discrepanțele sunt evidente și dureroase.

În fața acestor provocări, educația de calitate devine o soluție vitală. Însă nu orice formă de educație poate produce schimbare – este nevoie de o educație centrată pe copil, adaptată nevoilor individuale și bazată pe valori precum respectul, toleranța și solidaritatea. O educație de calitate presupune profesori bine pregătiți, empatici și implicați, care să creeze un mediu de învățare sigur și stimulant pentru toți elevii. De asemenea, implicarea comunității, accesul la resurse moderne, reducerea abandonului școlar și politici educaționale coerente sunt esențiale pentru a asigura incluziunea. Exemplele de școli incluzive din România și din alte țări demonstrează că desegregarea nu este doar posibilă, ci și benefică pentru întreaga societate.

Rolul profesorilor este crucial în acest proces. Ei sunt cei care pot încuraja sau descuraja un copil, care pot crea un mediu de colaborare sau unul de excludere. Printr-o atitudine deschisă, prin

promovarea diversității și prin abordarea diferențelor ca oportunități de învățare, profesorii devin adevărați agenți ai schimbării. În același timp, părinții, autoritățile locale și organizațiile non-guvernamentale trebuie să colaboreze pentru a susține o viziune comună: școli pentru toți, nu doar pentru unii.

Dar schimbarea nu stă doar în mâinile celor din sistem. Fiecare dintre noi are puterea de a face o diferență. Ca elev, poți lupta împotriva excluderii prin gesturi simple: acceptarea colegilor diferiți, sprijinirea celor care au dificultăți, participarea la proiecte de voluntariat sau exprimarea unei opinii împotriva nedreptății. Ca student, poți aduce în discuție teme legate de echitate și poți susține inițiative civice. Ca profesor, poți crea un spațiu de învățare incluziv și poți fi un model de empatie și curaj. A fi vocea schimbării înseamnă a nu tăcea în fața nedreptății și a acționa cu responsabilitate și compasiune.

Lupta împotriva segregării prin educație este una de durată, dar necesară. Într-o lume în care diferențele sunt adesea folosite ca bariere, educația are puterea de a le transforma în punți. Este timpul ca fiecare dintre noi să devină parte activă a acestei transformări. Să cerem politici echitabile, să susținem educația de calitate și să ne implicăm acolo unde este nevoie. Pentru că o societate cu adevărat democratică se clădește în bănci de școală, unde toți copiii sunt egali în drepturi și în oportunități.

În concluzie, desegregarea prin educație de calitate nu este un ideal imposibil, ci o misiune pe care trebuie să ne-o asumăm cu toții. Schimbarea începe cu fiecare dintre noi – cu vocea noastră, cu acțiunile noastre, cu alegerea de a construi o lume mai dreaptă. Fii tu vocea schimbării! Pentru că doar împreună putem crea un viitor în care nimeni nu este lăsat în urmă.

Desegregare și educație de calitate în ciclul primar

Ionescu Gabriela
Școala Gimnazială ”Nicolae Titulescu”, București

Într-o lume diversă și dinamică, educația de calitate reprezintă principalul motor al schimbării sociale. Segregarea — fie ea etnică, economică sau socială — continuă să fie o provocare majoră în multe comunități. Astfel, fiecare dintre noi are datoria de a deveni vocea schimbării, militând pentru un sistem educațional care promovează echitatea, incluziunea și respectul reciproc.

Educația de calitate presupune mai mult decât transmiterea de cunoștințe; înseamnă crearea unui mediu în care diversitatea este valorizată, iar fiecare elev este tratat cu demnitate și respect. Școlile au puterea de a modela viitorul, fiind spații unde copiii învață să colaboreze, să comunice și să empatizeze. Prin educație de calitate, putem rupe barierele discriminării și putem construi o societate în care fiecare copil are șansa să-și atingă potențialul maxim, indiferent de originea sa.

În România, în anumite comunități, segregarea școlară încă persistă sub forme subtile: clase separate, acces inegal la resurse sau așteptări diferite în funcție de statutul social. Pentru a combate acest fenomen, trebuie tratate cu o deosebită importanță:

- Formarea cadrelor didactice în spiritul incluziunii.
- Asigurarea unor condiții egale de învățare.
- Implementarea unor politici educaționale împotriva segregării.

Schimbarea începe de la fiecare dintre noi. Ca profesori, părinți sau cetățeni activi, trebuie să fim conștienți de propriile prejudecăți și să lucrăm constant pentru a le depăși. În clasă, putem promova diversitatea prin:

- Crearea unui climat pozitiv și sigur pentru toți elevii.
- Introducerea de materiale educaționale care reflectă multiculturalismul.
- Încurajarea cooperării între elevi din medii diferite.
- Implicarea în proiecte educaționale, ateliere sau campanii de conștientizare.

Ciclul primar reprezintă una dintre cele mai sensibile etape ale educației, în care se formează valorile fundamentale ale copiilor: respectul, acceptarea, empatia și cooperarea. De aceea, este crucial ca desegregarea să înceapă încă de la primele clase, prin măsuri concrete de integrare și sprijin.

În școlile primare, educația de calitate înseamnă:

- Asigurarea unui mediu incluziv încă din clasa pregătitoare, unde fiecare copil, indiferent de origine etnică sau statut socio-economic, să se simtă valorizat și sprijinit.
- Implementarea de activități de grup care încurajează colaborarea între copii din medii diferite, pentru a preveni apariția stereotipurilor și a prejudecăților.
- Acces egal la resurse educaționale, cum ar fi manuale, materiale didactice, excursii și activități extracurriculare, fără discriminare.

La această vârstă, copiii sunt extrem de receptivi și învață prin modelare. Prin urmare, atitudinea deschisă, echitabilă și empatică a cadrelor didactice poate avea un impact uriaș asupra formării lor ca viitori cetățeni activi și toleranți. În unele școli din România desegregarea a fost realizată cu succes prin programe și inițiative bine gândite, precum:

- Proiectul „Școala pentru toți”: În România, unele școli rurale au dezvoltat parteneriate cu ONG-uri pentru integrarea copiilor romi și a copiilor din familii defavorizate. Prin oferirea de rechizite gratuite, transport școlar și programe de tip "Școală după Școală", s-a redus rata abandonului și s-a îmbunătățit performanța școlară.
- Programul „Clasa prieteniei”: La nivel de ciclu primar, unele școli au creat grupe mixte de lucru, unde elevii de etnii sau niveluri sociale diferite colaborează la proiecte comune (desene, machete, povești ilustrate). Astfel, copiii învață de mici că diversitatea este normală și pozitivă.
- Ziua multiculturalității: Organizarea anuală a unor evenimente în școli primare, în care elevii prezintă tradițiile, portul sau mâncărurile specifice familiilor lor (românești, maghiare, rome etc.), contribuie la crearea unui climat de respect și curiozitate pozitivă între copii.
- Mentorat între colegi: Școli din România (Cluj și Timișoara) au implementat programe prin care elevii mai mari (din clasele V-VIII) devin „mentori” pentru cei din ciclul primar, ajutându-i să se adapteze, să învețe și să capete încredere. Aceasta încurajează relațiile pozitive între generații și diminuează izolarea copiilor proveniți din grupuri minoritare.

"Fii tu vocea schimbării!" nu este doar un slogan, ci un îndemn la acțiune. Desegregarea prin educație de calitate este un obiectiv ambițios, dar realizabil. Fiecare gest contează: o lecție, o conversație, o decizie de a include în loc de a exclude. Împreună, prin educație, putem construi o societate în care diversitatea este o resursă, nu un obstacol. Viitorul aparține celor care aleg să acționeze astăzi.

ACELEAȘI VISURI, ACELEAȘI ȘANSE

BOJIN LUMINIȚA-ȘCOALA GIMNAZIALĂ
NR.2 CARACAL

Titlul proiectului: „Aceleași visuri, aceleași șanse”

Data desfășurării: 7.04. 2025-11.04.2025

Locul desfășurării: Școala Gimnazială Nr. 2 Caracal și zone verzi din apropiere

Participanți: 150 de elevi ai Școlii Gimnaziale Nr. 2 Caracal,

15 elevi cu elevi cu CES,

20 cadre didactice, părinți, voluntari

Parteneri: Inspectoratul Școlar Județean OLT

Centru Județean de Resurse și Asistență Județeană Olt

Rezumatul proiectului: Proiectul educațional „Aceleași visuri, aceleași șanse” vizează promovarea incluziunii educaționale și protecția mediului. Activitățile se concentrează pe dezvoltarea empatiei și responsabilității ecologice între elevi, încurajând egalitatea de șanse, prin implicarea activă a tuturor copiilor, indiferent de nevoile lor special În cadrul proiectului, elevii vor participa la activități diverse, cum ar fi ateliere de creație, acțiuni de ecologizare, jocuri de cooperare și expoziții de postere. Scopul acestora este de a stimula colaborarea între elevi, de a îmbunătăți relațiile interpersonale și de a promova protecția mediului. Proiectul include, de asemenea, un plan sustenabil, prin integrarea activităților în curriculum, continuarea colaborării cu parteneri locali. Impactul dorit este creșterea conștientizării asupra incluziunii și protecției mediului, dar și formarea unui comportament responsabil în rândul elevilor.

Argument: Incluziunea educațională și protecția mediului sunt două teme esențiale ale educației moderne. Prin acest proiect, ne propunem să dezvoltăm empatia, solidaritatea și responsabilitatea ecologică a elevilor, promovând egalitatea de șanse și implicarea tuturor copiilor, indiferent de particularitățile lor. Educația incluzivă este un pilon fundamental al unei societăți echitabile, iar integrarea elevilor cu CES în activități comune cu ceilalți copii contribuie la reducerea stigmatizării și la dezvoltarea unor relații bazate pe respect reciproc. Totodată, protejarea mediului este o responsabilitate colectivă, iar formarea unor obiceiuri ecologice sănătoase încă de la o vârstă fragedă asigură un viitor sustenabil. Prin îmbinarea celor două aspecte – incluziunea și grija pentru natură – acest proiect oferă elevilor ocazia de a colabora, de a învăța unii de la alții și de a-și asuma un rol activ în comunitate.

Scopul proiectului „Aceleași visuri, aceleași șanse” este de a promova **incluziunea educațională** și **responsabilitatea ecologică** în rândul elevilor, prin dezvoltarea empatiei, solidarității și respectului

reciproc între copii, indiferent de nevoile lor speciale. Proiectul își propune să creeze un mediu educațional incluziv, în care fiecare elev să aibă aceleași oportunități de a învăța și de a se dezvolta, să învețe despre protecția mediului și să participe activ la activități care să îi ajute să devină cetățeni responsabili, atât față de comunitatea lor, cât și față de mediul înconjurător

Obiective:

Creșterea gradului de conștientizare asupra incluziunii și egalității de șanse;

Dezvoltarea atitudinii de respect și colaborare între elevi;

Implicarea activă a elevilor în activități ecologice;

Dezvoltarea competențelor socio-emoționale prin activități de grup.

Activități propuse:

Activitatea Nr.1

Atelier „Povestea noastră verde”

Data:7.05.2025

Descriere: Elevii, împărțiți în grupuri mixte (cu și fără CES), vor colabora pentru a crea povești ilustrate pe tema prieteniei, incluziunii și protecției mediului.

Responsabili: Bojin Luminița, Dalea Iuliana , Bojan Ileana

Beneficiari: Elevii participanți

Modalități de evaluare: Expoziția lucrărilor, feedback de la elevi și profesori

Activitatea Nr.2

Acțiune de ecologizare „Împreună pentru un mediu curat”

Data:8.05.2025

Descriere: Elevii vor participa la curățarea unui spațiu verde din apropierea școlii. Activitatea va fi organizată sub formă de competiție amicală, iar la final, fiecare echipă va primi diplome de participare.

Responsabili: Marcu Iulia, Benescu Măriuca, Oprea Cătalina

Beneficiari: Elevii participanți, comunitatea locală

Modalități de evaluare: Observații din timpul activității, fotografii, feedback de la participant

Activitatea Nr.3

Jocuri de cooperare „Împreună suntem mai puternici”

Data:9.03.2025

Descriere: Elevii vor participa la jocuri interactive care pun accent pe munca în echipă și acceptarea diversității, cum ar fi: „Ștafeta prieteniei”, „Întrebări incluzive” și „Puzzle-ul diversității”.

Responsabili: Constantinescu Cătșlin, Bojin Luminița

Beneficiari: Elevii participanți

Modalități de evaluare: Observație directă, chestionare de feedback

Activitatea Nr.4

Data: 10.03.2025

Micro-grădinile școlii-activitate de grădinărit

Descriere:. Elevii vor învăța să creeze micro-grădini în ghivece sau în colțuri speciale ale școlii. Vor învăța cum să planteze flori, ierburi sau legume care pot fi îngrijite ușor. Fiecare grupă va trebui să îngrijească o anumită plantă.

Responsabili: Cadre didactice, Bojan Ileana , Oprea Cătălina

Beneficiari: Elevii participanți, comunitatea școlară

Modalități de evaluare: Observații din timpul activității, fotografii, feedback de la participanti

Activitatea Nr. 5

Concurs de postere „Planeta tuturor”

Descriere: Elevii vor realiza postere tematice pe tema dreptului fiecărui copil la un mediu sănătos și la educație de calitate.

Data:11.03.2025

Responsabili: Cadre didactice, consilierul școlar

Beneficiari: Elevii participanți, comunitatea școlară

Modalități de evaluare: Juriu format din profesori, afișarea posterelor, votul publicului

Resurse necesare:

Materiale didactice (hârtie, creioane, culori, cartoane);

Echipament pentru ecologizare (saci menajeri, mănuși de protecție);

Răsaduri de flori, ghivece

Spațiu adecvat pentru desfășurarea activităților.

Impact așteptat:

Creșterea gradului de conștientizare privind incluziunea;

Îmbunătățirea relațiilor interpersonale dintre elevi;

Formarea unui comportament responsabil față de mediu;

Stimularea creativității și colaborării între elevi.

Evaluare:

Chestionare de feedback pentru elevi și profesori;

Expoziția de postere și povești ilustrate;

Observații din timpul activităților;

Fotografii și rapoarte de activitate

Sustenabilitatea proiectului:

Pentru a asigura continuitatea proiectului „Aceleași visuri, aceleași șanse”, se vor implementa următoarele strategii:

Activitățile de ecologizare pot deveni o tradiție anuală, iar elevii pot învăța cum să gestioneze și să protejeze mediul pe termen lung. De asemenea, școala poate deveni un centru de educație ecologică pentru comunitate, organizând periodic evenimente ecologice (ex. plantări de arbori, campanii de reciclare).

Integrarea activităților în curriculum: Elemente din proiect vor fi incluse în orele de educație civică, științe ale naturii și activități extracurriculare, asigurând desfășurarea anuală a acestora.

Colaborare pe termen lung cu partenerii: Menținerea unei relații active cu CJRAE, autoritățile locale și organizațiile de mediu pentru a extinde și îmbunătăți activitățile.

Monitorizare și evaluare continuă: Feedback-ul periodic va permite ajustarea și îmbunătățirea proiectului pentru viitoarele ediții.

Promovarea rezultatelor: Organizarea de expoziții și evenimente pentru a sensibiliza întreaga comunitate școlară și locală.

Concluzii:

Proiectul „Aceleași visuri, aceleași șanse” contribuie la crearea unui mediu școlar incluziv și prietenos, unde fiecare copil se simte valorizat și încurajat să participe activ la viața comunității școlare, promovând în același timp protecția mediului înconjurător.

Măsuri de îmbunătăţire a calităţii educaţiei prin procesul de formare continuă a personalului didactic din grădiniţă

Prof. Georgiana Elena Lazăr
Grădinița cu Program Normal nr.6 Roşiori de Vede, jud. Teleorman

Schimbările profunde pe care le trăim la nivel social, economic, politic, cultural, tehnologic influenţează şi sistemul de învăţământ. Pentru a face faţă noilor exigenţe, cadrele atrase în cariera didactică trebuie să aibă aptitudinile necesare, să fie bine pregătite şi motivate pentru această profesie. Este foarte importantă formarea iniţială a cadrelor didactice, dar la fel de importantă s-a dovedit a fi şi perfecţionarea profesională continuă a acestora. Pentru a realiza o educaţie de calitate, în condiţiile actuale, este imperios necesară utilizarea a noi metode de lucru cu copiii (metode activ-paricipative, studii de caz, proiecte, portofolii, lucrul în echipă, parteneriate) menite să valorifice potenţialul individual şi să fie centrate pe nevoile fiecărui copil. Pentru ca profesorii să poată dezvolta la elevi noi competenţe de comunicare, creativitatea, curiozitatea intelectuală, gândirea critică, capacităţi de colaborare, trebuie ca, în primul rând, sistemul de formare continuă a cadrelor didactice să capete o nouă orientare. Astfel, metodele tradiţionale, prin care copiii doar asimilau cunoştinţe, sunt înlocuite de metodele active care înlătură comunicarea stereotipă şi promovează manifestările libere ale copiilor. Conceptul de formare continuă este definit, în studiile europene de specialitate, ca fiind „un ansamblu de activităţi şi de practici care cer implicarea educatorilor pentru amplificarea cunoştinţelor proprii, perfecţionarea deprinderilor, analiza şi dezvoltarea atitudinilor profesionale.” (EURYDICE. Reţeaua de Informare despre Educaţie în Comunitatea Europeană, 1997, pp. 8-9).

Pentru a face faţă realităţilor pe care le trăim, trebuie să existe un proces de îmbunătăţire a formării lor iniţiale, dar şi a formării continue şi dezvoltării profesionale. În legislaţia românească, se precizează că „formarea continuă asigură actualizarea şi dezvoltarea competenţelor personalului didactic, inclusiv dobândirea de noi competenţe, în funcţie de evoluţiile din planul nevoilor de educaţie şi al curriculum-ului educaţional, precum şi în funcţie de exigenţele privind adaptarea competenţelor personalului didactic la schimbările din structurile/procesele de educaţie.” (Metodologia formării continue a personalului didactic din învăţământul preuniversitar, anexă la O.M. Nr. 5720/20. 10. 2009, p. 1)

Ţinând cont de realităţile cu care ne confruntăm, se impune intervenţia printr-un plan bine gândit care să preîntâmpine tendinţa de participare tot mai redusă a personalului didactic la cursuri de perfecţionare. Programul va avea în vedere centrarea întregului proces de formare continuă şi dezvoltare profesională pe nevoile beneficiarilor direcţi ai educaţiei.

Măsurile cuprinse în programul de îmbunătățire a calității educației prin procesul de formare continuă a personalului didactic din grădiniță vizează:

- Intensificarea activităţii metodico-ştiinţifice la nivel de:
  • comisie metodică;
  • cercuri pedagogice;
  • simpozioane;
  • schimburi de experiență;
- Înscrierea cadrelor didactice care au doar liceul pedagogic la studii universitare de licenţă (Pedagogia Învăţământului Preşcolar şi Primar);
- Înscrierea cadrelor didactice la studii universitare de masterat;
- Înscrierea cadrelor didactice cu gradul didactic I la programul de formare de formatori pentru cursul pentru părinţi “Educaţi aşa!” sau “Tendințe moderne în educația parentală”;
- Înscrierea a cadrelor didactice la perfecţionarea profesorilor mentori;
- Înscrierea directorului la programul de formare continuă destinat managerilor;
- Continuarea cursurilor de pregătire şi a examenelor pentru obţinerea gradelor didactice de către cadrele înscrise deja şi cooptarea altor educatoare la grade didactice;
- Extinderea cursurilor desfăşurate în sistem online;
- Achitarea unor taxe pentru anumite cursuri din fondul de formare al unităţilor şcolare;
- Promovarea activităţilor de învăţare care respectă ritmul propriu de învăţare al copilului şi aptitudinile individuale ale sale;
- Diversificarea activităţilor din cadrul Curriculum-ului la Decizia Şcolii;

- Deschidere către abordarea Metodei proiectelor şi a activităţilor integrate;
- Organizarea clasei în diferite arii de stimulare dotate cu material bogat, atractiv şi diversificat;
- Creşterea progresului înregistrat de copiii cu nevoi speciale.

Reuşita unui program de îmbunătăţire a calităţii educaţiei prin procesul de formare continuă a cadrelor didactice depinde, în mare parte, de convingerea pe care o are fiecare participant că programele sunt utile, valide şi că îl pot ajuta în realizarea obiectivelor profesionale şi personale.

Orice cadru didactic trebuie să fie deschis schimbărilor, nevoilor actualei vieţi sociale, nevoilor noilor generaţii, dar şi viitoarelor generaţii. Profesorul de calitate nu reprezintă doar un obiect al formării, ci este element activ ale formării dispus să realizeze un parteneriat cu formatorii. Formarea şi dezvoltarea profesională a corpului didactic se organizează concentric, începând cu studiul individual, continuând cu forme organizate instituţional la nivel de comisii metodice, cercuri pedagogice, perfecţionări periodice, masterate, cursuri postuniversitare şi cu sistemul definitivării în învăţământ şi al gradelor didactice.

Corpul profesoral trebuie să conştientizeze că formarea continuă reprezintă un drept, dar şi o obligaţie. Ea se realizează în concordanţă cu evoluţiile din domeniul educaţiei şi cu interesele şi nevoile personale de dezvoltare ale beneficiarilor. Calitate în educaţie înseamnă şi cadre didactice cu înalt nivel de profesionalism, bine pregătite pentru a putea face faţă provocărilor unei societăţi bazate pe cunoaştere, pornind de la pregătirea iniţială şi sprijinul suplimentar oferit la început de carieră didactică până la dezvoltarea profesională continuă la locul de muncă.

Bibliografie:

- Iosifescu, Şerban, Calitatea educaţiei, Suportul de curs, Bucureşti, 2007;
- Legea privind asigurarea calităţii educaţiei, nr. 75/2005.
- EURYDICE. Reţeaua de Informare despre Educaţie în Comunitatea Europeană, 1997;
- Metodologia formării continue a personalului didactic din învăţământul preuniversitar, anexă la O.M. Nr. 5720/20. 10. 2009.

Egalitatea de șanse la educație

Prof. Turturică Nicoleta

Școala Gimnazială „Anghel Saligny” FOCȘANI

Proiect de Lecție

Disciplina: Consiliere și Dezvoltare Personală

Clasa: VI

Locul de desfășurare: Sala de clasă

Durată:50 minute

Obiectivele lecției:

- **Obiective cognitive:**
  - Elevii vor înțelege conceptul de egalitate de șanse în educație.
  - Elevii vor putea să identifice diferențele de oportunitate educațională între copii din medii sociale diferite.
- **Obiective afective:**
  - Elevii vor dezvolta empatie față de colegii din medii sociale diferite.
  - Elevii vor înțelege importanța sprijinului reciproc și a solidarității în educație.

Resurse didactice:

- Povestea „Doi copii din medii sociale diferite” (exemplu fictiv)
- Hârtie și markere pentru notițe
- Proiector pentru prezentare
- Foaie de lucru cu întrebări de reflecție

Desfășurarea lecției:

1. Introducere (10 minute)

- Prezentarea temei lecției: Egalitatea de șanse la educație.
- Discuție introductivă: Ce înseamnă „egalitate de șanse”? De ce este importantă?

2. Povestea (15 minute)

- Profesorul citește sau povestește despre doi copii:
  - **Maria**, care provine dintr-o familie cu venituri mari, are acces la toate resursele educaționale (cursuri de after-school, cărți, tehnologie).

- **Ion**, care provine dintr-o familie cu venituri mici, are dificultăți în a accesa aceleași resurse și se confruntă cu diverse provocări în educație.

- Elevii ascultă și iau notițe despre situațiile cu care se confruntă fiecare copil.

3. Discuție de grup (15 minute)

- Împărțirea elevilor în grupuri mici pentru a discuta despre povestea celor doi copii.
- Întrebări pentru discuție:
  - Ce diferențe observați între cele două medii sociale?
  - Cum credeți că aceste diferențe afectează educația fiecărui copil?
  - Ce soluții ar putea fi implementate pentru a oferi șanse egale?

4. Activitate de reflecție (5 minute)

- Elevii completează o foaie de lucru cu întrebări despre cum pot contribui la egalitatea de șanse în educație, inclusiv propuneri de acțiuni concrete.

5. Concluzie (5 minute)

- Discuție despre concluziile grupurilor și prezentarea propunerilor de acțiune.
- Sublinierea importanței egalității de șanse și a sprijinului reciproc în comunitate.

Evaluare:

- Participarea la discuții și activități de grup.
- Calitatea răspunsurilor și a propunerilor de acțiune de pe foaia de lucru.
- Feedback-ul individual asupra reflecțiilor prezentate.

Povestea lui Maria și Ion

Într-un oraș mic, trăiau doi copii, Maria și Ion, care aveau visuri mari, dar proveneau din medii sociale foarte diferite.

- **Maria** era o fetiță de 12 ani care locuia într-o casă frumoasă, într-un cartier bogat. Părinții ei erau profesori universitari și îi ofereau tot ce avea nevoie pentru a învăța. Maria avea acces la cele mai bune cărți, laptopuri și cursuri de after-school. De asemenea, părinții ei îi dedicau mult timp, ajutând-o să își facă temele și să înțeleagă lecțiile mai greu de digerat.
- În fiecare zi, Maria mergea la școală plină de entuziasm. Îi plăcea să participe la olimpiade de matematică și să învețe despre științe. De asemenea, avea prieteni care o încurajau și care împărtășeau aceleași pasiuni.

- **Ion**, pe de altă parte, era un băiat de 12 ani care locuia într-o zonă mai puțin favorizată a orașului. Familia lui avea venituri mici, iar părinții lui lucrau din greu pentru a-și asigura traiul zilnic. Ion nu avea acces la aceeași resursă ca Maria; nu avea un laptop sau cărți de studiu. De multe ori își făcea temele pe o masă veche, sub lumina slabă a unei lămpi.
- Deși Ion era la fel de inteligent ca Maria, întâmpina dificultăți în a învăța. La școală, îi era greu să se concentreze din cauza zgomotului din jurul său și a lipsei materialelor necesare. Ion își dorea să participe la olimpiade, dar nu avea pe cineva care să-l ajute să se pregătească.
- Într-o zi, la școală, profesorul a organizat o sesiune de mentorat, unde elevii mai avansați aveau ocazia să își ajute colegii. Maria, care era la curent cu dificultățile lui Ion, a decis să se implice. A început să îi ofere ajutor lui Ion, explicându-i conceptele pe care nu le înțelegea și împărtășindu-i resursele de care avea acces.
- Ion a început să progreseze, iar Maria a realizat cât de important este să fim solidari și să ne ajutăm unii pe alții, indiferent de mediul din care provenim. Împreună, au învățat că egalitatea de șanse în educație nu înseamnă doar accesul la resurse, ci și sprijinul și încurajarea pe care le putem oferi.
- **Concluzie**
- Povestea lui Maria și Ion ilustrează cum mediul social poate influența accesul la educație, dar și cum solidaritatea și ajutorul reciproc pot face o diferență semnificativă. Aceasta poate fi un punct de plecare pentru discuții despre egalitatea de șanse și despre cum putem contribui fiecare la crearea unui mediu educațional mai echitabil.

Proiect de activitate integrată: Darul prieteniei

Prof. Zaharescu Alisa
Școala Gimnazială Nr. 24 Timișoara

Activitățile integrate oferă un context captivant și educativ pentru copii, permițându-le să exploreze diverse domenii de învățare într-un mod creativ și interactiv. Proiectul de activitate integrată „Darul prieteniei” este conceput pentru a dezvolta abilități lingvistice, estetice și creative, stimulând totodată empatia și înțelegerea relațiilor interpersonale. Prin această activitate, desfășurată în cadrul proiectului tematic *Eu și lumea mea,* ne propunem e să - i învățăm pe copii valori precum prietenia și acceptarea, utilizând o poveste captivantă și activități artistico-plastice.

Prezentăm în continuare structura proiectului de activitate integrată:

Grupa: Mare

Tema de studiu:Cine sunt/ suntem?

Proiect tematic: Eu și lumea mea

Subtema proiectului: Prietenia și bunătatea

Forma de realizare: activitate integrată

Scopul activității: Dezvoltarea armonioasă a abilităților cognitive, creative și socio-emoționale ale copiilor prin integrarea activităților de lectură, comunicare și expresie artistică, având ca temă valorile prieteniei și acceptării, în contextul descoperirii mediului înconjurător și al relațiilor interpersonale.

În cadrul activității integrate „Darul prieteniei”, strategia didactică a fost proiectată astfel încât să dezvolte capacitatea de a identifica și înțelege emoțiile proprii și ale altora, să promoveze comportamente de acceptare și cooperare în grup, aă încurajeze respectul pentru diversitate și prietenie.

Strategia didactică utilizată:

1. Metodele și procedee:
    - Conversația: A fost utilizată pentru stimularea exprimării verbale a copiilor, oferindu-le oportunitatea de a răspunde la întrebări, de a povesti și de a reflecta asupra mesajului poveștii.
    - Explicația: A sprijinit înțelegerea cuvintelor necunoscute și mesajului poveștii.
    - Problematizarea: A fost integrată prin întrebări reflexive, situații problemă provocând copiii să găsească răspunsuri și să analizeze comportamentele personajelor.

- Lucrul în echipă: Copiii au colaborat în cadrul activităților artistico-plastice, învățând să împărtășească resurse și idei, consolidându-și abilitățile sociale.

2. Forme de organizare:
   - Frontale: Pentru introducerea temei, povestea narată și discuțiile ulterioare, copiii au fost implicați în activități de grup, unde au putut să asculte și să participe colectiv.
   - Individuale și pe grupuri: În cadrul activităților plastice, copiii au lucrat fie individual, fie în grupuri mici, pentru a explora tehnicile artistice și pentru a-și manifesta creativitatea.
3. Materiale didactice:
   - Cartea cartonată *Darul prieteniei* de Steve Smallman, jetoane cu imagini din poveste, pensule, acuarele, bureți pentru amprenatare și alte materiale necesare au fost utilizate pentru a sprijini învățarea activă și experiențele practice.

Strategia didactică a avut un rol central în asigurarea unui mediu de învățare integrativ și stimulant.

- Facilitarea înțelegerii: Conversația și explicația au fost instrumentele principale pentru a transforma povestea într-o lecție despre prietenie, empatie și valori morale.
- Dezvoltarea creativității: Activitățile plastice au permis copiilor să își exprime gândurile și emoțiile în mod artistic, să își dezvolte simțul estetic și să exploreze noi tehnici de lucru.
- Învățarea activă: Metodele utilizate au stimulat curiozitatea și participarea activă a copiilor, aceștia fiind implicați în toate etapele activității.
- Socializare și colaborare: Prin lucrul în grup, copiii au învățat să interacționeze, să comunice eficient și să aprecieze munca în echipă, contribuind la dezvoltarea abilităților lor socio-emoționale.

Această strategie didactică a fost esențială pentru a transforma activitatea într-o experiență educativă holistică, care să îmbine dezvoltarea intelectuală cu cea artistică și socială.

Scenariul activității:

După întâlnirea de dimineață, educatoarea le prezintă copiilor o scrisoare din partea unui prieten imaginar Zâna Prieteniei care își dorește să afle secretul prieteniei adevărate. Educatoarea citește povestea „Darul prieteniei”, utilizând intonație expresivă și oprindu-se la momente cheie pentru a pune întrebări de reflecție:„Cum credeți că se simțea ursul când nimeni nu îl ajuta?”„De ce este important să oferim ajutor prietenilor noștri?”. Pe parcursul lecturii se explică termenii mai dificili și mesajul central: importanța bunătății reciproce și a grijii față de ceilalți.

După lectură, educatoarea le pune copiilor întrebări pentru a verifica înțelegerea:Ce își dorește ariciul? ; Ce făcea ursul pentru animalele din pădure?”; „Cum l-au răsplătit animalele pe urs în final?”; „Ce învățăm noi din această poveste?” Se subliniază importanța prieteniei adevărate, care presupune să dăruim fără a aștepta ceva în schimb.

În continuare copiii sunt învitați să realizeze un colaj tematic Daruri pentru prieteni. Copiii realizează un colaj cu daruri simbolice pe care le pot oferi prietenilor (flori, inimi, raze de soare, animale prietenoase). Educatoarea explică și demonstrează tehnica, oferind fiecărui copil materialele necesare.

Pașii activității:

- Exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor.
- Explicații și demonstrații pentru utilizarea corectă a materialelor.
- Crearea lucrărilor, care vor fi expuse pe un panou pentru evaluare.

Activitatea se încheie cu unjoc interactiv, „Ștafeta prieteniei”. Copiii stau în cerc și își oferă unul altuia o minge, spunând un mesaj pozitiv: „Eu sunt prietenos pentru că…” sau „Îți ofer prietenia mea pentru că…”

Prin activitatea integrată „Darul prieteniei,” copiii au avut ocazia să exploreze valori fundamentale precum bunătatea, empatia și prietenia, într-un mod creativ și interactiv. Povestea, activitățile plastice și jocul colaborativ au contribuit la dezvoltarea abilităților cognitive, socio-emoționale și artistice ale copiilor, oferindu-le o experiență educativă holistică.

Bibliografie: de

Steve Smallman, *Darul prieteniei* , Editura Univers Enciclopedic, 2020;
*** Curriculum pentru pentru educația timpurie, 2019;
*** Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie, 2019;
*** *Activitatea integrată din grădiniţă - Ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar*, Didactica Publishing House, Bucureşti, 2008.

Educația alternativă- activități de autocunoaștere

Dănciulescu Maria Magdalena,
Liceul Economic P.S. Aurelian, Slatina, Olt

Educația alternativă este destul de greu de definit pentru că înglobează o mulțime de aspecte, termenul are o oarecare ambiguitate. Educația alternativă este un tip de educație care incearcă să formeze un elev, un adolescent cat mai bine, să il pregătească pentru viata de adult, dar fără a folosi nimic din metodele pe care sistemele de învățământ din toată lumea, cele clasice, le aplică zi de zi. Cu alte cuvinte dacă vrei să ai o educație alternativă reală trebuie să investești în resurse și abordări creative.

Prin joc si reflecție, copiii înțeleg mai bine ce contează pentru ei și ce tip de decizii îi reprezintă. Fiecare activitate le oferă oportunități de a face alegeri, dezvoltându-le astfel autonomia și responsabilitatea**.** De asemenea, îi ajută să înțeleagă relațiile interumane**,** deoarece le antrenează cooperarea, empatia și comunicarea, care sunt esențiale în orice experiență de învățare prin joc. Prin activități care îi provoacă să

exploreze, să gândească și să reflecteze asupra experiențelor lor, copiii învață să-și identifice valorile, sa își înțeleagă emoațiile și să devină mai conștienți de sine**.**

Iată 3 motive pentru care timpul petrecut în natură și activități experientiale contribuie semnificativ la dezvoltarea copiilor:

- **Dezvoltă valori și principii personale** – Prin experiențe practice, copiii învață ce înseamnă responsabilitatea, cooperarea, respectul pentru natură și alte valori fundamentale.
- **Stimulează creativitatea și gândirea critică** – Jocurile și activitățile în aer liber îi provoacă pe copii sa găsească soluții, să creeze strategii și să gândească liber, fără constrângerile unui mediu formal.
- **Îi ajută să-și înțeleagă emoțiile și să-și dezvolte încrederea în sine** – În natură, copiii sunt mai relaxatț și pot să-și exprime emoțiile mai usor. Experientele autentice contribuie la o autocunoastere profundă, care le oferă siguranța și echilibru emotional

Exerciții de autocunoaștere și dezvoltare personală pentru copii care pot fi efectuate oriunde, la școală, în timpul orei de dirigenție sau chiar acasă. Iată câteva exemple!

Copăcelul aptitudinilor

Pentru îndeplinirea acestui exercițiu, copiii vor primi o fișă în care este desenat un copac. În loc de frunze, acesta are spații libere unde sunt scrise câteva întrebări la care tinerii trebuie să răspundă. Cu ajutorul copăcelului, elevii vor descoperi mai multe despre ei înșiși. Iată câteva exemple de întrebări:

- Ce îmi place să fac și știu să fac? Ce nu îmi place să fac, dar știu să fac? Ce nu știu să fac, dar mi se cere?

Programul ursulețului

Acest exercițiu de autocunoaștere este destinat grupei de Juniori (11-14 ani). Copiii ascultă o poveste despre un ursuleț care nu știe cum să își împartă timpul între școală, joacă, dar și între alte sarcini pe care trebuie să le efectueze în casă (mâncat, spălat, curățenie etc.) După încheierea poveștii, elevii sunt împărțiți în grupe de câte 4-5 și se cere să îl ajute pe micul urs să își organizeze programul.

Mulțumită acestui exercițiu simplu, cei mici descoperă cum să își planifice timpul în mod eficient și, pe deasupra, participă la o lecție practică de storytelling, cu ajutorul căreia învață cum să empatizeze cu întâmplările prin care trece un alt personaj.

Autocunoaşterea şi autoaprecierea corectă este una dintre cele mai complexe şi dificile forme ale cunoaşterii umane. Aceasta pentru că ea se referă la realitatea psihică pe care, spre deosebire de realitatea fizică, materială, este mai greu să o percepem, să o analizăm, să-i precizăm limitele şi nuanţele

Bibliografie

Gabriela Lemeni, Mihaela Porumb (coordonatori)- Consiliere și orientare - Ghid de educație pentru carieră, Editura Asociația de Științe Cognitive din România, Cluj Napoca, 2004

www.self-science.com (2001). Self-Science Emotional Intelligence Lesson Archive 7

Abordări conceptuale privind copiii cu CES și integrarea acestora în învățământul de masă

Prof. Constantin DINU,
Liceul Teoretic ,,Ioan Petruș”, Otopeni, județul Ilfov

Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor precum ceilalţi. În ţara noastră, elevii cu cerinţe educative speciale au învăţat în şcoli speciale, cu cadre didactice pregătite pentru a lucra cu astfel de copii, dar, în ultimii ani, s-a ajuns la concluzia că, procedându-se astfel, aceşti elevi sunt oarecum excluşi din viaţa socială şi s-a decis integrarea lor în învăţământul de masă.

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană, trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare. În calitate de profesor, am fost pus în situaţia de a avea la clasă elevi cu cerinţe educative speciale şi, în astfel de situaţii, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a determina pe toţi participanţii la actul educaţional să se implice conştient în activităţile derulate.

Am ţinut cont de faptul că elevii integraţi au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice şi de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizaţi în niciun fel, nu trebuie ,,uitaţi" în clasă, pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca ceilalţi elevi. Obiectivul principal al şcolilor de masă, în care învaţă elevii cu CES, este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar.

Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament, utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare.

Pentru aceasta, este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat. Astfel, în urma analizei amănunţite a evaluărilor iniţiale, am proiectat conţinuturile individualizat şi diferenţiat, astfel încât să poată fi înţelese de către elevi. Am avut în vedere faptul că învăţarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ, îşi asumă roluri şi responsabilităţi.

Planificarea diferențiată a învățării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor dintre elevi. Diferenţierea curriculum-ului, atât pentru copiii cu dizabilităţi, cât şi pentru cei cu potenţial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize: 1. sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite; 2. aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; 3. realizarea scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea obiectivelor educaţionale, conform diferenţelor individuale; 4. diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpinate prin oportunităţi educaţionale variate.

Diferenţierea curriculară necesită, astfel, selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv-educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului. Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite. Adapatrea curriculum-ului realizat de cadrul didactic la clasă pentru predarea, învățarea și evaluarea diferenţiată se poate realiza prin:

-adaptarea conţinuturilor, având în vedere atât aspectul cantitativ, cât şi aspectul calitativ, planurile şi programele şcolare fiind adaptate la potenţialul de învăţare al elevului prin extindere, selectarea obiectivelor şi derularea unor programe de recuperare şi remediere şcolară;

-adaptarea proceselor didactice având în vederea mărimea şi gradul de dificultate al sarcinii, metodele de predare (metode de învăţare prin cooperare, metode activ-participative, jocul didactic), materialul didactic(intuitiv), timpul de lucru alocat, nivelul de sprijin (sprijin suplimentar prin cadre didactice de sprijin);

-adaptarea mediului de învăţare fizic, psihologic şi social;

-adaptarea procesului de evaluare, având ca finalitate dezvoltarea unor capacitaţi individuale ce se pot exprima prin diverse proiecte şi produse (scrise, orale, vizuale, kinestezice).

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcţie de potenţialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării iniţiale. Tratarea diferențiată a şcolarilor facilitează adaptarea acestora la cerinţele şi obiectivele procesului instructiv-educativ şi presupune corelarea între cerinţele programei şi posibilităţile copiilor.

Tratarea diferenţiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfăşurarea şi evaluarea activităţilor instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanţă cu însuşirile de personalitate, care se află în permanent devenire şi transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic şi fizic al copilului. Diferenţierea se poate face atât prin curriculum, prin extinderea şi profunzimea cunoştinţelor propuse spre învăţare, cât şi prin formele de organizare a activităţii şi a metodelor didactice utilizate.

Copiii aflaţi în diferite faze ale insuccesului şcolar pot fi cuprinşi în activităţi frontale, dar trebuie trataţi şi individual, cu sarcini de lucru care să ţină seama de dificultăţile lor. Cadrul didactic trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaţionale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, a ameninţării şi intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui copil de a reuşi.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi **metodele expozitive** (povestirea, expunerea, explicaţia,descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi material intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline, cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai direct în situaţii de viaţă simulate trezeşte motivaţia şi implică participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, **exerciţiul** constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de formare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă **învăţarea prin cooperare**. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, învaţă unii de la alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare. Este necesară o riguroasă planificare, organizare şi desfăşurare a acestor tipuri de activităţi în relaţie direct cu posibilităţile reale ale elevilor şi pentru a veni în întâmpinarea problemelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educaţional.

Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiior şi drumeţiilor permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi depatrimoniu, formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă, la elevii cu CES, spiritul decompetiţie, de echipă, încrederea în forţele proprii, îi mobilizează la cooperare. Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

Bibliografie:
GHERGUŢ, A. , *Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie,* Editura Polirom, Iaşi, 2009
POPOVICI, D. (1998), *Învăţământul integrat sau incluziv*, Editura Corint, Bucureşti, 2009

FII TU VOCEA SCHIMBĂRII!

Profesor: Dumitru Mihaiela
Școala Gimnazială Nr. 279
Sector 6

Desegregarea școlară este acel tip de discriminare săvârșită în cadrul unei unități de învățământ.

Societatea actuală este marcată de o derie inegalități sociale, etnice și economice, educația rămânând una dintre cele mai puternice forțe de schimbare. Cu toate că idealul egalității în educație este promovat în documentele oficiale și în discursul public, realitatea arată că segregarea școlară și inechitatea educațională persistă. Elevii din medii dezavantajate, în special cei de etnie romă sau proveniți din familii cu venituri reduse, au acces limitat la o educație de calitate. În acest context, tema „Fii tu vocea schimbării! Desegregarea prin educație de calitate” devine un apel la acțiune, adresat fiecărui cetățean, dascăl și decident politic.

Actualmente,educația de calitate nu înseamnă doar acumularea de cunoștințe, ci și formarea caracterului, dezvoltarea gândirii critice și cultivarea empatiei. Aceasta trebuie să fie incluzivă, echitabilă și adaptată nevoilor fiecărui copil. O educație de calitate poate distruge barierele sociale și culturale, facilitând integrarea tuturor categoriilor sociale și construind o societate mai coezivă, mai echitabilă.

Pentru a combate segregarea, trebuie să începem cu politici publice coerente. Autoritățile trebuie să investească în infrastructura școlară din zonele defavorizate, să asigure formarea continuă a cadrelor didactice și să aplice sancțiuni în cazurile de segregare instituționalizată. De asemenea, integrarea copiilor romi în școli obișnuite trebuie însoțită de măsuri de sprijin – burse sociale, programe remediale, consiliere psihopedagogică – pentru a preveni eșecul școlar.

Profesorii sunt considerați principale “arme” în lupta pentru desegregare.

Ei pot fi liantul schimbării sau, din nefericire, perpetuatori ai discriminării, în funcție de atitudinea și formarea lor. Un profesor dedicat, empatic și bine pregătit poate inspira elevii din medii defavorizate să creadă în potențialul lor, să viseze și să își atingă scopurile, chiar să se autodepășească.

De aceea, este esențial ca formarea inițială și continuă, dar și necondiționată, a cadrelor didactice să includă educația interculturală, psihologia diversității precum și metode moderne de predare.

Într-o altă ordine de idei, comunitatea locală – părinți, autorități, ONG-uri – joacă un rol crucial în această situție. Prin implicare activă, comunitățile pot interveni pe lângă autorități pentru schimbări sistemice, pentru a susține inițiative locale de integrare și pentru a contribui la reducerea prejudecăților folosindu-se de dialog și de colaborare.

Există deja inițiative care demonstrează că desegregarea este posibilă. Programe precum „Școala după școală”, „A Doua Șansă” sau „Fiecare Copil în Grădiniță”” Fii tu însuți!”, au arătat că intervențiile bine gândite pot schimba mentalități, chiar destine. De asemenea, colaborările între școlile din mediul rural și urban, schimburile interculturale și proiectele Erasmus pot contribui la construirea unei educații incluzive.

Un exemplu relevant este proiectul implementat de Asociația „Roma Education Fund”, care oferă burse, mentorat și sprijin psihologic elevilor rromi pentru a-i ajuta să finalizeze liceul și să continue studiile universitare. Rezultatele arată că, atunci când li se oferă șanse reale, copiii din medii vulnerabile pot performa la fel de bine ca ceilalți.

Astefel,desegregarea prin educație de calitate nu este doar responsabilitatea instituțiilor statului, ci a fiecăruia dintre noi.

În calitate de cetățeni, părinți, profesori sau chiar elevi, avem datoria morală de a promova incluziunea, toleranța și echitatea, poate nu doar în domeniul școlar. Trebuie să vorbim atunci când vedem nedreptăți, să ne implicăm în comunitate și să susținem fiecare copil, indiferent de origine sau statut social.Vulnerabilitate poate atrage după sine pericole iminente.

Schimbarea nu vine peste noapte, dar fiecare gest contează. O vorbă de încurajare, o oră în plus de pregătire, o atitudine deschisă pot face diferența.

Educația de calitate este liantul care unește oameni, care distruge bariere , dar construiește o societate în care toți au șansa de a reuși.

Așadar, fii tu vocea schimbării – pentru că viitorul unei societăți începe în sala de clasă!

Împreună vom reuși!

Îmreună vom depăși orice barieră!

Reușita este în puterea noastră de a fi!

Schimbare prin educație de calitate de la ideal la realitate

Școala Gimnazială Petrești
Prof. Alexandru Vasilica

Trăim într-o epocă a transformărilor accelerate, în care educația nu mai este doar un instrument de transmitere a informației, ci devine catalizatorul fundamental al schimbării sociale. Într-o lume definită de incertitudini și provocări globale, educația de calitate este, cea mai puternică forță de reinventare a umanității.

Educația a fost dintotdeauna motorul progresului unei societăți, iar prin intermediul ei, indivizii capătă cunoștințe, abilități și valori esențiale pentru dezvoltarea personală și comunitară. O educație de calitate nu doar că formează specialiști competenți, ci modelează cetățeni responsabili și capabili să aducă schimbări pozitive în lume.

Educația autentică nu formează doar profesioniști, ci creează arhitecții viitorului. Prin dezvoltarea gândirii critice, a empatiei și a competențelor transversale, educația de calitate cultivă cetățeni capabili să propune soluții inovatoare.

Educația de calitate presupune mai mult decât transmiterea de informații. Ea implică formarea gândirii critice, încurajarea creativității și dezvoltarea caracterului. Printr-un proces educațional bine structurat, tinerii dobândesc competențe relevante pentru piața muncii, se promovează valori precum respectul, solidaritatea și responsabilitatea, se reduce inegalitatea socială și se oferă șanse egale tuturor.

Organizații internaționale, precum UNESCO și ONU, subliniază constant faptul că educația de calitate este un drept fundamental și un factor cheie pentru dezvoltarea durabilă. Educația de calitate produce schimbare în mai multe moduri: la nivel individual crește încrederea în sine, deschide oportunități de carieră și permite o mai bună participare civică; la nivel social reduce sărăcia, inegalitățile și conflictele, sprijinind o societate mai echitabilă și mai pașnică; la nivel economic dezvoltă o forță de muncă educată, stimulează inovația, productivitatea și creșterea economică; la nivel global educația formează cetățeni conștienți de problemele mondiale, precum schimbările climatice și drepturile omului.

Pentru ca educația să aibă un impact real, trebuie respectate anumite condiții: profesori bine pregătiți și motivați; programe școlare adaptate la nevoile reale ale societății; acces egal la resurse educaționale moderne; implicarea comunității și sprijinul politic în susținerea sistemului educațional; promovarea învățării continue pe tot parcursul vieții.

Schimbarea prin educație de calitate este esențială pentru construirea unui viitor mai bun. Investiția într-o educație de calitate este investiția cea mai sigură într-o societate echitabilă, prosperă și durabilă și fiecare dintre noi este dator și are un rol extrem de important în susținerea educației: ca elevi, profesori, părinți sau cetățeni responsabili.

Schimbarea începe în sălile de clasă, dar impactul ei se extinde în fiecare colț al societății: în economie, în cultură, în politică. Fiecare lecție bine predată, fiecare profesor inspirat și fiecare elev provocat să gândească liber reprezintă o mică revoluție a schimbării.

A vorbi despre educație de calitate înseamnă a înțelege că aceasta presupune: profesionalism pedagogic - profesori formați nu doar academic, ci și uman, capabili să inspire; curriculum dezvoltat

- programe adaptabile, conectate la realitățile și nevoile societății actuale; acces echitabil - o educație care nu discriminează și nu exclude, ci aduce împreună diversitatea și schimbarea în bine; dialog și colaborare - o relație autentică între actorii educaționali: elevi, profesori, familie și comunitate; resurse și tehnologie -instrumente moderne care sprijină creativitatea și învățarea activă. Educația reprezintă unul dintre pilonii fundamentali ai dezvoltării personale și sociale. O educație de calitate nu este doar o necesitate, ci un drept esențial al fiecărui individ. În contextul globalizării, al progresului tehnologic și al schimbărilor constante din societate, sistemele educaționale din întreaga lume se află într-un proces continuu de transformare.

Aceste schimbări vizează atât conținutul curricular, metodele de predare, relația profesor-elev, cât și modul în care este evaluată performanța școlară.

Educația de calitate este caracterizată prin accesibilitate, relevanță, echitate, eficiență și sustenabilitate. Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură subliniază faptul că o educație de calitate trebuie să ofere tuturor copiilor șanse egale la învățare, să contribuie la dezvoltarea unor competențe cheie eficiente și să promoveze valori precum respectul, responsabilitatea și spiritul critic.

Elementele esențiale ale unei educații de calitate includ: profesori mult mai bine pregătiți și motivați, curricula școlară actualizată și relevantă, medii de învățare mai sigure și stimulative, acces la resurse educaționale moderne, implicarea comunității și a părinților în procesul educational.

Necesitatea schimbării educației este inevitabilă într-o lume aflată într-o continuă evoluție, iar sistemul educațional trebuie să țină pasul cu dezvoltarea tehnologică, cerințele pieței muncii și nevoile generațiilor actuale. De exemplu, competențele digitale, gândirea critică, colaborarea și creativitatea sunt abilități tot mai căutate, dar nu întotdeauna cultivate suficient în sistemele educaționale tradiționale.

Printre factorii care determină schimbarea în educație se numără: progresul tehnologic (introducerea instrumentelor digitale în procesul de predare-învățare), schimbările demografice și sociale (migrarea, diversitatea culturală, inegalitățile economice), nevoia de incluziune și echitate (acces egal la educație pentru toți).

Formele schimbării în educație ar putea fi:

1. Digitalizarea învățământului - unul dintre cele mai semnificative schimbări recente este digitalizarea educației. Tabletele, platformele educaționale, aplicațiile interactive și realitatea augmentată transformă modul în care elevii învață. Profesorii au acum la dispoziție instrumente moderne care facilitează personalizarea învățării și accesul la resurse variate; 2. Predarea centrată pe elev - abordarea clasică, axată pe profesor ca sursă principală de cunoștințe, este înlocuită

treptat de o metodologie centrată pe elev. Aceasta promovează învățarea activă, colaborativă și interdisciplinară, în care elevii sunt încurajați să exploreze, să pună întrebări și să participe activ la propria formare.

3. Evaluarea alternativă - în fața crizelor globale - fie ele pandemii, conflicte sau schimbări climatice - educația de calitate se dovedește a fi antidotul principal împotriva dezinformării, extremismului și resemnării. Ea construiește reziliența personală și colectivă, oferind generațiilor tinere nu doar cunoștințe, ci și sens și direcție.

4. Educația incluzivă -o educație de calitate presupune integrarea tuturor copiilor, indiferent de dizabilități, origine etnică sau statut socio-economic. Adaptarea metodelor și resurselor în funcție de nevoile fiecărui elev este o condiție esențială pentru o educație echitabilă și eficientă.

Deși intențiile reformatoare sunt evidente, implementarea acestora întâmpină numeroase obstacole cum ar fi: subfinanțarea sistemului educational - alocarea bugetară pentru educație în România care rămâne sub media europeană, ceea ce afectează infrastructura, dotările și salariile cadrelor didactice; Inechități în accesul la educație - diferențele între mediul urban și rural, precum și între diverse regiuni ale țării, conduc la inegalități în calitatea educației oferite; Rezistența la schimbare - atât la nivel instituțional, cât și individual, există o reticență față de adoptarea noilor metode și tehnologii educaționale, ceea ce încetinește procesul de reformă.

Schimbările frecvente în conducerea Ministerului Educației și absența unei strategii pe termen lung afectează coerența și continuitatea reformelor.

Mai mult decât orice alt domeniu, educația are puterea de a transforma vulnerabilitatea în forță și incertitudinea în oportunitate.

Educația nu schimbă lumea, ci îi schimbă pe cei care o vor schimba așa cum spunea și Paulo Freire, „educația nu schimbă lumea. Educația schimbă oamenii, iar oamenii schimbă lumea.”

Investiția într-o educație de calitate este cea mai sigură pentru un viitor în care progresul tehnologic să fie însoțit de progres moral și uman, iar schimbarea nu este un ideal îndepărtat, ea începe astăzi, în fiecare clasă și prin fiecare gest al celor care cred că învățarea este cheia libertății.

EDUCAȚIA PREȘCOLARĂ – PRIMUL PAS SPRE O SOCIETATE INCLUZIVĂ

Prof. Pop Loemi-Andreea
Școala Gimnazială Dăești

Educația timpurie are un rol esențial în formarea atitudinilor și valorilor care vor ghida copilul de-a lungul vieții.

În acest context, tema „Fii tu vocea schimbării! Desegregare prin educație de calitate” capătă o relevanță aparte.

Grădinița este primul mediu educațional în care copilul interacționează cu alții în afara familiei, iar acest mediu

trebuie să fie caracterizat prin incluziune, echitate și respect față de diversitate.

În învățământul preșcolar, desegregarea se traduce prin acceptarea și valorizarea fiecărui copil, indiferent de etnie,

statut socio-economic, dizabilitate sau alte diferențe. Educația incluzivă înseamnă adaptarea activităților și metodelor

astfel încât fiecare copil să aibă șansa de a participa activ la procesul educațional și de a se simți în siguranță și valorizat.

Profesorul pentru învățământul preșcolar are un rol decisiv în combaterea segregării. Prin comportamentul său, prin activitățile

propuse și prin mesajele transmise, cadrul didactic modelează atitudinile copiilor și promovează valori precum toleranța,

empatia și cooperarea. Atunci când educatorul oferă un exemplu de acceptare și respect față de toți copiii, acesta devine o

voce activă a schimbării.

Printre metodele care susțin o educație de calitate și incluzivă în grădiniță se numără:

- folosirea poveștilor și jocurilor cu teme despre diversitate;
- organizarea de activități în care copiii colaborează în echipe mixte;
- parteneriatul activ cu părinții tuturor copiilor, în special cu cei din grupuri vulnerabile;
- crearea unui mediu fizic și emoțional sigur și prietenos;
- adaptarea activităților pentru nevoile individuale ale copiilor.

Educația preșcolară este temelia pe care se construiește întreaga dezvoltare ulterioară a copilului.

În calitate de cadre didactice, avem responsabilitatea și puterea de a cultiva valori pozitive, de a preveni discriminarea și de a promova o educație de calitate pentru toți. Să fim noi vocile schimbării, începând din grădiniță!

Integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă

Ungureanu Anca- Paula,
Școala Profesională Mogoșești, Iași

În țara noastră, elevii cu cerințe educative speciale au învățat în școli speciale, cu cadre didactice pregătite pentru a lucra cu astfel de copii, dar, în ultimii ani, s-a ajuns la concluzia că, procedându-se astfel, acești elevi sunt oarecum excluși din viața socială și s-a decis integrarea lor în învățământul de masă.

Școala, ca instituție publică de formare și socializare umană, trebuie să răspundă cerințelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învățare și un potențial intelectual și aptitudinal peste medie, dar și celor care manifestă deficiențe de învățare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerințe educative speciale și necesită un program individualizat de învățare.

În calitate de profesor, am fost pusă în situația de a avea la clasă elevi cu cerințe educative speciale și în astfel de situații am încercat să gasesc cele mai bune metode de predare- învățare pentru a-i deteremina pe toți participanții la actul educațional să se implice în activitățile derulate. Elevii cu CES nu trebuie marginalizați în niciun fel, nu trebuie lăsați deoparte, gândind că nu vor putea ajunge ca și ceilalți elevi. Școala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoana capabilă să- și creeze propriile procese și strategii de raționament.

Adaptarea curriculumului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluțiile propuse de către autoritățile competente. Curriculumul școlar vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât permite fiecărui copil să avansesze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare. Astfel, am proiectat conținuturile indiviualizat și diferențiat.

Diferențierea curriculară necesită selecționarea sarcinilor de învățare după criteriul maturității intelectuale, ritmul de lucru și nu după criteriul vârstei cronologice. Elevii care participă la procesul de educație trebuie să beneficieze de o diferențiere educațională pentru că: au abilități diferite, au interese diferite, au experiențe diferite, provin din medii sociale diferite, au comportamente afective diferite, au stiluri de învățare diferite.

Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcție de potențialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării inițiale. Copiii aflați în diferite faze ale insuccesului școlar pot fi cuprinți in activități frontale, dar trebuie tratați și individual, cu sarcini de lucru care să țină seama de dificultățile lor.

Cadrul didactic trebuie să pună accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor și pe ameliorarea practicilor educaționale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacțiilor impulsive neadecvate, exprimarea încrederii în posibilitatile fiecărui copil de a reuși.

Consider ca nu există „rețeta” pentru integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă. Cei care manifestă deschidere pentru integrarea acestora vor găsi și strategiile potrivite. Fiecare copil are dreptul la educație si merită să i se acorde o șansă.

În condițiile unei educații incluzive, metodele active de învățare prin cooperare au o mare eficiență. Câteva strategii de învățare care pot fi aplicate cu succes sunt:

1. **Predicțiile în perechi.** Elevii vor fi grupați în perechi, având fiecare o foaie și un creion. Profesorul le oferă o listă cu câteva cuvinte dintr-o povestire. Elevii trebuie să alcătuiască o compunere pe baza unor predicții în jurul listei oferite.

2. **Știu/ vreau să știu/ am învățat.** Elevii scriu pe o coloană ceea ce știu despre o temă, pe altă coloană ceea ce vor să știe și pe alta ce au învățat. La sfârșit se verifică ce cunoștinte noi au dobândit elevii.

3. **Brainstormingul.** Individual sau în perechi, elevii prezintă sau scriu pe hârtie toate lucrurile pe care le știu despre un anumit subiect.

4. **Interviul în etape.** Profesorul adresează o întrebare elevilor grupați câte trei- patru. Fiecare elev găsește o soluție și o formulează în scris. Apoi elevii se confruntă reciproc în legătură cu răspunsul, după care perechile se alătură altor perechi formând grupuri în care fiecare elev prezintă soluția partenerului.

5. **Turul galeriei.** Grupuri de 3- 4 elevi lucrează la o problemă care are drept rezultat un produs (schemă, desen, compunere). După expunerea produselor, fiecare grup examinează produsele celorlalte grupe, discută, apoi fac recomandări.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activități educative școlare, ci și prin activități extracurrriculare.

Rolul terapeutic al activităților extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai ușor socializarea elevilor cu CES. Aceste activități dezvoltă la elevi pricepere, deprinderi și abilități cognitive și comportamentale, mult mai solide, pentru ca, desfășurându-se în afara cadrului tradițional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activitățile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiilor și drumețiilor permit dezvoltarea relațiilor interpersonale și o mai bună relaționare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaștere a

frumuseților naturale și de patrimoniu, formarea și dezvoltarea unor sentimente de prețuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu etc.) dezvoltă la elevii cu CES spiritul de competiție, de echipă, încrederea în forțele proprii, îi mobilizează la cooperare.

Educația integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalți copii, să desfășoare activități comune, dobândind abilități în vederea adaptării, integrării și devenirii lor ca și ceilalți.

Bibliografie:

1. Gherghuț A. (2006), **Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație**, Editura Polirom, Iași;
2. Popovici, D.(1998)- **Învățământul integrat sau incluziv**, Editura Corint, București;
3. Vrasmas Ecaterina Adina, **Introducere în Educația cerințelor speciale**, Universitatea din București, Editura Credis, 2004;
4. Emil Verza, Florin Emil Verza (coordonatori), **Tratat de psihopedagogie specială**, Editura Universității din București, 2011.

Integrarea și incluziunea elevilor în sistemul educațional românesc

NISTOR CRISTINA
LICEUL TEORETIC CONSTANTIN BRÂNCOVEANU DĂBULENI

1. Introducere

Educația este un drept fundamental. Integrarea și incluziunea elevilor sunt esențiale pentru o școală echitabilă. Într-un context social divers, educația incluzivă devine o prioritate.

2. Definirea conceptelor

Integrarea se referă la prezența elevilor cu CES în școli de masă, cu sprijin adaptat. Incluziunea presupune transformarea școlii pentru a răspunde tuturor nevoilor, valorizând diversitatea (Booth & Ainscow, 2011).

3. Beneficii ale incluziunii

Incluziunea dezvoltă empatia, reduce abandonul și pregătește elevii pentru o societate democratică. Copiii învață împreună și se dezvoltă armonios într-un mediu tolerant.

4. Obstacole în practică

Probleme frecvente: lipsa formării cadrelor, lipsa resurselor (asistenți, specialiști), clase aglomerate, atitudini negative față de diversitate.

5. Soluții și bune practici

Formarea profesorilor, adaptarea metodelor, implicarea părinților și colaborarea cu specialiști și ONG-uri pot sprijini incluziunea reală. Unele școli aplică deja aceste practici cu succes.

6. Concluzie

Incluziunea nu e doar o obligație legală, ci un demers necesar pentru un sistem educațional echitabil. Este responsabilitatea tuturor actorilor implicați în educație.

Bibliografie

1. Booth, T. & Ainscow, M. (2011). Index for Inclusion.
2. Ciolan, L. (2008). Politici educaționale.
3. Legea educației naționale nr. 1/2011.
4. Ministerul Educației (2021). Ghid CES.
5. UNICEF (2020). Educația incluzivă.
6. Suciu, A. (2020). Revista de Pedagogie.

ROLUL ARTELOR PLASTICE ÎN PROMOVAREA INCLUZIUNII

Autor: Prof. Grigore Ioana
Liceul de Arte ”Hariclea Darclee„ Brăila

Artele plastice oferă un cadru educațional ideal pentru promovarea incluziunii, datorită caracterului său expresiv, vizual și deschis către interpretări multiple. Într-un context educațional incluziv, fiecare elev trebuie să aibă șansa de a-și descoperi și exprima creativitatea, indiferent de abilitățile sau provocările cu care se confruntă.

Predarea artelor plastice într-un mod incluziv implică utilizarea unor metode didactice variate și flexibile. Învățarea prin explorare, experimentare și creație liberă stimulează participarea activă a tuturor elevilor. Profesorul trebuie să adapteze demersul didactic, folosind materiale vizuale, demonstrații, aplicații tactile și tehnologii asistive, pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor, inclusiv ale celor cu cerințe educaționale speciale (CES).

Metodele de învățare colaborativă și predarea diferențiată sunt esențiale în acest demers. Activitățile pot fi organizate astfel încât elevii să lucreze în grupuri eterogene, dezvoltând empatia, cooperarea și acceptarea diversității. Elevii cu CES pot beneficia de sarcini adaptate, de sprijin individual și de un ritm propriu de lucru, care să le permită integrarea activă în procesul educațional.

Evaluarea în artele plastice trebuie să fie una formativă și flexibilă, concentrată pe progresul individual, nu pe comparație sau standarde rigide. Portofoliile vizuale, evaluarea prin observație, autoevaluarea și evaluarea colegială pot fi instrumente eficiente pentru a recunoaște efortul, implicarea și evoluția fiecărui elev. Este important ca evaluarea să încurajeze exprimarea liberă și autentică a ideilor și trăirilor prin artă.

Pentru elevii cu CES, adaptările pot include: utilizarea unor materiale specifice (plastilină, texturi diverse, instrumente de desen ergonomice), prelungirea timpului alocat pentru activități, oferirea unor exemple vizuale clare și utilizarea comunicării vizuale sau nonverbale. De asemenea, este esențial sprijinul emoțional și un mediu educațional sigur și stimulativ.

În concluzie, artele plastice joacă un rol semnificativ în promovarea incluziunii școlare. Ele oferă un spațiu în care fiecare elev poate să se exprime, să se simtă valorizat și acceptat. Printr-o predare atentă, adaptată și centrată pe nevoile fiecărui copil, profesorul devine un facilitator al incluziunii, construind punți între diferențele individuale și comunitatea clasei.

Tabla Interactivă la Grădiniță: O Modalitate Modernă și Captivantă de Învățare

Prof.inv.preșcolar Birca Florina
Grădinița Nr.1 Dragomiresti-Deal Județ Ilfov

Folosirea tablei interactive la grădiniță aduce multiple beneficii în procesul educațional, stimulând curiozitatea și interacțiunea activă a copiilor. Această tehnologie transformă învățarea într-o experiență captivantă, adaptată nevoilor generației digitale. Beneficiile utilizării tablei interactive la grădiniță: 1. Învățare vizuală și interactivă – Copiii înțeleg mai ușor conceptele prin imagini, animații și jocuri educative. 2. Dezvoltarea coordonării ochi-mână – Activitățile pe tablă implică atingerea, trasarea și selectarea elementelor, îmbunătățind motricitatea fină. 3. Creșterea atenției și implicării – Lecțiile devin mai atractive, iar copiii rămân concentrați mai mult timp. 4. Personalizarea învățării – Educația poate fi adaptată fiecărui copil, oferind activități diferite în funcție de nivelul fiecăruia. 5. Colaborare și lucru în echipă – Copiii pot rezolva sarcini împreună, dezvoltându-și abilitățile sociale. 6. Acces la resurse digitale – Educatorii pot folosi aplicații interactive, povești animate și videoclipuri educaționale pentru a îmbogăți lecțiile. Exemple de activități interactive: • Jocuri de recunoaștere a literelor și cifrelor – Copiii identifică și potrivesc litere și cifre pe tablă. • Desene și povești animate – Se creează desene digitale sau se completează povești interactive. • Puzzle-uri și jocuri logice – Dezvoltă gândirea critică și capacitatea de rezolvare a problemelor. • Exerciții de coordonare și mișcare – Jocuri care implică mișcare fizică, cum ar fi „Atinge animalul corect!” Tabla interactivă nu înlocuiește metodele tradiționale, ci le completează, oferind o modalitate modernă și eficientă de învățare prin joacă. Implementată corect, poate deveni un instrument esențial în educația preșcolarilor.

Adaptare curriculară

Prof. înv. primar: Tiu Ani Laura
Școala Gimnazială „Anton Pann” Voluntari

Numele şi prenumele elevului: B. M.

Clasa: a II-a

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: 11.09.2023 – 21.06.2024

COMPETENȚE GENERALE:

- Descoperirea și folosirea potențialului psihic de învățare al elevului, a ritmului propriu de achiziție, prin observarea zilnică și prin concentrarea tuturor informațiilor din cadrul familiei;
- Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
- Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute
- Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare
- Dezvoltarea expresivității și creativității.

Competențe specifice	**Activităţi de învăţare**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Obs**
Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral	▪ Să înțeleagă semnificația globală a mesajului oral ▪ Să sesizeze intuitiv corectitudinea unui text ascultat ▪ Să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunț dat ▪ Să formuleze clar și corect enunțuri verbale potrivite unor situații date	▪Conversația ▪Dialogul ▪Expunerea orală ▪Exercițiul ▪Explicația	Evaluarea orală și scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente, formative Probe scrise, fișe de lucru	

Competențe specifice	**Activităţi de învăţare**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Obs**
	▪ Să integreze cuvintele noi in enunțuri ▪ Să identifice câteva însușiri ale unui personaj dat ▪ Exerciții de citire și de audiere ▪ Exerciții de stabilire a sinonimelor ▪ Exerciții de construcție de propoziții cu ajutorul cuvintelor date ▪ Exerciții de integrare a cuvintelor noi în alte contexte	▪Jocul didactic ▪Învățarea prin descoperire ▪Activitate independentă ▪Brainstorming		
Dezvoltarea capacității de exprimare orală: Să povestească pe scurt o secvență dintr-o poveste/ film	▪ Exerciții de relatare a unor texte de întindere medie	▪Conversația ▪Dialogul ▪Expunerea orală	Probe orale	
Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris (citirea/	▪ Exerciții de lectură ▪ Să desprindă semnificația globală a unui text citit ▪ Să citească în ritm	▪Lectura expresivă ▪Lucrul cu fișe	Evaluarea orală și scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai	

Competențe specifice	Activităţi de învăţare	Metode şi mijloace de realizare	Metode şi instrumente de evaluare	Obs
lectura):	propriu, corect texte de întindere medie		multe reveniri	
Dezvoltarea capacității de exprimare scrisă:	▪ Exerciții de scriere rapidă, având în vedere lentoarea elevului în actul grafic ▪ Exerciții de identificare și analiză ▪ Să scrie lizibil, corect, un text dat ▪ Să scrie după dictare ▪ Să rezolve exercițiile de vocabular date	▪Activitate independentă ▪Exercițiul	Fișe de lucru individuale Evaluarea orală și scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri	

DISCIPLINA: Matematică și explorarea mediului

PERIOADA DE IMPLEMENTARE: 11.09.2023 – 21.06.2024

COMPETENȚE GENERALE:

- Descoperirea și folosirea potențialului psihic de învățare al elevului, a ritmului propriu de achiziție, prin observarea zilnică și prin concentrarea tuturor informațiilor din cadrul familiei;
- Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităților de explorare/ investigare și rezolvare de probleme;
- Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic.

Competențe specifice	Activităţi de învăţare	Metode şi mijloace de realizare	Metode şi instrumente de evaluare	Obs
Cunoașterea și utilizarea	▪ Să recunoască și să ordoneze numerele naturale în	▪Conversația ▪Dialogul	▪ Evaluarea orală și	

Competențe specifice	**Activităţi de învăţare**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Obs**
conceptelor specifice matematicii conform cu planificarea adaptată	concentrul 0-100 ▪ Să compare numere naturale în intervalul 0-100 ▪ Să efectueze adunări și scăderi de numere naturale în concentrul 0-100 ▪ Exerciții de recunoaștere și ordonare a numerelor naturale 0-100 ▪ Exerciții de comparare a numerelor 0-100 ▪ Exerciții de adunări și scăderi	▪Exercițiul ▪Problematizarea ▪Explicația ▪Jocul didactic ▪Învățarea prin descoperire ▪Activitate independentă	scrisă ▪ Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fișe de lucru	
Dezvoltarea capacității de explorare/ investigare și rezolvare de probleme	▪ Să rezolve logic probleme acționale ▪ Exerciții de rezolvare a problemelor acționale simple cu una și două operații	▪Conversația ▪Dialogul ▪Exercițiul ▪Problematizarea ▪Explicația ▪Jocul didactic ▪Învățarea prin descoperire ▪Activitate independentă	Probe orale și scrise Fișe de lucru	
Dezvoltarea interesului și a motivației pentru studiul și	▪ Să rezolve logic probleme acționale ▪ Exerciții de rezolvare a problemelor acționale simple cu una și două operații	▪Conversația ▪Dialogul ▪Exercițiul ▪Problematizarea ▪Explicația	Probe orale și scrise Fișe de lucru	

Competențe specifice	**Activităţi de învăţare**	**Metode şi mijloace de realizare**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Obs**
aplicarea matematicii în contexte variate		▪Jocul didactic ▪Activitate independentă		

DESEGREGARE PRIN EDUCATIE DE CALITATE STUDIU DE SPECIALITATE

AUTOR: CRĂCIUN RAMONA-ELENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”DR. AUREL VLAD”, ORĂȘTIE

În contextul societății contemporane, caracterizată de diversitate culturală, etnică și socio-economică, desegregarea prin educație de calitate reprezintă un imperativ pentru construirea unei societăți echitabile și incluzive. Segregarea școlară, indiferent de forma sa – etnică, socială sau bazată pe abilități – are consecințe negative profunde asupra dezvoltării individuale și coeziunii sociale. Acest referat explorează rolul crucial al educației de calitate în procesul de desegregare, analizând mecanismele prin care un învățământ performant și echitabil poate contribui la depășirea barierelor și la promovarea incluziunii.

Educația de calitate, în esența sa, depășește simpla transmitere de cunoștințe. Ea implică crearea unui mediu de învățare sigur, stimulant și adaptat nevoilor individuale ale fiecărui elev. Un astfel de mediu favorizează dezvoltarea cognitivă, socială și emoțională a tuturor copiilor, indiferent de mediul din care provin. Prin strategii pedagogice incluzive, curriculum relevant și resurse adecvate, școlile pot deveni spații în care diversitatea este valorizată ca o sursă de învățare și în care toți elevii se simt respectați și incluși.

Un aspect esențial al educației de calitate în contextul desegregării este formarea cadrelor didactice. Profesorii trebuie să fie pregătiți să abordeze diversitatea din clasă, să implementeze practici pedagogice diferențiate și să combată prejudecățile și stereotipurile. Formarea continuă în domeniul educației incluzive, al metodelor de predare adaptate și al gestionării claselor eterogene este crucială pentru succesul procesului de desegregare.

Curriculumul joacă, de asemenea, un rol semnificativ. Un curriculum relevant și incluziv reflectă diversitatea societății, promovează înțelegerea interculturală și dezvoltă competențele sociale și civice necesare pentru o conviețuire armonioasă. Integrarea perspectivei diversității în toate disciplinele de studiu contribuie la deconstruirea stereotipurilor și la formarea unei mentalități deschise și tolerante la elevi.

Resursele educaționale echitabile reprezintă un alt pilon al desegregării prin educație de calitate. Alocarea adecvată a resurselor umane, materiale și financiare către toate școlile, inclusiv cele situate în zone defavorizate sau cele cu un număr mare de elevi din grupuri minoritare, este esențială pentru a asigura șanse egale de reușită pentru toți copiii. Investiția în infrastructură, în materiale didactice moderne și în personal de sprijin specializat contribuie la crearea unui mediu de învățare optim pentru toți elevii.

În plus, promovarea interacțiunii pozitive între elevi din medii diferite este un element cheie al desegregării. Activitățile colaborative, proiectele de grup, evenimentele culturale și sportive comune pot facilita construirea de relații de prietenie și respect reciproc, depășind barierele sociale și culturale. Școala devine astfel un spațiu de socializare incluzivă, în care elevii învață să aprecieze diversitatea și să lucreze împreună.

În concluzie, desegregarea prin educație de calitate nu este doar o chestiune de dreptate socială, ci și o investiție strategică în viitorul unei societăți. Un sistem educațional care promovează incluziunea, valorizează diversitatea și oferă șanse egale tuturor copiilor contribuie la formarea unor cetățeni responsabili, toleranți și capabili să construiască o lume mai bună. Studiile de specialitate subliniază faptul că o educație de calitate, accesibilă și incluzivă pentru toți elevii, este un factor determinant în reducerea inegalităților sociale și în promovarea coeziunii comunitare. Prin politici educaționale coerente, investiții susținute și un angajament ferm față de principiile incluziunii, se poate realiza o desegregare școlară eficientă și durabilă.

Desegregare prin educație de calitate

Perju Margareta, profesor invătăm. preșcolar
Scoala Gimnazială “ George Bacovia”, Bacău

Desegregarea în educație este un proces esențial pentru construirea unei societăți echitabile și incluzive. Ea presupune eliminarea barierelor care separă elevii în funcție de rasă, etnie, statut socio-economic, religie sau alte criterii discriminatorii. În centrul acestei transformări se află educația de calitate – un concept care implică nu doar accesul universal la școală, ci și asigurarea unui învățământ echitabil, eficient și adaptat nevoilor fiecărui copil.

În istorie, segregarea educațională a fost o realitate dureroasă pentru multe comunități. În Statele Unite, de exemplu, școlile au fost legal separate până la mijlocul secolului XX. Cazul „Brown v. Board of Education” din 1954 a fost un moment decisiv în lupta pentru drepturi civile, Curtea Supremă declarând că „școlile separate sunt în mod inerent inegale”. Această decizie a pus capăt legal segregării rasiale, dar problemele nu au dispărut. Segregarea s-a transformat în forme mai subtile: diferențe de calitate între școli din zone bogate și cele din cartiere sărace, acces inegal la resurse sau discriminare indirectă.

Educația de calitate este cea mai eficientă cale de a combate aceste forme de segregare. Aceasta presupune, în primul rând, condiții egale de învățare: infrastructură adecvată, acces la materiale didactice moderne, profesori bine pregătiți și un mediu școlar sigur și stimulativ. Mai mult decât atât, educația de calitate presupune incluziune – adaptarea procesului educațional la nevoile diverse ale elevilor, fie că vorbim despre minorități etnice, copii cu dizabilități sau elevi din familii defavorizate.

Un exemplu relevant în Europa este situația comunității rome. În multe țări, copiii romi au fost segregați în școli separate sau în clase cu un nivel inferior de predare. Deși legile interzic acest lucru, segregarea persistă sub forma „ghetoizării” sau prin plasarea lor în școli slab finanțate. Programele care au dat rezultate au fost cele care au combinat integrarea școlară cu sprijin activ: burse, meditații gratuite, formarea cadrelor didactice pentru a gestiona diversitatea și implicarea părinților în viața școlii.

Un alt aspect important este curriculumul. Acesta trebuie să reflecte diversitatea culturală și să promoveze valori precum toleranța, empatia și cooperarea. Când elevii învață despre istoria și cultura

celorlalți, prejudecățile se diminuează și se dezvoltă respectul reciproc. În plus, prin educație civică și proiecte comune, elevii pot fi încurajați să devină cetățeni activi, implicați în rezolvarea problemelor sociale.

Tehnologia poate fi, de asemenea, un instrument util în procesul de desegregare. Platformele online, cursurile interactive și resursele digitale pot reduce decalajul dintre școli, dacă sunt accesibile tuturor. Totuși, digitalizarea trebuie însoțită de politici care să combată „fractura digitală” – lipsa de acces la internet sau echipamente în rândul elevilor defavorizați.

În concluzie, desegregarea prin educație de calitate nu este doar un obiectiv educațional, ci o condiție pentru dezvoltarea durabilă a unei societăți echitabile. Educația este cheia care poate deschide oportunități egale pentru toți, indiferent de unde vin sau cine sunt. Este responsabilitatea statului, a școlii și a fiecăruia dintre noi să contribuim la crearea unui sistem educațional în care diversitatea este o resursă, nu un obstacol.

Modern teachers and modern students

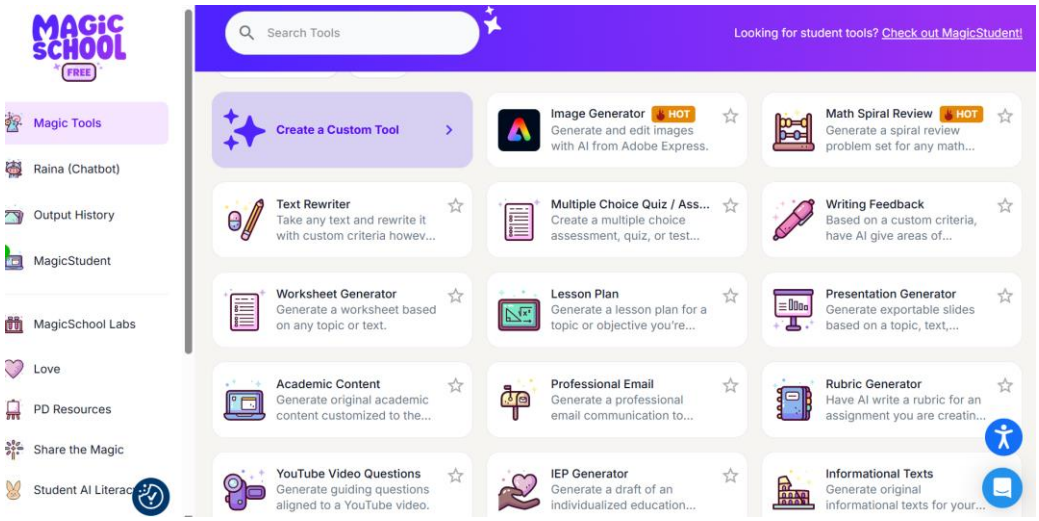
Prof. Adriana Brebenel
Colegiul Tehnic “Henri Coanda”, Timisoara

This article promises to improve the dialogue in classroom, between teachers and students/ teenagers by creating a bridge between generations, mentality and purpose.

In the past, teaching was all about books and exams. Now, teachers do more than that. Schools are using new teaching methods. Teachers now help students think, solve problems, and learn new skills. They also guide students in personal growth and help them become good citizens. Technology is helping students learn in new ways which means teachers must learn new skills too.
However, modern teaching comes with challenges. Each student has different learning styles. Technology helps to a great extent but is distracting too. So, teachers must find ways to keep students in the right track. These challenges exist, but teaching also brings many opportunities. Let’s see the evolving role of teachers in modern education.

Firstly, we will learn AI, as we need to be a step ahead of technology and, above all, we need to be ready to explain it to our students. This is almost impossible. Thus, we choose to have a partner and the most efficient one is the student. Communication is essential, is the key. Together we will learn and will apply AI to our needs.

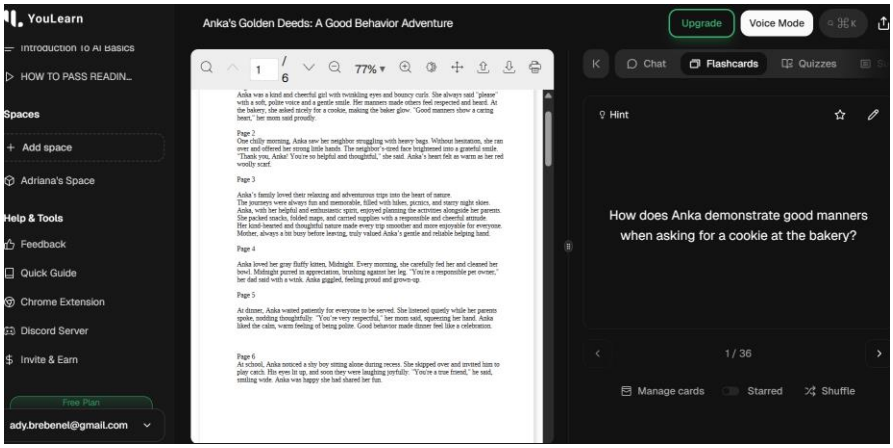
Magic school is a great platform:

Curiosity is in our nature. Do you remember? “What does this button do?” in other words: study, learn by discovering new things. It works great: get the students inside the virtual class, choose a task: a STEM exercise for groups. Let them do it! Students will be interested if the task is clear, like in the thinking hats. Ask them to create images for the text, or the other way round, ask them to discover the theme and continue the story, as a storyboard. If they need help, Raina the chatbot will give them a clue.

The class is alive, students and teacher together will work side by side and the lesson will be something to remember.

Or, teacher may choose youlear.ai:

This platform may be used for reading comprehension, or for making scripts after a YouTube conference- oral presentation. It can create flashcards for memorizing some important facts, or quizzes after a text. Thus, is an important tool for both teachers and students.

In today’s world, having good grades is not enough. To be successful in your career in the modern-day scenario, you should have those skills that every employer expects in a candidate. Soft skills development is one of the important focus of teachers today. Teachers now focus on helping students develop these skills from an early age.

Science, Technology, Engineering, and Math (STEM) have more importance in the curriculum today. Teachers encourage students in problem solving and creativity. Many schools encourage project-based learning, where students work on real challenges instead of just studying theories.

Teachers also need to find ways of relating to students with digital technology. Although it is easier to teach online, one still needs to have a personal, solid relationship with students.

Online learning is growing. Technology is making learning easier and more fun. Teachers use smartboards, educational apps, and videos in class. Some schools mix online and classroom teaching. This makes learning more flexible. Virtual reality and simulations make learning more interactive. Another change is the emphasis on practical knowledge. Instead of just reading about science, students now do experiments.

I use these platforms in class and it is a major change. Yes, it is difficult, challenging but it is worthy. Teaching has changed a lot. Teachers no longer just give lessons. They teach skills needed for life and so, they must keep learning and stay current with new ways to teach.
Be the change you need, and the students will follow you!

Desegregarea prin educație, în activitățile din cadrul grădiniței: provocări și aspecte positive

Prof. Ed. Timpurie: Popa Margareta
Şcoala Gimnazialã „Dimitrie Gusti”, Nereju

Într-o societate în continuă transformare, educația rămâne cel mai puternic instrument de incluziune și egalizare a șanselor. Grădinița, ca prim spațiu educațional formal în care copilul pătrunde, are un rol fundamental în promovarea valorilor toleranței, diversității și solidarității. Desegregarea prin educație nu înseamnă doar integrarea copiilor din medii diferite într-un spațiu comun, ci presupune construirea unui climat în care fiecare copil este valorizat, acceptat și încurajat să se dezvolte în ritmul și după nevoile sale.

Ce înseamnă desegregarea în contextul educației timpurii

Desegregarea educațională în grădiniță implică înlăturarea formelor de separare și excludere, voluntare sau involuntare, dintre copii pe criterii precum etnia, statutul socio-economic, dizabilități sau alte diferențe culturale. Scopul este crearea unui mediu echitabil, în care fiecare copil are acces la aceleași resurse educaționale, la activități comune și la sprijin personalizat, atunci când este necesar.

Procesul de desegregare prin educație timpurie, deși esențial, nu este lipsit de obstacole. În practică, cadrele didactice se confruntă cu o serie de provocări:

- Prejudecăți și stereotipuri aduse din familie
- Diferențe de limbaj sau cultură
- Lipsa de resurse pentru adaptarea materialelor
- Dificultatea colaborării cu unele familii

Aspecte pozitive și beneficii observate în activitățile de grădiniță:

În ciuda provocărilor, experiența activităților educaționale desfășurate într-un cadru desegregat aduce rezultate remarcabile:

- Copiii devin mai empatici și mai deschiși
- Se creează un mediu de învățare mai bogat
- Se consolidează spiritul de echipă
- Se reduce marginalizarea și se previn conflictele

Rolul cadrelor didactice în procesul de desegregare:

Educatorii sunt agenți-cheie în procesul de desegregare. Prin atitudinea lor, modul în care formulează cerințele, aleg activitățile și relaționează cu fiecare copil, aceștia modelează percepțiile și comportamentele întregului grup. Este esențial ca educatoarele:

- să fie formate în domeniul educației incluzive;
- să manifeste empatie, răbdare și flexibilitate;
- să implice părinții în procesul educațional.

Desegregarea prin educație nu este un simplu ideal, ci o realitate posibilă, care poate prinde contur încă de la grădiniță. Fiecare activitate, joc sau conversație este o oportunitate de a cultiva acceptarea, egalitatea și prietenia. Cu sprijinul cadrelor didactice, al părinților și al unei abordări deschise față de diversitate, putem clădi o comunitate educațională în care fiecare copil se simte valorizat, văzut și iubit.

Desegregare prin educație de calitate

Prof. înv. primar Bazac Valentina
Școala Gimnazială „ Mihai Viteazul” Călărași

Un proces esențial pentru construirea unei societăți echitabile și incluzive îl reprezintă desegregarea prin educație de calitate . Aceasta presupune eliminarea tuturor formelor de segregare în sistemul de învățământ și asigurarea accesului egal la o educație de înaltă calitate pentru toți copiii, indiferent de originea lor etnică, statutul socio-economic, dizabilități sau alte caracteristici.

Ce înseamnă desegregarea prin educație de calitate?

* **Eliminarea segregării:** Desființarea școlilor separate sau a claselor segregate în cadrul aceleiași școli, asigurând interacțiunea și învățarea împreună a copiilor din diverse medii.

* **Acces egal:** Garantarea faptului că toți copiii au șanse egale de a se înscrie și de a participa pe deplin la o educație de calitate, fără bariere discriminatorii.

* **Resurse echitabile:** Alocarea resurselor educaționale în mod echitabil între toate școlile, astfel încât toți elevii să beneficieze de profesori calificați, materiale didactice adecvate și infrastructură adecvată.

* **Curriculum incluziv:** Dezvoltarea unui curriculum care reflectă diversitatea societății, promovează înțelegerea interculturală, respectul și combaterea prejudecăților.

* **Practici pedagogice incluzive:** Adoptarea de metode de predare care să răspundă nevoilor individuale ale tuturor elevilor, inclusiv a celor cu cerințe educaționale speciale.

* **Medii de învățare sigure și primitoare:** Crearea unor școli în care toți elevii se simt în siguranță, respectați și valorizați, indiferent de diferențele lor.

Beneficiile desegregării prin educație de calitate:

* **Îmbunătățirea rezultatelor școlare:** Studiile arată că elevii din medii dezavantajate obțin rezultate mai bune atunci când învață alături de colegi din medii mai favorizate.

* **Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale:** Interacțiunea cu elevi din diverse medii ajută la dezvoltarea empatiei, toleranței, abilităților de comunicare și a înțelegerii interculturale.

* **Reducerea prejudecăților și a discriminării:** Educația incluzivă contribuie la combaterea stereotipurilor și a atitudinilor discriminatorii.

* **Construirea unei societăți mai coezive:** Desegregarea școlară promovează incluziunea socială și reduce inegalitățile.

* **Pregătirea pentru o lume diversă:** Elevii învață să interacționeze și să colaboreze cu persoane diferite, abilități esențiale în societatea globalizată de astăzi.

Provocări și soluții:

Implementarea desegregării prin educație de calitate poate întâmpina diverse provocări, cum ar fi rezistența din partea comunităților, lipsa resurselor sau dificultatea de a schimba mentalități și practici înrădăcinate. Cu toate acestea, prin politici educaționale adecvate, formarea profesorilor, implicarea comunității și alocarea de resurse adecvate, aceste provocări pot fi depășite.

În România, Ministerul Educației a adoptat o serie de măsuri pentru combaterea segregării școlare și promovarea educației incluzive, inclusiv o metodologie pentru monitorizarea, identificarea, evaluarea, prevenirea și combaterea segregării școlare.

Desegregarea prin educație de calitate nu este doar o obligație morală, ci și o investiție strategică în viitorul unei societăți mai juste, echitabile și prospere.

Creativitate și experiență în creșterea calității actului educațional
Utilizarea metodelor interactive și importanța lor

Fețanu Bogdan Anton
Liceul Teoretic Marin Preda, București

Utilizarea metodelor **interactive de predare** – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ şi o reală valoare activ – formativă asupra personalităţii elevului.

Metode interactive de predare online

Chestionare și quiz-uri

Mereu este nevoie de o verificare a informațiilor predate. Evaluarea sub formă de chestionare sau quiz-uri sunt metode bune și interactive de evaluare la fiecare sfârșit de oră. Pe internet există o mulțime de platforme care îți permit să evaluezi gradul de cunoștințe rămase în urma informațiilor predate.

Aceste metode oferă un plus foarte mare pentru cadrele didactice, deoarece față de evaluarea tradițională de la fiecare sfârșit de curs, în care se întreba elevii despre ce au discutat azi la oră, respectivele metode oferă posibilitate de a intra mai în detaliu în cunoștințele asimilate pe parcursul orei, precum și posibilitatea de a-și autoevalua tehnica de predare, deoarece dacă mai majoritatea elevilor au însușit corect informațiile predate, atunci e clar că profesorul face aproximativ tot ce trebuie.

De asemenea, aceste metode permit cadrelor didactice să își dea seama care copii nu au înțeles subiectul și au nevoie de o atenție sporită sau care copii nu au fost atenți la oră și ar trebui de implicat mai mult. Dar, îți recomandăm ca aceste chestionare și quiz-uri să nu fie notate, pentru a nu intimida copilul și pentru a fi perceput ca o activitate educativă.

Proiectul

Aceasta este o metodă complexă de evaluare, de regulă are loc la sfârșitul unui modul sau semestru. Cu această metodă se evaluează progresele pe care le-au făcut în timp elevii. Această metodă pun elevii în situația de a analiza și cerceta informații pe care le-au descoperit singuri. Cu ajutorul accesului la internet și la volumul mare de informații, aceștia vor învăța să-și structureze informația și să o integreze în așa fel într-un proiect încât să fie pe înțelesul tuturor.

De asemenea, pentru ca acest proiect să fie mai interesant de realizat, dar și de prezentat de către elei, încurajații pe aceștia să utilizez platforme sau alte aplicații online pentru a crea suport vizual pentru proiectul lor. Să integreze poze sau videouri despre subiectul ales, astfel, realizarea proiectului devine mai captivantă.

Jocurile didactice

Jocul este o metodă interactivă eficientă în procesul de predare-învățare-evaluare, iar în învățământul la distanță este mai accesibil, ușor de organizat și eficient, există jocuri deja special concepute pentru multe subiecte care sunt predate la școală. Astfel, tu, ca și cadru didactic, trebuie doar să îl identifici sau chiar să îl creezi tu. Există multe platforme care îți oferă această opțiune și tutoriale despre cum ar trebui să folosești platforma.

Avantajele respectivelor metode interactive de predare:
– pregătirea devine individuală, ținând seama de caracteristicile personalității, interesele și nevoile fiecărui elev;
– devine posibilă prezentarea concisă și succintă a oricărei cantități de informații educaționale;
– percepția vizuală se îmbunătățește de mai multe ori, procesul de însușire a materialului educațional este mult simplificat;
– activitatea cognitivă a elevilor este intensificată, aceștia primesc cunoștințe teoretice și abilități practice.

Bibliografie: https://gutenberg.ro/4-metode-interactive-de-predare-online/

CONTRIBUȚIA MATEMATICII LA DEZVOLTAREA PROFILUL DE FORMARE AL ABSOLVENȚILOR DE GIMNAZIU

Fețanu Elisa Ioana
Liceul Teoretic Marin Preda,
București

“Dacă plănuim pentru un an, plantăm porumb Dacă plănuim pentru un deceniu, punem copaci Dacă plănuim pentru întreaga viaţă, educăm şi antrenăm oameni”
(Proverb chinezesc)

Studiul eficienţei strategiilor de evaluare pentru stimularea elevilor în dezvoltarea competenţelor specifice secolului XXI: lingvistice, digitale, ecologice, tehnico-profesionale, dezvoltare personală, a aptitudinilor şi atitudinilor pe care trebuie să le deţină, ne va conduce la :

− dezvoltarea competenţelor specifice secolului XXI

– lingvistice, digitale, ecologice, tehnico-profesionale, dezvoltare personală la un nivel superior;

− dezvoltarea gândirii critice, a imaginaţiei şi a lucrului în echipă;

− formarea de comportamente comunicative cât mai eficiente, îmbinând toate tipurile de limbaj

– verbal, non-verbal, para-verbal, interior;

− educarea capacităţii de comprehensiune/înţelegere/utilizare a programelor de calculator, a textelor şi de operare cu anumite concepte/sensuri;

− cultivarea unei atitudini pozitive care să ducă la dezvoltarea unui limbaj bogat, nuanţat, expresiv, de colaborare, de dezvoltare de noi relaţii sociale;

− oferirea unui punct de sprijin pentru părinţi şi profesori în cunoaşterea generală a elevilor şi a implicării acestora în activităţi de evaluare/ autoevaluare/inter-evaluare.

− În planul pedagogic, influenţele benefice pentru profesorul reflexiv şi cercetător sunt legate de lărgirea orizontului de cunoaştere; intensificarea efortului de autoperfecţionare prin receptarea experienţei didactice pozitive, prin preluarea, adaptarea ei creatoare şi prin valorificarea în practicile educative proprii; raportarea noilor date la experienţa proprie şi invers, raportarea propriei experienţe didactice la alte experienţe.

În cele ce urmează voi încerca să răspund la următoare întrebare: Cum poate disciplina Matematică să formeze competențele unui absolvent de gimnaziu?

1. Comunicare în limba maternă. Chiar dacă este vorba de matematică, această competență este dezvoltată din mai multe puncte de vedere. În primul rând participarea elevilor în diverse contexte școlare, inclusiv orele de matematică, presupune o interacțiune verbală. În al doilea rând orice exprimare a informațiilor acumulate, a argumentărilor în rezolvarea problemelor (în scris sau oral) presupune de asemenea comunicare în limba maternă. Nu în ultimul rând aflarea de noi informații matematice se face tot prin comunicarea în limba maternă.

2. Comunicare în limbi străine. Această competență se dezvoltă la orele de matematică prin implicarea elevilor în diverse proiecte pe teme matematice realizate în parteneriat cu scoli din Europa (de ex. proiecte eTwinning, Erasmus). Astfel elevii trebuie să aibă capacitatea de a comunica într-o limbă străină.

3. Competențe matematice şi competențe de bază în științe şi tehnologii. Aceasta este competența de bază dezvoltată la orele de matematică prin manifestarea interesului pentru identificarea unor regularități şi relații matematice întâlnite în diverse contexte, prin identificarea caracteristicilor matematice cantitative sau calitative ale unor situații-concrete, prin rezolvarea de probleme, utilizând algoritmi și instrumente specifice matematicii sau prin proiectarea şi derularea unor demersuri justificative.

4. Competență digitală. Și competența digitală este dezvoltată în cadrul disciplinei Matematică, deoarece elevii fac activități de cercetare și de informare cu privire la anumite teme date (istoria matematicii, matematicieni celebri, probleme diverse), realizează prezentări powerpoint sau documente Word, folosesc manualele digitale, rezolvă evaluări interactive pe diferite platforme (ex. asq.ro), colaborează folosind grupul clasei.

5. A învăța să înveți. Aceasta este formată prin studiul Matematicii, căci se învață operațiile cu diferite tipuri de numere (naturale, întregi, raționale și reale), noțiuni geometrice și proprietățile figurilor geometrice. De asemenea, jocurile de rol, munca în echipă, activitățile de autoevaluare îi ajută să-și descopere abilitățile, talentele, interesele.

6. Competențele sociale şi civice sunt dezvoltate odată ce elevii intră în contact cu istoria matematicii, învățând să aprecieze diversitatea culturală, află contextul socio-istoric în care s-au născut anumite idei și teoreme matematice.

7. Spirit de inițiativă şi antreprenoriat. Spiritul de inițiativă și antreprenoriat este dezvoltat prin studiul disciplinei Matematică, cultivându-se creativitatea elevilor, prin modelarea problemelor practice, prin descoperirea de soluții inedite în contexte variate (economie, finanțe-bănci, statistică și

probabilități etc.). Odată cu soluționarea temelor de reflecție elevii ajung să se autodescopere, să se autocunoască.

8. Sensibilizare şi exprimare culturală. Sensibilizarea și exprimarea culturală este o competență-cheie dezvoltată prin studiul disciplinei Matematică atât în contexte formale, cât și în cele nonformale. Înțelegerea contextului care a stat la baza unor noțiuni matematice, dezvoltarea creativității şi a dorinței pentru cultivarea capacității estetice (prin oferirea de exemple de matematicieni care s-au remarcat prin artă și literatură), vizează dezvoltarea competenței mai sus amintite.

Predarea tradiţională în sensul în care profesorul ţine o prelegere, face o demonstraţie, iar rolul elevilor este acela de a urmări, nu produce învăţare decât în foarte mică măsură.

Este insuficient pentru învăţare dacă în timpul orei elevii doar ascultă explicaţiile profesorului şi văd o demonstraţie făcută de profesor. Cauza acestui fenomen, ţine de însuşi funcţionarea creierului. Creierul nu funcţionează ca un DVD sau casetofon. Creierul nu este un simplu receptor de informaţie. Elevii trebuie să organizeze ceea ce au auzit şi văzut într-un tot ordonat şi plin de semnificaţii.

Dacă elevilor nu li se oferă ocazia discuţiei, a investigaţiei, a acţiunii şi eventual a predării, învăţarea nu are loc.

- Învăţarea presupune înţelegerea, iar aceasta înseamnă mai mult decât cunoaşterea faptelor.
- Elevii construiesc cunoaşterea pe baza a ceea ce deja cunosc sau cred.
- Elevii formulează noile cunoştinţe prin modificarea şi raţionarea conceptelor lor curente şi prin adăugarea de noi concepte la ceea ce cunosc deja.
- Învăţarea este mediată de mediul social în care elevii interacţionează unii cu alţii.
- Învăţarea eficientă necesită preluarea de către elevi a controlului asupra propriei învăţări.
- Transferul, respectiv capacitatea de a aplica cunoştinţe în situaţii noi este afectat de gradul în care elevii învaţă pentru înţelegere şi învaţă cu înţelegere.

Bibliografie:

1. Bru, 2007: Marc Bru, Metodele în pedagogie, Bucureşti,2007
2. Suport curs CRED

UN COPIL EDUCAT VA FI UN COPIL FERICIT

Stoica Elena Camelia
Școala Gimn. “N.Simonide” Pitești, jud. Argeș

A educa un copil înseamnă a ghida acel copil spre reușita lui în viață atât din punct de vedere profesional-intelectual cât și socio-emoțional. Ca profesor, educarea copiilor se face în funcție de caracteristicile lor psiho-afective și de mediul familial al acestora. Educația formală presupune modelarea unui copil prin transmiterea informațiilor standard într-un cadru oficial și riguros folosind datele deja existente primite de acesta în cadrul familiei.

Metodele moderne de instruire sunt reprezentate de *metodele activ-participative*, care crează condiţiile necesare unei învăţări individual active şi de *metodele interactive,* care favorizează realizarea unei învăţări interactive sau interdependente. Aplicarea acestor metode favorizează formarea la elevi a unor capacităţi intelectuale şi acţionale care se păstrează pe tot parcursul vieţii, permiţând atât adaptarea la situaţii noi cât şi lărgirea câmpului de cunoaştere.

Metodele interactive sunt *metode centrate pe grup*, *bazate pe interacţiunile şi interrelaţiile constituite în cadrul grupului de elevi* (grupul-clasă de elevi, grupuri mici sau perechi). Ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente.

Metodele interactive:

- ✓ sunt *metode moderne care favorizează o învăţare interactivă, sau interpedendentă, de grup*, adică o învăţare ce se bazează pe interschimbul de cunoştinţe, de idei, de experienţe, de opinii şi convingeri, de impresii şi atitudini în vederea ajungerii în comun, în cadrul grupului, la un anumit rezultat - construcţia unor noi cunoştinţe, clarificarea unor noţiuni, soluţii pentru rezolvarea unei probleme etc ;
- ✓ sunt metode “care contribuie la crearea unor situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare şi colaborare a elevilor de a-şi împărtăşi reciproc ideile, opiniile, punctele de vedere, experienţele cu deschidere către ceilalalţi” ; cooperarea (conlucrarea,

munca alături de cineva) se axează pe procesul de realizare a sarcinii, iar colaborarea se bazează pe relaţiile implicate de sarcini ;

- ✓ dezvoltă capacitatea elevilor de a respecta anumite reguli care stau la baza unei bune desfăşurări a activităţii grupului, cum sunt: respectul reciproc, toleranţa faţă de opiniile altora, utilizarea unui limbaj adecvat, ascultarea punctelor de vedere ale altor membrii ai grupului, fără a interveni, prezentarea punctului propriu de vedere fără a monopoliza discuţia etc.;
- ✓ permit autodescoperirea de către fiecare membru al grupului a propriilor capacităţi şi limite; pe baza cunoaşterii propriilor aptitudini, calităţi intelectuale şi morale, fiecare membru al grupului se poate autoevalua;
- ✓ permit manifestarea şi consolidarea, în cadrul activităţii grupului, a unor calităţi morale (colegialitate, sinceritate, onestitate, modestie, altruismul), precum şi formarea unor trăsături morale pozitive ale comportamentului elevilor, cum sunt: solidaritate, perseverenţă, responsabilitate, etc.
- ✓ stimulează dezvoltarea gândirii productive, divergente, laterale şi critice, a inteligenţei, imaginaţiei şi creativităţii;
- ✓ dezvoltă inteligenţele multiple: *inteligenţa lingvistică* (ce include abilitatea de a folosi efectiv limba pentru a exprima şi înţelege realităţi complexe, de a se exprima retoric, poetic şi pentru a-şi aminti informaţiile), *inteligenţa logico-matematică* (ce constă în capacitatea de a analiza logic problemele, de a analiza cauzele şi efectele, de a înţelege relaţiile dintre concepte, idei, acţiuni, obiecte, şi de a realiza operaţii matematice, de a investiga ştiinţific sarcinile, de a gândi inductiv şi deductiv, de a gândi critic, de a rezolva creativ problemele), *inteligenţa vizuală/ spaţială* (care se referă la abilitatea de a gândi în trei dimensiuni, de a transforma percepţiile şi de a recrea aspecte ale realităţii vizuale cu ajutorul imaginaţiei), *inteligenţa muzicală* (capacitatea de a recunoaşte şi a compune şi reproduce fragmente muzicale, tonuri şi ritmuri, folosind un instrument muzical sau vocea), *inteligenţa naturalistă* (abilitatea de a recunoaşte şi clasifica indivizi şi specii şi de a stabilii relaţii ecologice, de a proteja mediul înconjurător), *inteligenţa kinestezică* (capacitatea de a folosi abilităţile mentale coordonate cu mişcările corpului, acţiunea mentală fiind relaţionată cu cea psihică), *inteligenţa interpersonală* (capacitatea de a înţelege intenţiile, motivaţiile, dorinţele celorlalţi, creând oportunităţi în munca colectivă, capacitatea a avea empatie, a recunoaşte diferenţele dintre

oameni şi a aprecia modul lor de gândire), *inteligenţa intrapersonală* (capacitatea de autoînţelegere, autoapreciere corectă a propriilor sentimente, motivaţii, temeri), *inteligenţa existenţială* (capacitatea de a reflecta, de a filozofa, de a pune întrebări despre apariţia vieţii, sensul vieţii, apariţia şi evoluţia Universului etc.) ;

- ✓ antrenează toţi membrii unui grup în rezolvarea sarcinilor de lucru, fapt ce contribuie la diminuarea timpului de soluţionare a acestora, comparativ cu situaţia în care aceste sarcini de lucru sunt rezolvate în mod individual, independent;
- ✓ stimulează toate stilurile de învăţare ale elevilor (stilul vizual, auditiv şi practic);
- ✓ „urmăresc optimizarea comunicării, observând tendinţele inhibitorii care pot apărea în interiorul grupului”.

Prin utilizarea metodelor moderne de instruire, alături de cele tradiţionale, se oferă elevilor o gamă variată de experienţe de învăţare, lecţiile devenind astfel mai atractive pentru elevi şi mai eficiente.

Cadrul didactic este unul dintre factorii cei mai importanți care determină succesul copilului prin modul în care poate, știe și vrea să gestioneze mediul și condițiile de învățare ale acestuia. Abilitatea cadrului didactic de a motiva un copil să se ridice la nivelul reușitelor școlare constitute o calitate pe care acesta și-o formează în timp dobândind experiență și fiind atent la feedback-ul primit de la elevi și de la părinți.

BIBLIOGRAFIE

- Adlor, A., (1995). „*Psihologia şcolarului greu educabil”*, București, Editura I.R.I.
- Neacșu, I. (1990). „*Instruire și învățare*”, București, Ed. EDP.

Exemple de bune practici – Sistemul educațional finlandez

prof. înv. primar Zaharia Andreea Valentina
Școala Gimnazială Nr. 2 “ Diaconu Coresi ” Brașov

Sistemul de învățământ finlandez se situează pe primul loc în lume și presupune existența unei educații echitabile pentru toți elevii. Astfel că, învățământul de masă începe cu un an de educație preșcolară, care se continuă ulterior cu nouă ani de educație primară și gimnazială (7-16 ani).

Odată cu finalizarea școlii gimnaziale, elevii pot opta pentru o filieră teoretică, respectiv pentru una vocațională (echivalenta școlilor profesionale din țara noastră) sau pot renunța la continuarea studiilor. Cu toate că există această posibilitate, mai mult de 95% dintre elevi aleg să-și continue studiile, urmând un nivel superior al educației. După finalizarea liceului, în funcție de filiera aleasă, elevii vor susține un examen național, care le va oferi posibilitatea de a urma o universitate sau învățământul superior politehnic.

Principiile care guvernează educația din Finlanda sunt:

- acces egal și liber la educație pentru toți;
- formare continuă;
- varietate de metode pedagogice;
- abordare centrată pe elev;
- rol central al profesorului în procesul de internaționalizare & prevenire a excluziunii sociale.

Abordarea centrată pe elev presupune încredere în elev : el / ea învață; încredere în procesul de învățare : învățarea cere timp, dar are loc; încredere în profesor ca profesionist autonom; încredere în predare : este un proces eficient, semnificativ și face diferența.

Principiile abordării centrate pe elev presupun metode de predare centrate pe copil și pe elev, îndrumarea și facilitarea învățării, participarea elevilor și implicarea în dezvoltarea școlii, cunoașterea drepturilor universale ale copiilor și efectele lor asupra educației.

Învățământul liceal întărește bunăstarea fizică, mentală si socială a elevului și oferă capacitatea de a le menține în diferite etape ale vieții. Efectele asupra bunăstării elevului sunt luate în considerare în planificări și munca de dezvoltare din liceu, care îi include si pe elevi. Perspectivele de prosperitate orientează activitățile și munca tuturor în întâlnirile cotidiene, ca parte a predării.

Politica educațională a Finlandei:

- Să ofere tuturor cetățenilor șanse egale de a beneficia de educație indiferent de vărstă, statut social, situație econimică, sex sau limba maternă;
- Accesibilitate regională, gratuit;
- Șanse egale la educație pentru toate grupurile lingvistice;
- Fără discriminare între sexe.

Top 10 competențe necesare secolului XXI din perspectiva educației finlandeze:

- gândire analitică și inovație
- Învățare activă și strategii de învățare
- Rezolvarea problemelor complexe
- Gândire critică și analiză
- Creativitatea, originalitate și inițiativă
- Conducere și influență socială
- Folosirea, monitorizarea și controlul tehnologiei
- Proiectarea și programarea tehnologiei
- Reziliență, toleranță la stres și flexibilitate
- Raționament, rezolvare de probleme și ideație

➢ Tipul de competență –

- Rezolvarea problemelor
- Autocontrol
- Lucrul cu oamenii
- Folosirea și dezvoltarea tehnologiei

Învățarea bazată pe fenomene în învățământul de bază finlandez

- module de învățare multidisciplinare integrate la diferite discipline școlare
- pornește de la un fenomen mai larg (apă, pădure, Europa, timp, economie, drepturile omului, artă, schimbări...)
- cel puțin 1 modul de învățare integrator și multidisciplinar în fiecare an școlar.
- temele, conținutul și implementarea modulelor de învățare multidisciplinare sunt planificate și decise la nivel local

Învățarea bazată pe competențe

Obiectivul general al învățării bazate pe competențe este de a asigura dobândirea de către elevi a cunoștințelor și aptitudinilor considerate esențiale pentru succesul în școală, în învățământul superior, în carieră, în viața de adult, și în lumea muncii.

Diferite metode de notare (acceptare, completare/în funcție de note)

Diferite metode de instruire și de evaluare pentru a determina dacă elevii au atins competențele, inclusiv strategii precum demonstrarea cunoștințelor, căi de învățare, planuri personale de învățare, portofolii, eseuri, proiecte.

- elevii își alocă timpul necesar pentru a înțelege materialul, sarcina, teoria, abilitățile, metoda de lucru.
- se schimbă accentul de la note la învățare, concentrându-se pe un feedback frecvent și semnificativ care le permite elevilor să își asume mai multă responsabilitate pentru învățare decât în modelele convenționale
- este construit în jurul unor competențe clar definite și a unor obiective de învățare măsurabile care demonstrează însușirea acestor competențe

❖ **Scopul este de a obține competențe, nu cursuri sau materii!**

Recunoașterea diferitelor nevoi ale elevului

➢ Valorile de bază ale educației finlandeze:

În centru: Școala ca o comunitate de învățare

Stânga sus: Unicitatea fiecărui elev, dreptul la o educație bună

Stânga jos: Diversitatea culturală ca bogăție

Dreapta sus: Ființă umană educată și cetățean activ

Dreapta jos: Necesitatea unui mod de viață sustenabil

Responsabilitatea cadrelor didactice este de a crea o școală incluzivă care să țină cont de:

- nevoile și circumstanțele elevilor
- practici incluzive (profesori angajându-se să adopte practici incluzive)
- diversele nevoi ale elevilor sunt luate în considerare la planificarea mediilor de învățare
- bunăstarea comunității școlare
- dreptul elevilor la un sprijin adecvat și flexibil

Educație sustenabilă

Dezvoltarea durabilă este un proces global, regional și local de schimbare socială continuă și coordonată, menit să asigure condiții bune de trai pentru generațiile prezente și viitoare. Acest lucru

presupune, de asemenea, să se țină cont în mod egal de mediu, de oameni și de economie în procesul de luare a deciziilor și de acțiune.

❖ **Dezvoltarea durabilă în educația de bază**

Participare, influență și construirea unui viitor durabil

- În timpul educației de bază, elevii reflectă asupra legăturilor dintre trecut, prezent și viitor, precum și asupra diferitelor opțiuni pentru viitor.
- Ei sunt îndrumați să înțeleagă importanța alegerilor, a stilurilor de viață și a acțiunilor lor nu numai pentru ei înșiși, ci și pentru comunitățile lor locale, pentru societate și pentru natură.
- Ei vor fi pregătiți să evalueze și să schimbe propriile lor practici și structuri, precum și cele ale comunității și societății, pentru a construi un viitor durabil.

❖ **Dezvoltarea durabilă în învățământul secundar superior general**

- Înțelegerea necesității unui stil de viață durabil și construirea unei baze de cunoștințe pentru o economie care promovează bunăstarea mediului și a cetățenilor.
- Elevii înțeleg importanța propriilor acțiuni și a responsabilității globale în ceea ce privește utilizarea durabilă a resurselor naturale, atenuarea schimbărilor climatice și conservarea biodiversității.
- Învățământul secundar superior general încurajează un comportament responsabil, cooperarea internațională și cetățenia globală, în conformitate cu Agenda ONU 2030 pentru dezvoltare durabilă.

În esență, **modelul finlandez** este cel în care educația este configurată astfel încât tinerii sunt pregătiți atât pe plan școlar dar și pentru viață, pentru viitor, punându-se accent pe competențe practice și pe dezvoltarea unor aptitudini de care este nevoie astăzi. În Finlanda educaţia este adaptată permanent la realităţile lumii în care trăim și în acest sens, a introdus unul dintre cele mai funcționale mecanisme de școlarizare.

TEORIA MINȚII ŞI INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ LA COPIII CU AUTISM

Director CSEI Băbeni
prof.psihopedagog Nicula Florentina Cristina

Inteligența emoțională (IE) joacă un rol crucial în dezvoltarea teoriei minții (ToM), care este capacitatea de a atribui stări mentale (credințe, dorințe, sentimente) propriei persoane și altora și de a înțelege că aceste stări mentale pot fi diferite de realitate.

Iată cum se intersectează cele două concepte:

1. Recunoașterea și înțelegerea emoțiilor:

- IE implică abilitatea de a identifica și înțelege propriile emoții și emoțiile altora.
- Această abilitate este fundamentală pentru ToM, deoarece înțelegerea emoțiilor este esențială pentru a atribui stări mentale altor persoane.

2. Empatia:

- Empatia, o componentă cheie a IE, este capacitatea de a se pune în locul altcuiva și de a-i înțelege sentimentele.
- Empatia este strâns legată de ToM, deoarece permite indivizilor să înțeleagă perspectivele și stările mentale ale altora.

3. Reglarea emoțională:

- IE include capacitatea de a-și gestiona și regla propriile emoții.
- Această abilitate este importantă pentru ToM, deoarece permite indivizilor să ia în considerare modul în care propriile emoții pot influența interacțiunile cu ceilalți.

4. Abilitățile sociale:

- IE contribuie la dezvoltarea abilităților sociale, cum ar fi comunicarea eficientă și rezolvarea conflictelor.
- Aceste abilități sunt esențiale pentru ToM, deoarece permit indivizilor să navigheze în interacțiunile sociale complexe și să înțeleagă intențiile și stările mentale ale altora.

5. Dezvoltarea ToM:

- Cercetările sugerează că IE joacă un rol important în dezvoltarea ToM la copii.
- Copiii cu o IE mai dezvoltată tind să aibă o înțelegere mai bună a stărilor mentale ale altora.

În concluzie:

- Inteligența emoțională și teoria minții sunt concepte interconectate.
- IE oferă baza pentru dezvoltarea ToM, permițând indivizilor să înțeleagă și să navigheze în lumea socială complexă.
- Dezvoltarea inteligenței emoționale este esențială pentru construirea unor relații interpersonale sănătoase, pentru o comunicare eficientă și pentru o adaptare mai bună la mediu.

Pentru deyvoltarea componentei socio-emoţionale la copiii cu autism se folosesc strategii și tehnici care se acceayă preponderent pe acţiunea directă şi concretă cu situaţia ce urmează a fi inclusă în actul de predare-învăţare, astfel:

1. Vizualizarea emoțiilor:

- **Cartonașe cu imagini:** Utilizați cartonașe cu imagini clare ale expresiilor faciale care reprezintă emoții de bază (fericire, tristețe, furie, frică).
- **Fotografii și oglinzi:** Folosiți fotografii ale persoanelor care exprimă diferite emoții și oglinzi pentru a-i ajuta pe copii să observe și să imite expresiile faciale.
- **Desene și simboluri:** Utilizați desene simple sau simboluri pentru a reprezenta emoțiile, mai ales pentru copiii care preferă stimulii vizuali.

2. Asocierea emoțiilor cu situații:

- **Povești sociale:** Creați povești sociale scurte care descriu situații și emoțiile asociate cu acestea.
- **Jocuri de rol:** Jucați roluri care implică diferite emoții și ajutați copiii să identifice emoțiile personajelor.
- **Exemple din viața reală:** Discutați despre emoțiile pe care le simt oamenii în situații reale, cum ar fi la parc, la școală sau acasă.

3. Verbalizarea emoțiilor:

- **Numește emoțiile:** Ajutați copiii să învețe să numească emoțiile, atât propriile emoții, cât și emoțiile altora.
- **Descrie emoțiile:** Încurajați copiii să descrie cum se simt emoțiile în corpul lor (de exemplu, „Când sunt furios, simt că inima îmi bate repede”).
- **Utilizați scale de emoții:** Folosiți scale vizuale care ajută copiii să evalueze intensitatea emoțiilor (de exemplu, de la „deloc fericit” la „foarte fericit”).

4. Dezvoltarea empatiei:

- **Discutați despre sentimentele altora:** Întrebați copiii cum cred ei că se simt alte persoane în anumite situații.

- **Încurajați comportamentele prosociale:** Lăudați copiii atunci când arată empatie față de ceilalți.
- **Modelează empatia:** Arătați empatie față de copiii și față de alte persoane din jurul lor.

5. Gestionarea emoțiilor:

- **Identificați declanșatorii:** Ajutați copiii să identifice situațiile sau lucrurile care le declanșează anumite emoții.
- **Învățați strategii de reglare emoțională:** Învățați copiii tehnici de relaxare, cum ar fi respirația profundă sau numărarea.
- **Creați un plan de gestionare a emoțiilor:** Dezvoltați un plan împreună cu copiii pentru a-i ajuta să facă față emoțiilor dificile.

Ca sfaturi suplimentare :

- **Răbdare și consecvență:** Dezvoltarea abilităților emoționale necesită timp și răbdare. Fiți consecvenți în aplicarea strategiilor și oferiți sprijin continuu.
- **Adaptare la nevoile individuale:** Fiecare copil cu autism este diferit, așa că adaptați strategiile la nevoile și preferințele individuale ale fiecărui copil.
- **Colaborare cu profesioniștii:** Lucrați cu terapeuți specializați în autism pentru a dezvolta un plan de intervenție personalizat.
- **Utilizarea tehnologiei:** Aplicațiile și programele software pot fi instrumente utile pentru a ajuta copiii cu autism să învețe despre emoții.

Prin aplicarea acestor strategii și prin oferirea unui mediu de sprijin, putem ajuta copiii cu autism să-și dezvolte abilitățile de recunoaștere și înțelegere a emoțiilor, ceea ce le va îmbunătăți interacțiunile sociale și calitatea vieții.

Desegregare prin educație de calitate

Prof.înv.primar: Pețenchia Maria Cristina
Școala Gimnazială Săcălaz, Timiș

Educația este unul dintre pilonii fundamentali ai unei societăți moderne, echitabile și incluzive. Începând de la cele mai fragede vârste, copiii trebuie să fie învățați să trăiască și să colaboreze într-un mediu divers, în care diferențele dintre ei să fie respectate și valorizate. În acest context, desegregarea în educație devine un obiectiv esențial pentru garantarea șanselor egale pentru toți elevii.

Din păcate, în multe comunități, copiii sunt încă separați sau discriminați pe baza etniei, statutului socio-economic, religiei sau a dizabilităților. O educație de calitate, oferită în mod egal tuturor, este cheia prin care putem combate acest fenomen și construi un viitor mai bun.

Desegregarea înseamnă eliminarea oricărei forme de separare a elevilor în funcție de criterii arbitrare precum etnia, statutul social, limba maternă sau dizabilitatea. În educație, segregarea poate îmbrăca forme subtile sau evidente, cum ar fi:

-formarea de clase separate pentru elevii romi;

-plasarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în școli speciale fără alternative de integrare;

-lipsa resurselor pentru școlile din comunități sărace;

-atitudini discriminatorii din partea cadrelor didactice sau a colegilor.

Astfel de practici nu doar că afectează parcursul educațional al copiilor, ci perpetuează inegalitățile sociale și lipsa de coeziune între diferite grupuri.

Educația de calitate nu se reduce doar la programa școlară sau la infrastructura instituțiilor de învățământ. Ea presupune un ansamblu de elemente care contribuie la dezvoltarea completă a fiecărui elev, și anume:

-profesori bine pregătiți, care știu să abordeze diversitatea din clasă și să adapteze metodele de predare la nevoile fiecărui copil;

-curriculum incluziv, care reflectă valorile toleranței, respectului și drepturilor omului;

-resurse educaționale adecvate, inclusiv manuale, rechizite, materiale auxiliare adaptate pentru copii cu cerințe speciale;

-un mediu școlar sigur și prietenos, unde fiecare copil se simte acceptat și încurajat să se exprime;

-implicarea familiei și comunității în sprijinirea educației.

Prin educație de calitate, elevii pot învăța împreună, fără a fi marginalizați, iar școala devine un spațiu al echității și al incluziunii.

În România, cadrul legal susține principiile egalității de șanse și ale educației incluzive. Câteva documente importante includ:

-Legea Educației Naționale nr. 1/2011, care stipulează dreptul la educație pentru toți copiii, fără discriminare;

-Strategia Națională pentru Incluziunea Cetățenilor Români Aparținând Minorității Rome (2022–2027);

-Convenția ONU privind drepturile copilului, ratificată de România;

-Ordinul nr. 1540/2007, care interzice segregarea școlară pe criterii etnice.

Cu toate acestea, aplicarea acestor legi în practică rămâne adesea dificilă, iar monitorizarea eficientă a cazurilor de segregare este insuficientă.

Există mai multe inițiative și proiecte care au demonstrat eficiență în prevenirea și combaterea segregării în școlile primare:

a) Clase și școli incluzive

Școli în care elevii din medii diferite învață împreună, cu sprijinul profesorilor și al consilierilor școlari. Activitățile extracurriculare, atelierele de lucru în echipă și proiectele comune stimulează cooperarea și reduc prejudecățile.

b) Programe de sprijin pentru copii defavorizați

Programele „Școala după școală”, bursele sociale, distribuirea gratuită de rechizite sau tichetele educaționale contribuie la creșterea participării școlare în rândul copiilor săraci sau marginalizați.

c) Formarea profesorilor

Cursurile de formare privind educația incluzivă, diversitatea culturală și prevenirea discriminării sunt esențiale pentru ca profesorii să devină agenți ai schimbării.

d) Colaborarea cu ONG-uri

Organizațiile neguvernamentale joacă un rol important în susținerea educației incluzive, oferind resurse, consiliere și intervenții directe în comunitățile vulnerabile.

Desegregarea prin educație de calitate nu este doar o aspirație, ci o necesitate. O societate echitabilă începe cu o școală echitabilă. Fiecare copil are dreptul să învețe, să se dezvolte și să fie respectat, indiferent de mediul din care provine.

Este responsabilitatea noastră – a profesorilor, părinților, autorităților și a întregii societăți – să asigurăm condițiile în care fiecare elev să se simtă parte a comunității școlare, fără frică, fără rușine, fără marginalizare.

Bibliografie:

1. Legea Educației Naționale nr. 1/2011 – www.edu.ro;
2. Ordinul nr. 1540/2007 privind interzicerea segregării școlare – www.monitoruloficial.ro;
3. UNICEF România – Studii și rapoarte despre educația incluzivă.

Desegregarea prin educația de calitate la ciclul primar

Prof.înv.primar: Sabău Maria-Cristina
Școala Gimnazială Săcălaz, Timiș

Segregarea în educație continuă să fie o realitate în multe școli în ciuda angajamentelor asumate prin legislație națională și tratate internaționale. Ea se manifestă cel mai frecvent în forma separării elevilor pe criterii etnice, sociale, dizabilitate, medii defavorizate.

Educația primară este etapa cheie pentru intervenții eficiente. În această perioadă, copiii învață nu doar competențe fundamentale, ci și valori sociale precum toleranța, empatia și solidaritatea. Asigurarea unei educații de calitate în ciclul primar este fundamentală pentru prevenirea și combaterea segregării.

Segregarea școlară se referă la separarea elevilor în funcție de etnie, statut socio-economic, religie, dizabilitate sau medii defavorizate, fie în școli diferite, fie în clase diferite din aceeași unitate de învățământ.

Formele cele mai întâlnite în ciclul primar sunt:

- Segregarea etnică frecventă în cazul copiilor romi care sunt plasați în clase separate sau în școli „de cartier” sărace în resurse;
- Segregarea socială apare atunci când copiii din familii cu venituri mici sunt excluși din anumite activități sau beneficiază de o educație de calitate mai slabă;
- Segregarea pe baza dizabilităților când copii cu cerințe educaționale speciale (CES) sunt izolați de colegii lor prin lipsa adaptării curriculare sau infrastructurii.

Educația de calitate nu se rezumă la resurse și metode moderne, ci presupune echitate, incluziune și respect pentru diversitate. Educația de calitate în ciclul primar joacă un rol esențial în combaterea acestor forme de segregare, asigurând un start echitabil pentru toți copiii și contribuind la incluziunea socială pe termen lung.

Un sistem educațional de calitate contribuie activ la desegregare prin:

- eliminarea claselor speciale formate exclusiv din copii defavorizați sau cu dizabilități și plasarea lor în clase mixte, pentru a stimula interacțiunea și învățarea reciprocă;
- introducerea de conținuturi care promovează diversitatea culturală și combat stereotipurile;

- resurse educaționale accesibile tuturor elevilor indiferent de mediul de proveniență;
- pregătirea cadrelor didactice în domeniul educației interculturale, al comunicării nonviolente și al abordărilor centrate pe elev;
- conștientizarea impactului discriminării și al prejudecăților asupra copiilor marginalizați;
- deschiderea școlii către comunitățile defavorizate prin programe de consiliere, ateliere educaționale și activități comune;

Educația de calitate în ciclul primar este un mijloc esențial de combatere a segregării și de promovare a echității sociale. Este nevoie de o viziune coerentă, aplicată la nivel de politici publice, dar și de angajamentul real al fiecărui participant implicat în educație: profesori, directori, părinți, autorități locale. Educația nu trebuie să fie o sursă de separare, ci un liant al diversității și o șansă reală pentru fiecare copil.

Bibliografie:

1. UNICEF România, *Incluziunea şcolară a copiilor romi în învățământul primar*,2020
2. Salvați Copiii România, *Segregarea școlară în învățământul primar, raport de monitorizare*, 2018
3. Ministerul Educației, *Strategia Națională pentru Educație Incluzivă 2021–2027*.
4. Roma Education Fund, *Educație incluzivă pentru toți: Ghid pentru politici de desegregare în educație*, 2019

DESEGREGAREA ÎN EDUCAȚIE

PROF. ÎNV. PRIMAR: MARTIN RAMONA NICOLETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „RĂDUCANU ROSETTI” CĂIUȚI, BACĂU

Desegregarea în educație și în pas esențial în lupta pentru egalitatea drepturilor omului și pentru construirea unei societăți inclusive și echitabile. Aceasta înseamnă eliminarea separării elevilor pe criterii de rasă, etnie, religie sau alte diferențe sociale, asigurând acces egal la educație pentru toți copiii, indiferent de origine lor.

În trecut, în multe țări, școlile erau separate în funcție de culoarea pielii sau de statutul social. Un exemplu celebru este cel al Statelor Unite, unde, până în anii 1950, copiii albi și cei de culoare erau obligați să meargă la școli diferite. Aceste școli nu ofereau aceleași condiții, iar cei discriminați aveau parte de o educație inferioară. Cazul „Brown vs. Board of Education”, din 1954, a fost o piatră de hotar, deoarece Curtea Supremă a decis segregarea în școli este neconstituțională.

Desegregarea nu înseamnă doar a aduce elevii în aceleași săli de clasă. Ea presupune și un efort constant din partea statului, a profesorilor și a comunității de a promova toleranța, respectul reciproc și oportunitățile egale. Elevii trebuie să fie tratați cu demnitate și să li se ofere aceleași resurse educaționale, indiferent de fundalul lor cultural sau economic.

În prezent, deși multe țări au făcut pași importante către desegregare, inegalități persistă. Există școli subfinanțate în zone sărace, discriminare subtilă sau acces inegal la resurse moderne, cum ar fi tehnologia. De aceea, desegregarea trebuie văzută ca un proces continuu, care necesită atenție, politică eficientă și implicare din partea tuturor.

Educația este temelia unei societăți sănătoase. Fără desegregare reală, riscăm să perpetuăm inegalități și să blocăm potențialul unor generații întregi. Doar printr-un sistem educațional echitabil putem construi un viitor mai bun, în care fiecare copil are șansa de a-și împlini visurile.

Educația este cheia către o societate echitabilă și dezvoltată. În România, desegregarea în educație nu trebuie înțeleasă doar ca o măsură legală de a pune capăt separării între copii din medii

diferite, ci ca un proces activ și constant de a oferi tuturor elevilor o **educație de calitate**, indiferent de etnia lor, mediul social sau zona geografică în care trăiesc.

Deși sistemul educațional românesc nu are o segregare oficială ca în alte țări din trecut, realitatea arată că, în multe cazuri, elevii din comunități defavorizate – în special cei romi sau din sate izolate – nu beneficiază de aceleași condiții de învățare ca elevii din orașul sau din familiile cu posibilități. Unele școli sunt slab dotate, lipsesc profesorii calificați, iar prejudecățile încă afectează relațiile dintre elevi și cadrele didactice.

Adevărata desegregare nu înseamnă doar prezența tuturor elevilor în aceeași școală. Înseamnă **o educație de calitate pentru toți**: program adaptate, sprijin real pentru elevii în dificultate, profesori formați să lucreze cu diversitatea, manual care reflectă realitatea tuturor și egale de participare. Atât elevii romi, cât și cei din mediul rural trebuie să aibă acces la laboratoare moderne, activități extracurriculare și la un climat de învățare lipită de discriminare.

Câmpul şcolar educativ modern se desfăşoară, între două elemente care trebuie să participe în egală măsură. Profesorul, manager şi formator al procesului instructiv-educativ, şi elevul, obiect şi subiect al acestui proces, dobândind autonomie şi formându-se în spiritul responsabilităţii şi al culturii civice. Dacă învăţământul tradiţional era privit ca un proces de transmitere de informaţii, în cadrul căruia profesorii reprezentau poziţia dominantă, învăţământul modern primeşte alte trăsături. Cadrul didactic nu mai este transmiţător, ci facilitator de cunoştinţe, folosind dialogul şi cooperarea în relaţia cu elevii. Acest profesor va şti să coordoneze procesul educativ, astfel încât toţi elevii să atingă obiectivele stabilite şi va fi capabil, de asemenea, să-l ajute pe elev să-şi formeze capacităţi de muncă individuală şi să folosească ceea ce a dobândit.

Din perspectiva pedagogiei moderne, a preda devine un demers educativ în cadrul căruia sunt mobilizate resursele clasei de elevi, aceasta fiind motivată permanent să parcurgă procesul instructiv.

Învăţământul modern nu caută să scoată în evidenţă rolul profesorului, ci vine în întâmpinarea cerinţelor societăţii, propunând strategii didactice potrivite pentru formarea elevilor. Experienţa tradiţiei şi capacitatea de inovare şi de creativitate sunt noile repere ale şcolii, care propune educaţii noi, în acord cu societatea globală: educaţia pentru pace, educaţia ecologică ori educaţia pentru o societate multiculturală.

Desegregarea prin educație de calitate înseamnă, de fapt, șansa ca fiecare copil să-și construiască propriul viitor, fără să fie împiedicat de etichete, prejudecăți sau lipsa resurselor. Înseamnă să investim în școli din toate regiunile țării, să susținem programele de tip „Școală după școală” și să încurajăm participarea activă a părinților, indiferent de nivelul lor de educație.

Schimbarea începe cu fiecare dintre noi. Profesorii trebuie să fie mai deschiși, elevii – mai toleranți, iar autoritățile – mai responsabile. Doar printr-un efort comun putem construi un sistem educațional care nu separă, ci unește. O educație de calitate este cea mai bună formă de desegregare.

Bibliografie :

Cucoş, Constantin-- “Educaţia, dimensiuni culturale şi interculturale”, Polirom, 2000

Debesse, Maurice -- “Etapele educaţiei”, EDP, Bucureşti, 1981

Stan, Emil - - “Managementul clasei”, Aramis, 2003

Stan, Emil - - “Profesorul, între autoritate şi putere”, Teora, 1999

Ulrich, Cătălina -- “Managementul clasei – Învăţarea prin cooperare”, Corint, 2003

TABLA INTERACTIVĂ – UN MIJLOC PSIHOPEDAGOGIC MODERN PENTRU DESEGREGARE ÎN EDUCAȚIE

PROF. PĂVĂLUȚĂ MARIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „RĂDUCANU ROSETTI„ CĂIUȚI, BACĂU

Tabla interactivă, în opinia mea, a devenit indispensabilă pentru majoritatea activităților de învățare. Lecțiile care nu utilizează noile tehnologii devin neatractive.

În prezent elevii au devenit dependenți de smartphone-uri, iar profesorul este confruntat cu noi provocări în încercarea de a-i ține motivați, interesați, activi.

Profesorul trebuie să fie la curent cu noile tehnologii, iar pentru a le utiliza la clasă, este necesar să cunoască atât metode de învățare moderne cât și mijloace adecvate.

Tabla interactivă este un ecran tactil de dimensiuni mari care, conectat la un calculator, prin intermediul unui videoproiector, redă imaginea de pe monitorul calculatorului. Pe suprafața tablei se poate utiliza orice obiect care exercită presiune, un marker specific sau degetul. Cele mai interesante sunt aplicațiile online și offline care solicită utilizarea tablei asemeni unei tablete.

Astfel, în primul rând, manualele pot fi accesate la adresa web www.manuale.edu.ro și prind viață. Elevii rezolvă cu plăcere exercițiile propuse. Apoi, profesorii pot utiliza la tabla interactivă propriile resurse digitale, ca cele de pe o platforma Moodle, sau jocuri create cu aplicații 2.0. De exemplu rețeaua EDU.ro (reteauaedu.ro) oferă spațiu gratuit școlilor ca platformă de eLearning pe care profesorii pot dezvolta conținut educațional în format electronic Moodle. Profesorii pot crea cursuri online bazate pe interacțiune. În Moodle, pot fi create diverse activități inclusiv jocuri de cuvinte sau de numere, resurse variate și diverse tipuri de teste (lacunare, tip „adevărat sau fals”, cu alegere multiplă, tip *formulas* etc.).

De asemenea, profesorii pot crea jocuri cu ajutorul Learning App (learningapps.org) , CRAM (www.cram.com), Quizlet (quizlet.com) sau alte instrumente web 2.0, pentru a anima atmosfera din clasă. În plus, se poate utiliza și propriul soft care vine la pachet cu tabla interactivă.

Să nu uităm însă de activitățile complexe ale proiectelor eTwinning, activități ce pot fi desfășurate cu ajutorul tablei interactive.

Tabla este ca un magnet. Elevii devin activi și se înghesuie să rezolve exercițiile cu degetul. Tabla solicită receptorii vizuali, auditivi și kinestezici în același timp.

Prin activitățile la tabla interactivă crește nivelul atenției elevilor, implicarea acestora în activități fiind incomparabil mai mare.

Jucând repetat, din plăcere, elevii își formează abilități de calcul, de asociere, de recunoaștere, de completare – cu alte cuvinte, se realizează mai ușor, mai plăcut scopul și obiectivele lecției, se dezvoltă mai eficient competențe.

Tabla interactivă este asemeni unui smartphone uriaș al clasei. Stimulează învățarea prin cooperare, iar clasa devine o echipa. Se dezvoltă astfel abilitățile de comunicare, de socializare, de cooperare, elevii ajutându-se unii pe alții.

De asemenea, exercițiile interactive la o astfel de tablă sporesc motivația învățării și cresc stima de sine a elevilor.

Tabla este un factor de coeziune a grupului de elevi ai clasei, aceștia participând toți la activități, indiferent de nivelul lor de cunoștințe.

De remarcat este creșterea capacității de memorare a elevilor, în activitățile la tabla interactivă fiind antrenate memoria vizuală, memoria auditivă și memoria tactilă.

Activitățile cu tabla interactivă dezvoltă inventivitatea și creativitatea elevilor. Elevii caută ei înșiși resurse și aplicații care sunt compatibile cu tabla interactivă și, deci, este stimulat și studiul individual.

Se spune că nu poți rămâne fără creativitate, deoarece cu cât folosești mai multă, cu atât ai mai mult din ea iar în cadrul orelor de limba și literatura română găsim suficiente resurse pentru a pune în valoare imaginația copiilor. Așa cum o spune și programa școlară, „scopul studierii disciplinei Limba şi literatura română în perioada şcolarităţii obligatorii este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicaţională şi literară de bază, capabil să înţeleagă lumea din jurul său, să comunice şi să interacţioneze cu semenii exprimându-şi gânduri, stări, sentimente, opinii etc., să fie sensibil la frumosul din natură şi la cel creat de om, să-şi utilizeze în mod eficient şi creativ capacităţile proprii pentru rezolvarea unor probleme concrete în viaţa de zi cu zi, să poată continua în orice fază a existenţei sale procesul de învăţare“.

Curiozitatea și plăcerea îi determină pe elevi să fie activi, să se implice în rezolvarea cerințelor crescând astfel nivelul de competitivitate. Chiar și elevii timizi sau elevii cu CES sunt antrenați în activități de tabla interactivă, practic dispărând barierele dintre elevi.

Prin folosirea unor metode diverse, cadrele didactice se vor asigura că pot înlătura blocajele sociale, metodologice și emotive care pot împiedica desfășurarea în condiții optime a unei învățări de tip creativ. Modul de predare se va orienta cu precădere pe încurajarea inițiativei și interacțiunii spontane și dirijate a tuturor elevilor clasei. În esență, învățarea creatoare se va axa nu doar pe adaptabilitate și flexibilitate, ci și pe dezvoltarea unei atitudini prospective și anticipative care să le permită elevilor proiectarea unor situații-problemă și elaborarea unor soluții originale.

Toate aceste activități, centrate pe elevi, promovează o învățare activă, îi ajută să-și descopere potențialul creator, gustul pentru frumos dar și înțelegerea unor noțiuni dintr-o altă perspectivă, pentru că așa cum spunea și Paulo Coelho „*oricine are un potențial creativ, și din momentul în care îți exprimi acest potențial creativ, ai șansa să schimbi lumea*”.

Stă în puterea dascălilor, din întreaga lume, să îndrume, să implementeze, să militeze pentru accesul la modernism, fără a arde și a transforma în cenușă, munca sutelor de ani de cercetare, studiu, de propagare a educației, a evoluției și de ce nu a ființei ca mod existențial în societate.

Eu am convingerea că stă în puterea noastră, să militäm și să educăm generațiile actuale și viitoare, doar folosind principii, care au fundamente psiho-pedagogice și care, da, cu toată deschiderea chiar, pot fi remodelate, ajustate, adaptate societății moderne.

Profesorul are astfel un ajutor pentru a răspunde noilor provocări și să se perfecționeze continuu, să exploreze noua dimensiune a activității de predare-învățare-evaluare propusă de utilizarea tablei interactive la orele de curs, astfel încât să obțină rezultate maxime.

Stă în puterea dascălilor, să educe, cu mijloace psihopedagogice moderne, generațiile actuale și viitoare!

Bibliografie:

– Amabile, T.M., *Creativitatea ca mod de viață*, Editura Știința și Tehnica, București, 1997.
– Cerghit, I., *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006.
– Moraru, I., *Psihologia creativității*, Editura Victor, București, 1997.
– Roco, M., *Creativitate și inteligență emoțională*, Editura Plirom, Iași, 2004.

FLOAREA DE AUR
Proiect de activitate

Pásztor Tünde
Grădinița cu Program Prelungit nr.6
Bistrița

A fost odată ca niciodată, într-un tărâm îndepărtat un rege mare. Și el avea un fiu.Când acesta s-a făcut mare, i-a spus tatălui că merge să-și găsească cea mai frumoasă mireasă.

-Bine, dragul tatii,să-ți fie calea cu noroc!

Prințul a plecat la drum, ajungând într-o pădure a observat lângă o baltă, un peștișor care fusese aruncat pe uscat.

-Ridică-mă,tinere și aruncă-mă înapoi în apă. Fă bine și vei avea parte de bine. Tânărul l-a ajutat cu bucurie.

-Păstrează un solz de pește de la mine și dacă vei avea ceva probleme, aruncă acest solz în apă, iar eu vin în ajutorul tău.

Tânărul și-a continuat drumul mai departe prin pădure. După un timp a văzut un corb negru care se zbătea între crengi. Corbul l-a rugat să-l pună iar în copac, ca să zboare din nou. Corbul își smulse cu ciocul o pană, pe care o oferi tânărului , spunându-i:

- Fă bine și vei avea parte de bine! Dacă vei avea nevoie de mine, scutură această pană iar eu am să-ți vin în ajutor!

Acesta și-a continuat drumul. La un moment dat se întâlnește cu un moșneag, care era foarte însetat și nu se putea apleca la izvor.

-Tinere! Fă bine și ajută-mă! Fă bine și vei avea parte de bine!

Bătrânul i-a oferit în schimb două fire de păr.

-Ai grijă de ele, la necaz, învânte-le și am să vin din fundul lumii să-ți fiu de folos.

După un drum lung, prințul a ajuns într-un oraș care era îndoliat. Tânărul s-a mirat de cele văzute și întâlnindu-se cu un pitic, ce avea barba până-n pământ, îl întreabă:

-Piticule! Ce-I cu doliul acesta în oraș?

-Aici locuiește un rege, care are o fată foarte frumoasă. Prințesa se va mărita doar cu acela, care se va ascunde atât de bine, încât să nu fie văzut de ea. Dacă de două ori îl găsește, nu-i bai, dar, a treia oară capul lui ajunge în păr. Până acum, 99 de feciori și-au încercat norocul, toți au rămas fără cap. Încearcă și tu, poate vei fi al 100-lea!

-Dacă fata e așa frumoasă, eu am să-mi încerc norocul – spuse tânărul.

În acel moment trecea pe drum o caleașcă cu o fată frumoasă.

-Piticule! A cui este fata aceasta frumoasă?

-A regelui- răspunse acesta.

Luându-se după caleașcă, tânărul a ajuns exact în fața regelui, cerându-i să-I dea voie să-și încerce și el norocul. I s-a poruncit să se ascundă trei zile la rând, așa încât prințesa să nu-l zărească. Dacă eșua, îi tăia capul, iar dacă nu, prințesa și jumătate din împărăție urma să fie a lui. Bietul tânăr plângea și se gândea unde să se ascundă. Își amintește de peștișor și aruncă solzul în apă,iar acesta apare.

-Ce necaz ai tinere? Regele mi-a spus că dacă nu reușesc să mă ascund în așa fel ca fata lui să nu mă zărească, îmi va tăia capul.

-Nu fi trist! Va veni cel mai mare pește care o să te înghită și acolo nimeni nu te va găsi.

Așa a ajuns prințul în burta unui pește mare. Prințesa cu ajutoarele ei au pornit în căutarea acestuia. După o jumătate de zi a dat poruncă pescarilor să scoată din apă peștele cel mai mare și să scoată prințul din burta acestuia. Tânărul a ieșit,s-a târât cu tristețe din gura peștelui și s-a dus la palatul regal.

A doua zi se frământa iar: unde să mă ascund, unde să mă ascund? Atunci a apărut în cale corbul.

-De ce plângi tinere?

-Cum să nu plâng? Mi se va tăia capul dacă prințesa vede unde m-am ascuns.

Corbul și-a întins aripile și i-a spus:

- Vino, ascunde-te sub aripa mea! S-au înălțat spre cer, zburând după un deal. Dar în zadar pentru că și aici a fost găsit de prințesă.

S-a dus acasă iar a treia zi a pornit iar. Plângea cu disperare. Ce se va alege de mine? Vai, vai, vai! S-a folosit de cele două fire de păr pe care le-a primit de la moșneag. A apărut bătrânul, auzind necazul acestuia, a hotărât să-l transforme pe tânăr într-o floare. Moșneagul și-a prins floarea pe pălărie. Căutându-l pe print, prințesa se întâlnește cu moșneagul și fiind plăcut interesată de floarea acestuia, i-o cere.

-Vreau această floare frumoasă! Ofer mult aur în schimbul ei.

Acesta din urmă refuză să-i dea floarea. Prințesa supărată a continuat să caute dar în zadar. După trei zile de căutare, aceasta s-a plictisit; și atunci a strigat:

- Ieși tinere, ieși de oriunde ai fi! Nu te văd nicăieri!

Moșneagul a răsucit floarea, aceasta s-a transformat într-un frumos prinț. Prințul a mers la palat, unde a primit jumătate din împărăție și mâna prințesei. S-au căsătorit imediat și nunta a ținut trei zile, cred că ține și azi dacă nu s-au plictisit.

(Am fost și eu prezentă și m-am distrat de minune.)

Puntea empatiei
Activitate integrată pentru dezvoltarea incluziunii elevilor cu CES prin joc și exprimare creativă

Autor: Prof. consilier școlar Nicoraș M. Cosmina
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Timiș

Introducere:

Incluziunea elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) reprezintă una dintre prioritățile educației moderne. Activitățile didactice centrate pe joc, exprimare creativă și dezvoltare emoțională permit fiecărui copil să fie valorizat, acceptat și sprijinit conform nevoilor sale.

Descrierea activității:

Activitatea propusă se adresează elevilor din ciclul primar/gimnazial și presupune formarea unor grupuri mixte, în care copiii colaborează pentru a crea povești ilustrate despre prietenie și acceptare. Prin jocuri de rol și desen liber, elevii își exprimă emoțiile și învață să se pună în locul celuilalt.

Obiective:

- Dezvoltarea empatiei și înțelegerii față de colegii cu CES
- Exersarea exprimării emoționale prin desen și poveste
- Îmbunătățirea colaborării în grup

Metode folosite:

- Joc de rol
- Povestirea colaborativă
- Desen liber
- Discuție dirijată

Evaluare:

Evaluarea se face prin autoevaluare și reflecție: fiecare elev completează o fișă cu întrebări precum „Ce am simțit?”, „Ce am învățat?”, „Cum m-am simțit în echipă?”.

Activitatea se adresează elevilor din ciclul primar sau gimnazial și se desfășoară pe durata a două ore

didactice, având ca obiectiv dezvoltarea empatiei și cooperării prin mijloace expresive și creative.

Etapele activității:

1. Încălzire emoțională (10 min):

- Elevii sunt invitați să aleagă un cartonaș cu o expresie facială (bucurie, frică, tristețe, furie etc.) și să spună o situație în care au simțit acea emoție.

- Se discută despre moduri diferite de a simți și cum reacționăm fiecare în fața emoțiilor – accent pe acceptarea diferențelor.

2. Formarea grupurilor (5 min):

- Se alcătuiesc grupuri eterogene (2–4 elevi), astfel încât fiecare grup să includă cel puțin un elev cu CES, iar sarcinile să fie împărțite echitabil.

3. Crearea poveștii ilustrate (30 min):

- Fiecare grup primește o temă („Un coleg nou în clasă”, „Prietenul diferit”, „Supereroii empatiei”) și este invitat să creeze o poveste ilustrată.

- Se lucrează pe foi A3, iar desenul poate fi completat de propoziții sau replici.

- Elevii cu CES pot colora, desena, lipi imagini sau dicta idei colegilor.

4. Joc de rol (20 min):

- Fiecare grup alege o scenă din povestea ilustrată și o prezintă colegilor printr-un scurt joc de rol.

- Accentul este pus pe exprimarea emoțiilor, sprijin reciproc și cooperare. Rolurile se distribuie ținând cont de abilitățile și confortul fiecărui elev.

5. Reflecție colectivă și autoevaluare (10 min):

- Fiecare elev completează o fișă simplă cu întrebări precum:

  - „Ce am simțit în timpul activității?”

  - „Ce am învățat despre mine și colegii mei?”

  - „Cum m-am simțit în echipă?”

- Se face un tur de idei – elevii pot ridica simboluri (soare, nor, curcubeu) pentru a reflecta modul în care s-au simțit.

Resurse necesare:

- Fișe de lucru cu expresii faciale și emoții
- Cartonașe pentru jocul de rol
- Culori, foi A3 pentru desen

- Chestionare de reflecție

Concluzii:

Activitatea sprijină construirea unei culturi a incluziunii și a empatiei în colectivul clasei. Prin tehnici creative și participative, elevii sunt încurajați să înțeleagă diferențele și să contribuie la crearea unui climat pozitiv.

Învăț împreună cu tine: Metode inovatoare de sprijin pentru integrarea școlară a elevilor cu CES

Autor: Prof. consilier școlar Slatină Maria
Instituție: Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Timiș

Introducere:

În contextul diversificării populației școlare, cadrele didactice sunt chemate să adapteze strategiile de predare pentru a răspunde eficient nevoilor tuturor elevilor, inclusiv celor cu CES. Această lucrare prezintă un model de activitate didactică inovatoare, cu accent pe metode vizuale, interactive și colaborative.

Activitate propusă:

Se propune un atelier de învățare interactivă, unde elevii lucrează în perechi mixte (CES + tipic) la realizarea unui material vizual (colaj sau afiș) pe tema „Suntem diferiți, dar învățăm împreună”. Activitatea este însoțită de discuții ghidate și reflecții.

Obiective:

- Întărirea încrederii în sine a elevilor cu CES
- Stimularea interacțiunii pozitive între elevi
- Utilizarea metodelor vizuale pentru facilitarea înțelegerii

Metode folosite:

- Învățare prin cooperare
- Colaj vizual
- Tehnica celor 6 pălării gânditoare (adaptată)
- Brainstorming

Evaluare:

Evaluarea se face prin observarea implicării, feedback de grup și o scurtă prezentare orală din partea fiecărui grup.

Se propune organizarea unui atelier de învățare interactivă, desfășurat pe parcursul a două ore didactice, în cadrul unei clase gimnaziale care include elevi cu CES. Activitatea urmărește colaborarea elevilor în perechi sau grupuri mixte (elev tipic + elev CES), pentru a realiza un colaj vizual sau afiș pe tema „Suntem diferiți, dar învățăm împreună”.

Etapele activității:

1. Introducere (15 min):

- Cadru didactic deschide activitatea cu o discuție interactivă pe tema diferențelor dintre oameni (stiluri de învățare, abilități, emoții etc.).
- Se folosesc imagini și întrebări deschise pentru a stimula reflecția: „Cum ne putem sprijini unii pe alții?” / „Ce înseamnă pentru tine să fii inclus?”
- Se introduce conceptul de colaj vizual ca mijloc de exprimare.

2. Formarea echipelor (5 min):

- Elevii sunt împărțiți în perechi mixte (elev tipic + elev cu CES), ținând cont de complementaritatea abilităților și ritmul propriu de lucru.

3. Crearea colajului (30 min):

- Fiecare echipă alege mesaje pozitive despre prietenie, acceptare, cooperare.
- Folosind materiale puse la dispoziție (imagini, cartoane, markere, reviste), creează un colaj care să reflecte ideea: „Fiecare copil contează”.
- Cadrele didactice oferă sprijin individualizat elevilor cu CES (ex: citirea cerințelor, parafrazare, ghidaj vizual etc.).

4. Prezentarea lucrărilor (15 min):

- Fiecare grup prezintă pe scurt colajul și ideea principală.
- Se folosesc enunțuri scurte, clar formulate. Elevii cu CES pot fi încurajați să spună un cuvânt, o propoziție sau să arate partea preferată din lucrare.

5. Reflecție finală (10 min):

- Elevii completează o fișă de reflecție cu întrebări simple:
  - Ce ți-a plăcut la colegul/colega ta?
  - Ce ai învățat despre lucrul în echipă?
  - Ce înseamnă pentru tine „a fi inclus”?
- La final, cadrele pot crea un colaj digital cu lucrările și reflecțiile, care să fie distribuit în grupul clasei sau pe Padlet.

Resurse necesare:

- Imagini decupate din reviste
- Lipici, markere, foi colorate
- Tabel de reflecție
- Aplicație Padlet (opțional, pentru expunerea colajelor online)

Concluzii:

Utilizarea metodelor vizuale și colaborative facilitează implicarea tuturor elevilor, în special a celor cu CES. Activitatea încurajează dezvoltarea gândirii critice, a empatiei și a conștiinței civice într-un cadru pozitiv.

Educația interculturală - *...netezirea terenului întâlnirii cu celălalt.* (Constantin Cucoș)

Filipiuc Mihaela Cristina
Colegiul Tehnic ”Lațcu Vodă”, Siret

Abordarea literaturii din perspectivă culturală este baza deschiderii interculturale. Vă veți întreba ce legătură are educația interculturală cu desegregarea și cu ora de literatură (perspectiva din care sunt calificată să vorbesc). Or, mi se pare esențial ca, în desegregare, să vorbim de acceptare, de incluziune, de proactivitate și aș aminti viziunea unui pedagog: *Ființa umană trebuie să fie înainte de toate centrată cultural, de-centrată și pusă în relație cu alte experiențe spirituale. Trebuie mers spre intercultural prin cultural.* (Constantin Cucoș în *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale*, Polirom, 2000, p.14)

Fac aici o asociere cu variabila funcționării și a salvării omenirii (cum credea Einstein): iubirea. Viața este frumos trăită numai prin interacțiunea cu celălalt, fapt ce presupune ieșirea din sine, căutarea, identificarea, regăsirea. Profesorul de literatură are menirea de a ghida tânăra generație spre explicarea culturii generațiilor anterioare. Tot profesorul este cel care poate identifica dominanta personalității elevului și o poate valorifica în cadrul orelor de literatură prin abordarea textelor care să pună în valoare respectiva dimensiune. De exemplu, omul religios, ghidat de verbul a crede va fi atins emoțional și va înțelege lumea prin aprofundarea lecturii confesive, prin studiul *Psalmilor* arghezieni sau al liricii lui Vasile Voiculescu.

Învățarea interculturală are ca scop cultivarea receptivității diferenței, integrarea noilor valori, formarea unei competențe culturale.

O foarte interesantă metodă de aplicat pentru a facilita întâlnirea elevului cu textul este preluată din psihologie: fereastra lui Johari.

Fereastra lui Johari ne dă posibilitatea de a ne cunoaște din două perspective: perspectiva personală și perspectiva celorlalți. Adesea, cele două perspective nu coincid sau coincid puțin, adică ceea ce știm despre noi și ceea ce vrem să lăsăm să se „vadă" despre noi înafara noastră este cu totul altceva decât ceea ce percep ceilalți despre noi. Fereastra lui Johari este o unealtă simplă şi utilă pentru a îmbunătăţi conştiinţa de sine şi a facilita înţelegerea reciprocă între indivizi, în cadrul unui grup. De asemenea, această metodă poate fi utilizată şi pentru a evalua şi a îmbunătăţi relaţia unui grup cu alte grupuri. Instrumentul presupune existența a doua axe: Eu –Ceilalți, Cunoscut –Necunoscut. Intersecția celor două axe ne lasă să construim patru cadrane cu ajutorul cărora ne putem descrie:

-cadranul 1: Eu știu/ceilalți știu

-cadranul 2: Eu nu știu/ceilalți știu

-cadranul 3: Eu știu/ceilalți nu știu

-cadranul 4: Eu nu știu/ceilalți nu știu

Unul dintre exercițiile pe care le presupune această metodă este alcătuirea unei liste valori promovate de două sau mai multe culturi, din mai multe categorii (tradiție, comportament, principii, preconcepții etc.). Astfel, apar caracteristici pe care le putem plasa în cele 4 cadrane ale ferestrei lui Johari: de exemplu, arena sau scena conține acele caracteristici pe care le cunoaștem și le lăsăm să se vadă în afară, deci ceilalți au posibilitatea să le vadă și să le conștientizeze.

Cultura și educația nu pot fi segmentate. Cred că educația ține de cultură. De aceea, cultura unei societăți condiționează și felul în care se face educația. Ființa umană primește de la societate traseele vieții familiale, ale vieții în comunitate, dar și moștenirea culturală (locală și națională). Educația joacă un rol foarte important în viața tinerilor, acest rol putând fi înțeles din următoarele perspective:

- adapatarea la mediul înconjurător: oriunde în lume, omul a trebuit să se adapteze mediului pentru a supraviețui; astfel, toate experimentele sau invențiile săvârșite în sensul adaptării reprezintă o trăsătură a culturii. Această modelare a mediului este specifică fiecărei comunități în parte (aici intră și arthitectura casei);

- adaptarea la mediul social: cultura include tradiții, obiceiuri, credințe etc., toate acestea definind viața socială a comunităților; trebuie menționat că și acestea sunt specifice fiecărei culturi în parte și că uneori

suferă influențe (amintesc aici tradițiile de Crăciun – comunitatea ucraineană din Siret ține și Crăciunul de rit vechi, dar și Crăciunul nou);

- dezvoltarea personalității: personalitatea individului este manifestată prin comportament, iar acesta este întotdeauna influențat de cultura grupului de care individul aparține;
- socializarea: acest aspect presupune integrarea unei comunități, iar această integrare ține de manifestările și de acțiunile individului; pentru a înțelege cultura celorlați este nevoie de participare directă la toate manifestările culturale (cunoașterea tradițiilor, participarea la evenimente culturale ce promovează tradițiile, înțelegerea viziunii celuilalt despre viață etc.);
- nevoia de educație: pentru ca tinerii să nu trăiască în ignoranță este necesară includerea lor într-o instituție de educație formală, această acțiune vizând două ținte: transmiterea moștenirii culturale și îmbunătățirea (dezvoltarea) societății;
- transmiterea moștenirii culturale: sondând preocupările noii generații și ascultându-le dorințele, educatorii trebuie să modeleze materialul pe care îl transmitastfel încât educația să acționeze pe toate palierele vieții;
- dezvoltarea societății: literatura nu este doar o reflecție a realității, ci scopul ei secundar este îmbunătățirea societății, schimbarea mentalității; numai prin educație, tânărul va putea evalua trecutul pentru a putea modela prezentul și pentru a face față viitorului.

Diversitatea culturală oferă idei şi perspective noi care ne îmbogăţesc vieţile în nenumărate moduri, permiţându-ne tuturor să creştem şi să ne dezvoltăm împreună (Directorul General al UNESCO, Irina Bokova, în mesajul său din 2017 privind Ziua mondială pentru diversitate culturală, pentru dialog și dezvoltare, conform site-ului UNESCO)

Orașul Siret a fost încă de la atestarea sa un spațiu pentru manifestări culturale diverse, fiind cunoscut faptul că aici au trăit evrei, poloni, ucrainieni și români laolaltă.

Colegiul în cadrul căruia activez are o clasă pe nivel de profil umanist cu specializarea filologie cu limba de predare în limba ucraineană. Atunci se ridică următoarea situație: dacă programele aleg limba ca factor esențial în studiul literaturii, se poate spune că limba română este studiată ca a doua limbă și literatura română ca a doua literatură. Este esențial în această situație să se motiveze elevii pentru studiul literaturii române (motivați atât extrinsec, cât și intrinsec). În acest sens, profesorul trebuie să aibă curaj să adopte metode de învățare activă menite nu neapărat să îi scoată pe elevii de etnie (și nu numai) din zona lor de confort, ci mai degrabă de a le da posibilitatea ca prin metodele proprii de învățare să adopte un singur stil de învățare. Colaborarea și participarea activă mi se par

potrivite pentru a demonstra elevilor că astfel se ajunge la succes. Relaționarea socială este scopul educației în sine, iar această relaționare poate fi identificată în cadrul microgrupului numit clasă la nivelul lucrului în echipă. Pe lângă toate acestea, problematizarea și învățarea prin descoperire nu se limitează doar la denumirea de metode, ci devin strategii de predare-învățare-evaluare. Educabilii trebuie învățați să-și pună întrebări în legătură cu ceea ce au citit pentru că această metodă are efect pozitiv asupra capacității de înțelegere și asupra motivației cognitive.

Prin urmare, educația interculturală este o prelungire a actului de cunoaștere, învățarea interculturală are ca scop cultivarea receptivității diferenței, integrarea noilor valori, formarea unei competențe culturale.

Bibliografie

Cucoș, Constantin, *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale*, Polirom, Iași, 2000

Vianu, Tudor, *Introducere în teoria valorilor: întemeiată pe observația conștiinței*, Editura Albatros, București, 1977

Strategii de pregătire pentru examenul de limba maternă ale elevilor de clasa a VIII-a cu dificultăți de învățare

Piski Emese
Școala Gimnazială Nr.1 Tămășeu

Provocări în pregătirea pentru examen ale elevilor cu dificultăți de învățare

Elevii de clasa a VIII-a care se confruntă cu dificultăți de învățare întâmpină provocări deosebite în procesul de pregătire pentru examene. Aceste dificultăți apar pe mai multe niveluri:

- **Probleme de înțelegere a textului:** Elevii au dificultăți în interpretarea informațiilor din text, în recunoașterea relațiilor cauză-efect și în identificarea ideilor principale. Deseori se pierd în detalii sau nu pot înțelege expresiile abstracte.
- **Tulburări de memorie:** Memoria lor pe termen scurt și lung este deficitară, motiv pentru care înregistrează cu dificultate informațiile sau le uită în situații de examen. Memorarea conținuturilor și a regulilor (ex. cele gramaticale) este o provocare.
- **Deficit de atenție:** Concentrarea pe perioade mai lungi este dificilă, ceea ce face dificilă finalizarea sarcinilor, citirea detaliată a textelor și interpretarea întrebărilor complexe.
- **Gestionarea stresului:** Situațiile de examen generează anxietate crescută, ceea ce poate bloca performanța. Teama de eșec este frecventă, mai ales dacă elevul a avut experiențe anterioare negative.

Strategii de recuperare în cazul dificultăților de înțelegere a textului

Depășirea dificultăților de înțelegere a textului este un proces de durată, însă următoarele strategii s-au dovedit eficiente:

- **Citire pas cu pas:** Textele sunt împărțite în paragrafe scurte, procesate treptat, cu opriri pentru întrebări și evidențierea cuvintelor-cheie. Întrebările adresate elevului ajută la structurarea și înțelegerea conținutului.

- **Suport vizual:** Ilustrațiile, schemele, hărțile conceptuale și pictogramele sprijină înțelegerea conținutului textual. Informația vizuală consolidează elementele verbale.
- **Audiobooks și lectură cu voce tare:** Materialele în format audio oferă o cale alternativă de învățare. Repetarea ascultării favorizează aprofundarea conținuturilor.
- **Exersare pe baza de model:** Utilizarea subiectelor de examen din anii anteriori ajută la familiarizarea cu structura, limbajul și cerințele examenului. Practica repetitivă oferă siguranță.
- **Utilizarea instrumentelor digitale:** Aplicațiile care sprijină evidențierea, simplificarea sau interpretarea textului (ex. Kurzweil, Read&Write) pot fi de mare ajutor.

Rolul cadrului didactic și al familiei

Dialogul constant și transparent între părinți și profesori favorizează identificarea timpurie a nevoilor educaționale speciale și adaptarea strategiilor pedagogice. Relația de parteneriat între educator și familie are un rol decisiv în prevenirea eșecului școlar și în promovarea unei dezvoltări armonioase a elevului. Pentru o pregătire eficientă în vedrea succesului la examenele naționale este esențială colaborarea strânsă între cadrul didactic și familie.

Rolul cadrului didactic:

- **Asigurarea unui învățământ diferențiat:** Conținuturi, ritm și evaluare adaptate nevoilor și capacităților individuale ale elevului. Se recomandă elaborarea unui plan educațional personalizat când este necesar.
- **Acceptarea ritmului individual de progres:** Nu se urmărește atingerea mediei clasei, ci recunoașterea progresului personal și a efortului depus.
- **Recompensare pozitivă:** Consolidarea încrederii în sine a elevului este esențială. Orice progres, oricât de mic, trebuie observat și comunicat elevului.
- **Crearea unui mediu de învățare structurat:** Situații de învățare clare, predictibile, cu un program zilnic bine organizat, reguli cunoscute și cerințe explicite.

Rolul familiei:

- **Asigurarea unui spațiu de învățare acasă:** Un mediu liniștit, lipsit de factori perturbatori, care facilitează concentrarea.
- **Sprijin emoțional:** Consolidarea sentimentului de siguranță, încurajări constante, reducerea anxietății față de eșec.
- **Comunicarea cu cadrele didactice:** Contactul regulat asigură informarea promptă a părinților despre progresul sau dificultățile elevului.
- **Sprijin în exersarea la domiciliu:** Cu îndrumare adecvată, părinții pot contribui la consolidarea conținuturilor și la repetiția acestora.

Concluzii:

Chiar dacă pentru elevii cu dificultăți de învățare, examenele reprezintă o provocare majoră din cauza problemelor de înțelegere, memorie, atenție și anxietate, pregătirea pentru evaluarea națională nu este o misiune imposibilă nici pentru ei. O pregătire eficientă însă necesită sprijin individualizat, metode diferențiate, suport vizual și auditiv, precum și o colaborare strânsă între cadru didactic și familie. Profesorul creează un mediu de învățare adaptat, iar familia oferă sprijin emoțional și practic, contribuind împreună la succesul pregătirii pentru examen.

Bibliografie recomandată:

- Csépe Valéria (coord.): Tulburările de învățare, atenție și comportament. Akadémiai Kiadó, 2007.
- Meixner Ildikó: Dislexia – prevenție și reeducare. 2009.
- Gyarmathy Éva: Dezvoltarea potențialului – oportunități și limite. Edge2000, 2012.
- Zsoldos Márta (coord.): Metode pedagogice speciale pentru abordarea dificultăților de învățare. ELTE BGGYK, 2015.
- Tomlinson, Carol Ann: Clasa diferențiată: Răspunsul la nevoile tuturor elevilor. ASCD, 2014.
- Rief, Sandra F.: Cum să lucrăm cu copiii cu ADHD. Jossey-Bass, 2005.

Educația de calitate – fundamentul unei societăți incluzive

Curescu Cristian, Liceul de Arte „Sabin Păuța” Reșița
Curescu Andreea Ramona, Școala Gimnazială „Mihai Peia” Reșița

Într-o societate democratică, educația de calitate trebuie să fie un drept garantat pentru toți copiii, indiferent de etnie, religie, dizabilitate sau statut socio-economic. Cu toate acestea, realitatea din România și din multe alte țări arată că segregarea în școli, fie ea explicită sau mascată, continuă să limiteze accesul echitabil la învățământ de calitate. Prin urmare, a deveni vocea schimbării înseamnă a acționa concret pentru a combate inegalitățile și a promova incluziunea.

Segregarea școlară presupune separarea elevilor în funcție de anumite caracteristici (etnie, dizabilitate, nivel socio-economic), ceea ce conduce la diferențe majore în ceea ce privește calitatea educației primite. Cazuri frecvente de segregare în România implică, de exemplu, separarea copiilor romi în clase sau școli diferite, ceea ce le limitează grav șansele de integrare socială și profesională.

Forme ale segregării

1. ***Segregarea etnică:*** mai ales în cazul copiilor romi, care sunt adesea plasați în clase separate.
2. ***Segregarea pe criterii de dizabilitate:*** elevii cu cerințe educaționale speciale sunt marginalizați sau plasați în unități separate.
3. ***Segregarea socio-economică*:** școlile din zone defavorizate au resurse mai puține, cadre didactice insuficiente și performanțe scăzute.

Cauzele segregării

- Prejudecăți și stereotipuri ale comunității;
- Lipsa unei legislații aplicate eficient;
- Politici educaționale care favorizează competiția, nu cooperarea;
- Sărăcia și excluziunea socială.

Educația de calitate – soluție împotriva segregării

O educație incluzivă presupune:

- Acces egal la resurse educaționale;
- Profesori instruiți pentru a lucra în medii diverse;
- Manuale și conținuturi adaptate tuturor elevilor;
- Promovarea toleranței și a diversității în școli.

Exemple de bune practici

1. **Programul „Școală după școală”** – oferă sprijin educațional elevilor din medii vulnerabile.
2. **Proiectul „România Educată”** – propune reforme pentru echitate în sistemul de învățământ.
3. **Inițiative ONG** – cum ar fi Fundația Roma Education Fund, care sprijină integrarea copiilor romi în școli obișnuite.

Desegregarea prin educație de calitate nu este doar un ideal, ci o necesitate pentru o societate echitabilă și democratică. Fiecare elev, profesor, părinte sau cetățean poate fi o verigă importantă în acest proces de transformare. A fi vocea schimbării înseamnă a nu accepta nedreptatea ca normă, ci a acționa pentru ca fiecare copil să aibă o șansă reală la un viitor mai bun.

Bibliografie

1. UNICEF România – *Incluziunea copiilor romi în sistemul educațional*, 2022.
2. Ministerul Educației – *Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a școlii.*
3. Roma Education Fund – *Raport anual privind educația romilor în România*, 2021.
4. Agenția pentru Drepturi Fundamentale a UE – *Segregarea romilor în educație.*
5. Salvați Copiii România – *Educația copiilor din medii defavorizate*, 2023.

Împreună suntem mai buni!

Prof. Înv. Preșcolar Luca Elena
Școala Gimnazială „Ioan Luca”, Farcașa, Neamț

Argument

Într-o lume în continuă transformare, în care diversitatea devine tot mai vizibilă și mai prezentă în viața de zi cu zi, este esențial ca educația timpurie să contribuie la formarea unor atitudini pozitive față de ceilalți, indiferent de etnie, cultură, limbă sau abilități. Grădinița este primul spațiu social important în care copilul învață să se raporteze la „celălalt”. Proiectul educațional „Împreună suntem mai buni!” își propune să valorifice această perioadă esențială a dezvoltării prin activități care cultivă respectul, cooperarea și acceptarea diferențelor. Într-un mediu sigur și stimulativ, copiii pot deveni mesagerii unei societăți incluzive și echitabile.

Scop și obiective

Scopul principal al proiectului este promovarea incluziunii și desegregării sociale prin educație de calitate, încă de la vârsta preșcolară. Prin intermediul activităților propuse, ne dorim ca micuții să înțeleagă și să accepte diversitatea, să colaboreze între ei și să exprime liber idei și emoții legate de prietenie, sprijin reciproc și empatie. Obiectivele proiectului vizează dezvoltarea capacității copiilor de a recunoaște și respecta diferențele dintre colegi, implicarea activă în activități de grup și exersarea unor comportamente prosociale.

Grup țintă și cadre implicate

Proiectul se adresează copiilor din grupa mare (5-6 ani), fiind implementat în cadrul unei grădinițe cu colectivitate eterogenă. Activitățile vor fi derulate de cadrul didactic al grupei, în parteneriat cu părinții și, atunci când este posibil, cu alți actori educaționali din comunitate.

Activități propuse

Activitățile planificate vor fi ludice, accesibile și adaptate nivelului de vârstă. Proiectul va debuta cu o activitate de cunoaștere și autocunoaștere, în care copiii se vor privi în oglindă și vor discuta despre propriile trăsături fizice, punând accent pe frumusețea diferențelor. Povestea „Omida multicoloră”, adaptată vârstei, va constitui un bun prilej de dialog despre acceptare și valoarea fiecăruia.

Se va continua cu un atelier de creație intitulat „Copacul prieteniei”, în care fiecare copil va contribui la realizarea unui colaj colectiv, amprentând o frunză pe care se va nota un cuvânt legat de prietenie, ajutor sau respect. Activitatea își propune să simbolizeze unitatea într-o comunitate diversă.

Un moment de reflecție și empatie va fi organizat printr-un joc de rol numit „Schimb de pantofi”, în care copiii vor simula scenarii în pielea altora – de exemplu, un coleg care nu vorbește bine limba română sau un copil cu o dizabilitate. Acest exercițiu de imaginație îi va ajuta să înțeleagă dificultățile celorlalți și să dezvolte o atitudine mai empatică.

De asemenea, va fi organizată o activitate cu implicarea părinților, sub forma unui eveniment cultural intitulat „Familia mea, familia ta”. În cadrul acestuia, părinții vor fi invitați să prezinte tradiții sau obiceiuri specifice familiei lor, contribuind astfel la construirea unui colaj numit „Grupa noastră, o lume întreagă”.

Proiectul se va încheia cu „Ziua prieteniei”, o zi dedicată exclusiv jocurilor de echipă, parteneriatelor între copii diferiți și activităților care încurajează colaborarea, zâmbetul și susținerea reciprocă.

Resurse și organizare

Pentru desfășurarea proiectului vor fi utilizate materiale educaționale precum povești tematice, cartonașe, oglinzi, materiale de bricolaj (hârtie colorată, lipici, carioci), fișe de activitate, dar și suporturi audio-video. Este de dorit implicarea familiei, care poate furniza fotografii, obiecte culturale sau sprijin emoțional în desfășurarea activităților.

Rezultate și evaluare

Se așteaptă ca, la finalul proiectului, copiii să manifeste o atitudine mai deschisă și mai empatică față de colegii lor, să evite excluderea și etichetarea și să se implice cu plăcere în activități colective. Evaluarea se va face prin observație directă, prin analiza comportamentelor în timpul activităților, dar și prin produse ale muncii copiilor, cum ar fi colajele, desenele și răspunsurile orale. De asemenea, feedbackul părinților va constitui un reper important în aprecierea impactului educațional al proiectului.

Concluzii

Educația de calitate, începută încă din primii ani de viață, are puterea de a modela atitudini, de a forma caractere și de a planta semințele unei societăți echitabile. Prin proiectul „Împreună suntem mai buni!”, ne dorim să fim o mică parte din această schimbare, formând copii care nu doar învață împreună, ci trăiesc împreună – în prietenie, acceptare și respect. Pentru că vocea schimbării începe, de cele mai multe ori, cu o poveste spusă la grădiniță.

Bibliografie

1. **Dumitriu, M. (2015)**. *Educația pentru diversitate și incluziune socială în învățământul preșcolar*. Editura Didactică și Pedagogică.
2. **Stoica, A., & Popescu, A. (2017)**. *Diversitatea în educație: Provocări și soluții pentru învățământul preșcolar*. Editura EDU.
3. **Wright, J. (2014)**. *Building a Culture of Inclusivity in Early Childhood Education*. Early Childhood Education Journal, 42(5), 275-283.
4. **UNICEF (2020)**. *Educația incluzivă în învățământul preșcolar: Ghid practic pentru educatori*.
5. **Păunescu, C. (2016)**. *Metode active în educația preșcolară*. Editura Didactică și Pedagogică.
6. **Școlii pentru Diversitate (2021)**. *Activități educaționale pentru promovarea diversității în școli*. https://www.scoalipentrudiversitate.ro.

Abordarea trans și interdisciplinară a liricii simboliste

Popa-Olariu Elena
Liceul Tehnologic Dobrogea Castelu

În această lucrare voi ilustra o modalitate de optimizare a procesului instructiv-educativ, prin care elevii își pot lărgi orizontul și interesul de cunoaștere. Din multitudinea de curente literare, am ales simbolismul, pentru că este una dintre cele mai sensibile forme de manifestare artistică a începutului de secol XX. Prin experiența simbolistă, peisajul poeziei românești se îmbogățește și se diversifică. Simbolismului îi revine meritul de a fi introdus în literatura română o nouă tehnică, un stil liric înnoitor.

Abordarea transdisciplinară facilitează înțelegerea textelor poetice simboliste. Astfel, am dorit să fac accesibilă o poetică considerată dificilă în cadrul unei forme de învățământ tehnologic, în care elevii sunt recunoscuți pentru abilitățile lor practice, și mai puțin pentru gustul estetic și înclinațiile pentru artă și literatură. Abordarea trans și interdisciplinară a liricii simboliste conduce la o mai bună înțelegere a acestei poetici și la dezvoltarea spiritului critic al elevilor. O astfel de abordare a orelor de literatură le formează elevilor competențe transversale, ajutându-i să realizeze corelații între noțiunile învățate și să le aplice în viața de zi cu zi. Acest lucru este foarte important, deoarece problemele cu care elevii se confrunta în societate nu sunt limitate în jaloanele disciplinare. Acestea au un caracter integrat, iar rezolvarea lor impune corelații rapide și semnificative. Însușirea unor cunoștințe este validată numai prin reușita aplicațiilor practice. Astfel, textele literare studiate capătă o valoare operatoare, întrucât se pot reactualiza în orice împrejurare a vieții pentru a da glas unor trăiri, emoții sau sentimente.

Această abordare contribuie la îmbunătățirea nivelului de cunoștințe al elevilor, la optimizarea relațiilor dintre elevi, înlocuind competiția cu cooperarea. Realizarea unor transferuri între discipline constituie o pârghie importantă pentru amplificarea motivației de tip școlar. Elevii înțeleg ce și de ce învață. Dacă le privim izolat, disciplinele nu ne oferă imaginea completă a lucrurilor. Articulându-se între ele, integrându-se, ele își îndeplinesc rolul în mod eficace.

Noțiunile interdisciplinaritate, pluridisciplinaritate și transdisciplinaritate sunt intrinseci demersurilor de interpretare a unor texte literare, deoarece opera literară constituie un complex de sensuri și semnificații care se cer interpretate, clarificate și înțelese. Abordarea interdisciplinară s-a dovedit o modalitate de stimulare a învățării și a dezvoltării personale, favorizând schimbul de idei, experiențe și cunoștințe. Elevii își îmbogățesc cultura generală, formându-și valori și atitudini. Lucrarea

intitulată *Abordarea trans şi interdisciplinară a liricii simboliste* îşi propune să abordeze opera poeților Alexandru Macedonski și George Bacovia din perspectiva interdisciplinarității, pentru a surprinde legătura pe care literatura o are cu celelalte arte.

Constantin Parfene interpretează literatura ca o ,,ramură a artei”[7], deoarece prin folosirea unui limbaj artistic se stârnesc emoţii la nivelul cititorului. Principalul scop al receptării literaturii în şcoală este sensibilizarea elevilor faţă de frumosul literar, şi apoi însuşirea unor cunoştinţe. Literatura este acea formă complexă de exprimare, care prin intermediul limbii poate reda stări sufleteşti, senzaţii, percepţia lumii înconjurătoare. Artele vizuale şi muzica redau realitatea îmbogăţită prin limbajul lor specific, contribuind la lărgirea orizontului oferit de textul literar.

Corespondentul muzical şi imagistic al simbolismului este impresionismul, care surprinde momentul trăirii artistice în plenitudinea sa. Trans şi interdisciplinaritatea vin în ajutorul profesorului de literatură, care doreşte să-şi eficientizeze munca de predare şi de învăţare în folosul elevului, făcând ora de literatură un moment atractiv şi plăcut.

Disciplina Limba şi literatura română are drept finalități cultivarea sensibilității estetice, a atracției față de lectură, dezvoltarea abilităților de receptare, dar şi de producere a unor tipuri de texte. Rolul limbii şi literaturii române nu este doar acela de a transmite informații. Scopul studierii limbii şi literaturii române este de a dezvolta la nivelul elevului o serie de competențe pe care să le folosească ulterior finalizării şcolii, în relațiile interumane.

Tendința renascentistă a omului universal, capabil să acționeze în domenii multiple, nu este doar un deziderat obiectiv şi artificial propus, ci este o nevoie intrinsecă demersului de cunoaştere, lucru dovedit astăzi chiar de granițele firave dintre discipline şi formarea unor discipline ştiințifice multideterminate, cu întrepătrunderi masive. Învățământul modern presupune existența predării -învățării interdisciplinare ca o condiție obligatorie. Argumentul care pledează pentru interdisciplinaritate constă în aceea că oferă o imagine integrată a lucrurilor care sunt, de regulă, analizate separat. Succesul şcolar este posibil, numai dacă elevii pot să coreleze informațiile dobândite în cadrul orelor. Această corelare contribuie la formarea şi dezvoltarea flexibilității gândirii, a capacității de aplicare a acestora în practică.

Acest demers interdisciplinar porneşte de la ideea că nicio disciplină de învățământ nu constituie un domeniu închis, ci se pot stabili legături între discipline. Legătura dintre discipline se poate realiza la

[7] Constantin Parfene, *Literatura în școală*, *Contribuţii la o didactică modernă a disciplinei*, Editura didactică și pedagogică, București, 1977, p. 5.

nivelul conținuturilor, obiectivelor, dar se creează astfel şi un mediu propice pentru ca fiecare elev să se exprime liber, să lucreze eficient individual sau în echipă. Spre deosebire de alte discipline care presupun doar reproducerea informaţiilor predate anterior, limba şi literatura română necesită lectura integrală a textelor literare, înainte de a trece la aprofundarea lor. La nivelul programelor şcolare se remarcă o libertate în alegerea textului de studiat.

În prezent, profesorului de limbă română îi revine o responsabilitate enormă deoarece se confruntă cu o diminuare a interesului elevilor pentru lectură ca urmare a dezvoltării tehnologiei.

Deşi interesul elevilor pentru lectură a scăzut considerabil, ca urmare a diversificării formelor de agrement, literatura română reprezintă în continuare una din probele examenului de Bacalaureat. Aici intervine rolul profesorului care trebuie să aplice strategii didactice care să-l atragă pe elev spre lectură şi să reuşească să-l menţină activ la ore. O astfel de strategie este abordarea trans și interdisciplinară. Aceasta are rolul de a mări atractivitatea orelor de limba şi literatura română şi de a menține interesul elevilor pentru această disciplină.

Bibliografie

Borzea, Popovici, Anca, *Integrarea curriculară și dezvoltarea capacităților cognitive*, Editura Polirom, Iași, 2017.

Caravia, Paul, *Discipline, conexiuni, gândire creatoare,* Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1991.

Ciolan, Lucian, *Învățarea integrată: fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Editura Polirom, Iași, 2008.

Pamfil, Alina, *Didactica limbii şi literaturii române*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2000.

Parfene, Constantin, *Literatura în şcoală, Contribuţii la o didactică modernă a disciplinei*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1977.

Parfene, Constantin, *Metodica studierii limbii și literaturii române în școală - Ghid teoretico- aplicativ*, Editura Polirom, Iași, 1999.

INTERDISCIPLINARITATE PRIN FIRMA DE EXERCIŢIU

CHECICHEŞ ADINA ANA
LICEUL TEHNOLOGIC „GRIGORE MOISIL“ BISTRIŢA

Pentru asigurarea premiselor integrării profesionale a absolvenţilor pe piaţa muncii, cât şi pentru formarea profesională continuă, este nevoie de flexibilitate şi adaptare la tipurile de competenţe identificate ca fiind necesare în prezent şi mai ales în viitor pe o piaţa a muncii aflată în continuă schimbare şi adaptare la cerinţele impuse de dezvoltarea economică.

Adaptarea la cererea pieţei şi necesitatea formării profesionale la nivel european au reprezentat motivele esenţiale pentru includerea în activitatea didactică a conceptului de "firmă de exerciţiu". Firma de exercițiu este metoda practică de îmbinare a cunoștințelor de la diverse discipline și determină dobândirea de abilități anteprenoriale, formează comportamente profesionale și identifică potențialul propriu al elevilor.

Elevilor trebuie să li se ofere posibilitatea însuşirii acestor competenţe de bază, care dezvoltă înaltul profesionalism, iniţiativa, perspicacitatea, abilitatea de a opera eficace într-un mediu economic dinamic şi concurenţial, importante pe piaţa muncii.

Activitatea didactică se desfășoară prin "firma de exercițiu" la clasele a XI-a și a XII-a, este prevăzută în curriculă la elevii de la profilul Servicii, calificarea Tehnician în activități economice. Programele școlare au fost concepute astfel încât să dezvolte o arie extinsă de abilităţi legate de rezolvarea de probleme şi organizarea firmei de exerciţiu, ținându-se seama de faptul că dobândirea abilităţilor practice necesită un număr mare de ore. Obiectivul este acela de a transmite interdisciplinar, cu orientare către acţiune şi problematizare, cunoştinţele prin intermediul conexiunilor şi proceselor din interiorul întreprinderii precum şi colaborarea între firme.

Unităţile de competenţe specifice însușite prin desfăşurarea activităţilor în firma de exerciţiu sunt variate, și anume:

- identificarea oportunităţii înfiinţării firmei;

- aplicarea legislaţiei, a procedurii şi utilizarea documentelor de înfiinţare a societăţilor comerciale;
- înfiinţarea firmei de exerciţiu după modelul unei firme reale;
- identificarea componentelor organizării procesuale şi structurale pentru obiectul de activitate stabilit;

- întocmirea organigramei firmei de exerciţiu;
- identificarea activităţilor şi repartizarea sarcinilor în cadrul fiecărui departament;
- rezolvarea sarcinilor conform fişei postului;
- utilizarea tehnicilor de comunicare în cadrul departamentului, cu celelalte departamente precum şi cu mediul extern;
- utilizarea sistemelor de prelucrare automată a datelor pentru comunicare, documentare şi aplicaţii specifice domeniului (E-mail, Internet, prezentări PPT);
- realizarea de situaţii, formulare, rapoarte, tabele, etc.
- identificarea şi descrierea proceselor economice din firma de exerciţiu;
- identificarea punctelor forte şi a punctelor slabe din firma de exerciţiu;
- selectarea soluţiilor optime pentru evoluţia firmei de exerciţiu.

În firma de exercițiu, profesorul are doar rolul de facilitator, comunicator, colaborator implicând activ pe cel ce învaţă. Se pot utiliza metode ca observaţia, munca independentă, experimentul, simularea, problematizarea, jocul de rol, exerciţiul, discuţiile în grup care stimulează critica, învăţarea prin proiecte, studiul de caz, brainstormingul etc.

Aceste metode se caracterizează prin faptul că:

- sunt centrate pe elev şi pe activitate;
- pun accent pe dezvoltarea gândirii, formarea aptitudinilor şi a deprinderilor;
- încurajează participarea elevilor, creativitatea, iniţiativele;
- determină un parteneriat profesor - elev;
- au un puternic accent formativ, nu informativ;
- presupun folosirea unui limbaj simplu, accesibil;
- adaptează metodele de lucru la nivelul clasei.

Elevilor li se permite să aplice propriul mod de înţelegere a conţinutului, prin descoperire, conversaţie şi realizarea de materiale cum ar fi: proiecte, scheme, portofolii.

Repartizarea numărului de ore pe conţinuturi tematice se realizează în funcţie de ritmul de învăţare al elevilor şi de complexitatea conţinutului.

Se promovează metode activ – participative, centrate pe elev, care dezvoltă gândirea încurajează participarea elevilor, dezvoltă creativitatea şi realizează o comunicare multidirecţională.

Bibliografie

- CERGHIT, Ioan, Sisteme de instruire alternative şi complementare. Structuri, stiluri şi strategii, Editura Aramis, Bucureşti, 2002;
- GHIDUL FIRMEI DE EXERCIŢIU "FIRMA DE EXERCIȚIU – CEA MAI BUNĂ PRACTICĂ!", material proiect POSDRU;
- **www.econet-see.com/ro/index.html.**

METODE DIDACTICE MODERNE ÎN ACTIVITATEA FIRMELOR DE EXERCIŢIU

CHECICHEŞ LOREDANA MIHAELA
COLEGIUL TEHNIC INFOEL BISTRIŢA

Firma de exerciţiu constituie o modalitate eficientă de îmbinare a noţiunilor teoretice cu cele practice în activitatea didactică la clasele a XI-a și a XII-a; firma de exerciţiu este prevăzută în curriculă la elevii de la profilul Servicii, calificarea Tehnician în activități economice.

Metodele utilizate sunt variate, determinând o implicare activă a elevilor.

Brainstorming-ul

- Asalt de idei: se emite un număr cât mai mare de idei în vederea rezolvării unei probleme.
- Ideile se analizează şi se combină pentru a obține o soluție optimă

Ședinţa de brainstorming

- Se constituie grupul (maxim 7 persoane);
- Se caută „generatoare de idei“: reviste, pliante, computere conectate la internet, mostre, etc.;
- Instrumente: markere, coli de flipchart, etc.

Sarcinile profesorului coordonator

- Nu controlează excesiv, nu inhibă dialogul;
- Încurajează participarea tuturor;
- Readuce conversaţia la subiectul principal;
- Introduce „generatoarele de idei“;
- Votează aprobator sau dezaprobator fiecare idee;
- Dezvoltă ideile bune sau solicită metode pentru a le îmbunătăţi.

Regulile şedinţei de brainstorming sunt afişate pe perete pentru a putea fi observate de toţi participanții în timpul şedinţei.

- Nu fii negativ!
- Ideile ciudate, excentrice sunt binevenite!
- Construieşte în baza ideilor! Nu le respinge!
- Nu se admit întreruperi din exterior!

Metoda a fost folosită pentru alegerea obiectului de activitate și a siglei firmei.

Impulsul fotografic

- Se separă elevii în grupe de lucru în mod aleator printr-o metodă aleasă de către profesor (prin bileţele colorate, simboluri grafice, etc.);
- Se cere echipelor să facă fotografii cu aparatul în interiorul clădirii sau chiar şi afară (fotografii care să aibă legătură cu problematizarea: identificarea unei idei de afacere care să prefigureze o afacere de succes);
- În cadrul grupului se generează idei legate de poze; se fac legături între problematizare şi fotografii; toţi spun ce le vine în minte; grupurile vor alege ideea de afacere considerată a fi cea mai fiabilă;
- Fiecare grup îşi prezintă ideea de afacere selecţionată pe flipchart urmărind: misiunea, viziunea, obiectivele, produsul/serviciile, piaţa, resursele necesare, riscurile şi beneficiile;
- Pe baza unor criterii prestabilite: originalitatea ideii, argumente pentru fiabilitatea ei, eficienţă economică, etc., fiecare grup acordă puncte celorlalte grupuri pentru a identifica cea mai reuşită idee de afacere.

Nebunia

- Se separă elevii în grupe de lucru în mod aleator printr-o metodă la dispoziţia profesorului (bileţele colorate, simboluri grafice, etc.);
- Fiecare grup primeşte un cartonaş cu sarcini (cu o nebunie);
- În cadrul perioadei de timp prestabilite (ex.: 15-20 min.) trebuie să se prelucreze problematizarea şi să se identifice câteva idei de afacere;
- Se găsesc soluții uimitoare pentru situații neobișnuite;
- Se trece peste unele limite mentale;
- Se promovează creativitatea;
- Grupul va identifica 10 probleme neobișnuite la care trebuie să identifice soluții neobișnuite.

Telefonul mobil

Se găsesc modalităţi de îmbunătăţire a unui produs (telefonul mobil), luând în considerare următoarele întrebări:

- Ce s-ar putea adăuga?
- Ce s-ar putea elimina?
- Cum s-ar putea mări/micşora?
- Ce s-ar întâmpla daca am extrage ceva şi am pune în loc altceva?
- Cu ce se poate asemăna/deosebi?
- Ce altă întrebuinţare am putea găsi?

Se grupează soluţiile date în funcţie de următoarele categorii:

- soluţii estetice;

- soluţii economice;
- soluţii tehnice.

Harta scenariilor de viitor

- Se separă elevii în grupe de lucru în mod aleator;
- Se cere echipelor să creeze scenarii de viitor (transpunerea în practică a unei idei de afacere), pornind de la o idee de afacere, fiecare grup cu o idee proprie, durata scenariului fiind de 1 an;
- Se realizează pentru acestea o diagramă cu elemente vizuale sugestive (simboluri, desene care să explice cuvintele cheie sau metaforele, linii care să unească ideile, dacă între acestea există o legătură); participanţii pot adăuga o legendă prin care pot explica simbolurile pe care le-au folosit;
- Când toate grupurile au finalizat sarcina alocată, se revine în plen şi se invită participanţii să îşi lipească hârtiile cu rezultatele unele lângă altele în aşa fel încât să fie vizibile pentru tot grupul;
- Se identifică printr-o discuţie în plen criterii relevante pentru evaluarea scenariilor privitoare la viitor: costuri şi timp pentru implementare, avantaj competitiv, fezabilitate pe termen scurt, probleme ce pot să apară în implementarea scenariilor.

Bibliografie:

- **www.econet-see.com/ro/index.html;**
- **Seminar „Înfiinţarea şi organizarea unei firme de exerciţiu“.**

Fii tu schimbarea!

Strete Karina

Liceul Tehnologic “Electromureș” Târgu Mureș

Lumea în care trăim are nevoie de oameni care să îndrăznească să facă o schimbare. „Fii tu vocea schimbării!" nu este doar un îndemn, ci o responsabilitate pe care fiecare dintre noi ar trebui să și-o asume. Schimbarea nu pornește întotdeauna de la gesturi mărețe, ci de la acțiuni mici: un cuvânt de încurajare, o atitudine corectă, un sfat.

Vocea schimbării este curajul de a spune ce trebuie spus, de a apăra valorile în care crezi și de a inspira prin exemplul personal. Este nevoie de implicare, de empatie și de dorința sinceră de a face bine. Mai ales, tinerii, au un rol esențial, fiind purtători ai ideilor noi și ai speranței. Vedem zilnic nedreptăți, inegalități, oameni care suferă în tăcere și probleme care par de nerezolvat. Fie că o facem prin artă, voluntariat, inovație sau pur și simplu prin a fi un exemplu de urmat, fiecare voce contează.

Trăim într-o lume în continuă transformare, marcată de provocări sociale, economice si ecologice. Cu toate acestea, schimbarea profundă și durabilă nu vine întotdeauna de la liderii politici sau de la marile organizații, ci adesea începe cu un singur individ care are curajul să ridice vocea și să acționeze. Îndemnul "Fii tu vocea schimbării!" ne amintește că fiecare dintre noi are puterea și responsabilitatea de a influența lumea mai bine. A fi vocea schimbării înseamnă, înainte de toate, să ai cunoștință civică si morală. Tăcerea în fața nedreptății înseamnă complicitate. De la elevul care ia atitudine împotriva "bullying-ului" în școală, la tânărul care organizează acțiuni de ecologizare, fiecare gest contează. Exemplul personal este o formă de lider autentic. Nu este nevoie de faimă sau de o platformă publică, uneori o voce sinceră și hotărâtă poate mobiliza mai multe suflete decât o mie de discursuri goale.

Nu aștepta ca altcineva să facă primul pas. Fii tu cel care schimbă!

Studiu de caz - Utilizarea resurselor educaţionale deschise în cadrul orei de limba franceză

Autor: Seceleanu Oana-Alexandra
Liceul Tehnologic *Dobrogea* Castelu

În contextul actual al digitalizării accelerate a educației, utilizarea resurselor educaționale deschise (RED), în special a suporturilor audiovizuale, capătă o importanță tot mai mare în procesul didactic. Aceste resurse oferă un potențial semnificativ de a transforma orele tradiționale în experiențe interactive, plăcute și eficiente pentru elevi. Studiul de față își propune să evidențieze impactul utilizării materialelor audiovizuale asupra învățării limbii franceze (FLE - français langue étrangère) într-un mediu educațional tehnologic, punând accent pe o grupă de elevi din învățământul profesional.

Studiul este centrat pe o cercetare practică desfășurată la Liceul Tehnologic „Dobrogea” Castelu, într-o clasă de a IX-a, unde s-a experimentat introducerea sistematică a resurselor audiovizuale în predarea Unității 2 din manualul de limba franceză, „Le rendez-vous des amis”. Scopul este de a analiza în ce măsură integrarea acestor resurse contribuie la dezvoltarea competențelor lingvistice, culturale și atitudinale ale elevilor, comparativ cu metodele tradiționale.

I. Fundamentarea teoretică și obiectivele cercetării

1.1. Justificarea alegerii temei

Predarea limbii franceze într-un liceu tehnologic presupune adaptarea conținuturilor și a strategiilor de predare la specificul elevilor, care nu urmează o filieră teoretică. În acest context, RED, în special resursele audiovizuale, pot susține dezvoltarea competențelor lingvistice prin stimularea motivației, facilitarea înțelegerii mesajelor orale și vizuale și crearea unui mediu de învățare activ și colaborativ.

1.2. Obiectivele cercetării

Cercetarea de față urmărește:

* familiarizarea elevilor cu utilizarea documentelor audiovizuale;

* aplicarea metodelor interactive în procesul de predare-învățare-evaluare a limbii franceze;

* îmbunătățirea lecțiilor prin completarea manualului cu materiale video și audio;

* creșterea motivației intrinseci și implicarea activă a elevilor în procesul educațional;

* dezvoltarea competențelor de receptare și producere orală/scrisă;

* stimularea gândirii critice și a spiritului de analiză.

II. Descrierea contextului educațional

2.1. Descrierea grupului țintă

Eșantionul supus cercetării a fost format din 16 elevi (12 fete și 4 băieți) cu vârste cuprinse între 14 și 16 ani. Elevii provin în mare parte din mediul rural (14 din 16), având un nivel socio-economic scăzut. Majoritatea familiilor prezintă un nivel redus de educație. Grupa este omogenă în privința naționalității și religiei (români ortodocși).

Elevii studiază limba franceză ca limbă modernă 2 (L2), iar activitatea s-a desfășurat în conformitate cu **Programa școlară aprobată prin Ordinul 3458/09.03.2004**, completată cu prevederile **Ordinului MEN nr. 4437/2014** pentru învățământul profesional.

III. Etapele cercetării

3.1. Identificarea corpusului didactic

Suportul didactic utilizat în această cercetare a fost:

- Manualul „Le rendez-vous des amis”, clasa a IX-a, autori: Dan Ion Nasta, Viorica Aura Paus, Rodica Mladinescu;

- Programa școlară pentru limba franceză – L2, clasa a IX-a;

- Resurse educaţionale deschise care au completat lecțiile din Unitatea 2.

Scopul a fost adaptarea conținuturilor la nevoile elevilor, îmbunătățind înțelegerea limbii și a culturii franceze.

3.2. Desfășurarea experimentului

Experimentul s-a desfășurat pe parcursul unei luni și a presupus aplicarea unei evaluări inițiale, parcurgerea lecțiilor cu și fără materiale audiovizuale și aplicarea unei evaluări finale. Metodele utilizate au fost variate, printre care: dezbaterea, conversația, învățarea prin descoperire, studiul de caz, proiectul, lucrul în perechi sau în grup.

Tehnici didactice utilizate: Diagrama Venn - pentru comparația între texte și imagini; Turul galeriei - lucrul pe echipe și evaluarea colegială; Jurnalul cu dublă intrare - reflecții personale asupra materialelor vizionate.

Activitățile au fost organizate frontal, individual și pe grupe, în funcție de sarcinile propuse.

IV. Descrierea evaluărilor

4.1. Evaluarea inițială

A fost aplicată la finalul Unității 1, unde nu s-au folosit suporturi audiovizuale. Testul a verificat: cunoștințele despre mesele franceze; utilizarea articolelor, pronumelor și vocabularului specific gastronomiei; aspecte de cultură și civilizație franceză.

Rezultate: 5 elevi – nota 5, 5 elevi – nota 6, 4 elevi – nota 7, 2 elevi – nota 8, media clasei: 6,18/10.

4.2. Evaluarea finală

A fost aplicată după studierea Unității 2 cu sprijinul materialelor audiovizuale. Testul a inclus:

identificarea mâncărurilor franceze; transformarea adjectivelor la genul feminin; vocabular culinar; exerciții de traducere; elemente de civilizație.

Rezultate: 1 elev – nota 5, 3 elevi – nota 6, 6 elevi – nota 7, 4 elevi – nota 8, 2 elevi – nota 9, media clasei: 7,18/10.

V. Analiza rezultatelor

Comparând rezultatele celor două evaluări, se remarcă o creștere clară a performanțelor:

* 15 din cei 16 elevi au obținut rezultate mai bune;

* 12 elevi au progresat cu 1 punct, iar 3 elevi cu 2 puncte.

Această evoluție pozitivă este atribuibilă: naturii atractive și accesibile a materialelor audiovizuale; implicării active a elevilor; metodelor centrate pe elev; abordării interactive.

VI. Observații calitative și feedback

Elevii au oferit feedback pozitiv asupra metodei. Au manifestat: interes crescut pentru conținuturile video; curiozitate față de cultura franceză; spirit de cooperare și asumare de roluri în grup; dezvoltarea gândirii critice, capacitate de analiză și sinteză.

Aceștia au reușit să se autoevalueze, să analizeze produsele altora și să-și îmbunătățească performanțele.

VII. Avantaje și limite ale utilizării resurselor educaționale deschise

7.1. Avantaje

* Crește motivația și interesul pentru învățare;

* Ușurează învățarea vocabularului și a structurilor gramaticale;

* Favorizează învățarea colaborativă și responsabilizarea elevului;

* Oferă o experiență de învățare autentică, apropiată de viața reală.

7.2. Limite

* Timpul necesar pregătirii lecțiilor este mai mare;

* Lipsa echipamentelor adecvate în unele școli;

* Nevoia de formare continuă a profesorilor în domeniul TIC;

* Abordarea nu poate înlocui complet metodele tradiționale, ci trebuie combinată cu acestea.

VIII. Concluzii

Rezultatele experimentului demonstrează că integrarea resurselor educaţionale deschise în predarea limbii franceze aduce beneficii semnificative, mai ales în învățământul profesional, unde motivația elevilor poate fi scăzută. Materialele video și audio stimulează interesul, facilitează învățarea limbii și culturii, dezvoltă gândirea critică și implicarea activă a elevilor. Deși există limitări legate de infrastructură și formare, avantajele pe termen lung justifică efortul de adaptare a lecțiilor la realitatea digitală.

GEORGE ENESCU – GENIUL MUZICII ROMÂNEȘTI

Prof. MATEI CĂTĂLIN,
Școala Gimnazială “Ion Pillat”, Pitești, jud. Argeș

George Enescu este considerat cel mai mare compozitor, violonist, pianist și dirijor român, o personalitate marcantă a muzicii clasice universale. Opera sa, profund ancorată în folclorul românesc, dar și influențată de curentele muzicale europene, a lăsat o amprentă de neșters asupra culturii naționale. De-a lungul vieții sale, Enescu a fost un ambasador al valorilor românești, aducând în fața publicului internațional frumusețea muzicii tradiționale transpusă în compoziții de o mare complexitate

Copilăria și Primii Pași în Muzică - George Enescu s-a născut la 19 august 1881, în satul Liveni, județul Botoșani. Încă de mic a demonstrat un talent ieșit din comun pentru muzică, începând să cânte la vioară de la vârsta de patru ani. Părinții săi au remarcat rapid aptitudinile excepționale ale copilului și l-au sprijinit în educația sa muzicală. La doar șapte ani, Enescu a fost admis la Conservatorul din Viena, unde a studiat vioara cu profesori de renume și a impresionat publicul prin virtuozitatea sa. A absolvit conservatorul la vârsta de 13 ani, fiind distins cu medalia de aur. Ulterior, și-a continuat studiile la Conservatorul din Paris, unde a aprofundat teoria muzicii și compoziția.

Cariera și Operele Sale Reprezentative - Muzica lui George Enescu reflectă atât influențele academice ale epocii sale, cât și dragostea profundă pentru folclorul românesc. Una dintre cele mai cunoscute lucrări ale sale este „Rapsodia Română”, compusă în 1901. Aceasta este o sinteză extraordinară a melodiilor tradiționale românești, plină de energie și culoare, ce reușește să surprindă spiritul poporului român. Pe lângă cele două Rapsodii Române, Enescu a compus și opere de o complexitate impresionantă, precum Simfonia nr. 1, nr. 2 și nr. 3, dar și Sonata pentru vioară și pian nr. 3, în care imită stilul improvizatoric al lăutarilor români. O altă capodoperă a sa este opera „Oedipe”, considerată una dintre cele mai mari realizări ale muzicii de operă din secolul al XX-lea.

Enescu a fost, de asemenea, un talentat dirijor și profesor. Printre elevii săi s-a numărat violonistul Yehudi Menuhin, care l-a considerat un adevărat mentor și model de viață.

Contribuția la Cultura Românească și Internațională - De-a lungul vieții sale, Enescu a fost profund legat de România, revenind frecvent în țară, unde a susținut concerte și a sprijinit tinerii muzicieni. A înființat Societatea Compozitorilor Români și a contribuit la dezvoltarea

conservatoarelor din București și Iași. În ciuda succesului internațional, Enescu a rămas mereu un patriot devotat, inspirând generații de muzicieni români. Festivalul Internațional „George Enescu”, organizat începând din 1958 la București, este o dovadă a moștenirii sale culturale, reunind anual unii dintre cei mai mari artiști ai lumii.

Ultimii ani și Moștenirea culturală - Ultimii ani ai vieții lui George Enescu au fost marcați de dificultăți financiare și de probleme de sănătate. După instaurarea regimului comunist în România, a fost nevoit să se stabilească la Paris, unde a trăit în condiții modeste. A murit la 4 mai 1955, lăsând în urmă o moștenire muzicală de o valoare inestimabilă.

Astăzi, George Enescu este recunoscut ca unul dintre cei mai mari compozitori ai secolului XX, iar muzica sa continuă să fie interpretată și apreciată în întreaga lume. Casa sa memorial de la Liveni, de la Sinaia și Palatul Cantacuzino din București, unde se află Muzeul „George Enescu”, sunt locuri de pelerinaj pentru iubitorii de muzică clasică.

George Enescu a fost mai mult decât un compozitor și violonist genial; el a fost un simbol al identității culturale românești. Opera sa îmbină tradiția și modernitatea, creând un pod între folclorul autentic și rafinamentul muzicii clasice. Prin creațiile sale, Enescu a demonstrat că România poate oferi lumii artiști de valoare universală. Astăzi, moștenirea sa continuă să inspire noi generații de muzicieni, consolidându-i locul în panteonul marilor personalități ale muzicii clasice.

Bibliografie:

George Breazu, *Pagini din istoria muzicii românești,* Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor

Alex Cosmovici, *George Enescu în lumea muzicii și în familie*, Editura Muzica

ROLUL ACTIVITĂȚILOR DE LITERAȚIE ÎN CICLUL PRIMAR

Prof. înv. primar: MATEI ANDREEA
, Școala Gimnazială “Mihai Eminescu”, Pitești

Activitățile de literație din ciclul primar joacă un rol esențial în dezvoltarea abilităților de citire, scriere, vorbire și ascultare ale elevilor. Iată câteva dintre rolurile pe care le îndeplinesc aceste activități:

1. Dezvoltarea abilității de citire și înțelegere a textului

Activitățile de citire ajută elevii să îmbunătățească rapiditatea, acuratețea și înțelegerea textelor. Ei învață să identifice ideea principală, detaliile relevante și să facă inferențe din text.

Exemplu: Activitățile de ,,detectivii textului” sau “recunoașterea genului textului” contribuie la o înțelegere mai profundă a materialului citit.

2. Îmbogățirea vocabularului

Activitățile de literație stimulează învățarea unor cuvinte noi și utilizarea lor corectă în diferite contexte. Elevii învață să-și lărgească vocabularul, ceea ce îi ajută să se exprime mai clar și mai eficient.

Exemplu: Activități precum “Cuvântul zilei” sau”Jurnalul de lectură” contribuie la înțelegerea sensurilor și utilizarea cuvintelor noi.

3. Îmbunătățirea competențelor de scriere

Activitățile de scriere creativă, precum scrierea unei povești împreună sau scrierea unei scrisori către autor, permit elevilor să practice scrierea coerentă, corectă din punct de vedere gramatical și logic.

Exemplu: Activitatea de scriere creativă ajută la exersarea imaginației și a structurii corecte a unei narațiuni.

4. Dezvoltarea abilității de exprimare orală

Activitățile de vorbire, cum ar fi prezentarea cărților sau teatrul de lectură, contribuie la dezvoltarea abilității de a se exprima clar, de a argumenta și de a comunica în fața unui public.

Exemplu: Activitățile de teatru de lectură sau interviuri cu personaje permit elevilor să-și exprime ideile și să învețe să folosească un limbaj expresiv.

5. Stimularea gândirii critice și a creativității

Activitățile de literație, prin natura lor, îi ajută pe elevi să gândească mai critic despre texte

și să învețe să își formeze opinii și argumente.

Exemplu: Activitățile de scriere creativă sau scrierea unei povești din 5 cuvinte dezvoltă imaginația și capacitatea de a gândi în mod creativ.

6. Promovarea colaborării și a lucrului în echipă

Activitățile de grup ajută elevii să învețe să lucreze împreună, să colaboreze și să respecte ideile colegilor lor, ceea ce contribuie la dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare.

Exemplu: Activitățile de scriere a unei povești împreună sau de teatru de lectură dezvoltă colaborarea și cooperarea între elevi.

7. Consolidarea abilității de autocorectare

Activitățile de scriere și corectare, cum ar fi dictarea inversă sau activitățile de corectare a greșelilor într-un text, ajută elevii să înțeleagă mai bine regulile gramaticale și să-și îmbunătățească abilitățile de autocorectare.

Exemplu: Dictarea inversă încurajează elevii să își dezvolte o atenție mai mare la detaliile limbajului.

Aceste activități sunt esențiale pentru formarea unor elevi care nu doar că pot citi și scrie corect, dar și să comunice eficient și să aprecieze diversitatea textelor literare și nonliterare.

Bibliografie:

Oneojescu Monica - *Literație – Cadre conceptuale și rezolvări didactice*

Ioan Neacșu – *Lectura și formarea competenței lectorale,* Editura Universitară

Activități STEM

PARVANA GABRIEL
LICEUL TEHNOLOGIC SIMION MEHEDINȚI GALAȚI

„Şcoala să nu fie nimic altceva, decât ateliere pline de activitate. Numai astfel vor putea să probeze toţi, în propria lor practică, adevărul că: învăţând pe alţii ne învăţăm pe noi înşine.”

John Amos Comenius

Educația STEAM este un concept educațional care combină Ştiinţa Tehnologia, Ingineria, Artele și Matematica pentru a promova diverse competențe și abilități, gândirea critică, rezolvarea de probleme și colaborarea prin promovarea unei *integrări* între toate aceste discipline împreună. Despre acest concept a început să se vorbească la noi în țară destul de recent, dar despre care se cred că va deveni un punct cheie în pregătirea tinerelor generații.

Pentru multe cadre didactice din educația timpurie STEAM este un concept nou.

Conceptul depășește educația formală din școli și ajunge pe un tărâm al creativității și imaginației, mergând până la prima formă de învățare din viața copiilor: joaca.

Educația poate oferi o nouă arenă pentru creativitate și integrarea zonelor de conținut apreciate în practica din școală.

Curriculum-ul valorifică integrarea domeniilor de conținut și promovează învățarea prin descoperire. Datorită acestor aspecte profesorii valorifică domeniile de învățare pentru a implementa mai bine educația STEAM.

Acest nou concept poate ajuta cadrele didactice din învățământul să construiască fundamentele cunoștințelor legate de știință, folosind artele pentru a încuraja copiii să-și exprime ideile în mod creativ.

Educaţia STEAM contribuie la îmbunătăţirea motivaţiei elevilor, la dezvoltarea abilităţilor cognitive, la rezolvarea de probleme şi la stimularea gândirii critice, precum şi la formarea abilităţilor necesare pentru menţinerea unei profesii în secolul XXI.

Învățarea interdisciplinară cu ajutorul acestei metode, prin utilizarea de scenarii relevante care leagă elevii de provocările din lumea reală, combinând conţinutul digital dinamic cu activităţile practice, accelerează înţelegerea şi aplicarea unor concepte teoretice, elevii începând să-şi pună întrebări în loc să memoreze pur şi simplu răspunsuri.

În România se desfăşoară proiecte şi cursuri de formare pe platforme educaţionale care abordează și susțin învăţarea STEAM: eTwinning şi Scientix, (se pot găsi exemple de activităţi, proiecte), pachetul de resurse Discovery Education.

Planul de lucru într-o activitate ce utilizează această metodă, este diferit de un plan de lecţie tradiţional, fiind structurat pe mai multe niveluri: informaţii privind cadrul didactic, clasa, tema aleasă, obiectivele propuse, planificarea temelor care cuprinde etapele de lucru pentru abordarea temei, studierea temei, planificarea şi desfăşurarea lecţiilor, analiza finală a rezultatelor, pentru fiecare în parte fiind specificat numărul de ore.

La nivelul învățământului în care sunt introduse elemente de cunoaștere asupra realității și vieții, fără o abordare fragmentat-disciplinară (științe), tratarea STEM este restricționată la nivel incipient, tratarea temelor fiind una intuitivă și bazată pe evocarea de experiențe cu rol de familiarizare și care să permită fundamentarea de mai târziu a conceptelor și utilizarea obiectelor științifice în contexte specifice.

Într-o lume condusă de tehnologie, **STEM** reprezintă argumentul cheie al unei educații care privește înainte, spre viitor, fiind orientată spre sporirea capacității individului de a reacționa și a deține controlul. STEM își propune în primul rând, promovarea și utilizarea unor metode de predare bazate pe explorare, investigare și anchetă, pentru a implica elevii dar și prezentarea și promovarea de modele de cariere în domeniu, în așa fel încât elevii să regăsească un exemplu demn de urmat.

Metodologia STEM – prescurtarea din limba engleză pentru Science, Techology, Engineering, Maths, în limba română ȘTIM: Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică – este bazată pe învățarea integrată a tuturor disciplinelor științifice și se caracterizează prin a fi o metodă activă, aplicată, constructivistă și de a „învăța prin a face”. Este vorba despre faptul că elevii vor lucra în sala de clasă sau în afara ei asemănător unui om de știință sau a unui inginer: observând, adresând întrebări, formulând idei, ipoteze, experimentând și punând în practică ceea ce descoperă și formulând și transmițând concluziile.

Este vizibil ușurată înțelegerea conținuturilor din diversele materii științifice, este sporită motivația elevilor, și favorizează transferul de informații. STEAM reprezintă o abordare modernă, interdisciplinară a cercetării și inovării, care este în curs de a fi asimilată în învățământul preuniversitar

Abordarea metodologiei STEM este o provocare, o evadare din tiparele curriculumului românesc, integrând pe lângă matematica și științe cele două discipline noi inginerie și matematică.

Abordarea STEM o considerăm o metodă care va ușura înțelegerea cunoștințelor și conceptelor predate teoretic, o modalitate de însușire temeinică pornind de la investigarea realității.

Activitățile STEAM – Științe, Tehnologie, Inginerie, Arte, Matematică – ne permit o abordare modernă, transdisciplinară, sala de clasă transformându-se astfel într-un mediu de învățare creativ, unde elevii deprind modalități noi de a soluționa problemele, dobândesc acele competențe vizate pentru categoria de vârstă în care se încadrează, creează și folosesc instrumentele de lucru într-o manieră inovatoare.

Educația STEM se bazează pe ideea de educare, atât a profesorilor, cât și a elevilor, în patru domenii: știință, tehnologie, inginerie și matematică. Acest concept educațional presupune o abordare multi-disciplinară și aplicată, integrând cunoștințele din cele patru domenii.

Știința și tehnologia fac parte din viață noastră, iar a le folosi într-un mod care să aducă valoare e important. În loc de a avea copii care sunt doar consumatori de tehnologie, am putea avea copii care o înțeleg și o folosesc într-un mod conștient sau chiar o creează.

Competenţele în domeniul STEM sunt foarte importante şi vor deveni indispensabile în societatea viitoare. Educaţia ştiinţifică nu mai poate fi privită ca pregătire de elită pentru oameni de ştiinţă sau viitori ingineri ci ca o necesitate a societăţii moderne. Oamenii societăţii moderne au nevoie de capacităţi de gândire critică şi creativă pentru a rezolva problemele şi pentru a dezvolta soluţii inovatoare.

Competenţele STEM sunt deja considerate ca o formă alfabetizare de bază şi implică echiparea tinerei generaţii europene cu cunoştinţele şi aptitudinile care să îi permită să participe la dezvoltarea societăţii, să influenţeze şi să modeleze viitorul şi să participe la activităţi economice specifice epocii în care trăim.

Ce să faci pentru a dezvolta competențele STEM ?

Dorim să dezvoltăm elevilor capacitatea de a colabora cu ceilalți atunci când abordează o problemă și când formulează soluții și să oferim cadrelor didactice posibilitatea de a împărtăși din experiența profesională, căci, profesionalismul, creativitatea, experienţa, dăruirea şi dragostea faţă de meseria de dascăl fac din învăţători adevărate surse de idei, soluţii, reuşite, exemple de bune practici.

Realizarea unei colecţii de exemple de activități ce implică competențe STEM este necesară şi oportună, nu pentru a oferi „reţete de predare”, ci pentru a stimula imaginaţia constructivă şi harul pedagogic al fiecărui învăţător. Prin intermediul sarcinilor din lumea reală, profesorii își pot angaja

elevii într-o învățare semnificativă și o evaluare autentică – iar aceasta este cea mai bună pregătire pentru lumea din afara școlii.

Poți cultiva interesul și pasiunea copiilor pentru STEM de la vârste timpurii, folosindu-te de curiozitatea lor nativă, de înclinația către explorare și experimentare, prin activități simple, cum sunt acestea:

Activitățile cu apă sunt probabil cele mai simple, distractive și instructive.

- Lasă-l să experimenteze cu diferite recipiente, mai mici sau mai mari. Pune-i la dispoziție strecurătoare, pâlnie, paie sau tuburi de plastic și lasă-l să se joace atât cu robinetul, cât și în vase mai mari sau în cadă.
- Fără să vadă, puneți aceeași cantitate de apă în vase diferite ca formă. Rugați-l să estimeze unde e mai multă apă și discutați despre volum și despre cum apa ia forma vasului în care se află.
    - Jucați-vă cu gheață, combinați-o cu apă, lasați-o la soare și vedeți cum se topește. Organizați o vânătoare de comori în gheață.
    - Combinați apa, uleiul și șamponul și învățați despre densitate.
    - Nu în ultimul rând, profitați de ploaie și nu vă temeți de bălți!

Activitățile de construcție sunt utile nu doar pentru dezvoltarea motricității, ci și pentru a învăța despre dimensiuni și forme, ci dezvoltă gândirea logică și creativitatea.

- Fie că folosești cuburi, nisip sau chiar cărți de joc, învață-l să măsoare dimensiunile – lungime, lățime, înălțime, adâncime. Faceți comparații: mai înalt, mai scund, mai lat etc.
- Construiește diferite forme geometrice cu bezele moi.
- Citește-i *Povestea celor 3 purcelușI* și vorbiți despre rezistență și durabilitate.
- Înainte să vă apucați de construit, faceți un plan, vorbiți despre cum ar trebui să arate rezultatul
- Încurajează-l să încerce să deseneze construcția pe care ați creat-o;
- Încadrați construcția într-un context (de ex. faceți o casă – poate fi și din două cuburi și puneți-o într-o curte, planificați poziția în raport cu intrarea pe poartă, grădina din spate, căsuța cățelului etc.)

Jocul cu lumini și umbre este ideal pentru a exersa corespondența dintre real și abstract. Aces tip de activitate îi va ajuta pe copii să învețe să își pună întrebări, să facă presupuneri, să experimenteze legătura dintre mișcări și forme.

- Înfigeți un băț în pământ atunci când e soare afară și învățați despre momentele zilei, punctele cardinale, rotația pământului.

- Experimentați și faceți diferite forme cu mâinile, pe care le proiectați pe un perete; tot ce aveți nevoie este o lanternă și de întuneric.
- Încercați să desenați urmărind conturul umbrelor și analizați ce ați obținut. Vedeți cum am făcut noi.

Activitățile de logică și memorie sunt de o varietate și complexitate impresionantă, adaptate pentru orice vârstă.

- Construiți puzzle-uri. Printați o fotografie (sau o imagine) și tăiați-o în fâșii sau pătrate – aveți un puzzle de rezolvat.
- Jucați jocuri cu pioni (de tip Piticot, Nu te supăra frate)
- Jucați BINGO.

Activitățile cu modele repetitive pot fi realizate fără nicio pregătire dacă vă făceți un obicei din a le identifica în lumea care ne înconjoară:

- Observați, de ex., pe stradă, mașinile se opresc toate la culoarea roșie și pornesc la culoarea verde, când mergeți la magazin de cele mai multe ori includeți pe lista de cumpărături anumite lucruri care se repetă, dimineața și seara ne spălăm pe dinți. Identificați și alte comportamente repetitive. Analizați culoarea, asemănarea cu alte obiecte, frecvența cu care apar, cauzele și efectele (de ex. mașinile se opresc și pornesc din cauza semaforului, generând fluență în trafic).
- Observați obiectele din jur și natura și încercați să identificați modele (pe haine, pe blana tigrului, pe hârtia de împachetat).
- Analizați culoarea, asemănarea cu alte obiecte. Identificați și numiți elementele de pe ele.

Folosiți de tot felul de materiale și obiecte să creați propriile modele (blocuri de construit, culori, mărgele, frunze, semințe etc.), repetați texturi, culori și forme.

Explorarea naturii:

Unul dintre cele mai importante aspecte ale învățării este observația directă, verificarea teoriei prin practică. O drumeție prin pădure, o zi pe plajă sau chiar câteva ore în parc oferă posibilități nelimitate pentru explorare.

- Observați plantele și animalele (chiar și dintr-un acvariu) și învățați despre (eco)sisteme.
- Faceți o hartă a lumii folosind animalele care trăiesc pe diferite continente.
- Lăsați copiii să se joace cu pământ.
- Observați diferite obiecte la microscop: un fir de păr, o frunză, o bucățică de șervețel, cretă colorată, zahăr, sare, un fir de ață, foiță de ceapă, o bucățică de roșie etc, o petală de floare etc.

- Faceți o vizită la Observatorul Astronomic, la Grădina Botanică sau la o fermă de animale
- Faceți o vizită la o fermă și culegeți fructe și legume.

Analiza vieții de zi cu zi și a lumii care ne înconjoară este o cale simplă pentru a dezvolta gândirea critică și logica și să înțeleagă mecanismele societății în care trăiesc. Într-o lume invadată de ”fake news” și de dezbateri ”pro și contra” adesea agresive, discuțiile din casă îi ajută pe copii și mai ales pe adolescenți să își construiască propriul sistem de valori și să învețe să treacă informația prin propriile filtre de validare.

Iată câteva exemple de întrebări și teme de dezbatere:

”Cum împărțim 3 mere să ne ajungă la toți 4?”

”Cu ce seamănă norii?”

”De ce oamenii mari merg la serviciu?”

”Ce este mai greu, un kilogram de cartofi sau unul de lână?

Bibliografie

1. Editura Paralela 45, 2021- Hannah Wilson - Activitățile STEM: Matematică uimitoare
2. Editura Aramis, 2021 - Lata Seth – STEM Carte de activități
3. Emily Hunt – STEM în 15 minute

ACTIVITĂȚI EDUCATIVE PRIN METODA STEAM

PARVANA SILVIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 28 GALAȚI

STEAM este o disciplină educațională care își propune să trezească interesul și dragostea pe tot parcursul vieții pentru arte și științe la copii de la o vârstă fragedă. Știința, Tehnologia, Ingineria, Artele și Matematica sunt domenii similare de studiu, în sensul că toate implică procese creative și niciunul nu folosește o singură metodă de investigare. Predarea competențelor relevante, solicitate, care îi va pregăti pe copii să devină inovatori într-o lume în continuă evoluție, este esențială, nu numai pentru viitorul lor înșiși, ci și pentru viitorul țării.

Spre deosebire de modelele tradiționale de predare, profesorii care folosesc cadrul STEAM reunesc disciplinele, valorificând sinergia dintre procesul de modelare și conținutul de matematică și știință, de exemplu, pentru a estompa granițele dintre tehnicile de modelare și gândirea științifică/matematică. De asemenea, artiștii aplică gândirea analitică, liniară și logică pentru a-și compune și scala opera de artă.” Dincolo de clasă, atât oamenii de știință, cât și inginerii folosesc modele - inclusiv schițe, diagrame, relații matematice, simulări și modele fizice - pentru a face predicții despre comportamentul probabil al unui sistem. Ei colectează, de asemenea, date pentru a evalua predicțiile și, eventual, a revizui modelul ca rezultat. Cu toate acestea, mulți ingineri nu sunt deosebit de confortabili cu schițele; deci, conectându-i cu abilități artistice de bază prin STEAM și echipându-i să-și „vadă” mai bine ideile, îi poate ajuta să devină ingineri mai buni. De asemenea, considerat a fi de mare ajutor în pregătirea elevilor pentru a reuși în învățământul superior, STEAM a câștigat popularitate în rândul profesorii, părinților, administratorilor, corporațiilor și altor instituții.

În lumea de astăzi, pregătirea elevilor pentru succesul viitor înseamnă expunerea lor la aceste discipline în mod holistic pentru a-și dezvolta abilitățile de gândire critică. Un cadru STEAM nu numai că îi învață pe elevi să gândească critic, să rezolve probleme și să folosească creativitatea, ci îi pregătește să lucreze în domenii care sunt pregătite pentru creștere. Chiar și pentru cei care nu aleg o carieră întrunul dintre domeniile STEM/STEAM, abilitățile dobândite de elevi dintr-o educație STEAM pot fi traduse în aproape orice carieră. Educarea în discipline STEM (dacă sunt predate corect) îi pregătește pentru viață, indiferent de profesia pe care aleg să o urmeze. Aceste materii îi învață pe elevi cum să rezolve problemele – abilități care pot fi folosite de-a lungul vieții pentru a-i ajuta să treacă peste momentele grele și să profite de oportunități ori de câte ori apar.

Cu cât un concept este promovat mai devreme, cu atât copilului îi va fi mai ușor să-l folosească. Pentru a pune în practică această metodă, profesorii trebuie să predea folosind instrumente adecvate, inclusiv jocuri de logică adaptate vârstei. Copiilor le va plăcea să învețe astfel, făcând predarea mai distractivă și astfel să învețe mai rapid. De exemplu, jocurile de logică ajută la dezvoltarea inteligenței spațiale, promovează rezolvarea problemelor și copilul își exersează astfel simțul logic și planificarea. Jocul și exploratul sunt moduri de învățare activă care stimulează creativitatea și gândirea critică. Mediile de învățare, locurile în care copiii pot demonta și reconstrui lucruri – precum radiouri vechi, mașinuțe, aparate, ceasuri – reprezintă al treilea educator sau educatorul tăcut. Copiii învață cel mai eficient fără hârtie și creion. Prin știință și prin creativitate, copiii își pot exprima ideile și sentimentele. Dar, așa cum spune Norman Podhoretz, învățarea reprezintă o împletire miraculoasă a energiei pure pe care o au copiii cu opusul acesteia - disciplina care îi definește pe adulți.

Copiii încep să folosească tehnologia de la vârste foarte mici, însă trebuie să ne gândim și la faptul în care aceștia ajung, în cele din urmă, să o folosească în mod conștient și benefic. Educația STEAM îi ajută să înțeleagă conceptele abstracte prin experimentare și joacă. De exemplu, pot înțelege cu ușurință care sunt etapele construirii unei case, cum funcționează un motor sau cum se produc anumite obiecte, fenomene, toate acestea într-un mod proactiv și, bineînțeles, distractiv.

Diferența dintre educația STEAM și educația tradițională este învățarea coezivă, mixtă, ceea ce le demonstrează copiilor cum o metodă științifică se poate aplica în viața de zi cu zi. Spre deosebire de activitățile sau lecțiile clasice din sistemul de învățământ tradițional, unde de cele mai multe ori, profesorul predă, iar copilul ascultă, educația STEAM este o metodă activă, aplicată și constructivistă care se focusează pe “learning by doing”, adică “a învăța făcând”. Astfel, copiii vor lucra în sala de clasă alături de cadrele didactice sau acasă, împreună cu părinții, ca niște oameni de știință, observând, formulând întrebări, idei, ipoteze, concluzii, experimentând și punând în practică ceea ce descoperă.

Metoda STEAM reprezintă o abordare integrată în educație, care combină domeniile științelor (Science), tehnologiei (Technology), ingineriei (Engineering), artelor (Arts) și matematicii (Mathematics). Scopul principal al acestei metode este să încurajeze gândirea creativă, inovarea și abilitățile practice în rândul elevilor.

Această abordare încurajează elevii să abordeze provocările dintr-o perspectivă holistică, promovând colaborarea între diverse domenii și discipline. De exemplu, în cadrul unui proiect STEAM, elevii pot crea modele funcționale, soluții tehnologice sau opere de artă care abordează probleme complexe.

Metoda STEAM încurajează abilitățile critice, rezolvarea de probleme și învățarea bazată pe proiecte. Ea subliniază legătura strânsă dintre domenii care, în mod tradițional, pot părea separate. Prin implicarea activă în proiecte practice, elevii învață să aplice cunoștințele în context real, ceea ce poate dezvolta mai multă înțelegere și entuziasm pentru învățare.

În esență, metoda STEAM se concentrează pe dezvoltarea unui spectru larg de competențe, inclusiv creativitate, gândire critică, abilități tehnice și colaborare, pentru a pregăti elevii pentru provocările lumii moderne.

Pentru a deveni inovativi, copiii de toate vârstele trebuie încurajați să învețe prin experimentare.

De multe ori, sutele de teorii învățate la școală nu rămân stocate în mintea copilului tău doar pentru că nu i sa oferit un suport vizual și practicarea a ceea ce a învățat. În acest sens, avantajele educației STEAM sunt multiple.

Educația STEAM încurajează creativitatea nativă a copiilor. Activitățile STEAM sunt practice și foarte distractive, iar faptul elevul/copilul participă activ și experimentează de sine stătător îi oferă experiențe multi senzoriale care îl ajută să se îndrăgostească de ceea ce face și să se simtă un adevărat om de știință.

Educația STEAM ajuta copilul/elevul să înțeleagă de ce lucrurile se întâmplă într-un anumit fel și îi permit o înțelegere mai amplă a proceselor ce alcătuiesc lumea care îl înconjoară. De exemplu, jocurile cu experimente științifice permit observarea procesele chimice și fizice de aproape.

Educația STEAM tratează științele nu separat, dar interconectându-le. Acest aspect îi oferă copilului o înțelegere a științelor exacte per ansamblu, demonstrând frumusețea lor fascinantă. În timp ce sistemul educațional separă științele exacte, iar orele de fizică, chimie, biologie și TIC sunt puțin conectate între ele, educația STEAM oferă o perspectivă amplă și captivantă.

Educația STEAM este un erou în oferirea soluțiilor ingenioase. Acest tip de educație încurajează copiii să găsească rezolvări inovative la problemele pe care le întâlnesc. Astfel, educația STEAM învață copiii o lecție prețioasă – nu există o singură soluție. Această abordare îl încurajează pe copil să caute mai multe soluții și să dezvolte și testeze ideile pe care deja le are.

Un alt lucru de apreciat la STEAM este faptul că acest sistem de învățare nu pune accent pe rezultat (premii, note), dar pe procesul educațional. Asta le oferă copiilor posibilitatea de a se concentra pe ceea ce fac, nu pe ceea ce ar trebui să facă pentru a primi o notă bună. De asemenea, educația STEAM oferă o parte generoasă din controlul procesului de învățare copiilor. Când sunt în control, copiii sunt mai implicați, pentru că le pasă mai mult de ceea ce fac și se simt autonomi.

Avantajele educației STEAM

Pentru a deveni inovativi, copiii de toate vârstele trebuie încurajați să învețe prin experimentare.

De multe ori, sutele de teorii învățate la școală nu rămân stocate în mintea copilului tău doar pentru că nu i sa oferit un suport vizual și practicarea a ceea ce a învățat. În acest sens, avantajele educației

STEAM sunt multiple, uite câteva dintre ele:

S – stimulează creativitatea

Educația STEAM încurajează creativitatea nativă a copiilor. Activitățile STEAM sunt practice și foarte distractive, iar faptul că copilul tău participă activ și experimentează de sine stătător îi oferă experiențe multisenzoriale care îl ajută să se îndrăgostească de ceea ce face și să se simtă un adevărat om de știință. Educația STEAM îi permite copilului tău să înțeleagă de ce lucrurile se întâmplă într-un anumit fel și îi permit o înțelegere mai amplă a proceselor ce alcătuiesc lumea care îl înconjoară. De exemplu, jocurile cu experimente științifice îi permit copilului tău să observe procesele chimice și fizice de aproape.

T – tratează știința diferit

Educația STEAM tratează științele nu separat, dar interconectându-le. Acest aspect îi oferă copilului tău o înțelegere a științelor exacte per ansamblu, demonstrând frumusețea lor fascinantă. În timp ce sistemul educațional separă științele exacte, iar orele de fizică, chimie, biologie și TIC sunt puțin conectate între ele, educația STEAM oferă o perspectivă amplă și captivantă.

E – erou al rezolvării problemelor

Educația STEAM este un erou în oferirea soluțiilor ingenioase. Acest tip de educație încurajează copiii să găsească rezolvări inovative la problemele pe care le întâlnesc. Astfel, educația STEAM îți învață copilul o lecție prețioasă – nu există o singură soluție. Această abordare îl încurajează pe copilul tău să caute mai multe soluții și să dezvolte și testeze ideile pe care deja le are.

A – accent pe concentrare și control

Un alt lucru de apreciat la STEAM este faptul că acest sistem de învățare nu pune accent pe rezultat (premii, note), dar pe procesul educațional. Asta le oferă copiilor posibilitatea de a se concentra pe ceea ce fac, nu pe ceea ce ar trebui să facă pentru a primi o notă bună. De asemenea, educația STEAM oferă o parte generoasă din controlul procesului de învățare copiilor. Când sunt în control, copiii sunt mai implicați, pentru că le pasă mai mult de ceea ce fac și se simt autonomi.

M – multitudine de experiențe

Pentru că educația STEAM este centrată pe învățare, prin încercare și implicare proactivă a copilului în activități, aceasta îi oferă copilului tău experiențe pe care le-ar fi dobândit mai greu pe altă cale. Mai mult de atât, educația STEAM poate fi aplicată de la o vârstă fragedă, deci îi lasă pe copii să intre în lumea oamenilor de știință și să experimenteze cât de mult doresc!

Concluzii

Activitățile STEAM nu vor transforma copiii reticenți în oameni de știință, ingineri sau programatori în miniatură, dacă asta va fi unica contribuție în educația sa. Dar, cu siguranță vor reuși să dezvolte copilului tău abilități precum: gândirea critică, colaborarea, comunicarea, încrederea și creativitatea, ce îl vor ajuta pe tot parcursul academic și chiar mai departe de atât, în joburile viitorului.

Educația se află într-un proces de evoluție continuă și se adaptează zilnic la nevoile copiilor pentru a-i ajuta să devină adulți inteligenți și ușor adaptabili schimbărilor. În acest context, educația STEAM îi ajută pe copii să pună în valoare cunoștințele acumulate la școală și să fie capabili să le utilizeze în folosul lor și a unei lumi mai bune.

Proiect didactic: Educarea auzului fonematic prin folosirea tehnologiei digitale

Profesor psihopedagog: Culidiuc Militina Cleopatra
Centrul Școlar de Educație Incluzivă ”Sf. Andrei”, Gura Humorului

Clasa: I

Durata: 45 de minute

Disciplina: Terapii și programe de intervenție

Tema lecției: Auzul fonematic

Competența specifică: Identificarea și discriminarea sunetelor dintr-un cuvânt și recunoașterea poziției acestora

Obiective specifice

La finalul lecției, elevii vor fi capabili să:

1. Identifice sunetul inițial, median și final în cuvinte simple.
2. Discrimineze auditiv sunete asemănătoare (ex: /s/ vs. /ș/).
3. Utilizeze aplicații logopedice interactive pentru exersarea auzului fonematic.
4. Colaboreze în perechi pentru a rezolva sarcini fonematice.

Metode și mijloace didactice

Metode tradiționale:

- Explicația
- Exercițiul
- Jocul didactic
- Conversatia

Metode inovative:

- Utilizarea aplicațiilor logopedice interactive (ex: Otsimo Speech Therapy)
- Gamificarea exercițiilor prin platforme educaționale
- Realitate augmentată pentru vizualizarea articulației sunetelor
- Colaborare digitală în timp real (ex: Padlet)

Mijloace didactice:

- Tablete sau laptopuri

- Căști audio
- Fișe de lucru tipărite
- Jetoane cu imagini
- Aplicații logopedice

Resurse online

- **Aplicații logopedice:**
  - Otsimo Speech Therapy
  - Articulation Station
  - https://www.youtube.com/watch?v=KbcYXr5pA4A
- **Fișe de lucru și materiale:**
  - https://learningapps.org/watch?v=prgppgm3c20c
  - https://learningapps.org/view15320308

Bibliografie

- Ghid de activități pentru dezvoltarea auzului fonematic – CJRAE Hunedoara
- Materiale Logopedie – Auz Fonematic
- CJRAE Neamț – Materiale Logopedie

Scenariul lecției

Nr. crt.	Momentul lecției	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Resurse utilizate	Evaluare
1	Organizarea clasei (5 min)	Salută elevii, verifică prezența, prezintă tema lecției și obiectivele.	Ascultă, răspunde la salut, notează tema lecției.	–	Observare directă
2	Captarea atenției (5 min)	Prezintă un joc de identificare a sunetelor din cuvinte folosind jetoane cu imagini.	Participă la joc, identifică sunetele din cuvinte.	Jetoane cu imagini	Întrebări orale de verificare
3	Predarea noilor cunoștințe (10 min)	Explică conceptul de auz fonematic, diferențierea sunetelor,	Ascultă explicațiile, pune întrebări pentru clarificare.	Prezentare PowerPoint, exemple	Evaluarea răspunsurilor elevilor

Nr. crt.	**Momentul lecției**	**Activitatea profesorului**	**Activitatea elevului**	**Resurse utilizate**	**Evaluare**
		poziția sunetelor în cuvânt.		audio	
4	Exerciții practice (15 min)	Ghidează elevii în utilizarea aplicației Otsimo pentru exerciții de identificare a sunetelor.	Utilizează aplicația, realizează exercițiile propuse.	Tablete, aplicația Otsimo Speech Therapy	Evaluare practică
5	Consolidarea cunoștințelor (5 min)	Organizează un joc de tip „Ghicește sunetul” folosind realitatea augmentată pentru a vizualiza articulația sunetelor.	Participă la joc, identifică sunetele prezentate.	Aplicație AR pentru vizualizarea articulației sunetelor	Apreciere verbală
6	Evaluarea (5 min)	Distribuie fișe de lucru pentru evaluarea individuală a abilităților fonematice.	Completează fișele de lucru, răspunde la întrebări.	Fișe de lucru tipărite	Evaluare scrisă

DINCOLO DE ORIZONTUL SEGREGĂRII

Violeta Laura Cîrstea
Liceul Teoretic „I. Gh. Roșca’’ Osica de Sus

„Educația este arma cea mai puternică pe care o putem folosi pentru a schimba lumea.’’ (Nelson Mandela)

Lumea în care trăim vorbește din ce în ce mai des despre egalitate, libertate și incluziune. Totuși, realitatea din multe școli, atât din România și din întreaga lume contrazice aceste idealuri. Segregarea școlară – fenomenul prin care elevii sunt separați în funcție de etnie, dizabilitate, religie sau statut socio-economic – rămâne o problemă gravă, cu efecte de durată asupra dezvoltării copiilor și a întregii societăți.

În cele ce urmează, vom analiza o parte din cauzele și consecințele segregării, precum și combaterea acesteia, astfel încât educația din școli să poată trece peste barierele impuse de prejudecățile societății și nu numai.

Desegregarea reprezintă astfel nu doar eliminarea barierelor dintre copiii din întreaga lume, ci și construirea unei baze educaționale solide. Aceasta ar trebui să fie bazată pe calitate, precizie, concizie și claritatea informațiilor transmise prin mesaje de tot felul, atât la nivel național, cât și internațional. Astfel, dreptul la educație este unul fundamental și legiferat. Totuși, există situații când acesta nu este deplin respectat atunci când vorbim despre copiii care sunt izolați, etichetați sau excluși.

Segregarea școlară poate fi directă (prin politici sau practici explicite) sau indirectă (rezultatul deciziilor aparent neutre care produc efecte discriminatorii). Cauzele segregării includ: prejudecăți, rasism, lipsa de resurse financiare și materiale, lipsa voinței politice sau a educației privind drepturile omului, părinții care își înscriu copiii în instituții de prestigiu, fapt care accentuează discrepanțele la nivel educațional.

Segregarea afectează profund dezvoltarea emoțională a copiilor și coeziunea socială. Consecințele includ: acces inegal la resurse educaționale, rezultate școlare slabe, risc de abandon școlar, scăderea stimei de sine, sărăcie și excludere socială.

O societate segregată este una divizată, conflictele sociale sunt mai adâncite, iar șansele de dezvoltare economică și culturală sunt limitate.

Pentru a combate segregarea scolară, nu este suficient să includem toți elevii într-o sală de clasă. Este esențial să le oferim tuturor o educație de calitate, care să țină cont de nevoile fiecăruia dintre elevi. Este necesară implicarea atat a cadrelor didactice și a elevilor, cât și a întregii comunități: părinți, rude, instituții. Iată și o serie de soluții și acțiuni posibile în acest sens:

1. În școală - incluziune reală

Cadrele didactice trebuie să lucreze într-un mediu diversificat, să aplice la clasa metode centrate pe elevi, adaptate nevoilor fiecăruia și sa promoveze interacțiunea dinte aceștia. De asemenea, parcurgerea unor cursuri despre educația inclusivă este imperios necesară.

2. În familie și comunitate - acțiuni de conștientizare

Este necesară comunicarea atât în familie, cât și în spațiul public pentru combaterea prejudecăților, precum și promovarea unor campanii de combatere a segregării.

3. La nivel instituțional - legislație aplicată și programe naționale pentru incluziune

Implicarea ONG - urilor poate oferi sprijin educațional familiilor afectate. Totodată, proiecte precum ,,România educată'' trebuie să se concretizeze în ceva benefic. Există, de asemenea, zone dezavantajate unde școlile trebuie să primească resurse educaționale, precum și o infrastructură stabilă.

4. Implicarea elevilor - solidaritate

Încurajarea elevilor se poate realiza prin diferite modalități: lucrul în echipă, activități școlare, participarea la campanii, voluntariat, dezbateri publice, propunerea de activități diverse la care să participe toți elevii etc.

Astfel, putem spune că educația este una dintre cele mai puternice arme cu care putem lupta împotriva segregării. Prin educație, tinerelor generații le sunt implementate valorile diversității, respectului, acceptării și includerii. Este necesar ca, atât în școli cât și în celelalte medii, să existe un dialog interactiv care să ajute la combaterea prejudecăților și eliminarea discriminărilor de tot soiul. Vorbim, totodată, și despre ceea ce se întamplă în zonele defavorizate: mentalități, comportamente, atitudini necorespunzătoare. Toate acestea pot fi combătute pornind de la un singur lucru: educația. Aceasta, de altfel, generează schimbarea.

În concluzie, desegregarea prin educație de calitate este o misiune pe care trebuie să ne-o asumăm împreună – cadre didactice, elevi, părinți și autorități. Nu este doar o problemă a unui sistem, ci o responsabilitate colectivă. Combaterea segregării este un proces perpetuu și complex care necesită eforturi din partea tuturor. Doar printr-o abordare corespunzătoare și mobilizare generală putem schimba mentalități și punem construi o societate sănătoasă, bazată, pe respect reciproc și acceptare. Fiecare copil are dreptul să învețe într-un mediu sigur, deschis și echitabil, iar fiecare dintre noi poate fi cheia care deschide calea către schimbare. Fii tu vocea schimbării!

Proiect de activitate integrată
„Căsuța din oală”

Prof: Baciu Anca-Maria
Liceul Teoretic „Gelu Voievod”, Gilău, jud. Cluj.

Unitatea de învățământ:

Propunător:

Data:

Grupa: Mică

Nivel: I

Tema anuală de studiu: *Cum este, a fost și va fi aici pe pământ?*

Tema proiectului tematic: *În lumea celor care nu cuvântă*

Tema săptămânii: *Viețuitoarele din pădure*

Tema zilei: *Căsuța din oală*

Valoarea: *Bunătatea*

Tipul activității: *de transmitere/sistematizare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor*

Categorii de activități de învățare:

Activități de dezvoltare personală

- **Rutine:** Primirea copiilor, micul dejun (deprinderi specifice)
- **Întâlnirea de dimineață:** Salutul, prezența, calendarul naturii, noutatea zilei
- **Jocul liber** de explorare a unui subiect de care copiii sunt interesați (puzzle, cărți, alte jucării la alegerea copiilor)
- **Tranziții:**„Bat din palme clap, clap, clap....”, „Eu locomotivă sunt..”, „Câte unul pe cărare...”.

- **Activități pe domenii experențiale**
  - Domeniul Om și Societate: *educație pentru societate*: „Căsuța din oala”, Basm popular - *Povestirea educatoarei*
  - Domeniul Estetic și Creativ: *educație artistico-plastică*: „Oala prieteniei” – pictură (*amprentare)*
- **Jocuri și activități liber alese**
  - Artă: Hrană pentru animale (modelaj)
  - Construcții: Adăposturi pentru animale (*cuburi din lemn și lego*)
  - Știință: Brazi mari și mici (sortare jetoane)

- **Jocuri și activități recreative**
  - 1. „Urmele animalelor” (*joc de atenție*)
  - 2. „Imită animalul” (joc imitativ)

Forma de realizare: activitate integrată: ADP+ALA1+DOS_1+DEC_2+ALA2

Mijloace de realizare: pe parcursul activității integrate se succed următoarele mijloace de realizare: exercițiul, povestirea, pictura (amprentare), jocul de atenție, imitativ.

Scopul activității:

Consolidarea și exersarea unor comportamente și atitudini conforme cu normele prestabilite și cunoscute; consolidarea abilităților artistico-plastice specifice tehnicii picturii prin amprentare și dezvoltarea creativității.

Comportamente vizate	**Obiective operaționale**
A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specific vârstei; A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate; B.1.2. Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice; C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;	O1. Preșcolarul va fi capabil să execute cu sprijin sau fără sprijin sarcini de realizare a unor materiale de învățare: hrana pentru animale obținută prin modelarea plastelinei, adăposturi pentru animale, cu ajutorul cuburilor de lemn și lego, sortarea jetoanelor și așezarea corectă la locul lor.
A.2.1. *Utilizează simţurile (văzul, auzul, simţul tactil, mirosul etc.) în interacţiunea cu mediul apropiat.* **D.1.1.** *Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă).* **D.1.2.** *Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă).* **D.2.1.** *Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii*	O2. Preșcolarul va fi capabil să exemplifice comportamentele proprii similare situațiilor din povestea ”Căsuța din oală”, formulând enunțuri logice. O3. Preșcolarul va fi capabil să formuleze enunțuri, utilizând cel puțin doi din termenii noi (ostenit, adăpost), pornind de la modelul educatoarei.
A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru	O4: Preșcolarul va fi capabil să utilizeze

realizarea de activități variate; A.2.1. Utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat; (comunicare expresivă); C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative C.2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți; B.3.1. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situaţii educaţionale;	tehnica amprentării, realizând lucrarea prezentată de educatoare; O5. Preșcolarul va fi capabil să aprecieze critic și autocritic lucrarea echipei și pe cele ale celorlate echipe făcând referiri la criteriile de realizare stabilite inițial.
A.1.2. Participă la activităţi fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență; C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative	O6: Preșcolarul va fi capabil să finalizeze sarcinile propuse, dovedind perseverență și creativitate în activitate.

Strategii didactice:

Metode și procedee didactice: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, problematizarea, povestirea, turul galeriei;

Mijloace didactice: marioneta pădurar**,** siluete din polistiren ce reprezintă animalele din poveste, calendarul naturii, panoul de prezenţă, plastilină, planşete, acuarele, planșa (pe care este conturată o oală), piese/cuburi din lemn și lego, imagini din poveste şi jetoane cu brazi, recompense, planșa model, paletă cu tempera, șervețele umede.

Forme de organizare a activității: în grupuri mici, frontal, individual

Durata: o zi

Evaluare:

Ținând cont că proiectarea activității s-a axat pe comportamente, pe parcursul activității integrate, vor fi evaluate următoarele aspecte:

- ✓ acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii la diferite întrebări pe tot parcursul activității;
- ✓ calitatea și acuratețea produselor activității: pădurea fermecată și hrana pentru animale la centrul Artă, adăposturile animalelor realizate din piese de lemn și lego la centrul Construcții și sortarea jetoanelor(mari și mici) de la centrul Știință;
- ✓ corectitudinea executării mișcărilor în timpul jocului de atenție și imitative, a rutinelor și tranzițiilor;
- ✓ gradul de manifestare general a comportamentelor, atitudinilor urmărite și nivelului de autonomie demonstrate.

Bibliografie:

- Lolica Tătaru, Adina Glava, Dorina-Lucia-Olimpia Balasz-Mureșan - „*Elemente de didactică a educației timpurii*”, editura Diamant, 2023
- Lolica Tataru, Adina Glava, Olga Chis – „*Piramida cunoașterii-repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar”*, editura Diamant, 2014
- *Curriculum pentru educația timpurie* -2019-, MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, Anexa la ordinal ministrului Educației Naționale nr.4.694/2.08.2019;

Scenariul activității integrate

1. Moment organizatoric

Pentru desfășurarea activității în condiții optime se aerisește sala de grupă și este pregătit materialul necesar.

Preșcolarii vor desfășura jocul liber, înainte de micul dejun, unde fiecare poate explora un subiect de care este interesat.

Întâlnirea de dimineață

Salutul: Are loc salutul introdus de poezia spusă de educatoare:

Dimineața a sosit / Toți copiii au venit / În semicerc ne-am adunat / Și frumos ne vom saluta „Bună dimineața, dragi Steluțe! Mă bucur că suntem și astăzi împreună!”.

Aceștia vor răspunde salutului adresat de educatoare: „*Bună dimineața, Anca!”.* Apoi, copiii împreună cu educatoarea vor saluta „grădinița” prin interpretarea cântecului „Bună dimineața, dragă grădiniță”.

Prezența

Educatoarea va striga copiii din catalog, la auzul numelui fiecare copil va spune: „Prezent!” își va căuta poza și o va așeza pe panoul de prezență. Pozele copiilor absenți vor rămâne pe măsuță.

Calendarul naturii

Se va completa cu ajutorul întrebărilor pe care le va adresa educatoarea: “În ce anotimp ne aflăm?”, ” Care sunt lunile anotimpului iarna?”, “Ce zi a săptămânii este azi?”, “ Ce zi a fost ieri?”, “Ce zi va fi mâine?”, ”Cum ne îmbrăcăm?”. Educatoarea va numi un copil care va fi meteorologul zilei. Acesta v-a merge la fereastră să observe cum este vremea și v-a alege jetonul potrivit pentru completarea calendarului naturii. Acest copil va fi aplaudat.

Împărtășirea cu ceilalți:

Cum te simți azi? Se poartă discuții despre cum se simte fiecare copil (cu ajutorul imaginilor cu emoții) și de ce? (fericit, trist, somnoros). Cei care vor dori, vor argumenta alegerea făcută.

Momentul de înviorare

Se va desfășura sub forma unui joc de mișcare:

“Dacă vreau să cresc voinic/Fac gimnastică de mic/Merg în pas alergător/Sar apoi într-un picior/Mă opresc, respir usor,/Intind bratele si zbor!/Toata lumea e a mea,/Când m-asez jos la podea! (stat în ghemuit)/Asta-i doar un inceput.../Ia priviti cât am crescut!” (ridicare în picioare cu braţele sus)

După aceea, valorificând cântecul „Dansează hopa-hopa”, proiectat pe ecranul videoproiectorului, copiii vor cânta și vor executa mișcările sugerate în cântecel.

2. Captarea atenției

Aceasta coincide cu noutatea zilei: Educatoarea îl va prezenta pe ***pădurarul Dan*** (o păpușă***)*** care aduce multe surprize. Se va purta o discuție referitoare la faptul ca *Dan* merge prin pădure foarte des și se întâlnește cu multe animale sălbatice. Dar, într-o zi a văzut ceva foarte interesant și dorește să ne spună și nouă, și anume faptul că mai multe animale sălbatice și-au găsit un loc special la care noi nu ne-am fi gândit.. Totodată Dan v-a adus și alte surprize pentru azi. Vreți să aflăm despre ce este vorba?

3. Anunțarea temei și a obiectivelor activității integrate

Educatoarea împreună cu pădurarul Dan le va preciza preșcolarilor surprizele pe care le-a adus Dan pentru ei și anunță tema zilei:

„Dragi copii, azi ne vom juca la centrele de interes unde vom modela hrană pentru animale, cu ajutorul plastelinei, la centru Artă, vom confecționa adăposturi pentru animale cu ajutorul pieselor de lemn și lego la centrul Construcții, vom sorta brazii mari de cei mici, și îi vom așeza la locul lor la

centrul Științe, apoi vom asculta povestea „Căsuța din oală” (Anexa 1), iar mai apoi vom picta „Oala prieteniei” (Anexa 2). Spre finalul activității, vom desfășura jocuri de atenție și imitative”.

4. Dirijarea învățării

Activități liber-alese (ALA 1)

Cu ajutorul tranziției „Bat din palme clap, clap, clap/ Din picioare trap, trap, trap/ Ne-nvârtim, ne răsucim/ Și spre centre noi pornim!”

Copiii vor merge la centrul ales, unde sunt pregătite materialele necesare pentru realizarea activităților liber alese, se vor așeza la măsuțe și vor realiza sarcinile.

- **Artă:** ***Hrană pentru animale***

Materiale: plastelină, planșetă

Sarcina: Copiii vor modela hrană pentru animalele sălbatice.

- **Construcții:** ***Adăposturi pentru animale***

Materiale: piese din lemn și lego

Sarcina: Copiii vor realiza adăposturi din piese de lemn și lego.

- **Știință:** ***Brazi mari și mici***

Materiale: jetoane, placă polistiren

Sarcina: Copiii vor sorta jetoanele, care vor reprezenta brazi mari și mici, pe care le vor așeza pe placa de polistiren care reprezintă mărimea bradului de pe jeton.

Copiii își încep lucrul, iar atmosfera din grupă va fi una foarte plăcută, antrenantă și relaxantă.

Pe parcursul rezolvării sarcinilor, copiii sunt ajutați, încurajați și apreciați verbal „Foarte bine”.

La „O bătaie din palme” educatoarea încearcă o atenţionare în ceea ce priveşte finalizarea lucrărilor de la fiecare centru. După desfăşurarea activităţilor de la centre, se vor face aprecieri generale asupra participării la activitate.

Cu ajutorul tranziției: „Jocul încet încheiem,/ Ordonați ne aliniem./ Să ne spălăm pe mâini suntem pregătiți,/ Căci apoi la povestire vom reveni.”,

copiii se vor deplasa către grupul sanitar pentru a dovedi că sunt adevăraţi prieteni ai curăţeniei.

Rutina – „Prietenii mei, apa şi săpunul”.

Ziua va continua cu ***Domeniul Om și Societate*** unde **e**ducatoarea le va prezenta copiilor titlul povestirii: „Căsuța din oală”, basm popular.

Titlul se repetă de 1-2 copii.

Educatoarea începe să spună povestea cu intonaţia adecvată, cu tonalitate potrivită, cu modularea vocii, pentru a imita personajele, cu marcarea pauzelor determinate de punctuaţie, mimică şi gesturi adecvate situaţiilor, pentru a le trezi emoţii copiilor pentru a asigura motivaţia învăţării. Va prezenta câte un personaj (siluetă din polistiren) reprezentativă pentru fiecare secvenţă din poveste în ordine cronologică. Pe parcursul povestirii va explica expresiile necunoscute: „mânios-supărat, ostenit-obosit, adăpost–casă, fugar – aleargă iute, culcuș – așternut de paie).

Copiii ascultă cu atenţie povestirea.

Se va scoate în evidență sentimentul de prietenie și bunătate existent între personajele din poveste.

Se fixează momentele principale prin intermediul întrebărilor:

- Cum s-a numit povestea pe care ați ascultat-o? (Copiii repetă titlul poveştii “Căsuţa din oală”.)

-Care sunt personajele din poveste? (Copiii enumeră personajele: Șoricelul, broscuţa, iepuraşul, vulpea, lupul şi ursul.)

- Unde și-au găsit animalele noastre căsuța? (într-o oală)

- Cine a găsit primul oala în pădure? (șoricelul)

- Cum au fost animalele între ele? (prietene)

Pe parcursul fixării povestirii se va reveni la cuvintele noi învățate, cu care se vor formula propoziții.

Se vor prezenta copiilor imagini din poveste, așezate în ordine aleatorie, pe rând 2-3 copiii vor veni și vor alege câte o imagine din poveste și o vor așeza pe flipchart, spunând ce cred ei că a simțit animalul de pe imagine când a fost primit în căsuță (bucurie, tristețe, fericire...), astfel cu ajutorul imaginilor copiii vor repovesti conținutul povestirii.

Educatoarea va sublinia morala poveștii: *Deşi era puţin loc, animalele au împărţit căsuţa fără a se supăra. Astfel animalele au dat dovadă de prietenie și bunătate.*

Se vor face aprecieri colective și individuale asupra modului de comportare şi participare al copiilor pe parcursul activităţii.

Educatoarea le spune copiilor faptul că pădurarul *Dan* este foarte încântat de modul în care au participat la activitatea de povestire și mai departe le propune o activitate surpriză:

5. ***Obtinerea performantei si asigurarea transferului domeniul estetic și creativ – educație artistico-plastică***

„Oala prieteniei” – pictură (amprentare)

La întoarcerea în sala de grupă copiilor li se va solicita să-și ocupe locurile la măsuțe. Pe măsuțe se află o coală mare pe care este conturată „o oală”. Pe oală copiii vor amprenta cu ajutorul buretelui pete de culoare (buline). Copiii vor lucra în grupuri mici.

Educatoarea va **prezenta lucrarea sa model:** „*Oala prieteniei”.*

Modelul educatoarei este o oală conturată, de dimensiune mari. „Ce observați pe coala de hârtie?” – (Pe coală se observă o oală).

„Ce culoare are oala?” – (Oala are mai multe culori).

„Doriți să realizați o oală așa de frumoasă ca și a mea sau poate mult mai frumoasă?

Pentru început haideți să vedem ce materiale aveți pe măsuțe.”

Să știți că pentru realizarea unei lucrări frumoase, va trebui să fiți atenți la indicațiile mele.

Intuirea materialelor: Copiii vor preciza materialele care le-au fost distribuite pe măsuțe: coală mare pe care este conturată o oala, paletă cu tempera, bureți și șervețele umede.

Prezentarea modului de lucru.

Educatoarea va demonstra și va explica modul de lucru.

„ Vom picta cu buretele, acest procedeu se numește *amprentare*. Se introduce buretele în culoarea aleasă și apoi se așează pe foaie, obținându-se astfel o bulină. Se repetă același lucru, așezăm buretele pe foaie, îl ridicăm, apoi iar îl așezăm. Trebuie să aveți grijă să nu întindeți culoarea cu buretele pe toată oala, ci să lucrați atent, iar bulinuțele colorate să se vadă frumos pe oală. Atunci când doriți să schimbați culoarea, vă veți curăța buretele cu ajutorul șervețelului umed. Lucrați îngrijit și cu mare atenție, fără a murdări masa sau hainele.”

Exerciții de încălzire a mâinilor:

Înainte de începerea picturii se vor executa de către educatoare împreună cu copiii câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii:

„ Închid pumnii și-i desfac/Degetelor fac pe plac/Ploaia cade pic, pic, pic,/Tună, tună soarele a ieșit”

Realizarea lucrării:

La semnalul educatoarei, copiii vor fi invitați să înceapă să amprenteze cu buretele.

În timp ce copiii lucrează, educatoarea va pune muzică liniștitoare și le va da indicații și ajutor copiilor care întâmpină dificultăți.

Evaluarea:

După îndeplinirea sarcinilor, cu ajutorul **turului galeriei**, copiii vor evalua fiecare lucrare raportându-se la corectitudinea modului de lucru.

În acest moment, copiii vor putea să vizualizeze toată munca depusă în sprijinul *pădurarului Dan*. Lucrările realizate au încadrat frumos povestea dusă la bun sfârșit. În semn de mulțumire pentru tot ceea ce au realizat copiii, *pădurarul Dan* le-a pregătit două jocuri surpriză cu care să încheie această zi minunată.

Activități liber alese (ALA 2)

La întoarcere în sala de grupă, educatoarea le transmite copiilor că vor desfășura două jocuri, sugerate de *pădurarul Dan*. Educatoarea va explica regulile de joc pe rând.

a. „*Urmele animalelor*” – joc de mișcare

Copiii sunt împărțiți pe două echipe, iar în fața lor, pe jos, vor fi așezate imagini cu urmele animalelor iar la semnalul educatoarei vor porni de la start urmărind urmele de pe imagini până vor ajunge la final, echipa care ajunge prima câștigă.

b. **„Imită animalul”** - joc imitativ

Pe videoproiector, educatoarea va proiecta diferite animale sălbatice, iar copiilor li se cere să imite animalul, atât mersul cât și onomatopeele.

Exemplu: Cum face lupul ?/Cum merge ursul?/Cum sare iepurașul?

Tranziție: Eu locomotivă sunt/Voi sunteți vagoane/Așezați-vă în rând mâinile-s tampoane/Trenul face u-ciu-ciu/Gata-i de plecare/Iar noi toți copiii acum/Ne așezăm la momentul de lectură.

Momentul de lectură *„Povestea ursulețului Martinică”* **- de psih. Cristina Angela Tohănean și psih. Mirela Țîgănaș** (Anexa 3)

6. Asigurarea conexiunii inverse și evaluarea

Pe parcursul desfășurării activității integrate, educatoarea va evalua acuratețea răspunsurilor verbale oferite de copii, corectitudinea executării exercițiilor pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor, corectitudinea exprimării în propoziții, calitatea și acuratețea lucrărilor realizate, corectitudinea executării mișcărilor, în timpul tranziției, momentului de mișcare și a jocurilor, dar și nivelul de autonomie și gradul de responsabilitate manifestate pe parcursul derulării activității.

Studiu asupra riscului de abandon şcolar în relație cu fenomenul segregării

Prof. Manuela Megyeș
Școala Gimnazială Nr. 27 Timișoara

Tema studiului. Motivaţia alegerii temei

Prezenta cercetare îşi propune să identifice cauzele care stau la baza problemei abandonului şcolar în relație cu fenomenul segregării în rândul elevilor din clasele pregătitoare- a VIII-a.

Necesitate

Abandonul şcolar este o formă a dezadaptării sau inadaptării şcolare, având mai multe cauze de ordin social, de ordin psihologic sau psihopedagogic. Realitatea societății contemporane relevă faptul că accesul la educație este interconectat cu incluziunea, anti-discriminarea și desegregarea și că noi toți suntem răspunzători pentru a acționa în consecință.

Este nevoie ca învăţătorii/profesorii să facă efortul de a cunoaşte lumea subiectivă a elevului îndeosebi a sensului pe care acesta îl dă cunoaşterii şi reuşitei şcolare:

- nivelul aspiraţiei sale;
- interesul privind formarea profesională viitoare;
- criteriile pe care le foloseşte în aprecierea rezultatelor şcolare.

În absenţa acestui feed-back informaţional, responsabilitatea producerii şi amplificării abandonului şcolar va fi mereu plusată de la profesor la elev şi invers, iar măsurile psihologice recuperatorii preconizate de şcoli, vor avea un caracter unilateral, cu adresabilitate numai la elevi, fără o încercare consistentă din partea profesorilor de a-şi evalua activitatea.

Fiecare caz de abandon şcolar are o „istorie” proprie care presupune o analiză complexă, o interpretare psihogenetică, dinamică şi funcţională.

În acest sens este necesară elaborarea unor strategii de tratare diferenţiată şi individualizată a elevilor aflaţi în situaţia de a abandona şcoala. Pentru punerea în aplicare a unor astfel de strategii e nevoie de o bună cunoaştere a particularităţilor psihologice ale elevilor, pentru a putea fi identificate acele dimensiuni psihologice care permit realizarea unor dezvoltări ulterioare ale elevului.

Numeroşi elevi se află în situaţia de a abandona şcoala din motive de ordin economic, provenind din familii cu venituri extrem de mici, sau din motive ce ţin de climatul familial (familii dezorganizate,

violenţă in familie, alcoolism, familii monoparentale). Abandonul școlar este una din problemele cele mai mari cu care se confruntă instituţia educativă și impune eliminarea segregării și combaterea discriminării pe baze etnice, statut social, dizabilități sau alte criterii care afectează copiii proveniți din grupuri dezavantajate, precum și promovarea unei educații incluzive în cadrul sistemului educațional românesc.

O altă parte dintre elevii cu insuccese şcolare care generează în ultimă instanţă abandonul şcolar însă, au ajuns în această situaţie datorită suprasolicitării capacităţilor lor psiho-nervoase. Fenomenul suprasolicitării este periculos deoarece generează mai devreme sau mai târziu stări subiective, penibile, specifice abandonului cronic. Pentru astfel de situaţii sunt necesare măsuri de igienă a muncii intelectuale şi de protecţie afectivă generală a copilului.

Finalitate

O cunoaştere adecvată a problemei abandonului şcolar în relație cu fenomenul segregării pe baze etnice, statut social, dizabilități sau alte criterii care afectează copiii proveniți din grupuri dezavantajate oferă posibilitatea găsirii celor mai adecvate strategii de prevenire şi soluţionare.

Dacă se adaugă la cele arătate mai sus sublinierea că abandonul şi eşecul şcolar stau la baza eşecului social, necesitatea desfăşurării acestei cercetări devine cu atât mai evidentă.

Grupul țintă

Instrumentul folosit este chestionarul care a fost completat de cadre didactice (profesori pentru învățământul primar şi profesori diriginţi). Aceştia, prin activitatea pe care o desfăşoară, cunosc în detaliu cazurile de elevi aflaţi în dificultate, cauzele concrete care stau la baza acestor situaţii şi sunt în măsură să exemplifice şi eventuale soluţii pe care le consideră adecvate.

OBIECTIVELE CERCETĂRII

- identificarea elevilor care prezintă riscul de a abandona şcoala;
- analiza cazurilor cu risc de abandon identificate;
- determinarea cauzelor care induc riscul de abandon şcolar (statut social, dizabilități sau alte probleme care afectează copiii proveniți din grupuri dezavantajate);
- stabilirea gradului de implicare a cadrelor didactice în prevenirea şi înlăturarea abandonului şcolar;
- determinarea impactului acestui fenomen asupra socializării copilului în cadrul colectivului de elevi şi

a grupului de prieteni;

- identificarea unor soluţii eficiente de prevenire şi înlăturare a fenomenului de abandon şcolar.

IPOTEZELE CERCETĂRII

Ipoteză generală:

- Implicarea cadrelor didactice şi colaborarea eficientă între şcoală şi familie ca factori instituţionali ai educaţiei asigură prevenirea şi înlăturarea abandonului şcolar.

Ipoteze de lucru:

- Cu cât nivelul de pregătire al părinţilor este mai scăzut, cu atât ei sunt mai puţin conştienţi de consecinţele abandonului şcolar asupra copilului.

- Dacă influenţa anturajului (grupul de prieteni) asupra copilului este puternică atunci riscul de abandon creşte.

- Dacă familia prezintă o situaţie problematică (violenţă, venituri reduse, număr mare de copii) atunci riscul de abandon şcolar va creşte.

- Dacă elevul este în situaţia de a abandona şcoala atunci atitudinea colegilor va fi una de respingere sau de indiferenţă.

- Sistemul de burse sociale şi ajutoare în rechizite nu reuşeşte să acopere în întregime necesarul existent.

- Cu cât cauzele sunt precizate clar (perioadă de vârstă, situaţie familială, situaţie şcolară), cu atât cadrele didactice pot formula soluţii mai eficiente (consilierea copilului şi a familiei, ajutoare materiale-burse, rechizite, meditaţii, activităţi extracurriculare atractive) pentru prevenirea abandonului şcolar.

EŞANTIONAREA

Chestionarul a fost aplicat cadrelor didactice de la Şcoala Gimnazială Nr. 27 Timişoara.

Volumul populaţiei chestionate a cuprins 24 de persoane.

CONCLUZII

În cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 27 Timişoara au fost identificaţi elevi care prezintă risc de abandon şcolar.

Cauzele principale care stau la baza acestui fenomen în situaţiile menţionate sunt:

- situaţia familială critică, sub aspectul structurii familiei, al venitului, al violenţei în familie;

- situaţia şcolară: număr mare de absenţe, dificultăţi în învăţare, corigenţe;
- vârsta pubertăţii, cu toate problemele pe care le incumbă;
- situaţia materială precară (s-a constatat că numărul de burse sociale şi de ajutoare în rechizite nu acoperă în totalitate necesarul).

Profesorii/diriginţii acordă o importanţă şi o atenţie mai mare fenomenului, deoarece acesta apare mai frecvent în clasele gimnaziale, din cauza factorilor care ţin de vârstă şi anturaj.

Cadrele didactice sunt preocupate şi se implică activ în activitatea de prevenire şi înlăturare a abandonului şcolar prin diferite măsuri: organizarea de meditaţii, şedinţe cu părinţii, vizite la domiciliu, activităţi extracurriculare. Cele mai eficiente măsuri sunt considerate discuţiile individuale, vizitele la domiciliu şi şedinţele cu părinţii.

Învăţătorii şi profesorii consideră că nu pot interveni eficient decât în măsură mică sau medie pentru înlăturarea fenomenului de abandon şcolar, deoarece, în opinia lor, familia este factorul cu influenţă decisivă.

Contrar uneia din ipotezele formulate, s-a constatat că impactul abandonului şcolar asupra socializării copilului în cadrul colectivului de elevi şi a grupului de prieteni nu este foarte mare la vârsta învăţământului gimnazial, copiii cu risc de abandon fiind acceptaţi fără probleme în colectivitate.

De asemenea nu s-a confirmat ipoteza potrivit căreia cu cât nivelul de pregătire al părinţilor este mai scăzut, cu atât ei sunt mai puţin conştienţi de consecinţele abandonului şcolar asupra copilului.

Pentru prevenirea şi înlăturarea abandonului şcolar se impun următoarele măsuri:

- eficientizarea legăturii dintre şcoală şi familiile elevilor, în sensul unei colaborări mai strânse;
- solicitarea creşterii numărului de burse sociale alocate unităţii, deoarece statutul de „şcoală de cartier” implică un număr mare de copii care provin din familii cu venituri modeste;
- acordarea unei atenţii sporite activităţilor extracurriculare menite să-i atragă şi să-i mobilizeze pe elevi (un număr mare de cadre didactice consideră aceste activităţi mai puţin importante, lucru care, în mod evident, nu corespunde cu opinia elevilor);
- organizarea de lectorate cu părinţii în scopul conştientizării de către aceştia a multitudinilor de implicaţii sociale care decurg din abandonul şcolar;
- activități de colectare/analiză a informațiilor/datelor cu privire la situația segregării în unitatea școlară;
- activități de informare/diseminare referitor la segregare/desegregare;
- activități de formare a cadrelor didactice din unitatea școlară.

Se poate considera că cercetarea şi-a atins obiectivele stabilite iniţial. Rezultatele obţinute au confirmat patru din cele şase ipoteze de lucru.

BIBLIOGRAFIE

- MIROIU, ADRIAN (COORDONATOR); PASTI, VLADIMIR; IVAN, GABRIEL; MIROIU, MIHAELA; CODIŢĂ, CORNEL – *Învăţământul românesc azi*, Editura Polirom, Iaşi,1998;
- MUNTEAN, ANA - *Familii şi copii în dificultate*, Editura Mirton, Timişoara, 2001;
- POPESCU-NEVEANU, PAUL – *Dicţionar de psihologie*, Editura Albatros, Bucureşti, 1978;
- STĂNCIULESCU, ELISABETA – *Sociologia educaţiei familiale*, vol. I, Ed. Polirom, Iaşi, 1997;
- STOLZ, GABRIELA – *Eşec şcolar – Risc de eşec social*, Editura Victor, Bucureşti, 2000.

“Diversitate și incluziune la clasa –o șansă pentru fiecare”

Dragne Raluca Vasilica
- Grădinița “ Raza de Soare”,Târgoviște,

“*Adevăratul dascăl este caracterizat prin aceea că mintea sa se mişcă în armonie cu minţile elevilor săi, trăind împreună dificultăţile şi victoriile intelectuale deopotrivă.”(J. DEWEI)*

Incluziunea, a fost percepută ca o fază de integrare a copiilor cu cerinţe educative speciale. Într-o abordare nouă, incluziunea se referă la o altă manieră de abordare a educaţiei pentru toţi. Observaţiile la nivel de clasă confirmă faptul ca nu toţi copiii pot face faţă în mod susţinut şi performant cerinţelor şcolare, dar că, în acelaşi timp, folosind metodele potrivite de predare – învăţare – evaluare şi respectând ritmul propriu al fiecărui copil, toţi elevii pot înregistra progrese şcolare, uneori acestea fiind remarcabile faţă de aşteptările iniţiale.

Cadrele didactice implicate în educaţia incluzivă pun accentul pe utilizarea de activităţi care comportă lucrul în echipă şi cooperarea, pe respectarea identităţii culturale a fiecărui copil în parte şi pe monitorizarea constantă a eficacităţii activităţilor de predare – învăţare – evaluare la nivelul fiecărui copil. *Conduita creativă a cadrului didactic* este unul din factorii care asigură dezvoltarea potenţialului creativ al elevilor, având un rol important în educaţia incluzivă.

Astfel, profesorul Ioan Neacşu afirmă că „educatorii sunt solicitaţi astăzi, în mod continuu, să promoveze învăţarea eficientă. Şi nu orice învăţare eficientă, ci una participativă, activă şi creativă.” Principiul egalităţii de şanse reprezintă conceptul de bază al şcolii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferenţelor de valorizare bazate pe criterii subiective de ordin etnic sau social.

Incluziunea la nivel şcolar se realizează prin respectarea şi valorizarea diferenţelor socio-culturale existente în rândul elevilor şi prin promovarea bogăţiei şi a diversităţii experienţei educative care rezultă din aceste diferenţe.

Construirea unei imagini pozitive despre sine este o altă nevoie a copiilor cu dificultăţi de învăţare. Aceasta se poate realiza pe fondul unor activităţi de grup orientate spre valorizarea posibilităţilor fiecăruia şi pe un sistem de relaţii pozitive între profesor şi elev şi între elevi. Relaţiile respective trebuie să ofere terenul încrederii reciproce, al empatiei cu trăirile fiecăruia, împărtăşirii emoţiilor,sentimentelor, preocupărilor ca şi a experienţei de cunoaştere şi învăţare.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil propriu de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare.

Şcoala incluzivă facilitează accesul tuturor la o educaţie de calitate printr-o serie de activităţi al căror centru este elevul. Educaţia pentru toţi poate să fie un mijloc de îmbunătăţire a educaţiei în general prin reconsiderarea sprijinului care se acordă anumitor copii.

Maniera în care o serie de particularităţi de dezvoltare şi învăţare determină împărţirea copiilor în categorii determinate tinde să fie înlocuită de o manieră noncategorială, care consideră că **orice copil este o persoană care învaţă într-un anumit ritm şi stil.**

Educaţia pentru toţi corespunde în educaţia şcolară, **şcolii incluzive**.

Metode eficiente utilizate în incluziunea educaţională

Responsabilitatea ultimă de a învăţa este a elevului. Mediul şcolar trebuie să-i permită să se angajeze în învăţare, dar el însuşi este cel care acţionează. Totuşi, înainte să acţioneze, e nevoie să ştie ce i se cere pentru a învăţa eficient. Există câteva atitudini şi comportamente pe care elevii care vor să devină independenţi le afişează şi pe care profesorii ar trebui să le promoveze şi încurajeze, cum ar fi: încrederea, implicarea activă, deschidere pentru împărtăşirea ideilor şi ascultarea activă.

Încrederea

Elevii trebuie să ajungă să creadă că opiniile lor sunt apreciate. Trebuie să simtă că ceea ce gândesc şi împărtăşesc este unic, important şi reprezintă o contribuţie la o înţelegere mai profundă a conceptelor şi problemelor care sunt dezbătute. Fără încredere în propria lor valoare şi demnitate, nu se pot implica activ în construcţia universului de cunoştinţe.

Implicarea

Este demonstrat faptul că elevilor le place să fie implicaţi activ în procesul de învăţare şi atunci când implicarea lor este solicitată aceştia manifestă o capacitate sporită de înţelegere. Elevii care se angajează pe deplin în învăţare ajung să conştientizeze împlinirea pe care o resimt în urma depunerii unui efort în învăţare.

Împărtăşirea ideilor cere curaj. Iniţiatorul trebuie să renunţe la ceva de dragul celorlalţi. Părinţii îşi învaţă copiii de mici că dăruirea, împărţirea lucrurilor este un comportament social şi important. Copiii ajung să accepte ideea de a împărţi, nu pentru că părinţii lor vor acest lucru ci pentru că înţeleg beneficiile ei intrinseci. Când elevii se angajează intr-ol astfel de activitate de împărtăşire a anumitor lucruri, se dedică întregii comunităţi de elevi, clasei lor, şcolii lor şi se simt împliniţi.

Expunerea ideilor în clasă, printre colegi, presupune ascultare, renunţare la emiterea de judecăţi sau la impunerea propriei opinii în faţa sau în detrimentul altora. Elevii primesc în schimb înţelepciunea colectivă, care le încadrează ideile într-un context mai larg şi trebuie să îi învăţăm să o aprecieze

Învăţarea activă în clasele incluzive aduce o serie de avantaje elevilor care asimilează la un nivel mai profund, reţin ideile mai mult timp şi pot utiliza conţinutul cursurilor lor. Prin învăţarea

activă, aceştia sunt mai motivaţi să înveţe, pot corela mai uşor ceea ce au învăţat cu viaţa reală şi pot folosi lucrurile învăţate la şcoală în practică. De asemenea, învaţă să aibă iniţiativă în procesul de învăţare, pot dezvolta relaţii de calitate cu ceilalţi şi îşi întăresc abilităţile sociale. Participarea directă în procesul propriu de formare îi face să deprindă abilităţi de cooperare care-şi dovedesc ulterior utilitatea în societate şi la locul de muncă.

Bibliografie:

1. ALBULESCU, I.; ALBULESCU, M., *Predarea şi învăţarea disciplinelor socio-umane.*
2. *Elemente de didactică aplicată*, Ed. Polirom, Iaşi, 2000.
3. Cerghit I., Văideanu G., *Curs de pedagogie,* Univ. Bucureşti
4. Creţu C, 1998, *Curriculum diferenţiat şi personalizat,* Ed. Polirom, Iaşi
5. IONESCU, Ion I., *Sociologia şcolii*, Ed. Polirom, Iaşi, 1997.
6. NICOLA, Ioan, *Pedagogie*, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1992.
7. PĂUN, Emil, *Şcoala – o abordare sociopedagogică*, Ed. Polirom, Iaşi, 1999.
8. POPOVICI, Dumitru, *Sociologia educaţiei*, Ed. Institutul European, Iaşi, 2003

MODALITĂŢI DE CREŞTERE A CALITĂŢII PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV LA DISCIPLINELE OPŢIONALE

Prof. înv. primar Sandu Angela
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 27 TIMIȘOARA

Statisticile din ultimii ani dovedesc că unii elevi au avut eșecuri în învățare înregistrate la toate ciclurile de învățământ, deoarece aceștia nu sunt suficient de motivați să învețe, nu mai depun efort propriu, se simt obosiți, se opun solicitărilor și chiar refuză sarcinile școlare. Unele cauze care duc la apariția acestor situații pot fi programele școlare încărcate, ei trebuind să asimileze multe cunoștințe la toate disciplinele, lipsa aplicării unor strategii adecvate de stimulare și utilizarea unor metode prin care copiii să fie solicitați să participe cu interes la procesul învățării. Apoi se constată și preocuparea elevilor pentru alte tipuri de activități fiind foarte atrași de tehnologie, gadgeturi, neglijând îndeplinirea sarcinilor școlare. Uneori chiar lipsa unei comunicări eficiente, a colaborării dintre părinți și cadre didactice poate influența evoluția elevului, fiind astfel destul de dificil să se mai realizeze progrese.

Nu poate exista învățare fără motivație, învățarea fiind un proces important care presupune asimilarea unor noțiuni și dezvoltarea unor competențe, dobândirea unor deprinderi, orice achiziție având drept efect o schimbare în comportament. Învățarea ca proces și rezultatele la învățătură sunt influențate de motivație. De aceea trebuie să acordăm mare atenție cum îi determinăm pe elevi să învețe și să devină oameni capabili să se adapteze schimbărilor care au loc pe parcursul timpului în societate.

Asigurarea calității educației este realizată printr-un ansamblu de acțiuni de dezvoltare capacității instituționale de elaborare, planificare și implementare de programe de studiu, prin care se formează încrederea beneficiarilor că organizația furnizoare de educație îndeplinește standardele de calitate. Asigurarea calității exprimă capacitatea unei organizații furnizoare de a oferi programe de educație. Îmbunătățirea calității educației presupune evaluare, analiză și acțiune corectivă continuă din partea organizației furnizoare de educație, bazată pe selectarea și adoptarea celor mai potrivite proceduri, precum și pe alegerea și aplicarea standardelor de referință. Preocuparea pentru calitate este un subiect care întruneşte un interes tot mai mare în lumea afacerilor şi sectorul serviciilor, în special de când controlul central scade că pondere şi creşte responsabilitatea pentru calitate la nivele inferioare. Grijă pentru calitate are funcţiile de îmbunătăţire şi creştere a responsabilităţii.

Introducerea în planul cadru a disciplinelor opţionale contribuie într-o foarte mare măsură la realizarea unuia din obiectivele reformei învăţământului românesc şi anume:descentralizarea curriculară.

Disciplinele opţionale oferă posibilităţi ideale pentru:

- realizarea caracterului pluridisciplinar şi cross curricular, pe arii curriculare

- realizarea curriculum-ului la decizia şcolii, potrivit resurselor umane, materiale şi a cerinţelor sociale

Dar trebuie avute în vedere anumite aspecte, fără de care demersul ar fi un eşec. Astfel un curs ar putea foarte bine să fie organizat de echipe de cadre didactice care să respecte anumite condiţii. Lucrul în echipă este stimulativ şi poate duce la proiecte mai interesante şi mai consistente care să fie de mai mare folos viitorilor cursanţi. Un optional cu caracter trasndisciplinar oferă mai multă deschidere, face mai bine legătura între cunoştinţele acumulate în şcoală şi viaţa cotidiană, îi răspunde mai bine elevului la acea întrebare pe care deseori o auzim: „la ce ne foloseşte să învăţăm asta…”

Fără îndoială există şi un neajuns al acestui tip de opţional, realizat în echipă, legat de modalitatea de predare efectivă a cursului, de încadrarea acesuia în orar şi de modalitatea de plată a profesorilor, dar cred că se pot găsi soluţii şi în acest sens.

Consider de asemenea că pentru atingerea obiectivelor propuse, profesorul sau echipa care şi-a propus să realizeze un astfel de proiect trebuie să urmărească câţiva paşi:

1. stabilirea clară a obiectivelor pe care le propune opţionalul
2. identificarea tipului de opţional(opţional la nivelul disciplinei sau opţional ca disciplină nouă; opţional la nivelul ariei curriculare- implică cel puţin două discipline dintr-o arie curriculară; opţional crosscurricular - presupune alegerea unei teme care implică cel puţin două arii curriculare – asigură caracterul transdisciplinar);
3. încadrarea opţionalului în aria curriculară şi ciclul curricular;
4. stabilirea duratei disciplinei opţionale (semestrial, anual, pe ciclu curricular);
5. identificarea resurselor şcolii (materiale şi umane);
6. stabilirea locului şi modului de desfăşurare (sala de clasă/laborator, clasă/grupă).
7. alegerea unei denumirii atractive, incitante pentru disciplina opţională propusă; Alegerea denumirii opţionalului nu este un pas lipsit de importanţă. Numele ales trebuie să fie unul cu impact, care să „spună ceva” elevilor.

Contribuţia disciplinelor opţionale la realizarea reformei în educaţie poate fi evidenţiată şi prin faptul că:

- asigură individualitate profilului /liceului
- oferă libertate de acţiune profesorului
- completează coerent nevoile de specializare sau dezvoltare ale elevilor.
- oferă alternative educative multiple bazate pe tehnicile didacticii moderne, atât la predare cât şi la evaluare
- dezvoltă competenţele şi capacităţile elevilor
- stimulează lucrul în echipă.

Cu siguranţă creşterea calităţii procesului instructiv-educativ la disciplinele opţionale

se poate realiza dacă:

- Se lucrează pe grupe şi nu cu toată clasa.
- Există un suport de curs al propunătorului.
- Este o opţiune a elevilor şi nu a conducerii şcolilor.
- Are un caracter preponderent interdisciplinar sau crosscurricular.
- La niveul catedrei/ariei curriculare a fost gândit un traseu didactic al opţionalelor, pe întreg parcursul ciclului curricular.

Aşadar, în cazul în care ideile de mai sus sunt în cea mai mare masură îndeplinite, disciplinele opţionale aduc, cu siguranţă, un plus de calitate în realizarea procesului înstructiv-educativ şi contribuie în mare măsură la realizarea unei reforme reale în învăţământul românesc. Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Oprea, Crenguţa – Lăcrămioara, *“Strategii didactice interactive*”, ed. a III-a, EDP, Bucureşti, 2008

2. Pânișoară, Ion- Ovidiu, *“Comunicarea eficientă”*,ediţia a III-a, Editura Polirom, Iaşi, 2006

3. Cojocariu, Venera Mihaela, *“Teoria şi metodologia instruirii*”, EDP, Bucureşti, 2004

4. Cerghit, Ioan., „*Sisteme de instruire alteranitve şi complementare. Structuri, stiluri si strategii”*, Editura Polirom, București, pp. 280-283. 2008;

5. Cerghit, Ioan*, “Metode de învățământ”,* Editura Didactică și Pedagogică, București.

6. Cucoș, Constantin, (2016*), “Pedagogie”*, Editura Polirom, Iași. 1997;

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC- METODE INOVATIVE DE ÎNVĂȚARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

PROF. EDUCAȚIE TIMPURIE: VARGA RENATA
GRĂDINIȚA CU P.P. “CASA SPIRIDUȘILOR“
TÂRNĂVENI, JUD. MUREȘ

În şcoala modernă, dimensiunea de bază în funcţie de care metodele de învăţământ sunt considerate inovative este caracterul lor activ adică măsura în care sunt capabile să declanşeze angajarea preşcolarilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivaţia, capacităţile cognitive şi creatoare.

Aceste metode inovative se numesc metodele interactive centrate pe preşcolari, acele modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Interactivitatea presupune o învăţare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, inteligenţa de a accepta noul şi o mare flexibilitate în concepţii.

Metodele inovative de învăţare sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe, asigurând perfecţionarea şi optimizarea demersului educaţional.

Metodele didactice activ-participative pun accentul pe învăţarea prin cooperare, încurajând comportamentul activ, elevul fiind capabil de a emite opinii, aprecieri asupra fenomenelor studiate. Preşcolarul este orientat în a învăţa ceva nou, iar acest ,,nou” presupune a învăţa conştient şi nu mecanic, înţelegând sensul informaţiilor transmise şi legându-le de cele anterioare: „ cel ce învaţă trebuie să rearanjeze o serie de date, de informaţii, să le integreze în cunoştinţele sale anterioare şi să reorganizeze ori să transforme această combinaţie integrală în aşa fel încât ea să poată produce rezultatul final dorit, în mod obişnuit o nouă noţiune sau o nouă propoziţie” (J. Bruner, 1996, p.49). Abordarea modernă a învăţământului nu presupune renunţarea la metodele tradiţionale, ci adaptarea acestora la particularităţile elevilor şi îmbinarea cu strategiile inovative.

Metodele inovative presupun o învăţare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii şi argumente, creează situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă, pe influenţa reciprocă din interiorul microgrupurilor şi interacţiunea socială a membrilor unui grup.

În învăţământul preşcolar sunt utilizate o multitudine de metode moderne însoţite de tehnici specifice şi resurse materiale, dintre care amintim:

1. Explozia stelară - steluţa mare şi 5 steluţe mici
2. Lotus - flori de nufăr mici şi o floare de nufăr mare
3. Predarea/învăţarea reciprocă -palete colorate cu întrebări, ecusoane
4. Ciorchinele- cercuri sau ovale de două mărimi şi două culori

5. Cubul -un cub sau tot atâtea cuburi câte tematici predaţi, 6 plăcuţe cu descrie, compară, analizează, argumentează, asociază, aplică, simboluri pentru copii

7. Pălăriuţe gânditoare-albă, roşie, galbenă, verde, albastră neagră

Exemplu: Pălăriuţele gânditoare

- Pălăria albastră – este liderul, conduce activitatea. Este pălăria responsabilă cu controlul discuţiilor, extrage concluzii – clarifică/alege soluţia corectă
- Pălăria albă – deţine informaţii despre tema pusă în discuţie, face conexiuni, oferă informaţia brută aşa cum a primit-o – informează
- Pălăria roşie – îşi exprimă emoţiile, sentimentele, supărarea, faţă de personajele întâlnite, nu se justifică – spune ce simte
- Pălăria neagră – este criticul, prezintă posibile riscuri, pericole, greşeli la soluţiile propuse, exprimă doar judecăţi negative – identifică greşelile
- Pălăria verde – oferă soluţii alternative, idei noi, inovatoare, cauta alternative {Ce trebuie făcut?} – generează idei noi
- Pălăria galbenă – este creatorul, simbolul gândirii pozitive şi constructive, explorează optimist posibilităţile, creează finalul.

Un învăţământ modern, bine conceput permite iniţiativa, spontaneitatea şi creativitatea copiilor, dar şi dirijarea, îndrumarea lor, rolul educatoarei căpătând noi valenţe, depăşind optica tradiţională prin care era un furnizor de informaţii. În organizarea unui învăţământ centrat pe copil, educatoarea devine un coparticipant alături de copii la activităţile desfăşurate. Ea însoţeşte şi încadrează copilul pe drumul spre cunoaştere, iar utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ.

Aşadar aplicarea cu regularitate a metodelor inovative, de cooperare, duc în timp la rezultate superioare, relaţionări heterogene mai pozitive, motivaţie intrinsecă mai mare, respect de sine mai crescut şi dezvoltă abilităţi sociale deosebite.

BIBLIOGRAFIE

1. Oprea, Crenguţa - Lăcrămioara – “ Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, Bucureşti, 2008
2. Pânișoară, Ion- Ovidiu – “ Comunicarea eficientă”, ediţia a III-a, Editura Polirom, Iaşi, 2006
3. Cojocariu, Venera Mihaela – “ Teoria şi metodologia instruirii”, EDP, Bucureşti, 2004
4. Cerghit., I. − Metode de învăţământ. Ediţia a IV-a revizuită şi adăugită. Ed. Polirom. Bucureşti, 2006.
- www.didactic.ro/.../58127_metode-moderne-de-predare-învăţare
5. Breben Silvia, Gongea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela, “ Metode şi tehnici interactive de grup” , sursa www. scribd.com

INTERDISCIPLINARITATE PRIN FIRMA DE EXERCIŢIU

CHECICHEŞ ADINA ANA
LICEUL TEHNOLOGIC „GRIGORE MOISIL“ BISTRIŢA

Pentru asigurarea premiselor integrării profesionale a absolvenţilor pe piaţa muncii, cât şi pentru formarea profesională continuă, este nevoie de flexibilitate şi adaptare la tipurile de competenţe identificate ca fiind necesare în prezent şi mai ales în viitor pe o piaţa a muncii aflată în continuă schimbare şi adaptare la cerinţele impuse de dezvoltarea economică.

Adaptarea la cererea pieţei şi necesitatea formării profesionale la nivel european au reprezentat motivele esenţiale pentru includerea în activitatea didactică a conceptului de "firmă de exerciţiu". Firma de exercițiu este metoda practică de îmbinare a cunoștințelor de la diverse discipline și determină dobândirea de abilități anteprenoriale, formează comportamente profesionale și identifică potențialul propriu al elevilor.

Elevilor trebuie să li se ofere posibilitatea însuşirii acestor competenţe de bază, care dezvoltă înaltul profesionalism, iniţiativa, perspicacitatea, abilitatea de a opera eficace într-un mediu economic dinamic şi concurenţial, importante pe piaţa muncii.

Activitatea didactică se desfășoară prin "firma de exercițiu" la clasele a XI-a și a XII-a, este prevăzută în curriculă la elevii de la profilul Servicii, calificarea Tehnician în activități economice. Programele școlare au fost concepute astfel încât să dezvolte o arie extinsă de abilităţi legate de rezolvarea de probleme şi organizarea firmei de exerciţiu, ținându-se seama de faptul că dobândirea abilităţilor practice necesită un număr mare de ore. Obiectivul este acela de a transmite interdisciplinar, cu orientare către acţiune şi problematizare, cunoştinţele prin intermediul conexiunilor şi proceselor din interiorul întreprinderii precum şi colaborarea între firme.

Unităţile de competenţe specifice însuşite prin desfăşurarea activităţilor în firma de exerciţiu sunt variate, şi anume:

- identificarea oportunităţii înfiinţării firmei;

- aplicarea legislaţiei, a procedurii şi utilizarea documentelor de înfiinţare a societăţilor comerciale;
- înfiinţarea firmei de exerciţiu după modelul unei firme reale;
- identificarea componentelor organizării procesuale şi structurale pentru obiectul de activitate stabilit;

- întocmirea organigramei firmei de exerciţiu;
- identificarea activităţilor şi repartizarea sarcinilor în cadrul fiecărui departament;
- rezolvarea sarcinilor conform fişei postului;
- utilizarea tehnicilor de comunicare în cadrul departamentului, cu celelalte departamente precum şi cu mediul extern;
- utilizarea sistemelor de prelucrare automată a datelor pentru comunicare, documentare şi aplicaţii specifice domeniului (E-mail, Internet, prezentări PPT);
- realizarea de situaţii, formulare, rapoarte, tabele, etc.
- identificarea şi descrierea proceselor economice din firma de exerciţiu;
- identificarea punctelor forte şi a punctelor slabe din firma de exerciţiu;
- selectarea soluţiilor optime pentru evoluţia firmei de exerciţiu.

În firma de exerciţiu, profesorul are doar rolul de facilitator, comunicator, colaborator implicând activ pe cel ce învaţă. Se pot utiliza metode ca observaţia, munca independentă, experimentul, simularea, problematizarea, jocul de rol, exerciţiul, discuţiile în grup care stimulează critica, învăţarea prin proiecte, studiul de caz, brainstormingul etc.

Aceste metode se caracterizează prin faptul că:

- sunt centrate pe elev şi pe activitate;
- pun accent pe dezvoltarea gândirii, formarea aptitudinilor şi a deprinderilor;
- încurajează participarea elevilor, creativitatea, iniţiativele;
- determină un parteneriat profesor - elev;
- au un puternic accent formativ, nu informativ;
- presupun folosirea unui limbaj simplu, accesibil;
- adaptează metodele de lucru la nivelul clasei.

Elevilor li se permite să aplice propriul mod de înţelegere a conţinutului, prin descoperire, conversaţie şi realizarea de materiale cum ar fi: proiecte, scheme, portofolii.

Repartizarea numărului de ore pe conţinuturi tematice se realizează în funcţie de ritmul de învăţare al elevilor şi de complexitatea conţinutului.

Se promovează metode activ – participative, centrate pe elev, care dezvoltă gândirea încurajează participarea elevilor, dezvoltă creativitatea şi realizează o comunicare multidirecţională.

Bibliografie

- CERGHIT, Ioan, Sisteme de instruire alternative şi complementare. Structuri, stiluri şi strategii, Editura Aramis, Bucureşti, 2002;
- GHIDUL FIRMEI DE EXERCIŢIU "FIRMA DE EXERCIȚIU – CEA MAI BUNĂ PRACTICĂ!", material proiect POSDRU;
- www.econet-see.com/ro/index.html.

Secţiunea II

Proiecte educative / Proiecte Didactice

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
„Fiecare pui are mama lui”

Profesor Învăţământ Preşcolar: *Derscariu Carmen Claudia*
Școala Gimnazială Tărlungeni-Gradinița Comunitate Zizin

Data: 11 martie 2025

Nivelul: I – grupa mijlocie B

Tema anuală de studiu: „ Cu ce și ce exprimăm ceea ce simțim?”

Tema săptămânală: „Pentru tine, mama mea!”

Tema zilei: „Fiecare pui are mama lui”

Forma de realizare: activitate integrată de o zi ADP+ALA1+ADE (DLC+DOS)+ALA2

DLC - : *„Iedul cu trei capre”* de Octav Pancu Iași – lectura educatoarei,

DOS - Activitate practică : „*Cadoul iedului pentru capre”* (șnuruirea pe un contur rotund)

Tipul de activitate: transmitere și însușire de noi cunoștințe/formare priceperi și deprinderi

Forma de organizare: Frontal, pe grupe, individual

Durata: o zi

SCOPUL ACTIVITĂŢII INTEGRATE:

- Dezvoltarea capacității de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale
- Consolidarea priceperilor şi deprinderilor de mânuire a materialelor folosite pentru realizarea unei lucrări practice

ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE:

I. ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP) :

Întâlnirea de dimineaţă : salutul, prezenţa, calendarul naturii, împărtășirea cu ceilalți, mesajului zilei, noutatea zilei *„Dorința micului ieduț”;*

Rutine *:*

- *,,Spatele l-am îndreptat, nu vreau să fiu cocoșat!"* (deprinderea de a păstra poziția corectă a corpului);
- *,,Cum te simți azi?”* – exersarea deprinderii de a-și exterioriza starea sufletească;
- *,,Ne pregătim pentru masă”* – exersarea deprinderilor de igienă;
- *,,Gustarea”* – exersarea deprinderilor de autoservire;
- *,,Îmi fac ordine la masa de lucru”* – exersarea deprinderilor gospodăreşti;
- *,,Știu să mă îmbrac singur”* – exersarea deprinderii de a se îmbrăca singur*;*

Tranziţii :

- *„În șoaptă noi vorbim, pe Ieduț să-l auzim!” (nu ne deranjăm colegii de grupă)*
- *,,Mâinile noi le spălăm”* - cântec distractiv și de mișcare.
- *,,Momentul de mișcare”* – gimnastica de înviorare
- *„Bat din palme: Clap, clap, clap” – joc de mișcare cu text și cânt*
- *„De ziua ta mămico”* - cântec

II. ACTIVITĂŢI LIBER ALESE (ALA 1) :

1. **Știință:** *,,Animalele la raport”* – ordonare jetoane cu personajele din poveste - în ordine crescătoare și descrescătoare în funcție de mărime – mic, mijlociu, mare / mare, mijlociu, mic;
2. **Joc de masă:** *„Alege și potrivește”* – reconstituire imagini din povestea zilei prin îmbinare;
3. **Bibliotecă:** *,,Ajută-l pe ieduț să ajungă la hrana lui”* – exercițiu grafic – Linia în duct continuu *„Punctele noi le unim, imaginea s-o întregim”* **–** exercițiu grafic (coordonare oculo-mororie)

III. ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERIENŢIALE (ADE) :

1. Domeniul limbă şi comunicare: Educarea limbajului: *,,Iedul cu trei capre”* de Octav Pancu Iași – lectura educatoarei,

2. Domeniul om şi societate: Activitate practică : *„Cadoul iedului pentru capre”* (șnuruirea pe un contur rotund)

IV. ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA 2) : Joc distractiv şi de mişcare: *„Zi, noapte!”;*

Scopul jocului : Consolidarea deprinderii motrice de a se mișca sau de a rămâne nemișcat la semnalul educatoarei.

Dezvoltarea atenției, rapidității în reacții, dezvoltarea fizică generală a copiilor

Sarcina didactică : la semnal copiii vor începe să facă anumite mișcări sau să rămână în poziție nemișcată

Regulile jocului:

1. Copiii se vor așeza în cerc,
2. La auzul expresiei: *ZI,* preșcolarii vor face mișcările dorite iar când vor auzi: *NOAPTE*, ei vor rămâne în poziție, nemișcați,
3. Copiii care se vor mișca după expresia: *NOAPTE*, vor ieși din joc,
4. Se execută jocul de probă,
5. Jocul se repetă de câteva ori până rămâne un câștigător,
6. Copiii nu au voie să se împingă sau certe.

DOMENII DE DEZVOLTARE ȘI COMPORTAMENTE VIZATE:

D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII

D.1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

- D.1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
- D.1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)

D.2. Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare

- D.2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare
- D.2.3. Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE

C.1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare

- C.1.1. Manifestă curiozitate şi interes pentru experimentarea și învăţarea în situații noi

C.2. Finalizarea sarcinilor şi a acţiunilor (persistență în activități);

- C.2.1. Realizarea sarcinilor de lucru cu consecvență;

C.3. Activarea și manifestarea potențialului creativ;

- Manifestă creativitate în activități diverse.

A. DEZVOLTARE FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE

A.1. Utilizarea motricității grosiere și a motricității fine în contexte de viaţă familiare

- A.1.1. Coordonarea mușchilor în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei copiilor;

A.2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării

- A.2.3. Își coordonează mișcările în funcție de stimuli vizuali, ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii

B. DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ

B.1 Interacţiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate

- B.1.2. Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situaţii problematice specifice
- B1.3. Inițiază/participă la interacţiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată

E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ŞI CUNOAŞTEREA LUMII

E.1 Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat

- E.1.3. Construiește noi experienţe, pornind de la experienţe trecute

E 3 Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

- E.3.3. Descrie unele caracteristici ale lumii vii

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

A) Cognitive :

- Preșcolarul va fi capabil *să ordoneze* corect șirul în ordine crescătoare, respectând indicațiile educatoarei;
- Preșcolarul va fi capabil *să ordoneze* corect șirul în ordine descrescătoare, respectând indicațiile educatoarei;
- Preșcolarul va fi capabil *să asambleze* corect piesele precizând animalul obținut;

- Preșcolarul va fi capabil *să traseze* fără să depășească linia punctată respectând modelul educatoarei;
- Preșcolarul va fi capabil *să extragă* 4-5 idei principale din poveste, respectând ordinea cronologica a evenimentelor;
- Preșcolarul va fi capabil *să enumere* 4-5 personaje din poveste, descriindu-le pe scurt, cu ajutorul educatoarei;
- Preșcolarul va fi capabil *să asocieze* corect imaginea aferentă răspunsului, aranjând-o la locul menționat;
- Preșcolarul va fi capabil să *identifice* corect titlul și autorul povestirii audiate după modelul educatoarei;
- Preșcolarul va fi capabil *să introducă* de jos în sus firul pentru a decora farfuria, dupa modelul educatoarei;
- Preșcolarul va fi capabil *să execute* anumite mișcări sau să rămână în poziție nemișcată la semnalul educatoarei

Afective :

- Preșcolarul va fi capabil *să manifeste* spirit de fair-play faţă de ceilalţi colegi respectând regulile grupei;
- Preșcolarul va fi capabil *să evalueze* obiectiv lucrarea proprie şi lucrările colegilor, apreciind modul de lucru şi acurateţea lucrărilor;
- Preșcolarul va fi capabil *să dea dovadă* de interes pentru activitate manifestat printr-o participare cât mai activă;
- Preșcolarul va fi capabil *să recunoască* şi să-şi exprime emoţiile şi sentimentele, atât pe cele personale, cât şi faţă de cei din jur.

B) Psihomotrice :

- Preșcolarul va fi capabil *să păstreze* o poziţie corectă a corpului, pe întreg parcursul activităţii, respectând indicațiile educatoarei;
- Preșcolarul va fi capabil *să mânuiască* în mod corect instrumentele şi materialele de lucru puse la dispoziţie pentru realizarea lucrării;

- ❖ Preșcolarul va fi capabil *să realizeze* lucrări practice, respectând indicaţiile primite de la educatoare;
- ❖ Preșcolarul va fi capabil *să execute* o acțiune, la un anumit semnal respectând indicațiile primite.

STRATEGII DIDACTICE :

- **Resurse procedurale :** jocul, conversaţia, explicaţia, exerciţiul, povestirea, expunerea, demonstraţia, turul galeriei.
- **Resurse materiale :** set pentru întâlnirea de dimineaţă, jetoane, modelul de lucru, fișe de lucru, cariocă, creioane colorate, planșe, machetă, magneți, farfurie din carton, fir de lucru
- **Forme de organizare:** frontal, grupuri mici, individual
- **Resurse temporale :** o zi

EVALUARE :

- Continuă : prin observarea comportamentului copiilor şi aprecierea/corectarea exprimării/comportamentului acestora;
- Autoevaluarea : prin verificarea şi corectarea propriului comportament, dar şi a lucrărilor realizate atât proprii, cât și a celor din jur;

Bibliografie :

- ✓ MEN. (2019). „Curriculum pentru educație timpurie”(copii de la naștere la 6 ani);
- ✓ *„Didactica domeniului experiential”*, Norel M., Bota O. A., Editura ASCR, Cluj Napoca, 2013.
- ✓ MEN. (2019). „Suport pentru explicitare și înțelegerea unor concepte si instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie”;
- ✓ Ofelia Enache și colab. Proiectrarea activităților matematice în grădiniță, Ed. Grigore Tabacaru 2000
- ✓ MEC. (2020). Un an școlar altfel... Ghidul pentru unitățile de învățământ preșcolar. București: Didactică și Pedagogică;

SCENARIUL ZILEI

Programul zilei debutează cu ***„Întâlnirea de dimineaţă”*** dintre educatoare şi copii, prin intermediul *salutului.* Copiii se vor saluta între ei cu ajutorul inimioarei, purtată cu ajutorul cleștișorilor. Urmează ***Prezenţa copiilor***, fiecare copil își recunoaște steluța și o așează la locul menționat. Fiecare copil își va alege emoticonul care reprezintă starea lui de spirit din dimineaţa aceea, motivând alegerea făcută. Se completează ***Calendarul naturii*** (ziua, luna, anotimpul, fenomenul meteo şi îmbrăcămintea specifică zilei).

Captarea atenției se face cu ajutorul Inimioarei, care are pe ea desenat un ieduț. În urma discuţiilor dintre educatoare și copii, cei mici află că el, vine dintr-o poveste pe care ei o vor afla curând. Spun copiilor ca așa cum mama are grijă de ei, tot așa se întâplă și în lumea animalelor.

Educatoarea stabileşte împreună cu cei mici tema zilei : „*Fiecare pui, are mama lui”*, anunţându-i ce vor face pe parcursul zilei: vor asculta o poveste, îl vor ajuta pe ieduț să-și arate

dragostea pentru mama, pentru matușa și pentru bunica lui. Drept mulțumire pentru ajutor, *Ieduțul* ne-a pregătit multe surprize pentru această zi:

- Ne vom juca la centrele de interes;
- Vom asculta povestirea: Iedul cu trei capre;
- Vom decora farfuria-cadou;
- La sfârșitul zilei, desfășurăm jocul: Zi/noapte.

Educatoarea explică activitățile propuse pentru fiecare centru de interes, acestea având rolul de a pregăti preșcolarii pentru următoarele activități pe domenii experiențiale**:**

1. **Știință:** *„Animalele la raport”* – ordonare jetoane cu personajele din poveste - în ordine crescătoare și descrescătoare în funcție de mărime – mic, mijlociu, mare / mare, mijlociu, mic;
2. **Joc de masă:** „*Alege și potrivește”* – reconstituire imagini din povestea zilei prin îmbinare;
3. **Bibliotecă:** *„Ajută-l pe ieduț să ajungă la hrana lui”* – exercițiu grafic – Linia în duct continuu „*Punctele noi le unim, imaginea s-o întregim”* **–** exercițiu grafic (coordonare oculo-mororie)

După rotirea copiilor pe la centrele de interes deschise, prin rutina *„Îmi fac ordine la masa de lucru”* – exersăm deprinderi gospodăreşti, se face ordine pentru a servi masa. Se iese din sala de grupă, după tranziția *„Mâinile noi le spălăm”* – cântec distractiv și de mișcare.

După servirea mesei vom desfășura *Momentul de mişcare*, apoi se trece la activitățile pe domeniile experiențiale – **DLC**, pentru a asculta povestea *„Iedul cu trei capre”* de Octav Pancu Iași – lectura educatoarei. La finalul poveștii, educatoarea rezumă și apoi fixarea este făcută prin întrebări și metoda modernă *Piramida*. Prin tranziția *„Doar mami știe”* (recitare poezie), se trece la **ADE – DOS$_2$** – Activitate practică : „*Cadoul iedului pentru capre”* - șnuruirea pe un contur rotund. După ce copiii au realizat producele finale, acestea vor fi expuse, vor fi evaluate atât de către educatoare, cât şi de câțiva dintre ei înşişi.

Activitatea zilei se încheie cu participarea copiilor la jocul distractiv şi de mişcare,*„Zi-Noapte”*.

Se realizează evaluarea copiilor din timpul activităţilor pe parcursul zilei.

Nr. crt.	Etapele activităţii	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode	Mijloace didactice	Forme de organizare	
1.	**Moment organizatoric**	Se asigură condiţiile necesare unei bune desfăşurări a activităţii : aerisirea sălii de grupă, aşezarea măsuţelor pe centre de interes, pregătirea materialului didactic necesar pentru activitate.				
2.	**Captarea atenţiei**	Se va realiza la *Întâlnirea de dimineaţă,* când Inimioara folosită la Salutul copiilor, introduce în activitate: Iedușul *(noutatea zilei – invitații supriză*). Li se explică faptul că ei vor descoperi multe surprize pe parcursul zilei.	Expunerea Conversaţia	Inimioara	Frontal	
3.	**Anunţarea temei şi enunţarea obiectivelor**	Se enunţă scopul si obiectivele, într-o manieră accesibilă nivelului lor de înţelegere : copiii vor fi toată ziua ajutori, dar mai ales prieteni ai Iedușului, vor asculta o poveste, vor confecționa un cadou, vor cânta şi se vor juca un joc antrenanant și distractiv.	Expunerea Explicaţia		Frontal	
4.	**Reactualizarea cunoștințelor**	**Rutină :** *„Spatele l-am îndreptat, nu vreau să fiu cocoșat!"* (deprinderea de a păstra poziția corectă a corpului);				

Nr. crt.	Etapele activităţii	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode	**Mijloace didactice**	**Forme de organizare**	
		După întâlnirea de dimineață, copiii se îndreaptă către centrele de interes, unde se vor juca pe grupuri, conform indicaţiilor. **ALA 1** **1. Știință:** *„Animalele la raport”* – ordonare jetoane cu personajele din poveste - în ordine crescătoare și descrescătoare în funcție de mărime – mic, mijlociu, mare / mare, mijlociu, mic; **2. Joc de masă:** *„Alege și potrivește”* – reconstituire imagini din povestea zilei prin îmbinare; **3. Bibliotecă:** *„Ajută-l pe ieduț să ajungă la hrana lui”* – exercițiu grafic – Linia în duct continuu *„Punctele noi le unim, imaginea s-o întregim”* – exercițiu grafic (coordonare oculo-mororie) **Tranziție:** *„Mâinile noi le spălăm”* –	Demonstrație Explicație	Jetoane Puzzle Modelul educatoarei Fișă de lucru Carioci Creioane colorate	Grupuri mici	Observarea comportamentului copiilor

Nr. crt.	Etapele activităţii	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode	**Mijloace didactice**	**Forme de organizare**	
		cântec distractiv și de mișcare. **Rutine** : *“Ne pregătim pentru masă”*- exersare deprinderilor de igienă. *“Gustarea”* - exersarea deprinderilor de autoservire.				
5.	**Prezentarea conținutului și dirijarea învățării**	**Domeniul Limbă și Comunicare (DLC)** Se anunţă titlul poveştii: *,,Iedul cu trei capre”* de Octav Pancu Iași – lectura educatoarei. Se pun întrebări referitoare la titlul poveștii, cu scopul de a-i înțelege mesajul. Educatoarea, prezinta copiilor macheta povestirii. Educatoarea citește povestea, folosind tonul şi mimica adecvate și explică cuvinte necunoscute fără a întrerupe firul poveștii. Pe parcursul lecturii, se expun pe rând siluetele personajelor (pe machetă) și planșe cu imaginile poveştii. După audierea povestirii, se poartă o conversație despre conținutul acesteia, personaje și întâmplări.	Expunerea Povestirea Explicația Conversația	Planșe cu imagini din poveste	Frontal	Observarea Comportamentului copiilor

Nr. crt.	Etapele activităţii	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode	**Mijloace didactice**	**Forme de organizare**	
6.	**Obținerea performanței și asigurarea feedback-ului.**	Educatoarea va pune câteva întrebări despre poveste, apelând la **metoda piramidei**, adaptate pentru o consolidare corespunzătoare. Educatoarea întreabă: *„Ce poruncă dădea iedușul când se trezea dimineața?”* Preșcolarul spune că iedușul, *„poruncea să fie îmbrăcat!”* apoi, alege imaginea corespunzătoare și o așează la locul indicat. Educatoarea întreabă: *„Cine îi aduce mâncarea la pat?”* Preșcolarul răspunde: *„Mătușa capră”* apoi, alege imaginea corespunzătoare și o pune la locul indicat Educatoarea întreabă: *„Seara, înainte de culcare ce poruncă dădea iedușul?”* Preșcolarul răspunde: *„Să fie îmbrăcat!”* apoi, alege imaginea corespunzătoare și o așează la locul indicat. Educatoarea întreabă: *„Unde au plecat cele trei capre?”* Preșcolarul răspunde: *„Să o ajute pe Capra cu trei iezi”* apoi, alege imaginea corespunzătoare și o pune la locul indicat Educatoarea întreabă: *„Cine a vrut să-l*	Expunerea Conversația	Planșe cu imagini din poveste Magneți Tabla magnetică	Frontal Frontal Individual	Evaluarea modalităţii de realizare a sarcinilor Observarea comportamentului copiilor

Nr. crt.	Etapele activităţii	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode	Mijloace didactice	Forme de organizare	
		ajute pe ieduț să se îmbrace?” Preșcolarul răspunde: *„Vulpea, dar l-a păcălit și a furat hainele”* apoi, alege imaginea corespunzătoare și o așează la locul indicat. Educatoarea întreabă: *„Cine a trecut pe la geam și l-a auzit pe ieduț cum plângea și a vrut să-l ajute să mănânce?”* Preșcolarul răspunde: *„Ursul dar l-a păcălit și i-a mâncat mâncarea”* apoi, alege imaginea corespunzătoare și o așează la locul indicat. După ce a plâns, iedușului i s-a făcut somn. Educatoarea întreabă: *„Cine a vrut să-l adoarmă pe ieduț?”* Prescolarul răspunde: „Lupul, dar a vrut să-l mănânce! apoi, alege imaginea corespunzătoare și o așează la locul indicat. Educatoarea întreabă: *„Unde a fugit iedușul de frică?”* Preșcolarul răspunde: *„În pădure!”* apoi, alege imaginea corespunzătoare și o așează la locul indicat. *„Seara, târziu, iedușul s-a întors...?”* Preșcolarul răspunde: „Acasă!” apoi, alege imaginea corespunzătoare și o așează la locul indicat.				

Nr. crt.	Etapele activităţii	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode	**Mijloace didactice**	**Forme de organizare**	
		Educatoarea întreabă: *„Ce a făcut ieduțul când a ajuns acasă?”* Preșcolarul răspunde: *„S-a îmbrăcat singur, și-a pus mâncarea singur, a mâncat singur, apoi s-a dus la somn!”* apoi, alege imaginea corespunzătoare și o așează la locul indicat. Se fixează titlul și autorul povestirii. **Tranziție:** „Bat din palme, Clap, clap, clap*”*- joc cu text si cânt **Domeniul Om și Societate** – activitate practică, ,,*Cadoul iedului pentru capre”* - șnuruirea pe un contur rotund. Introducerea în activitate o voi face apelând la rugămintea Ieduțului adresată copiilor de a-l ajuta să decoreze farfuria pentru: Mama-Capră, Mătușa -Capră și Bunica-Capră Copiii se aşază la măsuţe şi vor primi materialele pregătite pentru activitatea practică. Copiii sunt solicitaţi să intuiască materialele primite în coşuleţe. Sunt anunţaţi că vor realiza ,,*Cadoul iedului pentru capre”*	Conversația Explicația	Farfurie din carton Fir colorat	Frontal	

Nr. crt.	Etapele activităţii	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode	**Mijloace didactice**	**Forme de organizare**	
		Se anunţă obiectivele într-o manieră accesibilă copiilor. Se fac câteva precizări în legatură cu modul de lucru. se explică și se demonstrează modul de execuție a lucrării. se fac exerciţii de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor. Educatoarea le urează *„Spor la lucru!” copiilor.* La nevoie, educatoarea oferă îndrumări sau ajută copiii. Pe măsură ce copiii termină sarcina de lucru, educatoarea face aprecieri individuale privitoare la modul de execuţie. Toate produsele finale vor fi afișate pe un panou pentru a face evaluarea. **Tranziție :** „*De ziua ta mămico”* - cântec	Demonstrația Exercițiul Turul galeriei Expoziția	Ac Modelul educatoarei	Individual	
7.	**Încheierea**	**Rutină :** “*Îmi fac ordine la masa de lucru”*	Explicaţia		Individual	

Nr. crt.	Etapele activităţii	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode	**Mijloace didactice**	**Forme de organizare**	
	activităţii integrate	-exersarea deprinderilor gospodăreşti **ALA 2 :** Joc distractiv şi de mişcare în curtea grădiniței: „*Zi/noapte”* Momentul de lectură – „*Doar un pupic”-poezie*	Conversaţia Explicația Jocul		Frontal	Observarea comportamentului copiilor
8.	**Evaluarea performanţei**	Educatoarea face aprecieri asupra modului de participare la activități, asupra felului în care au colaborat, s-au jucat și atitudinea lor de peste zi.			Frontal	Evaluarea modalităţii de realizare a sarcinilor

Projet d’activité didactique

Profesor: Ioniţă Mihaela-Izabela
Şcoala Gimnazială „Aurel Solacolu”,Ogrezeni
Judeţul Giurgiu

DATE: le 2O Novembre

CLASSE: V-e(VI ème année d’étude), L1

PROFESSEUR:Ionita Izabela

OBJET: La langue française

ECOLE:Scoala Gimnaziala Aurel Solacolu

SUJET: **Les matières scolaires**

TYPE DE LECON: Leçon mixte à structure mobile (vérification-acquisition- formation d’habilités et d 'habitudes);

BUT: acquerir de nouvelles connaissances de vocabulaire.

COMPÉTENCES GÉNÉRALES:

-développer les facultés communicatives sur le sujet concernant les matières scolaires ;

- douer les eleves d’instruments psycho-intellectuels pour fixer l’information;

- develloper la collaboration entre les élèves;

- cultiver la disponibilite et la capacite creatrice des élèves;

COMPÉTENCES SPÉCIFIQUES:

À la fin de l’activité didactique, les élèves seront capables de:

A. Cognitives :

C1 -prononcer correctement les nouvelles unités linguistiques de la leçon;

C2- reconnaître à l’intérieur des unités syntagmatiques (proposition ou phrases), les sens contextualités des unités linguistiques;

C3 - utiliser correctememt ces mots /expressions dans des contextes et des situations de commmunication;

C4-parler des matières en employant les nouvelles structures dans de nouveaux contextes;

B. Motrices:

CM- Les élèves seront capables à écrire correctement au tableau noir et dans leurs cahiers de brouillon;

C. Affectives:

CA1-Les élèves doivent s’impliquer dans le déroulement de la leçon;

CA 2- Les élèves vont collaborer avec le professeur pour réaliser les objectifs proposés;

RESSOURCES:

A. Bibliographiques:

* Le manuel de français-Langue française pour Vème classe, Sitka, Bucuresti
* Dorina Roman, La didactique du français langue étrangère, Editura Umbria, Baia Mare, 1994

B. Méthodologiques

Méthodes et procédés: l’explication, l’observation, l’exercice à trous, le contrôle du devoir

Moyens didactiques: les fiches de travail**,** les cahiers de brouillon, la craie,le manuel,l’ordinateur,le tableau interactif

FORMES D’ORGANISATION: travail collectif, travail individuel, travail par groupes

LIEU DE TRAVAIL: la salle de classe

DURÉE: 50

La scénario didactique

Nr. crt.	Étapes de la leçon	Durée	Comp.	Activités instructives-éducatives		Stratégies didactiques
				Activité du professeur	Activité des élèves	
1	Mise en train	3	1.1 2.1	-Salut ; -La présence ; -Conversation introductive . On crée en classe une atmosphère	Les élèves repondent aux questions du professeur	La conversation frontale

				propice au travail.		
2.	Vérification des connaissances antérieures	5	1.1 1.2	Le contrôle et la correction du devoir .	Les élèves lisent leur devoir Les préfèrées ?autres élèves corrigent les fautes.	La conversation
3.	Captage de l’attention	2	1.2 2.1	À l´aide d´une conversation introductive on passe à la nouvelle leçon(Vous aimez l´école ?Pourquoi venez-vous à l´école ?Quelles sont les matierès que vous ètudiez ? Le professeur propose aux élèves de lire un texte) ;le professeur donne aux élèves une fiche de tra vail,pour verifier si les élèves ont compris le texte	Les élèves lisent le texte et remplissent la fiche.	La conversation L’observation
4	Communica tion de nouve lles connaissan ces	2	2.1	Le professeur communique aux élèves le titre de la leçon **Les matières scolaires**.; il écrit le titre sur le tableau noir .	Les élèves écrivent dans les cahiers le titre de la leçon.	La conversation L’explication
5.	L’acquisition des connaissances	12	2.2 2.1 2.3 3.1 3.2	-On passe a la nouvelle le çon: **-Qu** Le professeur montre aux élèves une présentation power-point sur les matières il pose quelques questions et demande aux élèves de répéter selon lui les nouveaux mots; Le professeur demande aux élèves de noter dans les cahiers quelques mots(*le roumain/le français,l´anglais,lespagnol/l´histo ire,le géographie/la musique/la réligion/l´éducation*	Les élèves répondent aux questions du professeur. Les élèves répétent et répondent aux questions du professeur.	Le dialogue L’observation

				physique/l´éducation téchnologique/les maths/l´informathique/le dessin/ Le professeur propose aux élèves de résoudre quelques fiches. 1)Répondez selon le modèle : -Quelles matières est-ce que tu préfères? / Quelle est ta matière préférée? J'aime bien le français, le dessin et la techno / Ma matière préférée est l'anglais 2)Choisissez le mot convenable pour chaque matière ,selon le modèle: SUPER – DIFFICILE – INTÉRESSANT- NUL – PAS MARRANT – GÉNIAL – FATIGANT – AMUSANT Le sport, c'est SUPER / La techno, c'est nul	Les élèves notent dans les cahiers.	La Conversation La lecture Le jeu de rôle
6	La fixation des connaissances acquises.	15	3.1 4.1	-L'activité de la classe a pour l'objet les exercices suivants. 1) Associez les mots aux images 2)Vrai/Faux 3)Assemblez des syllabes	Les élèves associent les mots aux images.	Dialogue
7	La mise en oeuvre de la performance.	8	3.1	Le professeur propose aux élèves des activités sur la platforme Wordwall		Le travail individuel Dialogue
8	L'évaluation de la perfor	2	2.1	-évaluation de l'activité collective : par des remarques sur le travail des		Conversation

	mance.			élèves, sur les fautes inhérentes. -évaluation de l'activité individu elle :par des notes qui récompens ent les meilleures réponses**.**		
9.	Devoir à la maison	1	2.1	On indique le devoir **Ton emploi du temps** -Le professeur donne aux élèves toutes les informations nécessaires pour résoudre correctement le devoir.	Les élèves nottent le devoir dans les cahiers .	Communicati on

”Fii implicat nu spectator”
Proiect de prevenire a violenței și infracțiunilor în mediul școlar

profesor Ifrim Ștefana
Colegiul Tehnic Auto ”Traian Vuia” Focșani

Scopulproiectului: adoptarea atitudinilor pozitive faţă de sine şi a unui stil de viaţă sănătos și echilibrat.

Obiective:

- să înțeleagă impactul emoțional al cuvintelor;
- să identifice comportamentul de bullying;
- să înțeleagă rolul pe care-l pot avea intr-o situatie de bullying;
- să dezvolte competențe de cooperare și relaționare interpersonală;
- să aibă atitudini și deprinderi de comportament prosocial atât la școală, cât și în afara școlii.

Ce este bullying-ul?

Psihologul Dan Olweus (1931-2020), care a definește acest fenomen drept „comportament agresiv nedorit care se repetă în timp și implică un dezechilibru de putere”. Astăzi, recunoaştem că există bullying faţă-în-faţă şi cyberbullying, forme care au următoarele caracteristici:

- implică un dezechilibru de putere care apare într-o comunitate școlară sau grup social;
-sunt fenomene relaționale care apar în cadrul unei rețele de oameni;
-implică adesea absența unor răspunsuri pozitive și grijă față de victimă din partea colegilor și/sau adulților;
- cauzează adesea daune emoționale, sociale și/sau fizice;
- nu mereu agresorii acționează intenționat. Uneori elevii implicați în agresiune fac asta mai degrabă ca urmare a dinamicii grupului decât pentru că vor să facă rău victimei.

Hărțuirea nu este întotdeauna evidentă. Deoarece poate fi făcută pe ascuns aceasta nu lasă urme vizibile. Cu toate acestea, ea afectează sentimentele și emoțiile oamenilor și este foarte dăunătoare.

Forme de bullying:

Fizic: lovituri, împingeri, tras de păr;

Verbal: insulte, porecle jignitoare, amenințări;

Social/Emoțional: excludere din grup,excludere din grup, răspândirea de zvonuri;

Online (cyberbullying): mesaj răumesaje răutăcioase, umiliri pe rețele sociale

Exemplu: Un elev este luat constant peste picior pentru greutatea sa și izolat de colegi în pauze.

Forme de violență: elevii se bat pe holuri sau în curtea școlii, se amenință cu obiecte periculoase, profesorii sunt agresați verbal sau fizic etc.

Cauze posibilile ale violenței manifestată de elev: probleme acasă (violență domestică, lipsa atenției părinților), lipsa autorității în clasă, acces facil la materiale violente (filme, jocuri video) etc.

Exemplu practic: Într-o școală, doi elevi se bat din cauza unui conflict minor, iar ceilați filmează fără să intervină. Cum procedați?

Cere este diferența între bullying și violență?

Bullyingul are ca scop intimidarea celui agresat, există intenția clară a agresorului, are o formă subtilă, se realizează în formă continuată, pe trrmen lung iar scopul este de a controla pe cel agresat. Violența în schimb, poate fi un act izolat care are loc da răspuns sau reacție la acțiunea unei persoane, poate fi fizică sau verbală și nu are un scop precis.

Posibile cauze ale bullying-ului: lipsa empatiei, dorința de a domina, frustrare personală, influența anturajului, lipsa intervenției adulților, violență în familie, lipsa comunicării etc.

Exemplu real: Un elev care asistă la certuri violente acasă ajunge să se descarce agresiv pe colegii mai slabi.

Efectele asupra victimelor

Efect psihologic: anxietate, depresie, stima de sine scăzută

Fizice: somatizări, dureri de stomac, dureri de cap, probleme cu somnul

Randament școlar: scăderea performanței școlare, absențe frecvente, abandon școlar.

Ce putem face?

Spune-i cuiva în care ai încredere – un părinte, un profesor, o rudă. Dacă tu nu ești nepăsător și spui cuiva despre ceea ce ți s-a întâmplat sau ai văzut, acea persoană va găsi cea mai bună soluție, rezolvând problema. Adesea, o persoană care este hărțuită se simte foarte singură, tristă și speriată. Poți face diferența zâmbindu-i, vorbind cu ea sau incluzându-o în activitățile tale. Un astfel de gest poate însemna totul pentru acea persoană. Încurajează persoana să vorbească și raportează cazul unui adult de încredere.

Cyberbullyingul Ce este cyberbullyingul?

În ce feluri crezi că se poate întâmpla bullyingul pe Internet?

Email-uri răutăciuoase sau nepotrivite, comentarii nepoliticoase pe rețelele de socializare, amenințări, farse la telefon, o cerere de întâlnire din partea unei persoane necunoscute și lista poate continua.

Cum ne protejăm? Care crezi că ar putea fi pericolele legate de prezența online, de utilizarea rețelelor de socializare și cum ar putea duce acestea la hărțuirea cibernetică?

Este important să ai grijă de siguranța ta online. Nu posta niciodată online detalii personale, cum ar fi adresa, data nașterii, numere de telefon sau fotografii. Nu îți posta numele complet, ci folosește mai degrabă o poreclă. Nu posta poze cu tine. Poți crea un desen sau un avatar care să te reprezinte. Nu îi spune nimănui care sunt parolele tale. Multe site-uri de socializare au un buton „Raportează”. Acest lucru înseamnă că, dacă vezi ceva supărător sau ceva ce crezi că nu ar trebui să fie postat, poți apăsa acest buton pentru a raporta postarea celor care administrează site-ul, iar aceștia o pot șterge. Nu purta niciodată o conversație online cu persoane pe care nu le cunoști. Nu te întâlni niciodată cu cineva pe care nu îl cunoști, fiindcă s-ar putea să nu fie cine spune că este. Verifică setările de confidențialitate alături de un adult de încredere și asigură-te că doar persoanele pe care le cunoști îți pot vedea postările. Asigură-te că părinții sau tutorii tăi știu că folosești internetul, pentru a fi și ei vigilenți.

Ce crezi? Ce ai învățat astăzi care te va ajuta să te protejezi împotriva bullyingului?

Crezi că ai ști ce să faci și cu cine să vorbești dacă tu sau cineva pe care îl cunoști ar fi hărțuit în vreun fel?

Bibliobrafie:

1. Tipuri de bullying – Planșă (creat de profesori)
2. https://vedemjust.ro/violenta-scolara-2/
3. Bullying-ul si efectele unui fenomen distrugator | Reginamaria.ro
4. https://avocatiuliadumitru.ro/prevenirea-si-combaterea-bullyingului-in-scoli/

Proiect Didactic
Tema: „Fii tu vocea schimbării – Desegregare prin educație”

Profesor Florea Claudia-Venera
Școala Gimnazială,
com.Tupilați, jud. Neamț

Școala Gimnazială, com.Tupilați, jud. Neamț
Clasa: a VI-a
Disciplina: Educație interculturală
Profesor: Florea Claudia-Venera
Durata: 50 minute
Tipul lecției: Lecție interactivă
Tema lecției: „Fii tu vocea schimbării – Desegregare prin educație”
Locul desfășurării: sala de clasă

Obiectivele lecției:

1. **Obiective cognitive**:
    - Elevii vor înțelege ce este segregarea și cum se manifestă aceasta în educație.
    - Elevii vor analiza exemple de segregare și vor identifica modalități de combatere a acestora prin educație.
2. **Obiective afective**:
    - Elevii vor dezvolta o atitudine pozitivă față de diversitate și vor manifesta empatie față de colegii din diverse grupuri sociale.
    - Elevii vor exprima dorința de a contribui activ la combaterea segregării în comunitatea școlară.
3. **Obiective comportamentale**:
    - Elevii vor participa activ la discuțiile și activitățile de grup.

Metode și tehnici didactice: întrebări și răspunsuri, dezbatere,munca în grup, prezentare postere, pliante,jocuri de rol

Materiale necesare: Cartonașe pentru scrierea ideilor,markere și hârtie flipchart pentru postere, videoproiector, pliante sau broșuri informative despre desegregare și incluziune

Bibliografie:

1. **Păcuraru, I.** (2018). *Desegregarea în educație: Teorie și practică.* Editura Educațională.
2. **Sârbu, L.** (2020). *Diversitatea în școala românească: Provocări și soluții.* Editura Humanitas.

3. **Gheorghe, V.** (2017). *Educația pentru cetățenie activă: Un pas spre integrarea socială.* Editura Științifică.

Conținutul lecției:

Introducere (10 minute)

Lecția își propune să conștientizeze elevii asupra efectelor segregării și să îi încurajeze să devină actori ai schimbării prin educație, promovând incluziunea și combaterea discriminării.

- **Definirea segregării**:
  Segregarea reprezintă procesul de separare a unui grup de oameni pe baza unor trăsături specifice (rasă, etnie, religie, statut economic etc.), de obicei cu scopul de a-i izola și discrimina. Aceasta poate apărea în diferite domenii ale societății, inclusiv în educație, locuri de muncă și locuințe.

- **Exemple de segregare**:

  - **Segregarea rasială în Statele Unite**: În perioada de dinainte de mișcarea pentru drepturile civile, școlile, spitalele și transportul public din multe state din sudul Statelor Unite erau segregate rasial. Afro-americanii și albi trăiau în zone separate și aveau acces diferit la servicii publice.

  - **Segregarea în școlile din România**: În anumite zone ale țării, există școli cu un număr mare de elevi de etnie romă, unde se pot observa diferențe semnificative de resurse educaționale și de rezultate școlare, ceea ce poate duce la marginalizarea acestor elevi.

- **Prezentarea unui caz real de segregare în educație**:
  În unele județe din România, există cazuri de segregare școlară a elevilor romi. De exemplu, în orașul Cluj-Napoca, un caz celebru de segregare a avut loc la o școală primară din cartierul Mănăștur, unde elevii romi erau plasați într-o clasă separată, cu condiții mult mai precare decât cele ale elevilor din clasele majoritare. Acest lucru a fost denunțat de organizațiile pentru drepturile omului, iar în prezent există inițiative educaționale care încearcă să combată segregarea și să încurajeze integrarea.

Activitate principală (25 minute)

- **Împărțirea elevilor în grupuri mici**:
  Fiecare grup va primi un scenariul diferit de segregare socială sau etnică în educație. Scenariile vor include exemple din diverse colțuri ale lumii sau din România.
  Scenariile pot include:

  - **Scenariul 1**: Un grup de elevi dintr-o școală sunt separați pe baza etniei și sunt obligați să participe la cursuri într-o sală mult mai mică și fără aceleași condiții ca restul elevilor.

- **Scenariul 2**: Un grup de elevi cu dizabilități sunt excluși din activitățile comune ale școlii și nu au acces la toate materiile sau activitățile extracurriculare.

- **Discuție în grupuri**:
  Fiecare grup va analiza cauza segregării din scenariul atribuit și va propune soluții educaționale prin care să se promoveze incluziunea. Elevii vor trebui să răspundă la întrebările:
  - Ce efecte negative are segregarea asupra elevilor afectați?
  - Cum poate educația să combată segregarea în acest caz?
  - Care sunt pașii concreți pe care școala poate să îi ia pentru a promova desegregarea?

- **Dezbatere**:
  Fiecare grup va prezenta soluțiile și va dezbate cu celelalte grupuri ideile propuse. Scopul acestei activități este de a conștientiza elevii asupra importanței educației ca factor de schimbare socială.

Aplicare practică (10 minute)

- **Crearea unui poster sau pliante**:
  Fiecare grup va crea un poster sau un pliant care să promoveze desegregarea și să aducă în fața elevilor exemple de acțiuni educaționale care contribuie la integrarea diverselor grupuri sociale.
  În timpul acestei activități, elevii vor fi încurajați să includă mesaje clare și imagini relevante pentru tema desegregării.
  La final, fiecare grup va prezenta posterul și va explica cum educația poate contribui la schimbarea atitudinilor față de diversitate.

Concluzii și evaluare (5 minute)

- **Recapitularea lecției**:
  Profesorul va sintetiza ideile principale abordate în lecție, subliniind faptul că segregarea este o problemă socială ce poate fi combătută prin educație, iar fiecare elev are un rol activ în schimbarea atitudinilor discriminatorii.

- **Întrebări de evaluare**:
  - Elevii vor propune acțiuni concrete pentru desegregare în școala lor.
  - Cum poate educația să contribuie la desegregare?
  - Ce acțiuni putem întreprinde pentru a combate segregarea în școala noastră?
  - Care sunt pașii pe care un elev i-ar putea face pentru a sprijini integrarea colegilor din grupuri marginalizate?

Evaluarea lecției:
Evaluarea se va face pe baza:

- Participării active a elevilor în discuții și activități de grup.
- Creativității posterelor și mesajelor transmise.
- Implicării elevilor în generarea de soluții pentru combaterea segregării și promovarea diversității.

Feedback:

- Feedback-ul elevilor va fi colectat printr-un scurt sondaj sau o discuție de grup la finalul lecției, pentru a evalua înțelegerea temei și impactul lecției asupra atitudinii lor față de diversitate și segregare.

PROIECT DIDACTIC

Budescu Ana Maria Silvia,
Școala Gimnazială Nr. 279, București

Data: 25.02.2025

Clasa: I F

Disciplina: Muzică și mișcare

Unitatea tematică: În timp și spațiu

Subiectul: *Cântarea individuală sau în grup; Cântecul “Fulgii de nea”*

Tipul lecției: integrată, formare de priceperi și deprinderi

Durata: 25 min + 15 min activitate recreativă

Competențe specifice:

2.1. Cântarea în individuală sau în grup, asociind mişcarea sugerată de text și de ritm ;

3.1. Manifestarea liberă, adecvată, pe muzică, apelând la diverse forme de exprimare, în funcție de conținutul și de caracterul muzicii.

Obiective operaționale:

Pe parcursul și la finalul lecției, elevii vor capabili:

O1 – *Să interpreteze cântecul “Fulgii de nea“ în grup însoțit de mișcarea adecvată. Obiectivul se consideră realizat dacă toți elevii interpretează cântecul și mișcarea adecvată.*

O2 – *Să reproducă melodia “Fulgii de nea“ prin alternanță voce-gând pe rânduri sau colectiv pe baza negativului. Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare elev interpretează corect activitățile.*

Strategii didactice:

- ***Resurse procedurale***: conversația, explicația, exercițiul muzical, observația, demonstrația.
- ***Resurse materiale***: calculator, soft educational.
- ***Forme de organizare***: frontal, individual, pe echipe, în grup.

Forme de evaluare:

- observarea sistematică
- evaluare orală (participarea activă în timpul orelor)
- aprecieri verbale

Resurse bibliografice:

➢ M.E.N– “***Programa şcolară pentru disciplina Muzică și mișcare – clasa pregătitoare***”, Bucureşti, 2013.

- Abilitarea curriculară a cadrelor didactice din învățământul primar pentru clasa pregătitoare

Desfășurarea lecției

Etapele lecţiei	*Ob. Op.*	*Conţinuturi*	*Strategii didactice*			*Evaluare*
			Metode și procedee	*Resurse materiale*	*Forme de organizare*	
Moment organizatoric (2 min)		a) pregătirea materialelor necesare desfășurării lecției; b) asigurarea unui climat favorabil învățării;	Conversația		Frontal	
Captarea atenției (2 min)		Se realizează cu ajutorul unui set de întrebări la care elevii vor fi solicitați să răspundă despre anotimpul iarna, cu ajutorul aplicației digitale, WorldWall. https://wordwall.net/ro/resource/90837315/calendarul-naturii	Conversația Exercițiul	Aplicația digitală WorldWall	Frontal	
Anunțarea temei și a obiectivelor (1 min)		Se comunică tema și obiectivele ce urmează a fi atinse pe parcursul activităţii sub forma unor formulări accesibile care să le trezească interesul copiilor pentru activitate.	Conversația Explicaţia		Frontal	Observarea sistematică
Dirijarea învățării (15 min)		Se vor face exerciții de încălzire și omogenizare a vocilor: a) - *suflăm fulgii din palmă;* - *umflăm un balon;* - *imităm trompeta: ta,ta,ta….* - *imităm maşina: ti,ti,ti…* - *imităm trenul: u,u,u…* b) Vom realiza și câteva vocalize folosind silabele ma, me, mi, mo, mu -*„Ma-me-mi-mo-mu”* - *„Da-de-di-do-du”* - *„Ba-be-bi-bo-bu”* - *„Sa-se-si-so-su”* c) Exerciţii de dicţie: *„Rici, rici, măi arici, scoate ţepele de-aici*”, *„Buş-buş,cărăbuş ieşi afară din culcuş.”* Pentru început îi las pe elevi să ghicească titlul cîntecelului printr-o ghicitoare.	Conversația Explicația Exercițiul Demonstrația	Imagini-model Laptop Soft educațional	Fronal Individual Grupe	Aprecieri și observaţii verbale

	O2	*Deşi nu e vară,* *Albi fluturii zboară.* ***(Fulgii de nea)*** *Stele reci de vânt purtate* *Au căzut pe drum, pe stradă,* *Parcă-s stele de mătase,* *Şi sunt albe şi uşoare,* *Ce să fie oare?...* ***(Fulgii de nea)*** Prezint un tablou care înfăţişează un derdeluş plin cu copii care se dau cu sania. Formulez o problemă simplă din care elevii vor afla numărul total al copiilor care sunt afară la joacă. Intonez un fragment muzical din noul cântec ce va fi învăţat. („Fulgii de nea”) **Anexa 1** Explic cuvintele: *“ derdeluş”, şi “ basm”:* “ derdeluş”= loc în pantă unde se dau copiii cu săniuța; “ basm” = poveste; *Însuşirea cântecului:* - recit versurile primei strofe şi ale primului refren.				
Obținerea performanței (4 min)	O1	*Interpretarea cântecului:* https://www.youtube.com/watch?v=1q3yjpcFGJQ - pe fragmente, pe rânduri, pe strofe și refren, pe echipe (fete și băieți), cu acompaniament (2 creioane colorate) și cu mișcare.	Conversația		Frontal Grupe	Aprecieri şi observaţii orale.
Aprecieri și concluzii (1 min)		Se vor face aprecieri generale și individuale cu privire la modul de participare al elevilor la lecţie.	Conversaţia Explicația		Frontal Individual	Aprecieri şi observaţii verbale

Anexa 1

Fulgii de nea

1. *Coborâm din norișori îmbrăcați în pluș,*
   Și ne plac grozav copiii strânși pe derdeluș.
   Suntem albi cu toți
   Pe obraji aterizăm,
   Ne amesctecăm cu ei
   Și ne bucurăm.

Refren:

Suntem fulgi de nea,

Ne-a născut o stea,

Peste case și alei

Curgem veseli , Hei!

2. *Noaptea atârnăm de crengi pe lângă ferești*
   Și-ascultăm tare cuminți basme și povești.
   Nu dormim defel
   Când e noaptea de Crăciun
   Fiindcă moșul și cu noi
   E prieten bun.

Refren:

Suntem fulgi de nea,

Ne-a născut o stea,

Peste case și alei

Curgem veseli , Hei!

Proiect de lecție

prof. înv. primar Țîcșa Mirela
Școala Gimnazială Neagra Șarului

Data:
Clasa: a IV-a
Propunător:
Unitatea de învățământ:
Aria curriculară: Limbă și comunicare
Disciplina: Limba și literatura română
Unitatea de învățare: „Lumea copilăriei”
Tema lecţiei: „Cuvinte cu formă apropiată și înțeles diferit”
Tipul lecţiei: predare de noi cunoștințe
Scopul lecției: îmbogățirea vocabularului cu cuvinte ce au formă apropiată și înțeles diferit.
Competențe specifice:
1.2 Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul scris în contexte de comunicare previzibile;
1.3 Sesizarea abaterilor din mesajele scrise în vederea corectării acestora;
1.4 Manifestarea atenției față de diverse tipuri de mesaje în contexte previzibile.
Obiectivele operaţionale: Pe parcursul și la sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:
O1: să sesizeze forma apropiată, dar înțelesul diferit al unor cuvinte date, explicând sensul acestora;
O2: să recunoască perechile de paronime dintr-un șir de cuvinte;
O3: să identifice paronimul corect dintr-o pereche de cuvinte într-un context dat;
O4: să formuleze enunțuri proprii, folosind în mod corect diferite paronime.
Strategii didactice:
Metode și procedee didactice: conversația euristică, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul didactic, metoda cadranelor;
Mijloace de învăţământ: manual, caietele, machetă, laptop, fișe de lucru-suport, aplicația Wordwall, jetoane.
Modul de organizare al activităţii elevilor: frontal, individual
Forme de evaluare: orală, scrisă, formativă
Bibliografie: Mihăilescu, C.; Pițilă, T. „Limba și literatura română” manual pentru clasa a IV-a (2021), editura Art klett, București;
Crăciun, C. „Metodica predării limbii române în învățământul primar” , editura Emia (2020);
Webografie: Wordwall-link: https://wordwall.net/resource/28636737/completează-enunțurile-date-cu-cuvinte-potrivite-alegându-le

Desfășurarea activității

Momentele lecției	Ob. Op.	Demersul didactic	Strategii didactice			Evaluare Pe parcursul lecției, se va evalua:
			Met. și proc. did.	Mij. de înv.	Mod de org.	
Moment organizatoric		• Se asigură condițiile optime pentru o bună desfășurare a activității prin pregătirea materialelor de lucru.				
Verificarea temei pentru acasă		• Se verifică calitativ tema pentru acasă, urmând a fi verificată cantitativ după ore.	conversația	caiete	frontal, individual	
Reactualizarea cunoștințelor dobândite anterior		• Se solicită din partea elevilor exemplificări de cuvinte cu sens asemănător, sens opus și mai multe înțelesuri pe baza machetei folosite la ora de științe. Exemple: senin / înnorat ploaie / ninsoare vară / iarnă picătură=strop Lac-apă stătătoare -de unghii -de apă (transpirat)	conversația, explicația		frontal	Capacitatea de identificare a cuvintelor cu sens asemănător, opus, mai multe înțelesuri.
Anunțarea temei și a obiectivelor propuse		• „Din categoria acestor cuvinte și anume cele cu sens asemănător, opus și mai multe înțelesuri, fac parte și o serie de cuvinte care în componența lor/ scrierea lor schimbarea unei singure litere conduce la schimbarea sensului acestuia.” Exemplu: PR**E**NUME-numele mic al unei persoane PR**O**NUME-parte de vorbire • S	conversația explicația demonstrația	Tablă, caiete	frontal, individual	continua, formativă Capacitatea de receptare a unui conținut nou.

		e scriu data și titlul pe tablă.				
Dirijarea învățării		• ”Ora aceasta vă invit în poiana florilor realizată pe machetă. Fiecare dintre flori ascunde sarcina de lucru ce va trebui să o realizăm, drept urmare voi numi jocul de azi „Petale colorate”. Regulile acestui joc vor fi expuse pe tot parcursul orei. • S e împart elevilor fișe-șablon cu patru cadrane, fiecare având simbolul unei flori aflate pe machetă. • S e solicită elevilor să clasifice, în funcție de spectrul culorilor, florile din poiană (culori calde-roșu, portocaliu; culori reci-albastru, violet). • P entru completarea fiecărui cadran se propune alegerea unei anumite flori (ex. din categoria culorilor calde) în vederea identificării sarcinii de lucru și realizarea acesteia. **Cadranul I:** „Deschide petalele florii ce are o culoare primară caldă ” • S e citește sarcina de lucru: „Vei primi un set de jetoane cu mai multe cuvinte. Așază-le în perechi după forma de scriere a acestora. Trebuie doar să urmărești înlocuirea unei litere cu alta și vei descoperi cuvinte cu forma aproape identică, dar cu sens diferit.” • J etoanele vor fi poziționate pe tablă și, odată cu identificarea lor, se completează pe cadran perechile de cuvinte noi. Fiecare cuvânt scris este urmat de explicațiile clare legate de sensul acestuia din partea propunătoarei. Exemplu: ORAR-ORAL FAMILIAL-FAMILIAR	explicația, conversația exercițiul jocul didactic metoda cadranelor	, caietele, fișă-suport, jetoane	frontal, individual	Capacitatea de clasificare a culorilor raportându-se la spectrul acestora Capacitatea de observare a schimbării unei litere în componența cuvântului.

	O1 O2 O3	TEST-TEXT PRONUME-PRENUME ORIGINAR-ORIGINAL ATLAS-ATLAZ NUMERAL-NUMERAR OMIS-EMIS **Cadranul al II-lea:** „Deschide petalele florii ce are o culoare caldă, dar din spectrul culorilor binare” • S e citește sarcina de lucru: „Completează enunțurile date cu cuvinte potrivite, alegându-le pe baza explicației din paranteză, din șirul dat aleatoriu.” • S arcina de lucru se va realiza folosindu-se aplicația Wordwall (expunerea enunțurilor și alegerea cuvintelor potrivite din cuvintele aflate în cadranul I) Exemplu: ➢ M i-am așezat cărțile și caietele în ghiozdan după (programul de activitate)……. . (Orar) ➢ A m povestit (prin viu grai)……. legenda. (Oral) ➢ L a ora de geografie folosesc mereu (cartea cu hărți)…….. . (atlas) ➢ R ochia mamei este din (material lucios)…… roșu. (atlaz) ➢ T rei este ca parte de vorbire…….. . ➢ T ata a plătit la casă 200 de lei…….. . ➢		Wordwall		Capacitatea de înțelegere a sensului unui cuvânt.
Asigurarea feed back ului și		**Cadranul al III-lea-** „Deschide petalele florii cu culoare rece, din spectrul culorilor binare”	explicația, conversația,	fișă de lucru	frontal, individu	orală, scrisă Capacitatea

obținerea performanțelor		• Se citește sarcina de lucru: „Primești o pereche de cuvinte cu formă aproape identică, dar cu sens diferit. Formulează enunțuri proprii cu aceste cuvinte.” Exemplu: ➢ TEXT-TEST ➢ PRONUME-PRENUME	exercițiul		al	de formulare a unor enunțuri proprii.
Anunțarea temei pentru acasă		**Cadranul al 4-lea:** „Deschizând petalele cu flori cu culoarea rece, primară, vei afla sarcina ta de lucru acasă.” **„**Vă provoc pe cei mai creativi dintre voi să alegeți două perechi de cuvinte și să le transpuneți prin desene specifice, iar pentru toată lumea, veți rezolva exercițiul 2 de la pagina 99 a manualului în cadranul specificat.”	conversația explicația	manual fișă-suport		
Evaluarea și încheierea activității		Se fac aprecieri globale și individuale cu privire la felul în care au participat la lecție.				Aprecieri orale

Conștientizarea discriminării

Proiect de lecție

Ingrid Cucu

Colegiul Naţional Mihai Eminescu Botoşani

Nivel școlar: Gimnaziu / Liceu
Durată: 1 - 2 ore (în funcție de necesități)
Tematică: Educație civică – Conviețuirea în armonie
Obiective:

- Să înțeleagă ce este discriminarea și formele ei.
- Să recunoască efectele discriminării asupra persoanelor și societății.
- Să dezvolte empatia și capacitatea de a reacționa în fața comportamentelor discriminatorii.
- Să promoveze valorile respectului, egalității și toleranței.

Desfășurarea lecției

1. **Introducere (10-15 min)**

Obiectiv: Definirea noțiunii de discriminare.

Activitate: Brainstorming: „Ce este discriminarea? Ați fost martori sau victime ale unor situații de discriminare?”

- Profesorul notează ideile pe tablă.
- Se citește o **definiție simplă**:
  „Discriminarea înseamnă tratarea nedreaptă a unei persoane sau a unui grup pe baza originii, culorii pielii, sexului, religiei, dizabilității, orientării sexuale etc.”

2. **Studiu de caz / Joc de rol (20-30 min)**

Obiectiv: Înțelegerea prin exemple concrete.

Activitate: Citirea sau dramatizarea unor **povești scurte** (ex: o fată marginalizată pentru că poartă voal, un băiat în scaun cu rotile ignorat la joacă, un coleg discriminat pentru orientarea sa).

- **Întrebări pentru reflecție:**
    - Ce s-a întâmplat?
    - De ce este aceasta o situație de discriminare?
    - Ce ai fi făcut în locul personajului?
    - Cum s-a simțit victima?

3. **Dezbatere sau discuție ghidată (20 min)**

Obiectiv: Dezvoltarea gândirii critice și exprimarea opiniilor.

Întrebare centrală:
„Putem lupta împotriva discriminării la nivelul nostru, ca elevi?”

- Se încurajează exprimarea liberă, respectând regulile dialogului.
- Profesorul moderează cu empatie și fermitate.

4. Activitate creativă (30-45 min

Obiectiv: Implicare activă în prevenirea discriminării.

- **La alegere:**
    - Crearea de **afișe de sensibilizare** (pe grupe).
    - Redactarea unui **text** (poezie, scrisoare, slogan, mesaj de solidaritate).
    - Realizarea unui **scurt videoclip** sau a unei **scenete**.

5. Concluzie (10 min)

Obiectiv: Recapitularea celor învățate.

- Elevii spun ce au înțeles sau ce i-a impresionat.
- Profesorul reafirmă valorile cheie: respect, egalitate, solidaritate.
- Se propune un **angajament personal** (ex: să intervină când văd o nedreptate, să includă pe cineva izolat, etc.).

Evaluare (formativă)

- Participarea la discuții.
- Argumentarea opiniilor.
- Implicarea în activitățile practice.
- Capacitatea de a recunoaște și de a reacționa la o situație de discriminare.

Proiect didactic

Prof. înv. primar CRÂNCĂU ANA MIRELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE IORGA” BAIA MARE

A. DATE GENERALE:

- **Aria curriculară:** LIMBĂ ȘI COMUNICARE
- **Disciplina de învăţământ:** Limba și literatura română
- **Clasa:** a IV-a A

B. UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: *U3 - IARNA - TĂRÂM DE POVESTE*

C. TITLUL LECȚIEI: *Povestirea scrisă a unui text de mică întindere după planul simplu de idei - ,,Banul muncit”*

D. COMPETENȚE GENERALE :

1. **Receptarea de mesaje orale în diverse contexte de comunicare**
2. **Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare**
3. **Receptarea de mesaje scrise în diverse contexte de comunicare**
4. **Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare**

E. COMPETENȚE SPECIFICE:

1.1. Realizarea de deducţii simple pe baza audierii unui text informativ accesibil

1.2. Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat în contexte de comunicare previzibile

1.3. Sesizarea abaterilor din mesajele audiate în vederea corectării acestora

1.4. Manifestarea atenţiei faţă de diverse tipuri de mesaje în contexte previzibile

1.5 Manifestarea interesului pentru receptarea mesajului oral indiferent de perturbările de canal

2.3. Prezentarea ordonată logic şi cronologic a unei activităţi derulate

2.4. Iniţierea şi menţinerea unei interacţiuni în vederea rezolvării de probleme individuale sau de grup

2.5. Manifestarea interesului pentru participarea la interacţiuni orale

3.1. Formularea de concluzii simple pe baza lecturii textului informativ sau literar

3.3. Extragerea dintr-un text a unor elemente semnificative pentru a susţine o opinie referitoare la mesajul citit

3.4. Evaluarea elementelor textuale care conduc la înţelegerea de profunzime în cadrul lecturii

3.6. Manifestarea interesului pentru lectura literară şi de informare

4.1. Recunoaşterea şi remedierea greşelilor de ortografie şi de punctuaţie în redactarea de text

4.4. Povestirea pe scurt a unei secvenţe dintr-o poveste

F. OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

a) Obiective cognitive

O1 - să răspundă corect la întrebări;

O2 - să arate prin intermediul hărții mentale modul de transformare a unei povestiri orale în povestire scrisă;

O3 - să motiveze în limbaj propriu care este rolul unei hărți mentale;

O4 - să precizeze regulile de redactare corectă a povestirii scrise a unui text, după planul simplu de idei;

O5 - să descopere codul de învățare eficientă a elementelor redactării corecte a unei povestiri scrise, în funcție de litera inițială a fiecărui verb);

O6 - să aplice codul în povestirea scrisă a textului;

O7 - să povestească corect în scris textul;

O8 - să scrie corect, estetic, respectând ortografia, punctuația și așezarea în pagină ;

b) Obiective psihomotorii

O1 - să adopte o poziție corectă în bancă în timpul scrisului;

O2 - să se deplaseze în liniște în spațiul clasei;

c) Obiective afective

O1 - să-și dezvolte abilități de învățare reciprocă, prin cooperare;

G. STRATEGII DIDACTICE:

G.1. MIJLOACE DIDACTICE: auxiliar didactic „Descoperim împreună limba și literatura română” Adina Grigore, Nicoleta-Sonia Ionică, Cristina Ipate-Toma, manualul de limba și literatura română , caietul de lucru, tabla magnetică, fișe de suport informativ, videoproiector, laptop, ecran de proiecție, placarde colorate, carte personalizată, prezentare PPT, element SURPRIZĂ, element RECOMPENSĂ

G.2. METODE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: conversația, metoda FRAM, metoda deductivă, metoda inductivă, harta mentală, problematizarea, observația, explicația, demonstrația, învățarea euristică, algoritmizarea, învățarea centrată pe elev, exercițiul, metodă interactivă „învățarea prin cooperare”

G.3. FORMA DE ORGANIZARE: frontală, individuală, în echipă

H. TIPUL LECȚIEI*: Lecție mixtă (combinată)*

I. DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Nr. crt.	**Etapele lecţiei / Timp**	**Ob. op.**	**Conţinutul învățării**	**Strategia didactică**			
			Detalieri	**I** **III**	**II**		**Evaluare**
				Metode, procedee și tehnici did.	**Mijloace de înv.**	**Forme de organizare**	
1.	**Momentul organizatoric** (1 minut)	b) O1	Asigurarea condițiilor optime pentru buna desfășurarea a lecției. Pregătirea materialului didactic și stabilirea liniștii.	Conversaț ia	Auxiliar didactic „Descoperim împreună limba și literatura română” Adina Grigore, Nicoleta-Sonia Ionică, Cristina	Frontal	Capacitatea de atenție și autocontrol

					Ipate-Toma Manualul de limba și literatura română Caietul de lucru Fișe de suport informativ		
2.	**Verificarea cunoștințelor și reactualizarea celor necesare comunicării temei noi** (5 minute)	a) O1	Se adresează întrebări despre lecția anterioară, titlul și obiectivele atinse. Se discută despre metoda FRAM prin intermediul întrebărilor deductive. FRAM - rolul acestei metode este de a ne ajuta să ne verificăm și să ne reactualizăm cunoștințele, precum și de a descoperi obiective noi. Se scrie în caiete data și se lasă spațiu liber pentru titlu. *Formulează!* *Repetă!* *Arată!* *Motivează!* **FRAM** **Formulează!** ***Povestirea scrisă a unor fragmente se realizează astfel:*** *Se citește textul;* *Se delimitează textul în fragmente;* *Se citesc fragmentele;* *Se formulează planul simplu de idei;* *Se povestesc oral fragmentele, dezvoltând ideile principale;* *Se redactează povestirea fragmentelor;*	Conversația examinatorie Metoda FRAM Metoda deductivă	Videoproiector Ecran de proiecție Laptop Prezentare PPT Caietul de lucru, Videoproiector Ecran de proiecție Laptop Prezentare PPT	Frontal Individual Frontal	Orală Orală Cu ajutorul calculatorului

			Se respectă regulile de ortografie și de punctuație; *Nu se folosește dialogul;* *Se scriu verbele la persoana a III-a, timpul trecut.* ***(Elevul solicitat va fi recompensat prin puncte pentru formulările corecte.)*** ***FRAM*** **Repetă!** Se prezintă ***placardele colorate***, așezarea lor aleatorie, conținutul lor informativ (ideile principale ale textului literar- narativ „Banul muncit”) și rolul acestor placarde, de a așeza în ordine logică ideile din plan. Se alege prima idee din plan și se repetă. *(Se duce placarda la centru.)* Se alege a doua idee din plan și se repetă. *(Se duce placarda la centru.)* Se alege a treia idee din plan și se repetă. *(Se duce placarda la centru.)* Se alege a patra idee din plan și se repetă. *(Se duce placarda la centru.)*	Observația Explicația Demonstrația Exercițiul	Videoproiector Laptop Ecran de proiecție Prezentare PPT Placarde colorate	Frontal	Investigația
3.	**Captarea atenției** (2 minute)	a) O1 a) O2 O3	Pregătirea elevilor pentru receptarea noului conținut, sensibilizarea acestora cu privire la tema nouă abordată. **FRAM** **Arată!** Se arată ***harta mentală*** și rolul acesteia, de a așeza în minte o schemă de aranjare logică a unor idei ce trebuie învățate, pentru a le putea ordona în jurul unei idei centrale.	Metoda inductivă Observația	Videoproiector Laptop Ecran de proiecție	Frontal Frontal	Orală Investigația

			Se discută despre ***ideea centrală*** prin intermediul întrebărilor inductive: Ce este povestirea orală a unui text?*(Povestirea orală a unui text reprezintă redarea prin viu grai a conținutului textului, în ordinea logică a momentelor acțiunii.)* Care este rolul planului de idei în povestirea orală? *(Rolul planului de idei în povestirea orală este de a dezvolta fiecare idee din plan cu detalii din text.)* Prin intermediul cărui tip de povestire putem să redactăm în scris un text? *(Putem să redactăm în scris prin intermediul povestirii în scris.)* Care ar putea fi ideea centrală cu ajutorul căreia putem dezvolta alte idei ale hărții mentale? *(Ideea centrală ar putea fi: Povestirea scrisă a unui text de mică întindere după planul simplu de idei.)*	Conversația Problematiza-rea Explicația Demonstrația Învățarea euristică, prin descoperire	Prezentare PPT		
4.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor** (3 minute)	a) O1 b) O1	Se anunță titlul lecției și obiectivele care se vor urmări de-a lungul lecției. *Titlul* *POVESTIREA SCRISĂ A UNUI TEXT DE MICĂ ÎNTINDERE DUPĂ PLANUL SIMPLU DE IDEI* *,,Banul muncit”* Se scrie la tablă și în caiete, pe spațiul liber lăsat anterior învățării euristice (prin descoperire), în mod deductiv. *Obiectivele vizate:* ● să arate prin intermediul hărții mentale modul de transformare a unei povestiri orale în povestire scrisă;	Conversația Învățare centrată pe elev Observația	Caietul de lucru Tabla magnetică	Individual Frontal	Observația sistematică

			● să precizeze regulile de redactare corectă a povestirii scrise a unui text, după planul simplu de idei; ● să descopere codul de învățare eficientă a elementelor redactării corecte a unei povestiri scrise, în funcție de litera inițială a fiecărui verb); ● să aplice codul în povestirea scrisă a textului;să povestească corect în scris textul; ● să scrie corect, estetic, respectând ortografia, punctuația și așezarea în pagină ; Se precizează că mai există un obiectiv ***secret***, pe care îl vor descoperi de-a lungul lecției, doar dacă vor fi atenți și motivați pentru a învăța.	Explicația		Frontal	Investigația
5. 6.	**Prezentarea noilor elemente de conținut** (5 minute) **Dirijarea învăţării** (20 de minute)	a) O4 O5 O6 O7 O8 a) O4 O5 O6 O7 O8	Se revine la ***harta mentală ,*** se „**Arată”** cele 5 reguli de redactare corectă a povestirii scrise a unui text de mică întindere după planul simplu de idei. Se analizează fiecare regulă și se extrag verbele cheie, în ordinea dată. **FRAM** **Motivează!** Se motivează necesitatea învățării și a respectării ordinii celor 5 verbe cheie. Se motivează modul de învățare prin alcătuirea *CODULUI* de învățare *RDRNS*, adică litera inițială a fiecărui verb cheie. Acesta va fi respectat în exersarea povestirii scrise. Se adaugă pe pagina din caietul de clasă *fișa*	Observația Algoritmizarea Demonstrația Explicația	Videoproiector Laptop Ecran de proiecție Prezentare PPT	Frontal Individual	Observația sistematică Orală

		b) O1 O2 c) O1	*de suport informativ.* Se stabilesc sarcinile de lucru: copiii vor lucra în echipă la fiecare centru de interes, vor avea de povestit în scris textul de mică întindere „Banul muncit”, folosind cartea personalizată și planul de idei din auxiliar, dezvoltând fiecare idee principală în trei-patru enunțuri. Fiecare pagină a cărții personalizate este colorată conform culorii reprezentative fiecărui centru. Ei vor respecta planul de idei și codul de învățare. Se va da un timp limită de lucru. (15 minute) Ca muncă suplimentară, pentru acoperirea timpilor rămași, se va lucra pe fișe de lucru diferențiate, care vor fi evaluate ulterior.	Exercițiul Învățarea prin cooperare Învățarea centrată pe elev	Carte personalizată Prezentare PPT Fișe de lucru diferențiate	În echipă Individual	 Observația sistematică
7.	**Obținerea performanțelor** (3 minute)	a) O1	După expirarea timpului de lucru, un reprezentant de la fiecare centru va citi câte un fragment al povestirii scrise, iar un reprezentant de la centrul corespunzător paginii colorate va adăuga aprecieri și completări, după caz, specifice respectării *codului verbelor cheie*. Se analizează și fișele de lucru diferențiate.	Observația Conversația	Carte personalizată Observația Fișe de lucru diferențiate	Frontal	Orală Scrisă Observația sistematică
8.	**Asigurarea retenției și a transferului de cunoștințe** (2 minute)	a) O1	Se adresează copiilor întrebări privitoare la activitate, în ordinea logică a desfășurării fiecărui moment, dacă s-au respectat toate obiectivele propuse.	Conversația		Frontal	Orală
9.	**Asigurarea conexiunii inverse/Feedback-ul**	a) O1	Se discută despre activitate: dacă le-a plăcut, dacă le-a fost utilă și de ce, iar elevii vor face o scală a valorii lecției.	Conversația		Frontal	Orală

	(5 minute)						
10.	**Evaluarea performanțelor** (3 minute)	a) O1	Se fac aprecieri și recomandări, după caz. Se va reveni la obiectivul ***secret (- să învățați prin cooperare;)***, se descoperă, iar elevul care l-a intuit va căuta „premiul” în bradul împodobit al clasei. Premiul descoperit conține un mesaj de apreciere al învățătoarei pentru activitatea și comportamentele copiilor în timpul lecției. Se citește. Copiii vor fi recompensați cu *DIPLOME* pentru întreaga muncă depusă.	Conversația Observația Demonstrația	Element SURPRIZĂ Element RECOMPENSĂ	Frontal	Orală
11.	**Încheierea** (1 minut)	a) O1	Sarcini individuale - să redacteze povestirea scrisă în auxiliar.	Conversația	Auxiliar didactic	Frontal	Orală

Lesson Plan: Describing People – Adjectives & Sentence Building

Prof. Pelion Urda Adriana
Liceul Tehnologic Marmația

Grade/Level: Primary/Lower Secondary (ages 8–13)

Duration: 50 minutes

Topic: Describing People

Focus Skills: Reading, Listening, Speaking, Writing

Special Needs Considered: Learning disabilities (e.g., dyslexia, ADHD)

- Autism Spectrum Disorder (ASD)
- Speech/language delays
- Emotional/behavioral needs

Objectives

By the end of the lesson, students will be able to:

- Recognize and use at least 5 descriptive adjectives (e.g., tall, short, happy, kind, funny).
- Create simple descriptive sentences about a person.
- Participate in a short peer-sharing activity.

Materials Needed

Visual flashcards of people showing emotions and traits

Word cards with adjectives

Sentence strips or whiteboards

A feelings/emotions chart

A quiet breakout space (if a student needs it)

Warm-Up (5 mins)

Activity: Feelings Chart Check-In

Each student picks a face that matches how they feel.

Encourages emotional awareness and classroom connection.

Modification: Use symbols/pictures for nonverbal learners or provide AAC (Augmentative and Alternative Communication) tools.

Presentation (10 mins)

Activity: Adjective Flashcard Introduction

Show flashcards with people (real photos or cartoon style).

Say: “This is Maria. She is happy.” (Use gesture and voice tone.)

Students repeat and act out emotions/traits.

Support:

Use Makaton signs or gestures.

Offer sentence frames: “She is __.” “He looks __.”

Practice (15 mins)

Activity 1: **Matching Game**

Students match word cards to pictures.

Work in pairs or small groups (mixed ability).

Activity 2: Build-a-Sentence

Students build a sentence with sentence strips or on whiteboards.

E.g., “The boy is tall and kind.”

Visual cues provided.

Modifications

Provide word banks with symbols for students with reading difficulties.

Allow drawing instead of writing for expression.

Production (15–20 mins)

Activity: Partner Descriptions

In pairs, students take turns describing a classmate or person in a picture.

Scaffold with questions: “What does he look like?” “Is she happy or sad?”

Support:

Allow verbal answers, pointing, or using AAC.

Provide a sentence starter card.

Wrap-Up (5 mins)

Reflection:

“Today I used the word __.”

Share one positive thing about a friend.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATA

TEMA DE STUDIU:”CU CE SI CUM EXPRIMAM CEEA CE SIMTIM?”
TEMA PROIECTULUI:”MAGIA SARBATORILOR DE IARNA”
SUBTEMA PROIECTULUI:”Iarna,anotimp de basm”
TEMA ZILEI:”FULGII DE NEA-PRIETENII ZANEI IARNA”

MIȘA Haida
GRADINITA “BRÂNDUȘA”

UNITATEA DE INVATAMANT: Grădiniţa “Brânduşa”

GRUPA: Mare

NIVEL II

PROPUNATOR: MIȘA Haida

TEMA DE STUDIU: „Cu ce si cum exprimam ceea ce simtim?”

TEMA PROIECRULUI:” Magia sarbatorilor de iarna”

SUBTEMA PROIECTULUI: “Iarna,anotimp de basm**”**

TEMA ZILE :” Fulgii de nea- prietenii Zanei Iarna”

MIJLOC DE REALIZARE: Activitate integrată

TIPUL ACTIVITĂŢII: consolidare

FORMA DE ORGANIZARE: Frontal, individual, pe grupuri;

DURATA: O zi

OBIECTIVE DE REFERINŢĂ:

DLC:

- Să participe la activităţile de grup, inclusiv la activităţile de joc, atât în calitate de vorbitor, cât şi în calitate de auditor;

DEC:

- Să execute corect exercitiile de cultura vocala;
- Sa intoneze cantece de iarna;

DŞ:

- Sa recunoasca anumite schimbari si transformari din mediul apropiat.
- Să numere elementele multimilor raportand cifra la cantitate ;

DPM:

- Să utilizeze deprinderile însuşite în diferite contexte;
- Sa execute miscari motrice de baza;

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee*:* Explicaţia, conversaţia, jocul, exerciţiul, demonstratia, Turul Galeriei

Mijloace de învăţământ*:* Carti, imagini de iarna, creioane de scris, fişe de lucru,etc.

BIBLIOGRAFIE:

- MECT, 2008,,Curriculum pentru învăţământul preşcolar, 3-6/7 ani”,;
- Dincă G, Pletea G, Călin E, 2009 – “Aplicaţiile noului curriculum pentru învăţământul preşcolar – ghid pentru cadrele didactice – Vol I, Vol II”, Editura Didactica Publishing House, Bucureşti
-
- Mihaela Modoran,Dumitru Gherghina ”Metodica activitatilor instructiv-educative in invatamantul preprimar”-Didactica Nova,Craiova 2008
- Toma G, Petre D, Ristoiu M, Anghel M, 2008 – “Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învăţământul preşcolar- nivel 3-5ani”, Editura Delta, Piteşti
-

SCENARIUL ZILEI

ACTIVITATI DE DEZVOLTARE PERSONALA (ADP):

- ***ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAŢĂ:***

1. ***Salutul*** – „Bună dimineaţa, Fulgisorilor!”
2. ***Calendarul zilei*** *(*se vor preciza anul, anotimpul, luna, ziua, starea vremii)
3. ***Noutatea zilei*** – „ Fulgii de nea- prietenii Zanei Iarna”.
4. ***Activitate de grup*** – *,,*Ce stim despre iarna?”
5. ***Agenda zilei -*** Se fac referiri la activităţile ce se vor desfăşura în decursul zilei.

6. ***Rutine***-„Fulgisorii au zburat/ Si la centre s-au asezat””

TRANZIŢIE: *„ ”*

ACTIVITĂŢI LIBER ALESE

Se prezintă centrele de interes, materialele şi activităţile care se vor desfăşura la acestea, după cum urmează:

- ***STIINTA:***„Numaram,fulgisorii ii grupam!” (numeratie)
- ***CONSTRUCTII:*** „Castelul Zanei Iarna”
-
-
- ***ARTĂ:*** „Fulgii caciuli –(colorare)

- ***TRANZIŢIE:*** *„Omul de zapada”*

ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERIENŢIALE (ADE):

Se desfăşoară urmatoarele activităţile pe domenii experienţiale:

1. DLC+DS+DEC : Activitate integrata-”Surprizele Zanei Iarna” *–joc didactic*

2. DEC(Educatie muzicala)-*„Fulgi de nea!”-cantec - repetare*

„Caluseii ” joc cu text si cant– predare

- ***ALA2- Dansul” Fulgilor de nea”***

Întalnirea de dimineata

Obiective de referinta:

Sa se implice activ în vederea stimularii comunicarii, favorizarii interrelationarii, împartasirii cu ceilalti, formarii comportamentului empatic la prescolari.

Obiective operationale:

Sa utilizeze formule de salut adecvate momentelor zilei sau în diferite împrejurari;
Sa adopte un comportament adecvat în timpul salutului (mimica, gesturi, privire,) ;
Sa sesizeze absenta sau prezenta unui coleg cunoscându-i chipul si în acelasi timp numele;
Sa observe cu atentie vremea de afara oferind verbal câteva caracteristici ale acesteia, marcându-le prin simbolul adecvat;
Sa comunice pe baza unei idei elaborate;
Sa schimbe impresii, opinii, pareri transmitând cu sinceritate parerile lor despre cum se multumeste , cui se multumeste si de ce.

Resurse:

***Procedurale**:* conversatia, explicatia,, jocul, problematizarea, brainstormingul

***Materiale** :* Calendarul naturii, jetoane cu caracteristici ale vremii,scrisoare.

Organizatorice: individual, frontal

Obiective de referinta:

- Sa initieze jocuri si activitati folosindu-si propria imaginatie si creativitate ;
- Sa foloseasca materialele din centre bazandu-se pe priceperile şi deprinderile insusite anterior;
- Sa lucreze independent sau în grupuri mici în centrele alese;
- Sa manifeste spirit de echipa colaborand la realizarea unei activitati in comun

STIINTA: *,,* Numaram,fulgisorii ii grupam!” (numeratie)

Obiective operationale:

Să grupeze după mărime fulgii de zăpadă;

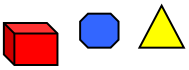
-Sa formeze multimi;

-Să numere fulgisorii de fiecare fel;

-Să rezolve sarcinile din fişa de lucru

-Să scrie cifra corespunzatoare;

CONSTRUCTII: ,,Castelul Zanei Iarna”

Comportamente urmărite:

- Să selecteze piesele jocului de construcţii, în vederea realizării temei;
- Să construiască, îmbinând piesele în plan orizontal şi vertical;
- Să respecte tehnica de lucru aleasa, plasând obiectele pentru a reda modele din realitate;
- Să denumească poziţii spaţiale stabilind relaţii poziţionale între obiecte;
- ***ARTĂ:*** „Fulgii caciulite au” –(colorare)

  -Sa coloreze caciulitelor fulgilor de nea;

-Să respecte poziţia corectă a corpului faţă de suportul de lucru pentru o bună coordonare oculo – motorie

– Să utilizeze corect instrumentele de lucru (creioane colorate) în redarea imaginii.

Resurse:

Procedurale: jocul, exercitiul, explicatia, conversatia, observatia, demonstratia, aprecierea

Materiale: carioci, creioane ;fisede lucru,siluete de fulgi de nea,jetoane care reprezinta fiecare centru de interes;

Organizatorice: pe centre de interes ,individual, in perechi *;*

Activitati pe domenii experientiale(ADE)

1. DLC+DS+DEC: Activitate integrata-,, Surprizele Zanei Iarna” joc didactic

2. DEC: -„Fulgi de nea!”-cantec - repetare

„Caluseii” joc cu text si cant– predare

ALA2

-„Dansul fulgilor de nea”

Scenariul zilei :

Activitatea debuteaza cu intalnirea de dimineata, in care copiii au posibilitatea de a-si impartasi ideile, de a-si manifesta starea de spirit de buna dispozitie. Educatoarea le zambeste, transmitandu-le caldura si incurajare prin toate formele de comunicare.
Salutul:„Buna dimineata ,fulgisorilor”

Dupa ce toti copiii sosesc, le propun sa facem cercul prieteniei pentru a desfasura “întâlnirea de dimineata”. Copiii se vor prezenta alegandu-si un fulgisor sau un om de zapada. Copilul ales va veni la panou si va completa data si vremea pe baza discutiei legate de anotimp,luna,zi,data si vreme.

In sala de grupa sunt expuse imagini ce reprezinta anotimpul iarna,pe care copiii sunt invitati sa le observe.Se va crea o scurta conversatie despre acest anotimp dupa care copiii vor merge la centrele de interes.

Noutatea zilei:Se realizeaza prin aparitia” Zanei Iarna”care nu reuseste sa deschida portile ferecate ale castelului.Pentru a o ajuta pe Zana Iarna va trebui sa rezolvam corect toate cerintele care se afla in acest plic.Copiii vor afla sarcinile prin deschiderea fiecarui plic numerotat.
Educatoare citeste scrisoarea de la Zana Iarna.

Dragi copii,

„Am auzit că astăzi veţi avea musafiri în grădiniţa voastră, de aceea m-am gândit să vă fac şi eu câteva surprize ,dar in drum spre gradinita am pierdut cheia castelului. Prin jocurile pe care le veţi desfăşura astăzi veţi afla multe lucruri despre prietenii mei fulgii de nea carora le place muzica. Auzind ca voi iubiti activitatile muzicale,stiti sa interpretati cantece, dar stiti si foarte multe lucruri

despre anotimpul iarna,as dori sa ma ajutati sa gasesc cheia castelului pentru a lua surprizele pregatite pentru voi.

La sfârşitul zilei, dacă toţi copiii s-au comportat frumos şi au răspuns corect, veţi gasi probabil si cheia pentru a intra in castel unde se afla cufarul cu surprize .

- Haideţi să vedem cum trebuie sa o ajutam pe Zana Iarna ;

La centrul **Stiinta**,care este reprezentat de un fulg mare de zapada, prescolarii rezolva fisele cu fulgii de nea.

La sectorul **Arta,**care este reprezentat de un bradut, prescolarii vor colora corespunzator caciulitele fulgilor de zapada ;

La sectorul **Constructii,**care este reprezentat de un om de zapada ,prescolarii vor construi ”Castelul Zanei Iarna”.

După rotirea copiilor pe sectoare, educatoarea fixează cunoştinţele preşcolarilor prin întrebări despre activitatea realizată de aceştia.

Toate lucrările realizate vor fi strânse la Centrul Tematic,iar prescolarii prin metoda turul galeriei,vor fi solicitati sa le observe si sa-si spuna parerea despre felul in care au lucrat.

Se face tranzitia “Bulgaras te tavalim”si se iese din clasa.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Grupa: *Mare*

Activităţi pe domenii experentiale(ADE):

DS,DLC,DEC:”Surprizele Zanei Iarna”-joc didactic;

DEC: -„Fulgi de nea!”-cantec - repetare

„Caluseii” joc cu text si cant– predare

Tipul activităţii: verificare şi consolidare de priceperi si deprinderi

Scopul activităţii: Verificarea si consolidare cunoştinţelor matematice privind însuşirea număratului în concentrul 1 – 5 ; efectuarea unor operaţii simple de calcul oral .

-Dezvoltarea capacitatii de exprimare orala,de intelegere si utilizare corecta a semnificatiilor structurilor verbale orale;

-Formarea capacitatii de receptare a lumii sonore si a muzicii;

Obiective operaţionale:

O1**. –** să numere crescător şi descrescător în concentrul 1 – 5 ;

O2. – să rezolve probleme ilustrate alegând operaţia corectă (adunare, scădere);

O3. - să aşeze cifrele crescător şi descrescător ;

O4. – sa denumeasca corect vecinii cifrelor;

O5. -să raporteze numărul şi cifra la cantitate şi invers;

O6.-sa desparta in silabe precizand numarul lor;

O7.-sa raspunda la ghicitori;

O8.- să-si dezvolte deprinderea de a pastra o pozitie circeta in timpul auditiei muzicale

O9.-sa-si dezvolte interesul pentru auditia muzicala prin derzvoltarea sensibilitatii artistice

O10.-să manifeste interes pentru activitate.

SARCINA DIDACTICĂ :

Utilizarea corectă a numeralului cardinal şi ordinal, raportarea numărului la cantitate, alcătuirea grupelor după criteriul stabilit, compunerea şi rezolvarea de probleme de adunare şi scădere cu una, doua unităţi, aflarea vecinilor unui număr, recitarea unei poezii,intonarea unor cantece de iarna;

REGULILE JOCULUI:

La mesajul **„ Iute,iute sa zburam,pe Zana Iarna sa o ajutam”** copilul indicat cu bagheta magică vine la masa educatoarei şi alege din coşuleţul” Zanei Iarna” un plic. Educatorea citeşte sarcina iar copilul împreună cu echipa rezolvă cerinţa.

Elemente de joc: mânuirea materialului, aplauze, surpriza, întrecerea, mişcarea.

Strategii didactice: Metode şi procedee:

- conversaţia
- explicaţia
- demonstraţia
- instructajul verbal
- problematizarea
- Exerciţiul
- Jocul

***Material didactic folosit*:** Bagheta, jetoane cu cifre, fulgisori, oameni de zapada , simboluri matematice; fişe cu probleme ilustrate (adunare şi scădere),plicuri cu variantele de joc pentru fiecare echipă, tabla magnetică, tabla de scris, cretă, stimulente.

Bibliografie:

1.Magdalena Dumitrana, ,,Activităţile matematice în grădiniţă”, Ghid practice, Ed. Compania, 2002.

2.Mihaela Neagu, Georgeta Beraru, „Activităţi matematice în grădiniţă”, Ed. AS'S, 1995.

3.Revista Învăţământul preşcolar, nr. 1, 2007

4.Mihaela Modoran,Dumitru Gherghina ”Metodica activitatilor instructiv-educative in invatamantul preprimar”-Didactica Nova,Craiova 2008

5.Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului, “Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3 – 6/ 7 ani)”,Bucureşti, 2008

6.Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului, “Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3 – 6/ 7 ani)”,Bucureşti, 2008

7.Dumitru Gherghina, Nicolae Oprescu, Ion Dănilă, Cornel Novac, Vali Ilic, Claudiu Bunăiaşu, Gina Cămăraşu, Anca Păunescu - Metodica activităţilor instructiv-educative în învăţământul preprimar, Editura Didactică Nova-Craiova ,2007;

8.Popa Iulia, Bibo Laioş - Culegere de cântece pentru preşcolari, , Ed. Mirador, Arad, 1998

9.Vasile, Vasile – Curs de metodica educaţiei muzicale, Universitatea Naţională de Muzică, Bucureşti, 2002

10.Zavelea, Elena – Îndrumator metodic pentru activităţile de educaţie muzicală destinat educatoarelor, învăţătorilor şi institutorilor, Editura Exponto, Constanţa, 2003.

Scenariul didactic al activităţii

Evenimentul didactic	***Conţinutul ştiinţific***	***Strategii didactice***	***Evaluare***
Momentul organizatoric	Pregătirea sălii pentru desfășurarea în condiții optime a activității: aerisirea sălii de grupă; aranjarea mobilierului; -pregătirea materialului didactic.	Expunerea Conversaţia	
Captarea atenţiei	Pentru a-i dovedi Zanei Iarna,ca noi stim multe lucruri despre frumusetile ei,astazi, vom desfasura un joc didactic care se Numeste:”Surprizele Zanei Iarna”		
Anuntarea temei		Instructajul verbal	
Reactualizarea cunostintelor	In cadrul acestui joc va trebui sa raspundeti la ghicitori,sa numarati,sa rezolvati exercitii si probleme,sa despartiti cuvinte in silabe ,sa interpretati cantece etc. Copiii vor raspunde la ghicitori despre iarna. ” Totu-i îngheţat în drum, Sunt pe geam flori multe-acum, În sobă focul trosneşte, Spune, ce anotimp este?”(Iarna)	Exercitiul Exerciţiul-joc	
	“Parca-ar fi niste petale, Ori stelute ce danseaza Norii le presara iarna Si pe gene ti le-aseaza(Fulgii de	Problematizarea	

Desfasurarea activitatii	zapada)” Sta in curte, langa pom. Ii zici om,dar nu e om; Si cand soarele-ncalzeste, Nu-l mai vezi,ca se topeste” (Omul de zapada) „Tulpina frunze ace are, Verde e si pe ninsoare De Craciun este taiat Pentru a fi-nfrumusetat.”(Bradul) ***Explicarea regulilor jocului*** Copiii sunt împărțiți în două echipe: echipa fulgisorilor și echipa oamenilor de zapada. Cu ajutorul baghetei magice voi numi pe rând câte un copil de la fiecare echipă care va rezolva sarcinile de lucru din cadrul probelor. Pentru fiecare răspuns corect, echipa din care fac parte copiii va primi câte un fulgisor sau câte un om de zapada la panou.La sfârșitul jocului, se declară câștigătoare echipa care a dat cele mai multe răspunsuri corecte. ***Jocul de probă*** Un copil va începe jocul și voi urmări dacă au fost înțelese regulile. ***Jocul propriu-zis*** La joc participă copiii alesi de bagheta magica. <u>PROBA 1</u>	Exerciţiul – joc Conversaţia Problematizarea Instructajul verbal Exerciţiul Conversaţia, Exercitiul Problematizarea	Participare afectiva Participare afectivă

	1) Numără crescător de la 0 la 5! 2) Numără descrescător de la 5 la 0! <u>PROBA 2</u> Gaseste vecinii numerelor 2 si 4! 2) Spune ce fel de numere sunt 2 si 5! <u>PROBA 3</u> 1) Formează o mulțime de 5 fulgisori! Găsește cifra corespunzătoare numărului de elemente! 2) Formează o mulțime de 4 oameni de zapada! Găsește cifra corespunzătoare*!* ***Complicarea jocului*** <u>PROBA 4 –probleme ilustrate</u> 1)”In padure sunt cinci brazi Falnici si inalti Un om taie doi Cati brazi admiram noi?” *“*Trei fulgi albi, Pufosi si dantelati, Si-au gasit inca doi frati -Spune-mi tu copile,oare Cati fulgisori sunt in zare?”, *“*Doi fulgisori de nea In vazduh plutesc Trei se pregatesc si ei Cati fulgisori zaresti?” **“**Stau la rand intr-o ograda Cinci oameni de zapada . Soarele cand a sosit Un omulet l-a topit . Sa ne spui indata Cati au ramas in ograda?’’		

	PROBA 5 *1*) ”Iarna e cuvânt Iarna-i anotimp. Iarna-I frumoasa tare Spune, câte silabe are?” Arată cifra corespunzătoare numărului de silabe! 2) ”Zapada e pufoasa tare Spune, câte silabe are?” Arată cifra corespunzătoare numărului de silabe*!* *3) ”*Desparte în silabe cuvântul Zana”. Arată cifra corespunzătoare numărului de silabe!” 4) Desparte în silabe cuvântul castel! Arată cifra corespunzătoare numărului de silabe*!”* PROBA 6 1) ”Recita o poezie despre anotimpul in care suntem. 3) Interpreteaza un cantec despre iarna. Răspunsurile corecte vor fi răsplătite cu aplauze și cu câte un fulgisor sau om de zapada, iar cele greșite vor fi corectate. Se declară câștigătoare echipa care a acumulat cele mai multe puncte.		
Asigurare retentiei si a feed-back-ului ***Evaluarea activitatii*** ***Incheierea activitatii***	Li se cere copiilor sa numere fulgisorii si oamenii de zapada primiti pentru raspunsurile corecte,in vederea stabilirii echipei castigatoare.Se vor interpreta cantece despre iarna si frumusetile ei. Voi face aprecieri globale si individuale asupra întregii activități. Copiii vor gasi cheia castelului..	Explicația, conversația, demonstrația, exercițiul Conversația, explicația.	

ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERIENŢIALE (ADE):

TEMA ACTIVITĂŢII :

TIPUL ACTIVITĂŢII: CONSOLIDARE

FORMA DE REALIZARE: Frontal,pe grupuri,individual;

Scopul activitatii:

-cunoasterea intuitiva a elementelor de limbaj muzical in vederea interpretarii expresive a cantecelor;

OBIECTIVE DE REFERINTA:

- Sa-si dezvolte deprinderea de a pastra o pozitie corecta in timpul cantarii,in vederea realizarii respiratiei costo-diafragmate si a emiterii sunetelor corespunzator,a unei dictii cat mai corecte;
- Sa-si insuseasca corect noul joc cu text si cant”Caluseii”

  OBIECTIVE AFECTIVE:

  -Cultivarea sentimentului de dragoste si pretuire fata de frumusetile anotimpului iarna;

METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia,povestirea, exerciţiul muzical

MATERIAL DIDACTIC **-planse,CD,aparatura audio;**

FORMA DE ORGANIZARE :frontal,pe grupuri,individual;

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

1.Mihaela Modoran,Dumitru Gherghina ”Metodica activitatilor instructiv-educative in invatamantul preprimar”-Didactica Nova,Craiova 2008

2 .M.E.C.,Curriculum pentru educaţia timpurie a copiilor de la 3 la 6-7 ani, Bucureşti,2008

3.M.E.C.,Programa activităţilor instructiv educative în grădiniţa de copii, Bucureşti, 2006

4.Silvia Breban,E.GONGEA, G.Ruin,M.Fulga,Metode interactive de grup(ghid metodic),Ed.Arvers,Craiova

5.Dumitru Gherghina, Nicolae Oprescu, Ion Dănilă, Cornel Novac, Vali Ilic, Claudiu Bunăiaşu, Gina Cămăraşu, Anca Păunescu - Metodica activităţilor instructiv-educative în învăţământul preprimar, Editura Didactică Nova-Craiova ,2007;

6.Mitu F., Antonovici S. – Metodica activităţilor de educarea limbajului în învăţământului preşcolar , Ediţia a II a revizuită , , Editura Humanitas Educaţional, Bucureşti , 2005

7.Popa Iulia, Bibo Laioş - Culegere de cântece pentru preşcolari, , Ed. Mirador, Arad, 1998

8.Vasile, Vasile – Curs de metodica educaţiei muzicale, Universitatea Naţională de Muzică, Bucureşti, 2002

9.Zavelea, Elena – Îndrumator metodic pentru activităţile de educaţie muzicală destinat educatoarelor, învăţătorilor şi institutorilor, Editura Exponto, Constanţa, 2003.

ALA2

“Dansul fulgilor de nea”

Obiective de referinta:

Sa fie apt sa utilizeze deprinderile insusite in diferite contexte ;

Obiective operationale:

-Sa coordoneze miscarile cu textul cantecului;
-Să execute paşi de dans pe ritmul muzicii;
-Sa dea dovada de creativitate,sa se manifeste cum simte;

Resurse:

Materiale :*costume fulgi de nea,CD*

Procedurale :explicatia,conversatia,observatia, dans*;*

Forme de organizare:*,*individual ;perechi*;*

Bibliografie :

„Curriculum pentru invatamantul prescolar’’-editura DPH-Bucuresti 2009
„Revista invatamantului prescolar”-Editura ArleOuin-2010
, „Ghid pentru proiecte tematice” -Preda, Viorica -Humanitas, 2005.

Desfasurarea activitatii :

Evenimentul didactic	*Continutul stiintific*	*Strategii didactice*	*Evaluare*
1 Moment organizatoric	Aerisirea salii de grupa; Aranjarea salii de grupa pentru dans; Costumarea prescolarilor*;*		
2 Captarea atentiei	In clasa apare un fulg care este trist ca nu are cu cine se juca. Pentru al inveseli,voi chema toati fulgii sa danseze impreuna cu ea.	*Conversatia*	
3 Anuntarea temei	Se anunta titlul melodiei”Fulgi de nea”	*Conversatia*	
4 Desfasurarea dansului	**Copiii vor dansa pe melodia propusa,respectand pasii de dans.**	*Demonstatia* *Conversatia*	
5 Evaluarea	Se fac aprecieri individuale si colective cu privire la participarea la dans.	*Conversatia*	

P R O I E C T D E P A R T E N E R I A T E D U C A Ț I O N A L

Titlul proiectului: **AJUTĂ-MĂ SĂ FIU DE AJUTOR!**

Mușoiu Mihaela Liliana
Liceul Teoretic Ștefan Odobleja, București

Director

Motto: “Fii schimbarea pe care vrei sa o vezi in lume” (Ghandi)

Tipul de educaţie în care se încadrează: educație incluzivă

Tipul de proiect: municipal

Profesor propunător: Mihaela Liliana Mușoiu

Parteneri: Cadrele didactice din Liceul Teoretic…….., Profesor consilier, Părinții elevilor participanți

Grup ţintă: elevii din învățământul liceal

Durata proiectului: 1 an școlar

ARGUMENT

Fiecare copil este unic şi işi are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Recunoaşterea drepturilor egale pentru toţi oamenii, în general şi pentru toţi copiii, în mod special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante.

Comportamentul unui elev devine cartea lui de vizită în societate, de aceea considerăm rolul dascălului și al familiei extrem de important în formarea personalității unui copil. Nu putem, oricât am dori și ne-am strădui, să îi ferim de pericole sau de conflicte, de aceea trebuie să îi învățăm să își gestioneze emoțiile și să își controleze acțiunile. Cele mai multe conflicte se nasc din orgolii, căci elevii, indiferent de vârstă își au locul lor bine determinat în colectivul clasei, iar abaterile de la rolul pe care îl au în cadrul grupului sunt aspru sancționate, căci copiii sunt cei mai aspri judecători, și cu adulții, dar și între ei înșiși.

Elevii cu tulburări de comportament se manifestă agresiv și adoptă o atitudine amenințătoare față de ceilalți, inițiază frecvent bătăi, tind să își domine colegii mai timizi, răspund violent chiar și profesorilor. De obicei, acești elevi se adună în grupuri și, dacă fac parte din același colectiv,

acțiunile lor pot afecta serios relațiile și atmosfera din grupul respectiv. Dacă grupul este puternic ancorat în respectarea normelor de conduită, are posibilitatea de a corija aceste abateri prin neîncurajarea comportamentului acelor elevi, izolarea sau ignorarea lor.

Integrarea acestor copii nu poate fi un proces impus de anumite interese personale, de sentimente sau atitudini umanitare sau de politici educaţionale şi sociale. Ea trebuie simţită ca un act responsabil - asumat de comunitate, de familie, de personalul şcolii – ca un proces de normalizare a vieţii de zi cu zi a persoanelor aflate în dificultate.

SCOPUL PROIECTULUI: sprijinirea şi promovarea integrării în comunitate a copiilor cu deviatii de comportament printr-un proces de normalizare a vieţii acestora, conturându-se într-o manieră imperativă integrarea sociala.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

Generale:

-să faciliteze comunicarea între persoane, socializând individul şi ameliorând comportamentul;

-să cultive capacităţile şi aptitudinile pentru muncă;

-să stimuleze responsabilitatea în diverse situaţii de viaţă;

-să formeze deprinderi de viaţă cotidiană;

-să sensibilizeze comunitatea în vederea exersării de noi comportamente şi atitudini cerute de procesul integrării.

Specifice:

-să realizeze activităţi de abilitare manuală, de grafică şi pictură comune cu alţi copii de aceeasi vârstă, din scoala, înlesnindu-se gradul optim de adaptare şi acceptare a copiilor cu deviatii de comportament în comunitate;

-să încurajeze formarea unor conduite de viaţă civilizată, asimilarea unor norme uzuale de comportament şi respectarea codului bunelor maniere;

ACTIVITĂŢILE PROIECTULUI

1.Dezvoltarea abilităţilor de comunicare interpersonală – comunicare verbală şi nonverbală, ascultare activă, oferire / solicitare de răspunsuri, comunicare asertivă, empatie

2. Dezvoltarea abilităţilor de iniţiere şi menţinere a unei relaţii de prietenie şi de a face faţă respingerii sau ieşirii dintr-o relaţie

3. Dezvoltarea abilităţilor de rezolvare pozitivă a conflictelor

4. Dezvoltarea abilităţilor de autoreglare emoţională – cunoaşterea emoţiilor, identificarea propriilor emoţii în diferite situaţii, explicarea emoţiilor, verbalizarea emoţiilor, controlul furiei

5. Dezvoltarea abilităţilor de asigurare a siguranţei personale – de a spune NU în anumite situaţii

FINALITĂȚI:

-dezvoltarea însuşirilor pozitive ale personalităţii copilului cu comportament deviant;

-formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur;

-formarea capacităţii copiilor de a coopera în cadrul unei activităţi, de a oferi şi de a primi sprijin;

-optimizarea personală ce permite fiecăruia să se autodescopere şi să se autocreeze prin întâlnirea cu celălalt;

-cultivarea sentimentului acceptării necondiţionate, al siguranţei şi al încrederii în sine;

-formarea motivaţiei pentru activităţi în cadrul grupului;

-valorizarea copiilor cu dificultati de adaptare pentru a le induce sentimentul de utilitate;

-implicarea cadrelor didactice în dezvoltarea practicilor de educaţie incluzivă în şcoli.

RESURSE:

- umane: elevii cu comportament deviant, elevi voluntari, cadre didactice, părinţi, autorităţi .
- materiale: panouri, pliante, aparate de fotografiat, CD, calculator, ecusoane, felicitări, invitaţii.
- financiare – susţinute de cadrele didactice.

PROPUNERI DE ACTIVITĂȚI

1.Ghid de utilizare a prietenilor

- Se recomandă să se realizeze în cadrul unui program de dezvoltare a abilităţilor emoţionale şi sociale; se recomandă pentru tinerii de 14-18 ani.

Scop: Operaţionalizarea conceptului de prietenie.

Desfăşurare: Tinerii sunt rugaţi să scrie, în echipe de 3-5 persoane, sfaturile pe care i le-ar da unui extraterestru adolescent/ unei extraterestre adolescente, care sunt începători în iniţierea şi menţinerea relaţiilor de prietenie pe Pământ. Ideile echipelor se centralizează şi se realizează un ghid de utilizare a prietenilor.

2.Scrisoare de încurajare

- Se recomandă să se realizeze în cadrul unui program de dezvoltare a abilităţilor de coping, estimarea riscului; se recomandă pentru tineri de 14-18 ani.

Scop: Să analizeze funcţia pe care o îndeplineşte comportamentul de consum de substanţe nocive. Să identifice comportamentele sănătoase/abilităţile care au aceeaşi funcţie şi care pot înlocui comportamentul de risc.

Desfăşurare: Elevii scriu o scrisoare de încurajare către un prieten imaginar care are un comportament de risc (fiecare elev alege unul din comportamentele stilului de viaţă). În această scrisoare, trebuie să-l convingă pe prietenul imaginar să renunţe la comportamentul nesănătos. Este important ca în scrisoare să apară o descriere a comportamentului de risc, idei despre acest comportament, alternative sănătoase la acest comportament, motive pentru care prietenul imaginar ar trebui să ia o decizie pentru a-şi schimba comportamentul. Elevii pot scrie şi despre cum să iei decizii responsabile, cum să îţi creezi încrederea în tine, de ce e important să fii sănătos.

Exemple de activităţi de autocunoaştere şi intercunoaştere

1.„Reclama personală”

Scop: Optimizarea cunoaşterii de sine şi / sau a acelorlalţi şi dezvoltarea creativităţii

Obiective: O1. Să creeze o reclamă a propriei persoane;

O2. Să evalueze critic pozitiv reclamele celorlalţi participanţi.

Materiale: foi de flipchart, markere, culori, pensoane sau orice alte materiale

Timp: ½ h – 1 h

Descrierea activităţii: fiecare participant va trebui să-şi creeze în 15 minute o reclamă a propriei persoane şi să o prezinte grupului cât mai creativ. Activitatea se poate desfăşura şi sub formă de concurs.

ALTE TIPURI DE ACTIVITATI:

1.Jocuri-mimă: “Profesorul meu preferat”**,** “Profesorul pe care nu-l agreez”**,** “Colegul meu preferat”

2.Realizarea unor desene cu tematică specifică: “Cum ma simt eu?”, “Ce ma supara pe mine?”, “Ce-mi place si doresc sa fac?”**,** “EU-in viitor”

Programul activitatilor este stabilit lunar, de comun acord cu grupul de copiii, se va tine cont de preferintele acestora.

EVALUARE-chestionare, fise de observatie

DISEMINARE-in cadrul Consiliilor profesorale se vor prezenta programul propus. aspecte importante din cadrul programului

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof.Mihailescu Silvia
GPP.nr.3

DATA: 16.04.2025

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu Program Prelungit NR. 3 - Buzău

NIVELUL/ GRUPA: I, Grupa mijlocie– ,, Buburuzele,,

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR: Mihăilescu Silvia

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „ Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „ Sărbătorile Pascale”

TEMA ACTIVITĂȚII: „ Obiceiuri Pascale”

CATEGORIA DE ACTIVITATE :Activitate integrată (ADP+ALA+ADE –DLC+ DOS activitate practică+ALA)

TIPUL ACTIVITĂȚII: Verificarea și consolidarea de cunoștințe, priceperi și deprinderi

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

Dezvoltarea fizică- Motricitate grosieră

Dezvoltarea socială - Abilități de interacțiune cu adulții

Dezvoltarea socială - Dezvoltarea comportamentului prosocial

Inițiativă

Persistență și perseverență

Creativitate

COMPORTAMENTE VIZATE:

37. Participă cu entuziasm la diverse activități fizice: alergare, cățărare, aruncări, dans etc. 38. Desfășoară spontan diverse activități fizice în momentele de tranziție, de trecere de la o activitate la alta, de la un spațiu la altul.

170. Adresează frecvent întrebări adulților pentru a obține informații.

171. Urmează indicațiile adulților în ceea ce privește comportamentul adecvat în diverse situații.

172. La nevoie, cere ajutor adulților și oferă sprijin la rândul său

235. Aplică strategii simple pentru a rezolva adecvat problemele, fie individuale, fie de grup (cere ajutorul unui adult).

321. Găsește și utilizează materiale pentru a pune în practică o idee (de ex. cuburi pentru o construcție)

334. Se concentrează pe sarcini diferite, mai ales pe cele care îl interesează.

335. Își menține atenția concentrată pe sarcină între 5 și 10 minute.

336. Persistă în rezolvarea unei sarcini dacă nu a reușit (să recompună un puzzle, să construiască un turn din cuburi).

350. Își exprimă ideile prin activități artistice, construcții, muzică sau mișcare

OBIECTIVE:

O1: să modeleze ouă de Paște respectând indicațiile primite **(Artă)**

O2:să construiască coșuri pentru ouă folosind cuburi **(Construcții)**

O3: să recite corect și expresiv poezia

O4: să finalizeze lucrările respectând etapele de lucru

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul

MATERIAL DIDACTIC: planșetă, plastelină, cuburi, poezia, coli, lipici, paiete, culori, recompense

FORMĂ DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe.

RESURSE TEMPORALE: o zi

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru educație timpurie 2024;

2. Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie;

3. Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere până la 7 ani.

SCENARIU DIDACTIC

Programul debutează cu ADP având ca temă ”Sărbătorile pascale!” - copiii se vor așeza în semicerc. Preșcolarii sunt întrebați cum se pregătesc pentru sărbătorile de paște.

ALA: Artă: “Ouă de Paște ”-modelaj

Construcții: „ Coșul pentru ouă„ - cuburi

ADE: DLC: “În ziua de Paști”-Elena Farago – repetare poezie

DOS activitate practică: „ Coșul cu ouă de Paște „ – finalizare lucrări

Se lucrează pe grupuri mici:- se repetă poezia învățată în prima parte a zilei

- preșcolarii vor finaliza lucrările începute dimineață

TRANZIȚIE: ”Sărim ca iepurașii”

ALA Joc de mișcare„ Cursa iepurașilor„

Proiect didactic

Prof. Bratu Ionela Dorina,
C.N. Pedagogic ”Spiru Haret” Focșani

Clasa: a XI-a

Disciplina: Tehnologia Informației și a comunicațiilor

Locul de desfășurare: laborator informatică

Unitatea de învățare: Utilizarea Internetului în realizarea proiectelor

Tema: Motoare de căutare

Tipul lecției: mixtă (Predare-învățare-evaluare)

Timp: 50 minute

Competențe specifice:

2.1. Identificarea temei pentru care este necesară documentarea, folosind Internet

Obiective operaționale: la sfârșitul lecției elevii vor fi capabili:

- ✓ *Obiective cognitive*:
  - **O1**: să înțeleagă ce sunt motoarele de căutare și care este rolul lor în ecosistemul Internetului.
  - **O2**: să cunoască principiile de funcționare ale motoarelor de căutare (crawling, indexare, algoritmi).
  - **O3**: să poată descrie algoritmii principali ai motoarelor de căutare
- ✓ *Obiective psihomotorii:*
  - o să folosească eficient motoare de căutare pentru a găsi informații relevante pe Internet.
  - o să aplice tehnici de căutare avansate folosind operatori logici și sintaxa căutării.
- ✓ Obiective afective:
  - o să devină conștienți de importanța filtrării corecte a informațiilor online.
  - o să înțeleagă importanța utilizării motoarelor de căutare într-un mod responsabil și etic.

Resurse materiale: tablă, caiet de notiţe, calculatoare, fişe de lucru, Internet

Resurse procedurale:

- ➢ Metode de comunicare orală: expunerea, conversaţia
- ➢ Metode de acţiune: demonstraţia

- Procedee de instruire:
  - Explicaţia în etapa de comunicare
  - Conversaţia în etapa de fixare a cunoştinţelor
  - Învăţarea prin descoperire dirijată
- Forme de organizare a activităţii: frontal, pe grupe
- Metode de evaluare:
  - Observarea activității elevilor în timpul activității practice și discuțiilor. Evaluarea participării fiecărui elev în grupuri.
  - Se dă o temă pentru a evalua cunoștințele și abilitățile dobândite

Structura lecției

1. **Moment organizatoric** (2 min): verificarea prezenței
2. **Captarea atenției** (5 min)

Discuție deschisă cu elevii:

„Ce înseamnă un motor de căutare? Care sunt cele mai populare motoare de căutare pe care le folosiți?”

„Cum credeți că sunt selectate și ordonate rezultatele afișate de un motor de căutare?”

Activitatea ajută la activarea cunoștințelor anterioare ale elevilor și la identificarea experienței lor cu motoarele de căutare. Se stabilește clar tema lecției.

3. **Anunțarea obiectivelor lecției** (1 min)

Profesorul va explica ce vor învăța elevii în această oră: definirea motoarelor de căutare, funcționarea acestora și aplicarea unor tehnici de căutare.

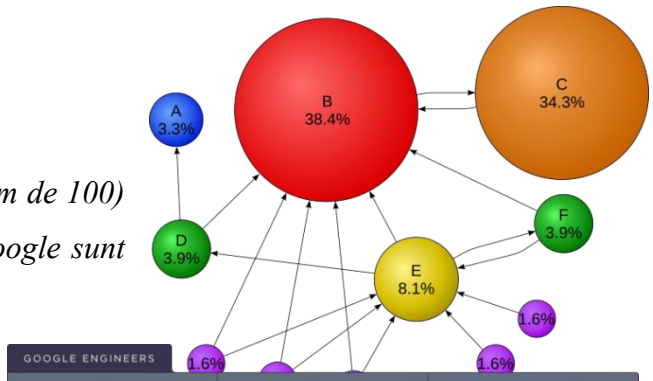
4. **Prezentarea teoretică** (15 min)

Definiția unui motor de căutare: Motoarele de căutare sunt instrumente online care permit utilizatorilor să caute informații pe Internet. Exemple: Google, Bing, DuckDuckGo.

Cum funcționează un motor de căutare:

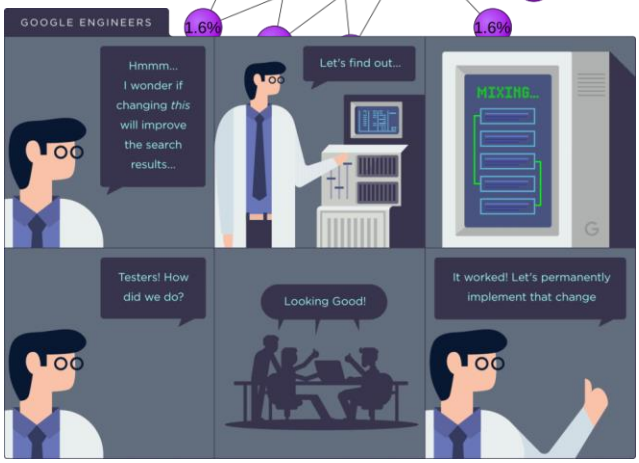
- Crawling: Motoarele de căutare sunt utilizate de „crawler”-e (sau „bot”-uri) pentru a explora și colecta informații de pe paginile web.
- Indexare: După colectarea datelor, motoarele de căutare creează o bază de date (index) care conține informații relevante despre site-uri și pagini web.

- Algoritmi de căutare: Algoritmii (ex. PageRank, RankBrain) sunt folosiți pentru a ordona rezultatele căutărilor, în funcție de relevanța și autoritatea sursei.

PageRank

Valorile calculate cu PageRank (dintr-un maxim de 100) pentru o rețea simplă (Valorile obținute de Google sunt rescalate logaritmic).

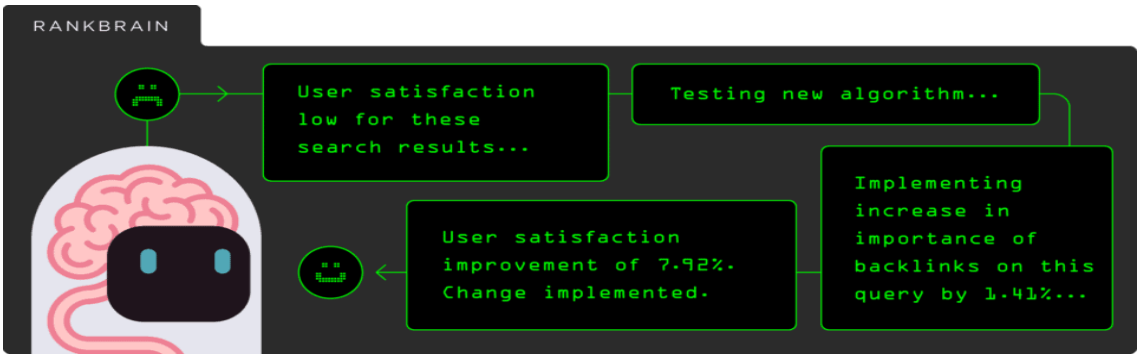

Pagina C are un PageRank mai mare ca pagina E, deși are mai puține legături spre ea: legătura pe care o are are o valoare mult mai mare.

O persoană care navighează pe web și care alege o legătură la întâmplare de pe fiecare pagină (dar cu 15% probabilitate să sară la o altă pagina aleatoare din tot webul) va ajunge pe pagina E în 8,1% din cazuri. (Probabilitatea de 15% de salt la o pagină arbitrară corespunde unui factor de atenuare de 85%.)

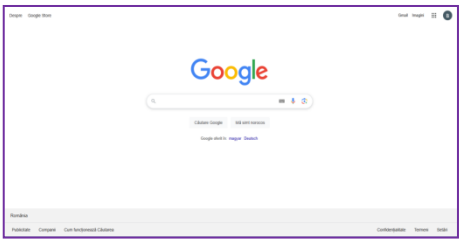
Fără atenuare, toți cei care navighează vor ajunge în paginile A, B, sau C, și toate celelalte pagini ar avea PageRank zero. Se presupune că pagina A are legături spre toate paginile din web.

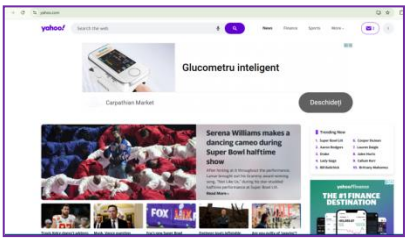
Google RankBrain este un algoritm de învățare automată (AI) care ajută la înțelegerea interogărilor de căutare și la furnizarea de rezultate relevante. Acesta analizează modul în care utilizatorii interacționează cu rezultatele căutării și învață de la acestea pentru a îmbunătăți căutările viitoare. Înainte de RankBrain, 100% din algoritmul Google era codificat manual.

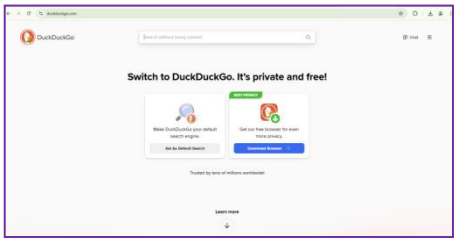

Tipuri de motoare de căutare:

- Motoare de căutare generale: Google, Bing, Yahoo.
- Motoare de căutare specializate: pentru imagini (Google Images), pentru știri (Google News), pentru cercetare academică (Google Scholar).

Tehnici avansate de căutare:

- Utilizarea operatorilor de căutare (AND, OR, NOT, citate pentru fraze exacte, etc.)
- Filtrarea căutărilor pe tipuri de conținut (ex. căutări de imagini, știri, etc.).

Exemplu: căutarea unei fraze exacte „***Ai carte, ai parte***” pe Google va returna exact aceleași cuvinte în ordine consecutivă.

5. **Activitatea practică** (17 minute)

- Elevii vor fi împărțiți în grupuri de câte 3-4.
- Fiecare grup va alege un subiect la alegere (ex. „Evoluția Internetului”, „Siguranța pe Internet”, „Impactul rețelelor sociale asupra adolescenților”).
- Fiecare grup va efectua căutări pe Internet folosind cel puțin două motoare de căutare (de exemplu, Google și Yahoo) și va folosi tehnici de căutare avansată.
- După ce au obținut rezultatele, elevii vor analiza relevanța acestora și vor selecta sursele cele mai de încredere.

- Fiecare grup va întocmi o listă cu sursele alese (Webografie), explicând de ce le-au considerat relevante și cum au folosit tehnicile de căutare pentru a le găsi.

6. **Prezentarea și discutarea rezultatelor** (5 min)

Fiecare grup va prezenta concluziile sale: care au fost cele mai utile tehnici de căutare, ce diferențe au observat între motoarele de căutare, și ce surse au ales.

Profesorul va discuta despre importanța evaluării surselor de informație, având în vedere relevanța și autoritatea acestora.

7. **Concluzii și evaluare** (5 min)

Profesorul va face o scurtă recapitulare a lecției, punând accent pe importanța căutării eficiente pe internet și a evaluării surselor de informație. De asemenea, profesorul poate nota în catalog elevii în urma evaluării calitative ale proiectelor.

Webografie:

- https://backlinko.com/google-rankbrain-seo
- https://ro.wikipedia.org/wiki/PageRank
- Chat GPT

Proiect educaţional intercultural

prof. înv. preșc. Molnár Cecilia
Unitatea de învăţământ: Școala gimnazială „Kós Károly”
–structura Grădinița „Pitypang – Virág”, Gheorgheni

Titlul proiectului: „Să învățăm împreună”

Domeniul în care se încadrează: dezvoltare socio-emoțională, capacități și atitudini de învățare

Beneficiarii:

direcţi: preșcolarii structurii Grădinița „Pitypang – Virág”

indirecţi: familia, comunitatea

Argument:

Interculturalitatea este o componentă a realității zilnice din grădiniță, în unitatea noastră fiind înscriși copii de diferite etnii. Dealtfel, la nivel local, populația majoritară este cea maghiară.

O posibilitate de valorificare a cadrului educaţional în spiritul diversităţii, drepturilor omului, egalităţii de şanse, dialogului intercultural, promovării identităţii şi cetăţeniei o reprezintă educația interculturală.

Una dintre aspectele urmărite ale educaţiei sec. XXI este de „a învăţa să trăieşti împreună cu ceilalţi”. Această componentă se referă la deprinderea de a trăi împreună cu ceilalţi, prin dezvoltarea cunoaşterii celuilalt, a istoriei sale, a tradiţiilor şi a spiritualităţii sale”. Educația interculturală permite integrarea în spaţiul educaţional a unor principii precum: toleranţa, egalitatea, complementaritatea valorilor, valorizarea specificului spiritual al valorilor locale ataşându-le la valorile generale ale umanităţii.

Scopul proiectului: formarea de atitudini de respect pentru diversitate și abilități de comunicare interculturală.

Obiectivele specifice ale proiectului:

-conștientizarea și respectarea unicității individuale;

-conștientizarea apartenenței la grup, a grupului la comunitatea locală;

-formarea și exersarea abilității de relaționare între toți copiii;

-asigurarea unui climat (familial, de învățare, psiho-afectiv, social) stabil și pozitiv.

Durata proiectului: 5 luni (februarie-iunie)

Activităţi propuse, în ordinea în care se vor desfăşura:

Descrierea activităților:

ACTIVITATEA 1

Titlul activităţii: Basme populare

Lectura educatoarei: Basme românești „Fata babei și fata moșneagului” (Ion Creangă)

Magyar népmesék: „A csillagszemű juhász”(Benedek Elek)

Data/perioada de desfăşurare: februarie

Locul desfăşurării: insula de lectură

Descrierea pe scurt a activității:

Preșcolarii ascultă, concomitent cu urmărirea ilustrațiilor povești populare românești și maghiare.

ACTIVITATEA 2

Titlul activităţii: conversație: Vizionare: Dansuri populare românești/ secuiești/țigănești

https://youtu.be/HQr_ZOVDrv0 Suită populară

https://youtu.be/5cX4iQkYCKo dans pop secuiesc/Felcsiki

https://youtu.be/I1isBDvGL4c dans țigănesc

Dans, cântec:„Alunelu”/„Hull a szilva a fáról”

Data/perioada de desfăşurare: martie

Locul desfăşurării: sala de grupă, secția română

Descrierea pe scurt a activității:

Preșcolarii vor viziona dansuri populare românești/secuiești Suită populară/ dans pop secuiesc Felcsiki. În vestiar vor urmări pe rând prezentarea fiecări grupe a unor cântece populare și dansuri specifice:„Alunelu”/„Hull a szilva a fáról”, iar la final vor cânta și dansa împreună.

ACTIVITATEA 3

Titlul activităţii: Jocuri de mișcare cu text și cânt „Iepurașu-n iarbă/Nyuszi ül a fúben”,

„Batistuța/Elvesztettem zsebkendőmet”

Data/perioada de desfăşurare: aprilie

Locul desfăşurării: în unitate

Descrierea pe scurt a activității:

Preșcolarii vor participa la jocuri de mișcare cu text și cânt ce sunt cunoscute atât în cultura românească cât și în cea maghiară: Iepurașu-n iarbă/Nyuszi ül a fúben”, „Batistuța/Elvesztettem zsebkendőmet”, având astfel posibilitatea de a exersarea abilități de relaționare, de a găsi similitudini între diferite culturi.

ACTIVITATEA 4

Titlul activităţii: Vizită la Muzeul Municipal „Tarisznyás Márton”, Gheorgheni –observarea costumelor populare

Data/perioada de desfăşurare: mai

Locul desfăşurării: Muzeul Municipal „Tarisznyás Márton”, Gheorgheni

Descrierea pe scurt a activității:

Preșcolarii vor vizita Muzeul Municipal „Tarisznyás Márton” din Gheorgheni, având astfel posibilitatea de a observa costumele populare specifice zonei noastre: costumul popular românesc, secuiesc, țigănesc.

ACTIVITATEA 5

Titlul activităţii: „Ziua grădiniței– preșcolar la Grădinița Pitypang ”

Data/perioada de desfăşurare: iunie

Locul desfăşurării: curtea grădiniței

Descrierea pe scurt a activității:

Preșcolarii alături de familie vor participa la activități artistice, cognitive, de mișcare, gastronomice, conștientizând apartenența la grup, a grupului la colectivul instituției, a identității instituției, exersând abilități de relaționare între copii/grupe/adulți/cadre didactice/personal, într-un climat pozitiv.

Rezultate calitative și cantitative aşteptate ca urmare a implementării proiectului

-să conștientizeze și să respecte unicitatea individuală;

-să conștientizeze apartenența la grup, a grupului la comunitatea locală;

-să-și formeze și exerseze abilități de relaționare între toți copiii;

-să trăiască emoții pozitive ca urmare a unor reușite individuale/colective

-să participe împreună într-o atmosferă destinsă, plăcută, stimulativă.

Modalităţi de monitorizare şi de evaluare ale proiectului:

- înregistrare foto
- observarea comportamentului preșcolarilor în alte situații decât cele create în cadrul proiectului
- proces verbal pentru fiecare activitate desfăşurată
- raport de evaluare
- diplome de participare.

Modalități de asigurare a continuității /sustenabilității proiectului:

Se va urmări:

Copiii – aprecierea, cultivarea stimei de sine respectând diversitatea culturală

Părinţii – vor fi stimulaţi să participe la acţiuni în sensul promovării principiilor unei societăţi interculturale şi al combaterii discriminării şi intoleranţei

Cadrele didactice – folosirea experienţei dobândite în alte activităţi educative, îmbogăţirea strategiei în domeniul educativ.

Activităţi de promovare/mediatizare şi de diseminare pe care intenţionaţi să le realizaţi în timpul implementării proiectului

-informarea părinților

-fotografii pe paginile facebook/messenger ale grupelor.

PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE TERAPEUTICĂ

Prof. Alexandru Oltean-Jozsa,
C.Ș.E.I. “P. P. Neveanu” Timișoara/Școala Gimnazială Satchinez

Unitatea de învățământ: C.Ș.E.I. “P. P. Neveanu” Timișoara/Școala Gimnazială Satchinez (școala incluzivă – locul desfășurării activității didactice)

Profesor: Alexandru Oltean-Jozsa, profesor itinerant și de sprijin

Clasa: a VII-a - activitate individuală de sprijin cu elev CES

Aria curriculară/Disciplină: Limbă și comunicare/Limba și Literatura Română

Titlul activității terapeutice: Verbul – definire, timp, persoană, număr

Tipul activității terapeutice: Consolidare și sistematizare a cunoștințelor dobândite

Scopul lecției: Consolidarea cunoştinţelor ce vizează noţiunea de verb și dezvoltarea exprimării orale şi scrise.

Competențe generale:

1. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare.
2. Raportarea conştientă la normă în exprimarea intenţiei de comunicare, din perspectivă morfosintactică, fonetică şi lexicală

Competențe specifice:

1.1. Exprimarea clară a intenţiei comunicative prin corelarea achiziţiilor lexicale şi semantice cu cele sintactice şi morfologice din limba română standard.

2.1. Sesizarea corectitudinii utilizării categoriilor gramaticale învăţate

2.2. Alcătuirea unor propoziţii şi fraze corecte din punct de vedere gramatical

Obiective operaţionale:

Cognitive:

O1: să prezinte categoriile gramaticale specifice verbului (timp – trecut/prezent/viitor, număr, persoană)

O2: să identifice verbele din diferite enunţuri

O3: să analizeze verbele identificate în enunțuri

O4: să alcătuiască propoziții cu verbe date

O5: să găsească verbe cu sens opus, respectiv asemănător

O6: să opereze modificări ale categoriilor gramaticale (modificări de timp/număr/persoană)

Psihomotorii:

O7 – să-şi formeze deprinderi de lucru cu diverse tipuri de exerciţii

Afective:

O8 – să manifeste interes pentru participarea la lecţie şi dorinţă de afirmare.

O9 - să-și dezvolte atenţia concentrată

Metode şi procedee: Conversaţia, explicaţia, observarea dirijată, exerciţiul, jocul didactic

Mijloace didactice: Fişe de lucru, metoda cubului (*descrie, compară, asociază, aplică, analizează, argumentează*), tablă smart, recompense

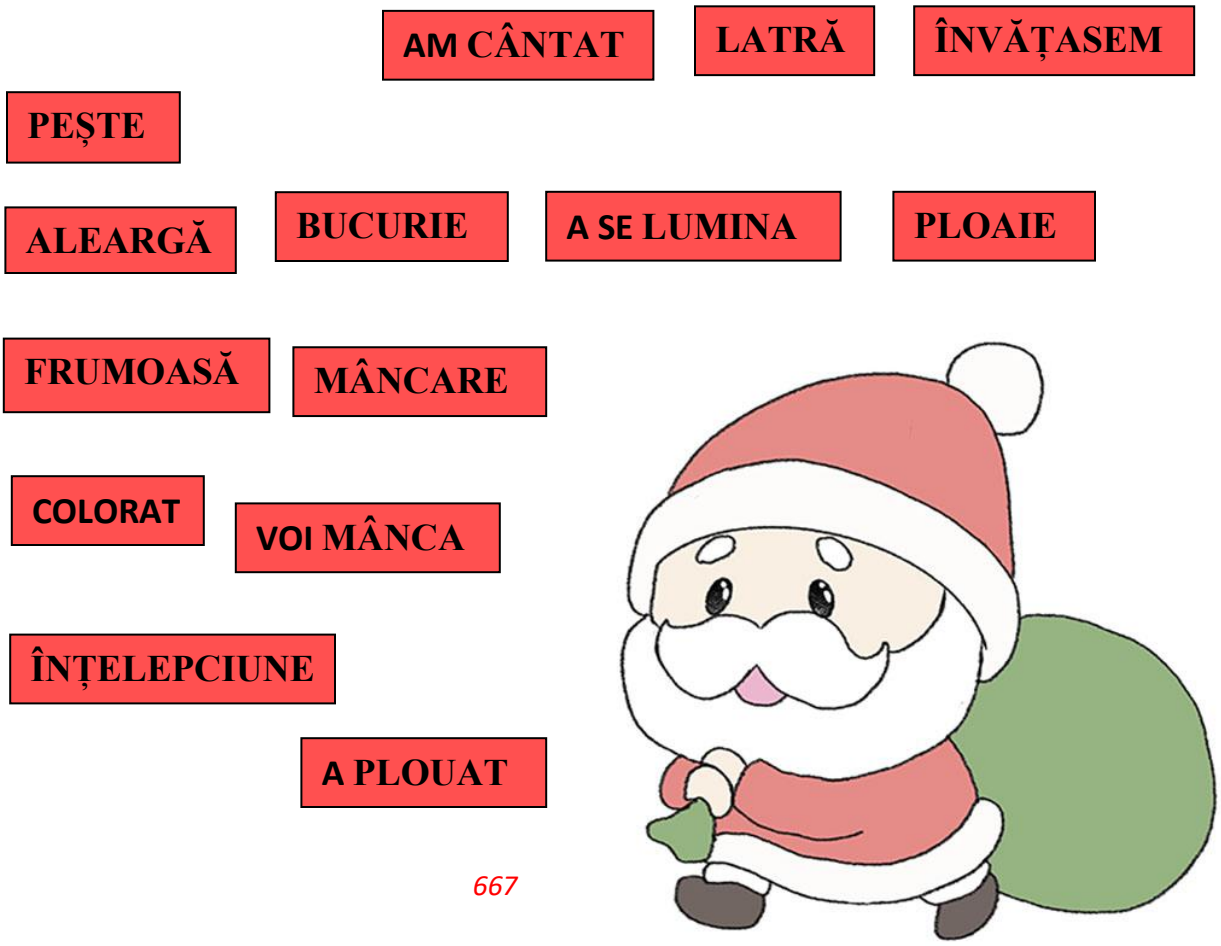
Forma de organizare: Frontal

Evaluare: Observarea sistematică, evaluare orală - formularea răspunsurilor, activitate practică

Nr. Crt.	Momentele lecției	Demersul didactic	Mijloace de realizare		Moduri de organizare	Evaluare
			Procedee	Resurse		
1.	Moment organizatoric	Voi asigura un climat optim pentru desfăşurarea lecţiei: - aerisirea sălii de grupă - pregătirea mijloacelor de învăţământ - asigurarea unei atmosfere de linişte şi interes	Conversația		Frontal	
2.	Captarea atenției	Ajută-l pe Moș Nicolae să aleagă doar acțiunile din lista dată, iar el te va recompensa la finalul orei –imaginea Moșului va fi tăiată cu foarfeca in format 3D, astfel încât cuvintele să poată fi introduse în tolba sa (Anexa 1)	Conversația Explicația		Frontal	Capacitatea de concentrarea atenţiei
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Anunţ tema lecţiei şi obiectivele urmărite pe parcursul orei.	Conversația Explicația		Frontal	Atenția și interesul

4.	Desfășurarea activității	Se solicită rezolvarea,cu sprijin, a unor sarcini bazate pe metoda cubului. Activitatea se va desfășura sub formă de joc, elevul va învârti cubul, iar fața care va fi orientată în sus va reprezenta exercițiul pe care îl va avea de rezolvat. (Anexa 2)	Conversația Explicația Exercițiul Observația dirijată Jocul didactic	Cub Fișă de lucru	Frontal	Observarea sistematică Evaluare orală (formularea răspunsurilor) Activitate practică
5.	Încheierea lecției	Voi răspunde eventualelor nelămuriri existente. Voi face aprecieri asupra desfăşurării activității, modului în care a participat elevul şi în care răspuns la solicitări.	Conversația		Frontal	

Anexa 1

Anexa 2 **FIȘĂ DE LUCRU**

Cubul desfăşurat

- **Descrie** în câteva enunţuri anotimpul iarna. Subliniază verbele întâlnite.
- **Compară** verbele *scrie, doarme, plânge, există, dansează, este* în funcţie de ceea ce exprimă şi completează tabelul alăturat.

VERBE CARE EXPRIMĂ ACŢIUNEA	VERBE CARE EXPRIMĂ STAREA	VERBE CARE EXPRIMĂ EXISTENŢA

- **Asociază** verbele cu înţeles asemănător:

spune	va veni
murmură	a observat
s-a pitit	zice
va sosi	îngână
a zărit	a decis
a hotărât	s-a ascuns

- **Aplică**

Alcătuieşte enunţuri în care cuvântul *sare* să fie pe rând:

- substantiv

_____

- verb:

_____

_____

- **Analizează** următoarele propoziții și transcrie-le folosind forma corectă a verbelor:

  Copilul (râdeam) când îl vede pe cățel jucându-se.

  Câinele (te împiedicai), însă (scap) teafăr și nevătămat, iar copilul (suflăm) ușurat.

- **Argumentează**

  Încercuieşte varianta corectă şi argumentează alegerea făcută:

  Moșul **nea/ne-a** dat multe cadouri.

  Andrei **ia/i-a** lecţii de pian.

DISCIPLINE TEHNICE-alimentatie
PENTRU ELEVII CU CES INTEGRAȚI ÎN ȘCOALA DE MASĂ
CLASA XL- scoala profesionala
2024-2025

Profesor discipline tehnice,
VOCHECI MADALINA

Elevii cu CES integrați în învățământul de masă pot avea o varietate mare de tulburări din sfera cognitivă, emoțională, senzorială, motorie, relațională etc. dar elementul comun care caracterizează toate aceste situații constă în existența unor efecte negative asupra rezultatelor școlare, datorate manifestării acestor probleme în mediul școlar. Așadar, se impune cu necesitate organizarea unor intervenții educaționale corespunzătoare și specifice, adaptate particularităților copiilor, în vederea sprijinirii recuperării și dezvoltării acestora.

COMPETENȚE GENERALE

1) **Participarea la interacțiuni verbale în diverse situații de comunicare, la disciplinele de specialitate**
2) **Receptarea si redactarea textului scris de diverse contexte**
3) **Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise, in cadrul orelor de specialitate**
4) **Identificarea unor date, mărimi și relații de specialitate, în contextul în care acestea apar**
5) **Prelucrarea unor date de tip cantitativ, calitativ, structural cuprinse în diverse surse informaționale**
6) **Exprimarea în limbajul specific de specialitate a informațiilor, concluziilor și demersurilor de rezolvare pentru o situație dată**
7) **Modelarea unei situații date, prin integrarea achizițiilor din diferite module de specialiate**

COMPETENȚE SPECIFICE	***EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE***
1.1. Exprimarea unui punct de vedere propriu privind reprezentarea aceleiași teme în texte diferite, în vederea evaluării informațiilor, a intențiilor de comunicare și a atitudinilor comunicative	- exerciții de comparare a modului în care apare definit conceptul de ,,calitate,, - exerciții de prezentare a diferitelor tipuri ambalaje, - exerciții de identificare a marcarii si etichetarii produselor, - exerciții de recunoastere a unitatilor de

	cazare,
1.2. Prezentarea documentată a unei teme / a unui punct de vedere,	- exerciții de selectare a unor fotografii realizate de elevi în cadrul orelor de practica
1.3. Participarea activă la dezbateri simple, formulând puncte de vedere și/sau continuând ideile celorlalți, exprimând un punct de vedere	-exerciții de redare a informației transmisă de un coleg pe o temă cunoscută; - exerciții de completare a unor enunțuri date având ca suport un text literar studiat;
1.4. Corectarea comportamentelor și a atitudinilor comunicative ineficiente sau inadecvate în activități de comunicare	-exerciții de identificare a asemănărilor și deosebirilor dintre comportamentele unor personaje în momente diferite ale acțiunii pe baza unui plan de idei dat; - exerciții de prezentare a unor imagini reprezentând comportamente / acțiuni nedorite ale unor persoane cu evidențierea unor urmări/ consecințe ale acestora și posibile metode de îndreptare.
1.5. Valorificarea relației dintre normă, abatere și uz în adecvarea strategiilor individuale	- exerciții de formulare a unor enunțuri corecte din punct de vedere gramatical după modele date; - exerciții de alcătuire a unor texte scurte pe baza unor imagini date
1.6 Dezvoltarea gândirii logice și analogice (analiză, sinteză, generalizare și abstractizare), prin utilizarea deprinderilor de comunicare corectă	- exerciții de identificare a înțelesului unor cuvinte sau expresii date în funcție de contextul în care sunt utilizate;

STANDARDE MINIME DE EVALUARE

COMPETENȚE GENERALE	**STANDARDE**
1. Receptarea de mesaje orale în diverse contexte	S1. Să identifice informații simple dintr-un mesaj scurt, rostit clar și rar. S2. Să noteze elementele importante din texte
2. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a	S1. Să completeze un text lacunar folosind

limbii în procesul comunicării orale și scrise	cuvinte familiare sau cuvinte selectate din cadrul unei liste date de profesor. S2. Să precizeze sinonimele și antonimele unor cuvinte date.
3. Rezolvarea unor situaţii date	S1. Exerciții orale de formulare de ipoteze şi de concluzii în probleme cu conţinut practic legate de disciplinele tehnice

CONȚINUTURILE ÎNVĂȚĂRII

DOMENII DE CONȚINUT	***CONȚINUTURI***
1. Formularea de întrebări	-Formularea întrebărilor; cui putem adresa întrebări - Susținerea unui schimb de replici, prezentarea unei situatii concrete intalnite la disciplinele tehnice -Să rezolve anumite sarcini simple de lucru
2. Argumentarea unui punct de vedere personal	- Fragmente descriptive scurte -Descrierea unor obiecte cunoscute, familiare cu ajutorul întrebărilor -Prezentarea unor rezultate sau a unor proiecte
3. Manifestarea unui comportament adecvat	-Text de informare și funcțional: afiș, fluturaș, tabel sau alt tip de organizator grafic - Inițierea și menținerea unui schimb verbal -participă la activitățile specifice organizate

Proiectarea didactică a activității integrate

prof. înv. preșc.:Bularca Florentina
Grădinița cu program prelungit „*Boboceii* ”, Nr.19, Braşov

Grupa: Mare „B” – Fluturașii

Tema anuală de studiu: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

Tema săptămânii: „Aventuri în Țara Virtuților”

Tema activităţii integrate: „Călătorie în orașul Iubirii”

Forma de realizare: Activitate integrată de tip I: ALA+ADE (DOS+DEC)+ADP

Tipul activităţii: mixt

- Transmitere de cunoștințe și consolidarea cunoștințelor însușite anterior.

Mijloc de realizare: DOS: Educație pentru societate – lectura educatoarei;
DEC: Activitate muzicală –cântec și joc muzical;

Forma de organizare: Activitate pe arii de stimulare, frontal, individual, pe grupuri.

Elemente de evaluare: Observarea sistematică a activității și a comportamentului preșcolarilor în urma realizării sarcinilor didactice, autoevaluare, aprecieri verbale, acordare de recompense.

Durata: O zi

Dimensiuni ale dezvoltării (competențe)

- Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității;
- Activare și manifestare a potențialului creativ.

Capacități și aptitudini de învățare (comportamente)

- Exprimă recunoașterea și respectarea asemănărilor şi a deosebirilor dintre oameni;
- Exersează, cu sprijin, abilități de negociere şi de participare la luarea deciziilor;
- Demonstrează acceptare și înțelegere faţă de celelalte persoane din mediul apropiat;
- Demonstrează simț muzical ritmic, armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans etc.;
- Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.

Scopul activității:

- Dezvoltarea socio-emoțională a copiilor și trezirea interesului pentru interpretarea unor cântece şi jocuri muzicale valoroase din punct de vedere estetic şi educativ.

Elemente componente ale activităţii integrate

I. Activități de dezvoltare personală (ADP)

- **Rutine**

Întâlnirea de dimineață

Salutul: *„Bună dimineața, copii!”*

Prezența: *„O inimioară pentru fiecare!”*

Calendarul naturii: *„Prognoza meteo în țară!”*

Mesajul zilei: *„Dragă....., te iubesc pentru că....!”*

Împărtășirea cu ceilalți: *„Cum ar arăta viața fără iubire?”* – Brainstorming

Igiena: *„Mâini curate, sănătate”* - deprinderi de igienă personală.

Micul dejun/masa de prânz, gustarea: *„Ne hrănim frumos și sănătos”* - deprinderi de autoservire și de păstrare a sănătății.

- **Tranziții**

- T1- spre *DOS- „Te iubesc, tu mă iubești”* – cântec cu joc
- T2- spre *ALA I- „Explozia stelară la noi in oraș”*- recitativ ritmic
- T3- spre *DEC- „Seven jumps”*- joc de mișcare
- T4- spre *ALA II- „Bat din palme!”*- joc cu cântec

II. Jocuri și activități didactice alese (I)

III. Activități pe domenii experiențiale

Domeniul Om și Societate – educație pentru societate

„*Băiețelul cu aripă de fluture”* de Ioana Chicet-Macoveiciuc

- educarea sentimentelor de iubire, acceptare și prietenie.

Domeniul Estetic și Creativ – educație muzicală

„*Fluturașul*” și „*Iarnă să te duci cu bine!”* – cântec

„*Albinuța”* și *„Soare ieși din închisoare”* – joc muzical

- consolidarea unor cântece și a unor jocuri muzicale cunoscute; întărirea deprinderii copiilor de a-și coordona mișcările în colectiv și de a le efectua în ritmul melodiei și conform textului.

IV. Jocuri si activități alese (II)

Joc de mișcare : *„Borboletina*”

Joc distractiv: „*Grădinarul și florile”*

Obiective operaționale:

Domeniul Om și Societate- educație pentru societate:

- *Obiective cognitiv-informaționale:*
- să manifeste interes față de povestea lecturată;
- să extragă mesajul transmis de conținutul lecturii;
- *Obiective afectiv – motivaționale:*
- să relaţioneze pozitiv cu colegii de grupă;
- să aprecieze frumuseţea prieteniei, a ajutorului reciproc şi a vieţii în colectiv;
- să transpună personalitatea caracterelor expuse în metoda Frisco prin prisma poveștii.
- *Obiective psihomotorii:*
- să adopte o poziție corectă pe scaun pe tot parcursul activității;
- să se orienteze în spațiul educațional;

Domeniul estetic și creativ - activitate muzicală:

- *Obiective cognitiv-informaționale:*
  - să execute exerciții-joc pregătitoare de dicție, respirație, emisie, ritmice și melodice după auz;
  - să interpreteze corect melodia și textul cântecelor, respectând înălțimea, durata, ritmul și pauza sunetelor muzicale;
  - să redea expresiv linia melodică a cântecelor interpretate;
  - să execute corect mişcări corporale sugerate de textul, melodia şi ritmul jocurilor muzicale;
  - să identifice un cântec învățat prin audierea fredonării acestuia.
- *Obiective afectiv – motivaționale:*
  - să relaționeze pozitiv cu colegii de grupă;
  - să trăiască bucuria cântecului și a jocului;
- *Obiective psihomotorii:*
  - să execute mișcările sugerate de jocul muzical;

- să respecte poziția corectă de cânt în vederea realizării respirației corecte și a unei emisii corespunzătoare a sunetelor.

Activitate complementară ALA II

Joc de mişcare: „Borboletina”

- să respecte regulile jocului;
- să execute săriturile în funcție de ritmul melodiei;

Joc distractiv: „Grădinarii și florile”

- să respecte regulile jocului;
- să trăiască bucuria jocului.

Strategii didactice:

- ✓ resurse umane: copiii grupei, educatoarea;
- ✓ metode și procedee utilizate: conversaţia, explicația, brainstorming, lectura educatoarei, metoda Frisco, explozia stelară, exercițiul, observația,expunerea, demonstraţia, jocul.
- ✓ materiale didactice: panoul de prezență, calendarul naturii, tablă flipchart, videoproiector, băiețelul cu aripă de fluture, (elemente de teatru – metoda Frisco), ramă teatru, aripa de fluture din pânză, acuarele, pensule, piese lego, fișe exerciții grafice, nisip kinetic, forme de înghețată, căști, trianglu, mini-orgă, flori, fluturi autocolanți, indicator orașe.
- ✓ forme de organizare: frontal, individual şi pe grupuri mici.

PROIECT EDUCAȚIONAL
Incluziune și diversitate europeană cu ocazia Zilei Europei – 9 mai
„Europa suntem noi – Diversitate, Respect, Incluziune!”

Autori: Chirilă Ancuța Florina
Simionaș- Fejes Monika
Unitatea: Grădinița cu Program Prelungit Nr.1 Aleșd, Bihor

Perioada de desfășurare: **5 – 9 mai, 2025**

Locul de sfășurării: Sala de grupă și spațiile comune din grădiniță

Grup țintă: beneficiarii direcți: Copiii din grupa mare B, **beneficiari indirecți:** cadrele didactice și părinții.

Responsabil proiect: Simionaș – Fejes Monika

Coordonator /grupa mare B: prof. Chirilă Ancuța Florina și prof. Văleanu Teodora

Tema proiectului: Incluziune și diversitate culturală – Ziua Europei (9 mai)

Subiectul discutat: Italia

Scop: Promovarea incluziunii și diversității cultural într-un mod accesibil copiilor, dezvoltând respectul, empatia ,spiritul de colaborare și creativitatea.

Obiective:

- Să identifice diferențele sau asemănări culturale ca elemente între Italia și România
- Să colaboreze în activități de echipă pentru realizarea unor produse (steagul Italiei, harta turistică a Italiei, desene, colaje, preparate culinare).
- Să recunoască simboluri europene (steagul, imnul), portul popular, obiceiuri , tradiții.
- Să recunoască personalități celebre din literatură, sport, artă și muzică.
- Să-și exprime emoțiile prin muzică, dans, artă.

Activități principale:

1.Discuție interactivă: Ce este Europa? Ce este Italia? Ce este România?

Ce sunt? (HartaEuropei, a Italiei, a României, steagul acestor țări)

Discuții despre diversitate – copiii Europei, a Italiei, a României.

2.Ateliere de creație/ interactive

Jocuri, quizzuri, artă colaborativă

Steagul UE, steagul Italiei, a României – preparare de mancare specifica Italiei, harta Italiei - aplicație

Machetă cu stadioane și fotbaliști, machetă cu copiii Europei .

3.Joc de rol:

Saluturi în diferite limbi: Ciao! Hallo! Dobry den! Bonjour! Hola!

4.Muzică și dans:

Audiții muzicale din diverse țări europene, Italia, România

Dansuri simple inspirate din folclor.

5. Bibliotecă

Imagini cu personalități celebre din literatură, sport, muzică și artă (ex. Leonardo da Vinci – Cina cea de Taină).

6. Ziua Europei în grădiniță: **Italia**

Expoziție cu lucrările copiilor.

Gustări internaționale.

Imnul UE – Oda Bucuriei.

Resurse:

Harta Europei, steaguri, material pentru colaj

Muzică tradițională, costume

Povestiri și imagini din Europa

Sprijin din partea părinților

Rezultate așteptate:

Copiii conștientizează și apreciază diversitatea.

Exprimă empatie și respect în relațiile cu ceilalți.

Colaborează și comunică eficient în activități comune.

Diseminarea proiectului și a rezultatelor așteptate

Diseminarea proiectului se va face prin **prezentarea oficială** a proiectului în rândul părinților și a comunității locale prin organizarea în data de 9 mai, **Ziua Porților Deschise** ,apoi prin afișe promoționale, pe grupul de Faccebok al grădiniței, video-uri , interviuri cu copii, voluntari și vizitatori.

Diseminarea rezultatelor proiectului, se va face prin:

a. Organizarea unei expoziții cu lucrările create de copii.

b. Organizarea unui târg multicultural de standuri cu produse tradiționale europene.

c. Crearea unui sondaj de opinie în rândul beneficiarilor.

d. Diseminarea proiectului și a rezultatelor în cadrul cercurilor pedagogice, catedrelor de educatoare.

Sustenabilitatea proiectului

a. Continuarea proiectului și în anii următori, cu adăugarea altor activități din sfera artei, culturii, muzicii și dansului.

b. Propunerea unor proiecte educaționale de lungă durată pe această temă.

c. Crearea unei oferte de opțional.

Proiect de lecție
Fii tu vocea schimbării! Desegregare prin educație de calitate

Profesor : Bibina Ionuț Cristian
Școala Gimnazială Nr.279 , București

Durata: 50 de minute

Nivel: Gimnaziu clasa a VII a E

Domeniul: Consiliere și orientare

Competențe generale:

• Manifestarea atitudinilor de respect, toleranță și incluziune față de diversitate.

• Utilizarea corectă a limbajului în contexte de dialog democratic.

• Implicarea activă în viața comunității și asumarea unui rol activ în rezolvarea unor probleme sociale.

Competențe specifice:

• Identificarea situațiilor de discriminare și segregare în mediul școlar/comunitar.

• Argumentarea necesității unei educații de calitate pentru toți copiii, indiferent de etnie, statut economic sau dizabilitate.

• Exprimarea de opinii și soluții pentru promovarea echității în educație.

Obiective operaționale:

La finalul lecției, elevii vor fi capabili să:

• Definască conceptele de „segregare” și „educație incluzivă”.

• Recunoască forme de segregare din mediul școlar/comunitar.

• Propună măsuri prin care pot contribui la combaterea discriminării și promovarea incluziunii.

Resurse:

• Prezentare PowerPoint sau fișe de lucru

• Videoclip tematic (ex: un scurt material despre impactul segregării școlare)

• Hârtie A3 și markere pentru activități de grup

• Acces la internet (opțional)

Structura lecției:

1. Momentul organizatoric (5 min):

• Salutul, prezența, introducerea temei lecției cu întrebarea provocatoare: *„Toți copiii învață în aceleași condiții? De ce da / de ce nu?”*

2. Captarea atenției (5 min):

• Proiecția unui scurt videoclip sau imagine simbol (ex: o clasă în care un grup de copii este izolat de restul). Discuție ghidată: *Ce observăm? Este corect?*

3. Predarea noilor cunoștințe (10 min):

• Explicarea conceptelor de **segregare școlară**, **incluziune**, **egalitate de șanse**.

• Exemple reale din România (ex: segregarea copiilor romi, elevi cu CES).

4. Activitate practică – învățare activă (20 min):

• Grupuri de lucru: fiecare grup primește o situație-problemă (ex: școala separă elevii romi, elevii cu dizabilități nu au acces la profesori de sprijin).

• Fiecare grup identifică problema, efectele și propune soluții.

5. Discuție și reflecție (5 min):

• Prezentarea ideilor fiecărui grup.

• Dezbatere: *Cum pot fi eu vocea schimbării?*

6. Concluzia lecției – Feed-back (5 min):

• Elevii completează o fișă rapidă: „Am învățat că…”, „Mă angajez să…”

• Accent pe ideea că educația de calitate trebuie să fie un drept, nu un privilegiu.

Evaluare:

• Observarea participării în activități.

• Răspunsuri orale, contribuții la discuții.

Fișa de reflecție finală

RELAȚIA DINTRE IDEEA POETICĂ ȘI MIJLOACELE ARTISTICE ÎN TEXTUL LITERAR FOTOGRAFIE LA MINUT ÎN PARC LA TEGUCIGALPA. POEME DE DRAGOSTE DE ȘTEFAN BACIU CA TEHNICĂ PENTRU LECTURA IMAGINII

PROF. MENTOR DR. DIRIGINTE HARITINA-CRISTINA GAIȚĂ
LICEUL TEORETIC „BELA BARTOK”, TIMIȘOARA
COLEGIUL TEHNOLOGIC „EMANUIL UNGUREANU”, TIMIȘOARA
LICEUL TEHNOLOGIC DE VEST, TIMIȘOARA

1. Comentează textul de mai jos, în minimum 50 de cuvinte, evidențiind relația dintre ideea poetică și mijloacele artistice.
2. Conturează, pornind de la textul dat, portretul eului liric, în diferite ipostaze.
3. Precizează, bazându-te pe textul dat, care este legătura între literatură și lectura imaginii.

„O linie dreaptă duce de la „Start” la „Mele”
și alta de sub Tâmpa în golf la Ilikai
cu-un vers trec munții și sfărâm zăbrele
într-un județ de vise mutat pe-un colț de rai

din Țara Bârsei am luat cu mine
un cânt ce-mi sună azi în ritm de jazz
acasă sunt în toate țările străine
Bucegii-mi ning zăpada vremii pe obraz

pe foi de palmieri scriu o sinteză
în clipocit de vâsle lungi dinspre ocean
în hawaiiană-n papiamento și-n chineză:
cuneiforme sumbre-n Coloana lui Traian”.
(Ștefan Baciu, *Fotografie la minut în parc la Tegucigalpa. Poeme de dragoste*)

4. Redactează un eseu de minimum 400 de cuvinte, în care să prezinți particularitățile de construcție a personajului principal dintr-un text narativ aparținând autorului canonic Liviu Rebreanu, folosind o tehnică pentru lectura imaginii (de exemplu secvența în care Ion sărută pământul).

În elaborarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- precizarea statutului social, psihologic, moral etc. al personajului ales;
- evidențierea unei trăsături a personajului ales, prin două secvențe comentate;
- analiza, la alegere, a două componente de structură și de limbaj ale romanului, semnificative pentru construcția personajului ales.

Notă! Ordinea integrării reperelor în cuprinsul eseului este la alegere.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof. Înv. Preșc. MARINESCU MARIA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR .1 BUZĂU

DATA:05.03.2025

GRUPA:Mare „Steluţele”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU : ***„Cum exprimăm ceea ce simţim”?***

TEMA PROIECTULUI : „Vin florile cu soare”

TEMA INDEPENDENTĂ: „Flori de primăvară”

TEMA ZILEI : „Narcisa – mireasmă și joc”

CATEGORIA DE ACTIVITATE : Activitate integrată

DOMENIILE EXPERENȚIALE VIZATE : ADP+ALA 1+ADE (DLC + DEC)+ALA 2

TIPUL DE ACTIVITATE: Mixtă (însușire de noi cunoștințe, consolidare de priceperi și deprinderi)

FORMA DE ORGANIZARE : frontal, pe grupuri, individual

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂŢII INTEGRATE:

<u>Activități de dezvoltare personală</u>

ADP: **Întâlnirea de dimineaţă: „Prietena mea Narcisa”;** ***Salutul, Prezenţa, Calendarul naturii, Activitatea de grup, Noutatea zilei.***

Tranziții : „De mânuțe ne luăm! “, „Azi pictori noi vom fi / Mâinile vom pregăti / Le spălăm, le curăţăm / Şi de lucru ne-apucăm.”, „Mișcăm degețelele! “.

<u>Jocuri și activitați didactice alese (etapa 1)</u>

ALA1:

- ✓ ***JOC DE MASĂ: „Din bucăți întreg – flori de primăvară” – puzzle***
- ✓ ***BIBLIOTECĂ: „Floricele!” - grafisme***
- ✓ ***ȘTIINȚE: Cărticica cu flori „Numără și potrivește floricelele!”***

Activitate pe domenii experienţiale

ADE:

- ***Domeniul limba si comunicare -DLC:„Povestea Narcise “de Anica Suriarachi”-lectura educatoarei***
- ***Domeniul estetic și creativ - DEC: “Narcisa”- activitate artistico – plastică-pictură***

Jocuri și activitati didactice alese (etapa 2)

ALA 2:

- ***„Dansul florilor de primăvară”***
- ***„Floarea plimbăreață”- joc liniștitor***
- ***Momentul de literaţie: „Legenda mamei“***

SCOPUL ACTIVITĂŢII :

Dezvoltarea comunicării orale prin îmbogăţirea vocabularului, exprimarea clară şi corectă prin utilizarea cuvintelor in propoziţii, stimularea expresivităţii şi creativităţii artistico-plastice, prin aplicarea diferitelor tehnici de lucru învăţate.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

La sfârșitul activității copiii vor fi capabili:

În cadrul ADE – DLC:

- ***O.1: Să precizeze titlul și personajele poveștii;***
- ***O2: Să formuleze mesajul educativ al poveștii, pe baza explicațiilor oferite;***

În cadrul ALA1:

- ***O.3: Să reconstituie florile folosind piesele de puzzle;***
- ***O.4: Să unească punctele pentru a obţine conturul florilor de primăvară ;***
- ***O5: Să coloreze florile folosind o cromatică adecvată;***
- ***O6: Să realizeze cel puțin 2 coșulețe potrivit cerinței, raportând cantitatea la număr;***

În cadrul ADE – DEC:

- ***O.7: Să realizeze lucrarea prin tehnica picturii, păstrând acurateţea;***

În cadrul ALA2:

- ***O.8: Să execute mişcările de dans,respectând ritmul melodiei şi urmărind demonstraţia educatoarei.***

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- ***Mesaje orale în diverse situații de comunicare;***
- ***Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și respectarea lui;***
- ***Exprimare orală a mesajului, a emoțiilor etc;***
- ***Motricitate grosieră și fină în contexte de viață familiare;***
- ***Activarea și manifestarea potențialului creativ.***

COMPORTAMENTE VIZATE:

- ***Respectă regulile de exprimare corectă, în diverse contexte de comunicare;***
- ***Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului;***
- ***Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în calitate de auditor;***
- ***Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în calitate de vorbitor;***
- ***Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;***
- ***Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;***
- ***Manifestă creativitate în activități diverse.***

STRATEGII DIDACTICE:

Metode si procedee**: **conversația, explicația, expunerea, lectura educatoarei, explozia stelară, demonstrația, exercițiul, turul galeriei, jocul.

Materiale și mijloace de învățământ: scrisoare de la Zâna Narcisă, boxă, laptop, zar, bol cu jetoane colorate, jocuri puzzle, piese puzzle, coșulețe, floricele, covoraș povestitor, imagini poveste, jetoane explozia stelară, cutie-surpriză, lucrare-model, flori polistiren, acuarele, pensule, păhărele cu apă, servețele, machetă, ecusoane zâna primăvara și flori de primăvară, floare.

Forme de organizare**: **frontal, pe grupuri mici, individual, în grup.

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

DURATA : o zi

EVALUARE:

- ***continuă - formativă prin observarea comportamentelor copiilor şi corectarea răspunsurilor, întrebări, aprecieri verbale, îndrumări individuale şi motivante;***
- ***analiza şi aprecierea produselor activității;***
- ***acordarea de stimulente şi recompense.***

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educaţia timpurie 2019;
- Repere fundamentale în învăţarea şi dezvoltarea timpurie a copilului de la naştere la 7 ani, Unicef, editura Vinemonde 2024;
- Suport pentru explicitarea şi înţelegerea unor concepte şi instrumente cu care operează curriculumul pentru educaţie timpurie.
- Metode interactive de grup-ghid metodic- 60 metode şi 200 aplicaţii practice pentru învăţământul preşcolar, Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga, Editura Arves,

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Sala de grupă este amenajată și decorată în concordanță cu tema săptămânii, centrul tematic este bogat în materiale didactice atractive și atent alese, centrele de interes sunt pregătite pentru activitățile ce urmează a fi desfășurate, sala de grupă este aerisită, iar climatul este favorabil, având la dispoziție toate mijloacele, materialele și resursele pentru desfășurarea activităților.

Întalnirea de dimineață, unde copiii sunt aşezaţi în semicerc pe pernuțe pentru a putea stabili cu fiecare copil un contact vizual. Climatul favorabil este susținut de comportament, educatoarea zâmbeşte, îi priveşte, transmite căldură şi încurajare prin toate formele de comunicare – verbal şi nonverbală. Propun să ne înviorăm cântand cântecelul ,,Bună dimineaţa”:

I.Bună dimineața, soare luminos,

Bună dimineața, curcubeu frumos,

Bună dimineața, spun glasuri de copii,

Bună dimineața, e o nouă zi!

II.Bună dimineața, copaci înfruziți

Bună dimineața, păsări mari și mici,

Bună dimineața, spun glasuri de copii

Bună dimineața, e o nouă zi!

III.Bună dimineața, micul vânt

Bună dimineța, întreg pământ

Bună dimineața, spun glasuri de copii

Bună dimineața, e o nouă zi!

I. **Salutul** – Dupa ce ne -am înviorat, am cântat, ne vom saluta în semicerc, pornind de la cadrul didactic .

,,Buna dimineața steluțe

Mă bucur că ne reîntâlnim

A-nceput o nouă zi,

Bună dimineaţa copii!”

Prezența :

„După ce ne -am adunat

Şi frumos ne- am salutat

Colegii ne -am intâlnit

Cine oare ne -a venit?(Se verifică copiii absenţi)

Vom remarca copiii care nu au venit la grădiniţă, astfel poza celor absenţi va fi pusă în căsuţa absenţilor .

Calendarul naturii: Copiii vor participa activ la completarea Calendarului naturii. Vor fi solicitați pe rând, venind și completând cu jetonul potrivit. Aceștia denumesc ziua săptămânii, data, luna și anul, iar educatoarea indică jetonul pe care este scrisă denumirea acestora.

II.Împărtășirea cu ceilalți : Un copil este invitat să spună care este floarea lui de primăvară preferată, motivând alegerea acestui tip de floare. Ceilalți preșcolari vor asculta cu atenție, iar dacă vor dori pot adresa întrebări sau comentarii.

Activitatea de grup: Educatoarea prezintă copiilor un zar de dimensiuni mari, *Zarul Zânei Narcisă,* pe laturile acestuia se vor afla șase dintre cele mai cunoscute flori de primăvară (ghiocel, brândușă, zambilă, lalea, lăcrămioară, narcisă) . Zarul se va plimba de la un copil la altul cât timp copiii rostesc împreună *Zarul se grăbește și la tine se oprește!* Copilul la care se oprește zarul, îl va arunca, va denumi floarea și va spune ce știe despre aceasta (culoare, mărime, miros etc). Jocul va fi reluat în funcție de disponibilitatea copiilor.

III.Noutatea zilei: Zâna Narcisă are o supriză: un coș cu multe flori, dar și multe alte provocări pentru noi în această zi minunată.

Captarea atenției se realizează cu ajutorul scrisorii de la Zâna Narcisă. Scrisoarea se va afla pe trăistuța cu povești. Cântecelul pe care Zâna Narcisă l-a pregătit pentru copii este *Faceți loc să vină povestea!* . Copiii vor purta trăistuța cu povești din mână în mână și o vor *dansa* pe parcursul cântecelului, iar trăistuța va ajunge din nou în mâinile educatoarei și îi va recompensa cu o poveste.

În urma discuției introductive, educatoarea va anunța tema activității: *Dragi copii, astăzi trăistuța v-a pregătit o poveste tare interesantă: vă voi citi Povestea Narcisei! Am să vă rog să fiți atenți pentru că la final vă voi adresa câteva întrebări.*

Dirijarea învățării se va realiza prin expunerea poveştii cu ajutorul covorașului povestitor. Copiii stau relaxaţi pe pernuțe. Când covorașul s-a rostogolit, povestea a și început. O

dată ce povestea începe, trebuie să fie liniște, să fiți atenți la conținutul poveștii ca să puteți răspunde la întrebările pe care vi le voi adresa după ce termin de citit povestea.

TIRI-BAM! TIRI-BUM! Povestea începe acum! Când covorașul s-a rostogolit, povestea a și început.

Expunerea textului:

Pentru o mai bună înțelegere și receptare a textului se va ține seama de:

- vocea și tonul educatoarei vor fi potrivite în funcție de importanța faptelor povestite;
- schimbarea ritmului vorbirii în funcție de momentul povestirii;
- utilizarea covorașului concomitent cu povestirea evenimentelor;
- în timpul lecturii, educatoarea îi stimulează pe copii într-un mod interactiv să emită predicții.
- la punctul culminant al poveștii, educatoarea creează momentul de suspans.

-educatoarea va explica sensul cuvintelor / expresiilor noi : *spălăcită(fara culoare), gigantic(mare ,imens), stranie(ciudată), briză(suflare ,adiere),furioasă(mânioasa).*La finalul poveștii, educatoarea va solicita copiilor să formuleze propoziții folosind cuvintele noi.

Idei principale:

1. Narcisa era o zâna mică și frumoasă care iubea să picteze florile.
2. Într-o noapte găsi o floricică tristă în grădina unei vrăjitoare.
3. Văzând că floricica era tristă pentru că nu avea nicio culoare, Narcisa dori să o picteze pentru a o ajuta.
4. Când a început să vopsească floricica, a apărut vrăjitoarea care i-a vărsat vopseaua.
5. Din stropii de vopsea căzuți au răsărit flori aurii.
6. Vrăjitoarea își împachetă lucrurile și plecă de acolo pentru că nu suporta culoarea și mireasma florilor.
7. Din acea zi florile aurii se numesc narcise, în amintirea micuței zâne curajoase.

Fixarea conținutului se va realiza prin **metoda exploziei stelare**. Educatoarea va împărți colectivul de copiii în 5 grupuri care își vor desemna un reprezentant: aceștia vor extrage dintr-un bol câte o întrebare (**Cine?, Unde?, De ce? Cum? Când?**).

Se explică copiilor, care este intrebarea de pe fiecare steluță :

- ✧ CINE? -pe steluța roșie
- ✧ UNDE ?-pe steluța albastra
- ✧ DE CE?-pe steluța galbena

- ✧ CUM ?-pe steluța mov
- ✧ CÂND ?-pe steluța verde

Fiecare grup elaborează 1-2 întrebări. La final, liderii vor comunica întrebările și vor alege imaginea potrivită drept răspuns. Vor așeza imaginea adecvată în dreptul întrebării de pe panoul Exploziei stelare.

Este evidențiat **mesajul educativ** al poveștii: *Ce învățăm noi din poveste?* (*Oricât de mic ești, poți ajuta și poți aduce bucurie: la fel ca Zâna Narcisa care a dorit să o ajute pe micuța floricică!)*

În final, se fixează titlul poveștii și autorul: *Povestea narcisei* de Anica Suriarachi.

Educatoarea va aprecia modul în care s-au comportat copiii și implicarea acestora pe parcursul întregii activităţi, apoi se va realiza **tranziția** la activitatea pe centre: *De mânuțe ne luăm!*.

Educatoarea va prezenta un bol de jetoane colorate: copiii vor extrage din bol câte un jeton, corespunzător pentru un centru de activitate:

- roșu pentru centrul Joc de masa,
- galben pentru Bibliotecă,
- verde pentru centrul Științe.

Astfel copiii vor fi repartizați la centre.

Educatoarea va prezenta copiilor cele trei centre deschise și temele propuse, se intuiesc materialele didactice puse la dispoziţie la fiecare centru.

La centrul ***Joc de masa*** - „Din bucăți întreg – flori de primăvară"-puzzle : Copiii vor reconstitui florile de primăvară folosind piesele de puzzle, apoi le vor denumi.

La centrul ***Bibliotecă*** - „Flori de primavara "- grafisme: Copiii vor trasa semne grafice pentru a realiza florile, apoi le vor colora folosind o cromatică adecvată.

La centrul ***Științe:*** „Numără și potrivește floricelele!": Copiii vor raporta cantitatea la număr prin completarea cărticelei puse la dispoziție (Vor așeza în fiecare coșuleț tot atâtea floricele cât indică cifra de pe coșuleț).

Pe tot parcursul activității se vor asigura condițiile optime, se va urmări modul de lucru la fiecare centru de interes, se vor oferi indicații acolo unde este nevoie și se va pune accent pe grija pentru materialele puse la dispoziție.

Educatoarea propune copiilor posibilitatea de a trece pe la centrele pe care și le doresc. Educatoarea va face aprecieri asupra lucrărilor copiilor și asupra modului de lucru.

Se va realiza apoi **tranziția** către a doua activitatea ADE, cea de pictură: *Azi pictori noi vom fi / Mâinile vom pregăti / Le spălăm, le curăţăm / Şi de lucru ne-apucăm.*

Va urma cea de-a doua activitate pe domenii experiențiale:

DEC- Domeniul estetic și creativ - pictură, unde copiii o vor ajuta pe Zâna Narcisă să termine de pictat toate florile din poeniță. În cadrul activității, preșcolarii vor picta flori din polistiren.

După finalizarea activității, florile vor fi așezate în poeniță pentru a observa modul și priceperea copiilor de a picta.

Educatoarea le reamintește și le explică copiilor că vor picta narcisele, astfel ajutând-o pe Zâna Narcisă. Se va desfășura un dialog între copii și educatoare :

-Dragi copilași, iată ce am pregătit pentru voi!

-Ce a pictat Zâna Narcisa aici?

-Ce culori a folosit pentru a o picta? (**model orientativ)**

-Zâna nu a reușit însă să picteze toate florile. Ce spuneți: îi dăm o mână de ajutor?

Îi va anunţa pe copii **tema activităţii:** *Astăzi, cu ajutorul acuarelelor, vom picta narcisele pe care le vom aşeza apoi în poeniță!*

Se va realiza apoi **<u>intuirea materialului didactic</u>**: *Ce v-am pregătit pe măsuţe?, Pe ce vom picta?(flori de polistiren), Cu ce vom picta? (vom picta cu acuarele, pensule), De ce mai avem nevoie pentru a picta? (apă, servețele).*

<u>Explicarea şi demonstrarea tehnicii de lucru</u>: *Acum vă rog să fiţi atenţi pentru că vă voi arăta cum pictăm. Înmuiem pensula în apă apoi în culoarea verde. Aplicăm culoarea pe frunze și pe tulpină. Vom înmuia apoi pensula în apă pentru a o curăța, apoi în culoarea galbenă şi vom picta petalele. Vom avea grijă să nu punem prea multă apă, pentru a obține o lucrare îngrijită. V-am pregătit şi şerveţele cu care vă puteţi şterge, dacă vă murdăriți în timpul activității.*

<u>Exerciţii pentru încălzirea muşchilor mici ai mâinii</u>: *Înainte de începerea lucrării va trebui să ne încălzim mâinile. Aşa că ne vom încălzi prin executarea unor exerciţii : Mişcăm degețele!*

Executarea temei de către copii: Educatoarea va reactualiza obiectivele, cerinţele privind corectitudinea, acurateţea lucrărilor, utilizarea materialelor și a instrumentelor de lucru cu grijă.

Copiii execută lucrările, respectând tehnica de lucru. Educatoarea va supraveghea fiecare preșcolar în parte, oferindu-le sprijin la nevoie.

Educatoarea va evalua lucrările și va face aprecieri verbale privind acuratețea acestora. Preșcolarii vor fi îndrumați de către educatoare să așeze narcisele etichetate în poeniță, iar mai apoi se va realiza turul galeriei, pentru evaluarea lucrărilor realizate.

Prin **tranziția** *„Bat din palme”* se va realiza trecerea la jocurile și activitățile liber-alese – etapa a doua.

ALA2: *„Dansul florilor de primăvară”* – joc muzical

Captarea atenției se va realiza prin descoperirea materialelor necesare desfășurarii jocului muzical: coronița Zânei Primăvara, ecusoane flori de primăvară și pelerină cu flori. Copiii vor denumi florile de pe ecusoane.

Educatoarea va anunța tema activității: *Dragii mei, astăzi ne vom juca cu florile! Dansul florilor de primăvară se numește jocul muzical pe care îl vom desfășura.* Apoi se vor desemna rolurile: Zâna Primăvara și florile : zambilă, narcisă, lalea, liliac, ghiocel.

Educatoarea va explica regulile jocului: Copiii vor fi organizați în cerc. O fetiță va fi desemnată Zâna Primăvara și va sta în mijloc. Alți copiii, prinși în horă vor fi desemnați flori de primăvară (zambilă, narcisă, lalea, liliac, ghiocel). Copiii prinși în horă vor cânta versurile și vor dansa. Floarea strigată se va prinde de mână cu Zâna Primăvara. În momentul în care cântă *Dragă primăvară, bine ai venit!* , copiii prinși în horă vor face o plecăciune. Când se intonează ultima strofă, toate florile se întorc în horă, iar la finalul cântecului se ghemuiesc pe covor. Zâna Primăvara va *trezi* fiecare floare cu o îmbrățișare. Rolurile se schimbă și jocul se desfășoară de 3-4 ori, în funcție de disponibilitatea copiilor.

Educatoarea va demonstra jocul: Va lua coronița și se va așeza în mijloc, fiind Zâna Primăvara. Va intona cu preșcolarii prima strofă, luând de mânuță zambila în momentul în care este strigată.

Se va realiza **jocul de probă** pentru a se observa dacă cei mici au înțeles regulile jocului. Educatoarea va desemna o fetiță care va prelua rolul Zânei Primăvara, apoi copiii intonează a doua strofă.

Se desfășoară apoi jocul propriu-zis: La semnalul dat, jocul se reia și se desfășoară de 3-4 ori, în funcție de disponibilitatea copiilor.

În desfășurarea jocului, se pune accent pe respectarea regulilor de joc, intonarea corectă a versurilor și executarea mișcărilor.

„Floarea plimbăreață” - joc liniștitor.

Copiii vor fi așezați în cerc împreună cu educatoarea.

Educatoarea explică regulile, demonstrează jocul apoi se realizează jocul propriu-zis: Educatoarea pornește jocul, având în mână o narcisă pe care o predă copilului din dreapta sa. Narcisa va fi purtată din mână în mână cât timp copiii rostesc în cor : *Narcisa se grăbește și la tine se oprește!*. Copilul la care se oprește narcisa va spune ce activitate i-a plăcut cel mai mult din cele desfășurate în acea zi și pe care ar dori să o repete. Apoi narcisa *pornește mai departe.* Copiii o vor transfera din mână în mână până ajunge la cât mai mulți copii. Educatoarea subliniază faptul că preșcolarii trebuie să transfere floarea cu atenție pentru că ea este fragilă.

Tranzitie :Narcisa,narcisa ,/Pe poteci tu vii aici,/Frumos ne asezam ,/Si atenti noi suntem.

MOMENTUL DE LITERAŢIE se va realiza la centrul BIBLIOTECĂ (INSULA DE LECTURĂ) unde vor fi puse la dispoziţia copiilor cărți cu poveşti despre flori de primăvară. Îndrumaţi de educatoare, aceștia vor alege povestea ,,Legenda mamei .(Anexa 2)

MOMENTUL DE EVALUARE se face prin metoda ,,Turul galeriei“ în care se analizează lucrările realizate de copii.

Copiii își exprimă sentimentele față de Zâna Narcisă, mulțumindu-i pentru recompense.

MOMENTUL DE REFLECŢIE

Încheierea activităților se va desfășura prin declararea admirației educatoarei asupra lucrărilor copiilor şi mulţumirea în ceea ce priveşte îndeplinirea tuturor sarcinilor de lucru propuse şi oferă copiilor coroniţe cu flori şi alte recompense pregătite pentru aceştia .

ANEXA 1

POVESTEA NARCISEI

de Anica Suriarachi

Narcisa era o zână mică şi frumoasă, cu părul auriu şi ochii albaştri ca cerul senin de primăvară. Era tare veselă şi vioaie. Pasiunea Narcisei era să vopsească flori. Avea o găleată cu vopsele şi o pensulă fermecată. La căderea nopţii, când toţi se duceau la culcare, ea zbura pe cer în toate părţile. Îşi petrecea toată noaptea vopsind flori. Florile stăteau în sus drepte şi aşteptau cu nerăbdare până venea Narcisa, să le îmbrace în culorile curcubeului. Nimeni nu ştia că ea era cea care, în cursul nopţii, le dădea florilor culori aşa de frumoase.

Într-o noapte, după ce vopsise florile sălbatice din centrul pădurii, ajunse la o grădină spălăcită, înconjurată cu un gard gigantic. Nu se vedea nici o floare. Zări o cabană stranie în mijlocul grădinii. Nevăzând nici o floare pe care să o vopsească, Narcisa zbură mai departe. Se opri însă mirată:

- Parcă a suspinat cineva! spuse ea şi se uită printre gard.

-Nu, Narcisa, nu intra! strigară florile sălbatice din afara grădinii. Aici locuieşte o vrăjitoare căreia nu-i plac florile şi nu lasă pe nimeni să intre.

Dar suspinul se auzi din nou. Privind iar printre gard, Narcisa zări o floricică mică şi gingaşă dar care nu avea nici o culoare.

- Mă simt aşa de singură! spuse aceasta plângând. Albinele şi fluturii nu vin şi pe la mine pentru că nu sunt frumoasă. N-am nici un fel de culoare!

- Nu mai plânge, îţi voi dărui eu culori frumoase! spuse Narcisa.

Păşi dincolo de gard în timp ce florile, o implorau să nu intre în grădină.

-Florilor, vreau s-o ajut pe această micuţă floare. E aşa de tristă! Vreau să-i dau puţină culoare, s-o fac fericită, spuse Narcisa.

- Repede, vrăjitoarea încă mai doarme! Du-te şi vopseşte floarea înainte de a se trezi din somn! zise o pasăre ce stătea pe ramura unui copac.

Narcisa a îngenuncheat lângă floarea cea urâţică şi a început s-o vopsească. Numai ce atinse floarea, când… cineva o trase de picioare.

- Ce faci aici? mormăi vrăjitoarea ameninţător. Biata Narcisa încercă să-i spună vrăjitoarei că a vrut doar s-o vopsească pe floricica cea micuţă.

- Ce? Să vopseşti o floare? O să-ţi dau eu vopsele! O apucă de aripi şi o aruncă departe de floare. Apoi luă găleata cu vopsele din mâna Narcisei şi i le răsturnă pe cap.

- O, nu! Vopselele mele! strigă zâna îngrozită.

Tocmai atunci se întâmplă o minune: din acei stropi de vopsea ce căzură pe pământ, răsăriră flori aurii. Toată grădina fu în curând acoperită cu flori galbene. Câteva picături ce ajunseseră pe nasul vrăjitoarei, s-au transformat şi ele în nişte flori aurii. Vrăjitoarea care ura florile, se supără tare rău. Ea nu putea să oprească florile să înflorească şi nu-i plăcea nici parfumul lor. Alergă furioasă spre căsuţa ei, îşi împachetă lucrurile şi plecă departe să caute altă pădure în care să se mute. Narcisa era nespus de fericită. Râdea şi trecea repede printre flori, cântând de bucurie. Florile, albinele şi fluturii cântau împreună cu ea.

După ce soarele a răsărit, micuţa zână plecă înapoi în lumea basmelor. Briza dimineţii a luat parfumul florilor aurii şi l-a răspândit în toată pădurea. Ele erau tot aşa de frumoase ca şi Narcisa.

De atunci frumoasele flori aurii se cheamă NARCISE .

Aşa au apărut narcisele pe lumea aceasta!

ANEXA 2

Legenda mamei – Povestea de suflet

Se spune că odată, Gingașul- ghiocel își trudea mintea cu o întrebare.

Ieri, când tocmai scosese capul din zăpadă, zărise un copil care ținea în mâna un alt ghiocel pe care, spunea el, urma să i-l dăruiască mamei sale.

Supărat că nu-și putuse saluta măcar fratele mai mare cu care plecase băiatul voios, Gingașul-ghiocel se întreba ce putea însemna cuvântul acesta **„mama”**, ca să merite ruperea unei flori atât de superbe cum era el.

Și tot frământându-și mintea, se gândi să-l întrebe pe Bătrânul- ghiocel ce înseamnă **„mama”**.

El avea deja 5 zile de când zărise lumina și sigur trebuia să știe.

– Bătrâne-ghiocel, spuse ghiocelul sfios, am o intrebare.

– Ia spune!

– Ce inseamna **„mama”**?

La auzul acestor cuvinte, Bătrânul-ghiocel surâse.

– Vrei să știi ce-nseamnă **„mama”**?

– Da, răspunse temator Gingașul-ghiocel.

– Dragul meu, **mama** este cea mai scumpă ființă din lume și cel mai prețios cuvânt. Fără mama nicio ființă nu ar exista. E la fel de importantă ca și apa cu care te hrănești, ca și soarele de unde-ți iei lumina, la fel ca aerul pe care-l respiri. Toată lumea ar trebui să aiba o mamă. Ea a apărut din dorința oricarei vietăți de a fi protejată. Este importantă mai ales pentru copii. Fără o mamă, nimeni nu le-ar șterge lacrimile de pe obrăjori, fără ea nu ar putea crește. Ea este cea care îndură toate suferințele și-și duce povara până la capăt. Ea e blândă, iubitoare și răbdătoare. E singura care poate alina durerea, e singura care poate oferi căldura, liniștea și pacea oricărui

suflet. De aceea a luat naștere mama. Din nevoie. Și cât de tristă și de neînsemnată ar fi lumea dacă nu ar exista mama, care dă culoare și viață la toate câte sunt pe-acest pamant!

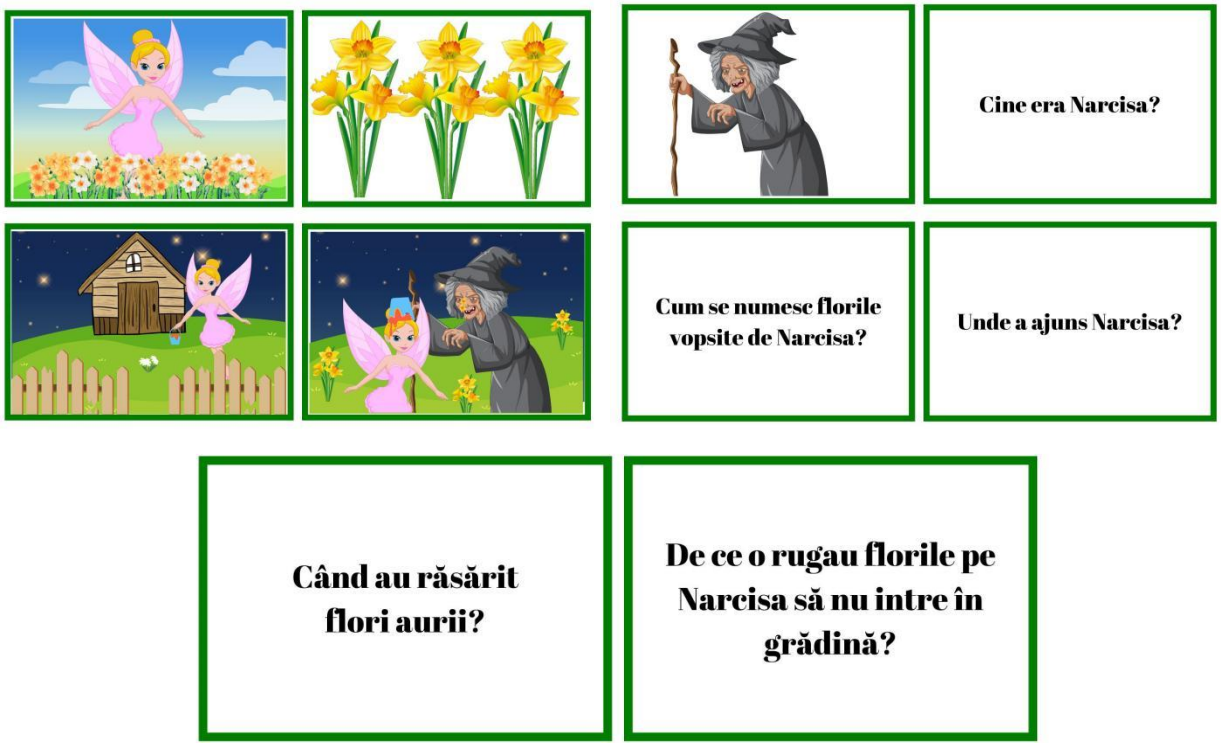
– Ce importantă este mama! spuse mirat și încântat Gingașul-ghiocel. Dar deodata se întristă și începu să plângă cu lacrimi amare. Spuneai ca toate ființele ar trebui să aibă o mama, Bătrâne-ghiocel. Ei, bine, atunci eu de ce nu am una?

– Prostuțule, spuse Bătrânul-ghiocel. Păi, mama ta e zăpada! Dacă nu-ți ținea ea de cald toata iarna cu haina ei pufoasă, acum nu mai trăiai. Iar, tată-ți este soarele care te mângâie cu razele sale duioase în fiecare zi.

– Așa este, spuse atunci înveselit Gingașul-ghiocel. Cu toate astea, să știi că tare mi-aș dori să cunosc o mama care să semene descrierii tale.

– Ei bine, mâine sunt sigur că o vei întâlni, răspunse Bătrânul- ghiocel. Băiatul care tocmai ți-a rupt fratele mai mare, vine în fiecare zi să culeagă câte un ghiocel pentru mama lui. Așa că, vezi cum îl impresionezi în haina ta sclipitoare și te va alege. Și îți mai spun un secret: când îi vei săruta mamei podul palmei, să știi că vei fi cea mai norocoasă floare din lume.

IMAGINI EXPLOZIA STELARĂ

PROIECT DIDACTIC
Metoda Știu cine ești(ce îți place)

Ungureanu Alina-Petronela,
Școala Gimnazială Nr.1, Comarna, jud. Iași

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Nr.1, Comarna

Disciplina: Consiliere şi orientare

Clasa: a V -a

Tema: *Știu cine ești(ce îți place)*

Diriginte: prof. Ungureanu Alina-Petronela

Competențe:

- să conștientizeze rolul comunicării și consecințele comportamentului în colectivitate;
- să valorizeze relaţiile interpersonale, să-și controleze reacțiile emoționale;
- să participe activ la întreaga desfăşurare a activităţii educative, contribuind la construirea unor mesaje în manieră asertivă;
- să emită aprecieri / judecăţi de valoare legate de activitate educativă la care au participat în scopul eficientizării activităţilor viitoare.

Strategia didactică:

a) Metode didactice: conversația, conversaţia euristică, dezbaterea, exerciţiul.

b) Mijloace didactice: markere, videoproiector, laptop, prezentare power point, fișa rotiță, foi colorate, avizier.

c) Forma de organizare: frontal, individual.

Desfășurarea activității didactice

1. **Organizarea clasei în vederea desfăşurării activităţii**

- Se asigură condiții optime pentru buna desfășurare a lecției;
- Verificarea prezenţei elevilor, comunicări dacă este cazul;
- Se distribuie fișele de activitate, materialul didactic corespunzător;
-

2. Captarea atenției

Profesorul face un sondaj în randul elevilor pentru a vedea în ce măsură elevii se cunosc între ei prin întrebări ajutătoare.

3. Anunţarea temei şi a obiectivelor

Profesorul a nunță titlul activității: Știu cine ești(ce îti place) și obiectivele acesteia:

- Cunoașterea pasiunilor celorlalți
- Cunoașterea limitelor acestora
- Recunoașterea propriei caracterizări din perspectiva altei persoane

Profesorul prezintă elevilor scopul acestei metode și în ce constă aceasta.

4. Desfășurarea activităţii

- Fiecare elev primește o etichetă colorată pe care trebuie să-și scrie numele. Profesorul strânge etichetele și apoi le împarte din nou acestora.
- Elevii care au ales o etichetă cu numele lor trebuie să o returneze. După ce fiecare elev a ales o etichetă cu numele unui coleg sunt împărțite fișele cu rotița. Fiecare elev trebuie să scrie pe spate, în mijloc numele elevului pe care l-a ales iar în dreapta jos numele lui.
- După ce toți elevii au completat fișa rotiță toate fișele vor fi lipite la avizier.
- Elevii vor merge la avizier și vor încerca să identifice propria caracterizare.
- Vor avea loc dicuții între elevi pentru a confrunta răspunsurile cu realitatea pentru a vedea în ce măsură aceștia se cunosc sau își cunosc preferințele.

5. Asigurarea feed-backului

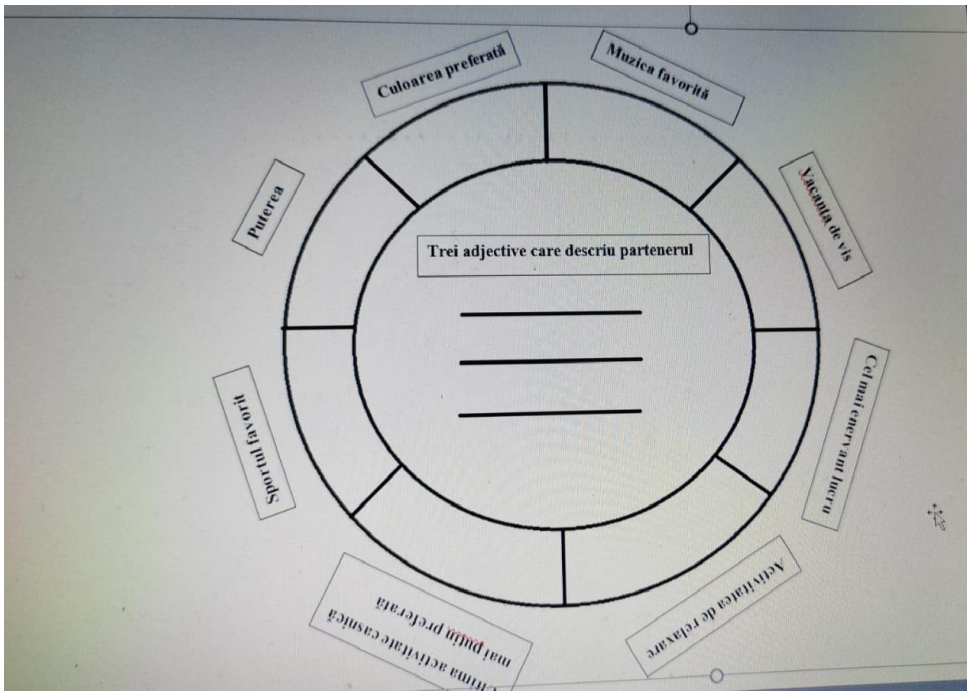
Elevii sunt solicitați să vină cu idei pentru a modifica fișa, pentru a o îmbunătăți.

6. Concluzii:

Dirigintele încurajează elevii să discute între ei, să-și exprime sentimentele și pasiunile, să se exteriorizeze cu scopul de a se cunoaște mai bine.

ANEXA 1

Fișă Roata cunoașterii

Bibliografie:

1. Băban, Adriana, Consiliere educațională, Editura Ardealul, Cluj Napoca, 2001;

2. Holban, Ion, Orientarea școlară, Editura Junimea, Iași, 1973;

3. Jigău, Mircea, Consilierea carierei, Editura Sigma, Bucureşti, 2001;

4. Plosca, Marin, Consiliere privind cariera, aplicaţii în şcoală, Editura Dacia, ClujNapoca, 2001;

5. Tomşa, Gheorghe, Consilierea şi orientarea în şcoală, Casa de Editură şi Presă „Viaţa Românească”, Bucureşti, 1999.

6. Călugăru Daniela, Bulai Diana Luminița, Neacșu I. Elena Lucreția, Albu C. Daniela Mihaela, Ciucă Emilia Rodica, Gârdan MelaniaMaria, Barbu S. Daniela, Călineci Marcela Claudia, Mitrofan Luminița Doina, Șandru N. Ioana, Stănculescu Aurelia Florina, Munteanu Alina, Repere metodologice în consiliere și orientare pentru tranziția de la clasa a VIII-a la clasa a IX-a, București, 2021.

7. Coord. Adriana Băban, Consiliere Educaţională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi consiliere, Imprimeria „Ardealul", Cluj-Napoca, 2003.

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. Primar: Stenciulaș Loredana
Liceul Teoretic „Nicolae Jiga” Tinca, Bihor

DATA: 26.02.2025

CLASA: Pregătitoare B Step by Step

OBIECTUL: Comunicare în limba română

UNITATEA DE ÎNVĂŢARE: „Mănușa”

SUBIECTUL: Sunetul și literele v, V

TIPUL LECŢIEI: fixare și consolidare

OBIECTIV FUNDAMENTAL: Fixarea si consolidarea cunoștințelor cu privire la sunetul și litera v.

COMPETENŢE GENERALE:

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute

COMPETENŢE SPECIFICE VIZATE:

1.3. Identificarea sunetului iniţial şi/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar;

2.1. Pronunţarea clară a sunetelor şi a cuvintelor în enunţuri simple;

2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare;

3.1. Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar;

COMPETENȚE SPECIFICE INTEGRATE:

Dezvoltare personală:

2.2. Identificarea regulilor de comunicare în activitatea şcolară

Arte vizuale si abilități practice:

1.1. Sesizarea semnificaţiei unui mesaj vizual simplu, exprimat prin desen/ pictură/ modelaj/ colaj film/ desen animat, care reflectă un context familiar

Matematică si explorarea mediului:

4.2. Identificarea relaţiilor de tipul „dacă... atunci…” între două evenimente succesive

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1 -să descopere și să audieze unui text nou

O2 -să aleagă cuvintele care conțin sunetul [v]

O3 -să despartă corect in silabe cuvintele ilustrate

O4 -să identifice animalele care nu se regăsesc în textul audiat

O5 -să completeze cuvintele ilustrate cu literele care lipsesc

STRATEGII DIDACTICE:

RESURSE PROCEDURALE:

METODE ŞI PROCEDEE: conversația, observarea, explicația, exercițiul, jocul didactic

RESURSE MATERIALE: tabla smart, fișa de lucru, creioane colorate, fețe zâmbitoare

RESURSE ORGANIZATORICE:

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, de grup, în perechi

RESURSE UMANE: 22 elevi

RESURSE DE TIMP: 35 min

FORME ŞI STRATEGII DE EVALUARE:

a) **evaluare formativă: aprecieri verbale, autoevaluare**
b) **evaluare de proces: fişe de muncă independentă**

BIBLIOGRAFIE:

- *Programa şcolară pentru disciplina Comunicare în limba română clasa pregătitoare*, clasa I și clasa a II-a, Bucureşti, Aprobat prin ordin al ministrului nr. 3418/19.03.2013;
- Setul educativ - ARTKLETT;
- Metodica predării teoriei literare la ciclul primar – Alexandru Gheorghe, ed. Gheorghe Alexandru, Craiova, 2004;

A. DEMERS DIDACTIC

Nr. crt.	Secvențele pedagogice	Obiective operaționale	Conținutul instructiv-educativ	Strategia didactică			Evaluare
				Metode și procedee didactice	Mijloace de învățare	Mod de organizare	
1	2	3	4	5	6	7	8
1	**Moment organizatoric**		Activitatea debutează cu întâlnirea de dimineaţă . Pe fundal rulează cântecelul *Bună dimineața!*	**Conversația**			Observarea comportamentului elevilor
2	**Pregătirea psihologică**		Se deschide mesajul de dimineață. Elevii încearcă să îl citească individual, apoi se citește cu voce tare. “Bună dimineața, dragi copilași! Astăzi este miercuri, 26 februarie 2025 și este timpul pentru o altă poveste. Vântul i-a încurcat cuvintele. “Bunica a împletit o vestă/mănușă. Băiatul a pierdut vestă/mănușă. Vântul a dus vesta/mănușa în pădure/vale. Un vultur/urs a văzut vesta. A intrat în ea. O veveriță/bufnița a văzut vesta. A intrat în ea. O vrabie/un bursuc a văzut vesta. A intrat în ea. Vulpea/iepurele a vrut să intre. Nu mai avea loc.”	Conversația Explicația Jocul didactic	Tabla smart		Aprecieri verbale

			Din fiecare pereche de cuvinte colorate, taie-l pe cel care NU conține litera V. Ascultă povestea a doua oară, fără cuvintele tăiate. Poți să numeri tu câți V în cuvinte ai văzut?				
3	**Anunțarea temei și obiectivelor**		Pornind de la povestea zilei se anunță tema activităţii, o altă poveste, și sarcinile trasate de mascota clasei pentru fixarea cunoștințelor despre sunetul și literele ***V, v***				
4	**Fixarea și consolidarea cunoștințelor**		**a.Reactualizareacunoștițelor necesare** În urma prezentării mesajului se continuă discuţia referitoare la cunoştinţele deţinute de către elevii clasei din activităţile anterioare, despre personajele principale ale poveștii, despre despărțirea în silabe și alcătuirea propozițiilor simple. **b.Descrierea și explicarea sarcinilor** Expun la tablă sarcinile de lucru și dau explicatiile necesare pentru a le rezolva. Acestea se regăsesc și pe o fișă de lucru pe care au primit-o elevii (Anexa 1). Sarcinile de lucru: 1. Recitiți povestea și încercuiți toate cuvintele care conțin literele V, v 2. Despărțiți în silabe cuvintele ilustrate, ca în model. Care dintre animalele ilustrate nu se găsește în povestea de mai sus? Colorează-l. Găsește aceste cuvinte în careu și colorează-le ca în model . 3. Sortează și completează pe mănuși cuvintele.	Conversația Exercițiul Problematizarea Explicația	Fișe de lucru Tabla smart Creioane colorate	Activitate individuală Activitate în echipă	Observarea sistematică a comporta-mentului

			c.Munca independentă Fiecare elev rezolvă individual sarcinile de pe fișa de lucru. Se acordă suport celor care întâmpină dificultăți. **d.Analiza muncii independente** Se verifică cantitativ și calitativ rezolvarea sarcinilor. Se explica la tablă aspectele la care au întâmpinat dificultate mai mulți elevi. **e.Concluzii** Se fac aprecieri generale asupra activității individuale				Observarea sistematică a comporta-mentului
5	**Evaluarea/Aprecieri-criterii**		Evaluarea la scaunul autorului. Elevii, așezați în semicerc, verifică dacă s-au făcut corect despărțirea cuvintelor în silabe, care era intrusul, unde erau cuvintele din careu. Voi face aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție, precum și asupra comportamentului lor pe parcursul rezolvării sarcinilor. Se vor acorda recompense (emoticoane cu zâmbete)	Conversația	Stimulente feţe zâmbitoare	Activitate frontală și de grup	Aprecieri verbale Evaluarea reciprocă Autoevaluare a
6	**Tema pentru acasă. Indicații pentru studiul individual**		De identificat în drum spre casă trei obiecte care încep, conțin și se termină cu sunetul ***V***	Conversația Explicația			
7	**Încheierea lecției**		Se fac aprecieri generale privind demersul activității	Conversația			Aprecieri verbale

PROIECT EDUCAȚIONAL-„ Împreună învățăm mai bine”

Prof. înv. primar PANTAZI CAMELIA
Școala Gimnazială „Ion Creangă”, Loc. Brăila, Jud. Brăila

1. Titlul proiectului: „Împreună învățăm mai bine – Desegregare prin educație de calitate”

2. Argument: Desegregarea în educație presupune integrarea tuturor copiilor, indiferent de etnie, statut social sau nivel de dezvoltare, într-un mediu educațional comun, incluziv și echitabil. Prin activități diverse, care pun accent pe colaborare, empatie și acces egal la resurse, școala devine un spațiu sigur și formativ pentru toți copiii.

3. Scopul proiectului: Crearea unui mediu educațional incluziv, bazat pe respect reciproc, colaborare și acces egal la o educație de calitate pentru toți elevii, contribuind la eliminarea segregării școlare.

4. Obiective:

- ✓ Promovarea incluziunii și colaborării între elevi de diferite etnii și medii sociale.
- ✓ Creșterea cu 20% a implicării elevilor din grupuri vulnerabile în activități comune până la finalul anului școlar.
- ✓ Desfășurarea a minimum 6 activități interactive și colaborative în cadrul claselor și în afara lor.
- ✓ Contribuie la prevenirea discriminării și la consolidarea unei comunități școlare armonioase.

✓ Implementarea activităților pe parcursul a 6 luni

5. Tipuri de activități:

Activități de cunoaștere și socializare/Activități de învățare în perechi sau grupuri eterogene/ Ateliere artistice și culturale/ Jocuri de cooperare/ Vizite tematice și excursii comune/ Activități extracurriculare în parteneriat cu părinții și ONG-uri

Nr. crt.	Activitate	Descriere succintă
1	Cercul prieteniei	Jocuri de socializare care presupun interacțiune și empatie
2	Ora de povești interculturale	Lecturi și dramatizări de povești din diverse culturi
3	Atelier „Culori din lumea mea”	Activitate artistică de exprimare a identității culturale

4	Ziua tradițiilor	Elevii prezintă obiceiuri, costume, mâncăruri tradiționale
5	Proiecte în echipă	Realizarea de postere, machete, prezentări în echipe mixte
6	Părinți implicați, copii fericiți	Activitate comună elevi-părinți – teatru, jocuri, gătit etc.
7	Excursie la muzeu/ferme educative	Însoțire mixtă, observare, colaborare și reflecții comune

6. Resurse necesare:

- ✓ Spațiale :sală de clasă, curtea școlii
- ✓ Materiale didactice și creative (hârtie colorată, creioane, cărți, costume etc.)
- ✓ Resurse digitale (tablete, proiector, internet)
- ✓ resurse umane: cadre didactice, psiholog școlar, mediator școlar, părinți, voluntari
- ✓ Parteneriate cu ONG-uri sau autorități locale

7. Parteneri:

Părinți/ONG-uri care susțin drepturile copilului și incluziunea /Autorități locale/ Școli partenere din alte medii

8. Evaluarea proiectului:

- ✓ Chestionare de satisfacție (elevi, părinți, cadre)
- ✓ Portofoliu de activități (fotografii, lucrări, prezentări)
- ✓ Raport narativ lunar
- ✓ Autoevaluarea elevilor prin fișe de reflecție
- ✓ Feedback calitativ de la toți actorii implicați

Fișă de activitate

Titlul activității: *„Copacul prieteniei”*

Grupa țintă: Elevi clasa a II-a (8–9 ani)

Durata: 50 minute

Tipul activității: Dezvoltare socio-emoțională, educație civică, arte vizuale

Scop: Dezvoltarea relațiilor pozitive între elevi și promovarea acceptării diferențelor

Obiective:

- ✓ Elevii identifică cel puțin 3 calități ale colegilor lor.
- ✓ Elevii colaborează în realizarea unui obiect artistic comun.
- ✓ Elevii manifestă atitudini pozitive față de colegii din medii diferite.

Desfășurarea activității:

1. Introducere (10 min): Povestire scurtă: „Copacul care nu voia frunze colorate” – urmată de discuții despre diversitate.

2. Activitate principală (25 min): Fiecare elev primește o frunză decupată din hârtie colorată. Pe frunză, scrie un mesaj de prietenie/admirare pentru un coleg ales la întâmplare.Toate frunzele sunt lipite pe un copac mare desenat pe un carton (sau tablă)

3. Reflecție și încheiere (15 min): Elevii discută cum s-au simțit primind mesajele. Se trag concluzii despre cum fiecare este valoros în felul său.

4.Materiale: Frunze din hârtie colorată, carioci, foarfecă, lipici, carton mare

5. Evaluare: Autoevaluare orală – Cum m-am simțit azi? Ce am învățat despre colegii mei?

6. *Planificare lunară* – Desegregare prin educație de calitate

7. *Public țintă:* Clasa a II-a

8. Durată: 4 săptămâni, o activitate/săptămână

9. *Scop general*: Cultivarea unei atmosfere de învățare incluzivă și cooperantă

Săptămâna	Activitatea propusă	Scop	Domeniu
Săptămâna 1	Cercul prieteniei	Dezvoltarea relațiilor pozitive între elevi	Dezvoltare personală
Săptămâna 2	Copacul prieteniei (fișa de mai sus)	Acceptarea diversității și colaborare	Educație civică + arte
Săptămâna 3	Ziua tradițiilor – Ce iubesc în familia mea	Cunoașterea și celebrarea diferențelor culturale	Interculturalitate
Săptămâna 4	Proiect de echipă – Povestea unei prietenii	Lucru colaborativ, empatie și exprimare creativă	Comunicare + arte vizuale

*10. Modalități de evaluare:*Observare directă/Portofoliu cu lucrările realizate/Reflecții orale sau scrise/Jurnal de echipă / Jurnal de clasă

Bibliografie:

- *Ghidul pentru incluziune* – UNICEF România
- *Strategia națională pentru incluziune socială și reducerea sărăciei 2022–2027*
- *Curriculum pentru educație interculturală* – Ministerul Educației
- John Dewey – *Democracy and Education*
- Maria Montessori – *Descoperirea copilului*
- *Educație pentru diversitate* – Institutul Român pentru Drepturile Omului
- Legislația privind egalitatea de șanse și accesul la educație

PROIECT DIDACTIC

Prof. consilier școlar, Gheorghiu Ana
CJRAE Cluj – Școala Gimnazială „Horea, Cloșca și Crișan”, Turda

Unitatea de învăţământ: Școala Gimnazială „Horea, Cloșca și Crișan”, Turda

Clasa: a II-a

Profesor consilier: Gheorghiu Ana

Data: 26.09.2024

Aria curriculară: Consiliere și orientare

Disciplina: Dezvoltare personală

Unitatea tematică: Autocunoaștere și stil de viață sănătos

Subiectul lecției: *Toți diferiți, toți egali!*

Tipul lecției: consolidare de cunoștințe

Forma de realizare: activitate frontală și pe grupe

Competenţe generale:

1. Manifestarea interesului pentru autocunoaştere şi a atitudinii pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi
2. 2. Exprimarea adecvată a emoţiilor în interacţiunea cu copii şi adulţi cunoscuţi

Competențe specifică:

1.1.Stabilirea unor asemănări şi deosebiri între sine şi ceilalţi, după criterii simple

2.3. Explorarea abilităţilor de relaţionare cu ceilalţi

Scopul: consolidarea cunoștințelor privind manifestarea unor atitudini pozitive față de sine și față de cei din jur.

Obiective operaționale:

O1- să identifice asemănări și deosebiri între ei și colegii lor;

O2- să asculte cu interes povestea prezentată;

O3- să descopere trăsăturile care îl diferențiază de ceilalți;

O4- să răspundă la întrebările adresate;

O5- să rezolve corect fișa de lucru dată.

Strategia didactică:

Metode și procedee: conversaţia, explicaţia, jocul didactic, explicația.

Forme de organizare: individual, pe grupe, frontal.

Mijloace de învățământ: jetoane, clip video *Unici și speciali*, fișe de lucru, instrumente de scris.

Forme de evaluare: observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale.

Timpul de lucru: 50 min.

Bibliografie:

- MEN- Programa şcolară pentru disciplina “Dezvoltare personală” aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013

- Manual de *Dezvoltare personală*, clasa a II-a, Ed. CD Press.

DEMERSUL DIDACTIC

Nr. crt.	Momentele lecției	Ob. Op.	Conținutul activității	Strategia didactică			Evaluarea
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forma de organizare	
1.	**Momentul organizatoric**		Voi asigura condițiile necesare unei bune desfășurări a lecției: - pregătirea materialului didactic; - aranjarea mobilierului	Conversația		frontal	
2.	**Captarea atenției**		Voi anunța elevii că venind spre sala de clasă, am văzut mulți elevi, toți diferiți. De aceea vreau să le prezint secvența video ”Unici și speciali”.	Conversația Explicația	Laptop Videoproiector Clip video	frontal	Aprecieri verbale
3.	**Anunțarea temei și a obiectivelor**		Voi anunța elevii că astăzi vom vorbi despre asemănările și deosebirile dintre noi, dar și despre trăsăturile pe care fiecare le avem și care ne fac unici și speciali. Tema de astăzi ”Toți diferiți, toți egali!”	Explicația	Tabla marker	frontal	
4.	**Dirijarea învățării**	O1 O2	Antrenarea elevilor în jocuri didactice: *Eu sunt...*, *Diferențele dintre noi!*, *Cuvinte magice.* Prezentarea poveștii ”Băiatul cu mâini dansante”, de Phil Cummings, în care un băiețel cu dizabilități de auz îi învață pe cei din jur cum să comunice și să se înțeleagă. După prezentarea poveștii elevii sunt	Conversatia, ciorchinele. Conversația	Carte de povești	frontal	Observarea sistematică a elevilor

		O4 O5	rugați să identifice careacteristicile personajului principal, dar și proprile caracteristici. Voi cere elevilor să noteze un lucru la care sunt buni şi la un lucru pe care îl fac cu dificultate sau pe care nu îl pot face. După prezentarea fișelor voi sublinia cât este de important să fim prietenoși unii cu ceilalţi și să nu ne judecăm în funcţie de aceste diferenţe.		Fișe de lucru		
5.	**Obținerea performanței**	O3	Elevii vor răspunde la întrebarea *De ce sunt unic?,* notând pe fișă atâtea răspunsuri câte litere are prenumele lor.	Conversația	Fișe de lucru	Individual	Aprecieri verbale individuale
6.	**Asigurarea feedback-ului**	O4	Discuții despre importanța și unicitatea fiecărei persoane, dar și despre efectele negative ale etichetării asupra fiecăruia dintre noi.	Conversația Explicația		Frontal	
7.	**Incheierea activității**		Se vor face aprecieri generale și individuale privind participarea elevilor la activitățiile din cadrul lecției.	Conversația		Aprecieri verbale generale	

PROIECT DIDACTIC

Profesor: Neacșu Maria-Ramona
Scoala: Gimnazială ”Ion Heliade Rădulescu”

Data: 23.11.2024

Clasa: a III – a C

Aria curriculară: Limbă si comunicare

Disciplina: ***Limba si literatura română***

Unitatea de învăţare: O lume de poveste

Subiectul lecţiei: Acordul adjectivului cu substantivul

Tipul lecţiei: Însușire de cunoștințe

Competențe generale:

- Receptarea de mesaje orale si scrise în diverse contexte de comunicare;
- Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare;

Competențe specifice:

- ÎnsuȘirea unor noțiuni teoretice despre adjectiv prin exerciții practice;
- Consolidarea cunoștințelor despre substantiv și adjectiv;
- Sesizarea unor regularități ale limbii prin raportare la mesaje audiate;
- Dezvoltarea vocabularului, a imaginației;
- Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul limbii si literaturii române.

Obiective de referinţă:

- O1: Să își însușească noțiuni teoretice despre adjectiv prin exerciții practice;
- O2: Să rezolve exerciții de consolidare a cunoștințelor dobândite despre substantiv și adjectiv;
- O3: Să manifeste iniţiativă în a rezolva exercițiile propuse;
- O4: Să manifeste un comportament adecvat în relaţiile cu colegii .

Obiective operaţionale:

- **cognitive**

OC1 – să găsească adjectivele și să le asocieze cu un substantiv corespunzător;

OC2 – să realizeze acordul adjectivului cu substantivul pe care îl însoțește;

OC3– să transcrie propozițiile date alăturând fiecărui substantiv câte un adjectiv potrivit;

OC4 – să găsească adjective potrivite pentru substantivele din imaginile date și să le treacă la numărul plural;

- **afective**

OA1 – să manifeste interes pentru activităţile propuse;

OA2 – să fie capabili să se autoevalueze;

- **psiho – motorii**

OPM1 – să-şi coordoneze mobilizarea mâinilor şi a corpului în funcţie de solicitări;

OPM2 – să coordoneze actul manevrării instrumentelor de scris;

OPM3 – să adopte o poziţie corectă în timpul lucrului, în bancă, în faţa clasei.

Strategii didactice:

Resurse procedurale: - conversaţia
- explicaţia
- problematizarea
- brainstorming
- observaţia dirijată
- exerciţiul
- munca independentă.

Resurse materiale: - videoproiector
- calculator
- fişe
- fişă de evaluare
- manual
- caiete
- creioane

Forma de organizare: - frontal

- individual
- pe grupe.

Resurse umane: 34 elevi

Evaluare: continuă, formativă, frontală, individuală

Timp de lucru: 45 minute

Bibliografie:

❖ Iliana Dumitrescu, Nicoleta Ciobanu, Vasile Molan– Limba și literatura română, manual pentru clasa a III-a, Editura CD Press.

❖ Programa şcolară pentru clasa a III-a OMEN 5003/02.12.2014

ANEXA 1

Numele_____

Data_____

FIŞĂ DE EVALUARE

1. Uneşte substantivele cu adjectivele potrivite:

- copii
- frunze
- brad
- toamnă
- bogată
- împodobit
- fericiţi
- ruginii

2. Realizează acordul adjectivului cu substantivul pe care îl însoţeşte .

a) Urşi (cafeniu **) ..... mãnâncã fragi (** gustos**) ..... .**

b) Funza (ruginii **).....a cãzut pe covorul (**multicolore**) ..... .**

3. Găseşte 2 însuşiri pentru fiecare substantiv:

floare .....

elevi .....

Etapele lecţiei	Ob. op.	Activitatea		Strategii didactice			Evaluare
		cadrului didactic	elevilor	Metode şi procedee	Mijloace didactice	Forma de organizare	
Moment organizatoric 1’		Asigur condiţiile optime pentru desfăşurarea lecţiei.	Se pregătesc pentru ora de limba si literatura romana.	Conversaţia	Material necesar	Frontal	
Verificarea temei 3’		Verific calitativ şi cantitativ tema. (ex. 6,7- pag. 52 din manual)	Elevii pregătesc caietele de temă.	Conversaţia			
Captarea atenţiei 3’		Copiii privesc pe videoproiector o imagine cu anotimpul toamna. Prin brainstorming se pornește de la cuvântul “toamna” și se ajunge la a identifica însușiri pentru substantive ce au legătură cu acest anotimp.	Elevii sunt atenţi la imagine şi ascultă cerinţa. Elevii găsesc însușiri pentru toamnă, copaci, pădure.	Conversaţia Explicaţia Brainstorming Exerciţiul	Videoproiector Calculator	Frontal	Frontală, orală prin aprecierea verbală a rezolvărilor
Reactualizarea cunoştinţelor 5’	O1 O2	Adresez elevilor întrebări pentru verificarea noţiunilor teoretice referitoare la substantiv și adjectiv. -Ce este substantivul? -De câte feluri este? -Câte numere are și care	Elevii răspund la întrebări.	Conversaţia Exerciţiul	Videoproiector Calculator	Frontal / individual	Observaţie sistematică Formativă orală prin

		sunt acestea? -Care sunt genurile substantivului? Cum numărăm pentru a identifica genul? -Ce este adjectivul? După ce copiii răspund, se deschide un Power Point despre adjectiv. Se citește definiția și de acolo. Apoi, îi voi pune pe elevi să citească ce reprezintă acordul dintre substantiv și adjectiv.	Elevii definesc adjectivul. Elevii citesc ce reprezintă acordul dintre substantiv ăi adjectiv.			Frontal / individual	aprecierea verbală a răspunsuri-lor la întrebări
Anunţarea subiectului şi a obiectivelor lecţiei 2’		Anunţ tema şi obiectivele lecţiei. Astăzi la ora de limba si literatura română vom învăța despre „Acordul adjectivului cu substantivul”. Trec titlul lecţiei pe tablă, iar elevii în caiete.	Ascultă tema şi obiectivele lecţiei. Scriu titlul lecţiei în caiete.	Conversaţia Explicaţia Exerciţiul	Tablă Caiete	Frontal	
Dirijarea învăţării 18’	OA1 OPM 1,2,3	Le voi solicita elevilor să scrie pe caiete de pe videoproiector: ***“ Adjectivul are același gen și număr cu***			Tabla Caiete Videoproiector		Formativă orală şi scrisă prin aprecierea

	O1	***substantivul pe care îl însoțește.”*** Voi prezenta exemple de adjective la cele 3 genuri și cele două numere. Le voi cere elevilor să scrie pe caiete aceste exemple: ***băiat ascultător*** ***băieți ascultători*** ***fată frumoasă*** ***fete frumoase*** ***stilou albastru*** ***stilouri albastre*** Voi solicita elevilor să dea și ei alte exemple.	Elevii scriu pe caiete exemplele de pe ecran, apoi dau și ei alte exemple oral.	Explicaţia Exercițiul	Calculator		verbală a răspunsuri-lor la exerciţii Observarea sistematică
	O1, O2 O3 O4 OC1 OC2 OC3	Astăzi vom lucra exercițiile pregătite de Mickey, unele oral, iar altele în scris. Se lucrează exercițiile: **1.**Dă click pe adjective si găsește pentru fiecare adjectiv câte un substantiv corespunzător. **2.**Acordă în gen și număr adjectivele cu substantivele date. **3**.Transcrie propozițiile alăturând fiecărui substantiv câte un	Elevii rezolvă exercițiile .	Conversația Explicația Exercițiul			

	OC4	adjectiv potrivit: *Soarele încălzește pământul.* *Pe cer se zăresc nori.* **4.**Găsește adjective potrivite pentru substantivele din imagini și trece-le la numărul plural. **5**. Elevii vor rezolva un exercițiu wordwall.net/ro/resource/					
Obţinerea performanţei 10’		Împart elevilor o fişă de evaluare anunţându-i că vor fi evaluaţi individual cu calificative. (vezi Anexa 1)	Elevii vor trebui să rezolve individual exerciţiile de pe fişa de evaluare	Conversaţia Exerciţiul	Fişă de evaluare	Individual	Evaluare prin calificativ
Evaluare finală 2’	OA2	Aduc elevilor aprecieri generale şi colective. Se fac aprecieri asupra modului de desfăşurare a lecţiei.	Elevii sunt atenţi şi ascultă aprecierile.	Conversaţia		Frontal	Apreciere verbală
Încheierea lecţiei 1’		Tema pentru acasă va consta în exerciţiile 6,7 de la pagina 53 din manual.	Notează tema.	Conversaţia	Manualul	Frontal	

Proiect didactic adaptat pentru corectarea tulburărilor de limbaj

Stan Liana Emanuela
Școala Gimnazială ”Ioan Opriș”

Clasa : a V a

Disciplina: Istorie

TEMA: Viața cotidiană în lumea romană;

Diagnostic copil cu tulburări de limbal - sindrom dislexico – disgrafic

Domeniul de intervenţie :comunicare / limbaj

Scopul :efectuarea unor exerciţii accesibile şi în ritm propriu în cadrul orelor de istorie pentru dezvoltarea abilităţilor lexico-grafice

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ :să diferenţieze sunetele “s” şi “r” în emitere independentă, în silabe directe şi indirecte, în cuvinte care conţin sunetele “s” şi “r”, propoziţii cu aceste cuvinte

OBIECTIVELE OPERAŢIONALE: *La finele activităţii (lecţiei) va fi capabil:*

O1**:** Să pronunţe și să scrie corect sunetele „s” şi „r”

O2: Să recunoască auditiv cele două sunete în silabe, cuvinte, propoziţii

O3:Să completeze propozitiile lacunare cu cuvinte ce contin literele „s” şi „r

OBIECTIVE FORMATIV-TERAPEUTICE: Pe parcursul activităţii se va urmării: elevul să-si dezvolte deprinderile de pronunţie/scriere corecta a sunetelor „s” şi „r , în toate cazurile date

- **METODE SI PROCEDEE DIDACTICE:** Conversaţia, demonstraţia articulatorie, explicaţia, exerciţiul,jocul didactic
- **MIJLOACE DIDACTICE:**imagini cu diverse obiecte a căror denumire conţin sunetele “s” şi „r” , fișe adaptate, stimulente

COMPETENȚE GENERALE de specialitate:

1.Utilizarea vocabularului și a informației în comunicarea orală sau scrisă;

2.Utilizarea surselor istorice a metodelor și tehnicilor adecvate istoriei pentru rezolvarea de probleme;

COMPETENȚE SPECIFICE de specialitate:

2.1. Folosirea termenilor de specialitate în descrierea unui eveniment/proces istoric

2.2. Relatarea unui eveniment/proces istoric, utilizând informaţii din surse istorice

VALORI ȘI ATITUDINI:

1.Coerenţă şi rigoare în gândire şi acţiune**2.**Relaționarea pozitivă cu ceilalți.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Momentele lecţiei	***Cp.***	***Activitate profesor***	***Activitate elevi***	**Activităţi propuse pentru elevul cu sindrom dislexico – disgrafic**	***Metode,procedee, mijloace de învăţământ***
Momentul organizatoric		Notează absenţele. Pregăteşte colectivul de elevi			
Reactualizarea cunoștințelor din lecția anterioară	*2.2*	Elevii sunt aşezaţi pe 4 grupe, fiecare grupă formată din 4-5 elevi. Cele 4 grupe au contact vizual permanent cu mijloacele didactice folosite. Pentru reactualizarea cunoștințelor din lecția anterioară ”Statul roman”, este folosită metoda „Copacul	Elevii sunt împărţiţi pe grupe şi primesc mapele de lucru.Se alege liderul fiecarei grupe.	AFECTIV-MOTIVAŢIONAL -să îşi stăpânească pornirile de a trece repede la acţiune, fără a asculta ce i se spune;-să interacţioneze pozitiv cu colegii şi profesorii **ACTIVITATE**-inclus în grupa 5	Conversația Explicația Metoda ”Copacul ideilor”

	3.1	ideilor” Fiecare grupă va răspunde uneia dintre cerințe:a)Precizați două forme de organizare a statului roman;b)Precizați secolul apariției cetății Roma și continentul ;c)Enumerați doi conducători ai Imperiului Roman;d) Numiți un alt oraș important al Imperiului Roman (în afară de Roma)	Liderul fiecărei grupe va extrage un bilețel în care se află cerința scrisă pe flipchart.Sunt prezentate răspunsurile	(din care fac parte 4 elevi). Cu acești elevi are interacțiune pozitivă **Fișă 1 – ascultă și apoi citește** numele împăraților romani ex. Augustus, Tiberius etc.	Coala Flipchart Explicația elevilor Lucrul pe grupe
Anunţarea lecţiei noi, a competențelor și a planului ei de predare-învăţare	2.1	Se scrie pe tablă una dintre virtuțile romane și se caută cât mai multe exemple care să le ilustreze in zilele noastre: simplitatea, modestia etc.Se anună tema și competențele.Se notează titlul lecției.	Elevii participă la discuție. Elevii notează titlul lecței în caiete.	**ACTIVITATE - LIMBAJ ŞI COMUNICARE** - recunoaște auditiv litera ”s” și ”r” din cadrul virtuților romane **Fișă 2 – ascultă și apoi citește**Patru dintre virtuțile romane erau *cinstea, respectul etc.*	Tabla, manualul, Brainstorming „Asaltul ideilor”
Dobândirea noilor cunoştinţe	*2.2* *3.1*	Informațiile sunt prezentate cu ajutorul unui material Prezi - tatăl era conducătorul familiei-**pater familias,** iar mama se ocupa de locuinţă şi de creşterea copiilor; - femeile nu aveau drepturi egale cu bărbaţiii nu puteau participa la conducerea statului roman; - locuinţele/casele erau simple, fiind	Elevii notează informațiile în caiete Se notează informațile în caiete.	**ACTIVITATE - LIMBAJ ŞI COMUNICARE** - realizează exerciţii specifice de analiză grafică, de asociere a literei, de citire si scriere a literei „s” şi „r” precedată de o vocală; **Fișă 3 -** În familia romană, tatăl se numea *pater familias*. Casele omanilor bogați se	Expunerea sistematică a cunoștințelor Material în format electronic Videoproiector

	2.2 *3.1*	construite în jurul unei curţi interioare numite **atrium**; - cu timpul, casele celor bogaţi au devenit tot mai mari, numindu-se **domus**; - locuitorii săraci trăiau în clădiri cu mai multe etaje, numite **insula**; copiii erau crescuţi în familie până la vârsta de şapte ani; de la 12 ani, băieţii patricienilor urmau şcoli de gramatică sau de retorică; de asemenea, mai studiau matematica, istoria, precum şi operele scriitorilor latini şi greci; - jocurile şi jucăriile erau nelipsite din viaţa copiilor romani etc.	Se notează informațiile pe caiete. Elevii sunt rugați să completeze o fișă de lucru	numeau *domus*, iar casele locuitorilor săraci se numeau *insula*. Viața romanilor a fost dominată de virtuţi: modestia, cinstea, respectul faţă de familie şi faţă de zei. **ACTIVITATE - LIMBAJ ŞI COMUNICARE** - realizează exerciţii specifice de citire si scriere a literei „s” şi „r **Fișă 4 -** Copiii erau crescuţi în familie până la vârsta de sapte ani.La școală, copiii învățau *matematică, istorie și* să vorbească în public. Copiii se jucau: de-a procesul, de-a senatorii, de-a soldații etc.	Expunerea sistematică a cunoștințelor Desoperirea Lucrul pe grupe Informațiile elevilor Expunerea sistematică a cunoștințelor
Fixarea cunoștințelor	*2.1* *2.2* *3.1*	Profesorul împarte elevilor fișa de evaluare și îi instruiește să caute cuvintele afișate pe pereți în clasă.	După rezolvarea fișei elevii vor face verificarea răspunsurilor.	**ACTIVITATE** - colaborarea la rezolvarea fișei de evaluare care va contine exerciții din fișele primite de elev	Fișă de evaluare Conversația
Aprecieri și recomandări		➢ Se apreciază modul în care s-a desfășurat activitatea		***- elevul este felicitat pentru activitate și recompensat cu stikere/notă***	

Proiect de educație parentală pentru a consolida familii pozitive
Școala părinților în folosul copiilor

prof. înv. primar Dîrstariu Maria-Cristina
Școala Gimnazială Nr. 2 “Diaconu Coresi” Brașov

Caracteristicile generale ale grupului de părinți

Grupul de părinți este constituit din membri cu vârste între 36 și 48 de ani, majoritatea au studii superioare, iar în ceea ce privește structura familiei, doi copii provin din familii monoparentale.

Se remarcă implicarea părinților în relația cu școala, susținerea activităților școlare extracurriculare, disponibilitatea pentru activitățile de voluntariat și participarea cu interes la atelierele de lucru elevi-părinți-profesor organizate cu clasa (Crăciun, Paște).

Analiza de nevoi realizată în rândul părinților

La ora actuală, se constată disfuncţii la nivelul relaţiei şcoală-familie. Caracterizată de o constelaţie de probleme şi situaţii, care de multe ori o pun în imposibilitatea de a le rezolva singură, familia contemporană are tot mai mult nevoie de sprijin şi susţinere în îndeplinirea rolului său educativ. La nivelul școlii noastre, nu există un proiect de asemenea anvergură care să implice școala, elevii și părinții acestora.

Acest proiect oferă elevilor, părinților şi cadrelor didactice oportunitatea unei colaborări materializate prin participarea la activități comune, de cunoștere, de voluntariat, de manifestare a recunoștinței, care să valorifice simțul civic al celor implicați și să contribuie la schimbarea atitudinii față de școală și față de diferite categorii sociale și profesionale..

Întâlnirile dintre părinţi şi învăţător constituie momente optime de conştientizare şi mobilizare a părinţilor în direcţia unui parteneriat real – permit schimburi de idei şi opinii, făcând posibilă întrepătrunderea experienţei parentale cu experienţa învăţătorului.

Scopul analizei de nevoi este identificarea disponibilității implicării într-un proiect specific educației pozitive.

Părinții au fost familiarizați cu tema proiectului și cu beneficiile acestuia pentru copii.

S-a discutat despre ce este educația pozitivă, cum poate fi aceasta implementată în mediul școlar, familial și la nivel de societate. S-a transmis părinților o listă cu emoțiile pozitive pe care

cadrul didactic le-a selectat pentru a fi experimentate de copii și pe care doresc să le integreze în activitățile proiectului – **recunoștința, dorința de cunoaștere, umanitatea**.

În primul rând, pentru a dezvolta emoțiile pozitive și a le valorifica în proiect, se vor desfășurarea activități formale în **mediul școlar și extrașcolar**, concepute pentru a sprijini copiii să simtă dorință de cunoaștere, dar și recunoștință.

În al doilea rând, activitățile proiectului “se întind” și dincolo de porțile școlii, în **familiile lor**, unde, pentru a consolida familii pozitive, se vor purta discuții pe tema recunoștinței, a dorinței de cunoaștere, a umanității, pentru a oferi copilului un climat pozitiv și suport adecvat pentru a beneficia de o nouă experiență pe aceeași temă.

În al treilea rând, proiectul va implica și experiența socială care presupune identificarea unor categorii sociale sau profesionale față de care copiii și părinții, alături de profesori, să manifeste recunoștință, dorință de cunoaștere și umanitate. Modelul pozitiv oferit în familie va fi un beneficiu pentru copii. **Categoriile profesionale** sunt alese de copii și de părinți, în funcție de dorința lor de cunoaștere și de faptul că, în clasă, sunt familii care au membri din aceste domenii (geograf, silvicultor, bucătar, scriitor, medic) care ne pot sprijini, fie cu organizarea unor vizite la locul de muncă sau vor veni ca invitați în școală unde vor dezvălui din tainele profesiei. Împreună cu părinții vor exprima recunoștința prin mesaje, gesturi, aprecieri verbale. **Categoriile sociale** sunt cea a copiilor cu dizabilități de la CSEI Brașov și cea a persoanelor vârstnice de la Căminul de bătrâni Săcele, față de care vor experimenta umanitate, în cadrul activităților de voluntariat.

Stabilirea obiectivelor proiectului

Obiectivele proiectului au fost stabilite în funcție de opțiunile copiilor și de disponibilitățile părinților identificate în analiza de nevoi.

Obiective de atitudine (de conștientizare)

- Conștientizarea importanței sentimentului de recunoștință, a dorinței de cunoaștere și a umanității în viața copilului
- Conștientizarea faptului că modelul pozitiv oferit de familie poate influența sentimentul de recunoștință, dorința de cunoaștere și umanitatea la copil
- Conștientizarea faptului că școala are influențe pozitive asupra copiilor, familiilor și comunității

- Optimizarea relației părinte-copil, școală-familie prin valorificarea potențialului formator și a spiritului civic al familiei
- Conştientizarea părinţilor cu privire la rolul pe care îl au în educarea copiilor, din perspectiva dezvoltării spiritului de recunoștință, a dorinței de cunoaștere, a toleranţei, și acceptării în relația cu persoanele din jurul lor

Obiectivele de cunoștințe:

- Dobândirea unor informații noi despre diferite domenii care le satisfac dorința de cunoaștere și pentru care vor experimenta sentimente de recunoștință
- Familiarizarea cu specificul altor categorii sociale (vârstnici, copii cu dizabilități)

Obiectivele de aptitudini:

- Implicarea în oferirea unui model pozitiv de practicare a recunoștinței, a dorinței de cunoaștere și a umanității în mediul familial
- Manifestarea recunoștinței prin scrierea și transmiterea unui mesaj de recunoștință

Obiectivele de comportament

- Implicarea părinților în activitățile de cunoaștere și de voluntariat organizate în cadrul proiectului;
- Formarea de comportamente civice la copii, pentru a îmbunătăţi relaţionarea lor în cadrul grupurilor;
- Deschiderea spre acceptarea copiilor cu nevoi speciale și a vârstnicilor;
- Practicarea recunoștinței în mediul familial
- Oferirea unui model pozitiv de practicare a recunoștinței, în mod conștient
- Implicarea conștientă și voluntară în acțiuni propuse de unitatea preșcolară/școlară

Proiectarea și organizarea activităților proiectului

Obiectivele de conștientizare au fost atinse în cadrul întâlnirii destinate analizei de nevoi, întrucât s-a evidențiat importanța stimulării în familie a dorinței de cunoaștere, a manifestării sentimentului de recunoștință și a umanității în viața copiilor. S-a înțeles faptul că modelul pozitiv oferit de familie va influența experiența copilului, iar școala exercită influențe pozitive.

Obiectivele de cunoștințe vor fi atinse prin mai multe activități realizate prin educație formală și informală: **vizite la locul de muncă** al unor categorii profesionale (silvicultor – Pepinieră, medic – Cabinet medical), **invitați în clasă** – geograf, scriitor, bucătar.

La activitățile de mai sus vor participa și părinții, dar și copiii și vor dobândi noi cunoștințe despre profesiile alese, depre modalitatea în care sentimentul de recunoștință poate fi simțit de copil în mai multe medii sociale.

Activitățile de educație formală și informală se vor desfășura pe parcursul a trei module și vor consta în următoarele:

- Informarea periodică a părinților cu privire la activitățile destinate recunoștinței, dorinței de cunoaștere și umanității desfășurate în mediul formal;
- Oferirea unor exemple de întrebări pe care să le adreseze copilului, cu privire la activitățile desfășurate în școală, pe temele mai sus menționate, astfel încât să evalueze măsura în care copilul reușește să experimenteze emoțiile enumerate în mediul școlar familial și în societate.

Participând la activitățile comune, părinții vor putea observa cum copiii adresează un mesaj simplu de recunoștință colegilor, cadrului didactic și, ulterior, părinților. Aceștia din urmă vor adresa la rândul lor, un mesaj de recunoștință profesorului, copiilor, invitaților speciali, profesionistului vizitat la locul de muncă.

Părinții vor observa modelul de transmitere a informațiilor despre o categoriile profesionale vizate și atitudinea profesorului, vor identifica mesajele de recunoștință evocate pe înțelesul copiilor.

Fiecare întâlnire se va încheia prin realizarea un produs al activității care să reflecte cunoștințe despre domeniul pe care l-au cunoscut în urma vizitei, interacțiunii cu invitații din domenii diferite și prin mesaje de recunoștință la care va participa întregul colectiv de elevi. Părinții vor formula și ei mesaje de recunoștință pe bilețele, pe grupul de wapp cu părinții.

Obiectivele de aptitudini, atitudini și de comportament, care vizează practicarea recunoștinței, a dorinței de cunoaștere și a umanității în mediul familial și în societate vor fi atinse prin activități precum: “Darul bucuriei” - colectare de haine, fructe, dulciuri şi rechizite pentru elevii de la Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Brașov, colectare de legume și fructe pentru vârstnicii de la Căminul de bătrâni - Săcele, „Triunghiul părinți-copii-cadre didactice” – activități comune de manifestare a recunoștinței, a umanității și dorinței de cunoaștere, “Copil ca tine sunt și eu” – activitate comună cu elevii de la Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Brașov.

Copilului trebuie să i se permită să exprime un mesaj de recunoștință și să asiste la un schimb de mesaje pozitive între adulți. Părinții vor partcipa alături de copii la activități de voluntariat și vor continua să mențină vie dorința de cunoaștere a copiilor, pentru a beneficia de un model pozitiv în mediul familial.

Ca urmare a impelementării proiectului, **rezultatele așteptate** vor fi următoarele:

Părinţii din grupul ţintă vor dobândi abilităţi noi în educarea copiilor și stimularea emoțiilor pozitive perecum – recunoștința, dorința de cunoaștere, umanitatea. Se va schimba atitudinea părinţilor faţă de copii, în folosul ambelor părţi. Adulţii vor gestiona mai bine şi mai eficient metodele de acţiune în relaţia cu copilul, relaţie ce se va baza pe afecţiune, toleranţă, recunoștință și severitate în mod echilibrat, nu în exces. Părinţii vor deveni conştienţi de faptul că răbdarea şi consecvenţa în aplicarea măsurilor educative vor conduce, în timp, la rezultate pozitive în formarea personalităţii copilului. De asemenea, ei vor căpăta încredere în instituţia şcolară şi vor sprijini în continuare, prin rolul specific pe care îl exercită, procesul de educaţie desfăşurat în şcoală.

Copiii vor avea încredere sporită în propriile forţe, vor deveni mai responsabili faţă de acţiunile lor, vor fi încântaţi să participe la activităţi extraşcolare comune alături de părinţii lor, ceea ce va conduce la întărirea relaţiei de afecţiune şi comunicare în interiorul familiei. În urma stimulării climatului familial adecvat, este posibilă şi îmbunătăţirea rezultatelor şcolare ale copiilor. Copiii vor manifesta recunoștința în contexte variate, vor fi mai darnici, ca urmare a exersării umanității și vor fi mai dornici de cunoaștere.

Cadrele didactice vor cunoaşte mai bine familiile copiilor din clasă, ceea ce le va permite o abordare eficientă a elevilor în cadrul activităţilor instructiv-educative. Totodată, vor avea ocazia să schimbe premizele relaţiei şcoală – familie și să contribuie la consolidarea familiilor pozitive.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ PE O ZI
PROIECTUL ZILEI
(FRAGMENT)

Prof. înv. primar: *Barbu Alexandra*
ȘCOALA GIMNAZIALĂ Nr. 3 SLATINA
Oraș Slatina, jud. Olt

CLASA a II-a B

DATA: 04.04.2025

Matematică și explorarea mediului (MEM)- fixarea și sistematizarea cunoștințelor, ***Ordinea efectuării operațiilor***.

TIPUL LECŢIEI: formare şi dezvoltare de competenţe

DURATA: 4 ore

Matematică și explorarea mediului

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, în concentrul 0-1000, recurgând la numărare şi/sau grupare ori de câte ori este necesar

1.5. Efectuarea de înmulţiri şi împărţiri în concentrul 0-1000 prin adunări/scăderi repetate;

2.1. Localizarea unor obiecte prin stabilirea unor coordonate în raport cu un sistem de referinţă dat, folosind sintagmele învăţate;

2.2. Evidenţierea unor caracteristici simple specifice formelor geometrice plane şi corpurilor geometrice identificate în diferite contexte;

3.1. Rezolvarea de probleme în cadrul unor investigaţii, prin observarea şi generalizarea unor modele sau regularităţi din mediul apropiat.

4.1. Descrierea unui plan de lucru folosind câţiva termeni ştiinţifici, reprezentări prin desene şi operatorii logici „ şi”, „sau”, „nu”;

4.2. Formularea unor consecinţe rezultate în urma observării unor relaţii, fenomene, procese simple;

5.2. Rezolvarea de probleme de tipul a±b=x; a±b±c=x în concentrul 0-1000; a·b=x; a:b=x, în concentrul 0-100, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice.

Desfășurarea activității

Discipline/ Competențe specifice	Activități integrate
MEM MEM 4.2. CLR 1.4. 2.2. 2.3. MEM 1.4.	Se verifică tema pentru acasă. Captarea atenției se va face cu ajutorul celor zece plicuri. Pe fiecare plic este o imagine și numele unei țări. Se adresează întrebări pe baza materialelor expuse: - *Ce credeți că se află în aceste plicuri? Ce reprezintă ele?* Pentru a afla ce se află în plicuri trebuie să răspundă mai întâi la câteva întrebări. Fac o scurtă reactualizare a cunoștințelor pe care elevii și le-au însușit până la acest moment prin intermediul întrebărilor ajutătoare: 1. *Într-un exercițiu în care întâlnim doar operații de ordinul I, cum efectuăm adunările și scăderile?* (de la stânga la dreapta, în ordinea în care apar în exercițiu). 2. *Într-un exercițiu în care întâlnim doar operații de ordinul al II-lea, cum efectuăm împărțirile și înmulțirile? (de la stânga la dreapta, în ordinea în care apar în exercițiu).* 3. *Dar când avem într-un exercițiu și operații de ordinul I și de ordinul al II-lea? (de la stânga la dreapta, mai întâi operațiile de ordinul al doilea, apoi pe cele de ordinal I, în ordinea în care apar în exercițiu).* 4. *Într-un exercițiu cu paranteze rotunde efectuăm mai întâi calculele din…(paranteză).* Anunț tema de astăzi. - *Astăzi, la Matematică și explorarea mediului vom continua să rezolvăm exerciții în care aplicăm ordinea efectuării operațiilor* Le explic elevilor că fiecare plic corespunde unei țări și în interiorul lor se află câte o sarcină. Ordinea deschiderii plicurilor o vor descoperi, uitându-se pe hartă, mergând pe cursul Dunării de la izvor până la vărsare. Le cer elevilor să ordoneze pe tablă plicurile. Clasa va fi împărțită în 10 echipe de câte 2 respectiv 3 elevi (acolo unde sunt elevi care au nevoie de ajutor în rezolvarea

1.5. 2.2. 4.1. 4.2. 5.2. AVAP 1.3.	sarcinilor). Fiecare echipă va primi numele țării de pe plic. Extrag sarcinile din fiecare plic și le distribui echipelor. Fiecare echipă va desemna un reprezentant care să vină la tablă să resolve exercițiul. Prima echipă, Germania, va avea în plic prima sarcină de lucru. A doua echipă va avea în plic adoua sarcină etc. După împărțirea sarcinilor, elevii au 7-10 minute pentru a se sfătui cu privire la rezolvarea sarcinii și chiar începerea rezolvării, apoi iese la tablă reprezentantul echipei în ordinea țărilor de pe hartă, ținând cont de indicațiile trasate anterior. Sarcini de lucru: **1. Echipa Germania:** Dunărea izvorăște sub forma unui mic pârâiaș, de aceea și sarcina de lucru va fi ușoară și exercițiul va avea doar operații de ordinul I: 15+35-10+27= **2. Echipa Austria** (Viena)- a doua țară și prima prin care Dunărea trece și prin capital ei: Gigel a rezolvat următorul exercițiu și a obținut rezultatul 30. 35:7x5+2x3-1= Amalia l-a rezolvat și ea, și a obținut rezultatul 6. Cine are dreptate? Descoperă eroarea pe care a facut-o copilul care a greșit exercițiul? **3. Plicul Slovacia (Bratislava)** Rezolvând cele patru exerciții cu paranteze și poziționând fiecare rezultat la locul indicat, adică la cifra unităților, zecilor, sutelor și miilor, veți afla lungimea fluviului Dunărea (2860 km): (30:6) x 2 : 5= (4+2) x 2 – 4= (3x2) : 3 + 4= (5X3:3) x 0= **4. Plicul Ungaria(Budapesta).** Verifică egalitatea: 25:5+15-20=80:10-8+60-60 **5. Plicul Croația** **Calculați** respectând ordinea efectuării operațiilor: **(100-2x9+81:9:9–5:5-2):8=** **6. Plicul Serbia (Belgrad)** Marius are 35 de mere. El oferă o pătrime fratelui său, un sfert mamei sale, surorii mai mici îi dă un număr de mere ce reprezintă îndoitul umărului 3 și restul le păstrează pentru el. Câte mere i-au rămas lui Marius. Scrie rezolvarea sub forma unui singur exercițiu.

MEM 1.4. 1.5. 2.2. 4.1. 4.2. 5.2.	**7. Plicul Bulgaria** Rezolvă următorul exercițiu efectuând calculele în gând, ce rezultat ai obțiunut? 45:5x0+2+5x3x6x8x0= **8. Plicul România** Trei fete au de rezolvat probleme în vacanța de vară. Ana are 10 probleme de rezolvat, Roxana are de 3 ori mai multe, iar Anda, jumătate din câte are Ana. Câte probleme au de rezolvat cele trei fete în total? Exercițiul corect prin care se rezolvă problema este... **9.** 3 x 10 + 10 - 2 = 10 + 3 x 10 + 10 : 2 = 10 + 3 + 10 : 2 = 3 x 10 + 10 : 2 - 10 = **9. Plicul Moldova** Fiecărui copil îi corespunde un număr de baloane, dar pentru a le primi ei trebuie să rezolve câte un exercițiu.. Calculează respectând ordinea efectuării operațiilor. Scrie numele copiilor în ordinea descrescătoare a numărului de baloane primate aflat în urma calculului matematic. **10. Plicul Ucraina** La diferența numerelor 99 și 54 adaugă produsul numerelor 8 și 4. Calculează, apoi scrie rezultatul cu cifre. În continuare, fiecare elev primeşte o fişă de lucru, pe care trebuie s-o rezolve într-un timp limitat. Se distribuie fișa de lucru (Anexa nr.1). Elevii vor fi notaţi. Aprecieri generale asupra modului participării la activitate. Se anunţă tema pentru acasă: pagina 97, exerciţiul 5 şi pagina 98, exerciţiul 13.

Proiect Didactic
(Fragment)

Prof. înv. primar: *Cîrstea angela*
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION PILLAT” PITEȘTI
Oraș Pitești, jud. Argeș

Clasa: Pregătitoare E

Data: 17.04.2024

Prof. înv. primar Cîrstea Angela

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Disciplina: Matematică și explorarea mediului (MEM)

Unitatea tematică: Figure și corpuri geometrice

Subiectul lecţiei: „Adunarea și scăderea în concentrul 20-31 cu1/2 unități, fără și cu trecere peste ordin”

Tipul lecţiei: consolidare

Forma de realizare: lecţie integrată

Scopul activității: consolidarea cunoștințelor despre dunarea și scăderea în concentrul 20-31 cu1/2 unități, fără și cu trecere peste ordin.

Competenţe specifice vizate:

✓ ***Matematică şi explorarea mediului***

1.1. Recunoaşterea şi scrierea numerelor în concentrul 0-31;

1.2. Compararea numerelor în concentrul 0-31;

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi în concentrul 0-31, prin adăugarea /extragerea a 1-5 elemente dintr-o mulţime dată

5.1. Sortarea/clasificarea unor obiecte/ materiale etc., pe baza unui criteriu dat.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O_1 - să asocieze forma unor obiecte din mediul înconjurător cu corpuri geometrice;

O_2 - să compare numerele date în concentrul 20-31;

O_3 - să efectueze adunări și scăderi în concentrul 20-31

- **Metode, procedee și tehnici didactice**: conversaţia, explicaţia, observaţia, exerciţiul, jocul, demonstrația, recompensa

- **Mijloace de învățământ**: magicianul Jack, joben, plic, scrisoare, jetoane cu ouă de Paști, iepuraș, coșuri colorate, laptop, videoproiector, tablă interactivă, Wordwall: „(https://wordwall.net/ro/resource/11023249/corpuri-geometrice), plastilină, scobitori.
- **Forme de organizare**: activitate frontală, activitate individuală, în echipe, în perechi
- **Forme de evaluare**: observarea sistematică, aprecierea, recompensa
- **Durata**: **35'** – activitatea propriu-zisă

10' – activităţi integrate şi recreative

DEMERS DIDACTIC

Nr crt	Momentele lecţiei	Conţinutul ştiinţific al activităţii	
1.	Moment organizatoric (1)	Pentru buna desfăşurarea a lecţiei se pregătesc materialele necesare şi se stabileşte un climat adecvat.	
2.	Reactualizarea cunoștințelor (3)	Se realizează prin întrebări despre cunoștințele dobândite anterior: - Ce corpuri geometrice cunoașteți? - Ce obiecte din clasă seamănă cu un cuboid? - Dar cu o sferă? - Dar cu un cub?	
3.	Captarea atenţiei (5)	Caut în joben și scot un plic trimis de magicianul Jan (Anexa 1). Deschid plicul descopăr surpriza. Elevii rezolvă un joc în Wordwall (https://wordwall.net/ro/resource/11023249/corpuri-geometrice).	
4.	Anunţarea temei şi a obiectivelor (2)	Anunț tema activității în termini accesibili elevilor. Copiii sunt anunțați că pe parcursul activității de matematică și explorarea mediului vor avea ca sarcini să: - să asocieze forma unor obiecte din mediul înconjurător cu corpuri geometrice; - să compare numerele date în concentrul 20-31; - să efectueze adunări și scăderi în concentrul 20-31 - să construiască corpuri geometrice conform cerințelor date.	
5.	Dirijarea învăţării (15)	Citesc scrisoarea de la magicianul Jan în care le cere să rezolve sarcinile propuse pentru a-l ajuta pe iepurașul Jack să așeze ouăle de Paști în coșurile corespunzătoare (Anexa 2). Elevii desfășoară jocul „Iepurașul buclucaș” (Anexa 3). Pe tablă se află trei coșuri de culori diferite. Coșul albastru pentru numere mai mici, coșul galben pentru numere egale între ele și coșul verde pentru numerele mai mari. Iepurașul are un coș plin cu ouă care	

		conțin numere de la 20-31. Elevii vin pe rând la tablă extrag din coșul iepurașului câte două jetoane, le compară și le așază în coșul corespunzător. Jocul continuă până când toții elevii rezolvă sarcinile propuse.	
6.	Fixarea cunoștințelor (8)	Se realizează jocul „Să udăm grădina cu bujori” (Anexa 4). Pe tablă sunt așezate stropitori cu numere de la 20-31. Clasa se împarte în cinci echipe a câte patru elevi. Fiecare echipă va primi picături de apă pe care au sarcini de rezolvat. Fiecare echipă va veni la tablă și va așeza picăturile de apă cu rezultatele corecte sub fiecare stropitoare cu numărul indicat.	
7.	6. Asigurarea feed-back-ului	Se poartă o discuție despre activitatea desfășurată: - Despre ce am discutat astăzi? - Numărați din 1 în 1 pornind de la 20 până la 31. - Numărați crescător și descrescător din 2 în 2 pornind de la 20 până la 31.	
8.	Activități recreative (10)	Elevii primesc scobitori și plastilină cu ajutorul cărora vor construi corpuri geometrice (Anexa 5). Elevii lucrează în perechi.	
9.	Încheierea activității (1)	Se fac aprecieri generale şi individuale asupra participării elevilor la lecţie şi asupra comportamentului lor. Copiii primesc buburuze.	

PROIECT DE LECȚIE

PROFESOR PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR: Totoian Monica Iulia

DATA: 15.03.2025

CLASA: a III-a

ARIA CURRICULARĂ: **Om și societate**

DISCIPLINA: **Educație civică**

UNITATEA TEMATICĂ: Raporturile noastre cu ceilalți oameni. Norme și comportamente moral-civice (I)

SUBIECTUL: Comportamentul în familie

TIPUL DE ACTIVITATE: Formare de priceperi și deprinderi

DURATA: 50 minute

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

DISCIPLINE INTEGRATE: Limba și literatura română

COMPETENȚE SPECIFICE:

Educație civică

3.1. Să identifice grupurile sociale din care face parte: familie, grup de prieteni, colegi etc.;

3.2. Să descopere şi să descrie într-o manieră clară şi concisă diferite relaţii sociale de grup;

3.3. Să dovedească dorinţa de participare la activitatea unor grupuri.

Limba și literatura română

2.4. Iniţierea şi menţinerea unei interacţiuni în vederea rezolvării de probleme individuale sau de grup

2.5. Manifestarea interesului pentru participarea la interacţiuni orale

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: Pe parcursul şi la sfârşitul activităţii elevii vor fi capabili:

O1 - Să prezinte în câteva propoziţii familia, grup social fundamental în cadrul societăţii, pe baza imaginilor prezentate şi al experienţei de viaţă; obiectivul este considerat realizat dacă fiecare elev prezintă minim un aspect legat de familie;

O2 - Să exemplifice relaţii ce au loc într-o familie folosind ca model familia proprie, pe baza discuțiilor și a cunoștințelor însușite anterior; obiectivul este considerat realizat dacă fiecare elev enumeră minim două tipuri de relații;

O3 - Să identifice asemănări / deosebiri între familia proprie şi alte familii din comunitate sau din alte părţi, utilizând imaginile prezentate în manual; obiectivul este considerat realizat dacă fiecare elev identifică minim o asemănare și o deosebire.

METODE ŞI PROCEDEE: conversația, explicația, metoda cubului, metoda ciorchinelui, interviul, studiu de caz, dialogul dirijat, turul galeriei.

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:

- Tablă
- Marker
- Fișe
- Cub
- Planșă
- Laptop
- Videoproiector
- Post-it

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual.

BIBILIOGRAFIE:

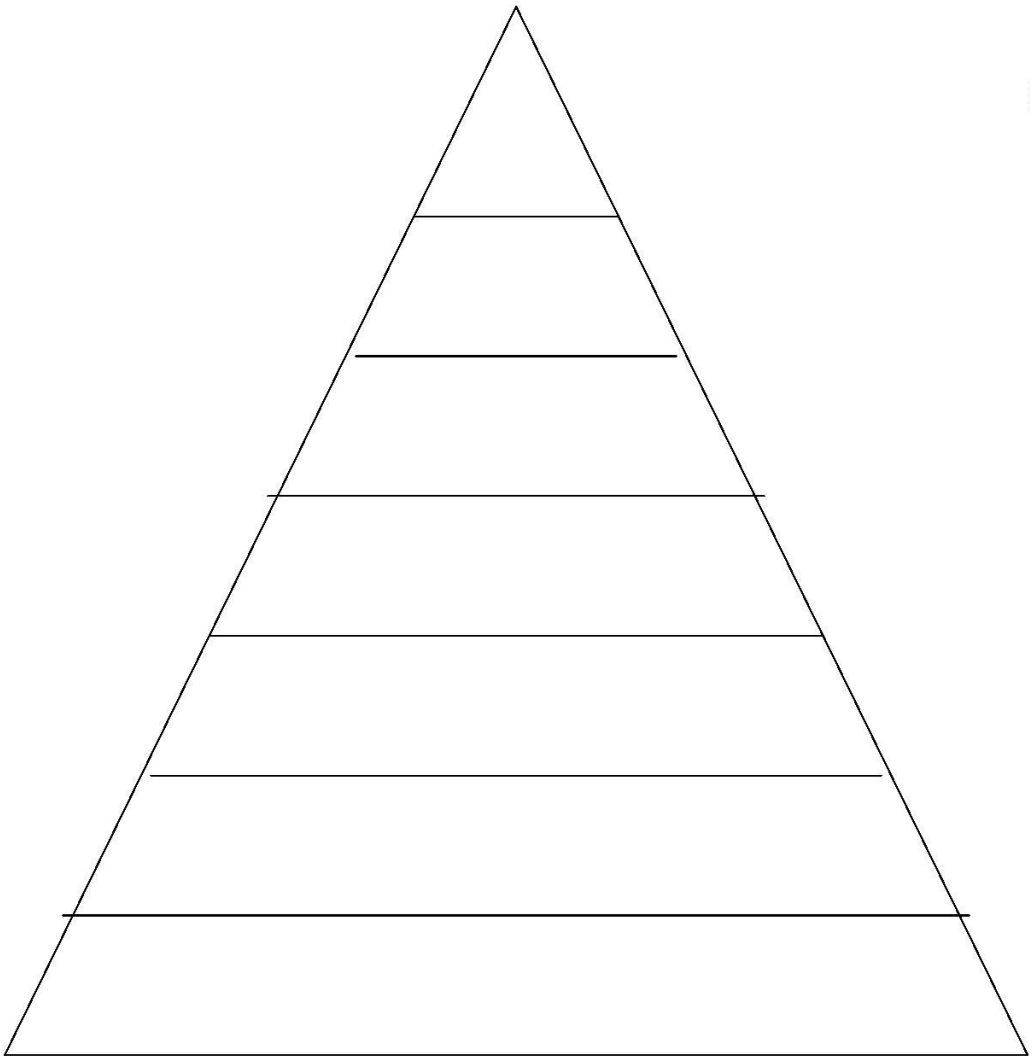
- Programe școlare pentru clasele a III-a și a IV-a, aprobate prin Ordinul MEN nr. 5003/02.12.2014

NR. CRT.	ETAPELE LECȚIEI	OB. OP.	CONȚINUTURI	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
I	MOMENT ORGANIZATORIC		Se asigură condițiile optime desfășurării orei: - Salutul; - Prezența; - Pregătirea materialelor didactice; - Distribuirea materialului didactic.				
II	REACTUALIZAREA CUNOȘTINȚELOR		Se verifică cunoştinţele însușite în lecția anterioară. Elevii sunt provocaţi să adune împreună toate ideile despre normele morale. Pentru această reactualizare ne vom folosi de metoda Brainstorming-ului.	- conversația;	- tablă; - marker;	- activitate frontală;	- orală;
III	CAPTAREA ATENȚIEI		Se prezintă un cub, pe fețele (au culori diferite) căruia se află câte o întrebare referitoare la comportamentul în familie, la regulile ce trebuie respectate. Învățătorul alege un copil care va răspunde la o întrebare de pe una dintre fețele cubului. Acest elev va alege un alt coleg care va răspunde la o altă întrebare și așa mai departe, până elevii răspund la toate întrebările. Ce pot învăța copiii de la părinți? Ce evenimente se pot sărbători în familie? Cum te comporți atunci când ești cu familia la masă? Ce responsabilitate are fiecare membru al familiei tale? Dă exemplu de un personaj din cărțile citite, care nu a respectat sfaturile părinților. Cum îți petreci timpul liber cu familia? Anexa 1	- conversația; - explicația; - metoda cubului;	- cub;	- activitate frontală;	- orală;
IV	ANUNȚAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR		Elevii sunt anunțați că la ora de Educație civică vor identifica comportamentele prezente în familie cu ajutorul informațiilor prezentate, consolidându-le prin jocuri şi aplicații.	- conversația;			
V	DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII	O_1	Înainte de a începe lecția propriu-zisă, ne vom folosi de metoda Ciorchinelui pentru a descoperi, cu ajutorul elevilor, ce înseamnă termenul de „FAMILIE”. Se scrie pe tablă cuvântul „FAMILIE” și se adaugă ulterior ideile și cuvintele rostite de elevi. Anexa 3 Se completează apoi, pe tablă și pe fișele copiilor, ciorchinele. Apoi, cu ajutorul informațiilor extrase se realizează printr-un exerciţiu care are ca scop ordonarea regulilor familiei în funcţie de relaţiile existente în cadrul acesteia. ***Piramida familiei.*** Anexa 2 În a doua parte a activității se împarte colectivul în perechi, fiecare pereche având de realizat un interviu. Se precizează tema interviului: *Familia,* precum și rolurile pe care le va avea fiecare în cadrul interviului: intervievator, intervievat. De asemenea se stabilesc punctele pe care le vor urmări în realizarea interviului:	- conversația; - explicația; - metoda ciorchinelui; - interviul; - dialogul dirijat; - explicația;	- fișă; - planșă; - fișă;	- activitate frontală; - activitate în perechi;	- orală; - observare sistematică; - observare sitematică;

			- reguli pe care le respectă în familie; - sarcini ale membrilor familiei; - lucruri pe care le admiră la părinți; - lucruri pe care le-a învățat de la părinți; - modul în care sărbătoresc evenimentele importante în familie; - relațiile existente în cadrul familiei. Fiecare intervievator va prezenta ceea ce a aflat despre colegul său.				
VI	OBȚINEREA PERFORMANȚEI	O_2 O_3	Se împarte colectivul de elevi pe grupe. Se prezintă o situație de viață (studiu de caz), pentru care fiecare echipă trebuie să găsească soluții, argumentând alegerea. Studiu de caz: *Părinții unui copil îl recompensează, de obicei, după o faptă bună făcută în familie.* Considerați că procedează corect? De ce? Voi cum ați proceda în locul lor? Explicați. Fiecare lider va prezenta răspunsurile propriei echipe.	- studiu de caz; - conversația; - explicația;	- laptop; -videoproiector;	- activitate pe grupe;	- observare sistematică; - orală;
VII	ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII	O_4	Fiecare elev va primi câte un post-it în formă de floare, pe care va scrie o impresie despre activitatea desfășurată de-a lungul zilei. Post-it-urile vor fi lipite într-un Copac al impresiilor. Se fac aprecieri generale asupra comportamentului elevilor în lecție, se evidențiază elevii/grupele care au fost activi/active pe tot parcursul lecției. Elevii primesc calificative.	- conversația;	- planșă copac; - post-it cu flori;	- activitate frontală;	- observare sistematică;

FAMILIA MEA

Scrie regulile familiei tale,
în piramida de mai jos, în ce ordine dorești.

Ce evenimente se pot sărbători în familie?
Cum îți petreci timpul liber cu
Ce pot învăța copiii de la părinți?

ANEXA 3

FAMILIA - ciorchine

dragoste

bunătate

armonie

respect

sentimente, relaţii

unitate

colaborare

ajutor

sat

cartier

oraş

mamă

tată

fraţi

surori

copii

bunici

bunică

bunic

FAMILIA

membri

locuinţă

servirea mesei

dormit

stradă

plimbări

activităţi

excursii

curăţeni

sărbători

evenimente

PROIECT DE LECȚIE – *„Când comunici, te comunici!”*

Prof. Boar Irina
Colegiul Național „Unirea”, Târgu-Mureș

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Limba și literatura română

SUBIECTUL: *Funcțiile comunicării*

TIPUL LECȚIEI: transmitere și însușire de noi cunoștințe

TIMP: 50 de minute

COMPETENȚE GENERALE:

1. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în receptarea și în producerea mesajelor în diferite situații de comunicare

COMPETENȚE SPECIFICE:

1.1. Utilizarea adecvată a achizițiilor lingvistice în receptarea diverselor texte
1.2. Identificarea elementelor specifice din structura unor tipuri textuale studiate
1.3. Exprimarea orală sau în scris a propriilor reacții și opinii privind textele receptate

COMPETENȚE DERIVATE/ OBIECTIVE OPERAȚIONALE

Până la sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

C1 – să identifice cei 6 factori ai comunicării, conform schemei concepute de Roman Jakobson;

C2 – să folosească în receptarea textul multimodal glila de întrebări propuse de Sophie Moirand;

C3 – să recunoască funcțiile comunicării în diverse situații de comunicare;

C4 – să asocieze fiecare funcție a comunicării cu factorul comunicării evidențiat;

C5 – să formuleze enunțuri corecte, adecvate, eficiente în limbajul oral.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

- **Metode și procedee:** harta personajelor, învățarea prin descoperire, metoda predicțiilor, conversația, observația dirijată, explicația, analiza, demonstrația pe bază simbolică/ grafică (imagini, schițe), harta conceptuală, brainstormingul.
- **Forme de organizare a activității:** frontală, individuală, diferențiată.
- **Mijloace didactice:** tableta, TV, tabla, caietele elevilor, auxiliarele, telefoanele.
- **Resurse:** piesa de teatru *„Telefonul”* interpretată de Dem Rădulescu, Paula Rădulescu, Mișu Fotino din arhiva TVR, capacitatea de învățare a elevilor, cunoștințele lor anterioare, experiența de viață.

- **Evaluare:** individuală - feedback pe tot parcursul orei (evaluarea profesorului), interevaluare, autoevaluare, tema.

BIBLIOGRAFIE:

Programa școlară pentru disciplina *Limba și literatura română*, clasa a IX-a, ciclul inferior al liceului, Ministerul Educației Naționale, București, 2009.

Repere metodologice pentru aplicarea curriculumului la clasa a IX-a în anul școlar 2021-2022 la Limba și literatura română, București, 2021.

Lefter, Bogdan (coordonator), *Cititul ne face mai buni: Limba și literatura română*, București: Corint Educațional, 2022 (auxiliarul este avizat de Ministerul Educației în sesiunea iunie-iulie 2022).

Sâmihăian, Florentina (2014), *O didactică a limbii și literaturii române: provocări actuale pentru profesor și elev,* București: Art Klett, 2014.

Pamfil, Alina, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Pitești: Paralela 45, 2008.

Pamfil, Alina, *Didactica literaturii. Reorientări.* București: Art, 2016.

Alexandru Crișan, Liviu Papadima, Ioana Pârvulescu, Florentina Sâmihăian, Rodica Zafiu, *Limba și literatura română: clasa a IX-a,* București: Art Klett, 2024.

https://search.app/RcsYJBeixnCiXTcV6 (Teatru: *„Telefonul”* din arhiva TVR)

Scenariu didactic:

Etapele lecției	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Strategii/ procedee didactice	Metode de evaluare/ observații
Evocare (12 min.)	Crearea atmosferei necesare pentru începerea activității. Pregătirea materialului didactic. Se vor nota absenții. Se va reaminti importanța zilei de 5 februarie: *Ziua Internațională a cititului Împreună* și le propune să recepteze împreună un text multimodal: piesa de teatru *Telefonul,* interpretată de Dem Rădulescu, Paula Rădulescu și Mișu Fotino (6:24)	Elevii care au făcut parte în activitățile recente din grupa celor responsabili cu realizarea hărții personajelor, vor schița și acum o asemenea hartă.	conversația harta personajelor	observația interevaluare (prin intermediul tabletei/ televizorului, hărțile personajelor vor fi postate și se va oferi feedback atât din partea elevilor cât și din partea profesorului)

Realizarea sensului (30 de min.)	Profesorul notează titlul lecției pe tablă: *Funcțiile comunicării* și reprezintă prin simboluri schema comunicării concepută de Roman Jakobson, explicând fiecare factor. Pornind de la predicțiile formulate de elevi, profesorul le propune să descopere prin joc posibile mesaje adresate de soțul Costică soției sale Matilda (Anexa 2). Va realiza la tablă o hartă conceptuală a funcțiilor comunicării centralizând răspunsurile elevilor (Anexa 3).	Toți elevii își vor realiza propria hrată conceptuală în caiet, după modelul celei de la tablă. Vor folosi reperele teoretice din auxiliar, pag. 148 pentru a relua (dacă e cazul) explicațiile oferite de profesor. Elevii vor primi de la profesor lista de întrebări propusă de Sophie Moirand pentru receptarea unui text pe suport autocolant (Anexa1). O vor lipi în caiete, apoi o vor utiliza pentru receptarea textului multimodal prezentat. 2-3 elevi vor formula, într-un enunț, mesajul textului. Jocul presupune citirea cu voce tare a textului de pe biletul găsit sub bancă și identificarea (dacă are nevoie, cu ajutorul colegilor din stânga și din dreapta sa) a scopului comunicării. Pentru funcția metalingvistică se construiește o listă cu diverse tipuri de coduri Pe grupul clasei (de pe WhatsApp) elevii primesc o listă de proverbe comunicate doar prin intermediul emoticoanelor pe care sunt provocați să o	conversația observația dirijată explicația învățarea prin descoperire metoda predicțiilor observația dirijată conversația analiza harta conceptuală brainstorming conversația	feedback interevaluare autoevaluare/ interevaluare feedback

	Elevilor care participă la concursuri, olimpiade, profesorul le pune la dispoziție și fișa cu taxonomia lui R. Jakobson prezentată în paralel cu taxonomia lui Michael Halliday (Anexa 3) și le recomandă rezolvarea tuturor exercițiilor din auxiliar, pag. 148-152. Se observă combinarea mai multor funcții în același mesaj. Se extinde discuția spre pozițiile perceptuale definite de Eric Berne în *Analiza tranzacțională.*	descifreze, iar la tablă vor avea notat un alt mesaj codat. Repere pot găsi și în auxiliar, pagina 151. Fixarea noilor concepte se face prin completarea primului desen de pe tablă (a primei hărți conceptuale) cu denumirile funcțiilor comunicării, realizându-se, astfel, asocierea fiecărui factor cu funcția corespunzătoare.	învățarea prin descoperire conversația exercițiul	elevilor capabili de performanță care vor lucra suplimentar li se va oferi feedback la orele de pregătire sau pe grupul de lucru de pe WhatsApp evaluarea însușirii noilor cunoștințe se va realiza și în forma scrisă, prin verificarea temei în ora următoare: ex. 2, pag. 110, ex. 5 și 1 (de jos), pag. 111 din manualul de la editura Art Klett.
Reflecția (8 min.)				

Receptarea/înțelegerea unei situații de comunicare (Sophie Moirand):

- *Cine comunică?*
- *Cui i se adresează?*
- *Ce comunică?*
- *Despre ce comunică?*
- *Cu ce scop?*
- *În prezența cui?*
- *Unde? Când? Cum?*
- *Care sunt relațiile dintre cei care comunică?*
- *Dar între cei care comunică și ceea ce este comunicat?*

Anexa 1

Receptarea/înțelegerea unei situații de comunicare (Sophie Moirand):

- *Cine comunică?*
- *Cui i se adresează?*
- *Ce comunică?*
- *Despre ce comunică?*
- *Cu ce scop?*
- *În prezența cui?*
- *Unde? Când? Cum?*
- *Care sunt relațiile dintre cei care comunică?*
- *Dar între cei care comunică și ceea ce este comunicat?*

Anexa 2

Ce mesaj important/ urgent crezi că avea de transmis soțul Costică soției sale, Matilda?
(personaje din piesa de teatru *„Telefonul”* din arhiva TVR)

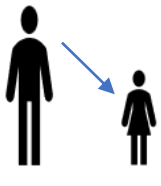
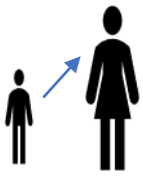
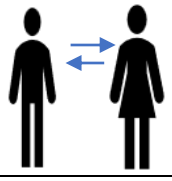
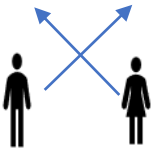
Răspunsuri posibile:

- Of, ce m-am săturat să formez atâtea numere de telefon pentru a putea vorbi cu cineva drag mie! Mă simt abandonat... Îmi vine să fac o criză de nervi!
- De ce nu-mi răspunzi, Matilda? Se poate să vorbești atât de mult la telefon? Contactează-mă urgent, trebuie să afli ceva important!
- Te iubesc, draga mea! Îmi este tare dor să îți aud vocea așa încât n-am mai putut aștepta până voi ajunge acasă! Te port în minte și în suflet! Te simt în aerul pe care îl respir...!
- Trebuie să-ți povestesc ce am mai făcut azi...
- Să-ți spun o glumă bună! Știi ce i-a zis Ionescu azi lui Vasilică? Etc.
- Alo! Mă auzi? Ai citit mesajul meu de pe WhatsApp?
- Alo! Ce ai vrut să-mi spui prin mesajul vocal, că nu se înțelege bine?!
- Ce vreme frumoasă e astăzi de ziua îndrăgostiților! Într-o zi ca asta tinerii ies la un film!
- Ce înseamnă indolent? L-a numit azi șeful așa pe un coleg și nu a știut ce să-i răspundă...

- a a ară să alt a. (= Doi amici încercară să însoare alt amic.)

Anexa 3

Harta conceptuală – funcțiile comunicării

					
eu - OK, tu nu - OK	eu nu - OK, tu - OK	eu - OK, tu - OK	eu - OK, tu nu - OK		

- **emițătorul** e în prim-plan - persoana I - atitudine/ emotivitate (interjecții, exclamații !)	- orientare spre **destinatar** - persoana a II-a - vocativ - imperativ - !	- echilibru: Eu-Tu - glume, povești, poezii, vise, visuri împărtășite (te simți acceptat, înțeles, celălalt e disponibil - accentul e pus pe **mesaj**	- accentul e pus pe conexiune - este verificat **contactul,** canalul de comunicare	- contează **contextul** - persoana a III-a - enunțuri asertive - subiect posibil: vremea	- comunicare despre comunicare - accentul e pus pe **cod**.
funcția emotivă/ expresivă/ personală	funcția conativă/ de apel	funcția poetică	funcția fatică	funcția referențială	funcția metalingvistică

* Eric Berne, pozițiile perceptuale din analiza tranzacțională

Secţiunea III

Planuri De Intervenție Personalizate/ Proiecte de Activitate Integrată/Planificări/Curriculum Adaptat

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP),
disciplina LIMBA FRANCEZĂ

Profesor, Chirea Iulia Clemence,
Liceul Teoretic *Carol I* Fetești, Ialomița

Numele și prenumele beneficiarului : P.F.- M.
Data și locul nașterii : ..... , Loc. ....., Jud. .....
Domiciliul: Municipul Feteşti, jud. ....., str. ....., nr.....
Instituția: Liceul Teoretic *Carol I*, Fetești
Echipa de lucru: profesor ....., specializare *Limba şi literatura română - limba franceză,* profesor psiholog, ...
Grad de deficiență: mediu
Disciplina: Limba franceză
Clasa: a V-a, L2
Problemele cu care se confruntă elevul (rezultatele evaluării complexe)

- Eleva nu știe să citească în limba franceză;
- Eleva are dificultăți de înţelegere a conţinuturilor;
- Eleva are de multe ori lipsă de concentrare;
- Eleva prezintă probleme de exprimare în limba română şi franceză ;
- Eleva scrie cu dificultate, cuvinte simple în limba franceză;
- Eleva întâmpină dificultăți în a înţelege şi formula răspunsuri la mesaje scrise, simple, sau orale, în limba franceză.
- Întarzierea reacţiilor;
- Capacitate redusă de a memora şi de a înţelege;

Priorități pentru perioada Octombrie 2023 – Februarie 2024, 17 săptămâni

- Dezvoltarea capacității de a- și menține atenția concentrată pe sarcină;
- Învățarea unor cuvinte uzuale din vocabularul limbii franceze, prin asociere cu planșe sau orice suport vizual;
- Dezvoltarea capacității de a scrie în limba franceză cuvinte de la tablă şi unele mesaje simple.
- Adaptarea elevului la mediul scolar;
- Învătarea unor elemente indispensabile pentru studiul limbii franceze (salut, prezentare);
- Introducere în universul francofon

Structura programului de intervenție personalizat :

Competențe	*Conținuturi*	*Metode și mijloace de realizare*	*Perioa-da de interven-ție*	*Criterii minimale de apreciere a progre-selor*	*Metode și instrumente de evaluare*
Identificarea sensului global al unui mesaj Simplu, rostit clar şi rar	Tema:Parler de soi-même: âge, nationalité, nom Acte de vorbire: Saluer/répondre au salut	Conversatia Dialogul Exercitiul Explicatia Jocul didactic exercitii de citire in ritm propriu a literelor. Silabelor, cuvintelor, propozitii, fragmente scurte	3 săptă-mâni	Identifică sensul mesajului dintr-un text simplu	- observația - fișa de evaluare - aprecieri verbale
Executarea de instrucţiuni simple articulate clar şi rar Emiterea de enunţuri simple despre obiecte/ persoane din universul familiar	Tema:Parler de soi-même:nom, sexe, traits physiques Acte de vorbire: Identifier des objets Tema: L’école: les affaires d’un élève Acte de vorbire: se présenter/répon dre;présenter quelqu’un	Conversatia Dialogul Exercitiul Explicatia Jocul didactic -fise de exercitii * exerciții de raspus oral/scris la intrebari	3 săptă-mâni	Emite enunţuri simple din universul familiar: per- soane, obiecte	Observatia progresului Evaluarea performantei obtinute
Executarea unor instrucţiuni	Tema: La famille: les membres de la famille	Conversatia Dialogul	4 săptă-mâni	Emite idei în scris , în diferite	Observatia progresului

scrise, simple şi scurte	Acte de vorbire: identifier des personnes Tema: parler de soi-même: traits physiques et qualités morales Acte de vorbire: décrire des personnes	Exercitiul Explicatia Jocul didactic fisa de lucru diferentiata exerciții de completare propoziții		situații de comunicare	Evaluarea performantei obtinute se va evalua nivelul elevului in functie de progresul realizat, nu de nivelul clasei/ programei
Utilizarea unor cuvinte, sintagme, enunţuri în contexte familiare	Tema: la maison: les pièces de la maison Acte de vorbire: situer dans l’espace: localiser des personnes Tema: Activités courantes; la famille: les vêtements Acte de vorbire: identifier des objets Tema: Activités courantes; la famille: les vêtements Acte de vorbire: identifier des objets	Explicatia Jocul didactic exercitii de citire după model/ repetare verbală a unor cuvinte din text **exerciții de transcriere a cuvintelor indicate din vocabular **exerciții de alege-re a raspunsurilor corecte, din itemi cu dublă intrare, cu ajutorul unui model dat sau prin	4 săptă-mâni	Foloseşte cuvinte, sintagme, enunţuri în diferite situații de comunicare, familiare	Observatia progresului Evaluarea performantei obtinute

		folosirea unui cod			
Identificarea sensului global al unui mesaj simplu rostit clar şi rar. Executarea unor instrucţiuni scrise, simple şi scurte	Tema: la maison: les meubles Acte de vorbire: situer dans l'espace:localiser des objets Tema: activités courantes; les mois de l'année; l'expression de la date Acte de vorbire: remercier/ répondre Tema: le temps qu'il fait; les saisons-caractéristiques climatiques Acte de vorbire: relater des actions au présent	Conversatia Dialogul Exercitiul Explicatia Jocul didactic exerciții de transcriere selectivă/ în lanț a unor texte/ propoziții exerciții de completare propoziții	3 săptă-mâni	Înțelege sensul unui mesaj simplu Emite idei în scris , în simple situații de comunicare	Observatia progresului Evaluarea performantei obtinute

Evaluarea periodică

- Obiective realizate
- Dificultăți întâmpinate
- Metode cu impact ridicat: - pozitive
  - negative

Revizuirea programului de intervenție educațional- terapeutică (în funcție de rezultatele evaluărilor periodice):

……
……

Recomandări particulare:

……
……

Rolul și modul de implicare a părinților în program:

……
……

Fişe adaptate pentru elevii cu CES – limba franceză

Prof. Vancia Esmeralda-Loredana
Colegiul Naţional « Andrei Mureşanu » Dej

Fișă adaptată – Ma ville est verte !

Elev: A. M.– CES (tulburare de învățare cu impact asupra înțelegerii textelor lungi și exprimării scrise complexe)

Puncte forte: răspunde bine la imagini, videoclipuri, exerciții structurate pas cu pas, își exprimă ideile oral mai ușor

Sprijin acordat: timp suplimentar, suport vizual, fișe simplificate, feedback imediat)

Durata: 1 oră

Temă: Protejarea mediului în orașul meu

Durată: 1 oră

Nivel: A2

Suporturi: imagini, pictograme, lexic ilustrat

Context imaginat:

Andrei locuiește în orașul imaginar „Écobourg”, un oraș care vrea să devină „le plus vert de Roumanie”. Primăria a cerut ajutorul elevilor pentru idei simple de protejare a mediului.

Obiective:

- **Receptare: recunoaște și înțelege cuvinte-cheie din tema „Environnement”**
- **Producere: formulează propoziții scurte despre acțiuni ecologice**
- **Interacțiune orală: răspunde la întrebări simple despre viața ecologică**

Activité 1 – Je découvre le lexique

Asociază fiecare cuvânt cu imaginea potrivită. Decupează și lipește în caiet.

Cuvinte: recycler, vélo, arbre, poubelle, sacs en tissu, économie d’eau

Activité 2 – J’observe mon quartier

Privește imaginile. Ce vezi? Ce este bine pentru mediu?

Imagine: un parc cu copaci, un coș de gunoi colorat, un copil pe bicicletă, o persoană care udă florile cu o sticlă reutilizată.

Exemple de răspuns:

- Il y a un vélo. → ✅ C’est bon pour l’environnement.

- Il y a une voiture. → ❌ Ce n’est pas écologique.

Activité 3 – Mes gestes écolos

Completează propozițiile cu cuvintele potrivite (folosește vocabularul ilustrat):

1. Je … mes déchets. (réduis / jette / recycle)

2. Je vais à l’école en … (bus / vélo / avion)

3. Je … l’eau. (économise / gaspille)

Activité 4 – Et toi, Andrei ?

Professeur : Tu fais quoi pour protéger la planète ?

Andrei : Moi, je recycle. Je vais à l’école à pied.

Évaluation formative

- ✅ A recunoscut minimum 5 cuvinte ilustrate
- ✅ A completat minimum 2 propoziții corect
- ✅ A participat oral cu cel puțin o acțiune personală

Fișă adaptată – Exprimer l'obligation et l'interdiction

Nivel: A2 – Clasa a X-a (anul 6 de studiu)

Elev: M.N – CES (ADHD – deficit de atenție cu impulsivitate și dificultăți în menținerea concentrației pe sarcini mai lungi)

Durata: 1 oră

Temă: Obligation et interdiction – reguli de comportament

Activité 1 – Je découvre les expressions

Colorează cu verde expresiile care exprimă o obligație și cu roșu cele care exprimă o interdicție:

• Il faut recycler.

• On ne doit pas jeter les papiers par terre.

• Tu dois respecter les règles.

• Il est interdit de fumer.

• Il faut arriver à l’heure.

Activité 2 – C’est obligatoire ou interdit ?

Regarde les images et écris O (obligation) ou I (interdiction):

(imagini cu: semn de fumat interzis, elev care aruncă gunoiul la coș, semn de traversare, semn de oprire)

Activité 3 – Mes règles à l’école

Complète avec ‘Il faut’ ou ‘Il est interdit de’ :

1. _____ parler pendant les cours.
2. _____ respecter les professeurs.
3. _____ manger dans la classe.
4. _____ faire ses devoirs.

Activité 4 – Et toi, Maria ?

Complète avec tes idées :

À l’école :

- Il faut …
- Il est interdit de …

Évaluation formative

- ✅ Recunoaște expresii de tip obligație/interdicție
- ✅ Completează minimum 3 propoziții corecte
- ✅ Exprimă o regulă personală oral sau scris
- ✅ Participare activă susținută cu pauze scurte

Adaptări pentru ADHD

- Instrucțiuni clare, scurte și pas cu pas
- Alternanță activitate-scurtă pauză
- Suport vizual și exemple concrete
- Încurajare și feedback imediat
- Timp suplimentar și structură fixă

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor pentru educatie timpurie Sbingu Andreea
Gradinita cu Program Prelungit Codruta , Galati

Numele şi prenumele copilului: P.A.

Data şi locul naşterii: 23.04.2017

Echipa de lucru:

Părinţi/Educatoare/ Prof. psiholog școlar/Logoped

Problemele cu care se confruntă copilul:

Deficiențe: Tulburare din spectrul autist. Întârziere în dezvoltarea limbajului VM – 3,4 ani, QD- 81

Grad de handicap: grav

Dificultăți de învățare: Întârziere în dezvoltarea limbajului expresiv și impresiv. Dislalie polimorfă. Deprinderi de muncă, joc și învățare în formare

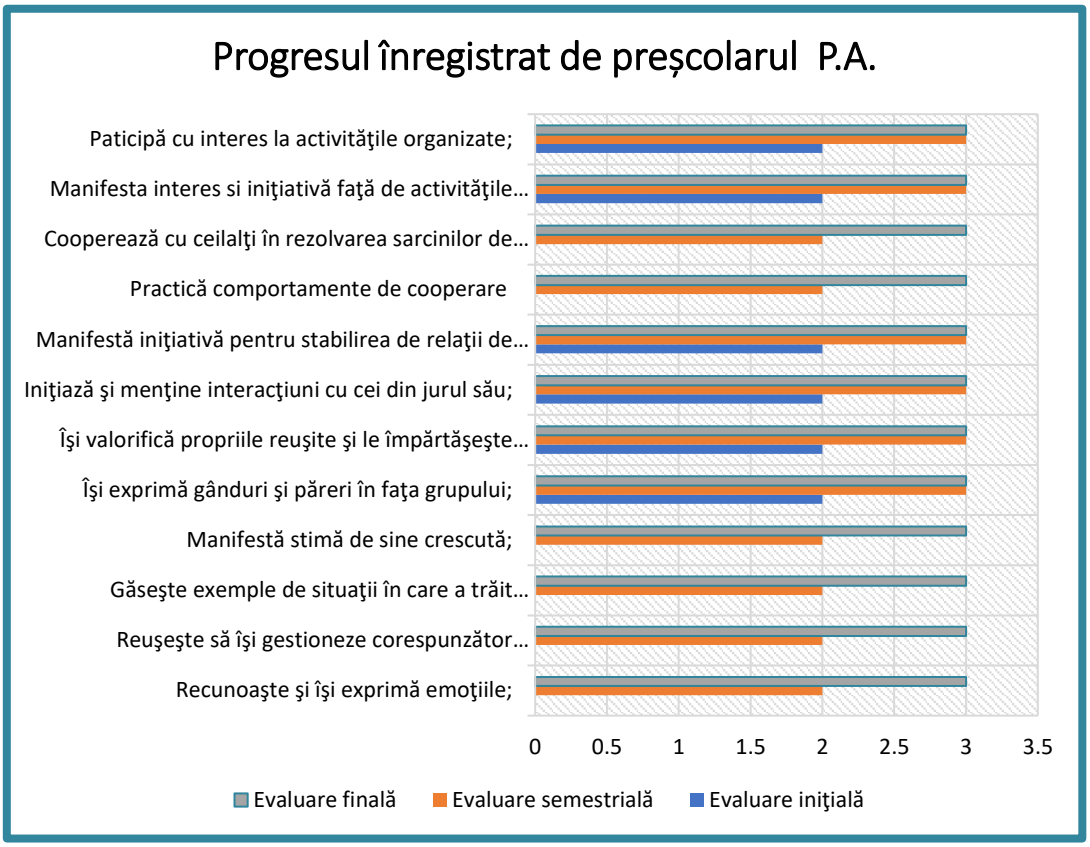
Priorităţi pentru anul şcolar :

- Stimularea dezvoltării intelectuale prin exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice;
- Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbală şi nonverbală şi a unei atitudini civilizate în relaţiile cu ceilalţi;
- Stimularea motricităţii copilului pentru dezvoltarea capacităţilor motrice deficitare;
- Formarea şi dezvoltarea deprinderilor de orientare, deplasare şi relaţionare în mediul social;
- Dezvoltarea abilităţii de imitare a unor activităţi/ modele acţionale oferite de terapeut;

Domeniul/ obiectiv	**Obiective**	**Activităţi de învăţare**	**Perioada de intervenţie**	**Criterii minimale de apreciere a progreselor**	**Metode şi instrumente de evaluare**	**Responsabili**
Cognitiv *Stimularea şi dezvoltarea capacităţilor psiho-individuale*	Stimularea dezvoltării intelectuale prin exersarea şi dezvoltarea proceselor psihice	Exerciţii de stimulare a gândirii, memoriei, imaginaţiei, atenţiei, limbajului, voinţei	Anul şcolar	C1-Să alcătuiască obiecte din corpuri mai mici (lego) C2-Să formeze grupuri de obiecte pe planşă magnetică	Aprecieri stimulative Observaţia Materiale manipulative	Educatoare Părinţi

în vederea formării unor comportamente independente				C3-Să reproducă desene, elemente grafice, geometrice C4-Să mimeze acţiuni, comportamente		
Social-afectiv *Formarea şi dezvoltarea unor comportamente adaptative în relaţia cu mediul înconjurător (natural şi social)* *Exersarea conduitei independente pentru integrarea socială*	Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbală şi nonverbală şi a unei atitudini civilizate în relaţiile cu ceilalţi	Exerciţii practice de comunicare nonverbală (gesturi cu semnificaţie socială) şi verbală în vederea relaţionării pozitive Jocuri de rol cu aplicarea regulilor însuşite	Anul şcolar	C1-Să recunoască gesturi şi mimică facială	Jocuri de rol Activitate practică Aprecieri stimultive	Educatoare Psiholog Părinţi
Psiho-motor *Formarea şi dezvoltarea componentelor psihomotricităţii (schema corporală, lateralitatea) şi a formelor de prehensiune în vederea construirii comportamentelor adaptative*	Organizarea schemei corporale şi formarea imaginii de sine Stimularea motricităţii copilului pentru dezvoltarea capacităţilor motrice deficitare Educarea/ reeducarea prehensiunii în vederea construirii comportamentelor adaptative	Exerciţii de numire şi indicare a părţilor corpului său şi ale unui partener Exerciţii de cunoaştere a schemei corporale proprii /a partenerului Exerciţii-joc de recunoaştere a schemei corporale proprii şi a partenerului: în oglindă / pe un coleg	Anul şcolar	C1-Să indice părţile corpului său şi ale unui partener C2-Să manipuleze obiecte de dimensiuni diferite	Activitate practică Aprecieri stimultive Materiale manipulative Observaţia	Educatoare Părinţi Psiholog

Autonomie personală *Formarea şi educarea unor abilităţi de întreţinere şi igienă personală şi a spaţiului de locuit* *Formarea şi exersarea conduitei independente pentru integrarea în plan social*	Formarea şi dezvoltarea unor deprinderi de igienă alimentară, sanitară şi vestimentară Formarea şi dezvoltarea deprinderilor de orientare, deplasare şi relaţionare în mediul social	Exerciţii practice de învăţare a poziţiei corecte la masă, de folosire corectă a veselei şi tacâmurilor din bucătărie Exerciţii practice de întreţinere a igienei personale (faţă, dinţi, păr, mâini, corp) Exerciţii practice de utilizare corectă a vestimentaţiei şi a Încălţămintei Exerciţii practice de recunoaştere a cartierului şi a zonelor învecinate grădiniţeişi casei	Anul şcolar	C1-Să aibă o postură corectă în timpul servirii mesei Să identifice şi să utilizeze corect vesela şi tacâmurile din bucătărie C2-Să recunoască zonele de interes din vecinătatea casei şi şcolii.	Activitate practică Aprecieri stimulative Observaţia	Părinţi Educatoare Psiholog
Comunicare şi limbaj *Exersarea abilităţii de receptare a mesajului verbal şi nonverbal* *Formarea abilităţilor în plan lexico-grafic*	Receptarea semnalelor/stimulilor din mediul apropiat, cu acordarea de semnificaţii corespunzătoare Dezvoltarea abilităţii de imitare a unor activităţi/ modele acţionale oferite de adult (alternarea rolului şi imitare)	Exerciţii de ascultare şi identificare a unor semnale sonore (zgomote, sunete, onomatopee) Exerciţii de imitare a unor sunete, gesturi, expresii mimicofaciale, acţiuni, cuvinte din repertoriul echipei de intervenţie.	Anul şcolar	Să localizeze şi să denumească zgomotele specifice mediului ambiant sau provocate; Să identifice şi să reproducă sunetelor emise de animale (onomatopee); Să recunoască vociile persoanelor familiare Să imite sunete, gesturi, expresii mimicofaciale, acţiuni ale adultului.	Activitate practică Aprecieri stimulative Observaţia Materiale manipulative	Părinţi Logoped Educatoare

Progresul înregistrat de preșcolarul P.A.
Paticipă cu interes la activităţile organizate;
Manifesta interes si iniţiativă faţă de activităţile...
Cooperează cu ceilalţi în rezolvarea sarcinilor de...
Practică comportamente de cooperare
Manifestă iniţiativă pentru stabilirea de relaţii de...
Iniţiază şi menţine interacţiuni cu cei din jurul său;
Îşi valorifică propriile reuşite şi le împărtăşeşte...
Îşi exprimă gânduri şi păreri în faţa grupului;
Manifestă stimă de sine crescută;
Găseşte exemple de situaţii în care a trăit...
Reuşeşte să îşi gestioneze corespunzător...
Recunoaşte şi îşi exprimă emoţiile;
0
0.5
1
1.5
2
2.5
3
3.5
Evaluare finală
Evaluare semestrială
Evaluare iniţială

Plan de intervenţie personalizat

Prof.Mandă Beatrice
Șc.Gimn. *Caius Iacob* Arad

Informații generale

Nume şi prenume: H. D.

Data naşterii: 08.12.2009

Şcoala: Gimnazială ”Caius Iacob” Arad

Clasa: a VI-a B

An Şcolar: 2022-2023

Data întocmirii planului: 03.10.2022

Data revizuirii planului: 16.01.2023/05.06.2023

Domeniul de intervenţie: Educaţional

Aria curriculară: Om și societate/Religie

Specialişti care intervin în aplicarea programului: Profesorul itinerant/prof.de Religie

Scopul: Adecvarea procesului educaţional la particularităţile individuale şi la nivelul de dezvoltare al elevului.

Diagnosticul conform raportului de evaluare complexă: Tulburări/Dificultăți de învățare

Număr Certificat de Orientare Școlară și profesională: 1302/06.10.2021

Informaţii personale

Elevul H.D urmează cursurile clasei a VI-a la Şcoala Gimnazială „Caius Iacob” Arad, sistem tradiţional. Provine dintr-un mediu familial cu părinţi divorţaţi. Elevul locuieşte împreună cu mama şi bunicii materni iar condiţiile de locuit sunt bune. Mama şi bunicii sunt implicați în susţinerea progresului şcolar al elevului, încercând să-i ofere toate condiţiile pentru o dezvoltare şi un progres şcolar favorabil.

În ceea ce priveşte activitatea şcolară, achiziţiile elevului sunt la nivel mediu, similare cu ale colegilor săi de aceeaşi vârstă. Din punct de vedere comportamental, elevul are nevoie de suport pentru a socializa și interacționa adecvat cu colegii.

Activitatea de la clasă se desfăşoară cu suport ocazional din partea cadrelor didactice. Elevul manifestă interes pentru activitatea şcolară însă are nevoie de susţinere în actul de învățare.

Un punct important în activitatea sa extrașcolară este participarea la activitățile duminicale desfășurate la Parohia Micălaca Veche II Arad, unde primește toată înțelegerea și ajutorul pr.Mircea Bupte.

- **EVALUARE INIȚIALĂ**

Dificultăți identificate la nivelul capacității de:

- a se autoorganiza;
- a lucra eficient fără supraveghere și indicații;
- a înțelege informații complexe, în scris;
- a efectua în scris teme mai lungi;
- a înțelege și aplica concepte generale;
- a deprinde și aplica noi abilități fără a avea în mod frecvent posibilitatea de a le repeta;
- a reține informații complexe fără posibilitatea repetării acestora;
- a înțelege pe deplin informațiile transmise verbal;
- a comunica ideile clar și eficient;
- a avea încredere să înceapă și să desfășoare sarcini;
- a se concentra asupra unor sarcini pentru perioade extinse;
- a lucra în grupuri;
- a căuta ajutor atunci când este cazul.

- **DOMENII DE INTERVENȚIE**

a. cognitiv (nivelul de cunoştinţe şi abilităţi);

b. emoţional (autocontrol emoţional, autoorganizare);

- **STRATEGII CE VOR FI UTILIZATE**
- Sarcini împărțite în etape mai mici, realizabile
- Oportunități frecvente de a oferi feedback
- Informații în scris, care nu sunt complexe sau extinse
- Folosirea imaginilor pentru a evidenția informațiile cheie sau pentru a facilita comunicarea
- Oportunități pentru a repeta și consolida conceptele și informațiile cheie
- Oportunități frecvente de a repeta și aplica abilitățile nou deprinse
- Oportunități si activități pentru dezvoltarea capacității de concentrare

- Oportunități frecvente de a lucra în colaborare, pe perechi sau în grupuri mici
- Încurajare și sprijin pentru a-i convinge să ceară ajutor atunci când au nevoie

INTERVENŢIE ŞI MONITORIZAREA ACESTEIA

Resurse utilizate: Sânta Scriptură, auxiliar Religie, fişe de lucru,texte suport, icoane, imagini, desene.

Tipuri de activităţi: exerciţii de dialog, descoperirea prin imagini, lectura biblică, joc didactic, activităţi de abilităţi practice.

Simboluri folosite în tabel:

● Obiectiv realizat

X Obiectiv parţial realizat

◄ Obiectiv nerealizat

COMPETENȚE SPECIFICE	SEPT.	OCT.	NOI.	DEC.	IAN
1.1 Prezentarea cronologică a principalelor evenimente din viața Mântuitorului, pe baza textelor biblice	X	X	●	●	●
2.1 Prezentarea unor modele spirituale pe baza textelor studiate	◄	◄	X	X	●
2.2 Relaționarea pozitivă cu colegii	◄	X	X	●	●
3.2. Asumarea unor responsabilități față de sine și față de ceilalți	X	X	X	●	●
3.3 Analiza rolului diferitelor sărbători și tradiții religioase	X	X	X	●	●

Plan de intervenţie personalizat

Prof.Mandă Beatrice
Șc.Gimn. *Caius Iacob* Arad

Informații generale

Nume şi prenume: H. D.

Data naşterii: 08.12.2009

Şcoala: Gimnazială ”Caius Iacob” Arad

Clasa: a VI-a B

An Şcolar: 2022-2023

Data întocmirii planului: 03.10.2022

Data revizuirii planului: 16.01.2023/05.06.2023

Domeniul de intervenţie: Educaţional

Aria curriculară: Om și societate/Religie

Specialişti care intervin în aplicarea programului: Profesorul itinerant/prof.de Religie

Scopul: Adecvarea procesului educaţional la particularităţile individuale şi la nivelul de dezvoltare al elevului.

Diagnosticul conform raportului de evaluare complexă: Tulburări/Dificultăți de învățare

Număr Certificat de Orientare Școlară și profesională: 1302/06.10.2021

Informaţii personale

Elevul H.D urmează cursurile clasei a VI-a la Şcoala Gimnazială „Caius Iacob” Arad, sistem tradiţional. Provine dintr-un mediu familial cu părinţi divorţaţi. Elevul locuieşte împreună cu mama şi bunicii materni iar condiţiile de locuit sunt bune. Mama şi bunicii sunt implicați în susţinerea progresului şcolar al elevului, încercând să-i ofere toate condiţiile pentru o dezvoltare şi un progres şcolar favorabil.

În ceea ce priveşte activitatea şcolară, achiziţiile elevului sunt la nivel mediu, similare cu ale colegilor săi de aceeaşi vârstă. Din punct de vedere comportamental, elevul are nevoie de suport pentru a socializa și interacționa adecvat cu colegii.

Activitatea de la clasă se desfăşoară cu suport ocazional din partea cadrelor didactice. Elevul manifestă interes pentru activitatea şcolară însă are nevoie de susţinere în actul de învățare.

Un punct important în activitatea sa extrașcolară este participarea la activitățile duminicale desfășurate la Parohia Micălaca Veche II Arad, unde primește toată înțelegerea și ajutorul pr.Mircea Bupte.

- **EVALUARE INIȚIALĂ**

Dificultăți identificate la nivelul capacității de:

- a se autoorganiza;
- a lucra eficient fără supraveghere și indicații;
- a înțelege informații complexe, în scris;
- a efectua în scris teme mai lungi;
- a înțelege și aplica concepte generale;
- a deprinde și aplica noi abilități fără a avea în mod frecvent posibilitatea de a le repeta;
- a reține informații complexe fără posibilitatea repetării acestora;
- a înțelege pe deplin informațiile transmise verbal;
- a comunica ideile clar și eficient;
- a avea încredere să înceapă și să desfășoare sarcini;
- a se concentra asupra unor sarcini pentru perioade extinse;
- a lucra în grupuri;
- a căuta ajutor atunci când este cazul.

- **DOMENII DE INTERVENȚIE**

a. cognitiv (nivelul de cunoştinţe şi abilităţi);

b. emoţional (autocontrol emoţional, autoorganizare);

- **STRATEGII CE VOR FI UTILIZATE**
- Sarcini împărțite în etape mai mici, realizabile
- Oportunități frecvente de a oferi feedback
- Informații în scris, care nu sunt complexe sau extinse
- Folosirea imaginilor pentru a evidenția informațiile cheie sau pentru a facilita comunicarea
- Oportunități pentru a repeta și consolida conceptele și informațiile cheie
- Oportunități frecvente de a repeta și aplica abilitățile nou deprinse
- Oportunități si activități pentru dezvoltarea capacității de concentrare

- Oportunități frecvente de a lucra în colaborare, pe perechi sau în grupuri mici
- Încurajare și sprijin pentru a-i convinge să ceară ajutor atunci când au nevoie

INTERVENŢIE ŞI MONITORIZAREA ACESTEIA

Resurse utilizate: Sânta Scriptură, auxiliar Religie, fişe de lucru,texte suport, icoane, imagini, desene.

Tipuri de activităţi: exerciţii de dialog, descoperirea prin imagini, lectura biblică, joc didactic, activităţi de abilităţi practice.

Simboluri folosite în tabel:

● Obiectiv realizat

X Obiectiv parţial realizat

◄ Obiectiv nerealizat

COMPETENȚE SPECIFICE	SEPT.	OCT.	NOI.	DEC.	IAN
1.2 Prezentarea cronologică a principalelor evenimente din viața Mântuitorului, pe baza textelor biblice	X	X	●	●	●
2.3 Prezentarea unor modele spirituale pe baza textelor studiate	◄	◄	X	X	●
2.4 Relaționarea pozitivă cu colegii	◄	X	X	●	●
3.2. Asumarea unor responsabilități față de sine și față de ceilalți	X	X	X	●	●
3.3 Analiza rolului diferitelor sărbători și tradiții religioase	X	X	X	●	●

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)
Discipline economice/Modul de specialitate-Marketing

Prof. Bidireanu Alina
Colegiul Economic ”Ion Ghica” Târgoviște

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): B.M.
- DATA NAŞTERII: ...
- DOMICILIUL: ...
- CLASA / GRUPA: a XI-a
- ANUL ȘCOLAR: 2024-2025
- Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat :xxx/31.10.2024
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - *deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document):* deficiență mentală, discalculie/ Certificat nr xxx/31.10.2024

_____

_____

- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei): Bidireanu Alina

_____

_____

- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: Marketing

_____

_____

- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat)

Acumularea cunoștințelor de specialitate specifice disciplinei, manifestarea unei atitudini pozitive

- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ : să definească concepte referitoare la marketing: funcții, caracteristici, obiective, domenii, să analizeze clasificarea pietei; să enumere rolul și importanța cercetărilor de piață

- DURATA planului de intervenţie personalizat (un modul din structura anului școlar): 09.09.2024-25.10.2024
- Data elaborarii PIP: 31.10.2024
- Data revizuirii PIP: _____

STRUCTURA PLANULUI DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAŢIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ŞI RECUPERARE	PERIOADA DE INTERVENŢIE	EVALUARE ŞI APRECIEREA EVOLUŢIEI	
					INDICATORI	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	Să definească concepte referitoare la marketing: obiective, funcții, caracteristici, domenii	Concepte de bază în marketing •Semnificația conceptului marketing Obiective economice și obiective psihologice de marketing •Concepte referitoare la marketing: domenii, funcții	Exercitii de identificare a conceptelor de baza in marketing	09.09.2024 - 25.10.2024	Definirea a cel puțin trei concepte referitoare la marketing	Evaluare orală
2	Să enumere rolul și importanța cercetărilor de piață	Cercetările de piață: •Definire •Rol și importanță	Metoda diagramelor Venn Cubul	09.09.2024 - 25.10.2024	Enumerarea corectă a importanței și rolului cercetărilor de piață	Evaluare orală
3	Să analizeze piața și clasificările pieței	Orientări privind definirea pieței și tipologia clasificărilor pieței, în funcție de diverse criterii	- Discuţiile în grup - Lucrul în echipă - Învăţarea prin descoperire - Conversatia	09.09.2024 - 25.10.2024	Analizarea corectă a cel puțin trei clasificări ale pieței	Evaluare scrisă

❖ **Notă:**

*Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ŞI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupune enumerarea ***metodelor şi mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale***

** Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerarea ***criteriilor minimale de apreciere a progreselor*** copiilor/ elevilor

❖ **CONCLUZII PRIVIND PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (se completează la sfârșitul perioadei de implementare)**

a) Obiectivele planului au fost atinse ☐ **în totalitate/** ☐ **parţial/** ☐ **nu au fost atinse** în termenul propus.

b) Obiectivele planului au fost atinse ☐ **în termenul propus/** ☐ **înainte de termenul propus**.

Volumul vocabularului □ adecvat vârstei □ sărac
Exprimare orală □ corectă □ fluentă □ greoaie □ incorectă □dificultăţi în exprimarea clară, corectă a ideilor □ blocaj în exprimare
Deficienţe de limbaj □ oral □ citit □ scris □ nu e cazul
Conduita de ascultare □ foarte bună □ bună □ acceptabilă □ nesatisfăcătoare

Elevul dovedește:	**Deseori**	**Uneori**	**Niciodată**	**Nu e cazul**	**Puncte forte**
Atitudine pozitivă față de sine					Comportament adecvat mediului școlar, atitudine pozitivă față de învățare și manifestarea interesului față de cunoștințele economice de specialitate
Atitudine pozitivă față de ceilalți					
Capacitate de recunoaștere/ înțelegere/reglare a emoțiilor					
Abilități de comunicare orală					
Abilități de comunicare scrisă					
Abilități de calcul matematic					
Capacitate de lucru în echipă					
Deprinderi de relaționare interpersonală					
Valorizarea educației/a dezvoltării personale					

- **DETALIAȚI ALTE ASPECTE REFERITOARE LA REZULTATELE EVALUĂRII PERIODICE: Rezultatele evaluării periodice demonstrează un progres semnificativ în atingerea obiectivelor propuse**

_____

c) **RECOMANDĂRI PRIVIND PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)**

a) Menţinerea planului şi reevaluare pentru perioada următorului modul din planul de învăţământ ☐ **DA** ☐ **NU**

b) Propunere/Decizie de revizuire a planului ☐ **DA** ☐ **NU**

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. educație timpurie: Boru Svetlana
Grădinița cu Program Prelungit ”Dumbrava Minunată” Reșița

GRUPA/CLASA: **MARE**

ANUL ȘCOLAR: **2024-2025**

SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat):

Dezvoltarea potențialului cognitiv al copilului astfel încât să fie posibilă integrarea în grupul de copii prin activități specifice vârstei preșcolare (jocuri libere, jocuri dirijate, activități de educație și recuperare, etc.) și a limbajului în scopul exprimării propriilor nevoi și dorințe.

OBIECTIVE:

- PE TERMEN SCURT:

  O1.Să exploreze polisenzorial obiectele din mediul apropiat;

  O2.Să recepteze semnale/stimuli din mediul apropiat cu acordarea de semnificații corespunzătoare;

  O3.Să asculte și să înțeleagă mesaje scurte exprimate de terapeut;

  O4.Să exerseze coordonarea generală;

  O5.Să desfășoare activități pentru dezvoltarea motricității fine și a coordonării generale.

- PE TERMEN MEDIU:

  O1.Să exerseze abilitățile de receptare a mesajului verbal și nonverbal;

  O2.Să exerseze abilități de structurare a mesajului oral;

  O3.Să exploreze senzorial și motric lumea înconjurătoare în vederea formării conduitelor de orientare, cunoaștere și adaptare la mediul ambiental.

DURATA PROGRAMULUI: 3 luni

DOMENIUL/-ILE DE INTERVENȚIE: Stimularea cognitivă, Stimularea limbajului și a comunicării, Psihomotricitat

DATA ÎNTOCMIRII: NOIEMBRIE 2024

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚIILOR:

Nr. crt.	Ob. op.	Strategii de terapie și recuperare	Intervalul de timp	Evaluarea și aprecierea evoluției	
				Indicatori	**Instrumente**
1.	O1	***Exerciţii-joc de stimulare polisenzorială prin acţiunea directă cu obiectele din mediul înconjurător:*** - ***exerciţii vizuale*** (“Recunoaşte obiectul!”); - ***exerciţii auditive*** (“De unde se aude?”, “Graiul animalelor”, “Cine te-a strigat?”, “Vocea şoptită”); - ***exerciţii olfactive*** “Ce miroase aşa?”, “Cum miroase ... (plăcut, neplăcut); - ***exerciţii tactil-kinestezice*** (exerciţii de orientare tactilă - identificarea obiectelor prin pipăire, în absenţa văzului – jocul “Trăistuţa fermecată”/ “Recunoaşte obiectul cu ochii închişi!”); ***Exerciţii de stimulare perceptivă, prin asociere de mai mulţi analizatori, exerciţii stereognozice*** (tactil, motric, vizual): - exerciţii de utilizare a celei mai simple operaţii de selectare şi grupare (de ex. mingi de tenis şi cuburi; creioane şi gume de şters); - exerciţii de selectare, *după similaritate,* a unei anume categorii de obiecte dintr-o diversitate de categorii de obiecte; - exerciţii de clasificare, *după similaritate* (obiecte „identice” sau „neidentice”). - exerciţii de clasificare, *după caracteristici simple* (aspru-neted, taremoale, gros-subţire);	Noiembrie.-iunie 2025-2024	Alege un obiect la cerere dintr-o mulțime de 2-5 obiecte. Întoarce privirea/se deplasează în direcția sunetului. Mimează plăcere/ neplăcăcere la un miros prezentat. Selectează obiecte după cerința dată	jucării creioane tobă de jucărie slime plastilină parfum jetoane jucării obiecte familiare

		- exerciţii de clasificare, *după material* (de ex. lemn, hârtie, metal,plastic, sticlă, porţelan, cauciuc, piele, lâna, bumbac etc.)			
2.	O2	**Exerciţii de ascultare şi identificare a unor semnale sonore (zgomote, sunete, onomatopee):**- exerciţii de localizare şi de denumire a zgomotelor specifice mediului ambiant sau provocate; - exerciţii de identificare şi reproducere a sunetelor emise de animale (onomatopee); - exerciţii de diferenţiere a sunetelor emise de diverse instrumente muzicale sau alte obiecte; - exerciţii de recunoaştere a vocii persoanelor familiare; **Exerciţii de identificare a stimulilor vizuali:** - exerciţii de identificare obiectuală şi imagistică (“Caută mingea!”, “Unde e mingea în imagine?”);	noiembrie.-iunie 2024-2025	Identifică proveniența sunetului (grupul de copii, mașina de pe stradă, etc.) Alege obiectul care a provocat sunetul Găsește obiectul ascuns ”la vedere” în mediul înconjurător	maracas, tobă, minge, hârtie, pungă, etc. jucării
3.	O3	**Exerciţii aplicative de executare de comenzi verbale simple** („Pune mâna pe masă!” Aşază mingea pe raft!” etc.) **Exersarea unor comenzi verbale potrivite la mediu ambient** („Închide uşa!”, „Adună jucăriile în coş!”) **Exerciţii de ascultare şi înţelegere a unor mesaje accesibile, însoţite de suport concret- intuitiv** (obiectual/ imagistic): “Mingea stă pe podea”(în cameră şi/sau în imagine), “Priveşte, jucăriile sunt în cutie!” ”(în cameră şi/sau în imagine) **Exerciţii de formare a comportamentului de ascultător** (exerciţii –tip postaudiţie privind punerea în corespondenţă cuvânt – obiect /imagine şi enunţ scurt – imagine / acţiune): “Adu-mi mingea/păpuşa/cana!”-I se prezintă un jeton/imagine cu o minge/păpuşă/cană.	noiembrie.-iunie 2024-2025	Execută comanda verbală dată Ascultă mesajul transmis Aduce obiectul corespunzător imaginii	 jucării jetoane

		□ **Joc de rol cu imitarea unor acţiuni**/ simularea unei convorbiri telefonice (roluri situaţionale) □ **Exerciţii de pronunţie corectă a sunetelor onomatopeice produse de animale** (câine, pisică, vacă, oaie, porc, măgar) şi obiecte/fenomene din mediul înconjurător(maşină, telefon, apă, tunet)-(“Recunoaşte animalul!”, “Ferma animalelor!”, “Cum fac eu să faci şi tu!”, “Sunt şofer!”etc.);		Participă la joc de rol Pronunță onomatopee Pronunță sunete din mediul înconjurător	
4.	O4	□ **Exerciţii de coordonare generală**: 1. Mobilitarea capului şi a gâtului: mişcări stânga/dreapta, sus/jos, faţă/spate, de rotaţie în ambele sensuri; 2.Motricitatea membrelor superioare: mişcări stânga/dreapta, sus/jos simultan şi alternativ, de rotaţie în aceeaşi direcţie simultan şi alternativ, de rotaţie în sensuri diferite, aruncarea şi prinderea unei mingi cu ambele mâini, cu mâna dreaptă, cu mâna stângă;	noiembrie.-iunie 2024-2025	Execută exerciții pentru mobilitatea capului și gâtului Execută exerciții pentru motricitatea membrelor superioare și inferioare	oglindă
5.	O5	Exerciții de modelat plastilină. Exerciții de rupere, mototolire, lipire hârtie. Exerciții de introdocere a unor bile prin orificii, a mărgelelor pe fir etc.	noiembrie.-iunie 2024-2025	Modelează plastilină Rupe, mototolește lipește hărtie Introduce bile prin orificii date, prin fir de sfoară	plastilină hărtie lipici foarfecă bile, mărgele, piese lego etc.

MODEL DE TEST INIȚIAL LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Clasa a IV-a

Profesor pentru învățământ primar, dr. Ciurea-Ilie Mihaela-Gabriela
Școala Gimnazială „Andrei Mureșanu”, Ploiești

Citeşte cu atenţie textul următor:

„Motocel se opri în neclintirea pădurii pustii şi dădu un strigăt de bucurie. Înălţă braţul şi arătă spre ramurile unui fag bătrân:

- O veveriţă!

Noi ne oprirăm în cărare şi căutarăm cu privirile minunea pe care o descoperise copilul.

Era, într-adevăr, o veveriţă. Un ghem de blăniţă roşcată de culoarea flăcării, cu coada ei stufoasă, adusă pe spinare spre urechi, cu-n căpşor minuscul în care licăreau ochişorii ca două boabe de ploaie ori de lacrimi.

Ea se furişă pe o ramură subţire. Apoi, desprinzându-se de acolo, trecu pe un fag mai bătrân. Făcu o săritură fără îndoială, de pe o creangă joasă, în înălţime; însă fără vreo sforţare, ca şi cum puful ei de flacără se desprinsese de-aici şi plutise în sus. Acolo, în fagul cel bătrân, se opri puţin cercetându-ne, atât cât puturăm să-i observăm cravata albă.Apoi, sare mai departe.”

(Mihail Sadoveanu - Veveriţa)

1. **Încercuieşte răspunsul corect:**

- Autorul textului este:
  a) Motocel b) Mihail Sadoveanu c) Mihai Eminescu
- Acţiunea textului se petrece:
  a) în pădure b) în parc c) la Grădina Zoologică
- Textul are:
  a) 3 alineate b) 4 alineate c) 5 alineate

- Motocel se opri în neclintirea pădurii pustii şi dădu un strigăt:

  a) de spaimă b) de bucurie c) de uimire

- Veveriţa era:

  a) roşcată şi bătrână b) sprintenă şi prietenoasă c) roşcată şi sprintenă

2. **Stabileşte valoarea de adevăr a următoarelor propoziţii, scriind în dreptul fiecăreia un „A” pentru adevărat şi un „F” pentru fals.**

- Mergând prin pădure, Motocel a văzut o veveriţă. ____
- Fagul în care a sărit veveriţa era mai tânăr. ____
- Veveriţa se furişă pe o ramură subţire. ____
- Veveriţa a coborât pe o creangă cât mai aproape de pământ. ____

3. **Scrie ideea principală a fragmentului notat bolduit (îngroşat):**

.....

.....

4. **Precizează câte un sinonim pentru cuvintele: *pădure, cărare, licăreau, ramură*.**

.....

5. **Găseşte câte un antonim pentru: *bucurie, a opri, bătrân, puţin.***

.....

6. **Desparte în silabe cuvintele: *neclintirea, ghem, sforţare, creangă.***

.....

7. Alcătuieşte o propoziţie in care cuvântul „sare” sa aibă alt înţeles decât cel din text.

.....

8. Notează din textul de mai sus:

* două substantive comune: ....
* un substantiv propriu: .....
* un adjectiv: .....
* două pronume personale: ....
* un verb: .....

9. Taie cu o linie orizontală forma greşită a ortogramelor:

- O veveriţă *i-a/ia* atras atenţia.
- Avea coada roşcată şi cravata ca de *ne-a/nea.*
- *Nu va/v-a* veni mâine la tine.
- Ei *i-au/iau* urmărit curioşi toate mişcările.
- El *mai/m-ai* vrea să privească veveriţa.
- Motocel a putut *săi/să-i* admire coada stufoasă.
- Veveriţă *sa/s-a* oprit pe o ramură subţire.

10. Povestește ultimul alineat al textului de mai sus.

---

11. Realizează un bilet prin intermediul căruia Motocel îi transmite celui mai bun prieten al său că va sosi la țară, la bunici, în curând.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Antonescu Valeria-
C.N. „ Mireca cel Bătrân”, Râmnicu Vâlcea

Nume şi prenume elev(ă):	
Unitatea şcolară:	
Anul naşterii:	2011
Clasa:	a VII-a

I. INFORMAȚII GENERALE

Recomandarea Comisiei de Orientare Școlară şi Profesională privind educația incluzivă:

- □ Facilitator – da
- □ profesor de sprijin
- □ terapia tulburărilor de limbaj
- □ consiliere psihopedagogică – da (cabinet interscolar de asistenta psihopedagogică)
- □ măsuri privind asistența socială – da
- □ adaptare curriculara individualată

II. INFORMAȚII EDUCAŢIONALE

1. Evaluare educaţională completă şi detaliată (evaluarea cunoştinţelor şi abilităţilor). Dificultăți întâmpinate

- **domeniul psihomotor:** motricitate generală și fină în limite normale (nu prezintă o conduită motrică adecvată)
- **domeniul cognitiv**

  Limbă și comunicare

  La disciplina limba latină prezintă dificultăți la următoarele activități de învățare:

  -să relateze evenimente.

- **domeniul socio- emoţional**:

  -tulburare anxioasă (tulburări emoționale);

  -deficit de atenție.

2. CAPACITĂŢI SI COMPETENŢE, ABILITĂŢI, PUNCTE SLABE, NEVOI .

CAPACITĂŢI ŞI COMPETENŢE	*PUNCTE SLABE*
-capacitate redusă de mobilizare a energiei psihonervoase; -competențe cognitive deficitare.	-gradul de concentrare, stabilitate și distributivitate redusă.
ABILITĂŢI	*NEVOI*
-aptitudini pentru lucrări practice	-creșterea gradului de atenție și o bună incluziune în grup

3. ECHIPA DE CAZ:

Psiholog şcolar:

Profesor diriginte:

4. OBIECTIVE PE TERMEN LUNG (ANUL ŞCOLAR ÎN CURS);

- **DOMENIUL DE INTERVENŢIE : PSIHOMOTOR**

Obiective	Activităţi de învăţare. Conținuturi.	Metode/ mijloace	Perioada	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare	Observații
-formarea deprinderii de a citi; -formarea de conduite motrice, practice.	-realizare de rezumate; -scrierea de sintagme.	-aplicarea deprinderilor eficiente, la contexte diferite.	-orele de la clasă.	-automatisme – gradul de finalizare a deprinderilor.	-exersarea.	

- **DOMENIUL DE INTERVENŢIE : COGNITIV**
  - ***INTELIGENŢĂ LINGVISTICĂ***

Obiective	Activităţi de învăţare. Conținuturi.	Metode/ mijloace	Perioada	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare	Observații
1.Recunoașterea părților de vorbire în diverse contexte	- Identificarea în exemple a substantivelor si verbelor - Reprezentarea grafică a elementelor interculturale	Explicaţie Conversaţie Joc didactic Imitaţie Fişe de lucru	septembrie – decembrie	-Să recunoască verbele -să realizeze 50% din exerciţiile prezentate în fişa de lucru	Observarea şi aprecierea; Fișe de lucru Probă scrisă Evaluare orală Temă individuală	

PLAN DE MASURI REMEDIALE LA DISCIPLINA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Prof. DREPTATE IOANA-FLOAREA
Colegiul Național "Aurel Vlaicu" Orăștie

CLASA: a VI-a B și a VI-a C

Elevi cu situația neîncheiată: B D, (a VI-a C) G.C. (a VI-a B)

COMPETENTE SPECIFICE/ ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	CONTINUTURI ASOCIATE	PERIOADA DE RECUPERARE
2.1. Corelarea informaţiilor explicite şi implicite din texte literare şi nonliterare, continue, discontinue și multimodale − solicitarea unor informaţii clare şi detaliate pentru rezolvarea unor sarcini de înţelegere şi de interpretare − povestirea subiectului unei opere epice ţinând seama de momentele subiectului/etapele acţiunii; − identificarea emoţiilor, a sentimentelor şi a atitudinilor exprimate într-un text literar şi/sau nonliterar	Textul epic. Personajele. Momentele subiectului. Timpul și spațiul.	8-12.02.2025
4.1. Utilizarea structurilor sintactice şi morfologice de bază ale limbii române standard pentru înţelegerea şi exprimarea corectă şi precisă a intenţiilor comunicative − emiterea de instrucțiuni pentru colegi, folosind corect flexiunea verbală, nominală și pronominală; − exerciții de completare, cu aplicarea cunoștințelor privind flexiunea verbală, nominală și pronominală; − transpunerea elementelor verbale, nonverbale și paraverbale din comunicarea orală în scris, prin respectarea normelor de punctuație și ortografie.	Verbul. Moduri și timpuri.	8-12.02.2025
4.1. Utilizarea structurilor sintactice şi morfologice de bază ale limbii române standard pentru înţelegerea şi exprimarea corectă şi precisă a intenţiilor comunicative − emiterea de instrucțiuni pentru colegi, folosind corect flexiunea verbală, nominală și pronominală; − exerciții de completare, cu aplicarea cunoștințelor privind flexiunea verbală, nominală și pronominală; − transpunerea elementelor verbale, nonverbale și paraverbale din comunicarea orală în scris, prin respectarea normelor de punctuație și ortografie.	Tipuri de verbe predicative, nepredicative (auxiliare și copulative).	15-19.02.2025

4.1. Utilizarea structurilor sintactice şi morfologice de bază ale limbii române standard pentru înţelegerea şi exprimarea corectă şi precisă a intenţiilor comunicative − emiterea de instrucțiuni pentru colegi, folosind corect flexiunea verbală, nominală și pronominală; − exerciții de completare, cu aplicarea cunoștințelor privind flexiunea verbală, nominală și pronominală; − transpunerea elementelor verbale, nonverbale și paraverbale din comunicarea orală în scris, prin respectarea normelor de punctuație și ortografie.	Predicatul verbal. Predicatul nominal.	15-19.02.2025
4.1. Utilizarea structurilor sintactice şi morfologice de bază ale limbii române standard pentru înţelegerea şi exprimarea corectă şi precisă a intenţiilor comunicative − emiterea de instrucțiuni pentru colegi, folosind corect flexiunea verbală, nominală și pronominală; − exerciții de completare, cu aplicarea cunoștințelor privind flexiunea verbală, nominală și pronominală; − transpunerea elementelor verbale, nonverbale și paraverbale din comunicarea orală în scris, prin respectarea normelor de punctuație și ortografie.	Subiectul exprimat. Subiectul neexprimat.	22-26.02.2025
3.1. Redactarea unui rezumat, a unui text, pe un subiect la alegere, având în vedere etapele procesului de scriere și structurile specifice, pentru a comunica idei și informații sau pentru a relata experiențe trăite sau imaginate − exerciţii de transformare/rescriere a unor texte după criterii date; − exerciții pentru generarea ideilor care urmează a fi incluse într-un text redactat în clasă sau acasă; − scrierea unui text cu început/cu sfârșit dat, integrând secvențe narative în texte dialogate sau secvențe descriptive în texte narative; − elaborarea unei pagini de jurnal prin respectarea convențiilor acestui tip de discurs; − redactarea unor compuneri narative și descriptive, pe diverse teme.	Textul epic. Rezumatul	1-04.03.2025

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof.educ.timpurie Muntean Maria Cristina
Prof.educ.timpurie Morar Ioana Cipriana
Grădinița cu Program Prelungit nr. 3 Sebeș, Alba

NUMELE ŞI PRENUMELE: R.A.M.

DATA NAŞTERII: 23.05.2020

DOMICILIUL: Sebeş

GRĂDINIŢA cu P.P. nr. 3 Sebeş

GRUPA: mijlocie

ETNIE: rommă

DATA APLICĂRII: octombrie-decembrie 2024

PSIHODIAGNOSTIC: întârziere mintală, exprimare orală greoaie şi defectuoasă, nu a fost înscrisă în grupa mică

STAREA DE SANATATE : relativ bună

FAMILIA: familie biparentală, un frate mai mic cu spina bifida

ECHIPA DE INTERVENTIE: Morar Cipriana – educatoare
Muntean Cristina – educatoare
J.C. – logoped și consilier școlar

DOMENIUL DE INTERVENŢIE: educaţional

INFORMAŢII EDUCAŢIONALE

Comportament cognitiv:

- volumul limbajului este foarte sărac, se exprimă greoi, are tulburări de pronunţie;
- rezolvă o mică parte din sarcinile primite, doar cu ajutor din partea educatoarelor, colorează/desenează linii fără sens etc.;
- atenţia este slab dezvoltată.

Relaţii sociale:

- este politicos cu personalul grădiniţei;
- prezintă nesiguranţă;
- nu este sociabilă, nu colaborează cu colegii de grupă, se joacă doar singură jocurile preferate.

Obiective pe termen lung:

- ameliorarea pronunţiei şi dezvoltarea exprimării orale;
- dezvoltarea operaţiilor gândirii şi a calităţii acesteia;
- recuperarea lacunelor;
- exersarea capacităţii de orientare spaţială şi temporală.

Domenii de intervenţie recomandate:

Limbaj şi comunicare

Cogntiv

Strategii centrate pe copil:

- valorificarea maximă a jocurilor;
- procedee de lucru simple, cu grad mic de dificultate;
- stimularea corespunzătoare a senzaţiilor și percepţiilor;

-valorificarea ariilor de stimulare și a tuturor spaţiilor din grădiniţă cu care copilul vine în contact (care influenţează în mod pozitiv dezvoltarea fizică, intelectuală, afectivă, senzorială si socială a copilului).

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Limbă şi comunicare

OBIECTIVE	METODE SI MIJLOACE DE REALIZARE	CRITERII DE EVALUARE	METODE SI INSTRUMENTE DE EVALUARE
Să pronunţe corect sunete şi grupuri de sunete	Exerciţii de exprimare corectă	Pronunţă şi imită singur sau cu ajutor sunte şi grupuri de sunete	Aprecieri verbale şi stimulente
Să formuleze propoziţii corecte dpdv gramatical	Jocuri de rol Exerciţii de dezvoltare a vocabularului	Identifică membrii familiei, îi numeşte singur din fotografii	Aprecieri verbale, acordarea de stimulente
Să participe la discuţii, povestiri, alte activităţi atât în calitate de ascultător cât şi de vorbitor	Povestiri, repovestiri, activităţi de dezvoltare personală Exerciţii de exprimare corectă.	Discută cu colegii şi educatoarele	Încurajări, stimulente

Domeniul cognitiv

Să numere corect crescător	Exerciţii de numărare	Numără cu ajutor jucăriile din coş	Aprecieri verbale acordarea de stimulente
Să recunoască și să observe animale din imagini	Jocuri didactice Exerciţii de identificare şi recunoaştere	Observă, recunoaşte şi numeşte	Încurajări verbale
Să memoreze şi să recite poezii	Exerciţii de memorare	Repetă după educatoare, după părinte, spune singur sau cu ajutor	Participarea activă la serbare

Să asculte, să cânte colinde	Cântece și jocuri muzicale	Învaţă să cânte împreună cu ceilalţi copii	Încurajări verbale

Alte măsuri:

- Educatoarele antrenează copilul în activități, oferindu-i de fiecare dată felicitări și încurajări;
- Implicarea copilului în jocuri pe grupuri mici, unde se simte mai bine;
- Discuții periodice cu părinții;
- Încurajarea copiilor să se joace împreună.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT
Limba engleză

Autor: prof. Dumitrescu Roxana, Liceul Teoretic Mihai Eminescu,
Călărași, Județul Călărași

I) Informații de bază

Numele elevului: A.T.

Clasa: a IX-a

Concluziile evaluării inițiale complexe

Diagnoza de stare: tulburări de comunicare socială, tulburări dizarmonice de personalitate, dificultăți de atenție, dificultăți de adaptare și comunicare

Diagnoza etiologică: actualmente supraprotejat de familie și respins de colegi

Diagnoza funcțională: cu sprijin funcționează la nivelul cerințelor minimale ale programei, social: funcționare defectuoasă, lipsa adaptării

Diagnoza psihică: de scurtă durată favorabilă, de lungă durată: poate exista progres prin exersarea independenței și dezvoltare emoțională

Intervenția comisiei: părinții colaborează cu școala, au prezentat documentele medicale și au solicitat grup de suport

Intervenția cadrului didactic profesor consilier școlar: lucrează cu elevul impreună cu profesorul diriginte după curriculum-ul clasei a IX-a; beneficiază de sprijinul părinților și al cadrelor didactice de la clasă permanent precum și cel al grupului de elevi.

II) Instrumente utilizate in evaluarea inițială: fișa psihopedagogică, convorbirea individuală și de grup, observașia spontană și dirijată

III) Capacități, competențe, abilități, nevoi: posibilități relativ bune de comunicare verbală, gestuală, expresivă, capacitate relativ bună de invățare, lipsa concentrării de durată, acceptă cu greu sprijinul colegilor și al cadrelor didactice

Elevul urmează cursurile clasei a IX-a. Provine dintr-un mediu familial favorabil dezvoltării cognitive și psihoemoționale, părinții sunt preocupați de ameliorarea problemelor de educație, răspund solicitărilor școlii.

V) Informații educaționale

Comportament cognitiv

La limba română are formate deprinderi de citit și scris. Exprimarea este nesigură. Nu povestește, nu comunică sentimente, păreri, capacitatea de reproducere a mesajelor orale este foarte redusă. La ştiințe exacte are deprinderi de numerație, realizează adunări, scăderi, inmulțiri, impărțiri, înțelege cerințele unei probleme simple. Nu este interesat de schimbările din jurul lui și nu reține cunoștințe de natură științifică, ci doar se bazează pe propria-i experiență. Nu „înțelege” de ce uneori este solicitat să răspundă.

Relații sociale

Se manifestă fără reținere doar in familie.La școală este retras, foarte rar intră in relație cu alți copii. Comunică la nivel nivel minim cand lucrează in grup și de obicei copiază, desenează sau ascultă pe alții. Este greu acceptat de colectivul clasei.

Capacități, competențe, abilități, puncte slabe, nevoi

-dezvoltare fizică bună, coordonare a mișcărilor mai ample, nu are abilități de natură tehnologică, nu reține decat cu material concret, prin reluări permanente, nu comunică cu ușurință, fraze scurte, sărace, acorduri corecte. La matematică nu face calcule orale, memoria și atenția sunt foarte scăzute, permanent are nevoie de sprijin, stimulat de aprecieri.

Obiective pe termen lung

1.Dezvoltarea abilităților de relaționare și a comportamentelor emoționale

2. Dezvoltarea unor competențe ale intelectului (memorare, gândire logică, stabilirea de relații cauză-efect)

3. Dezvoltarea abilităților dea efectua o gamă variată de exerciții prin intermediul unor activități simple, accesibile și in ritm propriu atât la clasă cât și individual, in cadrul cabinetelor de terapie.

4. Abilitarea subiectului pe planurile motric, senzorial, preceptiv, de gândire,de limbaj și comportament astfel incât să devină apt pentru activitatea educativ terapeutică din școală și prin activitățile sociale și in general.

VI. DOMENII DE INTERVENȚIE RECOMANDARE PENTRU ELEVUL S.T.

Domeniul cognitiv

Limba engleză

Obiective pe termen scurt	Metode și mijloace didactice	Perioada de timp	Criterii de evaluare	Metode și instrumente de evaluare
Să identifice mesajul scris sau oral	Exerciții de recunoaștere a ideilor principale dintr-un text scris Jocuri de identificare a unor idei Sa descopere sinonime și antonime intr-un text scris	6 luni, cu prelungire dupa caz	Identifică și recunoaște relativ rapid mesajele scrise sau orale Depistează relativ dificil mesajele scrise sau orale	evaluarea orală va alterna cu cea scrisă pentru fixare se va relua denumirea de obiecte

Sa producă mesaje orale	Are dialoguri cu ceilalți colegi Povestește Redă ideile principale dintr-un text Rezumă textul		Povestește cu ușurință Povestește cu dificultate Realizează corelații intre obiecte și simboluri	Evaluare orală și scrisă
Sa scrie corect scurte povești	Fișe cu expresii scrise in mod atractiv sau cu spații lacunare, planșe, imagini, prezentări Power Point		Scrie povești Rezumă povești Completează inceputul unei povești	Evaluări orale Aprecieri stimulative
Să poarte o convesație in limba engleză	Exerciții de localizare, plasare in spațiu aunor fenomene, procese		Poartă conversații simple, se crește gradul de dificultate	Evaluare orală și scrisă
Sa scrie scrisori simple, informale	Exerciții de exprimare a unor idei simple		Explică in termeni simpli, oferă soluții simple	Evaluări orale Evaluări scrise Probe scrise formative

DOMENIUL SOCIO-AFECTIV-EMOȚIONAL

Metode și mijloace didactice	Perioada de timp	Obiective pe termen scurt	Criterii de evaluare	Metode și instrumente de evaluare
Incadrarea periodică a elevului intr-un grup de lucru Exprimarea unor opinii asupra unor lucruri cunoscute	6 luni, cu prelungire dupa caz	Sa colaboreze cu colegii in rezolvarea unor sarcini de grup	Elevul colaborează, discută Elevul povestește intamplari, situații	Activitate practică Evaluare orală

Povestirea unor fapte, intamplări personale				
Crearea unor situații in care sa își manifeste curajul Realizarea unei atmosfere destinse, relaxante Inlăturarea unor cauze de stres		Sa depășească manifestările de anxietate	Elevul colaborează, discută Elevul povestește intamplari, situații	Activitate practică
Să respecte in mod voluntar regulile jocului Sa își aducă contribuția la realizarea unor sarcini		Sa participe la jocuri de echipă	Se integrează intr-un grup mic Își manifestă public satisfacția	Activități practice

VII. CONCLUZII

In urma evaluării rezultatelor obținute după derularea programului de intervenție pe o perioadă de un an, am ajuns la concluzia că datorită exercițiilor și activităților simple desfășurate in ritm propriu, elevul a depășit in mare parte dificultățile sale, dobândind o experiență cognitivă superioară celei anterioare, inlăturând anumite bariere din calea dezvoltării sale. Rezultatele din domeniul socio-afectiv-emoțional au fost mai puțin evidente, elevul nereușind să se integreze in colectivsau să dezvolte prietenii la nivelul clasei.

VIII. RECOMANDĂRI

Se recomandă stimularea pozitivă, intărirea motivației și a increderii in propriile forțe precum și reluarea unor anumite activități in vederea consolidării achizițiilor dobâmdite in următorul an școlar. In viitor trebuie acționat și pentru intărirea legăturii dintre școală și familie. Se va insista pe consilierea elevului și a părinților.

Cum putem preveni violența și bullyingul la școală

Prof.inv.primar Ranete Anca
Școala Gimnazială Coșereni

Toți copiii au dreptul să meargă la școală într-un loc sigur, unde se simt iubiți, înțeleși și protejați. Din păcate, uneori apar situații în care unii copii sunt răniți sau jigniți de alți colegi. Acest lucru se numește **bullying** și este o formă de violență care trebuie oprită.

Ce înseamnă bullyingul?

Bullyingul este atunci când cineva:

- râde de alt copil în mod repetat;
- îl lovește, îl împinge sau îl împiedică să se joace;
- îi spune cuvinte urâte sau îl poreclește într-un mod răutăcios;
- îl lasă pe dinafară în jocuri sau grupuri intenționat;
- îl supără pe internet (de exemplu, prin mesaje urâte sau postări jignitoare).

Exemple concrete:

- **Andrei** este mereu împins la coadă în pauză și i se strigă „grasule”, chiar dacă le spune colegilor că îl doare ce spun.
- **Maria** nu este primită niciodată în echipa de la sport pentru că are ochelari și copiii râd de ea.
- **Daria** a primit mesaje urâte pe telefon de la alți colegi care au făcut glume despre cum vorbește.

Aceste lucruri nu sunt „glume”. Ele rănesc și trebuie oprite!

Ce putem face ca să prevenim bullyingul?

1. **Fii prietenos cu toți colegii.** Poți spune „Bună!” dimineața, poți invita pe cineva nou la joacă sau poți întreba dacă cineva vrea să ți se alăture.
2. **Spune "Nu e bine ce faci!"** când vezi că un coleg supără pe altul. Dacă îți este frică, spune unui adult – învățătoarei, părintelui sau altui profesor.
3. **Vorbește despre ce simți.** Dacă cineva te rănește sau te face să te simți trist, spune cuiva de încredere. E în regulă să ceri ajutor!
4. **Fii un model bun.** Dacă ești calm, prietenos și corect, alți colegi vor învăța de la tine.
5. **Ajută copiii excluși.** Dacă vezi pe cineva singur, cheamă-l să se joace. Un gest mic poate însemna foarte mult pentru cineva.

Ce pot face adulții?

- Să asculte mereu ce au de spus copiii.
- Să explice de ce bullyingul este greșit și cum ne putem purta frumos unii cu alții.
- Să creeze activități unde copiii învață să lucreze în echipă, să se ajute și să se respecte.

Concluzie:

La școală, cu toții trebuie să ne simțim bine și în siguranță. Cuvintele frumoase, gesturile de prietenie și ajutorul dat colegilor ne fac mai uniți și mai fericiți. Să fim, în fiecare zi, mai buni unii cu alții!

Fișă de lucru: Să spunem NU bullyingului!

Numele meu: _____
Clasa: _____
Data: _____

1. Colorează fața care arată cum te simți când:

✓ Cineva îți spune o vorbă frumoasă
✓ Un coleg te lasă pe dinafară la joc
✓ Primești o îmbrățișare de la un prieten
✓ Cineva râde de tine în față

2. Alege răspunsul corect!

A. Bullyingul este:
☐ O glumă amuzantă spusă între prieteni
☐ Când cineva te ajută la teme
☑ Când cineva te jignește sau te rănește intenționat, în mod repetat

3. Desenează în dreptunghiul de mai jos:

O situație în care TU ajuți un coleg care este supărat sau lăsat pe dinafară.

4. Completează propozițiile:

1. Când văd că un coleg este trist, eu pot să _____.
2. Dacă cineva mă supără, eu pot să vorbesc cu _____.
3. Eu aleg să fiu un copil _____ și _____ cu ceilalți.

5. Joc de rol (opțional, pentru clasă):

Cu ajutorul învățătoarei, formați echipe de 2-3 copii. Alegeți o situație (de exemplu: cineva este supărat / cineva râde de alt coleg) și arătați cum se poate rezolva cu bunătate și respect

☑ **Felicitări! Ai învățat cum să spui NU bullyingului și cum să fii un coleg bun!**

FII TU VOCEA SCHIMBĂRII!
DESEGREGARE PRIN EDUCAȚIE DE CALITATE

Nume autor: Mare-Lantzky Orsolya
Școala: Școala Profesională Specială ”Szent Anna”

Clasa: V–VIII

Durata: 50 de minute

Scop: Conștientizarea și combaterea segregării școlare, promovarea incluziunii și a respectului în comunitatea educațională.

Obiective:

- Să identifice formele de segregare școlară și efectele lor.
- Să înțeleagă importanța incluziunii și echității în educație.
- Să dezvolte empatia și spiritul civic.
- Să își exprime ideile prin dezbateri și activități colaborative.

Materiale necesare:

- Fișe de lucru / flipchart / markere
- Proiector (opțional)
- Video scurt sau poveste reală (ex. despre un elev afectat de segregare)

Desfășurarea activității:

1. Introducere (10 min):

Activitate: „Ce înseamnă echitate?” Elevii sunt invitați să spună, pe rând, ce înțeleg prin cuvintele: echitate, discriminare, segregare, diversitate. Profesorul notează pe tablă.

Clarificare concepte:

- Segregare: separarea elevilor pe criterii etnice, sociale sau economice.
- Incluziune: oferirea de șanse egale tuturor elevilor, indiferent de origine.

2. Povestea reală (10 min):

Exemplu: „Povestea Anei”

“Ana este o fetiță de 11 ani, veselă și curioasă, care locuiește într-un sat mic de la marginea orașului. Îi place să citească povești, să deseneze flori și să cânte. Ea este de etnie romă și face parte dintr-o familie unită, care îi oferă multă dragoste și sprijin.

În prima zi de școală, Ana a venit îmbrăcată frumos, cu ghiozdanul plin de emoții și speranțe. Își dorea prieteni noi și profesori care să o învețe lucruri interesante. Dar, spre surprinderea ei, doamna directoare a condus-o într-o clasă separată, unde erau doar copii romi. A spus că „așa e mai bine pentru toată lumea”.

Zilele au început să semene una cu alta. În clasa Anei nu se făceau aceleași lecții ca în celelalte clase. Nu mergeau la bibliotecă, nu participau la concursuri, iar ceilalți elevi nu se jucau cu ei în pauze. Ana simțea că este invizibilă. Încerca să fie cuminte și să învețe, dar se întreba mereu: „De ce eu sunt diferită?”

Într-o zi, la școală a venit o nouă profesoară, care a observat situația. A stat de vorbă cu Ana, cu părinții ei și cu ceilalți profesori. A organizat ateliere pentru toți elevii, în care s-a vorbit despre prietenie, drepturi egale și respect. Cu timpul, lucrurile au început să se schimbe. Ana a fost mutată într-o clasă mixtă, a legat prietenii și a început să zâmbească din nou.

Povestea Anei ne amintește că fiecare copil are dreptul la o educație de calitate, într-un mediu în care să fie acceptat, sprijinit și respectat.”

După citirea poveștii, elevii răspund la întrebări:

- Ce simți în legătură cu povestea?
- Ce ai face dacă ai fi colegul/colega Anei?

3. Activitate practică (15 min):

Tema: „Cum putem preveni segregarea?”

Elevii lucrează în grupuri de 4-5 și creează un plan de acțiune pentru o școală incluzivă.

Exemple de titluri:

- Toți împreună, fără etichete
- Clasa mea, familia mea
- Un loc pentru fiecare

4. Prezentarea ideilor (10 min):

Fiecare grup își prezintă afișul / ideea în fața clasei. Se discută asemănările și soluțiile propuse.

5. Concluzii și angajament (5 min):

Întrebare finală: „Cum pot fi eu vocea schimbării?”

Elevii notează pe o fișă un angajament personal:

- „Voi sprijini colegii discriminați.”
- „Nu voi accepta glume pe seama originii.”

Sugestii de extensii:

- Campanie în școală: „Fără segregare, cu solidaritate!”
- Proiect interșcolar cu elevi din medii diferite
- Colaborare cu ONG-uri pentru ateliere tematice

Mesaj final pentru elevi:

Fiecare dintre voi poate fi VOCEA SCHIMBĂRII. Spuneți NU discriminării și DA prieteniei, cooperării și respectului. O școală unită este o școală puternică, iar voi sunteți constructorii unei lumi mai bune!

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Popovici Speranța-
Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir ” Vaslui

ANUL ȘCOLAR: 2024-2025

DIAGNOSTICUL: ADHD, Tulburari în achizițiile școlare

ECHIPA DE INTERVENȚIE: Profesor itinerant și de sprijin, ...

Profesori pentru înv. primar Popovici Speranța

- ❖ SCOPUL (COMPORTAMENTUL ȚINTĂ/REZULTATUL AȘTEPTAT)
- reducerea dificultăţilor de învăţare prin exersarea şi dezvoltarea capacităţilor instrumentale citit – scris – calcul matematic
- ❖ DURATA PROGRAMULUI: anul școlar 2024-2025
- ❖ DATA ELABORĂRII PIP: 21.09.2024
- ❖ DATA REVIZUIRII PIP: .....
- ❖ DOMENIUL/DOMENII DE INTERVENȚIE: LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

MATEMATICĂ

- ❖ OBIECTIVE

PE TERMEN MEDIU:

- efectuarea unei game variate de exerciţii prin intermediul unor acţiuni simple, accesibile şi în ritm propriu atât la clasă cât şi individual în cadrul orelor de terapie pentru îmbogăţirea limbajului, dezvoltarea înţelegerii şi atitudinilor pozitive de relaţionare în grup.

- dezvoltarea potenţialului cognitiv al copilului în vederea integrării lui în grupul de copii şi în activităţile specifice activităţii de tip şcolar

PE TERMEN SCURT:

Pentru disciplina **Limba și literatura română**:

1. Să recepteze mesaje orale în contexte diferite de comunicare
2. Să exprime mesaje orale în diverse situații de comunicare
3. Să recepteze mesaje scrise, în contexte de comunicare diferite
4. Să redacteze mesaje în diverse situații de comunicare

Pentru disciplina **Matematică**:

1. Să identifice relaţii/regularităţi din mediul apropiat
2. Să utilizeze numere în calcule
3. Să exploreze caracteristicile geometrice ale unor obiecte localizate în mediul apropiat
4. Să utilizeze etaloane convenţionale pentru măsurări şi estimări
5. Să rezolve probleme în situaţii familiare

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:

<u>Funcţii ale limbii (acte de vorbire)</u>

- descrierea (de obiecte, fiinţe din universul imediat)
- relatarea unei acţiuni/ întâmplări cunoscute (trăite, vizionate, citite)
- oferirea de informaţii (referitoare la universul apropiat)

- solicitarea de informaţii (referitoare la universul apropiat)
- cererea simplă familiară, cerere politicoasă
- prezentarea (de persoane, de cărţi, a unor activităţi)
- iniţierea unui schimb verbal

Textul:

- textul pentru lectură are minimum 150 cuvinte
- textul literar: cu precădere narativ; fragmente descriptive scurte; poezii scurte adecvate nivelului de vârstă
- text de informare şi funcţional: afiş, fluturaş, tabel sau alt tip de organizator grafic, carte poştală, invitaţie; în funcţie de dotări – email

Variabilitatea limbii şi a comunicării în contexte diferite

- intuirea claselor morfologice – substantiv, adjectiv, pronume personal, verb
- intuirea numărului, a genului
- intuirea persoanei, a timpului
- intuirea relaţiilor simple dintre cuvinte: subiect, predicat

Limba și literatura română

Obiectiv operațional	Strategii de terapie și recuperare	Intervalul de timp	Evaluarea și aprecierea evoluției	
			Indicatori	Instrumente
- Să identifice semnificația unui mesaj oral din texte literare sau informative - Să deducă sensul unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat - Să manifeste o atitudine deschisa față de comunicare în condițiile neînțelegerii mesajului audiat - Să descrie un obiect/o persoană din universul apropiat pe baza unui plan simplu - Să transmită informații printr-o suită de enunțuri înlănțuite logic - Să formuleze răspunsuri emoționale față de textul citit	- oferirea instrucțiunilor atât scrise, cât și cu voce tare - folosirea materialelor didacice vizuale - oferirea rezumatului lecției - verificarea elevului pentru a se asigura că a înțeles lecția - crearea unui ”semnal” pentru a atrage atenția elevului (de ex. atingerea elevului pe umăr) - lăudarea comportamentului adecvat, ignorarea altor comportamente, atât timp cât acestea nu sunt distructive	An școlar 2024-2025	**Criterii minimale de evaluare**: îmbogăţirea şi activizarea vocabularului, identificarea mesajului transmis de textele audiate sau citite, formularea de răspunsuri în conformitate cu întrebările primite, însuşirea regulilor de ortografie şi punctuaţie, intuirea claselor morfologice- substantiv, verb. **Criterii maximale de evaluare**: dezvoltarea capacităţii de a povesti în succesiune logică ceea ce a citit, folosirea corectă a cuvintelor cu caracter abstract sau generalizator, compunerea şi redactarea de texte scurte pe teme	fişe de lucru individual teste de evaluare de cunoștințe

- Să identifice mesajul unui text citit în care se prezintă întâmplări, fenomene din universul cunoscut - Să aplice regulile de despărţire în silabe la capăt de rând, de ortografie şi de punctuaţie în redactarea de text -Să redacteze texte funcţionale simple care conţin limbaj vizual şi verbal - Să realizeze scurte descrieri ale unor elemente din mediul apropiat pornind de la întrebări de sprijin - Să povestească pe scurt o întâmplare imaginată/ trăită	-valorificarea maximă a jocurilor -procedee de lucru simple cu grad mic de dificultate -stimularea corespunzătoare a senzaţiilor şi percepţiilor -valorificarea tuturor ariilor de stimulare şi a tuturor spaţiilor din şcoală cu care copilul vine în contact (care influenţează în mod pozitiv dezvoltarea fizică, intelectuală, afectivă, senzorială şi socială a copilului) -adaptarea în mod flexibil la stilul de învăţare al copilului -promovarea învăţării colaborative, în grupuri mici pentru dezvoltarea abilităţilor sociale şi de comunicare		date, utilizarea regulilor de ortografie şi punctuaţie în redactarea textelor, operarea cu părţi de vorbire (substantiv, adjectiv, pronume, verb) şi părţi de propoziţie (Predicat, Subiect)	

Domeniul Matematică

CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR:

1. **<u>Numere şi operaţii cu numere</u>**

Numerele naturale cuprinse între 0 - 10 000

- formare, citire, scriere
- scrierea numerelor cu cifrele romane I, V, X, L, C, D, M
- comparare, ordonare, rotunjire

Adunarea şi scăderea numerelor naturale în concentrul 0 – 1000, fără trecere şi cu trecere peste ordin

- adunarea şi scăderea; proprietăţi ale adunării
- număr necunoscut: aflare prin diverse metode (metoda mersului invers, metoda balanţei)

Înmulţirea şi împărţirea numerelor naturale în concentrul 0 – 100

- evidenţierea proprietăţilor înmulţirii (comutativitate, asociativitate, element neutru - fără precizarea terminologiei)
- împărţirea cu rest 0 în concentrul 0-100
- proba înmulţirii/ proba împărţirii

Ordinea efectuării operaţiilor şi folosirea parantezelor rotunde

Probleme care se rezolvă prin operaţiile aritmetice cunoscute; metoda reprezentării grafice, metoda comparaţiei, metoda mersului invers

Fracţii subunitare şi echiunitare cu numitorul mai mic sau egal cu 10

- diviziuni ale unui întreg: doime, treime, ..., zecime; reprezentări prin desene
- terminologie specifică: fracţie, numitor, numărător

2. **Elemente intuitive de geometrie**

Localizarea unor obiecte

- coordonate într-o reprezentare grafică sub formă de reţea

Figuri geometrice

- punct, linie dreaptă, linie frântă, linie curbă, semidreaptă segment
- unghi
- poligoane: pătrat, dreptunghi, triunghi
- cerc

Axa de simetrie

Perimetrul

Corpuri geometrice

- cub, paralelipiped, cilindru, sferă, con (recunoaştere, identificarea unor elemente specifice)

3. **Unităţi şi instrumente de măsură**

Unităţi de măsură pentru lungime

- unităţi de măsură: metrul, cu submultiplii, multiplii
- instrumente de măsură: riglă, metrul de tâmplărie, metrul de croitorie, ruleta
- operaţii cu unităţile de măsură pentru lungime (fără transformări)

Unităţi de măsură pentru volumul lichidelor

- unităţi de măsură: litrul cu multiplii şi submultipli

Unităţi de măsură pentru masă

- unităţi de măsură: kilogramul cu multiplii şi submultiplii
- instrumente de măsură: cântarul, balanţa

Unităţi de măsură pentru timp

- unităţi de măsură: ora (citirea ceasului), ziua, săptămâna, anul
- instrument de măsură: ceasul

Unităţi de măsură monetare

- unităţi de măsură: leul şi banul
- schimburi monetare echivalente în aceeaşi unitate monetară

Obiectiv operațional	Strategii de terapie și recuperare	Intervalul de timp	Evaluarea și aprecierea evoluției	
			Indicatori	Instrumente
Să observe modele / regularităţi din cotidian, pentru crearea de raţionamente proprii Să aplice reguli pentru continuarea unor modele repetitive Să recunoască numere naturale în concentrul 0- 10 000 și a fracțiilor subunitare sau echiunitare, cu numitori mai mici sau egali cu 10 Să compare numere naturale în concentrul 0 – 10 000, respectiv fracţiile subunitare sau echiunitare care au acelaşi numitor, mai mic sau egal cu 10 Să ordoneze naturale în concentrul 0 – 10 000 Să efectueze adunări şi scăderi de numere naturale în concentrul 0 -1000 Să efectueze înmulţiri de numere în concentrul 0 - 100 și de împărţiri folosind tabla înmulțirii, respectiv tabla împărțirii Să exploreze caracteristicile simple ale figurilor şi corpurilor geometrice în contexte familiare Să utilizeze instrumente şi unităţi de măsură standardizate, în situaţii concrete Să opereze cu unităţi de măsură standardizate, fără transformări Să utilizeze terminologia specifică şi simboluri matematice în rezolvarea și/sau compunerea de probleme cu raţionamente simple	-adaptarea în mod flexibil la stilul de învăţare al copilului -valorificarea maximă a jocurilor -procedee de lucru simple cu grad mic de dificultate -stimularea corespunzătoare a senzaţiilor şi percepţiilor -valorificarea tuturor ariilor de stimulare şi a tuturor spaţiilor din şcoală cu care copilul vine în contact (care influenţează în mod pozitiv dezvoltarea fizică, intelectuală, afectivă, senzorială şi socială a copilului) -promovarea învăţării colaborative, în grupuri mici pentru dezvoltarea abilităţilor sociale şi de comunicare	An școlar 2024-2025	**Criterii minimale de evaluare**: recunoaşterea, ordonarea şi compararea numerelor în concentrul 0-10 000, efectuarea de adunări, scăderi, înmulţiri şi împărţiri în concentrul 0-100, rezolvarea de probleme cu operaţiile aritmetice învăţate în concentrul 0-100, recunoaşterea caracteristicilor figurilor geometrice învăţate, recunoaşterea unităţilor de masură standardizate. **Criterii maximale de evaluare**: recunoaşterea numerelor în concentrul 0-1 000 000, ordonarea şi compararea numerelor în concentrul 0-10 000, efectuarea de adunări, scăderi în concentrul 0-1000, înmulţiri şi împărţiri în concentrul 0-100, rezolvarea de probleme cu operaţiile aritmetice învăţate în concentrul 0-1000, recunoaşterea caracteristicilor figurilor geometrice învăţate, recunoaşterea unităţilor de masură standardizate.	jocuri numerice fişe de muncă independentă teste de evaluare

Să rezolve probleme cu operaţiile aritmetice studiate, în concentrul 0 - 1000				

Plan de intervenţie personalizat
Domeniul de intervenţie: Limba engleza

Prof. Șerban Agurița Dorinela
Școala Gimnazială Nr. 2 „Diaconu Coresi” Brașov

Informaţii de bază:

Numele şi prenumele elevei: N.A.M.

Clasa I

Unitatea de învăţământ: Şcoala Gimnazială Nr. 2 ”*Diaconu Coresi”* din Braşov

Echipa de lucru:

- Prof. lb.engl. SERBAN AGURITA DORINELA
- Prof. itinerant B.O.
- Prof. consilier şcolar R.S.

Alte date despre familie: .....

Problemele cu care se confruntă elevul conform rezultatele evaluării complexe: .....

Hotărârea - Certificat cu grad de handicap .....

Obs. - .....

-dificultati de invatare

Priorităţi pentru perioada .....

Integrarea în colectivul clasei şi al şcolii: s-a înregistrat un progres de acceptabilitate a colegilor în comparaţie cu anii şcolari precedenţi.

Evaluarea psihologică:

- Gândirea: lentă, cu grad scăzut de analiză, sinteză, generalizare.
- Memoria: deficit de memorie.
- Atenţia: deficit de atenţie.
- Imaginaţia: stereotipică, reproductivă, săracă.

Comportament cognitiv

- Limbaj şi comunicare: vocabular sărac, vorbire rară, nu recunoaşte toate sunetele limbii române, nu scrie corect cuvintele ce conţin sunete pe care nu le discriminează.

Afectiv: emotiv, retras

Structura programului de intervenţie

Obiective	Conţinuturi	Metode şi mijloace de realizare	Perioada de intervenţie	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare
Să citească în ritm propriu litere, silabe, cuvinte. Să scrie corect litere, silabe, cuvinte. .	Citirea cuvintelor Scrierea corectă a cuvintelor	Exerciţiul Explicaţia Conversaţia euristică Demonstraţia Munca independentă	20.02.20... - 20.05.20...		Evaluarea orală (nivel minimal) Observaţia sistematică a comportamentului

Evaluarea periodică: săptămânal

Obiective realizate: poate intelege mesaje scurte la un nivel satisfăcător.

Dificultăţi întâmpinate:

- Deficit de atenţie, lipsa exerciţiului suplimentar;
- Deficit de memorie.

Metode cu impact ridicat:

- Pozitive: lucrul individual/in grup, valorizarea, stimularea afectivă.
- Negative: vocabular sărac, necesită stimulare permanentă.

Revizuirea programului de intervenţie: în funcţie de rezultatele evaluărilor periodice se vor stabili noi obiective.

Recomandări particulare:

- Prof. itinerant;
- Consiliere individuală pentru creşterea stimei de sine;
- Exerciţii suplimentare;
- Stimulare pozitivă.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program: părinţii se implică parţial.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT(PIP)

Prof. Itinerant Avram Daniela
CSEI Nr. 2 Targu Mures

Probleme cu care se confruntă elevul: dizabilitate mintală ,atenție și memorie insuficient dezvoltate,tulburări de calcul matematic acc.,tulb.lexico-grafice,vocabular activ sărac;

Priorităţi pentru anul şcolar stimularea atenției și memoriei,ameliorarea calculului matematic,imbogatirea vocabularului

OBIECTIVE	CONŢINUTURI	METODE ŞI MIJLOACE DE REALIZARE	PERIOADA DE INTERVENŢIE	CRITERII MINIMALE DE APRECIERE A PROGRESELOR	METODE ŞI INSTRUMENTE DE EVALUARE
-sa exprime in limbaj propriu semnificatia notiunii de adunare repetata	-calcularea sumelor unor adunari prin descompunerea termenilor -calcularea sumelor unor adunari in care se repeta anumiti termeni de un anumit nr. de ori; -exerciții de felul: numară din 2 in 2 ; -deducerea rezultatelor inmulțirii pe baza grupărilor;	- explicatia - demonstratia -exercitiul problematizarea fișe de munca individuale		-să calculeze majoritatea produselor inmulțirii cu fact. de la 1 la 10-pe baza unor adunări succesive	- observarea si aprecierea - fișe de lucru individual e

-sa opereze cu tabla inmultirii folosind ca factori nr. de la 1 la 5 si apoi de la 6 la 10	-completarea unor tabele în care se dau : *ambii factori, *unirea prin sageti a operatiei de inmultire a 2 nr. care reprezinta produsul; *selectarea, dintr-un șir de nr. date a nr. potrivite ca factori ai unor exercitii cu termeni lipsă; -scrierea completa a tablei înmultirii;	-exercitiul problematizarea fise de munca individuale		-identificarea factorilor inmultirii,cunoscand produsul	-produsele activitătii directe -verificarea orală autoevaluarea
-să aplice algoritmul de calcul pentru înmultirea fără trecere peste ordin	-exercitii de invatare a regulilor de calcul:tehnica de calcul oral, tehnica de calcul in scris; -exercitii de înmultire de genul: să se	- explicatia - demonstratia -exercitiul	.	-sa calculeze corect majoritatea inmultirilor	- observarea si aprecierea - fise de lucru individuale
	rezolve, să se calculeze, sa se verifice egalitatea, să se corecteze rezultatele gresite;	problematizarea fise de munca individuale			- fise de lucru in grup

-să aplice algoritmul de calcul pentru inmultirea cu trecere peste ordin	-exercitii implicand utilizarea limbajului: afla produsul, de atatea ori mai mare, marit de..ori,...	- explicatia - demonstratia -exercitiul		-să calculeze “de atatea ori mai mare”	- fise de lucru individuale
-să rezolve probleme cu continut matematic	-rezolvarea de probleme simple cu date din mediu inconjurator, -rezolvari pe baza de desen; -completarea datelor care lipsesc	- explicatia - demonstratia - rezolvare de probleme		-sa rezolve unele probleme simple	- fise de lucru individuale - fise de lucru in grup
-să realizeze legatura dintre op.de inmultire si cea de impartire	-descompunerea de nr. in produse de doi factori 20=2x10 -deducerea regulilor de calcul pe baza proprietatilor de scriere in baza 10 si a	problematizarea fise de munca individuale		-sa descompune nr.in produse	- observarea si aprecierea - fise de lucru individu

	proprietatilor de adunare si inmultire 2x43=2x(40+3)=(2x40)+(2x3)=80+6=86				

-să aplice in scris mecanismul de operare al impartirii -să rezolve probleme cu continut matematic	-efectuarea propriu-zisa a unor exercitii de impartire,cu detalierea tuturor pasilor -rezolvarea de probleme care sa necesite doua sau mai multe operatii, -rezolvări pe bază de desen; -completarea datelor care lipsesc,utilizarea term.necunoscuti(x,y,z-etc.) in rezolvarea problemelor.	problematizarea fise de munca individuale problematizarea fise de munca individuale		-să efectueze operatii de impartire -să rezolve corect probleme cu minim doua operatii	- fise de lucru individuale -produsele activitatii directe - fise de lucru individuale

EVALUARE PERIODICĂ

- **OBIECTIVE REALIZATE:**

……
……
……

- **DIFICULTĂŢI ÎNTĂMPINATE:**

……
……
……
……
……

- **METODE CU IMPACT RIDICAT:**

  - **POZITIV**
    ……
    ……
    ……
  - **NEGATIV**
    ……
    ……
    ……

REVIZUIREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE EDUCAŢIONAL – TERAPEUTICĂ (ÎN FUNCŢIE DE REZULTATELE EVALUĂRILOR PERIODICE):

……
……
……
……
……..

RECOMANDĂRI PARTICULARE:

……
……
……
……
……..

ROLUL ŞI MODUL DE IMPLICARE A PĂRINŢILOR ÎN PROGRAM:

……
……
……
……
……

Fișă de activitate

Orbán Orsolya,
Școala Gimnazială „Bem József”, Secuieni

Titlul activităţii: „Să ne împrietenim cu diferențele!

Coordonatorul activităţii: învățătoarea clasei a IV-a

Data desfăşurării: 13.03.2025 – Școala Altfel

Durata activităţii: 4 ore

Grupul ţintă: clasa a IV-a

Scopul activității: Dezvoltarea empatiei, a respectului față de diversitate și a capacității de acceptare a diferențelor individuale, prin activități ludice și creative inspirate din filmul *Zootopia*, în vederea consolidării relațiilor pozitive între copii și a formării unei atitudini deschise și tolerante.

Obiectivele :

– Copiii să recunoască valoarea diferențelor individuale

– Să-și dezvolte autocunoașterea și deschiderea

–Copiii să înțeleagă că prietenia nu depinde de faptul că semănăm sau nu

– Să dezvolte acceptarea față de obiceiuri, aparențe și comportamente diferite

Resurse: televizor inteligent , foarfece, lipici, creioane colorate, carioca, coli albe, bețișoare

Descrierea activității:

Începem ziua cu un joc de încălzire: „În ce ne asemănăm?” Stăm în cerc, iar fiecare copil spune ceva despre sine (de exemplu: „Îmi place mărul”). Cei pentru care afirmația este adevărată se ridică în picioare.
La final discutăm despre câte lucruri avem în comun și în ce ne deosebim, și totuși suntem prieteni, aparținem unii de alții. După aceasta, vizionăm desenul animat Zootopia. După film, distribuim diverse „stereotipuri” (de exemplu: „Vulpile trișează întotdeauna”, „Iepurii nu pot fi polițiști”) și îi rugăm pe copii să discute de ce aceste afirmații nu sunt adevărate.Îi rog pe copii să aleagă un personaj preferat din film și o scenă în care acel personaj învață ceva important sau ajută pe cineva, și să o povestească.Apoi, își confecționează personajul ales, pe care îl vor lipi pe un bețișor și cu care vor juca scena preferată.

Rezultate așteptate:

– Copiii înțeleg valoarea diferențelor individuale și faptul că diversitatea este un avantaj.

– Își îmbunătățesc empatia și capacitatea de acceptare, chiar dacă sunt diferiți.

– Își dezvoltă încrederea în sine și capacitatea de a vorbi în fața grupului.

– Devin mai conștienți de stereotipuri și prejudecăți, învățând să le recunoască și să le respingă.

– Prin activitatea creativă, își exprimă imaginativ învățăturile dobândite din film.

Modalităţi de evaluare a activităţii: observarea comportamentului copiilor în timpul jocurilor și discuțiilor, exprimare orale, realizarea lucrării artistice

Rezultate înregistrate:

– Au înțeles că asemănările și diferențele nu împiedică prietenia și cooperarea.

– Au identificat și combătut stereotipuri prezentate în film, dovedind capacitate de analiză critică.

– Majoritatea copiilor au fost capabili să aleagă un personaj preferat și să povestească o scenă semnificativă, evidențiind învățăturile trasmise.

– Activitățile creative au fost realizate cu entuziasm, iar păpușile și prezentările au reflectat înțelegerea mesajului filmului.

Sugestii, recomandări:

– Utilizarea altor materiale audiovizuale (povești, cântece, scurtmetraje) care abordează teme similare, pentru diversificare.

– Urmărirea progresului copiilor în timp, prin reluarea activității sau a temei sub altă formă (povestire, teatru de păpuși, jocuri de rol).

PIP – ELEV UCRAINA

Prof. înv. primar OPROIU ADRIANA
Liceul Teoretic „Aurel Vlaicu”, Oraș Breaza, județ Prahov

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

I. INFORMAȚII DE BAZĂ

An şcolar: 2023 - 2024

Durata: 1 an

Prof. înv primar: Oproiu Adriana

Momentul desfăşurării activităților: în timpul orelor de LLR și matematică (cu precădere), pe parcursul celorlalte ore de curs (prin integrarea în activitățile specifice respectivelor discipline)

Resurse umane: cadrele didactice de la clasa a.....-a C din cadrul (numele instituției)....., mama și fratele elevului, elevii clasei

Resurse materiale: manual adaptat elevilor din Ucraina, caiete, instrumente de scris, auxiliare, fişe de lucru pentru citire și scrierea literelor de mână/tipar Twinkl, https://clasapregatitoare.com/fise-litere-2/

Partenerii: colectivul de elevi ai clasei a III-a C, mama și fratele elevului

Numele elevului: *BH, născut în data de 18.06.2014, în Donețk, Ucraina*

Date despre familie: monoparentală, provenită din Ucraina în vara anului 2023

II. STAREA ACTUALĂ

Intervenţia:

Elevii ucraineni sosiți pe teritoriul României vor putea fi înscriși în grupe/clase/formațiuni de studiu din unitățile de învățământ preuniversitar ca audienți în conformitate cu prevederile art 125, alin. 2) din Regulamentul-cadru de organizare şi funcţionare a unităţilor de învăţământ preuniversitar aprobat prin Ordinul MEN nr. 5.447/2020, cu modificările și completările ulterioare. Conform legislației în vigoare, elevul a fost înscris și urmează cursurile clasei a III-a ..., din cadrul ....., în vederea învățării limbii române. În colectivul clasei se integrează mai greu, la început fiind timorat, probabil traumatizat de schimbările intervenite în timpul războiului din Ucraina, pe de o parte și pe de altă parte, din

cauza imposibilității de a comunica în limba maternă. Este distras, abătut, ușor tulburat din punct de vedere emoțional, pe alocuri panicat, nesigur.

Acceptă cu greu sprijinul dat atât de profesor, cât şi de colegi. Menționez că relaționarea se desfășoară cu ajutorul aplicației Google Translate. Pentru o intervenție cât mai eficientă, am apelat și la sprijinul profesorului de limba engleză, doamna prof. ....., dar și la cel al profesorului de EFS, doamna ..... și religie, prof.....

Relația cu colegii

Este foarte retras și trist. Colegii încearcă să-l integreze, dar refuză, momentan. Îi place să-i privească pe cei din jur, să iasă afară în curtea școlii și să privească peisajul, fără să comunice. (probabil nu reușește să treacă de bariera limbajului)

Informații educaționale

Comportament cognitiv

* Am concluzionat, comunicând cu el cu ajutorul aplicației Google Translate, că elevul este dezvoltat normal din punct de vedere cognitiv, corespunzător vârstei sale. Formulează propoziții și le scrie rapid, în limba ucraineană. Intuiește bine multe dintre acțiunile pe care le are de făcut, este calm și meticulos în ceea ce lucrează. Execută corect sarcinile de lucru.

* Cunoaşte numeraţia în concentrul 0-1000, dar o folosește numai în scris, compune și descompune numerele aflate în concentrul menționat, ordonează crescător și descrescător, le compară, rezolvă operaţii de adunare și scădere.

* Stabileşte relaţii temporale, plasează evenimente în timp sau derularea pe o perioadă de două-trei zile.

Relații sociale

La şcoală este retras, foarte rar intră în relaţie cu alţi copii. Comunică la nivel minim, folosind gestica și mimica, când lucrează în grup şi de obicei, desenează sau ascultă pe alţii. Este acceptat de colectivul clasei, colegii încearcă să-l atragă în jocurile lor.

Nu dorește să folosească aplicația pentru traducere în relațiile cu colegii, nu comunică sentimente, păreri.

Capacități, competențe, abilități, puncte slabe, nevoi

* Nu comunică în limba română, nu cunoaște alfabetul și nici modul de construire a comunicării orale în limba română.

* Lucrează la matematică în concentrul 0-1000, face calcule în scris.

* Memoria şi atenţia sunt dezvoltate normal.

* Face corelaţii între noțiuni, gândirea este dezvoltată în limitele vârstei.

* Nu prea îi place să scrie-transcrie.

* Are nevoie de atenţie din partea cadrelor didactice și a colegilor.
* Are abilităţi de natură tehnologică.
* Are nevoie de sprijin (explicații clare) în vederea îndeplinirii sarcinilor de lucru.

III. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale (orale și scrise) corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic în limba română;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor în limba română;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;

IV. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

• Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;

• Dezvoltarea abilităţii de a comunica adecvat în diverse situaţii, folosind limba română, prin dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;

• Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;

• Dezvoltarea capacităţilor de calcul matematic;

• Dezvoltarea abilităţilor de relaţionare şi a comportamentelor emoţionale;

• Dezvoltarea unor competenţe ale intelectului (memorare, gândire logică, stabilirea de relaţii cauză-efect).

Pe termen scurt:

Limba şi literatura română :

- ❖ Formarea şi dezvoltarea auzului fonematic;
- ❖ Formarea şi exersarea abilităţilor de preluare corectă a modelului în pronunţarea cuvintelor;
- ❖ Perceperea corectă a exprimării orale în comunicarea verbală şi nonverbală;
- ❖ Familiarizarea cu unităţile lingvistice;
- ❖ Formarea şi exersarea abilităţilor prelexice şi pregrafice: abilităţi de

observare, discriminare, identificare, operare, perceperea relaţiilor spaţiale;

- ❖ Formarea şi dezvoltarea abilităţilor de orientare-organizare-structurare spaţială în spaţiu restrâns (pagină caiet/carte);
- ❖ Formarea şi exersarea vocabularului specific mediului ambiant;
- ❖ Iniţierea în actul lexic; unităţi lingvistice;
- ❖ Învăţarea sunetelor şi a literelor alfabetului limbii române;
- ❖ Dezvoltarea abilităţilor de pronunţie şi de citire corectă a literelor și grupurilor de litere specifice limbii române ;
- ❖ Formarea şi exersarea elementelor pregătitoare antepregrafice, pregrafice și însuşirea actului grafic - litere de tipar și de mână, mici și mari;
  - Participarea la activităţi de grup;
  - Participarea la activităţi specifice matematicii;
  - Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris;
  - Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii predate în limba română;
  - Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
  - Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;

V. REZULTATE AŞTEPTATE

Prin activităţile propuse prin acest plan de intervenţie urmăresc ca elevul să-şi formeze deprinderi de citire în ritm propriu a cuvintelor, propoziţiilor, textelor, să formuleze întrebări şi răspunsuri corecte, să-şi formeze deprinderile de scriere corectă, să se exprime corect în vorbire cât şi în scris, folosind limba română.

Având în vedere că la această disciplină deprinderile de citit-scris sunt instrumente de bază pentru dobândirea de cunoştinţe, cât şi în formarea şi dezvoltarea celorlalte competenţe, am considerat că acest plan mă va ajuta să-l ajut pe elevul BH să se integreze în sistemul de învățământ din România.

VI. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;

- proba de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

VII. STRATEGII DE INTERVENȚIE

Aria de intervenție: Limbă și comunicar

Obiective pe termen lung (pe parcursul anului școlar 2023-2024):		Consolidarea abilităților în plan lexico-grafic
Obiective pe termen scurt:	**Perioada de realizare**	**Reevaluare obiective pe termen scurt – observații**
O1: Consolidarea scrierii și citirii literelor mari și mici, de mână și de tipar, a silabelor și cuvintelor	pe parcursul întregului an școlar 2023-2024	- progres înregistrat în citirea corectă, în ritm propriu, a cuvintelor formate din trei sau mai multe silabe; - este necesară continuarea exersării scrierii corecte, după dictare, a cuvintelor polisilabice (în special a celor cu dificultăți specifice limbii române); aceste conținuturi se vor relua în primele săptămâni ale fiecărui modul;
O2: Consolidarea scrierii și citirii propozițiilor cu dificultăți progresive	pe parcursul întregului an școlar 2023-2024	- progres înregistrat în analiza structurii propoziției, în citirea propozițiilor simple și alcătuirea acestora după imagini sau plecând de la cuvinte date; - progres în copierea, transcrierea și scrierea după dictare a literelor mari și mici, de mână și de tipar, a silabelor, cuvintelor și propozițiilor simple; - se mențin dificultățile de marcare corespunzătoare a punctuației în citirea propozițiilor și de respectare a ortografiei; se propune reluarea acestor conținuturi și în intervențiile individualizate din anul școlar următor;

Nr. crt.	Conţinuturi	Obiective operationale	Metode şi mijloace de realizare	Criterii minimale de apreciere a progreselor	Metode şi instrumente de evaluare	Perioada de intervenţie
1.	***Identificarea sunetelor în structura silabei*** -exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe; -stabilirea numărului de silabe prin prezentarea grafică a cuvântului; -exerciții de stabilire a locului fiecărei silabe în cuvânt; -exerciții de identificare a sunetelor în cadrul silabei și de stabilire a locului ocupat de fiecare; -exerciții de recunoaștere a sunetului inițial/final al cuvântului.	-să despartă corect cuvintele în silabe,cu ajutorul cadrului didactic, prezentate în imagini; -să stabilească numărul de silabe prin prezentarea grafică a cuvântului; -să stabilească locul fiecarei silabe în cuvânt și a literei în cuvânt; -să arate componenta fonetică a silabelor și locul sunetelor în silabe.	-jetoane; -imagini cu obiecte a căror denumire conține sunetul vizat; -conversatia; -explicatia; -jocul didactic; -metoda fonetică analitico-sintetică;	-sesizarea prezenței sau absenței unui sunet (literă) în cadrul unui cuvânt; -stabilirea corespondenței între scrierea unui cuvânt cu litere de tipar și scrierea cu litere de mână; -scrierea unor cuvinte a căror configurație fonetică este dată; -stabilirea ordinii unor cuvinte pentru a rezulta propoziții.	-observare sistematică -probe orale -fișe de lucru -evaluare formativă	Săptămânile I-II

2.	***Sunetele și literele A, M, U, N, I și corespondentele mici*** -exerciții de identificare a sunetului în cuvânt; -exemplificarea de cuvinte care conțin aceste sunete; -exerciții de recunoaștere a literelor după forma grafică; -exerciții de scriere corectă a substantivelor proprii care încep cu aceste litere (Nana, Ana ...); -exerciții de scriere corectă a literelor, silabelor, cuvintelor; -exerciții de citire, în ritm propriu, a literelor, silabelor și cuvintelor.	- să scrie corect literele; -să citească și să scrie silabe și cuvinte (mu, mi, ni, na, ia, ani etc). -să sesizeze prezența sau absența unui sunet (a, m, u, n, i) în cadrul cuvântului; -să facă asocierea dintre sunet și literă;	-demonstrația; -metoda fonetică analitico-sintetică; -jocul didactic; -tehnica “Ciorchinelui”; -imagini sugestive; -planse cu literele; -sârmă; -alfabetar; -conversația; -exercițiul.	-recunoașterea literelor învățate; -citirea cuvintelor și propozițiilor simple; -scrierea după dictare a literelor, silabelor și a cuvintelor.	-probe orale -observare sistematică -probe scrise -evaluare formativă	Săptămânile III - VI
3.	***Sunetele și literele R,E,O, respectiv r,e,o*** -exercitii de identificare a sunetului în cuvânt;	-să recunoască literele mici și mari, de tipar și de mână;	-jetoane cu imagini; -planșe cu literele ;		-observare sistematică	Săptămâna VII-XI

	-exemplificarea de cuvinte care conțin anumite sunete; -exerciții de recunoaștere a literelor după forma grafică; -exerciții de scriere corectă a substantivelor proprii (Ene, Ema ...); -exerciții de scriere corectă a literelor, silabelor, cuvintelor; -exerciții de citire, în ritm propriu, a silabelor și cuvintelor.	-să scrie corect literele, silabe și cuvinte; -să scrie cu majuscule substantivele proprii (nume de persoană); -să citească în ritm propriu silabe și cuvinte.	-alfabetar; -sârmă; -conversația; -exercițiul; -jocul didactic; -metoda fonetică analitico-sintetică; -fișe de lucru.		-probe orale -probe scrise (fișe) -evaluare formativă	
4.	***Sunetele si literele I, E,R, O, Ă*** -exerciții de recunoaștere a literelor și scrierea corectă a acestora; -exerciții de asociere a sunetului cu litera de orice fel; -exerciții de citire corectă a cuvintelor și propozițiilor;	-să asocieze sunetul cu litera; -să recunoască și să scrie corect literele; -să citească cuvinte și propoziții; -să-și însușească regulile de scriere a unei propoziții;	-jetoane; -planșe cu literele; -alfabetar; -conversația; -explicația; -exercițiul; -jocul didactic;		-probe orale -probe scrise (fișe de lucru) -observare sistematică	Săptămâna XII-XVI

	-stabilirea regulilor de scriere a unei propoziții (se începe cu litera mare, la sfârșit se pune punct); -exerciții de scriere a cuvintelor și propozițiilor; -scrierea după dictare a unor litere,silabe,cuvinte.	-să scrie corect cuvinte și propoziții; -să scrie după dictare litere, silabe, cuvinte.	-metoda fonetică analitico-sintetică; -Brainstorming.		-evaluare formativă	
5.	***Consolidarea literelor învățate*** -exerciții de recunoaștere a literelor învățate; -exerciții de asociere a sunetului cu litera; -stabilirea corespondenței dintre imagine și cuvântul scris; -exerciții de citire corectă a cuvintelor și propozițiilor; -completarea silabelor lipsă din cuvinte;	-să recunoască literele (A,M,U,N,I,E,R,O,Ă) mici si mari, de tipar si de mână; -să asocieze sunetul cu litera; -să citească cuvinte si propoziții simple; -să formuleze propoziții după imagini; -să scrie corect cuvinte și propoziții;	-planșe cu literele; -alfabetar; -imagini; -fișe de lucru; -conversația; -explicația; -exercițiul; -jocul didactic; -metoda fonetică analitico-sintetică; -diagrama Venn.		-observare sistematică -probe orale -probe scrise (fișe de lucru)	Săptămâna XVII-XVIII

	-aranjarea cuvintelor într-o succesiune logică pentru a rezulta propoziții; -exerciții de transcriere/copiere ; -exerciții de scriere după dictare; -exerciții de formulare a unor propoziții după imagini.	-să respecte regulile de scriere a unei propoziții; -să scrie după dictare litere, silabe și cuvinte.				
6.	***Sunetele și literele C, L, T, S, B, D, J, G*** -exerciții şi jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conştientizare a legăturii între fonem şi semnul grafic corespunzător; -„citirea” unor imagini şi depistarea sunetelor inițiale; -exerciții de identificare a literelor într-o ordine aleatorie;	-să citească litere, silabe, cuvinte și propoziții cu aceste sunete/litere; -să citească cuvinte și propoziții, după o analiză fonematică a acestora - realizarea sensului; -să stabilească numărul de silabe dintr-un cuvânt; -să formuleze propoziţii folosind cuvintele găsite,	-demonstrația; -metoda fonetică analitico-sintetică; -jocul didactic; -tehnica “Ciorchinelui”; -imagini sugestive; -planse cu literele; -sârmă;		observare sistematică -probe orale -probe scrise (fișe de lucru)	Săptămâna XIX-XXIII

	-exerciţii de depistare a literelor în cuvinte scrise; -exerciţii orale de dezvoltare a auzului fonematic şi de recunoaştere a legăturii între litera scrisă şi sunetul respectiv;	urmărind imaginea în care a depistat cuvântul; -să citească propoziţii simple; -să recunoască o propoziţie într-un text dat; -să transcrie/copieze cuvinte, propoziții, texte scurte, urmărindu-se așezarea în pagină; -să completeze unele cuvinte cu litere/silabe lipsă.	-alfabetar; -conversația; -exercițiul.			
7.	***Sunetele și literele T, Ş, Ţ, Z, V, H, X, Y, F, Ă, Â, Î,*** -exerciţii şi jocuri de dezvoltare a auzului fonematic, de conştientizare a legăturii între fonem şi semnul grafic corespunzător;	-să citească litere, silabe, cuvinte și propoziții cu aceste sunete/litere; -să citească cuvinte și propoziții, după o analiză fonematică a acestora - realizarea sensului;	-jetoane; -planșe cu literele; -alfabetar; -conversația; -explicația; -exercițiul;			Săptămâna XXIV - XXXIV

	-„citirea” unor imagini şi depistarea sunetelor iniţiale; -exerciții de identificare a literelor într-o ordine aleatorie; -exerciţii de depistare a literelor în cuvinte scrise; -exerciţii orale de dezvoltare a auzului fonematic şi de recunoaştere a legăturii între litera scrisă şi sunetul respectiv;	-să stabilească numărul de silabe dintr-un cuvânt; -să formuleze propoziţii folosind cuvintele găsite, urmărind imaginea în care a depistat cuvântul; -să citească propoziţii simple; -să recunoască o propoziţie într-un text dat; -să transcrie/copieze cuvinte, propoziții, texte scurte, urmărindu-se așezarea în pagină; -să completeze unele cuvinte cu litere/silabe lipsă.	-jocul didactic; -metoda fonetică analitico-sintetică; -Brainstorming.			

Întocmit,

Prof. înv. primar: Oproiu Adriana

LABORATORUL DE CHIMIE

Prof. NEDELCU CRISTINA MIRELA
Școala Gimnazială Ion Basgan Focșani

FIȘĂ DE LUCRU

Chimie clasa a VII-a

1. Asociază litera corespunzătoare denumirii ustensilelor de laborator cu cifra corespunzătoare imaginii acestora:

a) pahar Erlenmeyer; b) trepied; c) sticlă de ceas; d) mojar cu pistil; e) refrigerent; f) spatulă; g) cilindru;

1	2	3	4	5
				

2. Completează corect fiecare afirmație.

a) Se utilizează pentru răcirea și condensarea vaporilor formați la distilarea diferitelor lichide……
b) Se utilizează la efectuarea reacțiilor chimice…….
c) Se utilizează la separarea amestecurilor alcătuite din lichide nemiscibile……
d) Se utilizează pentru măsurarea exactă a volumelor de lichide și pentru titrări volumetrice……
e) Se utilizează pentru mărunţirea substanțelor solide……..

3. Alege varianta corectă din fiecare item.

a) Sunt confecționate din același material:
A) lingura de ars și pipeta; B) eprubeta și capsula; C) paharul Berzelius și bagheta; D) spirtiera și trepiedul;
b) Ustensila confecționată din porțelan este:

A) pâlnia de separare; B) biureta; C) piseta; D) creuzetul;

c) Protejează ustensilele de sticlă sau de porţelan în timpul încălzirii, de contactul direct cu flacăra:

A) sita de azbest; B) cleştele metalic; C) cleştele de lemn; D) pipeta gradată;

d) Se utilizează pentru susținerea și fixarea diferitelor ustensile de laborator:

A) sticla de ceas; B) pâlnia de filtrare; C) stativul; D) baloanul cu fund plat;

e) Experimentele se realizează în spaţiu special amenajat numit:

A) laborator; B) sală; C) nișă; D) bibliotecă;

4. Citește cu atenție următoarele afirmații. Notează literele corespunzătoare unui mod de lucru corect când realizezi un experiment chimic.

A) Purtarea halatului nu este obligatorie pentru protejarea pielii și a îmbrăcămintei.	B)Se folosesc cantități mici de substanțe pentru efectuarea experimentelor.	C) Ustensilele folosite în cadrul experimentelor trebuie să fie perfect curate.
D)Substanțele chimice se ating cu mâna și se gustă.	E) Substanțele solide se manipulează cu spatula.	F) Vasele de sticlă fierbinți se așază pe sita de azbest.
G) Nu este interzisă utilizarea reactivilor din ambalaje fără etichetă.	H) In cazul efectuării experimentului la flacără, eprubeta se manipulează cu cleștele de lemn.	I) Aparatele electrice se manipulează doar cu mâna uscată.

5. Citește cu atenție fiecare enunț. Dacă apreciezi că enunțul este adevărat notează litera A, iar dacă apreciezi că enunțul este fals notează litera F.

a) Piseta se utilizează pentru păstrarea apei distilate, necesară în operații de spălare a precipitatelor,în lucrările de analiză chimică.

b) Lingura de ars se utilizează *pentru arderea cantităţilor mici de substanțe.*

c) Cleștele metalic se utilizează la manipularea diferitelor vase încălzite confecţionate din porţelan.

d) Capsula se utilizează pentru evaporarea solventului din soluţii.

e) Bagheta de sticlă se utilizează pentru agitarea şi amestecarea soluţiilor.

PROPRIETĂȚI FIZICE ȘI PROPRIETĂȚI CHIMICE. FENOMENE FIZICE ȘI FENOMENE CHIMICE

Prof. NEDELCU CRISTINA MIRELA
Școala Gimnazială Ion Basgan Focșani

FIȘĂ DE LUCRU

Chimie clasa a VII-a

1. Completează spațiile libere folosind cuvinte referitoare la proprietățile substanțelor.

a) Apa fierbe la .....°C.

b) Piatra vânătă are culoarea ..... .

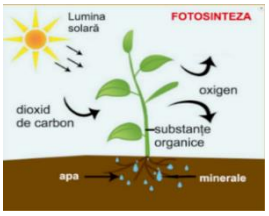
c) Iodul este ..... în apă.

d) Alcoolul etilic are miros ..... .

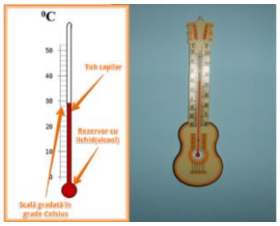
e) La temperatură obișnuită mercurul este ..... .

2. Asociază litera corespunzătoare fenomenului chimic cu cifra corespunzătoare imaginii acestui fenomen.

a) dilatarea unei bile metalice la încălzire; b) ruginirea fierului; c) procesul de fotosinteză; d) dilatarea lichidului din termometru la încălzire; e) coclirea cuprului;

1

2

3

4

5

6

3. Citește cu atenție fiecare enunț. Dacă apreciezi că enunțul este adevărat notează litera A, iar dacă apreciezi că enunțul este fals notează litera F.

a) Transformările pe care le suferă substanțele se numesc fenomene.

b) Proprietățile reprezintă însușirile caracteristice cu ajutorul cărora se recunoaște o substanță.

c) Proprietățile chimice sunt acele însușiri care se referă la transformări care modifică

compoziția substanțelor.

d) Fenomenele fizice sunt transformările care modifică compoziția substanțelor.

e) Fenomenele chimice sunt transformările care modifică compoziția substanțelor, rezultând alte substanțe cu proprietăți noi.

4. Alege ordinea corectă a fenomenelor descrise: alungirea unui resort, oțetirea vinului, fermentarea mustului, formarea curcubeului, topirea zăpezii.

a) fizic, fizic, chimic, fizic, fizic

b) fizic, chimic, chimic, fizic, fizic

c) fizic, fizic, chimic, fizic, chimic

d) chimic, fizic, chimic, fizic, fizic

5. Completează din cele două coloane literele corespunzătoare celor două tipuri de fenomene:

putrezirea lemnului	FENOMEN FIZIC	ruperea hârtiei
dilatarea cablurilor electrice		arderea cărbunelui
dizolvarea iodului în alcool		magnetizarea fierului
mărunțirea unui cub de zahăr	FENOMEN CHIMIC	carbonizarea zahărului
sublimarea iodului		topirea ghețarilor
refracția luminii		dilatarea șinelor de tren
comprimarea unui resort		condensarea vaporilor de apă

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor înv. Preșcolar PALADE LIVIA-PETRONELA,
Școala Gimnazială “M. Sadoveanu” Bacău

1.INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele copilului: B.A.L.

Data naşterii: 05.08.2013

Grupa: mare

Domiciliul:

Psihodiagnostic:*Deficienţă de limbaj*

Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate.

Informaţii despre mediul social: Locuieşte împreună cu familia lui, având în componenţa sa mama, tata şi o soră de 1 an. Familia prezintă condiţii bune de locuit. Mama se implică în activitatea copilului atât acasă cât și la grădiniță, dar nu are pregătirea necesară pentru a-si educa copilul, cât să nu fie nevoie de intervenția specialiștilor.

2. ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Profesor psihopedagog:

Prof. pt înv. preșcolar:

Data elaborării P.I.P.: 1 octombrie 2019 – 15 iunie 2020

3. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

4. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;

- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la actvităţi;
- Dezvoltarea capacităţii de scriere;
- Partciparea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;

5. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţii de a comunica folosind propoziţiile;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic;

6. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

- Stimularea preșcoalrului în vederea reducerii dificultăților de învățare prin exersarea și dezvotarea proceselor psihice (memorie, atentie, motivatie), a unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul afectiv si motivational, a deprinderilor de munca individuala;
- Implicarea mamei pentru a o ajuta să lucreze cu copilul în asimilarea unor cunoștințe esențiale: cunoașterea mediului, coordonare spațio-temporală, dezvoltarea limbajului și a vocabularului, abilități de relaționare socială;

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exercitii de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercitiul de relaxare	- planșe - fișe de lucru - jocuri de construcție - plastilină

		- cărti - puzzle
- educarea auzului fonematic, a atentiei vizuale, a analizei auditive si imbogatirea vocabularului;	- exercitii de gimnastică respiratorie, linguală; - exercitii pentru formarea priceperilor si deprinderilor de pronuntie corecta a silabelor si cuvintelor; - exercitii de formulare a unor propozitii simple cu sunetul corectat in diferite pozitii; - povestiri dupa imagini, planse; - demonstratia;	- planșe - fișe de lucru - jocuri - cărți
- stapanirea si motivarea personala prin gestionarea adecvata a trairilor afective negative;	- exercitii de autocunoastere; - exercitii pentru cresterea stimei de sine si a increderii in fortele proprii; - exercitii pentru managementul emotiilor negative; - convorbirea; - problematizarea; - lauda, incurajerea;	-fise de lucru -desene -minge antistres -joc de rol
- explicarea și formarea unor deprinderi eficiente de lucru;	- explicatia; - exercitiul	-carti, caiete; -fise de lucru si cartonase
- organizarea locului de învățare prin eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercitul; - incurajarea	
- sprijinirea copilului în parcurgerea materiei în ritm propriu;	- tratarea diferentiata; - relatie empatica educatoare-preșcolar, psiholog-preșcolar; - activitati complementare;	-planse -jocuri -casete -carti
- construirea unui orar si respecterea lui ,oferirea de recompense de catre familie;	- convorbirea; - exercitiul	-cartonase cu sarcini expuse in camera
- masuri unitare de sustinere a copilului de catre familie; - motivarea familiei in continuarea tratamentului medicamentos;	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fete vesele

- Frecventa activitatilor programului terapeutic este de o sedinta pe saptamana (45-50 de minute)

EDUCATOAREA:

- Antrenează preșcolarul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă şi individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi auxiliare scolare, obiecte de uz general;

Domeniul de intervenţie: *Educarea limbajului*

Prescolarul nu pronunţă corect cuvintele și are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziţii incomplete. Nu reuşeşte să povestească textele auzite în cadrul activităților ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris.

Obiective pe termen scurt	**Obiective operaţionale**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral **2.** Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală **3.** Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea / lectura)	- să înţeleagă semnificaţia globală a mesajului oral; - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate; - să distingă cuvintele dintr-o propoziţie dată, silabele dintr-un cuvânt ; - să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date; - să integreze cuvintele noi în enunţuri; -să identifice semne grafice și desene care transmit mesaje;	-exercitii de delimitare a cuvintelor in enunturi; -exercitii de stabilire a pozitiei unui cuvant intr-o propozitie; -jocuri de identificare a pozitiei silabelor in cuvant; -exercitii de distingere a sunetului initial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvant; -identificarea cuvintelor ce contin sunetul învăţat si despartirea lor in silabe; -jocuri de punere in corespondenta a unui cuvant auzit cu imaginea corespunzatoare; -exercitii de despartire a cuvintelor in silabe; - exerciţii de trasare a elementelor grafice; - exerciţii de adoptare a poziţiei corecte si comode pentru scris; - exerciţii de scriere a unor elemente grafice	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea educatoarei; - distinge şi delimitează cuvintele în propoziţii de două cuvinte, rostite clar de educatoare; - distinge, după auz, silabele şi sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunţă corect, cuvântul integral şi pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul educatoarei;	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fişe de lucru

	- să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc; - să desprindă semnificaţia globală a unui text ; - să citească după imagini	pregătitoare, care sa faciliteze scrierea literelor si scriere în duct continuu;	- citeşte imagini fluent şi corect, folosind enunţuri clare; - construieşte propoziţii formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri corectate la intervenţia educatoarei ;	

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- consilierea comportamentală;
- antrenarea preșcolarului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea preșcolarului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup.

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Profesor Înv. Preşcolar MARDARE MONICA,
Școala Gimn.”M. Sadoveanu” Bacău

I. INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele şi prenumele copilului: M.N
Data naşterii:
Unitatea de învăţământ: ..., grupa mijlocie
Domiciliul:
Date despre părinţi: Tata: Vârsta: Profesia:
Mama: Vârsta: Profesia:

Alte date: Familie biparentală, al doilea copil în familie, mediu propice de creştere şi educare . Familia manifestă o atitudine pozitivă faţă de copil.

Echipa de intervenţie: - educatoare:
- profesor logoped
- familia

Data de elaborare a programului:

Durata de desfăşurare a programului: anul şcolar

II. EVALUARE INIŢIALĂ:

Comportament cognitiv:

- limbaj şi comunicare: formulează cuvinte, greu inteligibile datorită omiterii majorităţii consoanelor, astfel încât vorbirea catătă aspect nearticulat. Sunete afectate: s, z, ţ, ş, j, ce, ci, ge, gi, r şi grupurile consonantice. Nu integrează în toate cuvintele nici sunetele pe care le pronunţă corect izolat (c, g, f, v, l). Se exprimă în propoziţii, dar sunt greu inteligibile, telegrafice. Posibilităţi bune de comunicare nonverbală, deşi mimica este inexpresivă. Nu prezintă deficienţe de înţelegere a semnificaţiei limbajului, ci doar de exprimare.
- nu numără corect, nu realizează raportul număr-cantitate, număr-cifră.
- nu cunoaşte culorile.

Psihomotricitate: prezintă coordonare şi stabilitate la nivelul mişcărilor motrice de bază; nu întâmpină deficienţe la nivelul motricităţii fine, dar prezintă rigiditate mare la nivelul aparatului fonoarticulator. Manipulează bine instrumentele de scris/ desenat. Schema corporală este structurată corect. Nu recunoaşte poziţiile spaţiale. Lateralitatea este fixată (dreapta).

Comportament social: stări de opoziţionism, negativism, încăpăţânare - manifestate mai ales în familie. Nu reacţionează adecvat la sistemul de întărire prin recompensă sau pedeapsă. Nu prezintă motivaţie pentru actul corectării limbajului sau pentru o secvenţă de învăţare. Marginalizată de grupul de copii, datorită dificultăţilor de comunicare. Nu pare să conştientizeze această marginalizare sau să sufere datorită acesteia.

Instrumente folosite în evaluare : fişa logopedică, observaţia spontană şi dirijată, convorbirea, testul de motricitate Ozeretski, probe curriculare, probe de evaluare a limbajului.

III. DIAGNOSTIC: psihologic: dificultăţi de învăţare.
Logopedic:dislalie polimorfă gravă, întârziere în dezvoltarea limbajului.

Capacităţi-competenţe- abilităţi- nevoi:
- abilităţi în desfăşurarea activităţilor practice şi plastice;
- capacitate relativ bună de învăţare comportamentală prin imitaţie;
- interes pentru activităţile ludice;
- nevoia de integrare în grup, de modele comportamentale şi de sprijin (susţinere) în sarcinile de învăţare;
- feed- back pozitiv în situaţiile de individualizare a sarcinilor de învăţare.

IV . DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE.

1. DOMENII DE INTERVENŢIE RECOMANDATE:

a. cognitiv, limbaj-comunicare;
b. psihomotor;
c. comportamental.

2. OBIECTIVE PE TERMEN LUNG:
- formarea şi dezvoltarea deprinderilor corecte de comunicare verbală
- dezvoltarea motricităţii fonoarticulatorii
- dezvoltarea abilităţilor de relaţionare
- dezvoltarea motivaţiei pentru corectare/învăţare.

a. Domeniul de intervenţie: limbaj-comunicare

Obiective pe termen scurt:
- Educarea auzului fonematic;
- Exersarea aparatului fonoarticulator;
- Corectarea sunetelor deficitare;
- Introducerea sunetelor corectate în cuvinte;
- Exprimarea corectă, clară în propoziţii.

Conţinuturile învăţării:
- exerciţii pentru educarea auzului fonematic, jocuri de diferenţiere a sunetelor asemănătoare fonetic, jocuri cu onomatopee:
- exerciţii de gimnastică fonoarticulatorie;
- emiterea corectă a sunetelor prin demonstrarea articulării model, imitare sau derivare;
- introducerea sunetelor emise în cuvinte, pe suport imagistic;
- introducerea cuvintelor învăţate în vocabularul activ;
- exerciţii de formulare de propoziţii (după imagini, cu început dat, cu cuvinte date, etc) .
- consolidarea vorbirii corecte în vorbirea spontană, povestire, poezii.

Metode şi mijloace de realizare:
- demonstraţia
- exerciţiul în oglindă
- conversaţia
- jocul didactic
- fişe logopedice, jocuri, jucării, jetoane.

Metode de evaluare:
- evaluarea orală
- observaţia curentă
- fişa de evidenţă a terapiei limbajului
- probe de evaluare a limbajului.

Responsabili: prof. logoped, educatoarele, părinţii.

b. Domeniul de intervenţie: cognitiv, psihomotor

Obiective pe termen scurt:

- Recunoaşterea poziţiilor spaţiale stânga-dreapta.
- Învăţarea conduitelor perceptiv-motrice de culoare, formă, mărime, cantitate;
- Învăţarea raportul număr-cantitate, număr-cifră.

Conţinuturile învăţării:

- exerciţii şi jocuri de mişcare cu utilizarea părţii drepte/stângi a corpului;
- exerciţii de asamblare şi decupare a părţii drepte/stângi a corpului uman;
- desenarea schemei corporale, cu verbalizarea elementelor componente (ex: “Acum desenam ochiul stâng, acum desenăm ochiul drept”).
- jocuri şi exerciţii de ordonare/ clasare a elementelor după criteriul poziţionării stânga/dreapta.
- sarcini de numărare, grupare, comparare de mulţimi după criteriul cantităţii;
- exerciţii, jocuri de sortare, ordonare după culoare, formă, mărime;
- exerciţii de recunoaştere a cifrelor şi a raportului număr-cifră.

Metode şi mijloace de realizare:

- demonstraţia
- exerciţiul
- jocul didactic
- fişe de lucru

Metode de evaluare:

- evaluarea orală
- fişe de evaluare.

Responsabili: educatoarele.

c. Domeniul de intervenţie: comportamental

Obiective pe termen scurt:

- reducerea negativismului şi a opoziţionismului;
- educarea motivaţiei şi a atenţiei pentru sarcina de lucru;
- formarea reacţiilor adecvate diferitelor stări emoţionale;
- formarea abilităţii de interrelaţionare în cadrul grupului.

Responsabili: educatoarele, părinţii.

Conţinuturile învăţării:

- Programe de canalizare constructivă a energiei, de reducere a opoziţionismului, în grădiniţă şi în familie: - **Trainingul prin joc -** Jocurile utilizate pot fi: jocuri de manipulare, jocuri de construcţii, jocuri cu reguli. Copilul trebuie lăsat să opteze pentru un anume joc. Timpul alocat şedinţelor de joc, periodicitatea acestora (Ex.: după o secvenţă de învăţare, după micul dejun, etc) şi regulile la locul de joacă trebuie stabilite anterior şi respectate cu sricteţe.

- **Prezentarea de poveşti terapeutice** – cu personaje care prezintă comportamentul tipic al copilului impulsiv, negativist, pentru realizarea transferului. Se va consulta copilului în găsirea soluţiilor pentru rezolvarea problemelor cu care se confruntă personajul. Soluţiile găsite de copil i se vor aplica la apariţia comportamentului indezirabil similar cu al personajului.

- **Jurnalul ilustrat al evenimentelor plăcute –** ţinut atât din perspectiva copilului, cât şi a părinţilor şi educatoarelor. Trebuie să conţină fotografii, ilustrate, desene despre momentele, activităţile plăcute copilului, care i-au fost recompensate pozitiv de părinţi sau educatoare.
- **Programul „Feţe vesele şi triste”-** Este un sistem de întărire a comportamentelor dezirabile prin acordarea de puncte. Comportamentul aşteptat trebuie formulat clar, în termini pozitivi: „Vei sta la masa de lucru până vei termina sarcina”,” Vei strânge jucăriile împrăştiate”etc. Se stabileşte împreună cu copilul şi cu părintele numărul de puncte (feţe vesele) necesar pentru un asemenea comportament. În schimbul punctelor acumulate se oferă recompense. Neîndeplinirea sarcinii duce la primirea unor feţe triste şi implicit a unor pedepse, stabilite anterior şi acceptate de toţi membrii implicaţi în program. Locul unde se va afişa panoul cu puncte trebuie discutat cu copilul. Părintele trebuie să analizeze în fiecare seară cu copilul modul cum a decurs planul de puncte. Punctele odată acordate, nu pot fi retrase când copilul se comportă inadecvat în alte situaţii.
- Exerciţii şi jocuri de stimulare a atenţiei (exerciţii de potrivire şi sortare după anumite criterii, fişe de similitudini şi diferenţe, cotinuarea şirurilor, imagini absurde, imagini lacunare, etc);
- Jocuri de rol, pentru identificarea diferitelor stări sufleteşti;
- Jocuri cu reguli fixe;
- Activităţi de distribuire de sarcini;
- Jocuri de echipă, pentru cunoaşterea colegilor şi interrelaţionare.

Metode şi mijloace de realizare:

- explicaţia
- expunerea
- conversaţia
- exerciţiul
- jocul didactic
- fişe individuale de lucru
- jocuri şi jucării
- fotografii, ilustrate, desene.

Metode de evaluare:

- observatia curentă
- evaluarea orală
- fişe de monitorizare a comportamentului.

Revizuirea programului de intervenţie personalizat:

La sfârşitul anului şcolar, după evaluarea intermediară, vor fi redefinite obiectivele şi proiectate noi conţinuturi.

Rolul şi modul de implicare a părinţilor în program:

Părinţii se vor implica în toate secvenţele PIP-ului, vor fi consultaţi în legătură cu obiectivele propuse şi modalităţile de realizare a acestora, vor cere şi vor oferi sistematic informaţii despre evoluţia copilului, despre progresele şi dificultăţile întâmpinate, vor găsi împreună cu specialiştii implicaţi în program şi cu educatoarele modalităţi, strategii de îmbunătăţire a intervenţiei asupra copilului.

PLAN EDUCAȚIONAL PERSONALIZAT(PEP)

Brebu Teodora – Liceul Tehnologic de Metrologie „Traian Vuia”

I.Date personale elev(a)

Nume, prenume: .....

Clasa: .....

Unitatea de învățământ: liceu tehnologic

Data nașterii:

Adresa:

Părinți/reprezentanți legali:

II.Tipologia tulburarii (cf.diagnosticului):

TSI: DISLEXIE, DISGRAFIE/DISORTOGRAFIE, DISCALCULIE

Grad: usor/moderat/sever

Dificultati identificate la elev:

- dificultăți de fluență a cititului(ezită sau greșește, pierde rândul, obosește repede)
- dificultăți de corectitudine a cititului(erori, înlocuiri, distorsionări, inversări, adăugări/omisiuni de silabe, sunete, cuvinte)
- dificultăți de pronunție, în special numele personajelor într-o limbă străină
- dificultăți de comprehensiune a cititului(dificultăți în reproducerea și povestirea celor citite, a face predicții pe baza textului citit parțial, uneori nu poate răspunde la întrebări pe baza textului citit, poate să reproducă cu lux de amanunte o povestire, dar pare a nu înțelege actiunea și ideile principale)
- dificultăți de corectitudine a scrisului, exprimare greoaie și incoerentă, folosește expresii pe care le-ar folosi în exprimarea orală
- pare a nu-și înțelege scrisul
- în scris, folosește expresii pe care le-ar folosi în exprimarea orală
- copiază texte cu greutate, preferă dictarea
- nu înțelege modurile și timpurile verbale
- dificultăți de calcul și raționament matematic, greutate în înțelegerea conceptelor și noțiunilor abstracte(dacă nu este făcută corespondență cu obiectele concrete din lumea reală)

- nu poate memora, reține și reactualiza concepte/termeni/ noțiuni pe care nu le înțelege
- dificultăți în memorararea și reținerea ușoră a expresiilor și formulelor matematice
- nu știe să spună ce nu a înțeles exact
- dificultăți în a interpreta grafice, scheme, tabele, hărți
- știe tabla înmulțiții, dar uneori greșește
- uneori spune „+”, dar scrie „ -”
- are nevoie să revină asupra unor noțiuni des, chiar dacă le-a înțeles și știut, pentru că altfel le uită
- comportament de evitare și amânare a momentului efectuării temeor, atunci când i se par prea multe
- motivație scăzută pentru învățare de tip școlar
- Altele(care?).....
  .....

III. Recomandări cu privire la intervenția individualizată și personalizată:

Pe parcursul procesului de predare-învățare-evaluare se vor aplica strategii didactice adecvate pentru elevii cu TSI, și anume, în funcție de diagnostic/simptomatologie se vor aplica măsuri compensative și măsuri de dispensare + evaluare adaptată(*Anexa nr. 3)* pe parcursul semestrelor și la evaluările naționale, ținând cont de următoarele:

- cunoașterea legislației în vigoare, OMEN nr.3124/2017 privind aprobarea Metodologiei pentru asigurarea suportului necesat elevilor cu TSI(tulburări specifice de învățare)
- strategii didactice axate pe motivare și valorizare, identificarea punctelor forte, a abilităților, competențelor și pe dezvoltarea lor,
- flexibilitate și disponibilitate la modificarea planurilor
- acordarea de timp mai lung pentru rezolvarea cerințelor și explicații suplimentare
- utilizarea metodelor multisenzoriale, prezentarea noțiunilor sub forme variate: scheme, cuvinte cheie, ilustrații, aparate de redare a vocii, înregistrări video etc.)
- scheme și mape conceptuale pentru facilitarea învățării
- obiectivele temelor de studiat se împart în „sub-obiective”(informații în unități mici)
- este de preferat învățarea prin experiență, concretă, mai degrabă decât abstractă
- promovarea învățării colaborative, în echipă, în grupuri mici
- verificarea gradului de înțelegere a cerințelor/sarcinilor și noțiunilor nou-introduse

- oferirea din timp a schemelor grafice legate de temă de studiat, pentru a orienta elevul cu TSI în evidențierea informațiilor esențiale
- simplificarea textului care urmează a fi studiat, reducându-se din complexitatea lexicală și sintactică dacă este nevoie
- promovarea interferenței, integrării și legăturii între cunoștințe și discipline
- asigurarea situațiilor și activităților care să conducă la dezvoltarea expresiei orale
- cunoașterea și adaptarea la stilul de învățare al elevului cu TSI
- reducerea efortului de lecturare al documentelor prin adaptarea fonturilor, dimensiunea spațiilor între rânduri, asigurarea de fotocopii, fraze scurte și concise
- limitarea efortului de scriere prin reducerea din lungimea dictărilor, obligația de a lua notițe, de a redacta lucrările în scris
- alegerea temelor cu caracter preponderent practic-aplicativ
- ajutor in gestionarea unei agende în care să-și noteze corect temele și lecțiile
- aplicarea unui sistem de notare care să-i permită elevului să-și vizualizeze progresele
- ajutor în identificarea intereselor, competențelor, resurselor, abilităților
- alegerea unei limbi străine cu o mai mare transparență lingvistică, unde se acordă o mai mare atenție dezvoltării abilităților orale în detrimentul celor scrise(dacă tulburarea este gravă, elevul este scutit de notarea la probele scrise)

Urmatorul tabel se completeaza în functie de tipologia tulburarii, gradul de severitate și nivelul de școlarizare.Se bifeaza cu x pentru acele discipline care sunt implicate în tulburarea specifica(vezi Art.26)

		I.DISLEXIA- Măsuri compensatorii, măsuri de dispensare și de evaluare adaptată pe parcursul semestrelor în cazul DISLEXIEI(tulburarea specifică a abilităților de citire)

I.1.Masuri de compensare dislexie	**LRO**	**LRF**	**LEN**	**MAT**	**FIZ**	**CHI**	**HOLO**	**GEO**	**IST**	**ECO**	**REL**	**EDFIZ**	**CED**	**CEA**	**TUA**	**TIC**	**ME**	**PCEE**
Texte cu imagini, sinteze, scheme, tabele cu definiții, formule, alfabet, zilele saptamanii, etc	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Cumputer/tableta cu sofware-sintetizator vocal, care transformă tema de citire intr-o temă de ascultare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Aparat de ascultare care permite completarea notițelor in timpul lecției(reportofon, tableta etc.) cu respectarea legislatiei n vigoare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Cărți/manuale, vocabulare in format digital(audio-book)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Prezența cadrului didactic care să citeasca itemii din manual, sarcinile de rezolvat, chestionare cu răspunsuri multiple etc.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Prezența unui coleg de clasa care să citeasca itemii textului din manual, sarcinile de rezolvat, chestionare cu raspunsuri multiple etc. cand prof. nu este disponibil	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Scheme conceptuale/harți mentale ale materialului de studiu	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Altele, la decizia cadrului didactic:																		

I.2.Masuri de dispensare dislexie	**LRO**	**LRF**	**LEN**	**MAT**	**FIZ**	**CHI**	**HOLO**	**GEO**	**IST**	**ECO**	**REL**	**EDFIZ**	**CED**	**CEA**	**TUA**	**TIC**	**ME**	**PCEE**
Dispensarea citirii autonome a textelor a caror lungime nu este compatibila cu nivelul de abilitate al elevului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea cititului cu voce tare in fața clasei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea cantității mare de teme pentru acasa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea memorarii poeziilor, formulelor, tabelelor, definițiilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea studierii limbilor straine in forma orala sau scrisa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea evaluarilor/testelor la un interval scurt de timp unele dupa altele	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Altele, la decizia cadrului didactic:																		
I.3. Evaluare adaptata pe parcursul semestrelor, dislexie:	**LRO**	**LRF**	**LEN**	**MAT**	**FIZ**	**CHI**	**HoLO**	**GEO**	**IST**	**ECO**	**REL**	**EDFIZ**	**CED**	**CEA**	**TUA**	**TIC**	**ME**	**PCEE**
Verificari cu cerințe/sarcini mai puține	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Timp suplimentar pentru execuția probelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Introducerea probelor informatizate	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Citirea cu voce tare de catre profesor a sarcinilor de efectuat in timpul verificarilor; subiectele se	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

citesc pe rand, in ordinea in care se efectueaza rezolvarea																	
Se asigura folosirea instrumentelor compensative, atat la probele scrise, cat si la probele orale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Se vor prevedea verificari orale ca alternativa la cele scrise, mai ales la limbile straine	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
La examinarea orala se va ține cont de capacitațile lexicale si expresive ale elevului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Altele, la decizia cadrului didactic:																	

		II. DISGRAFIA/DISORTOGRAFIA - Măsuri compensatorii, măsuri de dispensare și de evaluare adaptată pe parcursul semestrelor în cazul DISGRAFIA/DISORTOGRAFIA(tulburarea specifică a abilităților de scriere)															
II.1.Disgrafie/disortografie-Masuri compensative	**LRO**	**LRF**	**LEN**	**MAT**	**FIZ**	**CHI**	**HoLO**	**GEO**	**IST**	**ECO**	**REL**	**ED FIZ**	**CED**	**CEA**	**TUA**	**TIC**	**ME**	**PCEE**
Tabele cu definiții, formule, algoritmi	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Software pentru realizarea schemelor conceptuale, harților mentale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Fotocopii adecvate ale unitații de studiu	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Computer cu program de scriere video, corector ortografic, care permite realizarea unor texte suficient de corecte fara un efort suplimentar de recitire si de corectare a greselilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

Dictionar digital sub forma de tableta sau computer	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Altele, la decizia cadrului didactic:																		
II.2. Disgrafie/disortografie - Masuri de dispensare	**LRO**	**LRF**	**LEN**	**MAT**	**FIZ**	**CHI**	**HoL O**	**GEO**	**IST**	**ECO**	**REL**	**ED FIZ**	**CE D**	**CEA**	**TUA**	**TIC**	**ME**	**PCE E**
Dispensarea scrierii rapide dupa dictare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea luarii de notite scrise	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea copierii de pe tabla, recopierea textelor-compensarea cu texte pregatite anticipat, printate si lipite pe caiet sau lucrul direct pe fise	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea respectarii timpilor pentru realizarea sarcinilor de lucru de scris	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Cantitatea mare sau dificila de teme pentru acasa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Acceptarea scrierii la calculator sau transcrise de catre parinte	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea studierii limbilor straine in forma scrisa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Altele, la decizia cadrului didactic:																		
II.3. Disgrafie/disortografie - Evaluare adaptata pe parcursul semestrelor:	**LRO**	**LRF**	**LEN**	**MAT**	**FIZ**	**CHI**	**HoL O**	**GEO**	**IST**	**ECO**	**REL**	**ED FIZ**	**CE D**	**CEA**	**TUA**	**TIC**	**ME**	**PCE E**
Verificari/evaluari cu mai puține cerințe si concepute astfel incat sa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

limiteze scrisul(ex. de bifat, cu spatiu completat, de unit etc.)																	
Anuntarea din timp a testelor/verificarilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Timp suplimentar pentru executarea lucrarilor scrise	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Se vor prefera verificari orale ca alternativa la cele scrise, mai ales la limbi straine	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Se vor introduce probe informatizate	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Se vor folosi instrumente compensative, atat la probele scrise, cat si la cele orale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
In evaluarea lucrarilor scrise se va ține cont de conținut/ nu de forma	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Altele, la decizia cadrului didactic:																	
	III. DISCALCULIA- Măsuri compensatorii, măsuri de dispensare și de evaluare adaptată pe parcursul semestrelor în cazul DISCALCULIEI (tulburarea specifică a abilităților de calcul)																
III.1.Masuri de compensare discalulie	**LRO**	**LRF**	**LEN**	**MAT**	**FIZ**	**CHI**	**HoLO**	**GEO**	**IST**	**ECO**	**REL**	**ED FIZ**	**CED**	**CEA**	**TUA**	**TIC**	**ME**	**PCEE**
Calculator care sa faciliteze operatiile de calcul	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Alte instrumente, mai puțin evoluate: tabela pitagoreica, tabele cu unitați de masura, tabel cu formule, scheme conceptuale etc.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Altele , la decizia cadrului didactic: ...																		

III.2. Masuri de dispensare discalculie	**LRO**	**LRF**	**LEN**	**MAT**	**FIZ**	**CHI**	**HoLO**	**GEO**	**IST**	**ECO**	**REL**	**ED FIZ**	**CED**	**CEA**	**TUA**	**TIC**	**ME**	**PCEE**
Dispensarea memorarii tablei inmultirii, diverselor formule etc	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea cantitatii mare sau dificile de teme pentru acasa	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea respectarii timpilor pentru realizarea sarcinilor de lucru in scris	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea copierii textelor(de ex. probleme matematice) de pe tabla sau manual-compensare cu texte pregatite anticipat, printate si lipite pe caiet sau lucru direct pe fise	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Efectuarea mai multor teste/evaluari la puțin timp unele dupa altele	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Dispensarea memorarii formulelor, definițiilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Altele, la decizia cadrului didactic																		
III.3.Evaluarea adaptata pe parcursul semestrelor, discalculie:	**LRO**	**LRF**	**LEN**	**MAT**	**FIZ**	**CHI**	**HoLO**	**GEO**	**IST**	**ECO**	**REL**	**ED FIZ**	**CED**	**CEA**	**TUA**	**TIC**	**ME**	**PCEE**
Anunțarea din timp a teztelor/verificarilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Timp suplimentar pentru execuția probelor/verificarilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Teste de evaluare cu mai puține cerințe	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Introducerea probelor informatizate	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

Subiectele se citesc cu voce tare de catre profesor, pe rand, in ordinea in care se elaboreaza lucrarea	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Se asigura folosirea elemetelor compensative atat la probele scrise, cat si la cele orale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
In notarea la probele orale se va ține cont de capacitațile lexicale si expresive ale elevului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
La notarea/evaluarea testelor scrise se tine cont de continut, nu de forma	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Se asigura folosirea calculatorului de buzunar/birou, tabla pitagoreica sau tabele cu formule	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Semnatura cadrelor didactice	**Spahiu**	**Lungu**	**Cirstescu A.**	**Nicola**	**Constantin**	**Badus**	**Ion**	**Apreutesei**	**Ion**	**Ene**	**Ghinea**	**Boranescu**	**Popa**	**Popa**	**Moldoveanu**	**Miroiu**	**Popa**	**Dinca**

Elaborarea PEP-ului este conform OMEN nr 3124/10.02.2017 privind aprobarea Metodologiei pentru asigurarea suportului necesar elevilor cu TSI, art.17, 20, 21, 22, 23, 27, anexa 2 și articolele:

Art.5 - În înțelesul prezenței metodologii, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) măsuri compensatorii/ de compensare - strategii de adaptare curriculară instrucțională care îi vor permite elevului să compenseze, din punct de vedere funcțional, carențele determinate de prezența tulburării specifice de învățare. Cuprind măsuri, materiale adaptate, tehnologii

asistive.Aceste măsuri și instrumente de adaptare instrucțională respectă principiul egalității de șanse, astfel încât elevul cu TȘI să participe autonom la activitatea instructiv- educativă;

b) instrumente compensatorii – instrumente didactice și tehnologice care substituie sau facilitează performanță în condițiile existenței unei abilități deficitare.Instrumentele compensatorii absolvă elevul cu TSI de o prestație care devine dificilă din cauza tulburării, fără să îi faciliteze, din punct de vedere cognitiv, sarcina de lucru. Utilizarea unor asemenea instrumente nu se realizează la nivelul întregii clase, ci doar elevilor cu TSI(la recomandarea psihologului clinician/profesorului de sprijin/profesorului psihopedagog/logoped/profesor consilier școlar)

c) masurile de dispensare - sunt intervenții care permit elevului să nu realizeze anumite activități care, din cauza tulburării specifice de învățare, devin extrem de dificile și care nu îmbunătățesc procesul de învățare;

Art.18 - Obligația de a adapta procesul educativ-formativ la nevoile elevului cu TSI revine unității de învățământ doar pentru elevii pentru care a fost depus certificatul de orientare școlară și profesionala;

Art. 19 – Cu acordul prealabil al Consiliului de administrație al unității de învățământ și la recomandarea specialistului, pentru fiecare caz în parte, elevii cu TSI pot folosi materiale sau instrumente compensatorii, inclusiv tehnologii asistive și de acces, și vor beneficia de evaluare adaptată pe parcursul semestrelor;

Art.25- Activitățile de recuperare individualizată, modalitățile didactice și, în aceeași măsură, și instrumentele compensatorii și de dispensare sunt comunicate de cadrul didactic familiei elevului, cu scopul de a asigura un instrument util continuității didactice și stabilirii de comun acord cu familia a măsurilor întreprinse;

Art.26(1) - PEP-ul se elaborează, de regulă, în primul semestru al anului scolar și conține informațiile prevăzute la art.17, alin.2, pentru fiecare dintre disciplinele care sunt implicate în tulburarea specifică;

Art.31(1) - Directorul unității de învățământ în care sunt școlarizați elevii cu TSI devine garantul oportunitătilor formative oferite de către unitatea de învățământ și al serviciilor conexe și este cel care activează orice inițiativă posibilă astfel încât să se realizeze dreptul la educație al fiecărui elev (...);

Art.33(2) – Profesorul psiholog/profesorul consilier scolar angajat al CJRAE/CMBRAE, care are un parcurs de formare adecvat domeniului TSI, deținând competențe profesionale dobândite, fie în contextul formal, prin cursuri de formare continua în domeniul TSI, fie prin exercițiul practicii didactice, este persoana- resursă, cu atribuții și competente în domeniul TSI, și, împreună cu profesorii de la clasa din unitatea de învățământ, își asumă următoarele atribuții: oferă suport metodologic, materiale didactice și de evaluare, inclusiv în eleborarea planului didactic personalizat

Art.34 (2) – Fiecare cadru didactic, pentru el și pentru colegi, acționează în felul următor:

- în colaborare cu profesorii de la clasă, procedeza la documentarea parcursurilor didactice personalizate și individualizate prevăzute;
- aplică strategii educativ-didactice de potențare și suport educativ compensativ;
- adoptă măsuri de dispensare;
- aplică modalități de verificare și notare adecvate și coerente;
- realizează întâlniri de continuitate cu colegii din unitate sau anul scolar precedent cu scopul de a împărtăși cu aceștia parcursul didactic și educativ efectuat de către elevi, în special elevii cu TSI, pentru a nu exista o discontinuitate a parcursului urmat;

Art.35(1) - Familia are următoarele drepturi și responsabilități:

- pune la dispoziția unității de învățământ diagnosticul;
- este de acord cu elaborarea documentarii parcursurilor didactice individualizate și personalizate și întocmește împreună cu unitatea școlară contractul educațional care prevede autorizarea tuturor cadrelor didactice din consiliul clasei- cu respectarea intimității și rezervei asupra cazului să aplice orice instrument compensatoriu și strategiile de dispensare considerate potrivite, prevăzute de metodologia în vigoare, ținând cont de resursele disponibile;

- (2) În unitățile de învățământ se organizează întruniri lunare sau bisemestriale, în funcție de posibilități și de fiecare situație, cu familiile elevilor cu TSI, astfel încât acțiunea cadrelor didactice să devină cunoscută, împărtășită, și , unde este necesar, coordonată cu acțiunea educativă realizată de familie.

Plan de lecție

Tiponuț Monika-Ilona
Școala Gimnazială Nr. 1 Tămășeu

"Dacă îmi spui, voi uita.
Dacă îmi arăți, poate îmi voi aminti.
Dacă particip activ, voi înțelege." (proverb chinezesc)

Clasa: clasa a VII-a, elevii cu CES

Unitatea tematică: Africa

Conținutul lecției: Caracteristici generale ale Africii

Tipul lecției: Lecție de recapitulare și exersare

Obiective educaționale:

Cunoașterea și utilizarea hărților, explorarea mediului înconjurător extins, dobândirea de cunoștințe despre continente îndepărtate. Înțelegerea legăturii dintre climă și vegetația naturală, cunoașterea unor țări și locuri cunoscute din Africa.

Obiective de formare a atitudinilor:

Dobândirea de cunoștințe despre lumea înconjurătoare, identificarea legăturilor și relațiilor cauză–efect. Cunoașterea altor țări și a faunei și florei caracteristice acestora. Educație pentru protejarea conștientă a mediului.

Forme de muncă: Lucru în grup, activitate frontală

Metode: Ilustrare, conversație, descoperire, problematizare.

Materiale:

Manual de geografie pentru clasa a VII-a, atlas geografic, hartă murală, fișe de lucru, imagini cu plante și animale (fauna și flora caracteristică Africii), film despre Africa (DVD)

Partea introductivă:

Formarea grupelor: se formează trei grupe din elevi cu diferite nivel de cunoștințe. Fiecare elev extrage un cartonaș și se alătură grupului corespunzător.

Pe prima tăbliță este scris „Animale”, iar elevii au în mână fotografii cu animale.

Pe a doua tăbliță este scris „Plante”, elevii au fotografii cu plante.

Pe a treia tăbliță este trecut „Locuri”, iar elevii au fotografii cu locuri celebre.

1. Călătorie imaginară pe un continent îndepărtat

– Fiecare grup primește o hartă mută care reprezintă harta lumii. Pe aceasta trebuie să localizeze Africa și să rezolve

– „Să alegem o rută de la țara noastră până în Africa!”

– Să identificăm ce înconjoară Africa? Notarea mărilor și oceanelor care delimitează continentul. Notarea paralelor importante.

– În ce direcție se află Africa față de țara noastră? (recunoașterea punctelor cardinale)

👉 Elevii primesc harta pe care trebuie să răspundă la întrebări și să realizeze sarcinile cerute.

– Caută care este punctul cel mai apropiat de Europa și marchează-l!

👉 Elevii marchează punctul cel mai apropiat de Europa.

– Verificarea se face cu ajutorul hărții de perete.

2. Relieful Africii

– Caută pe hartă munți, vulcani și deșerturi, apoi scrie ce ai găsit!

👉 Cu ajutorul atlasului geografic, elevii identifică munți, vulcani și deșerturi, pe care le notează pe harta individuală din fața lor.

– Verificare comună

– Numește cel mai mare deșert! Marchează-l pe harta ta!

– Verificare

3. Clima Africii

– Caută zonele climatice pe harta ta și scrie denumirile acestora!

– Clima de-a lungul Ecuatorului. Definiția pădurii ecuatoriale (tropicale), fauna și flora caracteristică, importanța și protecția pădurilor tropicale.

👉 Cu ajutorul manualului, elevii stabilesc definiția pădurii ecuatoriale, apoi caută și în dicționar, comparând cele două definiții.

– De ce este importantă pentru noi pădurea tropicală? Cum ai putea s-o protejezi? Ce ai face? Căutați în dicționar animale și plante caracteristice!

👉 Cu ajutorul cărții *Planeta în pericol*, elevii notează cum se poate salva pădurile ecuatoriale și de ce este important acest lucru.

– Clima de-a lungul tropicelor. Găsește și scrie pe harta ta numele Saharei!
– Ce tip de climă este în deșert? Ce animale și plante sunt caracteristice acestor zone? Caută în dicționar!
👉 Elevii caută în cărți flora și fauna caracteristică deșertului.

– Verificare

4. Apele Africii: prezentarea marilor râuri ale continentului, tipurile de vărsare ale fiecărui fluviu – unde se varsă și cum se numește acest tip de vărsare. Ce înseamnă fluxul și refluxul?
👉 Pe baza întrebărilor, elevii identifică și descriu râurile și gurile de vărsare, definesc conceptele de flux și reflux.

5. Prezentare succintă a țărilor Africii
– Filmulețe despre Egipt, Kenia, Republica Democrată Congo și Republica Africa de Sud. Prezentarea și recunoașterea caracteristicilor și construcțiilor celebre.
👉 În timpul vizionării, elevii trebuie să ia notițe: atracții turistice, clădiri faimoase.
– Imaginile proiectate trebuie recunoscute de către grupuri.

6. Recapitulare, prezentare și evaluare la finalul orei
Scrieți câteva propoziții pentru un turist care dorește să călătorească în Africa. Ce ați recomanda?
👉 Grupele citesc cu voce tare prezentarea scurtă pregătită pentru turistul imaginar și o prezintă celorlalți.
– Verificare, discuție, evaluare.

Fișe de lucru- exersarea auzului fonematic

Profesor psihopedagog: Culidiuc Militina Cleopatra
Centrul Școlar de Educație Incluzivă ”Sf. Andrei”, Gura Humorului

Fișa 1: Identificarea sunetului inițial
Nume prenume elev ..... Data: .....

Instrucțiuni: Privește imaginea, identifică sunetul inițial al fiecărui cuvânt și scrie- l în coloana corespunzătoare.

Cuvânt	Imagine	Sunet inițial	Poziția sunetului
Soare			Inițial
Masă			Inițial
Pisică			Inițial
Șarpe			Inițial
Zebră			Inițial

Fișa 1: Identificarea sunetului inițial- soluție

Cuvânt	Imagine	Sunet inițial	Poziția sunetului
Soare		S	Inițial
Masă		M	Inițial
Pisică		P	Inițial
Șarpe		Ș	Inițial
Zebră		Z	Inițial

Fișa 2: Poziția sunetului în cuvânt

Nume prenume elev ..... Data: .....

Instrucțiuni: Identifice poziția sunetului căutat în fiecare cuvânt și notez- o în coloana corespunzătoare.

Cuvânt	**Sunet căutat**	**Poziția sunetului**
Casă	S	
Șosetă	Ș	
Minge	G	
Lapte	L	
Copac	C	

Fișa 2: Poziția sunetului în cuvânt- soluție

Cuvânt	**Sunet căutat**	**Poziția sunetului**
Casă	S	Final
Șosetă	Ș	Inițial
Minge	G	Median
Lapte	L	Inițial
Copac	C	Final

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT (PIP)

Profesor:Țifrea Rodica-Florina
Școala Gimnazială Aurel Vlaicu, Fetești

- NUMELE ŞI PRENUMELE ELEVULUI (EI): CANTEA CĂTĂLIN- ANDREI
- DATA NAŞTERII: 17.11.2010
- DOMICILIUL: Municipiul Fetești. Strada Căminului, nr.2, bloc F20, scara B, etaj 1, ap. 28, jud. Ialomița
- CLASA: a VII-a
- ANUL ȘCOLAR 2024-2025
- Nr. de înregistrare în unitatea școlară a planului de servicii individualizat nr. 410/15.11.2022
- DIAGNOSTICUL/ PROBLEMELE cu care se confruntă copilul (rezultatele evaluării complexe - *deficiențele / afectările din certificatul de orientare școlară și profesională eliberat de CJRAE/CMBRAE, numărul și data eliberării acestui document): Tulburare kiperkinetică cu deficit de atenție, tulburare de provocare opoziționistă, mintală, imaturitate psihocomportamentală.*
- ECHIPA DE INTERVENȚIE (se vor preciza cadrele didactice implicate, alți specialiști, membrii familiei): **Prof. Țifrea Rodica-Florina**
- DISCIPLINA/DOMENIUL /DOMENIILE DE INTERVENŢIE: Limba și literature română
- SCOPUL (comportamentul țintă/rezultatul așteptat)
  - diminuarea tulburarilor de atentie
  - diminuarea dificultăților de citit/scris
  - identificarea naratorului, personajelor, indicilor spațiali și temporali, a cuvintelor cheie
  - rezumarea orală a unui text
  - adaptarea mesajului la interlocutor, la situatia de comunicare, de selectare a comportamentului comunicativ potrivit etc.
  - identificarea informaţiilor importante din texte literare si nonliterare, continue, discontinue
  - identificarea categoriilor semantic(sinonime, antonime, omonime, paronime, pleonasm)

- identificarea cuvintelor obținute prin derivare, compunere, conversiune
- redactarea unui text scurt pe teme familiare, având în vedere etapele procesului de scriere si structurile specifice, pentru a comunica idei si informaţii sau pentru a relata experiente trăite sau imaginate
- identificarea verbului, formelor verbale personale și nepersonale

- OBIECTIVE/ COMPETENȚE SPECIFICE DIN ADAPTAREA CURRICULARĂ
  - 2.1. Recunoaşterea modurilor în care sunt organizate informaţiile din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale
  - 2.2. Compararea diferitelor puncte de vedere exprimate pe marginea unor texte diverse
  - 2.3. Adecvarea atitudinii și a practicilor de lectură în funcție de scopul lecturii
  - 2.4. Dezvoltarea competenţei de lectură prin diversificarea activităţilor consacrate cărţii
  - 4.1. Folosirea structurilor morfosintactice ale limbii române standard pentru înţelegerea şi exprimarea clară şi precisă a intenţiilor comunicative complexe
  - 4.4. Raportarea conştientă la normă în exprimarea intenţiei de comunicare, din perspectivă morfosintactică, fonetică şi lexicală
  - 4.2. Exprimarea clară a intenţiei comunicative prin corelarea achiziţiilor lexicale şi semantice cu cele sintactice şi morfologice din limba română standard
  - 4.3. Aplicarea conştientă a regulilor şi a convenţiilor ortografice şi ortoepice pentru o comunicare corectă
  - 3.2. Redactarea, individual şi/sau în echipă, a unui text simplu, pe o temă familiară, cu integrarea unor imagini, desene, scheme.
  - 5.1. Asocierea unor experiențe proprii de viață și de lectură cu acelea provenind din alte culturi.
  - 1.1. Sintetizarea informaţiilor, a intențiilor de comunicare și a atitudinilor comunicative din diverse texte monologate şi dialogate

- DURATA planului de intervenţie personalizat (un modul din structura anului școlar): Modul 4(24.02.2025-17.04.2025)/ Modul 5 (28.04.2025-20.06.2025)
- Data elaborarii PIP: 24.02.2025
- Data revizuirii PIP: 15.09.2025

STRUCTURA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT:

Nr. crt.	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	CONȚINUTUL ACTIVITĂȚILOR	STRATEGII DE TERAPIE ȘI RECUPERARE		PERIOADA DE INTERVENȚIE	EVALUARE ȘI APRECIEREA EVOLUȚIEI	
						INDICATORI	METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE
1	- să citească corect în ritm propriu textul - să identifice informaţiile esenţiale şi cele de detaliu din fragmente date (răspunzând la întrebările*: Cine?, Ce?, Unde? Când?.)* - identificare a indicilor spaţio-temporali --să identifice naratorul și personajele	➢ Textul narativ literar în proză: *Cum e lumea* de Veronica D. Niculescu (narativul literar, structură, legarea secvențelor narative; naratorul, personajele, autorul; enumerația)	**S1**	-conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda -texte suport fișe de lucru	**Februarie 2025**	-citește în ritm propriu textul -răspunde corect la întrebările pe baza textului -identifică indicii spațio-temporali -identifică naratorul și personajele textului citit	- evaluare orală și scrisă; -autoevaluarea; - teste de evaluare;
2				-conversația euristică, observația, lectura,		-lectura textului în ritm propriu	- evaluare orală și scrisă;

	- să citească corect în ritm propriu textul - să identifice informaţiile esenţiale şi cele de detaliu din text (răspunzând la întrebările*: Cine?, Ce?, Unde? Când?.)*	➢ Textul nonliterar, textul discontinuu. Anunțul		explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda -texte suport fișe de lucru		-formulează răspunsuri la întrebări pe baza textului citit	-autoevaluarea; - teste de evaluare;
3	**-să formuleze enunțuri privind mesajul unor texte de diverse tipuri** **-să identifice structuri narative dintr-un text dat** **-să identifice trăsăturile specifice unui text epic, liric, dramatic**	Text auxiliar: fragment din *Amintiri din copilărie* de Ion Creangă	**S1**	Aparatura audio-video Lectura pe roluri Activitatea frontală /individuală -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda -texte suport fișe de lucru	**Martie 2025**	− formulează enunţuri privind mesajul unor texte de diverse tipuri (continue, discontinue sau multimodale); − identifică tehnici şi structuri narative dintr-un text dat cu sprijin CDS − identifică trăsăturile specifice unui text epic, liric sau dramatic cu sprijin CDS	Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor

4	-să identifice asemănări între cultura română şi cultura popoarelor vorbitoare de limbi romanice -să elaboreze proiecte despre tradiţii şi/sau obiceiuri comune mai multor culturi.	Contacte culturale	**S1**	Aparatura audio-video Lectura pe roluri Activitatea frontală /individuală -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda -texte suport fișe de lucru	**Martie 2025**	-identificarea asemănărilor între cultura română şi cultura popoarelor vorbitoare de limbi romanice cu sprijin CDS - elaborarea de proiecte despre tradiţii şi/sau obiceiuri comune mai multor culture cu sprijin CDS	Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor
5	-să identifice sensul cuvintelor în funcţie de context -să identifice cuvinte monosemantice şi polisemnatice	Vocabularul. Cuvântul și contextul	**S1**	-conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda -texte suport ,fișe de lucru		- identificarea sensului cuvintelor în funcţie de context - identificarea cuvintelor monosemantice şi polisemnatice cu sprijin CDS	Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor

					Martie 2025		
6	-să identifice sinonime, antonime, paronime - să alcătuiască enunțuri prin care să stabilească omonimia unor cuvinte -să identifice pleonasmul	Categorii semantice (actualizare) Sinonime. Antonime. Omonime. Paronime Pleonasmul	**S3**	-conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru	**Aprilie 2025**	-identifică sinonime, antonime pentru cuvintele date -identifică omonime, paronime cu sprijin din partea prof itinerant -alcătuiește enunțuri pentru a stabili omonimia unor cuvinte cu sprijin din partea prof itinerant -identifică greșeli de exprimare, pleonasmul	Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor orale Aprecierea răspunsurilor din fișele de lucru

7	-să identifice cuvinte derivate cu prefixe și sufixe de la cuvinte date - să identifice cuvinte compuse prin alăturare, subordonare, abreviere - să scrie correct cuvinte compuse -să identifice părțile de vorbire diferite ale unui cuvânt - să descopere modul în care se realizează conversiunea	Derivarea. Compunerea (actualizare) Conversiunea		- conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru - conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru		-identifică cuvinte derivate cu sufixe și prefixe -identifică cuvinte compuse cu sprijin din partea prof itinerant, pe fișe de lucru **-scrierea corectă a cuvintelor compuse** -identifică părțile de vorbire diferite ale unui cuvânt cu sprijin din partea prof itinerant, pe fișe de lucru -alcătuiește familii de cuvinte cu sprijin CDS -diferențiază câmpul lexical de familia lexical cu sprijin CDS -alcătuiește câmpul lexical și familia lexical a unor cuvinte date cu sprijin	Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor orale Aprecierea răspunsurilor din fișele de lucru Aprecierea răspunsurilor orale
8	-să alcătuiască familii de cuvinte	Familia lexicală Câmpul lexical				- identifică termenii care	

9	- să diferenţieze câmpul lexical de familia lexicală -să alcătuiască câmpul lexical şi familia lexicală a unor cuvinte date -să identifice termenii care aparţin câmpurilor lexicale şi familiilor lexicale din textul şi enunţurile date	Termeni științifici		- conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru - conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru		aparţin câmpurilor lexicale şi familiilor lexicale din textul şi enunţurile date cu sprijin din partea prof itinerant - identifică termenii ştiinţifici -diferenţiază termenii uzuali de cei ştiinţifici cu sprijin din partea prof itinerant -diferenţiază regionalismele de cuvintele populare -citește textul share-uit de prof. itinerant -asociază fragmentele de text cu	Aprecierea răspunsurilor din fişele de lucru Aprecierea răspunsurilor Autoevaluarea Aprecierea răspunsurilor

10	-să identifice termeni ştiinţifici -să diferenţieze termenii uzuali de cei ştiinţifici -să diferenţieze regionalismele de cuvintele populare -să asocieze fragmentele de text cu secvenţele narative identificate -să formuleze răspunsuri pe baza textului citit -să înţeleagă mesajul textului **-să asocieze** imaginile personajelor cu enunțurile corespunzătoare - să ordoneze momentele date în funcție de intensitatea trăirilor transmise	Limbaj popular. Variație regională a limbii Structura textelor de tip narativ Narativul literar Momentele subiectului		- conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru - -conversația euristică, observația, lectura,	**Mai 2025**	secvenţele narative identificate cu sprijin din partea prof itinerant - formulează răspunsuri pe baza textului citit - înţelege mesajul textului -**asociază imaginile personajelor cu** enunțurile corespunzătoare cu sprijin din partea - ordonează momentele date -citește textul - identifică ideile textului cu sprijin **-identifică trăsăturile**	Grilă de evaluare Autoevaluare evaluare orală și scrisă; -autoevaluarea; - teste de evaluare;

1 1	-să identifice ideile textului -să identifice trăsăturile textului	Textul nonliterar – jurnalul de călătorie Lectura textului		explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru -conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru		**textului cu sprijin CDS** -citește și înțelege textul -identifică ideile textului cu sprijin - identifică trăsăturile textului, prin raportare la model cu sprijin -redactează scurte texte care conțin diverse structuri textual cu sprijin CDS în timpul întâlnirilor pe Meet -desparte în silabe, aplicând regulile fonetice sau după structură -identifică accentul în cuvintele date -citește textul - identifică instanţele	Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor
1 2	-să citească și să înțeleagă textul -să identifice ideile textului -să identifice trăsăturile textului, prin raportare la model -să redacteze un text ce conține diverse structuri textuale (narativă, descriptivă, explicativă, dialogată)	Etapele scrierii					Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor

13 **14**	-să despartă în silabe, aplicând regulile fonetice sau după structură -să identifice accentul în cuvintele date **-să** identifice instanţele comunicării în textul epic -să desprindă informații esențiale și de detaliu dintr-un text citit -să formuleze răspunsuri pe baza textului citit -să stabilească valoarea de adevăr a enunţurilor	Despărțirea în silabe. Utilizarea corectă a accentului Textul epic Trăsăturile textului epic Exerciţii de identificare a indicilor spaţio-temporali Personajul. Mijloace de caracterizare		-conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru	**Iunie 2025**	comunicării în textul epic -desprinde informațiile esențiale și de detaliu din textul citit cu sprijin -formulează răspunsuri pe baza textului citit -stabilește valoarea de adevăr a enunțurilor -identifică timpul, spațiul, personajele din textul suport -citește corect, fluent și expresiv cu sprijin -clasifică și caracterizează personajele cu sprijin	Evaluare orală Aprecierea răspunsurilor evaluare orală și

	- să identifice timpul, spaţiul acţiunii și personajele din textul suport -să citească fluent și expresiv textul suport -să clasifice și să caracterizeze personajele			-conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru		-identifică tipurile de verbe cu sprijin - identifică modurile și timpurile verbelor cu sprijin - identifică formele verbale nepersonale	scrisă; -autoevaluarea; - teste de evaluare

	-să formuleze răspunsuri pe baza textului citit - să identifice timpul, spaţiul acţiunii și personajele din textul suport -să citească fluent și expresiv textul suport -să clasifice și să caracterizeze personajele -să identifice tipurile de verbe	Verbul. Verbe predicative, verbe auxiliare, verbe copulative Modurile verbale. Modul indicativ. Modul		-conversația euristică, observația, lectura, explicația, exercițiul, lucru cu manualul, încurajarea, lauda - laptop, tabletă/smartphone, manualul digital, texte suport, fișe de lucru			

15	-să identifice modurile şi timpurile verbelor -să identifice formele verbale nepersonale	imperativ. Modul conjunctiv. Modul condițional-optativ Utilizări sintactice ale formelor verbale nepersonale. Posibilități combinatorii ale verbului					

Notă:
*Precizarea STRATEGIILOR DE TERAPIE ŞI RECUPERARE pentru copiii/ elevii din învățământul de masă presupune enumerarea ***metodelor şi mijloacelor utilizate în vederea realizării obiectivelor operaționale***
** Precizarea INDICATORILOR presupune identificarea și enumerarea ***criteriilor minimale de apreciere a progreselor*** copiilor/ elevilor

❖ **DETALIAȚI ALTE ASPECTE REFERITOARE LA REZULTATELE EVALUĂRII PERIODICE:**

_____
_____
_____
_____

c) **RECOMANDĂRI PRIVIND PLANUL DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT (PIP)**
a) Menţinerea planului şi reevaluare pentru perioada următorului modul din planul de învăţământ **DA** **NU**
b) Propunere/Decizie de revizuire a planului DA NU